MS 87/II

ANTIQUIT: JUD: PARS II

DE PERSONIS SACRIS

CAP. I.

De Pontifice Maximo

Defluximus bonis avibus ad Secundam Antiquitatum Hebrearum Partem, ubi haud minus utilis, ac jucunda Palestra nos excipiet, Luce nobis prebet Personas Sacras, Quarum opera, ut Auctor § I. docet, primum in Tabernaculo, mox demum in Templo Statis Temporibus requirebatur. Has autem Personas Sacras dispescit Auctor § I. in 3 Classes. Quarum Una agit De Pontifice Maximo II^da De Sacerdotibus. III. ^tia De Levitis.

I. ^ma Classis agit De Pontifice Maximo, ubi lustrandus nobis et Pontifex Maximus ☧ Litera liter ☐ Mystice.

☧ In Literali Descriptione Videmus (α) Nomina Pontificis Maximi § 1 (β) Dignitatem § 2. (γ) Electionem § 3 (δ) In augurationem § 4. (ε) Munus ejus quotidianum § 15 (ζ) ostendemus Pontificem Maximum non nisi unicum esse debuisse.

(α) Quantum ad Nomina. Pontifex Max. Hebrea Phrasi dicitur הכהן הגדול le Sacerdos Magnus

Magnus, eo quod reliquos Sacerdotes dignitate, et auctoritate praecellebat, Neh. 7. 56. vel adpellatur cum articulo ὁ ἱερεύς. Graeca Phrasi adpellatur Ἀρχιερεὺς Summus Sacerdos, qui Dux religionum esset. Vide 3 Macab. 1. 11. Quo nomine distinguebatur ab aliis Ἀρχιερεῦσι, Qui certis Sacerdotum Classibus praerant. In Veteribus Nummis, Pontifices Maximi Romanorum adpellabantur Ἀρχιερεὺς μεγίστος i.e. Sacerdotes Maximi, et ἅπλῶς, Simpliciter adpellabatur Ἀρχιερεὺς. imo et Ἱερεύς. Ita Iudaei Summum Pontificem Maximum, adpellabant modo Ἀρχιερέα μέγαν, et absq; adiecto epitheto Ἀρχιέρεα, modo Ἱερέα τὸν μέγαν, et absq; epitheto Ἱερέα Vide Versionem Alexandrinam, Seu 70. Virum in Exod 29. 30 et Libr. Iudith. 14 9. 1. Macab 15. 3. Ezr. 9. 39. Confer his Deut. 10. 6. Imperator Iulianus Nomen Summi Pontificis quoq; sibi adsumsit, postquam Sentibissimum palam profiteri coepit.

(13) Dignitatem Pontificis M. tradit Auctor §. 2. Ingens Sane apud omnes Gentes, fuit dignitas Sacerdotis, Quae majestate Sua Regali fastigio haud quaquam cedebat, Et Sane non minoris est ponderis, atq; momenti Conscientiis praesidere, et intimos animorum recessus Religionis Veluti nutu moderari, quam Corpus regere et Cultum, Vitamq; Civilem temperare, unde antiquis fere temporibus ii qui rerum potiebantur, Simul etiam honore Sacerdotii praeminebant.

nebant, quorsum spectat protritum illud Virgilii:
En. 3. 80.

Rex Anius, Rex idem hominum Phoebiq; Sacerdos.

Ad quem Virgilii locum hæc Servius notavit. Sane hæc erat consuetudo majorum, ut Rex esset etiam Sacerdos, unde hodie quoq; Imperatores dicuntur Pontifices. Et sane postquam summa auctoritas in Repub. Romana penes unum resedit Principem, statim titulum Summi Pontificis sibi proprium et perennem arrogarunt Imperatores, quo titulo tandem in Nummis publicis præfulgebant. Quodq; notatu dignissimum est, quum plures Augusti simul Reipubl. Romanam tenerent, et sæpe contigit, tum honor Summi Pontificis penes Vetustissimum residebat, ut liquet tum ex testimonio Dionis Cassii, qui rem hanc observavit. tum ex Nummis, in quibus Marcus Aurelius Antonius, tanquam Pontifex M. conspicitur, nunquam autem ejus collega in Imperio Sil. Lucius Verus.

Non autem titulo solum, hunc dignitatis gradum adsumserant Cæsares Romani Verum etiam munera Pontificis re ipsa exercuerunt (.) Augustus Cæsar teste Svetonio in ejus Vita, Virginis Dignitatis multa ad Pontificatum Spectantia præstitit. Imprimis vero Libros Fatidicos Græcos Latinosq; recensuit, et plures quam bis mille Libros Vulcano dedit, exceptis Libris Sibyllinis, quos retinuit (.) Claudius Cæsar Se

ste ite

ste iterum Svetonio, jure Pontificatus Maximi observationis formulam Populo praivit. (::) Tiberius Imperator, Teste Tacito, tanquam Pontifex M. aditus et Consultus est de jure Flaminum. (::) De Hadriano Imperatore memoriæ prodidit Spartianus, eum Sacra diligentissime curasse. Et extant Nummi, in quibus Hadrianus Patellam manu dextra tenet, tanquam Vas Sacrum, quô Romani libare, seu Dîis Vinum offere solebant (::) Libanius in Panegyrico probibet, Julianum Imperatorem non minus Titulo Pontificis Maximi, quam Imperatoris lætari solitum fuisse.

Neque Silentio hîc involvendus est Constantinus Magnus, Christianissimi in orbe Romano assertor, Vindexque acerrimus, Qui cæteris Suæ Dignitatis Titulis etiam Titulum Pontificis Maximi inseruit, non ideo, ac si munus Ecclesiasticum Sibi arrogaret, Ecclesiæ fundamenta labefactaret, Sed, ideo ut eo potentius Ecclam confabiliret, Etenim jure hujus muneris, Sub ditione et potestate Sua continebat omnes omnino Sacrificulos Gentiles, eoque loco et munere movere poterat.

Hæc præmittere animus fuit, ut adpareret, Pontificatum fuisse Munus Splendidissimum, et neutiquam humiliter Sentiendum esse de eo, qui Præsidem et Antistitem gerit universæ Religionis.

Apud Hebræos idem hîc Gradus multo celebratissimus fuerat, et Persona Pontificis Maximi divinitus constituta fuit, in nobilissimam Picturam

Jesu Chr.

Jesu Xti, Conditoris, et Præsidis totius Religionis, ideo Pontifex Maximus in Vtâ omnibus Sacerdotibus Anti-Sabat, et adpellabatur הכהן הגדול מאחיו Sacerdos ille Maximus, qui maximus est Fratrum Suorum. Lev. 21. 10 Quoniam autem Sacerdotes omnes essent Sancti, et quidem ex mente Judæorum קדש קדשים Sanctitate perpetua, certum est. Pontificem Maximum, omnium Sacerdotum Sanctissimum fuisse habitum, unde Aquila. Per Sanctum Sanctorum. Deut. 9. 24. existimabat intelligendum esse Pontificem Maximum. Voluit propterea Deus omnia undiqs decora, et ornamenta in illustrem hanc Umbram confluere, et conspirare, Summa cum Religione remotis omnibus illis, quæ vel minimum dedecus, ac labem tam illustri Personæ adspergere possent. Ex mente Rabbinorum Pontifex Maximus Regi similis erat, in eo quoqs quod quemadmodum ad Regiam dignitatem Pontifices, Cæciarii, Dalmatores, quive Sordidis occuparentur negotiis, evehi non poterant, ita quoqs Dignitate Pontificis Maximi omnes illi excludebantur. Ipse Philo Judæus in Legat. ad Cajum Caligulam Imperatorem, Dignitatem Pontificis Maximi, non comparat tantum Regiæ dignitati, Sed ei præfert, aitqs ἀξιεπιθύμητον. Dignitatem Pontificalem, tantum præstare τῆ βασιλεία Regiâ dignitate. Quantum cura rerum Divinarum

narum præstat curâ rerum humanarum. Imo Sunt ex Iudæis, qui Pontificem Maximum æquant cum toto Populo Iudaico. Nec Sine ratione, nam (1) Ille Sanctissimas cultus Dei partes peragebat. Ille precibus suis iram Dei sæpe a Populo Israelitico avertebat. Summorum Consiliorum Præses erat. (2) Omnium Israelis Tribuum Nomina in humero et pectore gestabat, quâ Significabatur, tum omnium Israelitarum Vice et Nomine ad Deum accedere. (3) Pontificem Maximum, totum Populum Israëlis repræsentasse patet ex eo, quod peccante Pontifice Maximo totus Populus Israëlis peccasse censebatur Lev. 4. 3.

Hanc uberrimam, et gratissimam Materiam plane planeq; excussi. Cursum nostrum Sic porro moderabimur, ut dum Pontificem delineamus, in illustribus ac cæteris ejus Dotibus animi ac Corporis, in Religiosa ejus Consecratione ac Inauguratione per Solemnes ritus, In Vestimentis partim niveo candore nitentibus, partim Variegato Colore pictis, partim auro Splendentibus, gemmisq; relucentibus. In iis omnibus lineamenta Spiritualia Cælestis nostri Pontificis ostendamus, atq; in hunc tanquam in Centrum, et Scopum omnia hæc ornamenta revocemus. Adiecq; quum Solemnis Pontificis M. Electio pertineat ad ejus Dignitatem, nunc jam

§ 3 Tertio juxta § 3 Agendum est De Electione Pontificis Max. Tradunt Hebr. Magistri (1) Non fuisse Pontificatum Hereditarium, ut nempe Pontificatus

a Patre

a Patre ad Filios derivaretur, et quidem jure Successionis. Neque Primo-genitum, filium ejus habuisse Successionis ad Pontificatum. Si interim Primogenitus Pontificis Maximi Filius aptus natus fuisset ad Pontificatum, tum is Patri in Pontificatum Succedebat ex Electione, tamen, atqs alius Sacerdotibus Stegarius prelatus fuit in Electione. Talem Filium aliis Sacerdotibus preferendum esse colligunt ex Lev. 6. 15. Sacerdos ille e Filiis Aronis, qui unctus fuit pro eo. Verum contendunt Magistri, talem Filium quoqs non jure hereditario Successisse Patri, Sed jure Electionis (2) Contendunt Magistri Pontificem eligi debuisse ex Patribus suis, seu ex Sacerdotibus reliquis. (3) Tradunt Thalmudici: Synedrium Magnum, Quod jam tempore Mosis Viguisse contendunt. Curam et inspectionem habuisse in eos, qui ad Pontificatum evehendi erant, et Publicum Examen instituere fuisse Solitum, num Pontifex inaugurandus idoneis polleret, animi corporisqs dotibus. Illas autem animi et corporis dotes, quibus pollere debuit is, qui ad Pontificatum evehendus erat, in presenti percensere juvabit.

(a) Corpus ipsum omnibus partibus debuit esse perfectum, nullo defectu, et Vitio notatum. Cavit de hac Corporis integritate Lex Mosaica Lev. 21. 17. ubi etiam Catalogum texuit illorum Vitiorum, et defectuum, ob quæ Vitâ, quis in Pontificatum evehi non potuit. Ad quam tamen

men Legem tenendum est, ex opinione Thalmudicorum labes illas nominatim expressas haud quaquam plenum absolvere Catalogum, Sed Specimenis ergo, ex multis pauca tantum esse excerpta, ex quibus conjectura duci possit ad alia Vitiorum genera. Magistri Heb Nonaginta recensent Vitia. Alii Centum Quadraginta enumerant. Quæ omnia longum foret recensere. Consulatur hac Cl. Seldenus de Successione Pontificis Max. Lib 2. Cap. 5to. Panea interim Corporis Vitia recensere haud abs re fuerit. Ita Claudus, manibus fractus, Oculo laborans, ut Cæcus. Calvitiem in Capite habens, Oculis justo plus majoribus instar bobis, Vel justo minoribus instar anseris laborans. Auribus pariter justo majoribus instar asini, vel Leporis, vel justo minoribus laborans. Item obesus Ventre, Colore nigro, instar Æthiopis notatus. &c. ad Pontificatum ascendere non poterat

(b) Quantum ad Dotes animæ Spectat. decretum erat ut Pontifex Maximus, Sapientiâ, omnibusq; animi Virtutibus esset instructus, atq; ab omni macula gravione purgatus, ut imprimis nullo Idololatriæ Crimine esset notatus, Connubium cum muliere extranea habere non debuit, Cultum Veri Dei loco alieno, et illegitimo instituere non debuit. De reliquis Vide Seldenum.

Hæc circa Corpus et animam Pontificis Maximi Specialim dicta Sufficiant. Generatim porro juxta Thalmudicos, Quinq; Dotibus excellere debuit Pontifex Maxi-

Maximus. (†) Sapientiâ unde dictus est בְּחָכְמָה Maximus in Sapientia (†) Robore Corporis. unde dictus est גָּדוֹל בִּגְבוּרָה Maximus roboe, ad offerenda et agitanda coram Deo Sacrificia (≠) Pulcritudine et Forma excellentiâ. unde dictus est גָּדוֹל בְּנוֹי. ↑ Majmonides ita hic loquitur: Si Pontifex Maximus Pecuniis destitueretur, reliqui Sacerdotes ex Suis opibus debebant aliquid ei offerre, quo ad ipse tandem omnibus ditior evaserit. (≠) Denique Quinto debuit Pontifex esse pre reliquis Sacerdotibus גָּדוֹל בְּשָׁנִים maximus annis Seu etate. Atq; ha Sunt illae 5. Dotes, quibus Pontifex Max. pre reliquis Sacerdotibus excellere debebat.

↑ (≠) Divitiis et opibus, unde dictus גָּדוֹל בְּעוֹשֶׁר

Natalibus quoq; Commendari debuit Pontifex Max. adeoq; Sedulo inquirebatur, an legitimis Parentibus Sit natus Pontifex eligendus. Indignus Pontificatu censebatur autem non tantum is, qui extra legithimum Conjugium esset Susceptus, Verum is etiam, qui Susceptus esset ex Nuptijs cum Femina extranea, vel Vidua Contractis. Cautum enim est in lege Mosaica, ut Pontifex M. Virginem ducat in uxorem, non Vidam, aut non a Marito repudiatam, ne quo pacto Tori Sui dignitatem minuat. Ergo Pontifex M. debuit magis quoq; ex Matrimonio cum pura Virgine Suscepto, Sicq; ex Uxore Virgine Vid Lev. 21. 13 14. De hijs alijsq; juxta Traditiones

ditionem Thalmudicam publice in Concilio Synedrii Magni examen erat constituendum, antequam aliquis ad Pontificatum admitteretur. Doctores Thalmudici tradunt, ut qui hoc Examen feliciter sustinuisset, et doctos suos omnibus adprobasset, enm albis Vestibus indutum Triumphantis instar, solemni pompa deductum esse Domum Suam multa cum gratulatione Patrum Synedrii, et Plebis prosequentis, Sin Synedrii causa cecidisset, atris Pannis obvolutum, per Summum dedecus et ignominiam gradu Suo dejectum, et ab omnibus explosum fuisse, ad quem ritum alludi putant graves Interpretes in Apoc. Quando Victori alba promittuntur Vestimenta. Vid. locum Apoc 3. 4. 5.

Hactenus Decreta Thalmudicorum perstrinximus, de quibus paucis monendum est, ipsis Thalmudicis fidem hic temere adhibere non possumus. Examen enim illud Pontificum, quod tam severe urgent Thalmudici, nec antiquissimis temporibus, nec Sequiore Mosis etate locum habuit. Quod hinc colligitur (*) Quia etate Mosis, et antiquiore Tempore Pontificatus erat hereditarius, et in Primogenitum, vel alium Pontificis filium, si is aptus esset Pontificatui gerendo, Pontificatus devolvebatur. Ipsi Thalmudici licet contendant Pontificem eligi debuisse e numero Sacerdotum, ultro tamen fatentur, Pontificis filium debuisse Patri Succedere in Pontificatu, si is aptus esset. (*) Examen illud Pontificum a Viris Synedrii

Magni

Magni peractum, locum non habuisse tempestate
Mosis, temporibusq; Mosi Viuinis, inde patet.
quod tuhc temporis Synedrium neq; exstitit, a
quo Examen illud institui debuisset, et potuisset.
Licet enim Thalmudici jactent antiquitatem Sy-
nedrii, certum tamen est, quo nil certius, Sy-
nedrium demum emersisse tempore Macabeorum,
ut hac docebimus ubi ad Synedrium juxta fi-
lum Auctoris nobis perventum fuerit. Sed (:)
neque Sequiore etate, ut Sante Templo 2do. Exa
men illud locum habuit, tunc enim non a Synedrio
Magno, Sed a Populo, et Sepe a Regibus eligeban-
tur Pontifices Maximi. Ita Sepe compluries illa
tempestate Pecuniis Viam ad Pontificatum Sibi ape
ruerunt, hinc est, quod Sepe Juvenes, hominesq;
indocti ad Pontificatum fuerant evecti, qui, neq;
Scicbant, quid Nomen Pontificis Valeret. Figmentum
igitur hac, de Examine Pontificis, antiquissimis
temporibus a Synedriis habito, Pharisaicam Spirat
fallaciam, ut hac ipso persvadeant, tum Reges in
Politicis, tum Pontifices in Ecclesiasticis olim quoq;
dependisse a nutu, et auctoritate Synedrii Magni.

(δ) Quarto Sequitur Inauguratio Pontificis
Maximi § 4. Magestatem Pontificis Maximi, et Re-
ligionem muneris ejus mirum in modum Sanciue-
runt Cæremoniæ gravissimæ, Quibus Aron a Mose
fuerat inauguratus, Ordinem Solemnitatis lucu-
lenter exequuntur est Moses Exod 29. Confer Lev. 6. 20.
ubi

ubi Quatuor partes Cerimoniarum Inaugurationis recenser. (1) Lustratio seu lotio totius Corporis. (2) est Unctio Frontis (3) Indutio Vestium Pontificalium (4) Sacrificia a Pontifice peragenda.

(1) Principem locum tenebat Lustratio. Solemniter a Mose procurata ante ostium Tabernaculi Exod 29. 4. ubi jubetur Moses lavare Aronem, et Filium ejus. Quod non ad literam est capiendum, quasi Moses manum ipse admovisset, Sed tantum Summendum est de Cura, et Praesidio, quo Moses huic Solemnitati praerat, omnia Vice Dei procurans, num rite administrentur. Quando vero ante ostium Tabernaculi Solemnitas haec fuit peragenda, dubium esse nequit, quin aqua ad hanc lustrationem peragendam, ex Lavacro aeneo, quod in Tabernaculo Stabat, sit petita, idqz liquido satis elicitur ex Exod. 40. 11. 12. Inunges Lavacrum, et Aronem, ac Aronidas ducito ad ostium. et lavabis eos aqua. Hic vero Suae Hypothesi Strenue indulget Cl. Spencerus, quum ait: lustrandi hunc ritum profluxisse ex Aegyptiorum consuetudine, Quorum Sacerdotes se se crebro lavabant, antequam rem Divinam Susciperent, quasi res illa, non omnibus omnino Sentibus concelebrata fuisset. aut quidquam proclivius esset, quam in exteriore hoc Symbolo interioris puritatis necessitatem insinuare.

(2) Secunda Pars Cerimoniae in Pontifice inaugurando erat Indutio Vestium Pontificalium, ubi enim Pontifex Sordibus ablutus esset. Veteribus Vestimentis depositis, Vestibus Pontificalibus indutus est. ubi observandum est, dimidiam partem, hujus

Ornatus

ornatûs etiam minoribus Sacerdotibus communem fuisse. Cultûs Pontificalis vero constabat Vestibus, quæ omnes peculiari Cerimoniâ erant induendæ. ut Significarentur, novæ alicujus et Spiritualis conditionis Potentia, quam mox exponemus.

(3) Tertium locum sibi vindicat Sacra Unctio. Quæ tunc fuit adhibita, quum omnibus ornamentis jam indutus fuit Pontifex, adeoq; oleum non potuit effundi in apertum caput, undumq; Verticem ut plerisq; imaginantur, Caput enim Pontificis jam Tiarâ tectum fuit, Sed Frons ipsa ungi debuit et quidem largiter, at patet, tum ex Verbo pss fundere, quo hic usus est Moses. tum ex Psal. 133. 2. ubi unguentum Capiti, h.e. Fronti adfusum, defluxisse dicitur ad Barbam Aaronis, atq; ades ad os Tunicæ ipsius, ubi cavendum est, ne per os Tunicæ intelligamus inferiorem eram, seu marginem Vestimenti ejus. Sed illam in Veste Aaronis aperturam, quâ Collum Aaronis injiciebatur, Traditio Thalmudica habet, oleô Frontis infuso, figuram literæ Chi. X manu manu garantis fuisse expictam, Quod auctoritate cujusdam Rabb. Manassis adfirmatur. Abarbanel ait: non X. Sed K. Frons Pontificis adpictum fuisse. Verum illud K. Abarbanelis est ipsum X. unde Abarbanel literam X. adpellat Kaph. Græcum. Quia Hebræum Kaph adspiratum eandem habet Vim et potestatem. Idem Thalmudici

mudici memoria prodiderunt Reges inaugurandos unctos fuisse in fronte figurâ literæ ס ut sic forma, corona quadantenus in fronte Regis exprimeretur. Alii existimant, Pontificis fronti, non Græcam literam sed Hebræam debuisse adpingi in sacra unctione, quia Pontifex ille non Græcus, sed Hebræus fuit. Ergo ad pictum fuit fronti Pontificis duplex Kaph. taliter ככ dorso sibi invicem obversum. Quod duplex Kaph obversum æquipollet, respondet Græco X. In illa literæ duplici, atq; obversa sibi Kaph כ allusum censet Cl. Vitringa ad Vocem כהן Sacerdos, eamq; literam geminatam fuisse, inversaq; positurâ locatam, ut discrimen evidentius appareret, inter Unctionem Pontificis et Regis. Regis interim fronti inter ungendum adpingebatur litera ס. Atq; hæc est ratio, cur duplex כ Kaph. dorso sibi sit obversum, non vero cornubus, nam si cornibus obversum fuisset, tum efformata fuisset figura ↄↃ, et tum figura illa proxime accessisset ad figuram ס. Regis fronti adpingi solitam, sicq; nulla fuisset distinctio inter Unctionem Regis, et Pontificis, Atq; hæc est conjectura Cl. Vitringæ in observationibus ejus, Lib 2. Cap. 15. Si cui subtilius, quid in mentem venerit, id proponat, ut idem Vir politissimus ait:

Quoniam autem duplex כ Kaph adpingi sit solitum fronti Pontificis M. cuivis facile clarum est, hac ipsa notatum fuisse Augustissimum

Pontifi

Pontificis Maximi Titulum, quô ille insignitus
est, כֹּהֵן כֹּהֲנִים Sacerdos Sacerdotum. Verum
tota haec Traditio Thalmudicorum de duplici
litera ד Fronti Pontificis Maximi adplingi so-
lita, est nullius momenti, nullogq fundamento
nixa! Mirum igitur est, plurimos e Christianis,
non tantum fidem adhibuisse huic Judeorum
Commento, Verum etiam Crucis a Cto perpessa
mysterium per literam duplicem ד vel per
ת Thaeum, jam ab olim adumbratum credidis-
se. Ita Schickardus aliiq complures instituunt,
ac Si Pontifex Maximus, qui Typum Cti Dni
gessit, unctione quoq sua, cum Caractere in ver-
ja litera ד Kaph, Crucem Cti in Fronte sua ex-
pressit, quoniam tota haec Pontificis unctio ex-
terna alterius rei Spiritualis Typus exstiterit.
qualem unctionem pra consortibus suis habuit
Ctus Dns Psal 45. 8. Auctor noster § 5. ita
de hac re opinionem suam aperit. Nec Vide-
tur esse ratio, cur haec Judaeorum Traditio reji
ci debeat, imprimis quum adversus Judaeos
pro Cruce Cti urgeri possit. Fatendum est haec
conjectura nihil hominis Ctiano suavius esse
posse, Si modo Solide probari posset, frontem
Pontificis Maximi unctam fuisse ad formam
Crucis, Sed quum hoc probari, nulla ratione

possit

possit, Sane convenit hoc, quod in Unctione Pontificis Crucis Xti forma representata sit. Certe Mysterium Crucis Xti, quod aeterno et inconcusso Stabit fundamento, fictis et frivolis id genus Argumentis plane non indiget. Imo ejusmodi armis uti magis obest Cruci Xti, quam prodest.

Quantum ad Materiam seu oleum unctionis, quo Pontifex Maximus ungi Solebat de eo agit Auctor § 6. Componebatur hoc oleum ex quatuor aromatum Speciebus Exod. 30. 22. 23. Sil Myrrhae, Cinnamomo aromatitio, Calamo aromatico, et Casiae. Quorum aromatum Succi in oleo videntur macerati, expressi. Rabbi Majmonides ipse Sic modum olei praeparandi edisserit: Moses Magister noster in Deserto oleum unctionis Sic praeparavit. Myrrham, Cinnamomum, Casiam, et Calamum odoratum redegit in pulverem, quem mox aqua dulci, purae, immisit donec omnis aromatum Vis extracta fuit. Deinde infudit olei olivae Hinem seu Logos 12. Quantum 12 ova Palinacea caperent, oleumque mox igni imposuit tam diu coxit, donec aqua exhalaret, et Solum oleum maneret. quod oleum Vasi impositum, ac posteritati reservavit. Dicit Auctor. Misera Judaeos de hoc oleo narrare. (*) Sil. a Mose non plus olei confectum fuisse, nisi quantum mensura Hin capit. Hin autem juxta nostram mensuram non plus capit, quam Tres quartarios juxta

דרור vel מר
סם.
קנמון בשם
קנה בשם
קדה

juxta Judæos 12 Logos, quod eliciunt ex Exod. 30. 31. ubi occurrit ⁊ oleum Sacræ unctionis erto mihi. ⁊ hoc, ubi Vocabulum hoc exprimitur duabus literis Scil. ⁊. atq; ⁊ notat 5. 5 autem notat 7. jam 7. et 5. faciunt in additione 12. unde eliciunt Judæi, oleum illud fuisse Logorum 12. Seu Hin unius. (*) Fradunt præterea licet exigua admodum olei hujus quantitas fuerit, ea tamen per multa Sæcula providentiâ ac Vi Divina fuit conservata. ad plurimas unctiones peractas. Quemadmodum oleum illud, quô Primus Rex Franciæ Clodoveus, qui opera uxoris Suæ, Scil. Clotildis ad Religionem Xtianam illectus, unctus est Aô Xti 475. hodiè adhuc dum adservatur in Urbe Remensi, eadem in ampulla, quæ tunc parata est, oleum illud tunc confectum est Scil. Aô Xti 475 tamen hodiè quoq; durat, et Reges Galliæ semper ex illo olio unguntur, tamen nunquam defecit oleum. ubi anilem Historiæ prodigium ingenio ad esse Sommiant. Sed nullum est, nam illud oleum Semper augetur alio oleo, i.e. ex oleo illo, quod confectum est Aô Xti 475. in cuspide anni modicum excipitur, et alteri oleo immiscetur, Sic ergo per longa Sæcula durare potest. Ita oleum illud, quod a Mose confectum est, potuit sane per plurima Sæcula durare, si nempe per

Cuspidem

Cappidem acûs modicum inde demtum est, alterigz olei
inunctum, quoties Pontifex inungendus erat, ergo fru-
stra Iudeorum Magistri hoc ad miraculum confugiunt
Atqz hoc Oleô dicunt Magistri unctum fuisse Aro-
nem, omnesqz Pontifices ex Familia Aronis Succes-
sores ejus, usqz ad aetatem Regis Josiæ. Rex tandem
Josias Sacrum hoc unguentum una cum Virga Aro-
nis cum Arca F. cum Urim et Thummim, cum re-
siduo Mannæ recondit in Subterraneo quodam
Templi fornice, Quem Salomon hac fini edifica-
rat. Dicuntqz Sacrum hoc Unguentum, et reliqua
instrumenta memorata post tempora Josiæ nul-
lius hominis conspectui patuisse, imo Iudæos ex
Babylone reversos, et Templum Eum ædificantes,
hæc omnia Instrumenta in Templo Eo non re-
stituisse. Verum Sentiunt Magistri, hæc omnia
Instrumenta demum a Messia revelanda, Iudaïs-
que restituenda esse. Hæc omnia, quam sint nu-
gatoria, quisqz videre potest. Contrans est Iuda-
orum opinio. Oleum hoc ab ipso Mose esse con-
fectum. Sed quia Exod 37. 28. expresse dicitur:
Oleum hoc a Bezaleele esse confectum. Videtur Sen-
tentia Iudeorum hoc Sensu capienda esse. Quod
præsidente, et adnuante Mose, confecerit Bezal
et hocce Unguentum.

In hac porro Inungendi Solemnitate objici-
tur haud levis momenti Scrupulus. An Sil
hoc olei Pontifices tantum Maximi Sint uncti
vel

vel etiam gregarii Sacerdotes. Plerorumq; est Sententia, non tantum Pontificem M. Sed etiam gregarios Sacerdotes eodem honore ungendi fuisse adfectos, et quidem eodem modo et gradu quo Pontifices Maximi Sunt adfecti. Idq; proba. re contendunt ex Exod. 30. 30. Aronem et filios ejus inunguto. et 28: 41. Aronem et filios ejus investies, et unges eos. Addunt luculentissimum Testimonium Exod 40. 15 Unges Filios, quemadmodum Patrem unxisti. Hæc Argumenta dubitandi locum vix relinquere videntur, imo Videntur Solide adstruere opinionem illam, quâ putatur non tantum Pontifices M. Verum etiam eorum Filios, et consequenter omnes Sacerdotes gregarios, Solemnis hujus unctionis honore nactatos fuisse. Verum ab altera parte Sunt rationes adeo Solidæ ut ĳs rite perpensis, Sententiam contrariam ultro amplecti nemo addubitet.

(+) Primo Quia Soli Pontifici Maximo adtribuitur Titulus. Unctio Sacerdotis, Quo Titulo a Fratribus Suis distinguitur Lev. 21. 10 הכהן הגדול אשר יוצק על ראשו שמן המשחה Cujus capiti infusum est oleum Unctionis. Hanc tamen rationem ita eludere conantur partes adversæ. Pontifex M. ideo etiamnè adpellatur Sacerdos Unctus, Quia non tantum Aron, Sed etiam omnes Pontifices Max. post Aronem Solemniter ungi debuere, atq; adeo Unctio Pontificum Maximorum Subinde

repeti

repeti debuit, et recentari, quoties Pontifex creabatur. Sed vero Sacerdotes Iregarii semel tantum uncti sunt, non repetita eorum unctione, eorum Filii enim non ungebantur. Filii Aronis, qui representabant Iregarios Sacerdotes, uncti sunt semel, non amplius. atq; hac est ratio, cur Pontifex M. dicatur in Emphasi Sacerdos unctus. et a Patribus Suis unctione Sua distinctus. Subterfugium hoc esset plausibile, nisi accederent aliæ quoq; rationes, quæ in hac opinione pedem nos figere non sinunt. Etenim

(+) Quum Moses adcurate exequitur omnia, quæ in Arone, ejusq; Filiis inaugurandis erant necessaria Exod. 29. v 7mo in Arone inaugurando diserte monet. Aaronem esse ungendum Sacro oleo. At ubi jam v 8 et 9. ad Filios Aronis inaugurandos pergit, ne minimam quidem mentionem unctionis Filiorum Aronis injicit. Ita Lev. 8. 13. In Filiis Aronis inaugurandis ipsam unctionem silentio negligit. Quod sane non fecisset Moses, si Filii Aronis quoq;, et per consequens Iregarii Sacerdotes quoq; eodem unctionis honore fuissent adfecti, quo Pontifex M.

Ex his igitur Rationibus colligere licet, Testimonia illa S. Sacra, quæ Unctionem Iregariis Sacerdotibus vindicant, exponenda esse non de Unctione, Sed de aspersione tantum hujus olei Sacri, commisti cum Sanguine Sacrificati, Quo Sacro oleo Sanguine vini misto, ipse Aron, ut Pontifex M. Filii ejus, omnesq; Sacerdotes Iregarii, cum omni Suo instrumento,

Cultu

Cultu, et ornamento, Solemniter fuerunt Sanctificati, et Altari Numinis dedicati. Consulatur locus Exod 29. 21. ubi peculiaris hic ritus luculenter exponitur. Ergo cadit opinio, quod Sregarii Sacerdotes in V. Stô uncti fuerint. non fuerunt Uncti Sregarii Sacerdotes, nisi tantum aspersi.

Quantum ad Tabernaculi, ejusq; Instrumentorum Sacrorum, Altaris item, et Lavacri enei Unctionem attinet. Multi putant ex Exod 40. 9. Tabernaculum, Instrumenta ejus Sacra, Altare et Lavacrum aeneum, hac oleô Sacrô inuncta fuisse, quo Pontifex Max. Solebat ungi, Sed rectius contendum est, Hac omnia aliô oleô fuisse uncta, non eo, quô Pontifex. M. ungi Solebat. De Regum unctione tradunt Judei; Reges Izraelis unctos fuisse oleô opobalsami, Sed Reges e Gente Davidis oriundos oleô Sacrô Unctionis, quo Pontifex M. Unctos esse. Eodem oleo dicunt unctos fuisse etiam Sacerdotes Feriales, seu Castrenses, Quos iterum quam precario dicantur a Judeorum Magistris, ex hactenus dictis liquet.

Quoniam Pontifex M. Quatuor Partibus Cerimoniarum Solebat inaugurari, Scil. Lotione totius Corporis, Unctione Frontis. Indutione Vestium Pontificalium et Sacrificiis offerendis. Non levis momenti Quæstio instituii potest Scil. Quia Sub Templo Edo, imo inde a temporibus Josiæ Regis defuit Sacrum oleum unctionis, quomodo potuit ipsis temporibus Pontifex inaugurari

augurari quatuor illis Cerimoniis? Resp. Iudæi illis temporibus non nisi tribus tantum Cerimoniis inaugurabatur, Pontifex M. Scil Lotione, Indutione Vestium, et Sacrificiis ase offerendis, unctio vero istis temporibus neglecta est, unde dicunt: Pontifex M. istis temporibus non peregit Junctionem illam, quæ Sacerdoti uncto præscribitur, nempe oblationem Juveni pro Peccato Suo Lev. 4. 3. R. Meir tamen censet, Juvenem illum, oblatum sibi se etiam a Pontifice non uncto, Sed Sola Vestium Indutione inaugurato.

(4) Quarta et novissima inaugurationis Pars erat Exercitium Muneris Sacerdotalis, Quod constabat in Sacrificiis offerendis, complures Victimas immolando debebat quippe Pontifex M. Sacrificia offere, tunc, quum ad Pontificatum inauguratus est. Rem hanc Divinam Lusius exequitur, Suaq; Serie percenset Moses Exod Cap. 29. et Lev Cap. 8. 14. et Seq. cum v. 18. et 22. erantq; Sacrificia illa Juvencus, duo arietes, Panes azymi, Placenta, et Lagana. ubi inter alia memoratur Aries impletionum, Seu Sacrificium impletionis, cujus cruce dextra Pontificis Aronis auricula, dextræ manus pollex, et dextri pedis pollex perlitus fuit. Cujusq; arietis frustra resecta, cum Pane, Placenta et Lagano corbi imposita, inter manus Aronis a Mose ipso Solemnitatis hujus Præside commovebantur, agitabanturq; in Sex Cabi partes Exod 29. 24, 27, 28. Hunc Cerimoniæ tam ita erat Religio et auctoritas, ut inde universa

hæc

haec inaugurationis Solemnitas denominationem Suam traxerit. Apud Samaricos indidem Nomen habent Septem dies impletionis, Hinc nata apud Hebraeos elegans gemmula: Implere manum Sacerdotis. i.e. aliquem Sacerdotio conseerare Exod 29. 9 Et implebis manum Aronis, et manum filiorum ejus. Num 3. 3. Hae Sunt Nomina Filiorum Aronis, Sacerdotum unctorum, quorum manus Moses implevit ad Sacerdotium. Vide locutiones hujus Sil. implere manus Sacerdotis, i.e. Sacerdotem creare, plura exempla ut 1 Reg. 13. 33. Ezech. 43. 26 & Alij Similibusq; S. Sacerdotis, Significat loeis. Implere manus aliquem Sacerdotio conseerare, in manus enim inaugurandi Sacerdotis certae partes Sacrificiorum imponebantur, Sicq; adeo hac ritu, is in manus Sacerdotale immittebatur, ac in eo plenissime confirmabatur. Atq; his Quatuor Cerimoniis Sil. Lustratione unctione, Vestium indutione, et Sacrificiorum oblatione Solebat Pontifex M. inaugurari in Pontificatum.

Hactenus perstrinximus ea, quae ad exteriorem horum rerum cognitionem Spectant. altius nunc penetrandum est, et interiora earum rerum potentia investiganda. ubi tamen

Vela

vela non effuse pandemus, Sed cursum corripientes Summis rerum fastigiis ita delibandis, ut inde uberrimarum meditationum ansa suppeditetur iis, qui ingenio et acumine pollent, Sic autem hic versabimur, ut tandem subjungamus Mysterium inaugurationis minorum Sacerdotum, ne caput et membra divellantur, Sed eodem honore amicta conspiciatur.

(o) Primo detinebit nos Purgatio. seu Lustratio Pontificis M. ex Lavacro aeneo. Quâ ut obiter et cætera obscura hic ostendam, Significatum est, Pontificem nostrum Jesum, non tantum omnis labis et macula immunem fore, Sed etiam Sacro baptismatis fonte aliquando tingendum, ut suis exemplum præberet, atq; ipso merito, hujus Submissionis Suæ forte Regenerationis aperiret. Simulq; ut constaret Eum Sanctificatûs honorem, et Majestatem non involasse, neq; temere sibi arrogasse, Sed divina auctoritate sibi traditam ac commendatam suscepisse. Ad minores Sacerdotes N. Ti et familiam Aaronis nostri Jesu Chi, si cogitationem transferamus in animum oculos sponte sua incurrit, Cerimoniâ hac lavationis Pontificis Maximi adumbratum, expictumq; fuisse baptismum, non tam exteriorem, quam interiorem, quo labis et labis nostræ macula deponitur, et eluitur, quod verbo nunc monuisse sufficerit.

(oo) do Adurationem operam requirit Cerimonia Vestium Sacerdotalium, in omnibus enim Partibus Vestium, Pontificis M. Sublime quiddam et m

et magnificum resident, tum respectu Dei, tum respectu fidelium N. Te. Agendum itaq; de Vestibus Pontificalibus (x) In Genere (xx) In Specie.

(x) In Genere § 8. Vestes Pontificales erant (ϕ) Albæ seu Lineæ, Strictæ sic dictæ, a quibus omne aurum, omnisq; Color, Variegatus ob erat. (ϕ) Vestes Pontificales erant aureæ, quæ vel ex auro constabant, vel aurum sibi adpensum intextumq; habebant.

(ϕ) Vestes albæ seu Lineæ Pontificis erant, Quatuor. Femoralia, Tunica, Balteus et Tidaris. ab his Vestibus ab erat aurum omne, color et omnis, Hisq; indutus Pontifex M. totus albus candidus et liniger incedebat Has Vestes lineas induebat Pontifex M. die magno expiationis anniversariæ, quum Sanctorum ingressurus erat, ut liquide patet ex Lev. 16. 4. Tunicam lineam Sanctam induet Pontifex M. et Femoralia linea erunt super carne ejus, et Baltheo cingetur lineo, et Tiara linea caput ejus involvetur Hæ Sunt Vestes illæ lineæ albæ, quas Thalmudici unanimi consensione celebrant. Dicunt Judæorum Magistri, Pontificem M. his Vestibus lineis, non nisi semel in Vita Sui fuisse indutum, Sc. in magno illo die Expiationis anniversariæ, quum Vestes aureæ post ministerium illius diei, in eodem loco servarentur. Semel autem tantum Pontificem M. hisce Vestibus albis indutum esse in

tota

rota ejus Vita colligunt. ex Lev. 16. 23. Postea exuat Aron Vestes lineas, et relinquet ibi. Illudem Iudei cen sent Pontificem M. hisce Vestibus albis seu lineis, tum etiam indutum fuisse, quum Vaccam Rufam cremari debebat.

Viri in Philologia celebres, hic in diversa abeunt Sunt qui contendunt: Pontificem M. non lineis, sed aureis Vestibus fuisse indutum tunc, quum S Sanctor ingredi vellet. Est haec opinio Vetustissima, et jam ipsum Hieronymum acerrimum habuit Patronum, a que Propugnatorem. Qui contendit: Tintinabula aure ideo Pontifici Maximo fuisse adpensa, ut is S Sanctorum ingressurus, totus quantus Vocalis esset, mortem certissimam obiturus si secus faceret. Nec vero auctoritate S Sacra, Thalmudicorum consensione, Sacrorum Rabbinorum, ut Josephi, Philonisq; calculo mox, pronunciamus: Pontificem M. positis aureis Vestimentis, lineas induisse Vestes, quum S Sanctorum ingressurus erat, magno Sil. et Religionis die Expiationis anniversaria

(†) Vestes Pontificis Maximi erant aureae Quae fuerant numero octo. Femoralia, Tunica, Baltheus Cidaris, Pallium, Ephod, Pectorale et Lamina, cum Corona aurea. Quatuor harum Vestium Sil. Femoralia, Tunica Baltheus et Cidaris erant communes Pontifici M. et Sacerdotibus reliquis. Quatuor autem Sil. Pallium, Ephod, Pectorale et Lamina cum Corona aurea erant Pontif. M. propria

(**) Ad

(**) do igitur agendum in Specie est. de hisce Vestibus Pontificalibus, ubi (*†) Primo Sub manum Veniunt, Vestes albae Seu Lineae, (*‡) Vestes aureae.

(*†) Quantum ad Vestes albas §. 9. Vestium albarum notari debet (v) Materia (vv) Species.

(v) Quantum ad Materiam ea erat בד ie. Linum. unde Lev. 16. 23. adpellatur בגדי הבד Vestes lini vel lineae. A Colore adpellantur בגדי לבן Vestes albedinis, vel albae, Ait Aucor hoc בד distingui a lino vv Vestium aurearum. Exod 28. 5. 6. et probabile est Linum בד pretiosius fuisse lino vv ratione artificii, Quô contextum erat, Quod plurima, imo omnia, quorum usus requirebatur magno die Expiationis erant pretiosissima. Imo Thalmudicorum ex Sententia, Linum hoc בד, non tantum quod ad artificium, Sed etiam quod ad Materiam antistabat lino vv dicto. Quippe linum בד fuit linum Judicum et Pelusiacum quô nullum unquam linum est pretiosius. Perhibent Thalmudici: Pontificem M. Duplices habuisse ejusmodi Vestes albas, adeo, ut magno die Expiationis mane alias, Vesperi iterum alias Vestes indueret Pontifex: Hae de Materia Vestium albarum.

(vv) Species earum, quod attinet Ad eas (·) occurrunt Femoralia, ea duali forma בדים expriminntur, ob duas Partes, quibus constabant

constabant. Quippe Femoralia, si pertica adpendatur duplicem praebet Partem, referens formam Veteri militari
Exod 28. 42. ועשה להם מכנסי בד Et facies eis Femoralia lini. alias adpellant Bracca. Sacris περιζωκελη
quibus nuda Caro, a lumbis vel a Pectore usqs ad genua regebatur. Habebat ligamenta linea, quibus arctiorem vel laxiorem aperturam commodare poterat, pro ratione Crassitiei Corporis.

(..) Secunda Species Vestium albarum erat כתנת Tunica. Exod 28. 4. Induebatur Supra Femoralia, Corpusqs regebat, a Collo, usqs ad talos. Vestis haec rotunda, undiqs clausa, manicata, ut commode indui posset. Circa Collum magnam habuit aperturam, ut Caput facile inseri possit, instar Stolae muliebris, ligamentis tandem constringi poterat, ut ita Collum, et Scapula undiqs contegeret. Habebat fundas seu fossulas angulares sibi intextas, quae referebant formam Stomachi animalium Ruminantium, Quod genus Medici Vocant Retinulum. Fuit praeterea Tunica haec: uti et Pallium Femoralia, absqs Veste Pontificali: Tota textilis, absqs Sutura, absqs ullo acus Vestigio, absqs fibulis, et absqs ullo nexu confecta. Huiusmodi erat etiam Tunica Ext. Ioh. 19. 24. adpellata ἄραφος inconsutilis Vid. Cl. Brauninum De Vestitu Sacerdotum Lib 1 Cap. 16. ubi prodiit Vir Doctus huiusmodi Vestem Sacerdotalem depictam curatissime, e cultis enim ejusmodi Vestes Vir

Cap. I. De Pon
Virtille Doctus usurpa
landos allata erat.
is Balthaeus num
is אבנט Quô Tunic
cinxa Pectus, hinc en
ge, Pontifices M. et
altius se Succingere
bus et dia, et fere
lulum infra citatas
admodum Johannes
cultum conspicatus
vellata amictum.
Vestium Apoc 1. 13.
inde videtur profla
Balthaeus cingeret,
steris provocato.
contraherent. Simil
Aegyptios delineavi
Hic Balthaeus
generis, Vel pure
ma et candidissima
cho cingebatur P
se Sepe, vel ex
Variis figuris, flo
Variegatum Balth
indues, imo et
Aureas induere
Longitudo
fuit 32 Cubitor

Vir ille Doctus usurpavit, quæ ab Indis ad Hol
landos allata erat.

(::) Baltheus nunc est Videndus, dictus Hebræ
is חגור Quô Tunica laxior constringebatur
circa Pectus, hâc enim in transcursu tenendum
est, Pontifices M. et omnes Sacerdotes Hebræos
altius se Succingere fuisse solitos, non circa lum-
bos, et ilia, ut fere nostri mos habet. Sed pau-
lulum infra axillas ad medium Pectus, Quem-
admodum Johannes Dominum, Pontificaliter
exultum conspicatus est, talari Tunica, eaque
Ocellata amictum. Zonagς aurea ad Papillas
Vestium Apoc. I. 13. Hi circumcingendi ritus,
inde videtur profluxisse, ne si medium Corpus
Baltheus cingeret, Sudore inter laborem minis-
terii provocato, Sacra Vestes tetrum odorem
contraherent. Simili plane cinctu Sacerdotes
Ægyptios delineavit Apuleius.

Hic Baltheus Pontificum M. erat duplicis
generis, vel pure pute Lineus, ex Subtilissi-
ma et candidissima byssο constans, Quali Bal-
theo cingebatur Pontifex M. decimo die Men-
sis Tisri, vel ex Lino et lana simul constans,
Variis figuris, floribusqς textus. Ejusmodi
Variegatum Baltheum habebant reliqui Sa-
cerdotes, imo et ipse Pontifex M. quum Vestes
aureas induere solebat.

Longitudo Balthei, tradentibus Magistris
fuit 32 Cubitor. adeo, ut Corpus Pontificis

10

co Scepius cingeretur, duas extremitates ad talos usque
demittebat ornatus causa, quum Sacris operam non
dabat. Verum quum circa Sacra operabatur Pon-
fex, tunc fines Balthei extremos ad Sinistrum hu-
merum trajecit. ut commodius Sacris vacare posset.
Josephus et Hieronymus latitudinem Balthei describun
4 digitorum, alii trium duntaxat. Ad hae refert Jo-
sepho in Antiq. Balteus erat intus cavus, instar
Crumenae seu hipopere vel bulga, ubi do reconditi
porest. Cujusmodi Zonas seu Balthea Veteres Sa-
cra gestare solebant, ubi etiam Pecunias recondebant, Tales Zonas seu Crumenas Veteres Judaeos
quoq; gestasse patet ex Thalmude Berach. 9. Ne
ingrediatur montem Templi cum baculo Suo, nec cu
Calceis Suis, nec cum ISTIJS Crumena Sua. ubi Ra
ja Vocem Pondato exponit per Cingulum Cath
ubi Pecunia reponi Solet. Huc Dnus alludit
Matt. 10. 9. Ne comparate aurum argentum e
es in Zonis Vestris coll. Marc. 6. 8.

(::) Quarto Sequitur Cidaris seu Tiara, qu
nihil aliud erat, quam Fascia quaedam linea
seu byssus aliquot ulnarum. quae in gyrum c
torta Caput Pontificis cingebat, instar Pileo
eratq; ut hodie Fulbant Super Capite Turcarum
Hebreis adpellatur ISIJJS Josepho Cidaris ha
audit Trivix Fascia. Longa fuit 16 Cubitos, u
Judaei tradunt. Ita autem cingebat Caput
ut a

ut antia Seu Capilli Pontificis anteriores deorsum pendentes eminerent, Ut vero tenacius Capiti inhæreret, fascia quadam Sub. mento, ligata adstringebatur Capiti. Nititur sine dubio hæc opinio auctoritate S. Sacræ Exod 29. 9. et Lev. 8. 13. Adligabis Sacerdotibus Tiaras. Tremq; Verbis Josephi: Adaptetur accurate Capiti cidaris ne inter Sacrificandum delabatur. Sed Vix e. jusmodi ligamento opus erat, quum Cidaris illa longa tanquam fascia multiplici tortura, ita Capiti Pontificis adaptari potuerit, ut non facile inde cadere posset, interim placeat cuivis credere, Cidarim ligamentis Capiti Pontificis adstrictam fuisse. Cidaris Pontificis M. distingueabatur a Pileis reliquorum Sacerdotum, nam Cidaris Pontificalis erat depressior humilior, et vix frontem tegebat. Sed Pileus reliquorum Sacerdotum erat altior, et instar collis acuminato fastigio surgens. Atque hæc de Limis Vestibus Pontificis M. dicta Sufficiant.

(⁂) Transitum faciam ad Vestes Pontificis aureas, quas quotidie induebat Pontifex M. quum Sacris operam dabat, aut in ipso Sancto Deum per Urim et Thummim consulebat. Antequam ad Species harum Vestium manum admoveremus. oportet quedam in antecessum notare, Scil. Dicta ha Vestes Sunt aureæ, non ideo, ac Si omnes illæ Vestes auro relucissent, Sed quia

Quamor

Quatuor ex illis erant aurea. Octo enim fuerant Vestes Pontificis M. quæ Solemni Vocabulo כלי קדש Vestes aureæ vocabantur. Scil. Femoralia, Tunica Talaris, Cidaris, Pallium, Ephod, Pectorale et Lamina. Quatuor ex his erant aurea. Scil. Pallium, Ephod, Pectorale et Lamina. Quatuor vero priores. Scil. Femoralia, Tunica Talaris et Cidaris, nihil prorsus auri continebant, usu tamen recepto omnes illæ Octo Vestes dicuntur. כלי זהב. Vestes auri, vel aureæ. Ita Vulgaris loquendi mos hodie quoq; Viget. Totus hic auro refulget, totus auro Vestitus est. Quum tamen, una tantum aliqua Pars Vestium illius sit aurea. Ad rem igitur si loqui velis, dicendum est, Quatuor duntaxat fuisse Vestes Pontificis M. aureas, ea usu loquendi tamen omnes aureæ dicuntur. Quæ revera aureæ erant, ea, vel Solido auro constabant. ut (.) Lamina vel Solidum aurum habebant adpensum. ut (:) Pallium Tintinabula ex Solido auro confecta habebat adpensa, vel filo aurea habebant intexta (:) Ephod (:) Pectorale.

Nunc jam Species Vestium aurearum percensendæ veniunt. Ut Statim monui Quatuor earum Vestium, omni auro prorsus carebant. Scil. Femoralia, Tunica Talaris et Cidaris, eranque ea communes cum Regariis Sacerdotibus. Distinguuntur vero hæ Vestes auro carentes ab illis Pontificis M. Vestibus albis, de quibus Supra egimus, quarum Solo magno die Expiationis indere debuit Pontifex M. Quippe Vestes illæ alb

qu

quas magno die Expiationis induebat Pontifex Maximus, abqz ullo colore erant omnes candidissime, Sed hæ, quas quotidie Sacris operam daturus, induebat Pontifex M. non erant puræ albæ et candidæ. Verum quoniam jam Quatuor illas Vestes inter aureas relatas ex usu Scil: Feminalia [Seu Femoralia] Tunicam, Baltheum, et Cidarim. Supra descripsimus, iis describendis nunc non immoramur. Ergo transitum facimus ad Vestes Quatuor Vere aureas, Quæ unicè Pontifici maximo erant propriæ Scil: Pallium, Ephod, Pectorale et Laminam.

(ℓ) Primum gradum hic occupat Pallium de quo præcipitur Exod 28. 4 et 31 Et facies מְעִיל Pallium. De materia ejus nihil jubet ipsa lex. monet duntaxat illud fieri תְּכֵלֶת totum hyacinthinum hæ. nostra observatione Cæruleum. i.e. Colore mari aut Cælo Simili. Probabile tamen est materiam Pallii hujus fuisse lanam. Quod ad Formam ejus concordibus Philologor. calculis constat, Pallium illud fuisse rotundum i.e. totum circulum referens, ut nostrum Pallium esse Solet, marginqz caruit, erat interim undiqz clausum, Corpus undiqz ejens, Ut tamen indui possit, in Summitate habuit aperturam, ubi Caput inseri possit, atqz hæc Pallii apertura, adpellatur os Vestis Aronis, qhô oleum defluxit de barba Aronis Psal. 133. Ad latera vero habebat fo.

ramina

ramina, ubi brachia exseri possint. Non ultra quam
ad genua tantum, vel ad crura, non vero ad talos p
tigisse porro contendunt. Philologi. Dicuntq; ergo Pal
tium illud fuisse duntaxat Iunicam arctiorem ad
genua, vel ad crura pertingentem. Ita quoq; p
figiem hujus Pallii delineant Philologi, ut nuper
tim breviter illud enarravi. Verum hac opinio
Severius examen nunquam sustinebit. ea enim pu
nat cum Veterum Iudaica Templi Doctorum t
ditione, nec, quod majus cum Testimoniis S Sa
concordat. (.) Veteres Iudeorum Doctores Pallium
Pontificale longe latius describunt, ac hodierni
Philologi putant, et ad talos usq; pertigisse con
dunt. (..) LXX Interpretes ἱξυς explicant per τ
δηξηρ i.e. Vestem talarem (:) Iosepho quoq; in
Antiq. Iud. Lib. 3. Cap. 8. Pallium hoc audit κιτ
ποδηρης Vestis talaris (::) Eadem est Sententia P
lonis Iudei Lib 3. de Vita Mosis. ubi ἱξυς hab
pro Pallio laxiore ad talos pendente (:.) Sed m
xime audiri debet Princeps Rabbinorum Majmo
nides. Qui in Constitutionibus de Instrumentis S
etuarii Cap 9. Sect. 3. hanc Pallii Pontificalis
dedit Descriptionem. Pallium hoc totum hyacinth
num apertum Superne, ut Caput inseri possit. n
lis manicis instructum, Sed divisum in duas ala
seu plagas, quae a collo ad talos defluebant, neu
quam commissuram habens, nisi circa collum. Ea
mente Celeberrimi hujus Rabbini, hoc Pallium Po
tificale

tificale, fuit Simile
tus plagis constan
ctus, alia autem ter
humeris quidem
aperta, quales esse
in tela Romana.
sua de Stola Sum
tie Majmonidis
er mente Majmon
lacum, ad talos
conjunctum, Sed
tum a Summo
firmare potest
28. 32, 33. ubi h
Eadem Vox occur
dit in Spiritu
strictio et ☐ש׳ו
cum ☐ש׳ו Vest
Graeca Vestis ext
quippe ☐ש׳ו
ac libere fluent
rentes, Qualis la
Pallia et Stola
litium, et delica
pam majestate
nificationem esse
sonte Arabico
is deperdita, A
mario Laaum, P

tificale, fuit Simile Palliis Quadratis, quae ex duabus plagis constant, ut ista Plaga, seu Pars una Pectus, alia autem tergus tegeret. Quae duae Plagae in humeris quidem committi solent, Sed ad latera sunt apertae, quales esse solent Diaconorum Vestes albae in Eccla Romana. Celeb. Altingius in Oratione Sua de Stola Summi Sacerdotis, huic Sententiae Majmonidis Calculum Suum adjunxit. Ergo ex mente Majmonidis, Pallium Pontificale fuit laeum, ad talos demissum, in humeris quidem conjunctum, Sed duobus lateribus plane apertum a Summo usqs ad imum. Quod ipsum adfirmare potest etiam Testimonio Sacro Exod. 28. 32, 33. ubi huic Pallio adscribuntur ☐ש׳ח׳ו Eadem Vox occurrit Esa. 6. ubi Vates Esaias vidit in Spiritu Dominum Sedentem in Solio excelso et ☐ש׳ח׳ו implebant Templum. ubi Vocem ☐ש׳ח׳ו Vertunt Interpretes per Fimbrias Orasqs Vestis extremas, Quod minus adcurate. Quippe ☐ש׳ח׳ו Significat lacinias, amplasqs ac libere fluentes Sinus. ipsamqs humum Verrentes, Quales lacinias habere solent trabeae Pallia et Stolae Regales, imprimis Stolae nobilium, et delicatarum Matronarum ad Pompam majestatemqs ostendendam. Hanc Significationem esse in Voce ☐ש׳ח׳ו patet ex Fonte Arabico, ubi Radix ח׳ו Quae Hebraeis deperdita, Arabibus conservata, notat primario Laxum, Pendulumqs esse. Item amplam Laudam

Caudam Syrmaq; post se trahere. Eadem potestas da
colligitur ex Sacra loco Thren. 1. 9. Neh. 3. 5. Ier
13. 22. Utiq; eadem potestas adsummi debet Esa. 6.
terum concipi nequit, quomodo totum Templum l
cinia Vestis Domini implere potuerint nisi intelli
gamus ejusmodi laciniae, et late diffluentes lac
nias. Quoniam igitur ללו vel in Plurali ם
frequentat Moses in describendo Pallio Pontifici
li, inde manifeste patet, per haec Pallium in
ligendum esse, non aretiorem Tunicam, Sed Stola
latissimam per humeros tergusq; Solutis laci
diffluentem.

Argumentum porro nobis Suppeditant Thalmud
qui asserunt, extremae parti Pallii Pontificalis a
pensa fuisse 72 Tintinabula aurea, totidemq; m
lograrata, ergo Pallium hoc debuit esse laxum, la
niisq; diffluentibus, caeterum illa Tintinabula
malograrata illius in laciniis collocari non po
tuissent, si Pallium hoc fuisset angustior tantum q
dam Tunica.

Addo denicq; Pallium hoc, hoc fini fuisse po
ratum, ut Pontifici regale decus et majestatem
adderet. ergo debuit esse laxis laciniis, ut ita ipsa
humum Verreret.

Quantum ad ornatum hujus Pallii, licet ho
ratum fuerit hyacinthinum. nullumq; aurum i
rextum habuerit. infimae tamen ejus orae fuerun
ornatissimae, illis quippe adpensa erant Tintina
nab

bula aurea et malogranata Exod 28. 33, 34.
Facies ad oras Pallii malogranata hyacinthi-
na, et purpurea, et coccinea, ad oras ejus
circumquaqs, et Tintinabula aurea inter illa cir-
cumquaqs. Tintinabulum aureum, deinde malo-
granatum, Tintinabulum iterum, deinde malo-
granatum, ad oras Pallii circumquaqs occurrunt.
hic (.) רמון ie. Malogranata, quæ explican-
se Jarchio erant Globi rotundi instar ma-
lorum punicorum, habebantqs magnitudinem
ovorum Palmaccorum. Erant hæc Malograna
ta lanea, filis nempe lanarum contexta, ca-
rebantqs omni auro, Vario colore, ut hyacint-
hino, Coccineo, et Purpureo singulari cum
arte picta erant, ut de Baltheo supra dixi-
mus. (.) In considerationem veniunt Tinti-
nabula, quæ Pallio adpensa erant extremi-
tati. Hæc ex solido auro fusa erant. ut so-
nitum edere possent, Erantqs ut Campanulæ
parvæ, infra aperturam habentia, quibus
malleoli inserti fuerant. juxta Majmonidem
et Semaricos 72-bus Tintinabulis, erant 72
malleoli. Sua pistilla inserta.

Circa Numerum Tintinabulorum vari-
ant Viri Docti (†) Justinus Martyr 12 Tintina-
bula fuisse contendit. pro numero 12 Apostolo-
rum. Quos ille per Tintinabula adumbratos fuisse con-

tendit

rendit, tanquam per Sonora instrumenta, Quoniam
nus Evangelii per 12 Apostolos, tanquam instrum
ra Vocalia in Universam terram exiit. Vid Iustinu
Martyrem in Dialog: cum Iudeo Tryphone. (≠) Pro
per, de Promissionibus Dei 50 Tintinabula fuisse ad
fert. (≠) Alii 80. (≠) Clemens Alex. Stromatum L
5. 366 (≠) Sacer Textus Numerum malograna
rum et Tintinabulorum non definit. (≠) Et iuxta
et Iudeorum constans opinio est, fuisse Malogra
ta et Tintinabula numero 72. i.e. Malograna
quoqs 72. Tintinabula quoqs 72. adeo ut cuilib
plagulae Seu Parti Pallii adpensa sint Tintina
bula 36. Huc Calculum Suum etiam Hieony-
mus contulit. In extrema dicens Parte i.e. ad
pedes Pontificis M. erant in Pallio 72 Tintina
la, et totidem malograna. Rationem huius re
tam nugacem Philologi tradunt. (.) Ideo 72 Tin
tinabula fuerant in Pallio Pontificis M. Quia
ri confusione Babylonica 72 Linguae fuerant co
fusae, illum igitur numerum habuerunt Tintin
bula, ut eo Vibrantius Significaretur, Sonum V
bi Divini, imprimis Evangelii ad omnes Gentes, q
fuerant confusae, et Linguas Venturum. (..) Alii T
Tintinabulis allusum fuisse contendunt ad 70 ve
72 Viros Synedrii Magni, Quibus totus Populu
Israeliticus representabatur. Quemadmodum 12
Lapides in Pectore Pontificis, representabant 12

Trib

cap. 1 De Pon

Tribus Israelis (:)
praesentator fuisse
Qui 12 Apostolis
12 fuerunt, ut ha
habet Textus Pra

Quantitatem
Sacra ma
lorum
Pomarii Malog
cunt fuisse, ut o
lorum quantitat
collegi possit Tin
ipsis Malograna
um fuisse laxiss
Seu Granata 72.
parte occupara
eadem magnit
ibus Seu Malo
ras, ergo Palli
rarum 12.

Modum gra
extremo Pallio
Sequutus Mosen
ca intrinseca
ta fuisse Tintin
rorum Tintina
Eiusmodi ratioc
Codex testatur,
nica fuisse un

Tribus Israelis (.) Alii denique 72. Tintinabulis
repraesentatos fuisse contendunt. 72. Scti Dni Discipulos
qui 12 Apostolis adjuncti fuerant. Verum illi non
72 fuerunt, ut habet Interpres Vulg. Sed 70, ut
habet Textus Graecus Luc 10. 1.

Quantitatem seu Magnitudinem Tintinabu-
lorum Sacra non determinat, Jarchyus et
Pomarius Malogranatorum quantitatem di-
cunt fuisse, ut ovi Gallinacei, Sed de Tintinabu-
lorum quantitate altum Silent. probe tamen
colligi potest Tintinabula non fuisse minora
ipsis Malisgranatis. Hinc colligi potest Palli-
um fuisse laxissimum, nam mala illa punica
seu Granata 12. Sex ulnas in infima Pallii
parte occuparunt, ita Tintinabula quoq; Si-
gnidem magnitudinis fuerint cum Granatis
illis, seu Malis punicis occuparunt Sex ul-
nas, ergo Pallium erat laxissimum Sex ul-
narum 12.

Modum quod attinet, quô Tintinabula
extremo Pallio fuere adpensa. Abarbanel
Sequutus Mosen Naemanidem ait. Mala Puni
ca intrinsecus fuisse cava, atq; ita illis indi-
ta fuisse Tintinabula, Sic tamen, ut e medio
eorum Tintinabula conspici potuerint. Sed
ejusmodi ratiocinationes Sunt frivolae, Sacer
Codex tegatur, inter quelibet duo mala pu
nica fuisse unum Tintinabulum, et inter quae-

libet

libet duo Pectinabula fuisse unum malum Punicum

Rationem quod attinet cur Pontifex M. Pectinabula gestare debuit, hanc Legis-Lator addit. ut Sil audiatur Sonus eorum, quum Pontifex M. ingreditur Sanctuarium, et quum egreditur, neqs moriatur Pontifex. M. Exod. 28. 35. Chaldeus Paraphrastes ait ad Estheris Cap. 6. Regem Persarum quoque, iisdem ornamentis fuisse ornatum, Regemqs ejus Stolam, Pectinabulis aureis, et malis Punicis fuisse exornatam.

(ד) do Gradu Stat Ephod ΠΦΧ cujus mentio habetur Exod 28. 4. 6. Quod non tantum Pontificis M. Sed etiam aliorum Vestibus dabatur 1 Sam 18. 2 Sam 6. 15. Verum hae Ephoda Sanctis ordis ab Ephodo Pontificis M. plurimum differebant. Ephod enim Pontificale fuerat amictum Pallio brevius, constans ex lana ex bysso et auro, colore hyacinthino Purpureo et Coccineo Variegatum Supraqs Pallium induebatur, manicis carebat. Reliqua ornamenta (praeter Pectorale) Ephodi ipsum pretio et ornatu Suo, longe exsuperabat. Summo artificio erat ornatum, constabatqs ex duobus Pannis Seu duabus Plagulis, quae mulierum Succinctoria quodam modo referebat. Partem una Ephodi tegens, altera vero Partem Corporis anteriorem tegebat, Pectus tamen intectum relinquebatur, habebat enim lacunam, quae pectinum lata, et alta erat, atqs illi lacunae, Seu

Vau

Vacuo illi Spatio inserebatur Pectorale. Ephod ip-
sum a Collo humerisq; infra lumbos, et ultra dimi
diam Corporis Partem dependebat. Superne autem
Partes Ephodi Superiores eminebant, ex utrisque
Ephodi Plagulis dictae ΠΤΦΣΠ i.e. humeralia, atq;
hae humeralia ab axilis adsurgebant ad humeros,
eosq; regebant Exod 28. 7. Duo humeralia juncta
erant illi in duabus extremitatibus. Haec Ve-
ro humeralia, seu has Partes Plagulae anteri-
oris, et Posterioris in utroq; humero connecte-
bant duae fibulae aureae, gemmis duabus ΠΠΨ
i.e. Smaragdis ornatae. ut Philo Epiphanius et
alii tradunt. Hisce duabus Gemmis vero insculpta
fuere Nomina. 12 Tribuum Israelis Exod. 28.
9--- 12. Sumes duos Lapides Sohram, et insculpes
iis Nomina Filiorum Israel, Sex Nomina Supra
lapidem unum, et Sex reliqua Nomina Supra la-
pidem alterum Secundum etates Suas. Et pones
duo lapides Super humeralibus Ephodi, tanquam
lapides memoriales Filiis Israelis. Et portabit
Aron Nomina eorum coram Deo in duobus hu-
meralibus ad recordationem. Dicuntur vero
haec Nomina Secundum etates seu Generatio-
nes lapidibus illis inscripta fuisse, i.e. juxta
mentem Jarchii, Flavii Josephi aliorumq;
Magistrorum, omnes nam majores Jacobi
Filii dextro in humero existenti lapidi sunt
inscripti, Natu minores Filii vero Jacobi sunt in-
scripti lapidi in humero Sinistro existenti.

taliter

ראובן	גד
שמעון	אשר
לוי	נשכר
יהודה	זבולון
דן	יוסף
נפתלי	בנימין

aliter

obs. in Voce יששכר ad ultimam Syllabam lin
Jod. non deberet ad esse, tamen adest, ideo, ut in utro
lapide Numerus 25 literarum plene extaret, ut i
omnes Tribus constarent 50 literis. Lapides hos a
pellat Moses. Lapides monimenti, seu memoriales p
Filiis Izraël Ideo vero 12 Tribuum Izraëlis N
mina his lapidibus fuere insculpta, ut per illa
Pontifex M. rem Sacram facturus, omnes 12 Tr
bus Izraëlis Sibi in memoriam revocaret, cens
turq; omnes 12 Tribus Secum in Sanctuarium p
tare, remq; omnem Sacram in Persona earum
re peragere. Praeter hæc Humeralia habuit Eph
ab inferiore parte duas Zonas, seu duo Cingu
gue continuo opere ex ipsa Ephodi materia
ubi Scil humeralia texi coperant, educebantu
erantq; Sublati artificio texta, et Colore Variega
ut ipsum Ephod Vid. Exod 28. 8. His Cingula
ipsum Ephod Corpori adstringebatur. Habuitq; a
Pontifex M. duo Cingula. Baltheum Scil quo s
terior Tunica adstringebatur, itemq; Ephodi Cing
lum, quô. duæ Ephodi Plagulæ ad Pectus et te
gu

Cap. I. De P
gus adstringebatur
gulum vero erat
mina inserebant
rale ipsum Ephod
(☥) Sequitu
gemmas vero שפ
audit λογιον Cap
tus Alexandrin
tationis est, Quo
tus est, quotes
possum accep
de Bello, Pace
Sperantibus.
Materia
Scil: Aurum, Pu
Exod 28. 15. Lo
seu Cubitum di
Pontificalium
et ornatissim
et Lapidibus
Ornamentum,
de est quod a
tum, quam T
Quadra
annulos aure
annulum Exo
Dorum, Pect
ratum fuisse
tium Separa
Doctor Acha.

gus adstringebatur infra axillas, Supra Ephodi cingulum vero erant duo annuli aurei, quibus ligamina inserebantur, ut sic per ligamina illa, Pectorale ipsum Ephodo adstringeretur.

(☥) Sequitur Tertio Pectorale, Quod dicitur ϸϖπ plenius vero ϖϑϖϑπ ϸϖπ Pectorale Judicii. Siracidis audit λογιον Cap. 45 v 12 Josepho, et Interpretibus Alexandrinis, redditur Rationale. Ratio notationis est, Quod Pontifex M. hac Pectorali indutus est, quoties cum Deo colloquens Divinum responsum acceptarus erat, judiciumq; edidit, de Bello, Pace caterisq; rebus ad Salutem Resp. Spectantibus.

Materia Pectoralis eadem erat, quæ Ephodi Scil: Aurum, Purpura, Coccinum et Byssus retorta, Exod 28. 15. Longum et latum erat tres palmos, seu Cubitum dimidium v 16. Omnium Vestium Pontificalium hoc Pectorale erat pretiosissimum et ornatissimum. Lapidibus annulisq; aureis et lapidibus pretiosis exultum, adeo, ut magis ornamentum, quam ipsum Pectorale videretur. Inde est quod a Judeis magis Vocetur Ornamentum quam ϸϑϖ Vestis

Quadratum hoc Pectorale habuit Quatuor annulos aureos, in quolibet nempe angulo unum annulum Exod 28. 23. 26. Dicunt Magistri Judæorum, Pectorale ab Ephodo, nunquam Separatum fuisse etiam extra Ministerium, Si quis enim Separasset, ingens Piaculum commisisset, Doctor Acha. hæc habet Verba: Si quis Pectora-

le ab

le ab Ephodo, et Vectes ab Arca Fœderis removisset 40.
gio adfuerus fuisset. Ad hærebat vero Pectorale Ephod
raliter: Duobus Superioribus annulis Pectoralibus
rennla erant immissa, per quas catennlas ipsum P
rorale fundis aureis Ephodi annexum fuit. Exod
22. Inferioribus item annulis duobus Vitta hyacint
ne inserebantur, per quas iterum Pectorale ipsum
phodo adstringebatur ℣ 28. ubi etiam habentur h
verba: Pectorale ab Ephodo ne Separetur.

Lapidibus ad hæc pretiosissimis ornatum er
Pectorale, et quidem 12 lapidibus, juxta 12 Tri
Izraëlis. Sieqs erant gemmæ hæ distributæ, ut p
totum Pectorale essent quatuor ordines, et in quo
bet ordine Tres gemmæ, Exod 28. 17. Hæ gemm
inclusæ erant fundis, seu cellulis aureis, eod
modo, quo in annulis nostris gemmæ inserunt
et fundis, seu Palis aureis includuntur ℣ 20.
bantis Sententia est, 12 fundas illas fuisse in u
eademqs auri massa, et Singula funda Singula
gemmam insertam, ut auri fabri Solent opera
His porro 12 gemmis insculpta erant Nomin
12 Filiorum Iacobi, seu 12 Tribuum Izraëlis, a
ut quilibet lapis unum Nomen continet ℣
Gemmæ hujus Ephodi, Sunt celatæ, et expolitæ
ju et ratione Vermiculi, תולע Samir Si mu
ingeniqs Magistrorum credamus. Supra loc
Iumus de hoc Samir, diximusqs fingere Ma
Sm

stros, ope Vermicul
politosqs lapides
ctione ejus Templi
fuit auditus. Ver
tur in area Pla
vastationem Tem
um Nomina lap
Magistri Iudeor
gemmis. Quin
ndem Vermis
nant Magistri;
Quo autem
fuerint lapidib
tacet. Probabil
fuisse, quo duo
insculpta, Sil.
nis vel etates
semper priorem

שׁפך Smaragdus	שׁחם Pr.	ורוד Topa
לשם Hyacinthus.	שׁחזפ Pr.	בר Ach
יהוד Iaspis	יהוש Pr.	שׁוהם Chrys
ישוש Iaspis	יוסף Pr.	□ □ Sard

NB. Addidi
Hebraica, cum Latina

stros. ope Vermiculi hujus Samir fuisse cæsos, expolitosq; lapides Templi Salamonei, ideo, in Extructione ejus Templi nullus Strepitus instrumentor fuit auditus. Vermis deinq; ille adservandus dicitur in area Plumbea furfuris plena, usq; ad Vastationem Templi Salamonei. 12 quoq; Tribuum Nomina ope hujus Vermiculi credunt Magistri Judæorum insculpta fuisse 12 Ephodi gemmis. Quin ipsas quoq; Legis Tabulas e. jusdem Vermis Samir ope cælatas fuisse somniant Magistri;

Quo autem ordine Nomina Filiorum Israël fuerint lapidibus Ephodi insculpta, de eo Ita racet. Probabile est eodem ordine insculpta fuisse, quo duobus lapidibus Numerabuntur erant insculpta, Sil. כתולדותם ix. Secundum Generationes, vel ætates Suas, ut nempe natu majores semper priorem locum obtinerent, caliter

ראובן Fr. אדם Sardius	שמעון Fr. פטרה Topazius	לוי Fr. ברקת Smaragdus
גד Fr. אחלמה Amethystus	דן Fr. שבו Achates	נפתלי Fr. לשם Hyacinthus.
יהודה Fr. נפך Carbunculus	אשר Fr. תרשיש Chrysolitus	יששכר Fr. ספיר Saphirus.
זבולון Fr. יהלם Adamas	יוסף Fr. שהם Sardonix	בנימין Fr. יספה Jaspis

NB. Addidi hic etiam ipsa gemmarum Nomina Hebraica, cum Latina Versione. obs. Nominibus Tribuum ubiq;

ubiqs addo Fr. ie. Tribus.

Lepidum est hoc Iudaeorum Commentum, Quod totius Alphabeti Hebraei literae omnes XXII. hisce 12 Lapidibus deberunt insculpi. Sed quoniam omnes XXII Alphabeti literae in Solis 12 Patriarcharum Nominibus non poterant reperiri. ſ: desunt enim literae ץ ק ש ת :ſ tum tradentibus Rhalmudicis, alia quoqs Nomina praeter 12 illa, hisce gemmis fuisse insculpta. Scil. יצחק יעקוב שבטי ישורון ואברהם

In his Vocibus additis ad Nomina 12 Tribuum, tum 12 gemmis Ephodi, omnes XXII Alphabeti literae sunt expressae. Ad haec quaevis gemma dicitur sibi insculptas habuisse Sex literas, adeo, ut 12 in gemmis taliter extiterint 72 literae, cum allusione ad 72 Viros, Synedrii Magni, vel ad aliud aliquod Mysterium, Quod ipsis Cabbalistis relinquendum.

(☥) Quarto jam evolvenda est Lamina aurea Corona aurea, Ornamentorum Pontificalium principuum decus, cujus notitia multis tenebris est involuta. Sancto Elatoris extat Exod 28. 37, 38, 39. יהוה קדש לה׳ Lamina auri puri, ejqs Sculptura Sigilli insculpes: Sanctitas Iehovae, ponesqs ipsum עצת Fascia Vittam hyacinthinam, ut Sit Fascia circum Regias Aronis premineat. (·) Vox עצת reddidit πέταλον, et πέτασμον in Lexico Graeco Hebraeo Origenis. (·) Iosephus Vertit πέταλον στέφανον Auream Coronam (·) Vulgat. Vertit Laminam (·) Cities recentiores Vertunt Bracteam seu Laminam. Scil. Hebraeum עצת proprie notat, Florem apertum expansumqs, et e Calycibus suis extrusum, unde ipsum

runt Vulgo Signifi
is cujusdam Lamin
jusdam vel Floris.
tum audit quoqs
chiqs adeo Vocibu
exsurgit Lamina
132. 18. in illust
ſtqs Florebat Cr
iter: Messiam no
Pontificali Coro
gem tatum, Sed
ria hujus Coro
solidissimum. und
Corona auri pu
Corona Variant
Sententiam, qua h
[7] lam sub inc
etiqs adjung
[7] Hodie regn
mia Sententia ha
quam Laminam te
ta longitudine, u
tingeret, Atqs La
Sententiam ⸗⸗⸗
rum non cavis
characteribus, a
lucre exsculpi.
Soni Pontificis
non adjungeretu

runt Vulgo Significationem Bracteæ seu tenuis cujusdam Laminæ expansæ instar Foliï cujusdam vel Floris. Sahrum hoc Instrumentum audit quoq; צץ i.e. Diadema Corona, junctisq; adeo Vocibus duabus צץ יהוה Exod 29. exsurgit Lamina Coronæ. Quô alludituv Psal. 132. 18. in illustri illo de Messia oraculo: צץ יצץ Florebat Corona ejus Supra. quô innuitur: Messiam non Regiâ tantum, Sed etiam Pontificali Corona gavisurum, eumq; non Regem tatum, Sed etiam Pontificem fore. Materia hujus Coronæ fuit, Aurum purissimum et solidissimum. unde adpellatur זהב טהור יצץ Corona auri purissimi. Circa formam hujus Coronæ Variant Philologi. ergo (ק) Proponam Sententiam, quæ hodie in orbe literato regnat. (ק) Eam Sub incudem revocabo (ק) Nostram επιστροφην Adjungam.

(ק) Hodie regnans et auctoritate Thalmudicâ nixa Sententia hæc est. Non aliud fuisse hoc צץ quam Laminam tenuissimam, duos digitos latam ea longitudine, ut ab una aure, ad alteram pertingeret, atq; Lamina hinc inscriptam fuisse Sententiam קדש ליהוה Sanctitas Jehovæ. Verum non cavis ductibus, Sed protuberantibus characteribus, ac limis, ut in Nummis solent literæ exsculpi. Fradunt denique Coronam hanc Soni Pontificis ita adligatam fuisse, ut fidari non adjungeretur, Sed nudam carnem capitis

tangeret

rangeret, ergo ligabatur infra Cidarim paululum Sup
oculos, in media fronte, ut vero commodius fron
haereret, hac Lamina, nec pondere suo ad nasum P
tificis deideret. Dicunt Thalmudici ligaminibus f
ti adstrictam fuisse, ut mulierum frontalia adstrin
solent.

(o7) Haec est Philologorum Sententia, quae Veri
situm haud omnino meretur. Quippe (.) Lamin
illa Thalmudica nullo modo reprobare potest Vo
bulis Hebraeis ציץ et נזר Quippe ציץ Significa
florem. Inter florem autem et Lamellam illam
Thalmudicam nulla prorsus intercedit affinitas
Philologi ergo Oculatiores judicant Laminam
vocari ציץ non solum ideo, quod floris instar
Set dispansa. Sed quod flosculos in utroq latere
insculptos haberet. Sed obs. Flosculi illi, et auri
Calyculi, quos triplici ordine exsculptos fuisse
junt in lamina, sui Calyculi florem quodammo
speciem Coronae videntur representare, licet nita
tur auctoritate Josephi, apud Mosen tamen, ap
Thalmudicos et Magistros Hebraeorum plane non
memorantur,
Nomen Scil. נזר Posterius quoq; hujus ornamen
dicorum Lamella plane abludit ab illa Thalmu
rona enim non tantum frontem duntaxat ambiens,
Caput solet circundare. (..) Illam Thalmudicorum
Sententiam refellit Lex Mosis, in qua Sanctum
ציץ-

צפיחת על ראשו Et erit Scil צץ Supra Cidarim.
unde cadit opinio Thalmudicorum, et Exti anor
Philologorum, qui putant צץ illud, sive Coronam
hanc, infra Cidarim supra oculos nudæ fronti ad
ligatam fuisse adeo, ut ne Cidarim tangeret, Mo-
ses enim supra Cidarim eam collocat adeo, ut
Cidarim undiq; ambiat (:) Iuxta Iosephum
et Philonem Iudæum res omnino ita erit concipi-
enda (†) habuit Pontifex M. Cidarim seu Pileum
cum aliis Sacerdotibus Communem ex Variis lineæ
faciæ involveris contortum, ad instar Tulbandi,
Quod ligamentum Verticis adsignificat. (†) Cidari
huic Pontificali impositus erat, Pileus alius,
ex hyacintho Variegatus, ut ita hoc Singulari
et regali ornamento Pontifex M. a Suis Sacri-
bus distingueretur, Scil: a Sacerdotibus Prega-
xiis. (†) Iam ex mente Iosephi et Philonis Co-
rona aurea Super hoc Pileo hyacinthino
collocabatur, totam hanc Vittam hyacinthinam
cingens, totumq; Caput ut ambiens. Atq; Coronam
hanc auriCalyculi seu Celatura florum ab oc-
cipitio, Versus tempora duo procedebant triplici,
ut dixi ordine. Sed notandum: In illa Coronæ
seu Laminæ parte, Quæ ad Frontem jacebat,
Calyculi florum non erant, nam ibi hæc Verba
inscripta fuerant. מזמת ה׳ק׳. Atq; hæc est de-
scriptio Coronæ Pontificalis, ex mente Iosephi
et Philonis Iudæi. Quæ quantum discedat ab

illa

illa Thalmudicorum Lamina, frontem duntaxat non totu
Caput cingente nemo non videt.

(ד) His adnectenda est Vera ἐπιξύλιδις (ג) Nulli du
bitamus, quin haec Corona totum Caput cinxerit, quod e
nim ostendit Vox זר Coronamentum. Quod Iosephus fir
mat his Verbis: Pileum circi ejectat cingit corona
aurea (ה) Fuit haec Corona radiis distincta, refereba
Speciem floris se se aperientis, et e Calyculo suo se
e Vagena sua se se protrudentis. Id ostendit Voca
bulum גזז, habebat enim Corona haec flores sibi in
sculptos, (ו) Firmiter credimus Pontificem M. Tria hae
Capitis ornamenta habuisse. (ז) Cidarim instar Tul
bandi, qua communis erat cum reliquis Sacerdo
tibus, Tregariis. (ח) Vittam hyacinthinam Tulbando
seu Cidari Super alligatam. Denique (ט) Coronam
hanc auream, Quae non tantum Fronti adplicabatur,
Sed totum Caput cingebat. et quidem Supra Vittam
hyacinthinam. obs Vitta haec hyacinthina duplicem
usum habebat (י) Deum et majestatem Pontificii ad
bat, (יא) Impediebat ne Subtilissima Cidaris byssus
auro Coronae detereretur.

Addere liceat; apud Iosephum per τρισσοστιαν
i.e. Triplicem ordinem Coronae intelligi forsitan debere
haec tria Capitis ornamenta, Scil. Cidarim, Vittam hya
cinthinam et ipsam Coronam. Sed observant alii per τρι
σοστιαν intelligi debere, tres ordines Calyculorum seu flo
sculorum aureorum, Quorum alter altero altior erat,
adeo, ut tres in florum ordines Caput cinxerint, insta

Triplici

Triplicis Coronæ. Hinc nata opinio, non tantum inter Pontificios, Sed etiam inter Protestantes. Ex hac τρισοιξία natum esse Triregnum illud Pontificis Rom. seu Tiaram Papalem, tribus gradibus ramisq; adjungentem, et triplici gemmarum ordine insignem, atq; adeo tribus, quasi Coronis aureis, et gemmatis circumdatam. Sed hæc relinquimus iis, quibus nugari placet. Quid vero per τρισοιξίαν intelligatur apud Josephum, in tanta rerum antiquarum caligine Vix patet. Si interim aliquid dicendum sit. dicimus per τρισοιξίαν Satis commode patefieri intelligi. Triplex ornamentum Caput, Scil. Cidaris Vitta, et ipsa Corona.

Titulus, qui Parti anteriori hujus Laminæ seu Coronæ Pontificalis inscriptus est, hicce ć: קדש ליהוה Sanctitas ipsi Jehovæ. Pontifex M. S Sanctum hunc Titulum in fronte sua præsentans, omnium oculis ingessit, Suam Personam esse Sanctissimam, et omnis Religionis plenam, adeo, ut sic ipse Pontifex omnibus omnino moralibus antistaret.

Quamquam Josephus et Philo Judæus contendant Coronæ huic non duas has Voces Scil. קדש ליהוה, Sed unam tantum Scil. tetragrammaton Dei Nomen יהוה fuisse inscriptum, nos tamen certissime pronunciamus, utramq; Vocem Scil. קדש ליהוה Coronæ inscriptum fuisse

fuisse. Id confirmat nobile oraculum Zach. 14. 2
Die illo etiam equorum capistris inscriptum eri
קדש ליהוה Sanctitas Iehovæ.

Abarbanel ait, non uno tenore, non una in l
nea Scriptas esse duas illas Voces taliter קדש ל
Sed Scriptas esse ita, ut duo ordines essent, et Vox un
alteri Subscriberetur, taliter: קדש diutgs Vocem
Superius debuisse pingi, Quippe ליהוה Tetragrammaton
Nomen, Supra reo omnes everra est. Nuganter quo
ii, qui dicunt Puncta Vocalia quogs Vocibus ill
addita esse, in Corona Pontificis M. quasi ita Voc
illæ Coronæ insculptæ fuissent קדש ליהוה

Atqs hæ Sunt Vestes Pontificis M. tum alb
Sue lineæ, tum aureæ, Scil. Femoralia, Tunica D
thens, Pileus, Pallium, Ephod, Pectorale et Coron
aurea. Erant hæ omnes מעשה אורג i.e. opus t
torio tum lineæ, tum aureæ, absqs omni Futura
Hæ Vestes Decus et Majestatem Pontificii addeba
Nihil pretiosius autem excogitari potest, 12 ge
mis illis in Pectorali, et duabus gemmis in hu
meralibus Ephodi lucentibus. Duæ Gemmæ in hu
meralibus, maxime esse debebant, ut quelibet Se
na Sex Tribuum Israëlis Nomina Sibi insculpt
capere potuerit. In hisce gemmis omnibus, ta
in humeralibus, quam in Pectorali existentibu
mirabilis erat clarura.

Transeundum est ad usum harum Vestium
Scil. Quando, Ubi, Quibusqs Ceremoniis usus i

lis

lis fuerit Pontifex Maximus. De hac re consulendus est Auctor § 11. Observandum est. Quum primum Vestes illæ Pontificales, vel levi macula adfectæ essent, aut leviter Pars aliqua Vestium adtrita, non amplius eas induebat Pontifex M. nec in conspectum Dei eas ferebat, sed absconderentur, unde Volunt plerique explicare locum Esa 64. 6. ubi Justitia nostra comparatur cum Veste Vejectanea vel impura, quæ abscondi debet, ne amplius coram Deo compareat. Sub Templo Edo, ut Romani Judæos, subinde rebelles, in Disciplina continerent, Vestes Pontificales, quas Judæi maxime existimabant teste Josepho, in Turri Antonia servare solebant, easq; Pontifici M. induendas exhibebant, non nisi quater in Ao. Sil Die Expiationis publicæ, et Tribus in Festis majoribus [illegible] dictis.

Quæ hactenus de Pontifice M. dicta sunt, ea ejus dignitatem, majestatemq; pre Fratribus Suis, i.e. Sacerdotibus minoribus, satis superq; ostendunt. Nunc pergam ad Reliqua Quæ etiam Dignitatem Pontificis M. prædictis Fratribus ejus evehebant. Hæc

(7) Notanda sunt Nuptiæ Pontificis M obs. Reliqui Sacerdotes Gregarii poterant in Uxorem ducere Viduam quoq; repudiatamq; Mulierem, Sed Pontifex M. non nisi Virginem intactam

intactam. Quæ Sil. Virum nondum noverat, eam
puram, poterat in Uxorem ducere. Lex de hac
extat Lev. 21. 10. 13. 14. Sacerdos ille qui maxi-
mus est, Fratrum Suorum, Uxorem in Virginitate
ducito, Viduam repudiatam, aut meretricem ne
cito, Sed Virginem e Populis Suis ducito Uxorem
Juxta hoc. Pontifex M. non poterat ducere Fra-
tris Sui Viduam jure leviratûs, Sicq exemptus
rat Pontifex M. lege illa, Quæ est Deut. 25. 5. et
quæ jubet ut Frater ducat Sibi in Uxorem Fratris Sui
Sine liberis defuncti Uxorem Viduam. Quod facer
si Frater recusasset, Uxor Fratris ejus Vidua, Calceo
pedibus illius detracto, et facie illius consputa
in Porta ipsa, coram Senioribus dicebat: Sic fieri
bet Viro illo, qui non vult extruere domum Fratris
Sui. Vocabiturq; Nomen Familiæ ejus in Israële
Familia Excalceati. calceo.

NB Id minime Verum, quod non nulli contra-
dunt, Scil: apud Judæos quilibet ex Sua Tribu de-
buit Uxorem ducere, adeo, ut qui esset ex Tribu Ju-
da, is tantum ex Tribu Juda debuerit Uxorem d
cere, non ex alia Tribu. Ita tradunt Pontifi-
cem M. quoq; non nisi ex Tribu Levi potuisse
debuisse Uxorem ducere. Sed obs. certe quilibet
Judæus potuit ex qualibet Tribu ducere Uxore
ex qua Scil: ei placebat. Ita Pontifex M. ex
Tribu ducere poterat Uxorem, ex qua ei placeba
modo ea fuerit Virgo pura. Exceptis tamen

ETTIK

επικληρους i.e. Virginibus talibus, quæ deficiente Sobole masculâ, integram domus Paternæ everterant hæreditatem, tales Virgines domus Paternæ ex asse hæredes, non nisi Contribulibus Suis tantum nubere poterant, ideo, ne hæreditas ex una Tribu in aliam Tribum migraret. De qua re Sonat lex Num. 27. 8. et 36. 8. Ergo Matrimonium Pontificis Maximi non alligabatur tantum ad Tribum Leviticam, ex eo quod Pontifex M. Semper ex Tribu Levi fuerat eligendus. Ipse Jojada Pontifex M. duxerat in Uxorem Sororem Ochoziæ Regis Juda 2 Reg 11. 1

(7) do Sanctitatem et Prærogativam Pontificis M. præ cæteris Patribus arguit, id ipsum, quod Pontifex M. ex nullo cadavere seu homine defuncto Pollutionem contraxerat, quia non erat licitum Pontifici M. venire ad homines defunctos. Imo Si Mater Pontificis M. aut quilibet ejus consanguineus mortem obiret, etiam Pontifex M. ad ejus cadaver non Veniebat juxta Legem Lev. 21. 11. Sacerdos M. ad nulla cadavera mortui Venito. ne propria tre Sua, aut Patribus Suis Se Se polluito. Ergo Pontifex M. pollui poterat ex cadavere illo, quod forte fortuna, et casu quo in Via procedens, in media Via reperisset, quale cadaver Judæi vocabant מת מצוה i.e. mortuum præceptî. Quâ Phrasi Rabbinicâ designatur la

daver

daver insculptum, de quo praeceptum erat, ut qui
cunqz in via ejusmodi cadaver prius conspexer
Sepelliat, terraqz maudet. Inter Romanos quoqz
ge Sancitum erat, ne quisquam Pontifex unquam
daver conspiceret, Inde postes ædis illius, in qu
cadaver jacebat, ramis cupressinis notare Soleban
ut Pontifex illic de ambulans, cognoscere illic
cadaver jacere. ne forte illuc imprudenter ingre
deretur, ex hic ex conspecto cadavere pollutionem
contraheret.

(ǂ) Insignem tertio Sanctitatem et pre ceteris
Prærogativam Pontifici M. addit. (.) Quod quum
lugebat Pontifex M. Matrem Suam, aut quoslibet P
pinquos Suos more peremptos, tamen Sacris qu
ram dare poterat. Quum alii Sacerdotes acqu
re nuncio de morte Propinqui, quem lugere de
bebant, Sacrificium licet, inchoatum, perficere
non poterant. Pontifex M. interim tempore lu
tus Sacris cibis vesci, seu Sacra illa quæ Sacer
dotibus ad comedendum cedebant, comedere non
poterat, ut reliqui Sacerdotes quoqz tempore
luctus, ejusmodi Sacras dapes comedere non
poterant, ut hæc colligere est ex Lev. 10. 19. Deut.
26. 14. (..) Pontifici M. quum Propinquum Su
um lugebat, Domo exire non fas erat, aut Tem
plo. Ita enim in lege Sancitur: Nec e loco Sa
cto exito, ut non profanet Sanctuarium Dei Su
um. Coronamentum, et oleum unctionis Dei Su
est

est Super eo, Ego Sum Jehova. (:) Pontifex M. ob luctum Vestes Suas lacerare non poterat, Sed reliqui Sacerdotes poterant. Ira enim Lator Lev. 21. 10. Vestimenta Sua ne dissindito. In Summa tamen et Publica calamitate, aut ob Singularem quandam Nominis Domini Contumeliam, et blasphemiam Vestes Suas Pontifex M. Scindebat. Ira Cajaphas Pontifex M. audita illustri illa Xti Domini confessione: Se nimirum esse Xtum, Filium Dei, olim in nubibus caeli Venturum, inepte de Scelere ratus Verba haec esse in Deum Summe contumeliosa; laceravit Vestimenta Sua dicens; blasphemavit. Mat. 26. 63 64. 65. Ajunt Judaei: Pontificem M. Vestes Suas Scidisse Superne circa humeros, Sacerdotes vero Regarii Scindebant Vestes Suas inferne, unde jam Judaei haec legis Verba: Vestes Suas Pontifex M. ne Scindito, explicans Sic: Ne Scindito P. M. Vestes Suas ita ut Regarii Sacerdotes inferne, Sed Superne Scindito in Summo Vertice (:) Denique additur, Quod Pontifex M. in luctu Super propinquis Suis defunctis, Caput Suum פרוע ראשו לא Quae Divina Sanctio Varie a Variis explicatur. (†) Alii Sic explicant. פרוע ראשו לא non revelet aut non detegat Pontifex M. Caput Suum, quando Propinquos Suos defunctos lugeret. (†) Alii Sic פרוע ראשו לא Ne crines

alat

alat prolixos more reliquarum Gentium, ut de reb
quis Gentibus patet 2 Sam 19. 25. (≠) Rabbini v
explicant ראש לא Non radat, non tondeat nova
la Caput Suum dum lugeret. Verum Radicis ר
apud Arabes, prima Parastas est, Solvere, disru
regs Seriem catenarum, jam quia Radix ר
hic cum Capite conjungitur, Phrasis hæc: Caput
um ראש לא Hic vertenda est, Pontifex M cum
pinguos Suos luget, ne turbet Caput Suum, i.e.
em Capillorum Capitis Sui ne turbet. i.e. ne Sit Cap
lis incomptis, Sine lege positis; quum esset in lu
pro ut Veteribus mos erat, in luctu Vellere c
nes dejicere, negligeregs Capillos, Capuregs rotum
habere horridum, ac disturbatum.

(ε) Quinto jam Instituti nostri ratio exigit, u
agamus de Munere quotidiano Pontificis Maxim
Erant munera Pontificis M. obeunda, quæ digni
tem Pontificis M. evehebant (1)mo Crustula quo
tidie offerre debuit numero 12. Quæ 12 Crustul
שתים עשרה i.e. Placentæ appellabantur. Hæc Crustul
confici Solebant ex decima Ephæ farinæ, et im
ebantur 3. logis olei, deinde igni torrebantur,
dem in 24 Partes divisa, cum pugillo thuris,
mane, et Vesperi offerebantur in altari exterior
Seu æneo, ut illic igne consummantur, ante liba
men Sacrificii jugis. Dimidia Pars Crustulorum
uti et thuris tempore matutino, dimidia autem

Par

Cap. I. De P
pars tempore
ve Pontifex M
quidem propr
quotidie offer
quod hæc ob
tuis Perpetuu
jussi habendu
pos. respexit.
tigui Federa
cripsia. Hæc
olio illita
bant, aut
alis aliquo
seri hæ Pl
Pontifex M.
tifeis M. d
bone alius
digeretur. P
Maximus po
quotidie ali
situm adole
que Sacra
Verum ma
Diebus Fest
neribus re
de re fusius
(2) Duo
rifici M. e
Die Expia
um erat

pars tempore Vespertino offerebatur. Debebat Vero Pontifex M. hoc Crustula, quotidie offerre, et quidem propriis e Sumptibus Suis. Quod vero quotidie offere debuit, colligunt Rabbini ex eo, quod hæc oblatio appellatur תמיד i.e. Munus Perpetuum, vel ad Vim Vocis, Perfectum jugiter habendum, et incessanter. Lev. 6. 15. Hinc Apost. respexit. Hebr 7. 27. dicens: Pontificem antiquii Foederis quotidie pro Se offerre debuisse Sacrificia. Hæc enim Crustula seu Placentæ hæ oblo illitæ quotidie a Pontifice M. offerri debebant, aut Si Pontifex M. pollutus esset, tum ab alio aliquo nomine Pontificis M. debebant offerri hæ Placentæ. obs Rabbini censent. Si Pontifex M. Vitâ functus esset, tum Filii Pontificis M. debebant quotidie hæc Crustula offerre, donec alius Pontifex M. actualis in locum defuncti, eligeretur. Præter hæc denique Crustula, Pontifex Maximus poterat, Si modo voluit, eique placuit, quotidie aliis quoque Sacris operam dare, ut Suffitum adolere Victimas in altari offerre. aliaque Sacra obire munia pro lubitu poterat. Verum maxime Stante Templo 2do non nisi Diebus Festis, Plerique Pontificis M. istis muneribus reliquis Sacris fungebantur, quæ de re fusius Parte 4ta agendum.

(2) Duo erant præcipue munera, quæ Pontifici M. erant Propria, Scil (1) officium Die Expiationis anniversariæ, Quod officium erat laboriosissimum, omnique Religionis plenis.

plenissimum, Sed de quo officio agendum erit Parte II
Antiq. harum.

(97) Ergo in presenti agendum est, De altero Pon
fice M. Munere, quô nempe Pontifex M. Deum p
Urim et Thummim consulebat, quod munus Thum
mam Pontificis Sanctitatem et decus addebat. Indu
tus enim Pontifex M. Vestibus aureis facie Vers
Arcam Fœderis conversa, Deum per Urim et Thu
mim consuluit, Sicq; Deo plenus, Sortes Divinas re
ridit, arcanumq; Cœlorum Populo Israëlis modo il
lustri patefecit. Esset hæc nobis Campus ut amœn
simus, ita longe patentissimus, Verum Summa
rarum rerum fastigia extremis pedibus per va
gabimur, adeoq; (‡) Videbimus, Quid per Urim
et Thummim intelligatur (‡) Quomodo Sortes red
te, oraculaq; Per Urim et Thummim edita sint.
(‡) Ubi fieri debuerit hæc consultatio per Urim
et Thummim (‡) ostendemus: Usum hunc per U
rim et Thummim non Regibus, non denique ulli
aliis hominibus, nisi Soli Pontifici fuisse pro-
prium (‡) Subnectemus tempus, quo Orac-
lum hoc Per Urim et Thummim esse desiit.

(‡) Primum membrum adgressuris nobis
graves offundunter tenebræ. Circa Quæstionem
Philologis Vexatissimam. Quid Per Urim et Thu
mim intelligatur. Clarissimum est Per Vocis
Urim et Thummim Vi Vocis Hebraeæ designa
lu

lucis et Perfectionis
magis involutum
dd. Urim et Thum
gatur tum ex nos
ex Judæis negoti
clamatum ce
pidem existiman
dant, Quippe. J
cultum jamat.
Deum proferre
dunt, (1) Cabbal
Thummim fuiss
Divinum sit.
suis punctis
famina aurea,
fuisse tum. quod
Pontificis fuit
gnus depositu
tatur ex Super
men hoc Der
imbuit, qui q
Pronunciationi
ex Parentian
et Dominum
hujus Vocis
rum reddere,
rum tenere
rum omnes

lucis et Perfectiones, Sed nihil Sane tenebris magis involutum est, quam cui rei hic Titulus Sal. Urim et Thummim fuerit impositus. Multi igitur tum ex nostris Interpretibus, tum etiam ex Judæis negotium hoc depositum, et penitus conclamatum censent, eleumq; adeo, et operam perdere existimant eos, qui in eo detegendo desudant, Quippe, quod Vetustate et oblivione Sepultum jaceat. Inter eos, qui aliquid in medium proferre sustinuerunt, audacissimi facile sunt, (1) Cabbalistæ, qui statuerunt Urim et Thummim fuisse Sacro Sanctum illud Nomen Divinum Scil. ההוה geminis, et antiquissimis suis punctis instructum. Deiq; ipsius digito Lamine aureæ, vel lapidi splendidissimo insculptum. quod in duplicaturam Pectoralis Pontificis fuit insertum, ibiq; tanquam tutissimo pignus depositum. Opinio hæc emersisse videtur ex Superstitione, Quâ Judæi erga Nomen hoc Dei Tetragrammaton ההוה fuerant imbuti, qui genuinæ Veræ et antiquæ ejus Pronunciationi, tantum non magicam tribuere Potentiam, ipsius naturæ Ministrum et Dominum dicentes, Vocantesq; eum, qui hujus Vocis ההוה genuinam Pronunciationem reddere, ejusq; Pronunciationis Mysterium tenere posset. Quippe ad cujus Sonum omnes omnino creaturæ dicto audientes sint

entes Sint. Ira Actum Dominum quoq; miracula
Virtute hujus Pronunciationis patrasse contend
quam Pronunciationem furtim Ictus hauserat, S
ripuerarq; ex Sancto Sanctorum es mente Iudaeor

(2) do Non procul hinc discedit eorum Senten
qui ipsissima hæc Nomina Urim et Thummim in
scripta volunt, in Lamina quandam, Vel gemm
ut in illis Signum, pignusq; Cælestis, et præsentio
Numinis existeret. et præsertim Spiritûs Proph
ci, Pectus Pontificis insidentis, luminumq; et R
fectionum Suarum radios inde diffundentis. S
Partes cum aliis tuentur Rabbi Azarias. in Lib
מאור עינים Meor gnenajim. Lumen Reflexionis

(3) Vulgatior tertio est Sententia Thalmudi
Nomina Urim et Thummim insculpta esse 12 P
mis in Pectorali Pontificis M. præfulgentibus
et 12 Nomina Tribuum Sustinentibus. Pro hi
Partibus Stat universa Fere Gens Thalmudico
Item Josephus Antiq Lib 3. Cap. 9. Item ex Pat
nis Plerig; uti Excellentissimus quoq; noster Re
Landius et Cl. Braunius Lib 2. De Vestitu Sac
Dotum Cap. 20

(4) Epiphanius et Svidas negantur, Per U
rim et Thummim, intelligi lapidem Adamant
quem Pontifex M. in Pectorali Suo inter duo
Smaragdos portaverat, Qui Adamas instar
Stellæ aureæ in ipso Pectorali radiabat, Vari
que Subinde Colores induebat, ex cujus Ada
mar

cap. I De
mantis Vari
ventibus fa
versus, et tri
tum Adam
calore obdu
pera event
lucidissimo
sint inepta,
Sine
tiam, quam
Sequitur.
tentia nitid
Vestimenta
admodum
ta, menti
tiosorum d
Silentio, u
pretiosos, e
vandemq;
Non
nio Critic
inaugurat
sse Pector
mm inse
Pectorali
mm. Sed
gumentum
legemus:

mantis Vario Colore, conjectura de futuris eventibus facile colligi potuerit. Si enim adversus, et tristis futurus erat rerum eventus, tum Adamas hicce tristi caligine, mestoque colore obnubebatur. Si vero laetiora et prospera eventura erant, tum Adamas hicce lucidissimo et aureo colore fulgebat. Haec quam sint inepta, quisqs sentit.

Hinc statim memorari Braunii Sententiam, quam etiam Auctor noster presso pede Sequitur. Cl. Braunius in firmanda Sua Sententia nititur loco Exod 39. 10. et Seq. ubi quum Vestimenta Pontificalia enumerarentur, Quemadmodum manu Artificis fuerant elaborata, mentio tantum injicitur Lapidum pretiosorum de Urim et Thummim alto regnante Silentio, unde colligit Vir Doctiss. Lapides pretiosos, et Urim ac Thummim, rem unam eandemqs Significare, atqs inter Se alternari.

Non minus Praesidii reponunt cum Braunio Critici in loco Lev. 8. 8. ubi in Aromis inauguratione dicitur Moses Aroni imposuisse Pectorale, isqs Pectorali Urim et Thummim inseruisse. unde colligunt gemmas Pectorali impositas hic esse Urim et Thummim. Sed quod ad novissimum hoc Argumentum attinet. /: Vestigia enim vero relegemus :/ nemo satis demirari potest, quo

modo

modo Interpretes in tantas angustias se se indu
possint, ut Nomen Urim et Thummim trahant ad
illas gemmas lucidas; Quæ præcipuam Pectoral
partem constituebant, inde enim sequeretur, in
Solemnitate inaugurationis hasce gemmas dem
Pectorali fuisse insertas, et quidem manibus
sis. Quum tamen res, et ratio, Historiaq; Mosa
doceant, ipsum Pectoris magnificentissimum o
mentum cum suis gemmis radiantibus, mul
antea paratum esse, et non a Mose, Sed ab ipso
Bezaleele gemmasq; Pectorali ab ipso Bezalee
ctorali insertas.

Quod vero adtinet ad ratiocinium ex Exod 3
dictum, facilis responsio, nam illa Serie nun
guntur ea tantum Ornamenta, quæ manu Be
leelis divinitus gubernata, et expolita sunt, ja
vero Urim et Thummim illic recensen, ne
buerunt, nec poterunt, Quippe Urim et Thum
non manu Bezaleelis, Sed manu Dei ipsius
Sunt fabricata fuerintq; pignora cælitus de
Ergo Urim et Thummim non confundendu
est cum 12 Gemmis illis in Pectorali lucenti
et 12 Tribuum Nomina Sibi insculpta hab
tibus. Sed Urim et Thummim distingui deb
ab illis 12 Gemmis, vi loci Exod 28, 15, 16. e
etenim in prioribus illis Versibus, et in aliq
Sequentibus, adcuratissima delineatio trad
tur Pectoralis, quoad materiam, gemmasq;
ei insertas. Quâ descriptione perfunctus

Ses, demum, tandem 30 mentionem Subjicit τῶν Urim et Thummim tanquam novi, et nobilioris adhuc Instrumenti, in Pectorale jam suis 12 Gemmis instructum, inserendi, et in ejus medium deponendi, tanquam Sacratissimi pignoris. Ita enim Seriem hanc claudit Moses: Deinde collocabis, vel commendabis et depones in illo Pectorale, Urim et Thummim. Consimile Argumentum repetimus ex Lev. 8,8. ejusq; loci Vim retorquemus Draunio, aliisq; Philologis nostris. Dicitur enim illic: Mosen Aronem in ministerium initiante, adposuisse Mosen Aroni Pectorale Sacrum. ie. ornamentum, intellige cum 12 lapidibus instructum. Titulus enim Pectoralis a Mose nunquam Soli Panno adscribitur, Sed Panno cum 12 Gemmis inserto semper adscribitur. Subnectit deinde: Inseruitq; Pectorali Urim et Thummim. Ergo Urim et Thummim distingui debet a 12 Gemmis in Pectorali fulgentibus. Sed antequam nostram de Urim et Thummim Sententiam proponamus, Videnda jam nobis est.

(5)to loco Sententiam Cl. Spenceri celeberrimi Angli, Quam ipse magno cum Strepitu, et insigni Eruditionis apparatu orbi eruditio ingerere conatus est. Adseverat Vir Doctiss. Urim et Thummim non unius ejusdemq; rei titulum conficere, Sed duas res diversissimas, duoq; adeo diversa Instrumenta

nobilia

nobilia Pontificatus designare, & (†) Primo quidem Urim
i.e. Lumina, exprimere Imagunculam elegantissime fa
ricatam, in Similitudinem hominis, seu rem Verbulo
primam dicit Urim designare Idolum dictum Teraph
Quod Idololatriæ genus emersit ex Vanissima Superst
stitione, quâ Veteres adfecti erant erga Manes Defu
ctorum aliosq; Spiritus cum bonos tum malos. Qu
omnes censebat Vetustas rerum eventus futuros no
cosq; adeo Manes ac Spiritus, de futuris rerum eve
ribus consuli posse. Quare etiam Soliti sunt Veter
in eorum Spirituum Dæmonum et Manium honore
Simulacra, humanam effigiem representantia f
formare, ut Manes et Dæmones illi per hæc Si
mulacra consulti, Sortes redderent, et de rerum
eventibus responderent. Ergo Speneerus Urim
nihil aliud pronuntiat, quam Idolum, effigiem
humanam, referens. Veteribus Pontibus Teraphim
dictum. Quod Pontifex M. intra Sui Pectoralis
plicaturas reconditum gestaverat. Atq; media
illa imagunenla Deum ipsum, aut Angelum a
quem Vicem Nomenq; Dei gerentem ad interro
gata Pontificis M. respondisse. Sicq; Pontifices
tandem, quid agendum, vel non agendum, qui
præsens, aut futurum esset, voce Viva ad Popu
lum exposuisse. Ita Videmus Subtilissimum, et
politissimum hunc Anglum, ut mos est ingeni
Anglicis, nimis Sublime Scandere in re ab om

Veri

Cap. I. De P
Veritate prorsus
fatis derivare,
lacunis. Quô
torium aliquo
jubet, (:) Non
tum discordare
cinere, et con
pellata fuer
tato, pro me
Seraphim au
Quod ipsum
tur, Sed est
enim incerti
tantam Verit
interrogq; Su
rarium, et
animum Sum
Plausibilius
oraculo Hof
longo dierum
absq; Principe
Deinq; absq;
vendit Vir D
conjungunture
Agendum est,
dicari Sacer
dis Pectorali
pellatur.

Veritate prorsus aliena, atq; originem cultûs Mosaici derivare, ex inquinatissimis Idololatrarum lacunis. Quô autem opinioni suæ Paradoxæ tutorium aliquod inducat Speciosius, observare jubet, (:) Nomina Urim et Seraphim, sono tantum discordare, Significatione autem plane concinere, et conspirare. Quod Seraphim sic adpellata fuerint, quasi Seraphim ℣ in ℸ mutato, pro more Solemni multarum linguarum. Seraphim autem notat Flammantes, ardentes. Quod ipsum in Urim a Rad. אור Luxit continetur, Sed est hæc Color, præterea; nihil, nihil enim incertius est Etymo τῶν Seraphim. Ergo tantam Veritatem fundamento, tam labido incertoq; Superstruere velle, est sane temerarium, et ridiculum, et qui hoc sibi in animum Summit, Icarus sane alter erit, (:) Plausibilius Præsidium habet Spencerus in Oraculo Hos. 3. 4. ubi prædicitur, Israelitas longo dierum Spatio Sessuros esse, absq; Rege absq; Principe, absq; Sacrificio, absq; Altari, denicq; absq; Ephod et Seraphim. unde contendit Vir Doctiss. Quando Seraphim cum Ephod conjunguntur, unoq; habitu proferuntur, tol ligendum est, hoc Nomine Seraphim ne indicari Sacratissimum illud Pignus, in Pontificis Pectorali depositum, quod alias Urim adpellatur.

Sed toto

Sed toto cælo aberrat Spencerus, a mente ei
pro Vatis Hosea. Quando Ephodum, et Seraphim g
si res cognatas et conjungendas esse contendit. Eph
enim et Seraphim sunt res diversissimæ, et non con
gunctæ apud Hoseam. Sed potius e diametro sibi
rsum opponuntur. Quippe sub Ephod Hoseas Sibi
Propheris familiari, comprehendit universum Cultu
Mosaicum, Sacrum enim atqs Ephodum nominavit
gitationem Conceptumqs movit in animis Iudæo
de Pontifice Maximo, et cum Pontifice simul cou
tum excitavit in animis Iudæorum ipsius Templ
Altaris, omniumqs Cerimoniarum, et Ritu
Sacrorum, quibus magnus hic Antistes præsid
E diametro jam Ephodo adversatur τοῖς Seraphi
quibus Seraphim cultus Idololatricus longe l
reqs diffusus, et infinitis erroribus, humano g
neri illudens, Sacrisqs Mosaicis oppositus, co
tinetur. Quem Cultum Idololatricum Vates Titulo
raphim complexus est. Et Sane inter Idola Vetu
maxime celebrata sunt Seraphim. Quæ respon
Diis Penatibus, Laribusqs et Rectorum focorum
Tutoribus. Qui in omnibus Privatis Domibus
gaudebant, et quotidiano honore afficiebantu
tam latum dominabatur hoc Superstitionis
mus, ut nullæ Ædes hujus Vanitatis fuerint
pertes.

Ex hisce dubium esse nequit, quin genuin

ora

oraculi illius apud Hoseam mens haec sit. Tempora esse Ventura, quibus Filii Israëlis nec Cultum Mosaicum exercerent, nec sadô Idololatriae cultu, cui illa tempestate erant in mersi, se se commacularent, quae est hodierna miserae gentis Judeae facies, quod praecipui Judaeorum commentatores agnoscere coacti sunt. Clarius; Mens oraculi haec est. Erit tempus quo Judaei non gaudebunt suis Teraphim. Quae Idola illi, tanquam animulam suam diligebant. et cultu divino adsciebant.

Aliud causae suae Praesidium dicit Spencerus, ex Jud 17. 4.5. ubi narratur Micas ex argento Matri suae Surrepto, Idolum confecisse, cui Sacerdotium instituisse per Ephodum et Teraphim unde iterum concludit, Teraphim esse aliquid, quod cum Ephodo semper conjungitur, adeoq; Teraphim nil aliud esse posse, quam mirabile illud Pignus de quo disputamus. Sed Argumentum plane est frivolum. Cum apertum constet Micam fuisse Idololatram. Ergo Vocabulo Teraphim intelliguntur Dii Penates, Quibus Micas Cultum et ministerium in Sua domo conservavit, ad exemplum cultus Mosaici, in quo ipse Micas tanquam Pontifex Ephodum, universumq; ornatum Sacrum gestavit.

(7) do De altero Vocabulo Thummim Sic differit Spencerus, Fuisse Imagunculam e collo

collo Pontificis M. Suspendendam, Cui Imaguncul
Titulus Thummim fuerat insculptus, aitq; ritum hun
dimanasse ex Egyptiorum Sacris, quibus in more p
situm erat, ut Pontifices Imaguncula catenâ aur
collo suspensam gestarent, titulo ἀληθειας Veritat
inscripsam. Petes hoc causae suae advocat Spencer
Diodorum Siculum, et Elianum. Eodem ex fon
derivat quoq; Institutionem tuv Urim, quod ap
Aegyptios Simulacra ad formam Puerulorum ef
mata, dicta fuerint Serapes.

Haec Viri literatissimi Spenceri Commenta,
a primis fundamentis labefactare nimis pro
xum foret. Solidum hoc nobis fecit otium Cl. Vi
in Aegyptiaca, ubi Sententiam hanc Sub examen
vocavit, et non minus erudite, quam feliciter
policavit. Faretur tamen Cl. Vossius una cum Ho
tingero Altingio aliisq; Viris longe literatissim
rem hoc ad liquidum perduci non posse. Prop
dent tamen Viri laudati in eam Sententiam, Ur
fert, Urim et Thummim non fuisse opus hum
nae manus et artis, Sed aliquid ab ipso Deo confu
et a Mose intra duplicaturam Pectoralis Pontif
cis M. clam impositum, ab Israëlitis autem co
vis nunquam conspectum. Hanc Suam opinio
nem colligunt Viri Docti ex Exod 39. ubi num
rato censu, et adurate describitur ornatus habit
Pontificalis, et quicquid Artificum f: Bezaleel
imprimis:/ manu in conficiendo Pectorali prae

dum erat, enarrarunt. At vero de nostris Urim et Thummim Moses altum Silet, unde inferunt Viri Docti; Urim et Thummim non hominis manu, Sed digito Dei confecta fuisse Instrumenta. Idem confirmari censent ex Exod 28. ubi postquam omnia in Pectorali parata recensita essent, additur v 30. Deinde collocabis in Pectorali Urim et Thummim quibus Verbis volunt innui iterum: tum Urim et Thummim a Deo fuisse fabricata, ac tum Mos tradita, ut ea in ipsis latebris, et plicaturis ipsius Pectoralis furtim reconderet. uti Legis Tabulas alia manu Scriptas, Deus Mos tradidit, ut eas Arca Foederis includeret. ideo haec a Mose efferri autumant, cum ה Emphatico הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים v. Illa Urim, et illa Thummim, quae nempe Lelo ipso defluerent, manuq; Dei praparentur. Verum haec absq; idoneis et demonstrativis Argumentis adsummunt Viri Docti, ubi ergo S. Sacra altum Silet, illic nostra curiositati fibula est imponenda. Maxime tamen nobis addlanditur, quod Supra Auctore R. Azaria in medium protulimus, ad num. (2) cujus Sententia ferebat. tum Urim et Thummim fuisse Laminam auream, aut Gemmam lucidissimam, augustissimo luminum et Perfectionum timbo insculptam, Sicq; Pectorali Pontificis Max. inserrari, ut ita illustre hoc Ornamentum, esset Symbolum (:) Luminis, quod intellectum

Pont.

Pontificis M. illustraret. (:) Virtutis, quæ omnes facultates mentis Pontificis M. perfunderet et (:) Perfectionum, Lux Pectus Pontificis M. insideret. Imprimis vero, ut illustre hoc Ornamentum esset Symbolum (:) Spiritum Perfectionum, quorum Lumine Pontifices M. et omnes Prophetæ collustrari debebant, ne profano quidem illo Cajapha excepto, qui ipse Deitur prophetasse.

(‡) Perginus ad Quæstionem haud minus implicatam. Scil: Quomodo per Urim et Thummim Sors reddita, oraculaq; edita sint? In Varias hâc re que Sententias Scinduntur Viri Docti. (1) Principio gradu Stat hic Doctiss. Spencerus, Qui Ridiculum sane in medium protulit, Scil. Postquam ille Per Urim nil aliud intelligi Voluit, quam Imaguculam, Speciem humanam referentem, Sentibus antiquis Seraphim Vocitatam, in illam jam hic descendit Sententiam, ut Deus aut Vice, ac nomine Dei alicuis Angelus Voce humanâ, eaq; Articulatâ, Sed Submissa Per Imaguculam illam fuerit locutus, responderitq; ad interrogationes Pontificis M. ut antiquitas fecerat. Dæmones per Simulacra Seraphim dicta, Suas Sortes, responsaq; dedisse. Sed Systema hoc Spencerianum plane Gentium Idolatriam Spirat, minusq; Gentilismum, Crassissimæ Iudeorum Religioni, quam tamen Iudeorum Religionem Deus Solicite distingui voluit ab om

Gen

Pentilium Idolatria, adeo, ut nil de Sentiliſ-
mo eſſet in Religione Judaica, Amet ergo
Spectemus Suam Hypotheſin, ut Speciosam Hale-
vam. (2) Thalmudicorum Sententia eſt. Quo-
niam ſ. ex mente eorum ſ. Urim et Thummim eram
nil aliud, quam 12 illæ Gemmæ in Pectora-
li Pontificis M. fulgentes, tum Sortes et oracula
per Gemmas illas Sic Pontifex M. capiebat, ut
Si (.) Res, de qua Deum conſulebat, Pontifex M.
letum eventum erat habitura, tum 12 illæ Gem-
mæ preter ſolitum Suum naturalemq; ful-
gorem, extraordinarium fulgorem, inſignem, au-
reum quaſi exhibarent. (.) Si vero res, de qua
Deum Pontifex M. conſuluit, triſtem habitura
erat eventum, tum lapides illi, inſolito triſtiq;
atq; atro colore obſuſcati, obrutiq; eſſent. Sicq;
adeo Pontifex M. ex inſpecto 12 Gemmarum co-
lore, facile pronunciabat Populo ſi eventum,
vel letum, vel triſtem. Verum ha Sunt mi-
gæ ac gerræ germanæ. Alii igitur Thalmu-
dici, Sic rem inſtituunt. Ut Deum conſulebat
Pontifex M Deum, de re aliqua, tum Hebræ
illæ litteræ, quibus 12 illis Gemmis inſculpta
erant 12 Tribuum Nomina, inſigni cum
fulgore, quaſi elevatæ Sunt, et litteræ quædam
præ ceteris, in aëra altius prominuerunt
et protuberarunt, ex ipſis 12 Gemmis. Ex. gr.
Judice 1. 1. Interrogabat Pontifex M. Deum,

Judam

Quenam Tribus ascenderet ex 12 Tribubus contra
naneum ad bellum. tum respexit Pontifex M. Sum
erorale, atq; vidit literas illas, quibus Tribûs Iudæ
Pectoralis in Gemma Nomen descriptum erat, pra
cæteris literis altius Surgere, et protuberare, hasce
nempe literas ותתנה tum certo scivit Pontifex M.
Populum reperre Tribûm Iudæ debere contra Ca
naneum ascendere ad bellum. Ira 1 Sam 23. David
Deum consulens Per Pontificem M. an iturus
ut percuteret Philistæos. Hoc responsum est Da
Ito et percutito Philistæos, hoc vero percepit
tifex M. Deum de hac re consulens, quod in ro
Pectorali duæ hæ literæ Scil. יה i.e. ito, pra
quis literis protuberabant. Felix vero responsu
hæ Scil. Percuties Philistæos Dabaturita, ut
Pectorali literæ hæ Scil: שת. ו שת. pra reliqui
protuberarint, quæ literæ Compositæ dant Va
שת ו שת Percuties. Si quis autem Thalmudicus
ponat. Quomodo conjicere potuerit Pontifex
literas illas protuberantes, hoc vel illo modo
bere disponi, et legi, Quæ in Pectorali dispers
protuberabant, Respondet Abarbanel: Litte
rales per Vices fuisse elevatas, Quo litera pri
mum elevabatur, ea litera in Ordine legendi
primo loco debuit collocari. Secundo proxim
rans litera, Secundo Ordine debuit legi, Sicq
Fa

faile res omnis
Thalmudicorum
per Urim et Th
sis, opinio Sa
ganum ad mag
dissime arguit
opinionem hæc
lex est. (o) Prim
sci M. respon
talesti quadam
eventum inspe
Virgâ eaq; ar
citâ respondere
(o) Priore
qui operose
benda esse pr
sci M. hisce
structo, Deum
ne, et Verbo
hanc Sentent
R. Kimchinus
dicus Sic loqu
auditio יהוה
es, qui fuit
tem Deum
Sententia Spe
naculo Spe

facile res omnis percipi potuit. Atque ha Sunt Thalmudicorum opiniones de Sortibus Divinis per Urim et Thummim editis, et caporatis responsis, opinio sane ridicula, quæ Gentis Judaicæ genium ad nugas nugacissimas natum, liquidissime arguit (3) Tertio jam Virorum Doctorum opinionem hic in medium proferam ea duplex est. (o) Prima Quod Deus consulenti Pontifici M. responderit, Revelatione interna, ejus cælesti quadam inspiratione rerum futurarum eventum inspiravit, (oo) Altera est; Quod Deus Vivâ eaq; articulatâ Voce, Sed Submissâ et tacitâ responderit Pontifici Maximo.

(o) Priorem Sententiam fovet Cl. Braunius qui operose contendit. Urim et Thummim habenda esse pro Symbolo S. Spiritus. Qui Pontifici M. hisce Symbolis Urim et Thummim instructo, Deumq; consulenti, quadam Revelatione, et Verbo interno arcanâ postulaverit, Instanc Sententiam directis calculis velificatur R. Kimchius. Qui in Commentario Suo ad Judices Sic loquitur: Edebant Responsum necessario auxilio רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהָיָה בְּכֹהֵן Spiritus Sancti, qui fuit in Sacerdote, per quem Sacerdotem Deum consulebant. Horsum et Magistrorum Sententia Spectat, qui tradunt: Strane Tabernaculo Spiritum Sanctum loquutum esse per Urim.

Urim et Thummim. Stante Templo 1mo locutum fuit Spiritum Sanctum per Prophetas. Denique Stante Templo 2do locutum fuisse Spiritum Sanctum per Filiam Vocis Seu per Vocem Celestem.

(00) Posteriorem tamen Sententiam calculo Suo firmavit juncta cum aliis Viris Doctiss. Celeb. Vitringa obs. Lib 6. Cap. 10. affirmatis ad Quaestiones per Urim et Thummim institutas, Vivâ Voce et articulatâ Pontifici M. a Deo responsum esse. Atqui haec haud placet Cl. Vitringa, Speneerum, licet nugas ejus probat, in eo tamen Subscribit Spencero, Quod ait Pontificii M. per Urim et Thummim interroganti Vivâ Voce respondisse. Duo Argumenta pro hac Sententia firmanda addunt. Cel. Vitr. (†) Modus Responsionis, respondere debuit modo interrogationis, atqui interrogatio per Urim et Thummim fuit Vivâ et articulatâ Voce, Ergo etiam Responsio. (‡) Modus responsionis per Urim et Thummim distingui debuit a Somniis, aliisque Revelationibus Divinis modis, uti a Visionibus, quae Visiones Prophetis obtigerunt, ut liquet ex 1 Sam 28. Non respondit Dominus Sauli nec per Somnia nec per Urim et Thummim, nec per Prophetas Prophetas Deus olim de arcanis Suis instruebat per Somnia, et Visiones, non aliter. atqui Revelatio arcanorum, consiliorumque Dei per Urim et Thummim, nec fuit per Visiones, nec fuit per Somn

Somnia, nec per arcanam quandam inspirationem,
Ergo aliter debuit esse, Scil: per Vocem Vivam et ar-
ticulatam, eam interim Supressiorem et demissiorem,
ita enim decebat et reverentia Numinis, id exi-
gebat, ut Pontifex M. /: tanquam intimae ad-
missionis Dei Minister :/ qui in privato Deum
consuluit, non Strepitante, Sed Supressiore Voce
uteretur, ita quoq; responsa acciperet, Scil: Voce
depressiore, non vero Stentoria, et elata ni-
mis, velut dum quis Solus erat. Quam in rem
ipse Majmonides Calculum Suum confert. Confer
huc locum 1 Reg 19. 11. 12. 13. Jehova transibat
et erat Ventus magnus et Jehova non erat in
eo. Post Ventum concussio, et Jehova non erat
in ea, Postea ignis, et Jehova non erat in eo.
Deinde audit Elias Vocem quietam, et lenem
atq; inde presentiam Dei cognovit. Ergo ex
his prona consecutione patet, Deum Pontifi-
ci Maximo Leni, et Submissa Voce respondis-
se, Quoties ipse Deum per Urim et Thummim
Voce Vivâ et articulatâ consulebat.

(☿) Tertio. Excutienda venit Quaestio. Ubi nam
debuit esse haec Pontificis M. cum Deo consul-
tatio? Pravissime hic offenderunt Veteres
qui consultationem hanc Pontificis Max.
contendunt, esse debuisse in S. Sanctor. Quod
condonari posset Epiphanio, aliisq; ut pote
in hisce Antiquitatibus, parum Subactis, imo
ne quidem leviter tinctis. Sed gravius re-

prehendi

prehendi meretur Magnus ille Antiquitatum Homer
Seil. Cl. Buxtorfius in Historia Urim et Thummim
lendum Sane eum, hic tam profundum dormitasse,
etiam hanc Consultationem Sancto Sancto adscrib
opinioni Sua omni fundamento carenti fulcrum
rit Buxtorfius in Exod. 28. 30. ubi jubet Deus
Urim et Thummim gestanda esse Super cor A
nis, quem ingredietur Aron תמיד לפני יהוה ante
em Dei, Quibus Verbis certe Buxtorfius
ri Pontificis M. ingressum in S. Sanctor, unde
ligit Consultationem per Urim et Thummim fie
in S. Sanctor. Sed Verbis illis designatur
ingressus Pontificis M. in S. Sanctorum, Verum
signatur Cultus Tabernaculi, vel Templi ordina
et quotidianus. Nihil enim in S. Sacra tritius
hac Phrasi: Adparere ante faciem Jehovae i.e.
parere in Templo, et rei divinae Vacare. Ingress
Pontificis M. in S. Sanctorum, semel tantum in
poterat esse, magno Seil Die Expiationis, an
sane non amplius, Sed Consultatio per Urim
et Thummim, quotidie debebat, et poterat fie
Quoties Seil. rei necessitas id ita exigebat.
sit Viri in Antiquitatibus nostris peritissim
auctoritas alios bene multos, Sed necessum e
Sententiam hanc Verbulo convellere. Certum
non Semper Solum Pontificem M. consuisse
faciem Jehovae, ut eum per Urim et Thumm
interrogaret. Sed non nunquam adfuisse Pontifi

præsentem etiam consultorem, qui nempe Pontificem M. consulebat, jam Vero Si consultatio hæc in Sancto debuisset peragi, inde sequeretur non tantum Pontificem M. potuisse ingredi in S. Sanctor, sed etiam alium hominem quemlibet, quô nil absurdius.

Cl. Braunius juxta cum aliis bene multis dd. firmat, Consultationem hanc debuisse peragi in ipso Sancto, ita tamen ut Pontifex M. Deum per Urim et Thummim consulens faciem Suam, verteret debebat versus Aream F. Seu Schechinnam, quæ erat in S. Sanctor Sed hæc opinio quoq; examen sustinere nequit, nam ita alius quoq; homo, non ex Stirpe Aaronica ortus, potuisset in Sanctum ingredi, si quidem ex mente Thalmudicorum Pontifici consulenti per Urim et Thummim alius sæpe homo adstabat. atqui Sanctum ipsum tam Religiosum erat, ut eo nemini ingredi fas erat, nisi Solis Sacerdotibus.

Illis igitur subscribimus qui censent; Consultationem hanc peractam fuisse in ipso Templi Sacerdotibus, et aliis quoq; hominibus ingredi fas erat, Hæc quoq; consistebat Pont. M. ante faciem Jehovæ, obs. Re ita exigente, consultatio hæc, poterat peragi etiam extra Atrium, et extra Templum. Ita legitima fuit Davidis consultatio per Urim et Thummim in Siklag 1 Sam. 30. 7. 8. Quum Sil. Amalekitas persequi voluit.

(⁂) 1o ostendendum est, Jus consulendi per Urim et Thummim Soli Pontifici M. fuisse pro-

prium

prium, non alüs Personis ullis. Quia Ornamen
Urim et Thummim Solus Pontifex M. gestabat, i
Sequitur Solum Pont. M. potuisse Deum consule
per Urim et Thummim, non alium quemquam
talium. Sunt tamen Viri Docti, qui hic nimi
quantum aberrant a Vero. (.) Cuneus De Repub
Hebraeor Cap. 14. ait; Regibus quoq; jus et fa
fuisse Ephodum induere, et Sic os Dei per Urim
Thummim consulere. (.) Ill. Brotius de Iure Sa
Cap. 6. Regum Potentiam circa Sacra arcuius,
dem fovet Sententiam: (.) Alterius progredi Sust
it, Episcopius Lib. 3. Institut. Theolog. Sect. 4
Cap 17. Ephodi administrationem extendem
ad quosvis Consulentes, ait; Etiam privat
homines potuisse Deum per Urim et Thumm
consulere, Quod absurdum: etenim consultat
per Urim et Thummim erat Semper de reb
Publicis, non Privatis, Ergo Publica Perso
esse debuit, qui per Urim et Thummim Deum
consulere potuit. (:) Spencerus Lib. 3. De L
bus Hebr. Dissert. 7. Sect. 2. moderatior est, d
cens: Ephodum quidem ad Solum Pontifice
M. Spectasse, Sed tamen Regarios quoq; Sacr
dotes potuisse Deum consulere, per Urim et
Thummim, Si nempe Pontifex M. morbô au
alia Sentica causa detentus fuisset, Denq;
nunciat: Reges quoq; jure Majestatis Sues sup
tur Urim et Thummim potuisse usurpare. S

S. S. Sacra loca penitius excutiamus, patebit, Consultationem per Urim et Thummim, non Privatis hominibus, non Regariis Sacerdotibus, non Regibus denique ullis, Sed Soli Pontifici M. fuisse Propriam. Id patet (v) Ex 1 Sam 30 7. ubi legimus Davidem, consuluisse Dominum, per Pontificem M. Abiathar. Quem tamen locum detorquent adverse Sententiæ Patroni, atq ad Suæ Causæ defensionem trahere conantur, dicentes. Ipsum Davidem hic Ephodō fuisse indutum, non Pontificem M. adeoq ipse David consuluit Deum per Urim et Thummim, non Pontifex M. Quod ut Docti Viri demonstrare queant, Verba Hebræa Davidis וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶבְיָתָר הָאֲחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי הָאֵפוֹד Sic convertunt: Adplica quæso mihi Ephodum. Cumeus hic totus quantus exultat, et Victoriam Sibi præmanibus gratulatur, dicens: aliter Verti non posse locum illum, Sed ita: Adplica quæso mihi Ephodum. i.e. indue me Ephodō. Sed obs. Rad. לבש et in Hiphil הִלְבִּישׁ nunquam notat Vestire vel induere aliquem Vestibus. Sicq adeo, in Vestitu nunquam Verbum illud reperitur. Ergo perperam hic a Cunæo redditur; Per induere Ephodō. Vera porro ejus Radicis לבש est Adpropinquare, ad proximare, unde in Hiph. הִלְבִּישׁ est adferre aliquid, vel facere, ut quid adproximet. Verba igitur Davidis Sic convertenda: Adfer quæso

quasi mihi Ephodum. Seu adfer pro me causa mei Eph-
dum. i.e. Tu Pontifex Abiatar, qui alias in Arg
Templi Soles Ephodum induere, et per Urim et Th
mum Deum consulere, nunc extra ordinarie, ex
strum quoq; adfer mei causa Ephodum, illud q
due, ac in causis meis Deum per Urim et Thum
consule (vv) Locus est illustrissimus, qui solus
fieit ad Cundi, aliorumq; Adversariorum hyp
sin debellandam Num 27. 21. ubi jubet exp
Deus; ut Iosua, quem tantum quod Ducem,
peratorem q; Israëlitarum Deus designaverat,
coram Eleazare Pontifice Maximo, ut Eleaza
Pontificem consuleret de Iudicio Urim et Th
mim coram Domino, et juxta Verba Eleaza
egrediantur, et juxta Verba Eleazaris ingre
entur, Scil. ipse Iosua Dux, et cum eo omn
raelitæ. Debilius est Argum. Speneeri 1 Sam
6. consuluit Saul Deum Sed non responsit
Deus, nec per Urim nec per Thummim, nec per So
nec per Prophetas. unde concludere rendit.
Saul ipse consuluit Deum per Urim et Thum
adeo non tantum Pontifices M. Sed etiam
alieq; homines Privati poterant Deum per
et Thummim consulere. Sed Speneerus h
nullum Præsidium habet, nam ut Verbo
neam. ipse Saul nunquam per Urim et Thum
Deum consuluit, obs Quod Regarii Sacerd
potuerint Deum consulere, per Urim et Thum

in hanc rem probandam adfert Speneerus locum Num. 31. 6. ubi Phineas filius Eleazaris Pontificis M. ranquam Sacerdos Pregarius profectus in bellum, et secum Vasa Sancta abstulit, ubi Interpretes nostri, cum Jonatha ne Targumista, Vasa hæc Sancta, quæ Phineas secum in bellum abduxit, interpretantur de Urim et Thummim, ut perea Phineas Sacerdos Pregarius Deum de rebus consuleret. Sed Resp. Locus hic est obscurior, et quid per Vasa Sancta hic intelligatur incertum est. Alii Aream F. intelligunt. Patet igitur consultationem per Urim et Thummim nulli mortalium fuisse concessam, nisi Soli Pontifici M. Vid Deut. 33. 8. Num 27. 21.

(ℵ) Quinto Subnectenda est, Cronidis Vice, Quæstio nobilissima: Quo nempe tempore usus των Urim et Thummim cessaverit, Hic iterum in diversa abeunt Interpretes (1) Sunt qui dicunt, longe ante Captivitatem Babylonicam. Sunt etiam qui dicunt: in ipsa Captivitate Babylonica cessasse (2) Sunt qui longe post Captivitatem Babylonicam usum των Urim et Thummim adhuc viguisse censent, et novissimis tandem diebus Reip. Jud. intercidisse putant, Posteriores illi Præsidium ponunt in Testimonio Josephi Antiq. Lib. 3 Cap. 9. ubi ita Josephus inquit: Desiit tum τὸ θεῖον i.e. יהוה Seu Pectorale, tum Sardonix i.e. duæ illæ gem-

me

me, quibus Pectorale firmabatur, defiere Gemmæ illæ
refulgere, antequam hæc Scriberemus, ducentis a
nis. Jam Vero Historiam Suam condidit Joseph
et emisit Aº 13. Domitiani Imperatoris, qui est
a Exto Annus 93. adeoq; circiter 100 Anni exibun
ante natum Exum, unde colligi posset: Oraculum per
Urim et Thummim cessasse ante Exti nativitatem 100 A
nis. Quando vero hæc Josephi Traditio aperta fron
pugnet, cum celebratissima Thalmudicor. Traditione
Tal: Quinq; illustria Pignora Templo 2do defuisse,
fquæ in Templo 1mo aderant:f Scil(1) Aream Fader
(2) Ignem Cælestem (3) Schechinnam Super Area F
(4) oleum Sacrum Unctionis, deniq; (5) Oraculum
Per Urim et Thummim. Variis modis Saragum
Viri Docti Traditionem Josephi cum Thalmudicis
conciliare (7) Non nulli Locum Josephi mend
Suspectum arguunt, (7) Alii putant Josephum
Veritatem Ipsorum Suppressisse, ut Gentis Suæ gl
riam extollat, Sed (7) Potior nobis Videtur opi
A. Vitringa Lib 6to obser. Cap. 6to qui adse
rit. Non repugnat in Josepho cessationem hujus O
culi per Urim et Thummim a longo jam obol
Sed gloriam et majestatem Pontificalem præcip
refulgentem ex Pectorali. h.e. ex Symbolis Dam
Prophetiæ, pectus Pontificis M. insidentis, et
raculoso lumine coruscantis, etiam illis tempo
bus adhuc, quibus jam Responsum nullum p
Urm

Urim et Thummim audiebatur amplius. Patissimum autem oculos intendere Josephum in Johannem Hyrcanum Regem simul et Pontificem M. qui etiam dono Prophetico fuerat nobilitatus. Quod donum post excessum Hyrcani cessavit, et defloruit.

Quod attinet eos, qui in Captivitate Babylonica terminum hujus oraculi constituunt, partim nituntur auctoritate Josephi Scriptoris partim Justiniano obliquo. Veterum Rabbinorum, qui causam extinctæ hujus luminis reperunt ex eo, Quod antiqua nominis Tetragrammati ΠΠΠ pronunciatio, in ipsa Captivitate Babylonica obliterata fuerit. Supra dixi. Cabbalistas per Urim et Thummim intelligere Laminam quandam auream, aut Gemmam, cui insculptum fuit Nomen ΠΠΠ antiquis cum suis punctis genuinis adfectum, jam quia Vera et genuina nominis ΠΠΠ pronunciatio in Captivitate Babyl. periit, tum etiam usus των Urim et Thummim periere debuit, quia Consultatio per Urim et Thummim absq genuina nominis ΠΠΠ pronunciatione esse non potuit. Sed nec Josephi, nec Rabbinorum Cabbalistarum auctoritas quidquam valet. Nam Josephi Scriptoris omnis auctoritas apud Sanæ mentis Criticos esse Suspecta. Cabbalistarum vero Commentum est Superstitiosum, et Cassa, etiam nunc non emendum.

Pluri

Plurimi ergo ex nostris Philologis, Cessationem oraculi per Urim et Thummim repetunt, inde a Temporibus Davidis vel Saltem Salomonis, ejusq; Sententiæ rationem Sitam contendit Cl. Braunius in cessatione Regiminis Theocratici, Quo Deus ante Reges Israëlis creatos peculiari modo Regem in Populo Israëlitico agebat. bellique ac Pacis Gubernacula ipse Deus, tanquam Rex tractabat. Interprete interim eius quasi Rege Vicario constituto Pontifice Maximo, Qui per Urim et Thummim Pacem bellumq; disponeret, ac in rebus majoris momenti ad Populum pronunciaret, Quia vero Regimen illud Theocraticum, postquam electos Reges cessavit, tum etiam Oraculum per Urim et Thummim cessare debuit. Sed hanc Sententiam S. Historia refellit, nam certum est. Regimen illud Theocraticum mox immutatum fuisse, Siquidem atq; Saul in Regem est electus, ad eum id ipsum Deus Israëlem Fovere, et palam repræsentavit 1 Sam. 8. 7. ita ad Samuelem locutus: Non te Spreverunt Israelitæ, Sed me Spreverunt, ut non Super ipsos regnem. Constat tamen ex S. Historia, tum Regnante Saule ipso, tum etiam Regnante Davide, hac Oraculum per Urim et Thummim Viguisse, ac per ea Responsa fuisse data.

Nos ergo illa Cautione, ac Circumspectione, quæ in rebus obscuris adhibenda est, censemus Oraculum per Urim et Thummim Cessasse tempestate Jeroboami. Quando Sanctior illa 12 Tribuum Societas rupta est, ac 10 Tribus Israëlis Judæ et Beniamin

Tri

Tribu ad Idololatriam ipsum Jeroboamum Successionem
facientes, duo Regna emerserunt. Scil: Regnum Judæ
et Regnum Izraelis. Tunc oraculum hoc per Urim
et Thummim cessasse probabile est, eo quod orna-
mentum illud Urim et Thummim fuit insertum Pe-
torali 12 Gemmis fulgenti, quæ 12 Gemmæ 12
Tribuum Nomina sibi inscripta habebant. Quibus
12 Gemmis uni Pectorali insertis, nominibus
12 Tribuum 12 Gemmis inscriptis, significabatur
arctior illa Societas et Sanguinis et Religionis
quâ 12 Tribûs Izraëlis inter se devinctæ esse
deberent. atq; in rebus majoris momenti, Sta-
tumq; Publicum Spectantibus unice a Deo de-
penderent, et Consilio Dei Cœlesti, per Urim et
Thummim reddendo. cum autem feralé divortio
Sub Jeroboamo insignis illa 12. Tribuum Soci-
etas Scissa esset. et duo Regna, imo duæ emer-
sissent Religiones, nec jam 12 Tribus ab eodem
Judicio per Urim et Thummim reddendo depen-
derent, probabile est, tunc cessasse hoc Oraculum
per Urim et Thummim, atq; ita Deus illam 12
Tribuum inter se Scissionem hac ipsa ultas est,
et Consultatio per Urim et Thummim in perpe-
tuum Sileret.

(§) Sextum Instituti nostri membrum fla-
gitat, ut ostendamus Pontificem M. non nisi
unicum fuisse. Breves hic erimus. Canon e
nim Judæorum perpetuus est. אין לו לכהן גדול אלא אחד. Nunquam duos simul
esse

leandos Pontifices Maximos, Sed unum. Si vero contingeret Pontificem M. pollui, adeo, ut obeundo neri Suo Sacratissimo inhabilis redderetur, Solem die Expiationis anniversariæ, hac in casu polluto, i. Pontifici M. alius Suffectus erat Sacerdos, qu Vicariam operam Pontifici præstaret. Atq; is Sa endos dicebatur סגן כהנים Sacerdos ministran excellioris quoq; titulo, idem ille Sacerdos Vicar adpellabatur Pontifex Max. eo, quod Partes Po tificis M. egisset. Quô Sensu apud Thalmudis Duo Camchit filii adpellantur קמחית שני כהנים Pontifices M. uno, eodemq; die, quem Sal. in Lo Simeonis Pontificis M. ordinarii quidem, S polluti Suffecti sint.

Sed haud levis Scrupulus exstat in Evange Luc 3. 2. ubi duo diserte nominantur Αρχιερεις i.e. Pontifices Maximi. Annas et Cajaphas, qu rum temporibus fuit Verbum Domini ad Johan Baptistam. Hic locus palam docere videtur, du illa temperasse Simul et Semel Sedisse Pontif M. Annam et Cajaphan. Quod directe pugnat c Iudeorum Canone: Nunquam duos Sedisse Sim Pontifices Maximos. Ile nodum hic expediant ri Docti, in diversa abeunt. Ego Auctor noster Cel Relandus una cum aliis Criticis censet Voc Αρχιερεις non debere hic Stricte Summi Pon tifice M. Sed latiore Sensu Summi debere, adeo Denotet Sacerdotes Regarios, primi tamen

nis. Dicit enim Solemne fuisse, ut ii qui inter Sacerdotes Gregariis dignitate eminent, classibus Sacerdotum Gregariorum Praefecti essent, appellarentur ἀρχιερεῖς ut Videre est Mat 2. 4. ubi Herodes legitur congregasse τοὺς ἀρχιερεῖς. Sed obs nemo negare potest Vocem ἀρχιερεύς latiore Sensu pro Gregariis Sacerdotibus Summi in S. Sacra hic tamen Luc 3. 2. Summitur restricte pro Pontifice M. nam certum est, ea tempestate Pontificem M. actualem fuisse Cajaphan. Annam quoq; ante id tempus Pontificem M. fuisse testatur Josephus, qui eum vocat Ananum. Quum igitur Lucas eos utrosq; in eadem Sede collocat his Verbis: ἐπ ἀρχιερέως Ἄννα, καὶ Καιάφα. et quum certum sit Cajaphan id temporis Annualem Pontificem M. fuisse, liquet Sane titulo ἀρχιερεῖς hic non Gregarios Sacerdotes, Sed Pontifices Maximos. Annam et Cajaphan designari. Quomodo ergo fieri potuit, tunc temporis Simul et Semel duos Pontifices extitisse (..) Rem ergo ita expedienda est: Summus et Ordinarius Pontifex M. tunc fuit Cajaphas. ut patet diserte Joh. 18. 13. Mat. 26. 3. convenerunt Principes Judeorum in aulam Pontificis M. qui dicitur Cajaphas. conf. v. 57. Hic autem Cajaphas fuit

Sener

Penes Annæ Ioh 18. 13. adeoq Cajaphas omnia
suo Consilio Communicare Solebat cum Socero
suo Anna. Hinc Annas vero antea paulo Pon-
tificatu suo privatus erat, a Valerio Graco Iu-
Procuratore. Vid. Joseph. Antiq. Iud. Lib. 18.
4. idcoq Cajaphas Socero suo Anno plu-
mum tribuens honoris et reverentiæ cum
Societatem etiam suæ dignitatis Pontificatûs
junxit. totusq ab eo, ut Penes a Socero Su-
pendebat. Atq hæc ist ratio, quod Lucas u-
que Vocet Pontificem M. tum Annam, tum Ca-
phan, licet proprie Pontifex actualis fuerit
tum Cajaphas, non vero Annas. obs. Prop
vero Lucas Annam Cajaphæ, ideo quia
Socer Cajaphæ, ætate provectior, et prude
or fuit, cui Cajapham subinde Consiliis Su
juvabat. Atq hæc de literali Pontificis
descriptione dicta Sufficiant.

3. Secundo jam Ordo flagitat, ut Pon
cem Maximum. Mystice contemplemur. Pon
fex M. V. Ti Qui Typice figuram gesserit
Ti Pontificis, Scil Jesu Xti, ne Pyrrho q
dem Dubitare possit. Id Sane vel Sola
rola Apostoli ad Hebræos Solide evincit. D
vissimis igitur lineis deducam analogia
inter Pontificem Cælestem Xtum. Jesum. et m

Pontificem Terrestrem V. Ti. Eô autem ordine hîc procedam, quem in literali Pontificis descriptione tenui.

(x) Nomen Pontificis Terrestris erat כהן גדול Sacerdos Magnus. Seu Pontifex M. Titulus hic-ce augustissimus oculis animisq; nostris ostendit Pontificem Summum Verum D. qui Cœlos transiit Hebr 4. 14. Simulq; mentibus oculisq; nostris objicit. Magnum illum Pastorem, quem Deus pacis eduxit emortuis per Sanguinem Pacti æterni. Hebr 13. 20.

(13) Dignitas V. Ti Pontificis M. præ reliquis Fratribus Suis, seu Sacerdotibus Regalibus in eo elucebat. Quod Maximus et Sanctissimus omnium esset. hoc colore Pontifex ille Terrestris expingit Summum Pontificem Verum D. qui sublimior et Filiis Adami, unetusq; a Deo præ Consortibus Suis altiô latitat. Psal. 45.

(γ) Inauguratio Pontificis M. in V. Ti erat multis Variisq; Cerimoniis peracta. Scil: (a) Lustratione (b) Vestium Pontificalium induitione (c) Unctione (d) et Sacrificatione. Hic Cerimonias Pontifex V. Ti graphice expingit nostrum Pontificem Cœlestem Verum Dominum.

(a) Ino Inaugurabatur Pont. M. Lotione, seu lavatione Corporis Sui Exod 29. 4. ubi jubetur. Moses Aaronem ejusq; filios lavare

Lustra

Lustratio autem illa fiebat ex Lavacro ejus, ut in
cedentibus ostendi. Hac Lustratione Significatur P
ipsiem nostrum Ipsum, non tantum animis labis
munem fore, Sed Sacro etiam Baptismatis fonte
tingendum, ut Suis exemplum prebere, atq; ip
momento hujus Submissionis Sue, sautem Dei
rationis aperit. Simulq; ut confraret Eum Pon
ficatus honorem non involasse, aut temere S
assogasse, Sed divina auctoritate Sibi tradi
et Commendatum Suscepisse. Ad minores
cedores N. Ti et familiam Aronis, nostri S
Cti Si cogitationem transferamus, in omnium
oculos Sponte Sua incurrit, Cerimoniâ hau
umbratum, expietumq; fuisse Baptismum n
ram exteriorem, quam interiorem, quô
bis et rabis nostra altius herens macula
eretur.

(b) do Inaugurabatur Pontif. M. Vestium
quisitissimarum indutione. Majorem jam
ram requirit hæc Cerimonia in mystica Signi
catione evolvenda. In omnibus enim Parti
quibus Vestes Pontificis M. erant conflatæ,
dam Divinum et magnificum refidet. Hui
ut omnia justo Procedant Ordine (*) ms
fiderabimus Materiam Vestium Pontifica
(**) do ipsas Vestes Sigillatim dabimus.

(*) Vestium Pontificalium materiam co
nebat Linum, lana et aurum, Variis colorib
adj

adjutis. (.) Ma
bat puritatem
animæ Cti, ex
rum ob oculos
gens Deus. (
tus Pontifici
imaginem e
et Virtutum,
exulterent.
quod Cl. D
Sil. Quod (+
ipsis Lanea
Sacerdotale
leat ovibus,
libebantur,
Agnus inn
Propheticum
petum fuiss
candorem,
bores in P
candor Sil.
itumq; alta,
et futurar
Cti mun
pr aurum
Reges ut pl
reluceret a
unii, quan

adjectis. (:) Materia linea seu byssina Signa-
bat puritatem, Innocentiam, et Sanctorem
animæ Cti expertem omnis maculæ (:) Au-
rum ob oculos ponit Virtutum Cti prefulgens decus. (:) Denique Varii colores in Vestibus Pontificis M commixti, pulcerrimam
imaginem expresserunt immensarum Donum
et Virtutum, quibus Ctus, omnesq; fideles
excellerent. In Vitreum Sane haumen exit,
quod Cl. Braunius hic in medium protulit
Sil: Quod (+) Per materiam Vestimenti Pontificis Laneam, figuratum Sit, munus Cti
Sacerdotale, eo quod Lana detonderi Solleat ovibus, Quæ in Sacrificium maxime adhibebantur, unde et Ctus audit: Agnus Dei.
Agnus immaculatus, Agnus mactatus. (+)
Propheticum Cti munus air Braunius exspectum fuisse per linum, Sive byssum, ejusq;
Candorem, Simplicitatem et Subtilitatem, Quæ
dotes in Prophetis maxime relucere debent,
Candor Sil. et Simplicitas Vitæ, Sive Puritas.
item q; alta, et Subtilior rerum reconditar
et futurarum peritia. (+) Denique Regium
Cti munus putat Braunius exprimi
per aurum. Vestium Pontificalium, eo quod
Reges ut plurimum Solcant abundare et
relucere aurô. Meditationes hæ Cl. Brauuii, quamquam fiat Subtiles, Speciosiores tamen

res tamen Sunt, quam Solidiores, et non nisi
evanidum fulgorem pelvis evibrant. Interim V.
ille Dorig. quoddam hic Satis feliciter exsequ
est. Hae tamen omnia deinceps, ubi Sigillatim
Vestibus Pontificis M. agemus, hic et ibi clari
elucebunt.

(XX) Do igitur, ipsas jam Vestes Pont. M. Sp
atim Detrahemus. (1) Primo loco in consider
nem Veniunt hic Bracae Seu Femoralia, q
bus Pontificis M. nuditas fuerat obvelata, ea
Corporis Pars ab oculis remota, quae Concupi
Somitem concupiscentiae irritare Solet. Ha
Castissimam, et ab omni libidine, et Carnis im
ditate remotam Christi Dei naturam figura
Simulq; membris Christi ie. Fidelibus castita
Studium commendare nemo non videt.

(2) Transimus ad Tunicam Pont. M. s
ram, Seu ut aliis placet; Ocellatam, parvis
dis, Seu ocellis ie. foraminibus ex industria
Structam. Haec tota byssina erat, Seu ex lino
tissimo et candidissimo contexta. Ergo a
Fuit ad expingendam Pontificis Christi Justicia
nalem, eamq; illibatam et intemeratam.
Justiciam cum membris Suis ie. fidelib
Communicat, loquimur vero hic de Just
Christi inhaerente, quam ortu Suo purissim
habet, non autem de Justicia ejus per Sangu
rem et mortem adquisita, adquisitam en
Christi Justiciam figurabat Pallium Pontifi

3) V

cap. I. De

(3) Sequitur
tum usus multi
primum Tunic
Pectus religar
tius se se cin
et noseri cing
ritas paulo
do Dominum
lari Tunica,
anuâ ad pa
Paltheus hic
Vita Sobria
patt 1 Pet. 1.
ita Sobrii
State lumbis
et discinctum
ita Horatio:
Vivens, laxi
bus. unde
ludit. Discin
(3) Et Paltheu
tutis militar
Paret ex 2
lotione in
Paltheum A
lium refri
Symbolum
bis, commig

(3) Sequitur Balteus. Erat Balteus Instrumentum usus multiplicis, ac proinde inserviebat primum Tunicæ laxiori adstringendæ, et circa Pectus religandæ. Sacerdotes enim Hebræi altius se se cingebant, non circa lumbos, et ilia, et nostri cingulati homines faciunt, sed infra axillas paulo circa Pectus. Ita Johannes Vidit Dominum Pontificaliter indutum, Scil. talari Tunica, eaq; Ocellatâ Vestium et Rosâ aureâ ad papillas cinctum Apoc 1. 13. Erat Balteus hic emblema in Extô Pontifice (.) Vitæ Sobriæ, et Temperantiæ adstrictioris, ut patet 1 Pet. 1. 13. Succincti lumbis mentis Vestræ Sobriè Sperate in Gratiam & Eph. 6. 14. State lumbis Veritate Succincti. Laxum enim et discinctum aliquid est, quod liberius est. Ita Horatio: Discinctus Nepos, est liberius Vivens, laxioribus Scil. et dissolutis moribus. unde Vetus Poëta Accius insigniter ludit. Discincta Vestis, Discinctus animus. (.) Est Balteus emblema fortitudinis et Virtutis militaris, ac Strenuæ industriæ, ut patet ex 2 Sam 20. 8. unde florentissima locutione in Jobo 12. 18. et Esaiâ. Solvere Balteum Heroibus, est robur eorum bellicum repingere (:) In est tertio Baltheo Symbolum Dignitatis et eminentiæ Regibus, eorumq; Ministris competentis, ratio

embl.

emblematis, quod Pladius Majestatis index ex
theo dependeat. Ira Iob. 1. Dicitur Deus Dalth
alligare lumbis Regum i.e. in Regiam eos evehe
dignitatem et majestatem. Vide Esai 22. 21.
achimum baltheô tuô firmabo, et totam Dom
ei tradam. ubi Daltheus, et Dominatio conjun
tur. Esa. 11. 5. Messias juxta Regium Suum
nus induitur ornatus cingulo justicia,
dei (.) Illa autem Justicia, quam predicat
as neque inhærens, neque adquisita (ex Jus
et. Sed exprimit Justicia hæc illam Virtu
quâ Deus tanquam æqui, justiq; callentis
mus, in Sacerdotii Sui Regalis administra
ne versatur. (..) Eidem Vero, quam conjun
hæc Esaias, interpretamur, Constantiam Du
factorumq;, quæ Constantia in omnibus D
factisq; Regis hujus Sionei, et Pontificis
Et. Seil: (ex Dn elucet. Conf. Psal. 89. 9. Fi
tua circumcingit Le. ubi manifesta est al
ad Baltheum Pontificis M. et cum reperu
Baltheum illum dicitur Messias: Ide circumag
dus, in omnibus dictis factisq; ejus constant
elucere. obs. Johannes Vidit Dominum balth
cinctum, ad papillas circa pectus, quô immu
(.) Messiam habere pectus cinctum Virtutibus
libus, ac robore velut ære, triplici (..) Item m
tur: Regem Ectum Melchisedeciani Sui Regni
Pectori Suo adpressisse, neq; eam corde Suo u

quam ejure. J
gier curare, D
dere, perdere.
(2) Quarto
la, tanquam al
tum, aut Trabea
tinctum, et in ex
granatis aure
pindis. (.) Parti
ferî Majestatem
guret, olim tam
Solio Suo, imp
rem Regali Su
suorum. (..) Po
tem, Sed San
dixerim: Prop
tâ, tum ipse
Suos velaret.
id applicatio
introducitur
tam Vestimen
tuica amicu
firmat, et n
vissima, quo
et Rex Eccle
sidens, Thron
Federis, lac
implentibus,

quam ejicere. Sed potius Regnum Suum ju-
giter curare, defendere, hostesq; ejus confun-
dere, perdere.

(4) Quarto loco Succedit Pallium Pontificea
le, tanquam aliquod Imperantis Paludamen
tum, aut Trabea Regalis. Hoc floribus dis-
tinctum, et in extremis, laciniarum oris, Malo-
granatis aureisq; Tintinabulis præsigne ex-
pinxit. (.) Partim Regiam Cti Pontificiis no-
stri Majestatem, Qua Pontifex noster præful-
geret, olim tanquam Sacerdos, Sessurusq; in
Solio Suo, impertiturus esset eundem Hono-
rem Regali Suo Sacerdotio, et Familiæ Fratrum
Suorum. (..) Partim Justiciam, non inhæren-
tem, Sed Sanguine adquirendam, et ut Sic
dixerim: Proprio Suo cruore imbuendam, ut
eâ, tum ipse Ctus æternum Vestiretur, tum
Suos Vestiret. Dubitationem omnem hic discu-
tit applicatio Mystica Esa 61. 10. ubi Ecla
introducitur exultabunda in Domino, Quod
eam Vestimentô Salutis, præsertim Palliô Jus-
ticiæ amicîverit. Idem hoc Mysterium ad-
firmat, et mirifice illustrat Scena illa gra-
vissima, qua aperitur Esa. 6. ubi Dominus
et Rex Eccla comparet, Sublime Solium in-
sidens, Thronum nempe Gratiæ, Seu Aream
Fœderis, laciniis ejus universam ædem
implentibus, quô emblemate Significatur,

Fructus

Fructus, et Merita Iustitiæ Cti adquisita se se
omnes Electos extendere, eorumq; adeo Templum
rituale seu Ecclam N. Ti implere, ornamentis, et Do
bus illis, quæ ex unica Cti Iustitia, perenni et
exhausta Vena effluunt. Nullus sane dubito, q
Vates Iesaias Dominum conspexerit habitu cultu
non Regis tantum, verum etiam Pontificis re
dentem inter agmina Sacrorum animalium. Er
rem igitur erant Viri Docti, qui verant hic
cogitasse de Pallio Pontificali, Quum eo nos
cat Vocabulum ◻ʿɦɪw, Quod Supra reddidim
per lacinias. Interpretes explicant de fimbri
Sed minus rectè, ergo ◻ʿɦɪw capere debemus
laciniis, Sinubusq; Palliꝰ luxuriantibus. Ergo
res est dicendum: (1) Pallium ipsum Pontifi
norabat Iustitiam Cti (2) Malogranata qui
Pallium ornatum erat, pingebant ordinem il
Cælestem, quem Iustitia Cti Spargit, et Vitali
illum Suecum. Quò eadem Iustitia Cti Viget.
nabant denique Malogranata, Virtutes illas
rituales, quibus tum Extùs, tum membra ej
Scil. fideles effulgerent. Malis enim Punicis
na Spiritualia adsimilari patet Cant. 4. 13
(3) Tintinabula aurea in Pallio, jucundissim
edentiæ Sonum, palam expingebant, Vocem
Vangelii jucundissimam, Qua peccatores ad C
num

munionem Iu
præterea hæc
menta, ut Mi
Regem et Pon
tum tum in
tum in egressu
que Ministros
Cl. Fillius
aliter hæc expl
ais Symbolum
aliis in exempl
ignum, qui Sa
cipiunt. Med
es quam mul
es Veluti qu
Mali Punici,
se Martyrum a
vendo paratiss
Spiri interiorem
multò Spiritus
quos cruci at
Cl. Fillio pro
solida sunt.
(5) Quinto
Pectorale, quo
tifex M. Epho
Muneris Cti
Patrem Cælestem

munionem Justicie Exti invitat. Signabant
preterea hæc Tintinabula Vocalia quasi Instru-
menta. ut Hieronymo placet. Extum Dnm, ut
Regem et Pontificem N. Ti, Vocalem et Voiferan-
tem tum in ingressu Suo in SSanctor Spirituale,
tum in egressu Suo e SSanctor Spirituali, ipsos
que Ministros Evangelii.

Cl. Tillius in Tractatu de Tabernac. Mosaico
aliter hæc explicat (†) Mala-granata Seu Punica
ait, Symbolum fuisse Fidelium, quatenus Fideles
aliis in exemplum proponuntur, præsertim Mar-
tyrum, qui Sangvine quoq; Suo Fidem Exti San-
civerunt. Meditatio Viri Docti haud injucunda
est, quam multo acumine illustrare conatus
est. Veluti quum disputat (·) Corticem hujus
Mali Punici, rubellum et firmiorem adumbra-
se Martyrum animum fortiorem, Cruori profun-
dendo paratissimum (··) Succum vero ejusdem
Pomi interiorem, eosdem Martyres designasse. cum
multô Spiritus Sancti Vigore Vitali, in mediis
quoq; cruciatibus Vigere. Hæc et Similia a
Cl. Tillio prolata Speciosiora magis, quam
Solida Sunt.

(5) Quinto loco transimus ad Ephodum et
Pectorale, quod Pallio Superinduebat Pon-
tifex M. Ephod et Pectorale erant Symbola
Muneris Exti intercessorii pro Fidelibus apud
Patrem Cœlestem, ad cujus dextram Exto Sedit.

(†) mo

(†) 12 Gemmæ Pectorali insertæ, quæ 12 Tribuum Nomina sibi insculpta habebant, notabant (:) Israëlem electum, seu Fideles, qui sunt περιούσιον Exti ix. Thesaurus 1 Pet 2. 9. ubi alludit Apost. Exod. 19. 5. 6. Eritis mihi סְגֻלָּה pro aliis Scriptis eritis mihi Regnum Sacerdotale gens Sancta. Quæ סְגֻלָּה reponitur in pretiosissimo thesauro, et summe longe charissimis. Vide conferri Electos cum Gemmis Pectoralis Esa. 54. 11. Apoc 21. 19. 20. (:) Tribuum Nomina 12 hisce Gemmis insculpta innuunt Extum Dominum Intercessionem facere tantum Solis Electis, cujus Intercessionis fructus ad infideles non extenditur (:) Quod Gemmas ille Pontifex M. in Pectore Suo gestaverit, eo innuitur: Fideles Exto Semper placere, quos Extus tanquam Sigillum brachio Suo alligat. Cant. 7. Quod Urim et Thummim Pectoralis plicatæ insertæ Sint, eo innuitur Spiritum Sanctum in Extum descendere, eumq; omni Perfectione exornare, Pectus ejus donô Prophetico implere (†) Gemmæ quoq; mysterio haud carent, (:) Materia Ephodi linea et Linea, sua puritate Sua et Candore nitens notabat Exti Pontificis Perfectam puritatem. Colores Ephodi quoq; haud vacabant mysterio. Color hyacinthinus seu Cæruleus, Cæli Similis, materia Ephodi primum imbui debuit exim. Puritatis Exti originem Cælestem (†) Color Coc

Seu ruber Signabat (.) Fidelium Peccata, quæ Cxtus in Se recepit, ut ea Suo Sangvine eluat. Esa 1: 18. Fidelium Peccata adpellantur rubra (.) Purpureus Color emblema fuit Sangvinis Cxti, Sangvis enim dicitur Purpureus.

(6) Sexto Sequitur Tiara Pontificalis cum Corona aurea, Caput undiq ambiente et illustrem Titulum Sanctitatis Jehovæ præferente. Tiara hæc, et Corona aurea, figurabat Pontificis Cxti Sacerdotium Melchisedecianum, i.e. Quod Cxtus Pontifex Simul et Rex esset. Hoc mysterium exprimit Vates Regius Psal. 132. 18. יִזְרַח נִזְרוֹ Supereo florebit Corona ejus. In Hebreo manifesta est allusio ad duo Nomina Pontificalis, Scil: ad נזר et יזר Quæ conjuncta dicuntur, Exod 39. Titulus vero hicce in Fronte Pontificis, Sanctitas Jehovæ, Significabat; Pontificale Cxti munus ideo Susceptum esse, ut Cxtus Suo Sacrificio Sanctitatem Dei illustret, et Peccato expiato Electos per Spiritum Suum Sanctificet. Quod vero hic Titulus; Sanctitas Jehovæ, in Fronte Pontificis gestatus sit, eo ipso hæc duo Sunt figurata, et expicta. (.) Quod Munus Suum Pontificale et Regium, Cxtus Dnus Semper ob oculos habeat. (.) Ut quoties nos Jesum Regem Salutamus, et adoramus toties recordemur, Eum esse etiam Pontificem, divinitus ad id ordinatum, ut Sanctitatem Jehovæ illustret. In eo enim Spes omnis et fiducia

nostra

nostra Sira est, ut habemus Pontificem, qui Sacrifi-
Suum Suo Peccata nostra delevit. nosq; per Spiritum Sa-
ctificatos ad se olim evehet, et ad Patrem ducet, ut c
pud eum glorificemur. Atq; hae est Fidei nostra
trum, et meditullium.

Hae de Vestium Pontificalium mysterio Stud
nostra, Si quis albis dentibus rideat. dicatq; in V
tibus Pontificalibus Mysterium quaerere est Superf
tiosum, legat loca Esa. 61. 10. Ezech. 16. 10 et Se
Apoc 7. 14 Apoc 19. 8 Apoc 3. 18. Psal. 132. 9. e
45. 14, 15. Ex quibus locis, aliisq; patet, Vestes P
tificales mysterio rerum Spiritualium non c
ruisse.

Ipsi Iudaeorum Magistri, et Iosephus Philo
Iudaeus, et Thalmudici, certe Sub Vestibus Po
tificalibus mysteria latere ultro agnoverun
licet ipsi hoc in multas varias descenderint

(†) Thalmudici in Codice Zebachim Cap. 9 Sem
co, Thalmudis Babylonici dicunt: Vestes has Pon
ficis M. Singulas expiationi Peccatorum fuisse d
stinatas, Ideo dicunt Sectionem, Siue Periocham
Thalmude, de oblationibus, Statim Subsequi, Sectio
nem de Vestibus Pontificalibus, Quia Quemadmo
dum oblationes expiant Peccata, ita Vestes Sac
dotales expiant Peccata, adeo, ut (.) Tunica Pon
tificis M. expiat homicidium, etenim Scriptum
Mactarunt hedum, et immerserunt Tunicam in
sa

gerirem Sil in Historia Iosephi a Fratribus Venditi.
(:) Feminalia vel Femoralia expiant nuditatis
revelationem, i.e. Scortationem, ut Scriptum est: Con-
fitietis Femoralia linea ad tegendam Carnem nu-
dam. (:) Pileus expiat Superbiam, et arrogantiam,
Quippe arrogantia et Superbia in Capite tanquam
in Arce Summa Suam Sedem habet. Hinc Doct.
Doctor Canina: Accidit res quæ in alto, et expiat id
quod est altum. (:) Baltheus expiat prava cordis
Consilia. cingit enim baltheus Pectus, unde prava
Consilia nasci Solent. (:) Pectorale judicii expiat
corruptionem Judiciorum, et jura prava, Scrip-
tum enim est: Faties Pectorale judicii. (:) Ephod
sive Amictum humerale Idololatria expiandæ
deservit. nempe: Titulo Ephodi in Sacris compre-
henditur, quicquid ad Sacerdotium et Cultum ali-
cujus Numinis, Sive Veri, Sive falsi pertinet. adeoq
mens Thalmudicorum hæc est: Ephodum Deo Israëlis
dicatum, expiare maculas ex Ephodo in falsi Nu-
minis honorem gestato contractas. i.e. maculas
ex Idololatria contractas. Scriptum enim est Hos. 3.
(:) אין אפוד ותרפים Pallium Tintinabulis or-
natum, expiat Verba otiosa, et probrosa (:) Tandem
Corona aurea expiat impudentiam. Corona enim
opposita est impudentiæ, cui nimirum in-
scriptum est, Sanctitas Jehovæ. Corona enim
Stabat in fronte Pontificis M. omnis vero im-
pudentia, quum in Fronte Sedeat, Sequitur

Coronam

Coronam expiasse impudentiam.

In mystica hac Magistrorum Commentatione bo-
na malis admixta sunt, Interim clarissime elucet
Doctrinam Scholarum Prophetarum tulisse: adpa-
turum aliquando Pontificem, cujus Justicia, Sanc-
tas omnibus numeris et Partibus absolutissima, o-
nia Suorum Peccata, omnes abe haerentes turpi-
tudines et maculas a Summo Capitis Vertice a
imos usq; Pedes expiaret. Detractisq; illis Sepe-
tinis reliquiis et exuviis. Quas Vetter em Hamin
mystica Scriptura adpellat, novo Eos Homine in
duret, qui per omnia membra a Capite ad Ped
in. mortalibus ornamentis floreret.

Haec procul dubio fuit Venustissima Judeorum
Catechesis. Sed clara cognitionis jam in angulum
abstrusa lumen Veritatis multa caligine obfusca-
tum. Has tenebras Suo jam tempore Universam
Eccl̃am Judaicam, oppressisse Satis prodit Joseph
Antiq Iud. Lib 3. Cap. 8. ubi Vestium Pontificia-
um descriptione literali defunctus, earum my-
cam Potentiam sic evolvit, ut Vestes illas natu-
finibus circumscribat. i.e. ut per Vestes Pontifi-
les intelligat mystice res naturales, easq; par-
tim Celestes, partim Terrestres. Ergo jam

(Ŧ). do Josephus in Vestes Pontificales myste-
nobis tradit ut (.) per Quatuor Colores, in Vestibu
Pontificis M. dicit Josephus adumbrata fuisse
tuor Elementa Scil: Terram Caelum, Ignem, et Aqu
ut (+) Color Byssinus adumbret Terram, Quippe

...mus lini ex Terra ...
...mus, quoniam est C...
Caelum sive aëra. (≠
...mutatoq; adumbra...
...nus Color, adumbra...
...e, quoniam Purp...
(.) Pectorale, Quo...
...jacebat, dicit ad...
...ntro, ac medi...
...quo lingebatur
...sse Maris Terra
...mmas Sardonie
...sit Solum et Luna
...ali fulgentes, ait
...diaci. (::) Tiara
...sert ad Caelum C...
...imabulis Pallio
...n fuisse Tunica
...Pallio adnexis n...
...dem reperisse es...
...in eundem fere
...lib 3. de Vita ...
...t, quam ut hi...
...qui consulatur
...delabantur illi,
...mortua legis li...

Primitiae

genus lini ex Terra provenit. (≠) Color Hyacinthinus, quoniam est Color, Cælo Similis, adumbrat, Cælum sive aëra. (≠) Color Coccinus autem ruber, nitidusq; adumbrat Ignem. (≠) denique Purpureus Color, adumbrat Aquam sive ipsum mare, quoniam Purpura in ipso mari nascitur, (..) Pectorale, Quod medio Pontificis Pectori adjacebat, dicit adumbrasse Terram, quæ est in Centro, ac meditullio Mundi. (:) Baltheum quo cingebatur Pontifex, dicit figuram gessisse Maris Terram undiq; cingentis. (::) Duas gemmas Sardonichas in Humeralibus figurasse ait Solem et Lunam. (::) 12 Gemmas in Pectorali fulgentes, ait fuisse 12 Menses aut 12 Signa Zodiaci. (::) Tiaram Pontificis capiti adhærentem refert ad Cælum Capiti nostro imminens. (::) Finitimabulis Pallio Pectoralis adnexis, ait designata fuisse Fulmina (::) Malis Punicis vero eidem Pallio adnexis negatur expressa fuisse Fulgura. Hæc recensuisse et refutasse. Philo. Judæus (≠) in eundem fere modum Philosophatus est in Lib 3. de Vita Mosis locus Philonis prolixior est, quam ut hic adferatur, dignus interim qui consulatur, ut eo melius pateat, quorsum delabantur illi, qui Spiritu Evangelii cassi, mortuæ legis litteræ adhærent.

Primitivæ Eccle Patres etiam satis inse-

liciter

liciter in hoc Campo mystico decurrerunt. Suavibus
cerebri ludibriis plurimum indulserunt. Quin n
Suorumq; temporum Philologi insignes ab erroribus
et lapsu, Immunes hic non Sunt. inter quos illibat
Viri auctoritate, memoramus Cl. Braunium, qui
pre claro Suo operi de Vestitu Sacerdotum Sub
xuit Caput mysticam Significationem exhaustum
Sed in qua enucleanda, minimum Sane luxurio
est, quod ideo Sub monendum esse duxi, ne exce
ris operis fama fraudem cupiam offundat, qua
ars neutiquam inficias eamus, multa feliciter, et
dabiliter Virum Eruditissimum Braunium expedi

(C) Tertio Inaugurabatur Pontifex M. in V
Unctione. Vestibus Pontificalibus indutus Pontif
oleo Sacro Supra frontem largiter effuso ungebatur
Unctio hac propria fuit tantum Pontifici M. non
cerdotibus aliis, unde Solus Pontifex M. adpellatu
Sacerdos Unctus. Typus hic fuit Messiæ, qui juxta
Psal. 45. Supra Consortes Suos oleo exultationis
ctus est. Solus Extus unctus est, illa Spiritus
Unctione, cujus nemo mortalium particeps red
potest. In Solum Messiam effusus enim est Spi
tus citra mensuram. Joh. 3. 34.

(d) Inaugurabatur Pontifex M. Sacrificat
et Sane Varia Sacrificia peragere debuit Pontif
M. prius quam Summo Sacerdotio ei fungi li
Quo ritu inuebatur, Messiam non Sine longa
par

paratione, et meditatione praevia Suscepisse ma-
gnum Suum Pontificatum. Obs. hoc est, Sacri
ficiorum a Pontifice oblatorum Sanguis misceba-
tur cum oleo, et ita oleo illo Sanguine mixto as-
pergebatur Aron, et omnes Aronidae ie. Sa-
cerdotes Fregarii. item dextra auricula Aronis
et dextri Pedis, dextrae manus pollex illo oleo
ungebatur. Hic oleum notat Spiritus Sancti
Donum. Sanguis vero notat, Sanguinem &ti.
Sanguini oleum mixtum, notat dona Spiritus
Sancti, debere misceri Sanguini &ti, dona enim
Spiritus Sancti, dantur unice ob merita, San-
guinemq &ti. Quippe omnium fundamentum
est Sanguis &ti. Eodem oleo Sanguini mixto
auram Pontificis M. dextram munctam fi-
guraße certum est, aures &ti expurgatas, a-
pertas et Veluti perforatas Psal. 40. Ut Sic
tam &tus, quam membra ejus, Fideles Scil.
Dicto Numinis audientes essent. Pollex pedis
dextri quoq Pontificis M. inunctus notat &ti
Summam alacritatem in officio Suo Sacerdo-
tali, adeo ut aures, Pes, manus, et omnia mem-
bra &ti proclamarent: Ecce Domine adsum!
ut faciam Voluntatem Tuam. Vid. Psal. 40.

Obs. In Pontificis M. inauguratione 7 dies
impensi erant. Quibus 7 diebus allusio est ad
7. Mos Sti Periodos. quibus volventibus &ti Sacer-

dotium

dotium magis magisq confirmabitur, Virgq eum
Sibi Summet, et insigniter illustrabitur. Quando Si
Pentibus ad Templum confluentibus, familia Sacerdotal
pleno in numero erit

(δ) Dignitatem Quarto Pontifici Maximo adde
pra Suis Fratribus, ie Sacerdotibus Regariis Au
tie. Qua Semper cum Castissima, et purissima Virgo
fieri debebant. Quô innuitur Xtô Pontifici ju
debere Ecclam puram, ie. tantum Fideles, qui Vi
ries Sunt, Agnumq quocunq ierint Sequentes
14. 3 2 Cor 11. 2. ait Apost. ad Fideles Corinthi
Aptavi Vos, ut Viro uni Virginem, Scil Xto, tangu
Virginem puram.

(ε) Quinto et ultimo Summum quoq deum
tificii M. addebat, quod Pontifex M. non nisi unus
tum esse debebat, juxta Canonem Iudeorum perpet
Nunquam Simul et Semel duo Pontifices M. Sedere
possunt. Ira in N. Sto Unus tantum Pontifex Ca
et, Scil. Messias Xtus, nullam rem creatam Pon
tificatus hujus Consortem, consociumq Xtus
agnoscit.

Caput Se

Caput Secundum

De Successione Pontificum.

Defungemur hic ℵ Tractatu Generali Speciali.

ℵ In Genere de Successione Pontificum aturi hæc Sequentia observabimus. (A) Quis Primus omnium fuerit Pontifex M. (B) Post Aronem ad quos devolutus fuerit Pontificatus.

A. Haud inutilis est Quæstio? Quis fuerit Primus Pontifex M. Pontificatus. Solis posteris Aronis divinitus assignatus est. Exod. 28. 29. Ergo Aronem omnium Primum Pontificem M. fuisse certissimum est. Iudeorum tamen plurimi, et cum iis Pontificii acerrime contendunt. Non Aronem Sed Mosen fuisse Primum Pontificem M. adeo, ut non nulli Magistri asserant: 40 integris Annis, seu toto peregrinationis Israëlitici tempore in Deserto Mosen ipsum Pontificatum gessisse. Aliis tamen Magistris placet: Mosen 7. tantum diebus Pontificatum gessisse. quibus nempe 7. diebus Aronem eiusq; Filios muneribus Suis ipse Moses initiavit. Mosen Pontificem M. fuisse R. Derachia inde colligit, quod Deut. 33. 1. adpellatur Moses Vir Dei, et quod 1 Chron 6. 3. legatur. Filios Amrami fuisse Mosen Aronem

nem et Mariam. Hinc Praeus Rabbinus Philo-
dens Sepe adpellat Mosen in Vita ejus Archie
Pontificem M. item Regem, Legislatorem et Prophe
Partes Rabbinorum tuentur Pontificii, ideo ut Pon
tifeis Romani jus et auctoritatem hac parte extor
arq defendere possint, dicuntq (1) Quemadmodu
Moses inter Israëlitas, ut Summus Pontifex potui
Summo Suo jure, leges figere refigere, ita Pon
tifex Romanus hodie habet jus, Summamq
ratem leges condere, figere et refigere (2) Ad
denigi: Pontificem Romanum jure sibi arro
jus Politicum Simul et Ecclesiasticum, Quippe
ses utrumq jus remsit in Populo Israëlitico
liticum et Ecclesiasticum fuit enim Princeps
Rex in Israële et Simul Summus Sacerdos. Ve
hac ratiocinatio tanta Sedis Romane nil Vel
ficatur, Mosen enim Regem Ducem Princip
Populi Iudaici fuisse certum est, Sed Summ
Sacerdotem illum in Populo nunquam proba
potest, Adferunt tamen Argumenta, quibus P
tificatum Mosi adscribi putant. (*) nam est Psal. 9
ubi Moses et Aron leguntur fuisse כהנים inter Sa
dotes. Ita Philo Judaeus Mosen adpellat Archie
Summum Sacerdotem. Sed Respond. (†) mo
Semper Pontificem M. Summumq Sacerdotem no
Sed norat Sepe Principem et Primarium Minis
Ita. 2 Sam 8. 18. Filii Davidis adpellantur כהנים
non Sane Sacerdotes. nam Sacerdotes esse deb
ex

ex Tribu Levi, Sed Filii Davidis erant ex Tribu Iuda. Ergo quum Filii Davidis adpellantur, כהנים dicuntur tunc Primarii Ministri ad manus Regis, etenim 1 Chron. 18. 17. dicitur: Filios Davidis proxime accessisse ad manus Regis, i.e. erant apud Regem intimæ admissionis Ministri. Ita Moses et Aron dicuntur כהנים i.e. in genere Primarii Ministri. Sed hic Scil. Aron dicitur כהן i.e Pontifex M. nam quis Primarius magis est Minister, quam Pontifex M. Sive Sacerdos Summus? Ille vero Scil: Moses etiam dicitur כהן i.e. Princeps, Dux et Populi, quis enim est magis intimus Minister apud Regem, quam Dux et Princeps. Ita Psal. 77. 21. et aliis SSacris locis Moses et Aron conjunguntur, tanquam duo Summi Ministri, apud Regem Cœlestem. Sed ita ut Moses Minister Politicus, Aron vero Minister Ecclesiasticus. Ita Psal. 99. 6. Moses et Aron adpellantur, כהנים Sacerdotes i.e. Summi Ministri Dei. Sed Moses, ut Politicus, Aron, ut Ecclesiasticus (†) Rem omnem dubio eximit locus 1 Chron. 23. 13. Amramus dicitur habuisse Filios Aronem et Mosen, quorum ille Scil. Aron, non Moses Separatus est, ad Sacerdotium, omnesq; ejus Filii usq; ad Seculum.

(†) Deinq; loco citato Scil. Psal. 99. 6. Aron et Moses dicuntur fuisse בכהניו i.e. non Sacerdotes

cerdotes, Sed cum Sacerdotibus. litera enim ב. Sig
ficat quoq; Cum et Psal. 23. 5. impinguasti mihi
שמן cum oleo (.) dum Arg. Pontificiorum est,
29. ubi jubetur Moses Sacrificiis rite oblatis
Suum Aronem, et Aronidas Sacris Suis munerib
in augurare. Nos Contrarium hîcelicimus, Sci
non Mosen, Sed Aronem fuisse Primum Pontif
cem M. Quippe Moses in hoc actu Solemni, Re
nam Dei Sustinuit, et Aronem Aronidasq; ju
Dei inauguravit, Summa auctoritate divinitus
tradita, in hac actu Praesidem egit, Aronemq;
tificem M. creavit, Ergo Primus fuit Aro, q
Pontifex M. creatus est.

(B) Secundo Videndum est, Arone rebus hum
nis exemptô, ad quem defluxit Pontificatus. A
ipse Filiis Superstes Duos duntaxat reliquit
Fil. Eleazarum et Ithamarum (.) Eleazer natu
jor Aronis Filius, ornamentis Pontificalibus
datus, Patri Aroni Pontifex M. Successit. Num
28. (.) Eleazari Successit Filius ejus Phinias
25. 11, 12, 13. Iud. 20. 28. Siegq; porro in Fam
Eleazaris Pontificatus perrexit, permansitq;
ad Eli, in quo Eli tandem transiit Pontifica
ad Familiam Ithamaris, qui Eli erat ex Fam
Ithamaris. Hujus Eli Nepos fuit Achitob,
nepotes, Achias et Achimelech. Abnepos Ne
Abjathar. Hic Abjathar Vicarium et proxim

Sibi habuit Zadochum, qui Abjatar Pontificatu pulsus est, a Rege Salomone, cui Suffectus Zadochus. per quem Zadochum Pontificatus redüt iterum ad Eleazaridas, 1 Chron 6. 50. Sic implerum est, quod prädixerat Deus contra Domum Eli Pontificis 1 Reg 2. 27. 2 Sam 7. 30. 31. Contemptores mei leves fient, amputabo brachium Tuum, et brachium Domûs Patris Tui; ne Sit Senex e domo tua. Atq Sic apud Eleazaridas permansit Pontificatus usq ad Exilium Babylonicum, atq tunc quum Judæi in Captivitatem Babyloniam abducti Sunt, Pontificatu præfulgebat Josedek, qui etiam in Babyloniam abductus est, 1 Chron. 6. 15.

Hinc jam Pontificatus Semper Successive processit jure hæreditario, Annis 400 usq ad Aleimum Pontificem. Hic Aleimus teste Josepho, fuit quidem e Stirpe Aronica, non tamen erat Patre Pontifice natus, ut ante eum Pontifices Sub Annis 400 Semper nati Sunt a Parentibus Pontificatu præfulgentibus. Ergo ab hac Aleimo Pontificatus transit ad Hasmonæos Seu Maccabæos, et quidem Concordibus totius Populi Votis Pontificatus ab Aleimo translatus est ad Judam Maccabæum Vid Joseph. Lib 12. Hic Judas Maccabæus natales Suos ducebat ex Eleazaridis, Sicq in Familia hac Pontificatus permansit Annis circiter

130

130. Sed tandem per Herodem extincta omni Stirpe monaeorum, seu Maccabaeorum, Successio Pontificatus hic desiit, et Sic Pontificatus cepit esse Venalis, pro arbitrio Imperatorum Romanorum, seu Regum, vel Emperatorum, Presidumve, quos Romani Imperatores Iudaeis praefecerant, seu tumultuantium inter Iudaeos arbitrio imprimis Zelotarum, ad quorum arbitrium Pontifices qui Sequebantur, modo constituti Sunt, modo vero repulsi, munere eo Suo Submoti. Vide Johan. de Successione Pontificum.

Dabo hic Catalogum Pontificum Duplicem. I. mus Catalogus est Pontificum ab Arone usq; ad Captivitatem Babylon. II. Secundus Catalogus est Pontificum Sub Templo 2do

I. Primum Catalogum Pontificum ab Arone, usq; ad Captivitatem Babylonicam dedexit Auctor § 2. Primus Pontifex fuit Aron. (2) Eleazar. (3) Phinees (4) Abishua (5) Bukki. (6) Ozi (7) Eli 1 Sam 1. (8) Achitob (9) Achias 1 Sam 14 4. (10) Achimelech (11) Abjathar. 1 Sam 22. 20 (12) Zadok 1 Reg 2. (13) Ahimaas 2 Sam 15. 35. (14) Azaria 1 Chron. 6. (15) Joas (16) Jojarib (17) Josaphat (18) Jojada (19) Phadea. (20) Zedekia (21) Joel. (22) Jotham (23) Uria (24) Neria (25) Oshaja (26) Sallum (27) Chilkia (28) Azaria. (29) Saraia. et (30) Josedech qui Sub Rege Juda postremo Scil: Zedekia abductus est in Captivitatem Babylonicam, per Nabugodonosorem 1 Chron. 6. 15. Hic Catalogus idem fi

cum eo, quem tradit Josephus. Vid 1 Chron 6. 3--15
ubi Genus Josedeki ab Arone deducitur.

Postquam tandem Judei ex Captivitate Babylonica redierunt. Josua Filius Josedeki Pontifex M. creatus est, huic tandem Josue alii succesferunt. Ergo jam §. 3. Ex ipso Josepho merit Auctor II. dum Catalogum Pontificum tali Serie. (1) Jesus Seu Josua Filius Josedeki (2) Joachimus Filius Josue Esdr. 8. 33. Neh. 12. 10. Qui Joachimus etiam Jozabad Vocitabatr. (3) Eleasib. Neh. 12. 10. Filius Joachimi (4) Judas Seu Jojada. F. Eleasib. ibid. (5) Joannes alias Jonathan F. Jude ibid. Hic Fratrem Suum Jesum ob Sacerdotium in Templo occidit. (6) Jaddus F. Johannis. Hic cum omni Sacerdotum Choro obviam isse dicitur Alexandro Magno infesto agmine Hierosolymam Venienti, eumq placasse dicitur, quæ tamen Historiola nobis Suspecta esse videtur. (7) Onias F. Jaddi. (8) Simon Cognomento Justus dictus ob insignem Pietatem in Deum et favorem erga Regem. Celebratur a Josepho Antiq. Jud. Lib. 12. Cap. 1. Thalmudicis perinde bene audit in Codice Hierosol. Sanedrim. ubi traditum est, eum uno die curasse Suspendi in Aschalone 80 Veneficas mulieres, Hunc diem rogatum fuisse ab Alexandro Magno, ut is Alexandro Magno permitteret in Templo

Hieros

Femine se se adjunxit, quedam Iudeorum Factio, S
Phariseorum. atq Alexandra omnia eorum fall
arbitrio tandem administravit. (23) Hyrcanus
Fil. Alexandri Iannei. Hic dum contendit cum
tre Suo Aristobulo de Regno et Pontificatu, S
ristobulus Viribus et auctoritate prestabat. ra
men Hyrcanus implorato auxilio Pompeji Magn
Summi Romanor Ducis bellici, Superior eva
atq hoc tempore primum penetrarunt Roma
in Iudeam, (24) Aristobulus Frater Hyrcan
Hic cum Pompejo Magno pugnans, quum Vi
ret Pompejum Versus Urbem Hieroj. adpropin
re, ejus adventu territus Aristobulus, Suppl
Pompejo occurrit, Pecuniam ei pollicitus, ira
Pompejum mitigavit Servientem. nec tamen qui
quam eorum, que promisit, prestitit. Hic com
tus Pompejus, Aristobulum in Vincula conjic
Romam Captivum misit, (25) Hircanus, (26) A
tigonus Filius Aristobuli, Hic Fratri Suo Hyrc
no aures amputari jussit, ne Sacerdotio aptus
set. Sed mox ab Herode Magno per Romanos
juto hic Antigonus captus est, ductusq A
tiochiam, Securi illic percussus est. Cum eo om
nis Maccabeorum Domus concidit, atq Princ
patus a Pontificatu rursus divelli cepit. Anne o
tum hujus Antigoni anno fere integro. natus es
Jesus Xtus. Sequentes jam Pontifices creati Sunt
ad arbitrium Regum, Cesarum aut Presidum
Iudeæ. (27) Ananelus erat Sacerdos Pregra
Se

Cap. 2. De Succes
Sed Pontifex creatus a
Aristobulus ex Mariamne, Uxori
ad Uxoris Sue Maria
habuit hunc Aristob
Pontificatu Suo. Sed
rodes, jussit eum, Se
gua natantem pre
Dictus Aristobulus
in Sacerdotio non m
Joseph. Antiq. Iud. Lib.
gua Aristobulo, A
orum rediit. (30)
Herode Pontificatu p
natum factum esse
non Dæthi Fil. erat
pulcherrimam Uxorem
Jos. Simonem in Pont
eum removit, ob Con
dem factam. (32) M
Lazarus Fil. Dæthi. Su
Jesum contendit Nic
denti Jesum natum
gogæ (34) Eleazar
(35) Lazarus, qui pu
rum adsumtus est. (37)
Evangelio Annas me
(39) Eleazarus. (40)

Sed Pontifex creatus ab Herode Magno. (28) Aristobulus ex Maccabaeis oriundus, erat frater Mariamnis, Uxoris Herodis, Ergo Herodes ad Uxoris Suae Mariamnis Preces creavit Pontificem hunc Aristobulum, pulso Ananelo Pontificatu Suo. Sed Homo impius, Scil. Herodes, jussit Eum, Scil. Aristobulum lusu in aqua natantem praefocari, et occidi, quum adhuc Aristobulus esset natus Annos 18. et in Sacerdotio non nisi Annum explesset. Vide Joseph. Antiq. Jud. Lib. 15. Cap. 3. (29) Occiso in aqua Aristobulo, Ananelus ad Pontificatum iterum rediit. (30) Jesus Phabei Filius ab Herode Pontificatu pulsus, Sub eo Pontificatum venalem factum esse tradunt Judaei. (31) Simon Boëthi Fil. erat Vir praeclarus, Filiam ejus pulcerrimam Uxorem duxit Herodes, unde Herodes Simonem in Pontificatum evexit. Sed eo iterum demovit, ob Conjurationem Simonis in Herodem factam. (32) Mathias Theophili Filius, (33) Joazarus Fil. Boëthi, Sub hoc Joazaro natum fuisse Sextum contendit Nicephorus, at vidimus in praecedenti Jesum natum esse Sub Pontificatu Antigoni (34) Eleazarus Fil. Boëthi (35) Jesus (36) Joazarus, qui pulsus antea Pontificatu iterum adsumtus est. (37) Ananus, hic est, qui in Evangelio Annas memoratur, (38) Ismael, (39) Eleazarus. (40) Simon. (41) Josephus Caja-

phas

phas. Sub quo Christus passus est. (42) Jonathas (43)
Theophilus. (44) Simon Cantharas cognominatus
(45) Mathias (46) Alioenus (47) Cantharas iterum
Pontifex sacrus, qui antea Pontificatui passus est
(48) Josephus (49) Ananias (50) Jonathas (51)
† Josephus Ismael (52) † cognomento Kabi. Hic cum 10 Viris
Primariis missus est Romam, ad Neronem Imperatorem, ubi illi omnes obsides detenti fuere, ideo
dem Rex Agryppa hunc Josephum liberatum ea
ma Pontificem creavit. (53) Ananus Fil. Anani
Hic Jacobum, Ext. Apostolum Securi percussit (54)
Jesus Damnaei Fil. (55) Jesus Samaelielis Fil. (56)
Mathias Sub hoc ceperunt Romani Judaeos bel
lo adgredi (57) Phannias qui et Phanasus dic
tus est. Fuit homo Scelestus, a Populo tumultuarie
Sicil. a Zelotis Vrâ Judaeis haetenus invisa
râ. Sicil. Sorte electus in Pontificem. Este Jo
pho adeo rudis erat, ut ignoraret τι ποτε ην
χιειρωβουν. Quid Pontificatus esset. Hujus Tempo
Templum cum Urbe Hieros. eversum est.

Hoc ergo Catalogo a Josepho concinnato ha
bemus Pontifices M. 57. Qui Sub Templo Ex
Pontificatu praefuerunt. (.) Thalmudici numer
420 = Pontifices. (..) Mederatinus tamen alias lo
ti, dicunt fuisse 84. aut 85 (:) Nicephorus au
tem Archi Episcopus Constantinopolitanus alium
longe

longe Catalogum texuit. Item R. Isaacus de Lattes ut videre est in Auctore §. 5. Sed hâc nos relinquimus illis, qui otiô abundant, Hoc modo Submoneo §. 5 fuere Pontifices M. qui nec apud Josephum, nec apud Nicephorum memorantur. Sed apud Thalmudicos laudantur. Ejusmodi est ישוע Simei, filius Simeonis, et Frater Oniæ illius, qui in Aegypto celeberrimum illud Templum Hierosolymitano emulum excitavit. Hic Semei, in Semara Menachot Pontifex M. Scribitur. Is fuit mortalium stupidissimus, unde Frater ejus Onias cum videret tum Pontificem electum in aridia erga ipsum motus, Onias ipse hunc Simei loco Pectoralis Pontificalis, Uxoris Suæ Pectorale investivit, Cingulo Uxoris Suæ loco Baltheo cinxit. Et loco Tunicæ Pontificalis induit ipsum Tunica linea, Uxoris Suæ, quâ mutiexcule nocte Cutem Suam induunt, sicq; duxit ad Altare. Hæc Sacerdotes reliqui, perinde Stupidi, rerumq; imperiti, videntes Oniæ mortem minari sibi. Territus Onias fugit in Aegyptum, ubi Templum saepe laudatum extruxit. et Altare dedit, in quo Sacrificiâ offerret, atq; ex mente Judæorum, tunc adimpletum est illud Esaiæ anum 19. 19. Tempore illo erit Altare in media Terra Aegypti.

Notari hic meretur ex §. 7. Non fuit eadem dignitas Pontificum M. Stante Templo 2do, quæ fuit Stante Templo 1mo. Principe

cipue circa excidium Templi 2di, et circa tempo
illa quibus Sospitator Jesus in his Terris est versat
Fradunt quidem Iudei, post mortem Pontificis M.
malis, demum cessasse Deus et Splendorem Sacerdo
ut est in Codice Sora. 9. 15. Sed revera jam ant
eviluisse deus Pontificum patet, quippe (1) Pontif
ces Sepe eligebantur ex Vilissima Familia, nu
Familia Sacerdotali, ut patet ex Alcimo, Ananel
aliisq compluribus Sub Imperio Herodum. (2)
gulis fere annis contra Dei mandatum, Regula
Pontificatûs novi creabantur Pontifices. Ideo
bunt Iudei: Justâ Dei Vindictâ abbreviatos esse
nos Pontificum. Annum Sane Pontifices illi no
duxerunt adfinem, Si modo (.) Simonem Justum ex
qui 40. (..) Joannem, qui 80. (...) Ismaelem Fil
Phabi, qui 10. Annis. et (...) Eleazarem Fil. Aza
vel Charsum qui 11 Annis tenuit Pontificatum.
pe juxta Prov. 10. 27. Reverentia Jehova adjic
dies, Anni vero reproborum decurtantur (3) Co
rebatur vero Pontificatûs aliquando in Juven
15. vel 17 Annorum. Ita Pater Mariamn
Scil: Aristobulus, non major quam 17 aut
Annor. erat, quum Pontifex M. creatus est. (4
In Pontificatum evehebantur Sepe Homines
des, imperiti, et literarum plane ignari, q
Iudei ipsi adpellant. עם הארץ Populum Ter
jam vero Phrasis hac: Populus Terræ, re
tum

cap. 2. De
tandem apud
indoctus. Hisce
nesse habebant
שמח את שמח
Jan nunquam
Pontifices mo
facta, uti Pl
Regibus, ut (+)
filio Antiochi
gina Alexan
ter unica a
niam argen
tis processit.
palum Iud
Fratrum, e
Neglecto de
ma, aliisq
vocabant.
Duri Sunt S
culi Tyrio
24. ubi hu
impietas D
Sed et Phat
9. 1 et 18.
malis arti
impios. Sed

tundem apud Judæos valet, ac Homo rudis, et indoctus. Hisce sane, temporis hujus Sacerdotibus necesse habebant dicere: Lege Tu ipse תּוֹרָה אַתָּה שְׁפָטָא שְׁכָחְתָּ אוֹ שְׁפָטָא. Forsitan oblitus es aut forsan nunquam didicisti. (5) Eligebantur quoq; Pontifices modis illicitis Scil. (.) vel Sortitione facta, uti Phanias Fil. Samuelis. vel (.) a Regibus, ut (†) Jonathan electus est, ab Alexandro Filio Antiochi Epiphanis (‡) Hyrcanus a Regina Alexandra matre sua. (‡) Jason Frater Onia ab Antiocho Epiphane, a quo quoniam argento emit Pontificatum, et impietatis processit, ut Schola Publicâ instituta Populum Judæum ad Hellenismum i.e. mores Græcorum, et Idololatriam informari jussit. Neglecto denique Templo, et Sacrificiis, Discoalea, aliisq; id genus ludis Pontifices se se exercebant. unde ab ipsis Judæis, Alearces dicti sunt Pontifices, jussuq; Jasonis, Herculi Tyrio Sacrificabant. 2 Macab. 4. 7, 19. 24. ubi hujus Jasonis Pontificis Summa impietas describitur. Non Josephus tantum, Sed et Thalmudici fatentur, in Semara Joma 9. 1 et 18. Stante Templo 2do Pecunia et malis artibus promotos fuisse, ut plurimum, impios, Scelerato sq; homines ad Pontificatum

quibus

quibus dies Paucos Deus concessit Prov. 10. 27. S
ut Annum non produxerint ad finem. Si modo ex
pias (.) Simeonem Justum qui 40 Annis (.) Joha
nem qui 80 (.) Ismaelem Fil Phabi qui 10 ann
ministravit, et (..) Eleazarem Fil. Azaria qui 11
Annos Pontificam prafuisse

Decrementum hoc Dignitatis Pontificalis a
antiquis Judeis habitum est, pro Signo adventa
tis Messiæ. Extat enim manifesta Traditio Thalm
dica in Semara Senadrim. Illo tempore quo M
sias Filius Davidis Venturus est, Frons Senis Simu
erit fronti Caninæ. Impudentia crescet, Concilium
Judicium Vertetur in lupanar, et Viri in hono
constituti nefandis artibus utentur. Talem Sanc
esse Statum Seculi, dum Extus inter Judæos Versa
ri, ipsi Judæi fatentur, et Scripta Evangelica p
lixe respiciuntur, ipsius quoq Messiæ cædes satis
declarat. Hinc est quod Extus Pontifices Juda
appellat Lupos, Populum vero Judæum Oves
10. 6. Proficiscimini ad oves perditas Domus
ræliis. v. 16. ait Extus ad Discipulos; Mitto v
ut oves in medium luporum, estote igitur Pru
res, Sicut Serpentes, et mites Sicut Columbæ.
ruptissimum Seculi hujus: quo Extus inter Juda
vidit: Statum, ut Statim monui, docet ipsius M
sia cædes per Judæos, peracta, indeq in Jud
Secuta Nemesis Divina longe atrocissima, cu
Grave pondus hodiedum miserima Gens Jud
au

unde Sentit. Nem
que Sentem Judaic
dumdat tempus, o
Idolatriam, Quô
et Peccatum, ut
jam nunc manus
stros Judæos in cu
dæo adfligantur
et Velum cordibus
que deberent, non
Salus, majus on
inferant, Et Sal
Justo Judice
Templum et Respu
Dispersi Judæi, Si
Sacerdote Altarig
re gemunt. Re
dssimilatur Capit
lus, Caninum p
stellum est Crassu
vadit, atq deer
Judaica olim in
Dispersa, Sed jam
rymus Chrysost
olim Argument
lis persuaderent

acerbe Sentit. Nemesis haec Divina antea quo-
que Pestem Judaicam presserat, Sed ad breve
Dumaxat tempus, ob gravia Peccata, Scil: ob
Idololatriam, Quô Peccato, nullum gravius
est Peccatum, ut ipsi Judei fatentur. Sed
jam nunc manus Divina longe acerbius in
ipsos Judaeos incumbit, et per 16 fere Secula
adeo adfligantur ira Divina fulmine, ut ni-
si Velum cordibus eorum impositum esset, agnos-
cere deberent, non nisi ob infandum aliquod
Scelus, majus omnibus iis, quae antea com-
miserant, Scil. Necem, hanc Poenam ipsis
a Justo Judice inflictam esse, Urbs enim,
Templum et Respublica eorum eversa, passim
dispersi Judaei, Sine Templo, Sine Urbe, Sine
Sacerdote Altarique et Sine omni consolatio-
ne gemunt. Recte igitur Respubl. Judaica
assimilatur Capiti molossi, quippe Caput il-
lud, Caninum parte Sua posteriore Versus
Collum est crassum, Sed paulatim Subtilius
evadit, atque desinit versus nasum. Ira Dei.
Judaica olim in Statu Suo erat, florens, late
diffusa, Sed jam nunc decrevit. Atque Hiero-
nymus Chrysostomus et Theodoretus his jam
olim Argumentis utebantur ad Judaeos, ut
iis persuaderent Messiam jam advenisse.

Caput Ter

Caput Tertium

De Variis Pontificum et Sacerdotum Or

Ub. Tractatum de Pontifice M. ac de Successo
Pontificum absolvimus, jam transimus ad Vari
Pontificum et Sacerdotum ordines. Traditum Iud
ut Auctor §. 1. infis. Sacerdotes certis ordinibus
tinctos fuisse, quorum alter altero erat excellentio
Recensent vero ordines illos 12 adeo, ut Sacer
tes 1mi ordinis esset Summae dignitatis. Sacer
2di ordinis esset 2da dignitatis, et Sic porro Sa
cerdos ultimi ordinis, sive ordinis 12mi esset ul
timae sive 12mae dignitatis. Ex Calculo igitur
binico in Semara Thorae ordines illi 12 dignita
tis Sacerdotalis Sunt hi Sequentes.

(1) Primi ordinis, Sicq adeo Primae dignitat
Sacerdos erat, Pontifex dictus הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
Pontifex M. olio unctus. Hic omnibus Sacerdoti
antistabat, Tales erant Pontifices omnes olio unct
Scil. Stante Tabernaculo et Templo 1mo. Hunc
cerdotem appellat Jonathan Rabbin: Sacerdotem
mum Aben Esra conjunctim appellat: Sacerdo
Magnum et Unctum. Lyranus diserte loquitur
Sacerdos Unctus est Sacerdos Magnus.

(2)di ordinis Pontifex Max. erat qui dictu
est: כֹּהֵן הַגָּדוֹל מִמְּרוּבֶּה בִּגְדֵיהֶם i.e. Pontifex M. Sol
Vestibus Sacris preditus, non vero olio unctus

Jus modi Pontifex M
olio Unctus erat,
Stante Templo 2do
tifice M. his tant
ne Vestium Pontif
ordis, non vero
De erant Templo
cionis oleum ef
olum Unctionis
Pontifices tunc
Destinctio, qua
tificem M. הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
do Pontificem M
ctione. ubi obs.
Promotum, ordi
natum. Ptrasis
Preditum esse ad
motum ad bell
(3) Pontifex
minoris dignita
Pontifex M. Qu
Sacris non ope
equidem Cust
Hierosolym. Sa
כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה
etnum. ut Ve
mus verba Ma

jus modi Pontifex M. minor erat Pontifice M. qui oleô Unctus erat, Tales erant Pontifices omnes Stante Templo 2do. Tunc enim creabantur Pontifices M. his tantum Cerimoniis Scil. Induitone Vestium Pontificalium et Sacrificiis offerendis, non vero Unctione, ratio, quia 5 res de erant Templo 2do, inter quas Sacrum Unctionis oleum est numerandum. Ergo quia oleum Unctionis defuit Stante Templo 2do Pontifices tunc ungi non poterant. Hinc est distinctio, qua Rabbini distingvunt inter Pontificem M. מְרוּבֶּה בְגָדִים Vestibus praeditum. et Pontificem M. מְרוּבֶּה מְשִׁיחָה Praeditum Unctione. ubi obs. Vox. מְרוּבֶּה Praeditus notat Promotum, ordinatum, inauguratum, roboratum. Phrasis Graecis quoq familiaris est. Praeditum esse ad bellum. i.e. ordinatum, Promotum ad bellum.

(3) Pontifex M. Vestibus tantum indutus, minoris dignitatis erat מְחֻסַּר קְרֻעִים i.e. Pontifex M. Qui fluxu Seminis temeratus Sacris non operabatur. Illi vocabantur. עֲבוֹדָתָם Dignitate sua ad tempus exuti. Est. equidem Constitutio Canonica in Semara Hierosolym. Sanhedrim 19. 14. אוזלא מְעֻבָּדָתוֹ Magnitudine sua illum non exuunt. ut Verbis Senecae Philosophi redda. mus verba illa Thalmudis. Quum tamen

Pontif

Pontifex M. fluxu Seminis pollutus est, ad tempus eatenus dignitate Sua exutus est, in quantum nempe privatus est jure ingrediendi in S. Sanctum. Sed tamen Pontificatu Suo imperpetuum non est privatus.

(4) ti ordinis Pontif. M. erat חוֹלֵה מוּכֶּה שְׁחִין Pontifex M. qui ob aliquod Vitium Corporis attractum, Sacris operam dare non poterat. ut Caecus, Claudus, Surdus, aut alio aliquo Corporis Vitio adfectus esset.

(5) Huic Dignitate cedebat מְשׁוּחַ מִלְחָמָה Sacerdos unctus causa belli.

(6) ti ordinis erat סְגָן Sagan.

(7) mi. קָתוֹלִיקוֹס Catholicus.

(8). אַמַּרְכָּל Qui claves atrii habebat.

(9) גִּזְבָּר Thesaurarius

(10) רֹאשׁ מִשְׁמָר Caput Ephemeriae eadem ministrantis.

(11) רֹאשׁ בֵּית אָב Caput Familiae eodem ministrantis.

(12) כֹּהֵן הֶדְיוֹט Sacerdos ἰδιωτεύσας vel Pregarius, nulla dignitate pre aliis Sacerdotibus conspicuus. ἰδιώτης enim hic non notat Sacerdotes illiteratos, Sacerdotes illiterati enim adpellantur עַם הָאָרֶץ כֹּהֲנִים vel in Statu Corp

eto כוהנים Sacerdotes Populus Terræ i.e. indocti, et opponuntur toîs כוהנים חכמים i.e. Sacerdotibus eruditis Sapientibus.

Arg. Secundum Calculum Rabbinorum hi Sunt illi 12 Ordines Pontificum et Sacerdotum. Verum Calculus hicce examinis Severiorem tantum non Sustinebit. Ratio (.) Quia Dignitas illa, quæ hæc in Ordine Secunda est, nunquam eodem tempore extitit cum Primi ordinis dignitate i.e. nunquam Simul et Semel eodem tempore extitit Pontifex M. oleo Unctus, et alius Pontifex M. tantum Vestibus Sacris indutus. Ergo Pontifex M. tantum Vestibus indutus, male Subordinatur Pontifici M. oleô unctô (.) Quia Pontifex M. fluxu Seminis laborans, et item Pontifex M. alio aliquo Corporis Vitio laborans ad tempus tantum aliquod in ista σχέσει esse debuerunt. Ergo pro nostris et a Pontificatu maximo distinctis ordinibus haberi non possunt. Non plures ergo, quam octo tantum distincti Pontificum et Sacerdotum Ordines poni possunt. Licet nec illos ordines omnes inter Se Sa distinctos fuisse satis constet.

(4) Principe ergo gradu Stabat Pontifex Max. oleô Unctus, de quo satis Supra diximus.

(5) Huic proximus in Catalogo Thalmudico Stat: Sacerdos Castrensis, Sive militaris Solemnis

lemni titulo Rabbinis dictus כהן משוח המלחמה Sa
cerdos Unctus belli causa, qui Latinis audit: Fecialis
De hoc Sacerdote Castrensi, Videbimus in presen
Thalmudicor placita, eaq; refellemus. Scisemt. Tha
mudici (1) Sacerdotem hunc Castorensem Divinitus
isse institutum Solenni illa Sanctione Deut. 20. 2,
Quum procedens ad Prelium, accedat Summus Sa
dos, loquatur ad Populum, atq; haec dicat: Audi Isra
hodie confligeris cum Hostibus Vestris, cor Vestrum
ne molleat, ne formideris coram iis, Dominus enim
Deus Vester ibit Vobiscum, ut pugnet pro Vobis cu
Hostibus Vestris. Unde tradunt Thalmudici: Mun
Solenne hujus Sacerdotis fuisse, ut ad Prelium itur
Israëlitas cohortaretur, animos eorum ad pugna
meitaret. (2) Dicunt Magistri: Fecialem hunc
Israëlitas ad bellum ituros cohortatum fuisse, ut
animum excitavisse (1mo) quidem quum milites
legebantur. (2do) quum jam in acie, Strabant m
lites pugnaturi, tunc Fecialis hic ante oculos
si habens Universam aciem Israëliticam, ex a
riore loco edita Voce, lingva Hebraea: alia en
lingva loqui ei non licebat ad milites: proclam
vit ad milites Verba illa, quae Statim allegav
Deut. 20. 2,3,4. Audi Israël &c Sed quia Vox F
alis hujus non poterat ad Singulos milites au
xi, tum a Primoribus militum Verba a Sacerdo
hoc elocuta per universum Castrum evulgata e

Deu

Cap. 3. De O

Denuo proclam
hac Sequentia,
sum ex Vobis Su
redeat hinc et in
centur aedificata
us inhabitet dom
et nondum usu
atur hoc bello,
cipiat. Qui desp
xam duxit, re
riatur, et alius
Qui habet cor ti
ne reliquor qu
ne illius cor l
le proclamata,
lites audire, t
la per Univer
vulgabant, (3)
uabem quoq;
Sacro Unctionis
ungi Solebat,
משוח המלחמה S
causa belli,
Faciunt Dignit
Maximo. I
asserunt, ut
Ductorem belli
torem, (5) Dic

Denique proclamabat Sacerdos ille, etiam Verba Sequentia, quae extant Vs. 6. 7. Qui aedificavit domum militibus domum aedificavit, redeat hinc et inhabitet domum illam Suam recenter aedificatam, ne moriatur hoc bello, et alius inhabitet domum ejus. Qui aedificavit Vineam et nondum usum ejus accepit, redeat ne moriatur hoc bello, et alius Vineae illius fructum accipiat. Qui desponsavit Uxorem, Sed nondum eam duxit, redeat domum, ne hoc bello moriatur, et alius ducat ejus Uxorem. item Vs. 8. Qui habet cor timidum et langvidum, redeat hinc, ne religiosorum quoque militum cor langvescat, sicut illius cor langvet. Haec quoque Verba a Fetiale proclamata, quia non poterant omnes milites audire, tam Primores militum Verba illa per universum Castrum inter milites divulgabant. (3) Dicunt Thalmudici: Hunc Fetialem quoque eodem modo unctum fuisse Sacro Unctionis oleo, quo modo Pontifex Maximus Solebat, inde ei dant Titulum משוח מלחמה Sacerdos Unctus belli, vel unctus causa belli, unde (4) Parem hunc Fetialem faciunt dignitate et auctoritate ipsi Pontifici Maximo. Imo (5) Eo plerique Magistri processerunt, ut hunc Fetialem dicant fuisse Arbitrium belli pacisque, adeoque Ducem et Imperatorem, (6) Dicunt: Dignitate eum aequalem

fuisse

fuisse Pontifici Maximo (.) In Denudatione Capitis
Quemadmodum ut Pontifex M. non potuit esse Capite
disturbato, capillis sine lege positis /: ut Voum
פרוע Supra exposuimus :/ Ira hic quoq; Fecialis
non poterat esse Capite incomto (.) Parem Eum fu
um Pontifici M. Scissione Vestium i.e. Vestes Suas
luctum privatum Scindere non potuit, nisi ob Pub
cam Calamitatem, et tunc Supra Scindebat Vestes
as circa collum, non infra, ut Legarii Sacerdo
Dicebat Pontificem M. Se Se ad mororem cognat
consanguinei ob mortem obiisse Levit 21. 10. 11.
debat tristitiam Suam Signis externis manifes
Ira Lev. 10. 20, 21. Indoluit Aron Filiis Suis, Se
lorem Suum externe non manifestavit, Interim
denibus Thalmudicis, poterat Pontifex M. Pro
pinquos Suos defunctos comitari ad Portam Ur
(::) In eo aequalem Pontifici M reddunt, quod ex
functorum Propinquorum Suorum cadavere no
polluebatur, (::) Aequiparant Fecialem hunc
tificis M. ratione Matrimonii, Quemadmodum
Pontifex M. non nisi purissimam Virginem po
erat in Uxorem ducere, ita hic Fecialis. obs
Successione Filii tamen non faciunt Fecialem Pare
Pontificis Max. nam dicunt: Filius Pontificis M. Su
cedebat Patri in Pontificatu, si ad eum aptus n
tus esset, Sed Feciali non Succedebat Filius ej
ex

ex jure debito.
um dignitate Fu
Solebat, Sed Sa
quantum vecta
Fecialis.

Nobis inter
a Castrensis u
deo explaratum
tionem injeiunt
Fol 42. ubi Fe
mur Se digla
videre, quum
logiatur Popu
Israëlitas :/ vid
Legarium pro
sse potuisse.
ndorem illum
gularem aligne
Sacerdotibus
mō, interim
M. Sed ad n
potuisse adhibe
bellum durare
garius.

Nostra Se
non fuisse ta
em M. quale

ex jure debito. Addunt Gemarici, Fecialem majorem dignitate fuisse ipso Sagan, nam Fecialis ungi solebat, Sed Sagon non ungebatur. Patet ex his quantum evehant Thalmudici dignitatem hujus Fecialis.

Nobis interim Persona haec: Scil. Pontifex hic ex Castrensis universumq; munus ejus non adeo exploratum videtur. Gravissimam dubitandi rationem injiciunt ipsi Thalmudici in Codice Sota Fol 42. ubi Gemarici ad legem allatam Sic inter Se digladiantur: Rabbini nostri tradidere, quum dicitur: Accedens Sacerdos alloquatur Populum /: Scil ad Praelium itturos Israëlitas :/ videri posse quemlibet Sacerdotem Gregarium provinciam illam adrepsus capessere potuisse. Mens ergo Magistrorum est: Sacerdotem illum, Fecialem dictum, non fuisse Singularem aliquem Pontificem M. distinctum a Sacerdotibus Gregariis, ipsoq; Pontifice Maximo, interim dignitate aequalem Pontifici M. Sed ad munus illud in bello peragendum potuisse adhiberi ad tempus, donec nempe bellum duraret, aliquem e Sacerdotibus Gregariis.

Nostra Sententia est. Revera hunc Fecialem non fuisse cum Singularis dignitatis Pontificem M. qualem ex mente Thalmudicorum describit Seripsimus.

Scripsimus, Sed huic officio potuisse ad tempus ad
liberi vel ipsum Pontifex M. de quo Supra integro c
pisse diximus, vel Pregarium quemlibet Sacerdotem
nam hoc officium Fecialis erat tantum durante bell
non autem per totam Vitam, quis hoc officium gere
debuit, Rationes nostræ quibus Sententiam nostra
probamus hæ Sunt (†) Si hoc Persona tam Majes
tuosa fuisset, et a Pontifice M. ipsisq; Sacerdotibus
Pregariis distincta, Sane Moses Silentio non pra
teriisset, hanc Personam, Sed Moses de hac Pers
na ejus inauguratione, aliisq; circumstantiis ad
tam Silet, Ergo Thalmudicor Sententia Suspe
ct, Sicq; de hac Feciali merito dubitari possu
mus. (‡) In Scriptis Iudeor eminentioris hujus
Personæ nec Vola, nec Vestigium extat. Sed ajun
Magistri: Fecialis hujus Munus Viguisse tantum
Stante Tabernaculo et Templo 1mo. Stante autem
Templo 2do illud jam obsitum fuisse. Resp. Ve
tustorum illorum temporum memoria tam obsc
ra est, ut Sine certis documentis, nil de illis
temporibus asserendum Sit, nihilq; recipi debeat
(‡) Denique ipsi Thalmudici Summ de Feciali hac
Systema convellunt, discrepant enim inter se Thal
mudici; an hoc munus Semel Susceptum, quis
ad finem Vitæ Suæ gesserit, vel durante tan
bello presenti? unde Videmus: Systhema Thal
mudi

dicorum de hoc Feciali, admodum infirmo talo subnixi. Stet ergo firmum nobis: ad hoc munus peragendum adsummi potuisse vel Pontificem M. ordinarium, vel quemlibet e Sacerdotibus Gregariis, non autem Singularem aliquam Personam, huic muneri Speciatim admoram fuisse.

(♀) Castrensi huic Sacerdoti, Sive Feciali in Catalogo Thalmudico proxime accedit dignitate כהן cum articulo הכהן Sagan. Hic (a) Tradam Nomen Saganis (b) Munus et Dignitatem ejus. (c) Primam ejus originem et Institutionem.

(a) Nomen Sagan סגן est originis Chaldaicae, unde in Dialectum Hebream irrepsit. סגן aliter in Sacro Codice Summitur, aliter vero in Scriptis Rabbinorum. (.) In Sacro Codice סגן in Plur. הסגנים, Sagan notat Viros Principes, Magnates, Antistites. tum in Ecclesiastico, tum in Politico Statu, Vide Loca apud Dan. 2. 48. 3. 2. Isa. 41. 25. Jer. 51. 57. (..) Rabbinis autem placuit Voce סגן insignire Vicarium Pontificis M. denique Rabbini per סגן designant Praefectum Sacerdotibus Gregariis. Phrasium Rabbinica adpellatur non tantum Simpliciter סגן. Sed הכהנים סגן ix. Praefectus Sacerdotibus, Scil: Gregariis. Adpellatur quoq; סגן alia Voce ממונה Memune. Praefectus. Scil. Sacerdotibus Gregariis. Ergo patet Saganem fuisse non

tantum

rantum Pontificis M. Vicarium. Sed etiam Pregariis Sacerdotibus Prefectum, Sive Principem et Antistitem Sacerdotum Pregariorum, dicitur, passim a Viris in veratura Hebraea Versatissimis: Summus Templi Prefectus.

(b) Munus et Dignitas Saganis in his consistebat (1) Sagan major fuit dignitate ipsis Sacerdotibus Pregariis, nam Pregarii Sacerdotes erant הכהן תחת סגן Sub manu Saganis, ut Videre est, in Schekalim Hasehirim Rabba. Interim Sagan dignitate minor fuit ipso Pontifice M. (2) operam Suam impendebat rebus Sacris hic Sagan, Semper ad latera Pontificis M. erat enim ejus Vicarius. Ergo Si vel morbo, vel necessitate legali, detentus fuerit Pontifex M. tum Vicarius ejus etiam in Sancto die Expiationis anniversario hic Sagan ut Vicarius peragebat. (3) Decedente per mortem Pontifice M. Sape in ejus locum Suffectus, et creatus est pro Pontifice M. Saganus, inde autem Sagan. Candidatus Summi Sacerdotii. Et Sane qui Pontifex creandus erat, prius debuit Saganus esse, ut in Saganatu, ad latus Pontificis M. occupatus, ediscere ea omnia, quae ad munus Pontificium rite Suscipiendum requiruntur. Hinc Canon Iudaeorum: Illum non fore promovendum ad Pontificatum, qui prius Saganatum non gessit. Munus et Dignitas Saganis Satis eluet ex hisce

Cap. 3. De Ord
monitis Verbis.
Cap. 7. §6. Con
apud Pontificem
Vicarius Regis,
citur Sagan et
Pontificis in o
illi primus, et om
nu. Porestate.
peti; ille ipsis
Vicarius Regis
rium Pontificis
28. 7. ubi Elka
Vicarius Regis
sibi pollicetur
ro gradum, πμω
Secundus. LXX.
per διαδοχον i
2 Chron. 28. 7.
se discessit. Ira
Cap. 20. non
Herode Scriptus
ergo διαδοχος
sed tamen defig
Rege Secundo,
Rege ipso rebus
dam quoq; erat

monidis Verbis: in Hilchot Kele Hammikdasch Cap. 4. §6. Constituunt Sacerdotem alignem, ut apud Pontificem M. eodem loco, et ordine sit, quô Vicarius Regis, apud Regem. Is vero est qui dicitur Sagan et Memune, et consistit ad dextram Pontificis in omni actu Sacro, ergo honor ille, illi primus, et omnes Sacerdotes sunt Sub manu / Pontifice / Saganis, h.e. omnes illi ei Subjecti, ille ipsis Profectus. Phrasis: משנה לכהן גדול Vicarius Regis, cum quo Majmonides hunc Vicarium Pontificis comparat, desumta est ex 2 Chron. 28. 7. ubi Elkana alicuis dicitur: משנה למלך Vicarius Regis. et 1 Sam. 23. 17. ubi Jonathan sibi pollicetur in Regno Davidis Secundum ab eo gradum, ואני אהיה לך למשנה Et ego tibi ero Secundus. LXX. Interpretes, illud משנה exponunt per διαδοχον i.e. Successorem, Signanter loco cit. 2 Chron. 28. 7. quasi Elkana, Successorem Regis se dixisset. Ita apud Joseph. de Bello Jud. Lib. 1. Cap. 20. non semel τηϛ αρχηϛ διαδοχος ab Herode Scriptus est, i.e. Successor Regni. Ita ergo διαδοχος Successorem Thronis designat, Sed tamen designat quoq; Vicarium, qui a Rege Secundus, curam Regni administrandi, Rege ipsô rebus non Vacante, Suscipit. Ita Sagan quoq; erat משנה διαδοχος Vicarius, qui

Secundus

Secundus a Pontifice Max. Pontifice absente, et res eras negligente, Vicariam operam in rebus Sacris praestitit. Hac Sensu ait Maimonides: Omnes Sacerdotes et cum Sacerdotibus Sacra Templi, stisse Sub manu, potestate Saganis. Inde est quod Nepos in Canone de Tithrauste in Artaxerxis aula, Primus Dignitatis Viro dixit. Illum Secundum Imperii gradum tenere.

(c) Tertio Originem et Institutionem Saganatus investigandam nobis Summimus. Vir Eruditus Basnagius Flottemanville totum hunc Saganatum dicit esse nihil, et non nisi in cerebro Rabbinorum fictum. Thalmudici autem dicunt Saganatum ortum sumsisse tunc, quum natales Sacerdotii Levitici, et Sacrorum Mosaicorum esse primum coeperunt. Ex Thalmudici Saganatus originem ab aetate Asmonaica arcessunt.

Nos Sententiam nostram Sic in medium proferimus: Non Sustinemus negare Saganatum eo unquam tempore fuisse, imo asserimus illum necessarium fuisse Stante Templo 2do. Rem hanc curatissime tradit Cl. Vitringa. obser. Sacr. Lib. 6. Cap. 23. Principium Originemq; Saganatus deducit ab Asmonaeis, seu Maccabaeis Sub quibus mira erat rerum Iudaicarum facies. Principes enim seu Pontifices Asmonaeorum eum post Johannem

nem Hyrcanum Virum prudentem, dignitate Pontificis et Ethnarcha contenti non essent, Sed Sceptra, majestatemq; Regiam stultô consiliô adfectarent, res Sacras curare sane non potuerunt, nec aliis temporibus, nisi Festis tantum Solemnioribus /: tunc quoque Pompa et ostentationis gratia :/ officii Pontificatûs rationem habuerunt. Sacerdotes tamen et Sacra omnia non poterant esse, absq; Praefecto, qui Summa Auctoritate iis praeesset, et passim praesens in Sacris adesset. Illo igitur Tempore Sacerdotes, et Sacra maxime indigebant Sagane.

A. tempestate Asamonaeorum Si transeamus ad tempora Sequiora Reipub. Judaicae ad occasum Vergentis facile patebit, illis temporibus Saganatum necessarium fuisse. Illa quippe tempestate Pontifices M. res Sacras perinde neglexerunt, ut tempore Asamonaeorum, Ergo necessarius erat Sagan, qui Vices Pontificum M. Supleret. Josephus tradit, post Archelaum in Exilium relegatum Stolam Pontificalem aliasq; Vestes Sacras Pontificis M. Romani ipsi in Conclavi Arcis Antoniae absconderunt. Pontifex autem M. Ter vel Quater tantum in Annô Vestes Pontificales ab Arcis custode impetrare potuit. Festis nempe Solemnioribus, ergo tunc tantum rebus Sacris potuit Vacare, aliis Diebus non, Quia absq; Vestibus Pontificalibus Pontifex M. rebus Sacris vacare, non potuit, Ergo tunc necessarius erat Sagan, Cui Vicariam Pontifici

rifici M. operam obiret. Denique accedit ut posteriorum
rum Jud. temporibus Pontifices M. erant, Jule Ventri
dedit. ad hæc homines rudes et indocti, ipsis ergo
Rem Sacram non curantibus, insuper habentibus,
nec intelligentibus, necessarius erat Sagan, qui S
rifici M. operam Vicariam præstaret. Ergo Sagan
tum Stante Templo 2do maxime necessarium fuisse
fidenter pronunciamus.

obs Lucas in Evang. Cap. 3. 2. Duos memorat
rifices M: Caiaphan et Annam. Actualis Pontifex
erat Caiaphas, Ergo Annas putatur a Viris Doctis
ut a Scaligero, Casaubono ab Emperem Lightfo
alios p fuisse Sagan. ie. Vicarius Caiaphæ. Sed
insignem Tractatum de Saganatu apud Celeb. V
ringam Patrem Dissert. Sacr. Lib 6. Cap. 23.

(ק) Quarto loco memoratur in Catalogo Thalmud
יסף Catholici, qui erant primario Sagani Sub
juncti. Quemadmodum Primarius Sagan Pontifici
erat adjunctus. Erant hi adsummum duo, qui etia
Thesaurarii fuisse putantur. Videtur esse originis
Græca Καθολικος. Qui notat Rationalem, Consulare
Virum, et Procuratorem. Ergo hi videntur fuisse P
fecti, qui res omnes ad curam Domus Sacræ per
nentes administrabant. Vide plura apud Auctorem

(ר) Quinto יסדרשא fuere Septem, quibus cu
Clavium, Atrii commissa fuerat, Nomen id Posse

esse videtur in Statu Constructo פְּקִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים Præfectus Clavium.

(8) Sexto Hîs proximi erant גִּזְבְּרִים i.e. γαζοφύλακες ut Josephus appellat Antiq. Lib 20. Cap. 7. Custodes Thesaurorum vel Œconomos qui erant Tres.

(9) Septimo numerabatur Caput Ephemeriæ, Is. præerat Universæ Curiæ Sacerdotum, quæ curiâ ratâ illa Hebdomade Sacris operam dabat.

(10) Octavo Caput Familiæ ministrantis. Is præerat uni Familiæ ex 7 Sacerdotibus, quæ Familia illa die functiones Suas obibat.

Præter hos Sacerdotum ordines recensent adhuc Judæi 15. Præfectos sive פְּקִידִים, qui non a Sacerdotibus Semper, Sed a Levitis eligebantur, e quibus Nehemias Præfectos ærario Sacro creavit. Neh. 13. 13. Atq horum Series hæc est. Confer Schekalim Cap. 5. §. 1.

(1) Primus erat Præfectus Temporibus, ad cujus monitum unus quisq in Templo Se ad opus Suum accingebat. Hîs autem Verbis mane utebatur hic Præfectus, Sacerdotes ad opera Vestra! Levitæ ad Suggestum Vestrum! Israëlitæ ad Stationem Vestram!

(2) Præfectus Claudendis et aperiendis Januis.

(3) Præfectus Vigilibus. מְמוּנֶה עַל הַמִּשְׁמָרוֹת Dictus quoq est אִישׁ הַר הַבַּיִת. Quod Levitas dormientes, Ver-

beribus

beribus exciperet, et Vestes eorum adiret. Si eos dormientes deprehenderet, Hue allusum Apoc 16. 15. Ecce Venio ut Fur, beatus qui Vigilat, et custodit Vestimenta Sua.

(4) Praefectus Cantoribus, Praecentor quasi, qui Cantorias ad canendum uno quoq; die eligebat.

(5) Praefectus Cymbalo.

(6) Praefectus Sortibus, quæ quater quolibet Die habebantur, ut per eas officia Sacerdotalia distribuerentur.

(7) Praefectus avibus, qui Turtures, aut Pullos Columbarum Vendebat.

(8) Praefectus Sigillis, qui accepto Libaminum pretio tesseram dabat, deferendam ad Praefectum Libaminum.

(9) Praefectus Libaminibus qui pro Sacrificiis festa, et Libamina dabat in tesseris notata.

(10) Praefectus aegris Seu Sacerdotibus, qui Leprum doloribus potissimum torquebantur, Super frigido Lapide nudis pedibus incederent, primum carne Vescerentur, et crudam aquam biberent. Sane Sacerdotes ut plurimum Colica laborabant Supra Part. I. Antiq. Visum.

(11) Praefectus aquis et Puteis.

(12) Praefectus Conficiendis Panibus Propositionum. Confici autem debuerunt Panes illi ab Ephemeria Ministrante. Decorum autem Panum Pro-

costalium

costalium confectio ad omnes ex aquo Ephemerias
Spectabat non tantum ad ministrantem Ephemeriam.
Vidimus Part. 1. in ipso Sancto Super Mensam.
duriam Strisse 12 Panes Propositionum, pro
numero 12 Tribuum Izraëlis, et cuilibet Pani
impressum erat Sigillum, seu insigne illud, quod
Tribus ipsa habere Solebat.

(13) Prefectus Suffitus.

(14) Prefectus Velis 13 Templi, quae in Sema-
ra Cetuvoth Cap. 106. § 1. recensentur a Thalmu-
dicis Sul(.) 7 Vela erant in 7 Portis Atrii
Magni. (:) Unum Velum erat ante Portam Pro-
nai. (:) Unum ante Portam Sanct (:) Duo an-
te S. Sanctor et (:) Duo in Conclavi Superio-
re.

(15) Prefectus Vestibus Sacerdotum.

Caput 4.

Caput Quartum

De Sacerdotibus

Late diffusa huic Materia se se offert. Sed
Peniali pollectura non nisi promulsidem prom
atq. sic ✕ Agam de ipsis Sacerdotibus, capi
hoc 4to.

1 De Munere Sacerdotum Cap. S
2 Addam hic Mysticam Significationem Cap. S

✕. Acturis nobis de Sacerdotibus, occur
(α) Divisio eorum in Varias Ephemerias. (β)
men Sacerdotum ad Sacrum Munus admitten
(γ) Vestes Sacerdotum. (δ) Nuptiæ Tonsura
(ε) Dona 24 Sacerdotibus exhiberi Solita.

(α) Divisiones Sacerdotum in certas Eph
rias seu classes quod attinet. Tenendum hic
Sacerdotum Nomine hic intelligendos esse Poster
duorum Aronis Filiorum, scil Posteros Eleaza
et Ithamaris ab illis enim manarunt om
Familiæ Sacerdotales. Sacerdotes vero hi, u
quibus ✕ ordine Sacris operam dare possent,
visi sunt in 24 Ephemerias sive Classes.
Divisiones adpellantur משמרות Divisiones Classi
et משמרות Excubiæ 2 Chron 8. 14. et 35.
5. Classes vero hæ, per certas dierum Vices
nere Sacro debebant fungi, ideo adpellantur g

Caput 4. D
Josephum eppe
de origine ha
visione cujusv
(c) De Vario
(a) Quod ad
Affirmant pleri
Ephemerias 8
tem in Ithama
a Mose primu
quibus Rex D
sent numero
24. 4. Tempo
Quippe temp
cubores ex Fa
in 16 Ephem
vero i.e. Sac
buti erant in
plures longe
ex Familia E
quoq; ad mo
hanc distribu
Chron. 8. 26.
Cap. 121 § 3
eosdem et Ep
Περιηγος. G
rias tradit J

Josephum εφημερίαι (a) Primum ergo dicam, de origine harum Ephemeriarum (b) De Divisione cujusvis Ephemeridis in $\overline{6}$ Familias (c) De Viris Stationis.

(a) Quod ad originem Ephemeriarum attinet: Affirmant plerique a Mose primum institutas fuisse Ephemerias $\overline{8}$ et quidem $\overline{4}$ in Eleazaris $\overline{4}$ autem in Ithamaris Familia. Alii autem censent a Mose primum institutas esse Ephemerias $\overline{16}$ quibus Rex David 8 addidit, Ephemerias, ut sic essent numero 24. Et sane constat 1 Chron. 24. 4. Tempore Davidis fuisse Ephemerias 24 Quippe tempore Davidis Eleazaridæ seu Sacerdotes ex Familia Eleazaris distributi erant, in 16 Ephemerias seu Classes. Ithamaridæ vero i.e. Sacerdotes ex Familia Ithamaris distributi erant in $\overline{8}$ Ephemerias seu classes, nam plures longe erant tempore Davidis Sacerdotes, ex Familia Eleazaris, quam Ithamaris. Salamon quoq; ad morem Patris sui Davidis, eandem hanc distributionem Ephemeriarum instituisse 2. Chron. 8. 26. Hinc Judæi in Midrasch. Coheleth. Cap. 121 § 3. dicunt: Libri Sacri sunt 24. totidem et Ephemeridæ. Theodosius vero, Judæor Αρχηγος Imperante Justiniano 22. Ephemerias tradit fuisse, juxta 22 libros Sacros, ut

Suidas

Suidas ad vocem ἐφήμ adnotavit. Debuisse Flavius 24 Ephemerias Scribsisse, nam 24 Libros Sacros numerant Iudei, quamquam alii 22 tantum numerent Libros Sacros. Verum tandem hicce ordo, numerus Ephemeriarum turbatus est, per Captivitatem Babylonicam, Quippe ex Captivitate Babylonica in Palæstinam redierunt tantum 4 Classes i.e. Ephemerides plures. Vide locum Ezr. 2. 36. et Seq. Ergo 20 Classes periere, Hæ tandem 4 Classes divisæ sunt in 24 iterum Ephemerias, Sive Classes, ut antiquitus Sub Davide et Salomone, qui fuerat, observatur etiam post Captivitatem Babylon. et ut eorum quoq; Nomina Ephemeriarum servarentur. Sub Antiocho Epiphane Cultus Sacer. per tempus aliquod cessavit, licet dein a Juda Maccabæo iterum sit restitutus, interim restituto Judam Maccabæum cultu Sacro, ignoratur ordine, quâ Serie, Ephemeriarum Sacris sit operatum Sit, et quia non multo ante Templi Excidium ob defectum ἀνδρῶν et aliquod Sacrificium juge intermissum Sit, quis fuerit dein ordo Ephemeriarum, i.e. Quæ Ephemeris quando ministerium Sum egerit, profunde ignoratur. obs. Has Ephemerias ideo, ut Serio Servarentur, ut ex his Ephemeriis

vestigetur, Quando Salvator noster Jesus sit natus. Joh. Scaliger invendit Jesum natum esse exeunte Mense Septembri, aut ineunte Octobri, idq; colligit ex Luc 1. 5. ubi legimus Patrem Johannis Baptistæ, Zachariam Sacerdotem ex classe seu Ephemeria Abiæ ministrasse, Sed vero nemo mortalium ex Ephemeriis, et ullis aliis instrumentis noscere potest, Quo Aô, Mense, Hebdomada, Die q; Sit natus Jesus. Et dolendum sane tanti Heroïs natales nobis esse reconditos, Rationem Divinæ Sapientiæ in occultandis natalibus Jesu Xti, hanc pœnitq; tradunt: ne Annum, Mensem, Diemq; natalem Jesu Xti cultu Idololatrico plerique homines colerent, Si eum certo definitum haberent.

(b) Ds Videnda est divisio Ephemeriæ in 6. Familias. obs(.) Quelibet Ephemeria Stato tempore munus Suum obibat, per integram Hebdomadem, initium faciens a Sabbatho 2 Reg 10. 6. 2 Chron. 23. 4. atq; hoc ipsum Diebatur ἡμέρων λειτουργίας Luc. 1. 23. In Festo Paschatis aliisq; Festis si opera plurium quoq; Ephemeriarum, non tantum ordinariæ Ephemeriæ requirebatur, tum omnes plane Ephemeriæ,

non

non tantum ordinaria /: quo ea hebdomade ministrabat :/ aquum jus habebant ad Sacra obeunda, quae Festum pertinebant. Sed tamen ordinaria illa Ephemeria quoq; ministrare debebat, cujus Vices illa Hebdomade fuerant. obs (:) Quelibet Ephemeris divisa erat in 6 Familias, Sive Domos Patrum, una Ephemeria per integram Hebdomaded ministrabant, una Die, una Familia, Sive Domus, altera Die, altera Familia Sive Domus in eadem Ephemeria, et Sic porro, ut Sic quaelibet Familia Sive Domus in eadem Ephemeride Suum Diem haberet, quo Sacris operam daret. Die Sabbathi vero omnes Familiae 6 Sive 6 Domus Simul ministrabant. In Festo Paschatis autem, aliisq; Festis ut Supra monui, non tantum una Ephemeria i.e. 6. Domus illa, Sive Familiae ministrabant, Sed omnes omnino Ephemeriae. Alii vero inter Iudeos putant, Septem fuisse Domos Patrum in una quaq; Ephemeria, adeo, ut quotidiem Septem dies Sunt in una Hebdomade, tum qualibet Domus diem unum ministraret. Alii adhuc plures, alii Pauciores Domos Patrum fuisse putant in una quaq; Ephemeria, adeo ut Si 5 essent Domus, ex iis 3. ministrarent tribus primis

Cap. 4. De
mus Hebdomadis
mus ministraren
Diebus. Si octo
Diebus minist
nistraret Sep
essent Domu
Domus mini
die (:) obs
ebdoribus s
domade illa,
tum radere,
batis; Comme
num bibere i
alieni certo
um quo pa
puri ab Uxo
quo Sacerdo
vini usus, n
nactu ei inte
ri etiam no
stane vero de
rem consp
putent. Si q
milia ortum
made, qua
in Templo m

mis Hebdomadis diebus, dua reliqua vero domus ministrarent Quatuor reliquis Hebdomadis diebus. Si vero essent Domus, tum 6 Domus 6 Diebus ministrarent, Septimo die autem ministraret Septima, et Octava Domus. Si vero 9 essent Domus, 5 ministrarent 5 diebus, 4 vero Domus ministrarent 6to et 7mo Hebdomadis die (:) obs Omnibus ejusdem Ephemeriæ Sacerdotibus שבת יום interdictum erat Hebdomade illa, quâ Sacris operam dabant, Barbam radere, excepto die 6to ob honorem Sabbati; Commercium cum Uxore habere, et Vinum bibere interdiu, ideo, quia si Familiæ alicui certo die operam Sacris dari auxilium quo pacto ferre cogerentur, tam essent puri ab Uxoribus, et Sobrii, Die vero illo quo Sacerdos Sacris operam daturus erat, Vini usus, non tantum interdiu, sed etiam nactu ei interdictus erat, ideo, quod in Altari etiam noctu adepto et renes exemabantur. Hanc vero de abstinentia a Vino Constitutionem eo usq non nulli Rabbini extendunt, ut putent: si quis Judæorum Sciat e quâ Familia ortum ducat, ei non licere ea Hebdomade, qua novit Familiæ Suæ Vices esse in Templo ministrandi, Vinum interdiu bibere, ne

ne Si forte Deus Templum olim destructum vellet re-
rare illum Iudaeum imparatum offenderet. Hecataeus
Abderites autem in Hist. Iudaica omnibus Sacerdo-
bus Viris usum in Templo interdictum fuisse Scri-
ἱερεῖς οἶνου δ πινοντες ἐν τῷ ἱερῷ.

(C) Tertio agit Auctor § 6. De Viris Stationis.
Quemadmodum Familiae Sacerdotales, ita quoq; Viri
ex Populo Israëlitico divisi sunt in 24. Classes
quarum Singulis unus alterius praefici Solebat
Sicq; 24. classibus erant 24. Praefecti, ut quin-
Praefectorum cum Sua classe Sacerdotali, et Levi-
Hierosolymas ascenderent, Sacris adstarent, Popul-
Universum, qui Sacrificiis Publicis interesse n-
Atriis Templi comprehendi poterat, repraesentaren-
Atq; hi Israëlitae appellantur שמד אנשי Viri Sta-
tionis. Horum Socii in Urbibus Suis procul a
Hierosolyma dissitis, tota illa Hebdomade cultui D-
vino Vacabant, Deum orantes, jejunantes, vel S-
crum codicem legentes. Quas vero leges hi Viri Sta-
tionis observaverint, de iis legendus est in Auctor
§ 7.

(B) Examen Sacerdotum ad Sacrum munus admit-
dorum. Tradunt Thalmudici: Sacerdotes debuisse
Synedrio Magno, seu a Fratribus Suis Sacerdo-
bus Scil. examinari prius, quam ad Sacrum M-
nus admitterentur. Examen vero in hisce con-
rebat (1.) Examinari debuit Sacerdos ad Sacr-
admittendus, an esset Annor 20 ante hanc e-
ætat

atarem nemo Sacerdos esse poterat (2) do An
sit ex Prosapia Sacerdotali, et an Genealogiam
ab Aronis Stirpe deducere possit. Qui ex Aro-
nica Stirpe Genealogiam suam deducere non
poterat, is a Sacerdotio amovebatur, ut fa-
ctum est cum pluribus post reditum Populi
Israëlitici ex Captivitate Babylon. Qui enim Ta-
bulas Genealogicas ex Aronica Stirpe ostende-
re non poterant, ii Sacerdotio erant remoti.
Neh. 7. 61. Esr. 2. 62. is autem qui natales
suos legitimos ostendere poterat induebat al-
bas Vestes, ac cum aliis ministrabat, cujus
vero non erant natales legitimi, nigris Vesti-
bus indiebatur, et ex Atrio egrediebatur. Confer.
Apoc. 3. 4. 5. Qui Vincet albis induetur Vesti-
bus et confitebor de ejus nomine, apud Patrem
Coelestem. (3) Puras quoq; et legitimos debuit
habere natales Sacerdos Sacris admitten-
dus, i.e. ex Toro legitimo natus esse debebat.
(4) Debebat Sacerdos Sciendus esse probe e-
ductus circa Sacrorum Cerimonias, Item
debebat Sine Vitio Corporis esse. Talia Vitia
memorant Iudei 140 Quæ recensere nec libet,
nec licet. (5) Sacerdos inaugurandus non
debuit esse Idolatriæ deditus. (6) Non incir-
cumcisus, non impurus, non indigens expi-
ationē

atione, non lugens, non ebriosus, non Sinister, &c. de hac requisita in Sacerdotibus §. 10.

(γ) Vestes Sacerdotum tradit Auctor § 8. Supra. Satis diximus de Vestibus Pontificiis M. ergo ex iis Vestes Sacerdotum, collato hoc §. 8. probe intelligi possunt, Quare hic Sequentia modo circa Vestes Sacerdotum notabimus. (1) Non licebat Sacerdotibus Vestibus Suis dormire, aut eas capiti Supponere, Ea adstrictis Sacerdotum Vestibus consiciebantur elyenorum Sacrorum pro Sancto et Atrijs. (3) Chor tecas, calceos et Tibialia ex Sententia Thalm corum Sacerdotes non habuerunt, quum rem Sacris operam dabant, ideo, ut Super nudo et frigi Pavimento nudis pedibus incedere inter minis dum debebant, ita ut si inter ministrandum, a Super Vestem aliquam, aut instrumentum aliqu Super Pavimento jacens, imo si etiam Super be tiam, agnum, aut tale quid, vel si Super ped Socii Sui Stetisset, tum ejus ministerium red tum fuisset illegitimum. Inde est Quod Sacerdo ut plurimum ex frigido Pavimento morbo co co laborarent.

Rationes hujus rei, quod Sacerdotibus n fas fuerit calceos inter ministrandum gestare Varii Varias dant. (+) Celeb. Braunius ait: a Deo non prohiberi calceos Sacerdotibus, Sed Qua

Cap 4. De Sa

quâ, inter Vestim
28 3. 4. recensent
tur, inde colligit,
Deum Sacerdotibu
deprimunt ex Exod
a Josua jubentu
ex hisce exemplis
calceos non fuisse
lum. (‡) Alii ra
Sacri constabant
qua Pedes Secun
bantur, Vide
es cadaverum n
potuissent alia
Sacerdotes, ut ca
pius ut Sacerdote
dunt: Quia o
nis nudis pedi
bant curare, fo
pedibus curaba
erat licitum ca
vibus Sacris V
le Le non forensi
quippe qui Vers
stris. Hue Forte
10. ubi injungi
Evangelium mitt

quia, inter Vestimenta Sacerdotum, qua Exod. 28. 3. 4. recensentur, calcei non memorantur, inde colligit, V. Clar. Calceos noluisse Deum Sacerdotibus fieri (†) Alii rationem deprompunt ex Exod 3. et Jos. 5 ub. Moses et Josua jubentur calceos exuere, Sed Vero ex hisce exemplis colligere velle Sacerdotibus calceos non fuisse licitum gestare, est ridiculum. (‡) Alii hanc reddunt rationem: Quia calcei constabant ex cadaverum Pellibus, qua Pelles Secundum legem immunda habebantur, Vide Strockium. Sed Hebrais Pelles cadaverum non fuere interdicta. Denique potuissent alia materia habere calceos Sacerdotes, ut ex ligno, Subere, lino, aut Sappiro ut Sacerdotes Egyptiod habent. (‡) Alii dicunt: Quia olim rem domesticam homines nudis pedibus, et absq; calceis Solebant curare, forensem rem autem calceatis pedibus curabant, jam Sacerdotibus non erat licitum calceos induere, dum in Templo rebus Sacris vacabant ideo, ut illi scirent, se Le non forensia tunc curare, Sed domestica, Quippe qui versarentur in Domo Patris Celestis. Huc Forte alluxit Christus D. Mat. 10. 9. 10. ubi injungit Discipulis ad Predicandum Evangelium mittendis, Ne secum Summerent

Aurum

aurum, Argentum, duas Tunicas, Calceos, et bacul
eodem ergo habitu eos esse voluit Cætus Dominus
quô decebat in Domo Dei versari, quia purus
mundus iis erat Templum et Domus Dei, S. nempe
officinum eorum spectetur, consule Clar. Braun
de Vestitu Sacerdotali, Hebr. Lib 1 Cap. 3. Nudipe
lia Pentitum Sacra nudis pedibus celebrata fu
runt est. Silius Ital. de Herculis Sacerdote a
Pes nudus tonsæq; coma, castumq; cubile
Irrestincta focis Pervam Altaria flamma.

Ita Vestales quoq; Virgines nudis pedibus
ficiebant, Nobiles quoq; Matronæ Romanæ
plum Vestæ Deæ nudis pedibus intrabant, Vid.
Lib 6to. Hue pede Matronam nudo descendi
Pythagoræ Symbolum est. ἀνυπόδητος μὴ κα
κυνῆς. Diogenes Laertius Sacrificia et adora
za de hac re apud Stephanum Morinum de Cal
ceis Veterum.

(δ) Agendum Quarto de Nuptiis, Tonsur
et Luctu Sacerdotum (1) Quod ad Nuptias
Sequentia Sunt observanda (:) Non poterant
Sacerdotes ducere Mulierem Repudiatam, et ta
lem quæ dicta est חללה i.e. Luto Calcem exuit
Quæ a Levito repudiata est, ut videre est in Le
Cap. 8. § 3 (::) Scortum quoq; ducere non poterant
Lev. 21. 7. (::) Imata Josephum non poterant duc
Sem

Servas, quæ etiam Captivæ fuerant, aut Cauponariam exercuerant. (::) Nefas erat Sacerdotibus ducere Mulierem aut Virginem Profanatam, per quam intelligunt Judæi noram ex Femina Pontificis M. interdictæ, velut ex Vidua alterius Pontificis M. (::) Poterant Sacerdotes ducere Viduam, ſ: Sed Pontifex M. non poterat Viduam ducere ut supra vidimus :ſ Ajunt equidem non nulli; Negq Sacerdotibus licitum fuisse Viduam ducere. opponuntq locum Ezech. 44. 22. ubi legitur; Sacerdotes non inituri sunt conjugium cum Viduis et repudiatis. Sed ℣. Verbis Scripturæ eodem in Versu lignet. quod Sacerdos posuerit ducere Viduam talem, quæ antea quoq fuerat conjuncta Sacerdotis. Denique loco citato agitur non de jure illo, quod a Rabbinis Mosis inter Judæos obtinuit. Sed agitur de Seculis futuris. Denique ea quæ illic Scribit Ezechiel. de Templo et Sacerdotio in Visione Libi oblato, Summenda sunt non literali, Sed mystico Sensu.

(2) Quod ad Tonsuram Sacerdotum. Hæc Sequentia sunt tenenda. (:) Non licebat Sacerdoti vetus Caput incomtum habere, i.e. turbatis horridisq capillis esse more lugentium Lev. 10. 6. (:) Alii loco citato Lev. 10. 6

Volum

Volunt Sacerdotibus injungi, ne omnes crines abradant, adeo, ut capitium capiti induceant (3) Quovis mense caput radere debebant, non tamen omnes crines abjicere (::) Angulum seu marginem radere ipsis non licebat, ut hodie dum Iudaei barbam plerumq; radunt equidem, sed marginem barbae cultro rasorio non auferunt.

(3) Quod ad Luctum Sacerdotum. Sacerdotibus Regariis, non vero Pontifici M. permissum erat lugere hos Sex. Scil. Patrem, Matrem, Filium, Filiam, Fratrem, Sororem, Virginem Levit. 21. 2, 3. Item cadavera horum Sex poterant Sacerdotes adire, isq; pollui. Sed Pontifici M. omnia haec interdicta erant. Perinde Uxoris Suae cadaver pollui Sacerdos accedere, Uxorem q; Suam lugere.

(::) Dona Sacerdotibus exhibenda erant V. de quibus Auctor § 11. Sancitum est. Deut. 18. Ne ullam possessionem haberent in Terra sancta Sacerdotes haberent, Deus enim est eorum Possessio. Ergo ad alendos Sacerdotes Voluit Deus Urbes quasdam recensitas Ios. 21. 1 Chron 6. ac reditus quosdam, donaq; a Populo Israëlitico offerri. Quae hae distinguuntur in Tres Classes (a) Ezra עשר בששים i.e. Decem in Templo consummanda. (b) ארבע בירושלים i.e. Quatuor Hierosolymis [illegible]

Summa

[illegible] (c) [illegible] Hierosolymis. (1) [illegible] (2) [illegible] (3) [illegible] (4) [illegible] (5) [illegible]

summenda. (c) עשר בהבהלה i.e. Decem consummenda extra Hierosolymas, seu in territoris extra Urbem sitis

(a) Dona consummanda in Templo, seu quorum usus erat in Templo, erant hæc sequentia Decem. Scil. (1) Sacrificium Piaculare Quadrupedum (2) Sacrificium Piaculare ex avibus. (3) Sacrificium pro delicto certo (4) Sacrificium pro delicto dubio. (5) Sacrificia Salutaria Publica. (6) Olei leprosi. (7) Duo Panes Pentecostales. (8) Panes Propositionis. (9) Reliquiæ Ferorum. (10) Manipulus Paschalis.

(b) Dona 4. quæ consummanda erant Hierosolymis, seu quorum usus erat Hierosolymis. (1) Primo genita Secundum, (2) Primitiva. (3) Partes elevatæ ex Sacrificiis confessionis et Arietis Nazirei i.e. Pectus. crus, 4 Placenta, armus, Placenta et laganum. (4) Pelles Sacrificiorum Sanctissimor.

(c) Dona quorum usus licitus erat, extra Hierosolymas erant decem. (1) Primitiæ, (2) Decima ex Decimis (3) Placenta Num. 15. 18. Rom 11. 16. (4) Primitiæ lanæ Deut. 18. 4. (5) Dona ex animantibus Profanis. Scil. armus, maxilla et Venter, nam Veitum erat animal illud edere, ex quo hæc tria Sacerdo-

ti

ti data non erant. Hodie illa Sacerdotes non a
cipiunt, quia illa Sacerdotibus Deus designavera
ob operam quam Sacerdotes aliis Israëlitis in Se
Israëlitica, et Templo prestarent. Deut. 18. 3, 4, 5. 16
Pretium Redemtionis Filii Primogeniti (7) Pretium
Redemtionis Asini. (8) Ager Possessionis Lev. 27
10. (9) Ager devotus. (10) Rapina Proselyti,
Seil Proselytus cujus bona direpta sunt morie
raptor Sacerdotibus ea, et Quintam Partem resti
Ex his donis, quæ quibus Sacerdotibus Sim
ra, Vide Auctor. § 12.

Caput Quinc

Caput Q
De Muneribu

1 Secundo in cum
Hæ factam, ut agamus
tum. Hic (α) Primo
Quotidianum, (B) do
non erat Quotidian
α Quod ad Mun
dianum Sacerdotum
Sacrificium offere,
unum mane, alterum
die mane et Vespera
legem datam Exod.
3. et Seq. Esr. 3. 5.
cificio adjungi deb
Fertum ex Simila (2
num pertinebat Su
8. Adolebit Aron
Custodia Templi, Le
agere debebant Sa
et quidem ad loca
loca Templi extern
cubias. et quidem
in Templo tubas i

Caput Quintum
De Muneribus Sacerdotum

¶ Secundo incumbit juxta divisionem capite 4to factam, ut agamus, De Munere Sacerdotum. Huic (α) Primo tradam Munus Sacerdotum Quotidianum, (B) do dabo Munus eorum, Quod non erat Quotidianum.

α Quod ad Munus Quotidianum (1) Ad quotidianum Sacerdotum Munus Spectabat: Juge Sacrificium offerre, Scil. duos agnos anniculos, unum mane, alterum Vespera, atq; hoc Quotidie mane et Vespera erat recentandum, juxta legem datam Exod. 29. 28. et Seq. Num. 28. 3. et Seq. Ezr. 3. 5. Neh. 10. 34. Huic Sacrificio adjungi debuit Vinum libaminis, et Fertum ex Simila (2) Ad munus Quotidinianum pertinebat Suffitum adolere. Exod 30. 7. 8. Adolebit Aron Super Altari aureo. (3) Custodia Templi, lege § 7. Excubias enim agere debebant Sacerdotes tribus in locis, et quidem ad loca Templi interiora, nam ad loca Templi exteriora Levita agebant Excubias, et quidem ad 21 loca. (4) Quotidie in Templo tubas inflare, lege § 8. Num. 10. 2

et Seq

et Seq. jussus est Moses duas Tabulas argenteas fa-
cere, ad Convocandum Coetum, et ad imperandum
sectionem Castrorum. Argenteas has duas Tabulas ar-
genteas Solebant Sacerdotes certis temporibus
quoq; Festorum inflare Num 10. 9. 10. Sed etiam
quotidie inflabant in Templo. Tubas inflare Sa-
cerdotum erat, Cymbala autem pulsare erat Le-
vitarum Vide 1 Chron. 16. 42. Conf. tamen
Alibi quoq; distinguuntur usus Tabularum et Cym-
balorum. Tradunt Rabbini Sacerdotes 21 Vi-
bus die quolibet inflasse Tubas, (.) Novem Vi-
cibus ad libamen Vini matutinum, (..) Alias
novem vicibus ad libamen Vini Vespertini
(:) Ter vero ad aperiendas Portas. Item clangi-
bant Tubâ in Festorum initio et fine. Diebus Le-
titiæ, Tristitiæ extraordinariis, item Jejuniorum
diebus, Prælii, et Triumphi. Notanda hæc ex
Traditio Thalmudica, quod Buccinarum usus
conjungi quidem Solebat in Templo cum usu Tu-
arum, juxta Psal. 98. 6. Tubis et Buccinis clan-
gite coram Jehova Rege. et 2 Chron 15. 14. Sa
extra Templum, vel tantum Buccinam inflare so-
lebat, vel tantum Tuba, Sed non utrumq; Instru-
mentum. R. Josua tradit: Duas illas Tabulas
argenteas, quas Moses jussus erat facere, Viven-
ad hu-

ad hunc Mosen abs-
sibi alias duas
noster Reland.
umptali Titi
Vere est in insig-
tiarum sol. ubi
me, et ad Vivu-
Duo distinctior
Buccina 7910
et præcipue ar
eorum nomine
17p. Deut 33.
constabat eo
unde tradunt
item Tubis tra

Modum e
que Quotidiani,
scribere Thalm
noster Celeb: R
juvat ergo he
dotes ipsos, ja
Munera funet
tes caperentur,
agentes, Summ
sitario in
trium ad Cultu
tus. (3) Ablu

ad hunc Mosen absconditas fuisse, ac proinde Josuam sibi alias duas Tubas argenteas fecisse. Auctor noster Reland. Has Tubas argenteas in Arcu Triumphali Titi Vespasiani Romae conspici ait. ut Videre est in insigni ejus opusculo, De Spoliis Templi Hierosol. ubi Auctor figuras Tabularum politissime, et ad Vivum expressit. Notari meret Relandus distinctionem inter Tubam et Buccinam (.) Buccina יובל dicta, erat Cornu animalis et et praecipue arietis, idq; in curvum. Vacca autem Cornu nomine יובל non venit, illud enim audit קרן Deut 33. 17. (.) Tuba vero dicta est חצוצרה constabat ea metallo, nec erat curva, Sed recta, unde tradunt Thalmudici: Aquam buccinâ non item Tubis hauriri posse.

Modum et Ordinem Muneris Sacerdotum cultûsque Quotidiani, inprimis Stante Templo Edo describere Thalmudici, Quam descriptionem Auctor noster Celeb: Relandus Quodam modo tradit §. 4. 5. juvat ergo hoc non nulla observare (1) Sacerdotes ipsos, jactis Sortibus fuisse distributos ad Munera functionum Suarum. (2) Antequam Sortes caperentur, Sacerdotes excubias in Bet Moked agentes, Summo mane Se lavabant, est enim constitutio in Edd Joma. Nullus Sacerdos in Atrium ad Cultum peragendum intret, nisi primo lotus. (3) Abluti taliter Vestes Sacras ad Cultum Specean-

Spectantes indnebant. (4) Præses Sacerdotum as-
dens ea Bet-Moked intrabant Sacerdotes in Atri-
faces ardentes manibus suis tenentes, se se in duas
Turmas diviserunt, Pars Sacerdotum petiit Orien-
lem Atrii Porticum, Pars vero occidentalem Atrii
ticum. Euntes hoc pacto Sacerdotes, Solicite in-
quirebant in omnia, an omnia bene se se haberent
Tum (5to) ubi omnia perlustrassent, Præses Sacer-
tum convocabat Sacerdotes ad Sortes jaciendas.
tuor Vicibus jacta sunt Sortes Quotidie inter Sac
dotes in Conclavi Gazith, atq; hæc Sortium jacti
diebatur χειροτονία. Differt χειροτονία a χειρο
θία, etiam si eas Pontifices, cum quibusdam Pa
bus confundant, nam χειροθεσία est Ordinatio.
ροτονία autem est Consensio in eam Ordinationem
Finis Sive Scopus χειροθεσίας fuit legitima V
catio et Ordinatio. χειροτονία vero, usurpatur
ferendis Suffragiis. Ubi igitur Vocabulum χε
ροτονία occurrit in N. Tto, intelligimus Sem
per Electionem per Suffragia, ut Act. 14. 13. 1
8. 19. Segnebatur autem χειροτονίαν χειροθε
σίαν 1 Tim. 5. 22.

Est Sane mentio Sortium in Sacris ipsis h
rio, quibus Sortibus Aaronidæ omnes in 24 Cl
menas fuere divisi 1 Chron 24. et 25. Item in

Evan

Cap. 5. De M

Evang. Luc. 1. 9. ex
tannis Baptistæ
cronis Sacerdotal
situm excitandi, in
bis licebit colligere
desiteris omni fu
Datum muneribus
spibuendis.

Originem hu

Dei (*) Primo
rum ita deducunt
Rep. Iud. Cursum
qui celerior Cur
ligo primis ten
dicunt ex Cursu
nine factum de
dum, unus Sacer
cipitaret, Crurag
Vel. inter Curren
um Cursorem cu
lugubres efficere,
tum Sacerdotes
distribuerentur,
quilibet Sacer
rixis Sua ad

Sortitiones
§ 6. in Tabella

Evang. Luc. 1. 9. ℓt Sortis mentio, quâ Pater Johannis Baptistæ Zacharias, Secundum ritum functionis Sacerdotalis Sortitus ℓst, munus Suum Suffitum excitandi, ingrediendo Templum Domini. Ex his licebit colligere, Traditionem Judæorum non defitisse omni fundamentô, de Quotidianis Sacerdotum muneribus Semper per jactas Sortes distribuendis.

Originem hujus Sortis Varie pandunt Judæi (*) Primo Sunt qui originem Sortium harum ita deducunt: Scil: dicunt: Primis temporibus Reip. Jud. Cursum fuisse inter Sacerdotes, adeo, ut qui celerior Currendo esset, is Sacra obiret, Sic ergo primis temporibus officia distributa fuisse dicunt ex Cursus certamine. Sed ex hac certamine factum dicunt Magistri, ut inter Currendum, unus Sacerdos Socium Suum de gradu præcipitaret, Crusq; ejus præcipitati frangeretur. Vel. inter Currendum Sacerdos unus Socium Suum Cursorem cultrô transfoderat, Casus hujusmodi lugubres effecere, ut ne amplius per ejusmodi Currum Sacerdotes ad Sua munera functionesq; distribuerentur, Sed per Sortes jaciendas, ut quilibet Sacerdos pacata Conscientia, et absq; vitio Sua adiret Munera.

Sortitiones, Quatuor distincte ponit Auctor § 6. in Tabella. juxta quas Sortitiones ordo

Minis-

Ministerii Quotidiani fieri Solebat.

(7) Prima Sors erat, qua designabatur is, qui v
rare Holocaustorum purgaret. Hac officium ann
omnia officia Sorte diuersa distribui debebat. Cui
officium Sorte obtigit, is hac Sequentia egit. (.) a
tieris Sociis Suis in Conclavi Gazith, ivit Sine mur
ra ad lavacrum aeneum, ibiq; manus pedesq; Suos
vit. (..) Tum ascendit in Summitatem Altaris, et
tinam argenteam [: quam in manu habebat :] carbo
complevit, eosq; Carbones detulit ad Pavimentum
ad ortum Altaris, ubi Lychnuchi, et Altaris interio
Sordes, avimq; ingluvies erant. (..) Sacerdo
reliquii ejus Sacrii, Videntes Eum de Altari desc
disse, Manus pedesq; Suos rite abluerunt, arge
que forcipibus Altare conscendunt. Cineres in S
rium, i.e. in Cumulum instar Pomi congerunt,
perfluos Cineres de Altari Secum deferunt, qu
alii Sacerdotes extra Urbem Hierosolymam effe
deponunt, in loco a Procellis, Ventisq; tuto, ut i
conquiescant ad nullos usus adhibendi. Hanc A
taris purgationem incipere Solebant Sacerdo
mane, Sed in Festis Paschatis, Pentecostes Tabern
culorum, et Die Expiationis incipiebant Altaris
purgationem media nocte (::) Remoris taliter
neribus, ignem exstruebant, ut (+) in foco majo
Alta

Altaris ad ortum
ris ligna adpon
tium (7) Do Stru
meridionale, et
cuum. Sand-em
ita, nondum
per imponeban
ubi Sacerdotes
conclave Gaz
tem Secund
(7) da Sor
qui circa Agn
gationem Lyc
ex aurei Verf
numero 13. Le
2da determin
pro Sacrificio
rem Agni ma
Altare auferen
purgaret. (2)
Duinq; apta
et eius Poste
deferret. Q
debat extre
Posterius, ter
Pectus et gu

Altaris ad ortum ejus, adhunc locum omnis generis ligna adponi poterant, praeter olivarum et Vitium (7) Da Struebant ignem ad cornu Altaris meridionale, et quidem ex lignis praecipue Ficuum. Eandem praecedentis diei Sacrificii frusta, nondum consumta, lignorum Strui Superponebant ad consummendum igne. Hae ubi Sacerdotes peregerunt. Le Le iterum ad conclave Lapidis contulerunt, ad jaciendam Sortem Secundam.

(7) Da Sors erat, qua designabantur illi qui circa Agnum Sacrificii jugis, circa purgationem Lychneti, et Altaris interioris, Ve aurei Versarentur. Illi autem fuerant numero 13. Lege hic § 3. Scil: (1)mo Sorte hac 2da determinabitur is, qui Agnum annicalum pro Sacrificio mactaret. (2) Qui Sanguinem Agni mactati, ad Altare Sparseret. (3) Qui Altare aureum deterseret, i.e. a cineribus purgaret. (4) Qui Candelabri aurei lucernas, Quinque aptaret et concinnaret. (5) Qui Caput et Crus Posterius Agni ad Cheum Altaris deferret. (6) Qui armos duos, (7) Qui Verlebras extremas, cum cauda, et alterum Crus Posterius, seneosq; ad Altare deferret. (8) Qui Pectus et gutter deferret. (9) Qui duo latera.

(10).

(10) Qui inestina Patinæ imposita. et Pedes ☐ de qua Voce vide Auctorem, Super Intestina dictos. (11) Qui Festum ex Simila. (12) Qui Crustu seu Placentas Pontificiis M. (13) denique Qui Vinum Libaminis ad Altare ferret. Vide Godwem Jomæ 11. 3. Pertibent Scholiastæ, non omnes tos Sacerdotes fuisse Sorte destinatos ad hoc numera. Sed primum tantum Sacerdotem fuisse jacta Sorte destinatum, qui nempe Agnum mactare debebat, reliqui vero ex ordine quisque um munus capiebat, Sal. Secundus Sacerdos ab illo, qui Agnum mactare debebat, capiebat munus Secundum, Tertius tertium, Sic porro, Sacerdos capiebat munus 13um.

(ℸ) Tertia Sors, fiebat de adolendo Suffitu Suffitus vero quum fiebat, tum Populus ora re Lebebat. Luc. 1. 10. Quis ad hoc officium de signabantur, omnes tales erant, qui nunquam adhuc Suffitum adoleverant, Quilibet enim Sacerdos, non nisi semel in tota Vita eteni tissimo hoc munere fungebatur, ie. non nisi se mel tantum Suffitum adolevit.

(ℸ) Quarta Sorte designabatur is, qui men tra Victima per Chorum ad Altare deferret.

Quomodo reliquæ Cerimoniæ circa Cul Quotidianum imprimis circa Agnum mac randum, Sint peracta, in præsenti non addam.

(B) Se

(B) Secundo igitur dabo Munus Sacerdotum, Quod non erat Quotidianum. Functiones Si ve Munera, Sacerdotum qua Quotidie ob. ire non debebant, erant Sequentia. (a) De Immundicie cognoscere §. 9. (b) De Lepra e. jusq; Signis ac Speciebus cognoscere § 15. (c) Rei Deo devotas estimare §. 19. (d) Mu. lierem Sora examinare §. 20. (e) Vitula deollande adesse §. 21. (f) Sexto Panes facierum, Seu Propositionum quolibet Sab. batho inferre in Sanctum, et inde effer. re § 22. (g) Septimo Vaccam rufam comburere. § 23. (h) Populum publice docere, quod munus etiam Levitis in. cumbebat. arg in his agam (☥) Primo Literaliter. (☥) Mystice. § 24.

(☥) Primo agam hic Literaliter.

(a) Munus Sacerdotum erat de Mundo et Immundo cognoscere. §. 9. Omnium mu. nerum Sacerdotalium hoc erat laboriosissi. mum, nam Immundicies legales erant, longe plurimæ, et Sane Populus Izrael. hac in parte gravissimo jugo premebatur. Hic (o)mo dabo Species Immundicierum (oo) Gradus Immundicierum. (ooo) Pactes Immunditierum ex Lege Dei (oo/oo) Patres Immund.

Immunditierum ex Doctorum Decreto.

(0) Species Immunditierum recenset perspic
Auctor. § 11. (1) mo Ex. Lev. 11. 29. 30. Immunda
censebantur 8 Reptilia, ut Mustella, Mus, Ran
Erinaceus, Chamelion Lacerta, Cochlea et Talpa
Horum cadavera contactu polluebant homine
Vestes, Vasa, et utensilia. (2) Cadaver Bestiæ, im
mundum erat, et Solo tactu polluebat. Hoc nom
ne hoc intelligitur quodvis cadaver anima
lium, Sive mundorum, Sive immundorum, ita
men ut Si mundum rite mactatum Sit, mundum
immundum vero Sive mactetur, Sive morte n
turali moriatur, immundum maneat. (3) Imm
dum censebatur cadaver humanum, quo re
mine Venit vel minima cadaveris huma
particula, sive magnitudinem Superans, Ni
differt cadaver Israelitæ, a cadavere aliar
Gentium, nisi respectu immunditiæ Gentorii, cu
riam Gentium cadavera non polluunt in Gen
torio. (4) Concubitus, Seminis fluxus denique
Somnium lascivum. (5) Aqua lustralis conta
ab eo, qui eâ opus non habebat. (6) Sacrifi
Piaculare (7) Mulier fluxu laborans (8) Vir
fluxu laborans, (9) Mulier menstruata (10) P
pera. (11) Lepra. Hæ Sunt immunditiæ in S
Codice Signatæ. Atque his addunt Magistri alia

Imm

Immunditiis Sex,
strabimus, Patres
Doctorum §. 13.
(00) do Videb
de quibus Auct
Immunditiæ adp
sive Præses Im
munditiei, ubi
ligitur maxim
tum homines,
lud Veri Verbi
Homines et Vas
appellantur Ra
noes Immun
Patris, Respectu
Sæculi. (3) Im
quedam imm
ut per diem
per dies 7. 2
ulterius. (4) C
Cubiti et Sedi
contactu, qu
Polluto Sub
cbat homines
tum, et qui

Immunditiei Sex, quas Videbimus, quum lustrabimus, Patres Immunditierum ex Decreto Doctorum §. 13.

(00) do Videbimus Gradus Immunditierum, de quibus Auctor § 10. (1) Primus gradus Immunditie adpellatur אב הטמאה Pater Patrum. sive Praeses Immunditierum, vel Primum Immunditiei, ubi per Patrem Immunditiei intelligitur maxima immundities, quae non tantum homines, Sed et Vasa polluebat, juxta illud Veri Verbum: Patres pollunt: אדם וכלים Homines et Vasa, Patres porro Immunditiei. adpellantur Radices. (2) Gradus e contra minores Immundities adpellantur Proles, respectu Patris, Respectu Radicis vero adpellantur Surculi. (3) tius Gradus Immunditiei, Quod quedam immundities polluebat hominem ita, ut per diem immundus maneat. Quedam per dies 7. Quedam per menses, Quedam ulterius. (4) tus Gradus, quedam pollunt Cubiti et Sediti, Quedam gestatu, quedam contactu, quedam Tentorio i.e. Si quis cum Polluto Sub eodem Tecto Sit. Quedam polluebat homines tantum, Quedam Vasa tantum, et quidem Vasorum 8 Species, Vestes

Ires, Libiria, Testacea, Coriacea, ossea, Vitrea, metallica, lignea. Quedam arcebant hominem ab Urbis muro cinctis, Quedam a monte Templi. Quedam a Spacio ante murali, Quedam ab Atrio Mulierum, Quedam ab Atrio Magno, et hoc respectu Gradus Immunditiei Sunt 5. (·) in Lepros (·) in Seminifluis (:) in Pollutis a mortuo (:) in Lotis diei, i.e. qui Purgati quidem Sunt a macula, tamen eo die, quo purgati Sunt ad Vesperam immundi habebantur. (:) in Indigentibus piaculo

(ooo) Tertio Patres Immunditierum ex Lege Dei videre est §. 12. Qua legales Immundities dicuntur § 11

(ooo) Patres Immunditierum † addunt Doctores Patres legales, atq; tales immundities Sunt sex, quas dicto § 13 videre est.

† ex Decreto Doctorum recenset Auctor § 13. Quos Patres Immunditierum

Patet ex hisce omnibus, quam grave jugum presserit miseros Israëlitas, quis enim eorum, etiam vigilantissimus ab his impuritatibus intactus manere potuisset, quantum vis sui rerumq; Suarum cariosissimus fuerit Israëlita, tamen impossibile erat, quin ab hac vel illa labe aliquando polleretur. Vide Immunditierum Species Varias Lev. 11. 24. 25. Quisquis tetigerit cadaver, immundus erit usq; ad Vesperam, Quisquis portaverit cadaver horum, lavabit Vestimenta Sua, & ob hanc

tur Pollutiones, quæ Izraëlitas facile inficerant, instituit Lator Lustrationes sive Purificationes, inde Izraëlitæ Fluvios, Lacus, Piscinas, et Fontes passim habebant. Non tantum Publica Lavacra, sed Privata quoq; et Domestica. In Pratis habebant quoq; Izraëlitæ Lavacra, ut rebus in exigentibus Lustrationes, et Purificationes rite per agere possent. Domi quoq; habebant Fontes Cisternas, hydrias duas aquam jugiter et inessanter continerent

Fuae

(b) Ad Munus Sacerdotum pertinebat de Lepra cognoscere, ejusq; Speciebus ac Signis, judicium ferre. Inter Immunditias graviores singularem attentionem meretur Lepra, morbus eo modo, quo describitur Lev. 13. solis Izraëlitis propria, et cujus cura, ac examen ad solos Sacerdotes pertinebat, ut patet Lev. 13. 2 conf. Mat. 8. 4. ubi Leprosum quum Corpus Sanasset, dixit ei, Vide et nulli dicas. Sed abi ostende te Sacerdoti, offerq; munus quod Moses præcepit.

Fuerat Lepra pestilens quædam lues, non vulgaris et ordinaria, sed singularis et extraordinaria Divinitus ipsis Judæis immissa, quæ non tantum Corpora Judæorum, sed etiam Vestes infestavit, ipsasq; ædes, ærumq; tota contagione

gione inficit. Triplex hæc Lepra fuerat (*) Hominis (**) Vestium (***) Ædium.

(*) De Lepra Hominis agit Auctor § 15. dicit eam fuisse dupliceem (*†) Leprarn Capitis, (*†) Cutis

(*†) Lepra Capitis alio nomine dicitur: Lepra Barbæ ac duo habebat Signa, ex quibus cognoscebatur Lev. 13. 30 (1) Maculæ depressionem infra Superficiem cutis. (2) do Pilum fulvum in cute.

(*†) Lepra Cutis humanæ ex Lev. 13. 2 Tria habebat Signa. (1) Tumorem, qui habebat colorem instar lanæ agni, unius diei, (2) Apostyma Sive abscessum, cui color erat instar calcis. (3) Carnem vivam, conf. Exod 4, 6. ubi legitur. Quum Moses jussu Dei, manum Suam in Sinum illatam duxisset, ecce manus ejus leprosa erat, alba Sicut nix. Et hæc Signa Particularia erant. Pilus albus reddebat, Plagæ aspectus cutis profundior, Diffusio et Vivacitas. Hujus Leprosi Videndum est (7) Examen a Sacerdote instituendum (††) Purgatio

(7) Examen tradit Auctor § 16 Examen Leprosi fiebat ex Signis modo traditis, Quæ Signa Si Sacerdos bene cognoverit, etiam Si unus Sacerdos ille de Lepra judicium ferre potuit. Vide Gemara Nidda 50. 1. atq; hisce Signis notatum Dominem immundum pronunciabat.

Cap. 5. De
Si Sacerdos albu
hendere tantum
ditus, nec Plaga
Sacerdos Domin
ludebat, con
Sacerdos Dom
in Cute Le uberi
Septidno cum
terum 7. diebus
bat, et Si plag
uberius, tum
iabat, Sicq; L
bebatur. Si ve
set, tum Sace
dum pronunc
Hic vero
immundum S
Sessas genere
enim Vestes
habere debuit
nudoq; Capite
Superiorem La
impuritatem
buit, identide
usw. Immu
Debuit manere

Si Sacerdos album sive niveum colorem depre-
henderet tantum in Cute, nec Pilus albus esset red-
ditus, nec Plagae aspectus cute profundior esset, tum
Sacerdos Dominem illum in confertis Dominum
includebat, continuo Septiduo. Exactis 7 diebus
Sacerdos Dominem illum accedebat, et si plaga
in Cute se ulterius non diffudisset, altero adhuc
Septiduo eum Dominem includi curabat, Exactis
iterum 7 diebus Dominem illum Sacerdos accede-
bat, et si plaga necdum se in Cute diffudisset,
ulterius, tum Dominem illum mundum pronun-
ciabat, Sieq; lotis Vestibus pro mundo is ha-
bebatur. Si vero Plaga ulterius se se diffudis-
set, tum Sacerdos eum Leprosum, et immun-
dum pronunciabant.

Hic vero Homo quem Secunda Visitatione
immundum Sacerdos pronunciavit. (.) Vestes
scissas gerere debuit, instar lugentium, ejus
enim Vestes scindebantur (:) Caput incomtum
habere debuit, ראש פרוע ie. Capillis incomtis.
nudoq; Capite incedere debuit (:) Barbam
Superiorem labrumq; obvelare debuit, Suamq;
impuritatem omnibus obviis significare de-
buit, identidem Verba haec ingeminans, טמא
טמא. Immundus immundus. (:) Extra Castra
debuit manere, juxta Lev. 13. 46 Extra

Castra

Castra Sit ejus habitatio.

Cur os labiaq velare debuit ejusmodi Leprosus? (.) ut hac ipso notetur ejus si: ob Sane impuritatem? Stupor et Silentium quatenus Dignus non Set, ut cum Dominibus puris colloquia miscere (..) ut ne cum aliis Dominibus Sermonem miscens, contagioso halitu adficeret (:) ut designaretur ejus pudor, et confusio ob ejusmodi contagionem. Hinc bella Figura Orientalibus Labrum obnubere i.e. pro Stupore et confusione, cum alios Sermones miscere, non audere. Hoc gemmula occurrit Mich. 3. 7. Erubescent Speculatores, Pudore suffundentur Divinatores, velabunq mystaceo, quot quot erunt. i.e. cum Prophetico Silentio in altum Stuporem defixi erunt, adeo, ut ne liscere quidem Sustineant, coram Deo. (:) ut hac ipso ingens ejus luctus pateseat. In luctu enim solebant, ut et hodie os labiaq velare.

(γγ) Purgatio leprosi § 17. Sex res requirebantur ad mundationem Dominis leprosi. (1) Duos Passeres. (2) Lignum Cedrinum. (3) Hyssopus, (4) Lana coccinea (5) Aqua Viva (6) et Vas fictile. Quum enim lepra liberandus esset Dominus, Sacerdos adibat ei curabat duas aves mundas ◻ס7ץצ. quo nomine ◻ס7ץצ. Macarius quidem intelligit Columbas, δύο περιστερας. Origenes et Hyeronimus

intelligit Pullinas, quas dicunt ὄρνιθ
mundas additum
munda censebantu
Hirundines aut
lis de Passeribu
mundas censendi.
nes a Leproso off
za et Pretio esse p
si die Expiation
Statura et Pretio
Hi autem
lis. Harum av
staceo supra a
Sanguini altera
intingebatur lig
et Hyssopus. Trad
longum fusse, p
quartam pedis
palmum. Hoc
et Hyssopus col
tem extremitates
colligabantur la
num et hyssopum
tincta fuerunt
bentibus Sac

intelligit Gallinas, Quoniam Graeci vulgo Galli-
nas dicunt ὄρνιθας. Sed tum frustra epitheton
mundas additum fuisset. Gallinae enim aves im-
mundae censebantur Judaeis. Multi Judeorum
Hirundines aut Passeres per ☐ס׳ז׳ס׳ס intelligunt.
Alii de Passeribus dubitant, Sintne inter aves
mundas censendi, necne. Hae autem duae a-
ves a Leproso offerendae debebant colore, Statu-
ra et Pretio esse pares, haud secus ac duo Hir-
ci die Expiationis oblati, et Agni duo, Colore,
Statura et Pretio pares erant.

Hi autem actus fiebant circa has aves.
Scil. Harum avium una macerabatur in Vase
testaceo supra aquam Vivam et puram, ejus q;
Sanguini altera avis viva immingebatur, item
immingebatur lignum Cedrinum, Lana Coccinea,
et Hyssopus. Gradum Magistri; lignum Cedrinum
longum fuisse, pedem et dimidium, Crassum vero
quartam pedis partem, Hyssopus latum erat
palmum. Haec autem Scil. lignum Cedrinum,
et Hyssopus colligata erant lana coccineâ. I-
tem extremitates alarum avis Vivae, et cauda
colligabantur lana coccinea circa ramum Cedri-
num et hyssopum, Sic hae omnia Sanguine im-
bincta fuerunt. His tandem Sanguine ma-
dentibus Sacerdos Leprosum Septies aspergebat.

pluma

purumq; tum pronunciabat. tunecq; Vivam avem libe-
ram dimisit. Lev. 14. 7. His per actis, erat ad-
Leprosus מחוסר כפרה indigens piaculo, adeoq; l
tis Vestibus, raso toroq; Corpore, in castra vel Ur
admittebatur. Et post 7 dies, iterum Vestes lava-
bat, Corpus rondebat, lavabatq; dum die Sequen-
te i.e. Octavo, in conclavi Leprosorum totus a
Portam Nicanoris rendebat /: Stante Templo Ado
Sacrificium Suum offerebat. et quidem duos Agn
unum pro Piaculo, alterum pro delicto, agnam
offerebat in Holocaustum; Tertium pariter ob-
lit trium decimarum Similæ, oleo mixtæ, et
gum olei, Si vero Pauper esset is Dominus, tum
mum dabat in Sacrificium pro delicto. Deni
Similæ oleo mixtæ, et duos Turtures, alterum
is Sacrificium Piaculare, alterum in Holocau-
tum. Lev. 14. 21. Quoniam autem ipsi in Atrium
Magnum ingredi non licebat, nec Sacrificiorum
Sanctissimorum Sanguinem ex Atrio efferre fa
erat. Ipse dextram aurem, Pollicemq; manus
stræ, et Pedis dextri in Atrium porrigebat,
cerdos ejus auriculam dextram, Pollicem
tros Sanguine Sacrificiorum illivit, si quid
adhuc Sanguinis remansisset, in Caput ejus fu
debat, ad expiationem faciendam pro eo coram
Dnō. Lev. 14. 25--29.

(**)

(**) Sequitur Lepra Vestium, qua de re agit Auctor § 18. Lepra Vestium polluebat, res tantum inanimatas, et quidem Lanam et Linum. Lev. 13. 47. Ergo hac Leprâ Pelles non inficiebantur, nisi Pellibus illis lana quoq; adhaereret, nisi Pelles essent tales, quæ cum lana naturaliter proveniunt, Qualis erat Pellis ovium, et Capparum. Signum et indicium hujus Lepræ erant maculæ rubræ, et Virides. Quæ macula si post Septidu-um Seclusionis se se diffudissent, judicabatur Vestis lepra esse infectâ, eratq; Vestis comburenda, juxta Lev. 13. 47.-- 52. Doct. Calmet putat per hanc Lepram Vestium intelligi Verrem, et tineam. Quæ in Pannis, et Vestibus quibusvis Sapè nasci Solent, Sed. obs. tum non posset Lepra dici, nec tam Peculiare, quid Pestis hæc notasset, Si tantum tinea fuisset.

(***) Lepra Ædium § 18. Tradunt Judæi. Lepram Ædium in Terra Canaan tantum fuisse, nunquam Hierosolymis, Cognoscebatur ex maculis, Viridibus ac rubris. Vocatus Sacerdos ad ejusmodi ædes, eas ad Septidnum excludebat, ex actis 7 diebus, accedebat ad ædes illas, et si macula se se ulterius diffudissent, tum curabat ædes diruii, Lapides effodi, et portari extra Urbem ad

locum

Locum immundum Vide Lev. 14. 45. At Si man
se se non diffundisset, tum maceratione duarum a
et immersione ligni Cedri, Lanæ Coccineæ, et hysop
Sanguinem, domum aspergebat, sicq mundabat
14. 48. Licet. Doct. Calmet hanc quoq lepram
um explicet ad Vermes. Qui etiam lapides corro
Sed revera lepræ nomen tum frustra adderetur
Sane ut Supra monuimus, fuit hæc Lepra, utra
non ordinarium quid, Sed fuit aliquid Singul
Divinitus Iudæis immissum, Quodq non Domi
tantum. Sed Vestes quoq ipsas et ædes pollu
Solebat, tanquam ex Divina Nemesi.

(c) Pertio ad Munus Sacerdotum Spectab
Res Deo devotas æstimare. Qua de re agit Num
§ 19. Si quis ex Israelitis Deo res Sacras
Personas devovisset. tum eas Sacerdos debeba
timare, ut tandem res ille certo Pretio redim
rentur ab offerente. Observanda est distinctio
חרם i.e. Votum Simplex, et □חה. Quæ enim
חרם dicto devota erant, ea poterant redimi,
que Voto □חה devovebantur, ea redimi non
rerant. Sed usui Sacro, vel. Sacerdotibus ce
bant, aut Si homines devoti erant per □ח
tum illi mortem Subibant, Vid. Lev. 27. 28.

12. H. At de his Votis Part. 3tia. Cap ulti-
mo prolixius Dicemus. Hoc breviter obs. Quod
est Exod 13. Consecra mihi omne Primogenitum
Quic. quod aperit Uterum apud Izraëlitas, ex
Hominibus et Jumentis, meum erit V 13. Omnem
vero Primogenitum Humanum ex Filiis tuis
redimito. Filii ergo Primogeniti redimi po-
terant 5 Siclis, Qui Sicli Sacerdotibus cede-
bant Lev. 27. Sicli illi debebant esse, ut erant
Sicli Sanctuarii Num. 18. 16. Exod. 13. 1. 2.

(d) Quarto ad Munus Sacerdotum Spectabat,
Mulierem Sota examinare, §. 20. Extat in Thalmu.
de, Codex Singularis, cui Titulus מוטה. Vox ea
Signat; Declinantem ad Adulterium, seu Suspectam
adulterii i.e. Mulierem. Mulierem Sota adpel-
lat Hieronymus Zelotypicam. Examen hujus Mu-
lieris Sota, omnisq. Cerimonia circa Examen
illud plenissime describitur Num. 5. a V 12 usque
ad finem Capitis, Jubet illic Legislator. Si ma-
ritus Suspicaretur de adulterio Uxoris Sue, tum
Sive rea, Sive innocens, fuerit illa mulier. ducat
eam Maritus ejus ad Sacerdotem, et adferat Si-
mul pro Uxore Sua oblationem, Decimam Sil
Ephe farine hordeacee, Sed oleum et Thus ei non
adfundat, Quia ut est V 15. Est hec oblatio Zelo-
typiarum, munus et monimenti, iniquitatem in
memoriam revocans. Antequam vero Examen

ejus-

mulier subiit ejus modi ♀ mulier addici solebat. Cogebat mulier
set, et Pocu- ut fateretur, an sit revera adulterii rea, aut in
lum amari- cens. Si mulier fassa sit, se esse pollutam adulte
tudinis ebi- tum instrumentum Dotis ejus ruptum est, et a
bisset, tradentibus Marito ejus dimissa. Si vero negavit se ge
Magistris, Syne- lis Thori castitatem violasse, adseveravitq; se ip
drium Mag- puram, marito interim suo suspecta sit, tum
num, ad quod lier illa ducebatur ad Portam Templi orient
Quæ erat ad ostium Portæ Nicanoris, ut ita
hanc Templi Portam in frequentia plurimor
Dominum aquâ amarâ potaretur. Per h
enim Portam solebat maxima Dominum mul
do ingredi, et egredi.

Tandem Tradentibus Magistris, Mulier
ad Portam Nicanoris stans, omnium conspe
ctui exposita monilibus, anulis, omnig; orn
mulier exuta atrag; Veste induta. Sacerdos
Supra Vestem atram cinxit sune Vimeneu
חבל. Omnes hanc mulierem illic videre po
rant, præcipue mulieres, ut tanto malo tragi
exemplum sibi summerent, ne artem meretric
exercerent, seu ne corpus suum aliis pro m
cide traderent, exceptis Servis, ancillisq; ej
ideo ne mulier hæc, quæ nunc extreme exhu
liata fuit, coram Servis, ancillisq; suis ejus
se efferret.

Post hæc Sacerdos aquam e labro aneo

Sit Vase fictili,
vel juxta alios,
Sub marmorea
que [illegible]
ut quibusdam
hymus, adeo, ut
disparaeret.
fratr Maxiti
Porestas Radic
laterarata re
quum ajunt Thal
[illegible]
capillos mulier
ſ: ut contra m
Sacerdos turba
tali mulier cul
toto Populo, pe
tura, ut muli
rorem, et mer
nulli: Sacer
mulieri hui
munus Seu
[illegible] alla
Sint. Num. 5.
examina ideo
sint, ut Si for
fatigata ſ: mu

sit Vase fictili, aqua admiscuit Pulverem Actii. vel juxta alios, Pulverem illum, Qui in Sancto Sub marmorea Tabula, seu mensa erat. Deinque פָּרַע אֶת רֹאשׁ nudavit, seu retexit /: ut quibusdam placet :/ Caput mulierculae hujus, adeo, ut detecto capiti, velo seu Peplo adpareret. mulierem illam jam de Sub Potestate Mariti Sui liberandam. Primigeneae Potestas Radicis ערה est bene ordinatam et laterarum rerum Seriem disturbare. Ergo quum ajunt Thalmudici, Quod Mulieri huic Sacerdos פָּרַע אֶת רֹאשׁ Caput nudavit, idem est ac Capillos mulieris hujus bene ornatos, positos /: ut contra mulieres crines Suos gestare Solent :/ Sacerdos turbavit, dissipavit, dissolvit. Luxeres tali mulierculae, ingentem Summamq; coram toto Populo, pudorem, Simulq; /: tam debili creatura, ut mulieres esse Solent :/ Summum horrorem, et metum incusserat. Addunt nonnulli: Sacerdotem etiam partem Vestium mulieri huic diripuisse. Tandem Sacerdos munus Seu oblationem in corbe Saligna מנחה allatam, manibus mulieris imposuit. Num. 5. 18. Haec omnia gravissima examina ideo Magistri adhibita fuisse censent, ut Si forte Mulier hac tanto onere fatigata /: munus enim manibus ejus cum cor-

corbe indutum, erat ponderosum: Si denique rat
tisq; ignominiis adstrita, facta confessione Sui
terii, resipisceret, antequam Poculum amaritudinis
cibere cogeretur. Si enim mulier talis, Peccatum
Suum fassa fuerit. aquâ amarâ non potab
His hactenus ita peractis, debebat Sacerdos
אוֹר כַּשְׂדִּים i.e. non Super Tabella, Sed Super
lumine Cataeo, ut patet Num. 5. 23. Scriben
mulam adjurationis, Quæ formula extat Num
19.- 22. dicens ad mulierem: Si nullus reum
cubuit praeter maritum Tuum, tum insons er
et libera ab aqua amaritudinis, quæ m
Dictionem importat. Si vero ad alium Virum
praeter maritum Tuum declinasti, tum pona
Dominus in formulam diarum in Popul
quum reddiderit femur tuum cadivum, Ventr
que Tuum tumidum. Intrabat igitur Ventr
Tuum hæc aqua, et Visceribus Tuis malid
nem invehat, Ventreq; tuum reddet tumid
femurq; Tuum cadivum. Ad quæ verba du
Mulier. Amen Amen. unde adparet, etiam
ad maledictionem Amen fuisse recitatum,
lis non tantum ad benedictionem. Dum M
lierem ita adjurabat Sacerdos, debebat mu
lier ad omnia dicere Amen, ut Amen ad
ex alio Viro. Amen. ad non declinavi,

Cap. 5. De

men ad Me non c
aquas amaras
corbem e manu
ram Domino ag
tario noto Sept
farina hordeac
in ignem Altar
Tandem
aqua illa ama
et maledictionib
v 24. Tradatur
ex charta illa
fussa aquam a
sit Suam, tum
sum, tum aqua
erat cogi m
jam fussa esset
oblatio mulier
buit. Si vero
ta Sua, nec
voluerit die
volens coacto
fuerit, aqua
Semen deinc
Si vero adul
omnem mal
debant. Ven

men ad Me non commaculavi. Sacerdos interea
aquas amaras manu Sua renebat Num. 5. 18. tum
lorbem e manu Mulieris Sacro Vasi inditam, co-
ram Domino agitabat, ac dein ad angulum Al-
taris nota Leptyrinum deponebat, ac eruptum
farina hordeacea pugillum, Sale conspersum,
in ignem Altaris conjecit Num. 5. 25. 26.

Tandem Sacerdos literas in ΠΤΥΣΔ. Scriptas
aqua illa amara debet v 23 Aquamq amaram
et maledictionibus plenam bibere cogit mulierem
v 24. Traditur a magistris, Si postquam litera
ex Charta illa hac aquâ deleta Sunt, mulier
jussa aquam amaram bibere, et tunc Si fassa
sit Suam immunditiem dicendo: Ego immunda
sum, tum aqua amara effundi debuit, nec po-
terat cogi mulier ad bibendum. Quippe qua
jam fassa esset Peccatum Suum, Sicq etiam
oblatio mulieris Super cinerem Spargi de-
buit. Si vero negaverit pertinaciter Pecca-
ta Sua, nec tamen aquam amaram bibere
voluerit dicens: Non bibam. tum nolens
volens coacta est bibere. Si mulier innocens
fuerit, aqua amara nil ei nocebant, nam
Semen deinceps quoq conseqni potuit v 28.
Si vero adulterii rea fuerit, tum aquae hae
omnem maledictionem in Viscera ejus con-
debant. Venter ejus intumuit, femurq ejus

comidit

concidit, et probibus ferendis inepta reddita sit
manserit ea Mulier maledicta in aeternum in
pulo Suo, ubi vero aquas amaras hausisset, s
luis criminibus, aperto, sive nudo nudo Pectore
e Templo ejiciebatur. Dicunt Magistri: Post
haustum aquae amarae, facies ejus impallescebat
oculi protuberabant, omnes denique miserae mu
lieris nervi obturati riguerunt, ad instar
Virgarum arboris. Observari interim jubent Ma
gistri Hebr. Quod si etiam ejusmodi Mulieris M
tus aliquando cum alia Virgine vel muliere co
cubuisset, Fori Sui jugalis foedera violasset,
illius Uxor, quamquam adulterii revera fuerit
rea, interim hoc examen super illa mulier
non successit, aquae amarae ei mulieri non noc
ere, Venter ejus ob aquas non inflatus est, ne
femur ejus flaccidum evasit. Addunt prae
ut non tantum mulier, sed etiam Vir qui ill
icite cum tali muliere concubuit, idem exam
subire debuit, et si mulier obierit, mortem
ob aquam amaram, necessum erat etiam ut
moriatur.

Hodie Sane si ejusmodi aquae amarae es
sent bibendae, etiam Matronae insignes, genialiter
eâ tractari possent, Sed quia multiplicatum

Hodie

hodie adulterium, ideo, aqua illa amara defecit, ergo abrogata, Si enim nostra tempestate, adulteris verbalis haec aqua probanda esset, tum oporteret, ut omnes fontes, et flumina, hanc praeberent aquam, imo ipse Oceanus. Hoc examen divissimum plurimas Mulieres Judeas ab adulterio prohibuit, contigit quoq; saepe, ut Mariti apud Judeos, Si tedio uxoris suae adfecti fuerint, eam apud Sacerdores adulterii accusabant, atq; eam aquam amaram bibere effecerunt. De hac Lege Ceremoniali circa Mulierem Sota nec quidem occurrit in Evangelio. Scimus interim locum Joh. 8. ubi legimus: Quum Scribae et Pharisaei mulierem in adulterio deprehensam ad Xtum adtulissent, Xtus incurvatus Scripsit in pulvere literas, id quod Ligfotus cum lege Cerimoniali de Muliere adultera contendit, explicatq; ex illa Cerimonia, quod Sacerdos literas adjurationis mulieris Sota Scripserit in charta, Sed minime praecedit Sententia Ligfoti, quamquam ea sit Speciosa. (1) nam in lege Mosis Sermo est de muliere Sota, i.e. adulterii Suspecta tantum, de qua dubitabatur, an rea sit, an vero innocens, ideo examen adhibitum fuit, quia res certissima non erat, Sed in Evangelio Joh. Sermo est de muliere in adulterio manifeste deprehensa, non tantum Suspecta, de qua nullum

dubium

dubium erat, quod sit adulterii rea, (2) Deinde
cerdos in charta Scribsit literas, atramento ut dele
randem aquâ. amarâ possint literæ, Sed Cextus im
vese digito Scribsit literas.

(c) Quinto Munus Sacerdotum erat: Virtute
Laudæ ad esse § 21. Quoniam cædes innocua a Ca
Abelis, Semper viguit et viget, ideo Sancto Legis
ct Deut. 21. V prioribus, ut Si intra terminos
cujus Civitatis apud Iudæos interfectus aliqui
erit repertus, et cædis auctor detegi non potes
cædis illius Solemne piaculum procurent Seni
res illius Civitatis, intra cujus terminos cadave
rerfecti hominis repertum fuerit, Illa inqua
artas debuit piaculum procurare, cui proxim
adjacebat Cadaver, jam vero Scribentibus Ph
rudicis, Tres aut Quinq; Senatores Hierosolymi
sive membra Magni Synedrii procedebant ad
ver, et metiebantur Geometrice, num Cadaver
Civitati, vel illi proximus adjaceret, Si Civitati
proximo adjacebat quam alteri, tum Sola ill
Civitas debuit piaculum procurare, Si vero du
Civitatibus æque adjacebat, i.e. plane in medi
nimo duarum Civitatum, tum duæ illæ Civita
debuerunt piaculum procurare pro cæde illa.
cundum (.) R. Eliezerem ab umbilico occisi hom

(c) Si

(:) Secundum R. Akibam a naso cæsi hominis (:) Secundum alios, a collo cæsi hominis. Hierosolyma Urbs habebat vero jus et auctoritatem ad hoc mentiendum, ideo ne Vitulam Urbs illa adferre cogatur, Si quando talis casus circa Hierosolymam obtingeret, Mensuratio autem fiebat funè, et quidem 50 cubitos longo, qui funis confici solebat, ex foliis Palmæ, dictusq; est ס״נ אפתסקינא.

Ubi Seniores illi Hierosolymitani, seu membra Magni Synedrii mensurationem absolverunt, ii domum reversi sunt, tum Seniores Civitatis illius, cui proxime adjacebat interfectus, capere debuerunt Vaccam aratro nondum maneipatam Deut. 21. 3 integram, omni macula carentem, quam juxta v. 4 deducere debebant in נחל איתן Vallem perennibus aquis irriguam, nunquam ex Siccari valentem, quæ nunquam arata, culta q; est, et in qua nunquam Serebant. Hinc deducta Vitula decervicabatur, i.e. occidebatur ita, ut a parte Posteriore colli decollationem inciperent, non a gutture, ut in ordinaria jugulatione. Tum omnes Seniores illius Civitatis manus Suas aquâ illius Vallis Super Vitula decollata, abluere debebant, atq; inter lavandum his verbis protestari v. 7. 8. Manus nostræ Sanguinem hunc non effuderunt, nec oculi nostri effundentem viderunt. Expia

Domine

Domine Populum Israëlem quem redemisti, et ne imp
reatum Sanguinis effusi in medio Populi Israel. S
ex hac ritu explica locum Mat 27. 24. ubi Pilat
manus suas lavit, dum de Jesu innocente testimon
ptribuisset. Tandem Vitula illa in eadem Valle
pulsa est, Vallis in posterum quoq; non colebat
ab agricolis, atq; huic Vitulæ decollandæ Sacer
ad esse debebat, postquam vero Scelus homici
merebuit, et multipl reatum est, etiam ritus hic
Vitula decollanda cessavit, Et hodie Semper
tula deberet decollari pro cæde innocua, infa
sane Vitulorum armenta requirerentur.

(f) Stato ad Munus Sacerdotum pertinebat
res Propositionis seu faciernm, quolibet Sabba
inferre in Sanctum, Panesq; Veteres per integr
Hebdomadam illic adservatos quolibet Sabbatho
ferre Vide §. 22. Munus hoc Sacerdotum Panes
ferendi, et efferendi sat clare distinctesq; Auctor
ster Relandus describit § 22. non est igitur
cessum ut quidquam heic de munere illo Scrip
tenus deponam, Auctor enim tantum heic legi
(g) Septimum Munus Sacerdotum erat, §
Vaccam Rufam comburere, Quod munus erat
ge operosum, et Summe religiosum. Ut ergo
nia recte ritesq; procedant, dabo (f) Qualitatem
resq; Vaccæ Rufæ (f) Modum eam comburendi

(ℸ) Jangemus Lustrationem per Cinerem Vaccæ Rufæ peragendi.

(ℸ) Quantum ad Dotem et Qualitatem Vaccæ Rufæ confignavit eas Moses Num 19. 2. ubi jubet Lator Vaccam illam debere esse Rufam. integram. in qua non sit Vitium, cuigz jugum nondum impositum sit. Scrupulus hîc Statim occurrit in Vocabulis Rufa et Integra an Separanda ea Sint, vel conjungenda? adeo ut Sensus Sit, Vacca illa Sit Rufa et preterea integra i.e. absq Vitio, et macula, vel Vero Sensus hîc Sit. Vacca illa Sit Rufa, integre rufa. Plerigz placet prior opinio, ut illic duæ Qualitates Vaccæ illius Rufæ exprimantur Scil. Rubedo et Partium omnium integritas, Sine macula, Sed hanc Sententiam Everti id, quod Statim Sub. jungitur, Scil. In qua non Sit Vitium, quæ jam Verba partium integritatem in Vacca Rufa exprimunt, Ergo Verba hæc פרה אדמה תמימה Rufa integra Sunt conjungenda, adeo, ut norent, in Vacca illa rubedinem integram i.e. ut Vacca integre, ex toto Sit rufa. Omnes enim Pili hujus Vaccæ, debebant esse rubri, ait. Quippe R. Moses Majmonides, Si duo Pili in hac Vacca albi vel nigri fuerint inventi, tum Vacca hæc illegitima censebatur pro Sacrificio. R. Jehoschua dixit: adeo

adeo cautum erat legibus, ut Si unus Pilus in Cauda alter in Cauda hujus Vaccæ fuerit albus et niger, tum Vacca hæc rejectanea habebatur. Atqui hujusmodi Vaccæ integre rufa rarissime proveniebat in tota Palæstina ut liquet ex Historia Damæ Ben Nethinæ cui Vaccalis, perfecte rufa Singulari Dei beneficio nascebatur unum jaspidem sub capite Parentis sui dormientis ea inclusam dare nollet, jaspide ea pectorali Pontificis Maximi deperditâ ut Semarici adnotarunt, nigra debebat hæc Vacca esse integra, quod ad omnia membra. Item jugum nondum passa. Debebatq; esse publico emi.

(ǂ) Modum, quo Vacca hæc Rufa comburebatur tradit Auctor ibid § 23 Item describit Moses Num. ubi Sancitum est (1) ut Vacca hæc publico exemplo deducatur ad Sacerdotem. Disputant Judæi Magistri, an ad Pontificem M. tantum debuit hæc Vacca deduci, vel ad quemlibet Sacerdotem Legarium, Alii contendunt tantum ad Pontificem M. Majores vero, aliiq; Rabbini ajunt, munus hoc profectumq; circa Vaccam Rufam Suscipi potuisse non modo tum a Pontifice M. Sed a quolibet Sacerdote Legario. Sed quicunq; fuerit hic Sacerdos, cui præsidium circa Vaccam Rufam demandatum fuit, is fecit illum Sacerdotem ante hanc Solemnitatem, ut

ante

re ante combustionem Vaccæ 7 diebus sedere debuisse in אבן טהורה Domo lapidum, ita dicta domus hæc a Vasis lapideis, quæ in hac domo vel. consecrati fuerant: quæ domus lapidum erat in Atrio Israëlis, atq; in hac domo debuit Sacerdos ille 7 dies exigere, Seclusus ab omni hominum consortio, ne quo facto polluerentur in hominum Societate, Item 7 his diebus omnibus deliciis Carnalibus, ut Vino, Venere & Sacerdos hic abstinere debuit, Tandem aqua lustrali per Corpus universum Sacerdos ille adspergi debuit, ut ita totus purus castusq; ad hanc Solemnitatem Scil. ad combustionem Vaccæ Rufæ accederet (2) Ita præparatus Sacerdos jubetur Juvencam Rufam ducere extra castra. Num. 19. 3 ℣. Sic Quando adhuc Israëlitæ in Deserto Vagabantur, nec mœnibus adhuc Urbis gaudebant, tunc ducebatur Juvenca extra castra, Sed ubi Israëlitæ in Urbe Hierosolyma habitarunt demum, tunc extra mœnia Urbis debebat Juvenca duci; / Ducta est Juvenca, extremis Scil Reip. Jud. temporibus ad הר המשחה montem olivarum. ubi tradentibus Thalmudicis erat collis fornicibus suffultus, ad omnem pollutionem evitandam.

qua

que per Sepulcrum abyssi contrahi poterat. Colle
vero hic dicitur Situs fuisse e regione Porta
entalis Templi Hieros. Tradunt porro Thalmudici
re Templo 2do Juvencam hanc eductam fuisse
tra media Urbis, non per Viam communem
ang. Sed per ⟁⟁ i.e. aggerem, huic usui
destinatum, cui agger fuit exterior
et arcubus suspensus. Hae novâ et extra
riâ Viâ demum Extra Templo 2do Lole
Vacca Rufa duci extra castra, ideo ne quo
per ordinariam, et ab omnibus tritam Vi
ducerentur, pollutionem in ordinaria Via
contraherent. Dum vero ducebat Sacerdos
eam, Sacerdotem, ejusq; comites Urbis Seniores
Juvencâ, colligatis cruribus super rogum
Structum collocabatur, facie versus occiden
versa, atq; jugulum ei scindebatur, inspec
adstante Sacerdote, qui huic Cerimoniæ
præfectus est. obs. Poterat hanc Vaccam
gulare quilibet ex Israëlitis, etiam si is
Sac non fuisset, Vid Lev. 1. 5. item Vid. Num
19. 3 Jugulata Vacca Sanguinem Sacer
huic Cerimoniæ Præfectus, manu Sinistra

N B

pere debuit Traditionibus Thalmudicis, qui negant
hoc pelvium excipiendo Sanguini legitime adhibitum
fuisse. Tandem dextra manus digitum mergere de-
bebat in Sinistram manum Sanguine plenam, Sieq;
Septies Spargere debuit Sanguinem versus Taber-
naculum, Scil. nondum existente Templo, Sed ex-
truendo Templo, Spargere debuit Sanguinem versus
Templum, Vid. Num. 19. 4. Quo ipso innuebatur
Vim omnem Sanctissimi hujus Piaculi ab Altari
Templo esse derivandam, et in Altari Templo
tanquam in centro esse vertendam. (4) Post hæc
Juvenca Super lignorum Struc incensa tota quan-
ta cum pelle, carne, Sanguine, qui residuus
erat, ex eo, quem Sacerdos Sinistra manu ex
cepérat, atq; cum excrementis Suis comburreba
tur, juxta v. 5. Sacerdos Præses hujus Cæremo
niæ, Sumsit lignum Cedrinum, ramumq; hyssopi,
quæ filo coccineo, seu lana coccineo colore
tincta colligavit, factumq; inde aspergillum,
Quod aspergillum ipse Sacerdos in medias flam-
mas rogales, ac potius in Ventrem Vaccæ illius
rufæ flammis rogalibus jam dissolutæ conje-
cit v. 6. Ait Majmonides in Tractatu Suo de
Vacca Rufa Cap. 4. § 2 Tres has materias
Scil. Cedrum, hyssopum, et filum coccineum haud

Sine

sine religione fuisse apud Iudeos, Quum Sacerdos has materias in manum sumsisset, ter clamabat ad populum: Ecce Cedrum, ecce Cedrum, ecce Cedrum. tum Populus universus clamabat: ita ita ita. Seu bene, bene, bene. Pariter ter clamabat Sacerdos: Ecce hyssopum ecce hyssopum ecce hyssopum. tum Populus respondebat bene bene bene. Ita Sacerdos ter clamabat: Ecce lanaram coccineam, ecce lanam coccineam, ecce lanam coccineam. Populus ter respondebat: bene bene bene.

Tandem his ita peractis purus mundusq; Iudaeus rite ad hoc munus praeparatus ex jussu Dni N. J. Cineres Vaccae rufae, jam flammis rogalibus consumtae colligere debuit, quos cineres cribro separare a Saccharis et carbonibus extra castra, in loco puro depositos relinquere debuit. Dum Israelitae in Deserto adhuc versarentur, cineres extra castra uno tantum in loco deponebantur, servabantur, Sed Postquam Israëlitae Palaestinam occuparunt, Cineres bi lustrales /: Scribentibus Rabbinis:/ in tres partes erant divisi, tribusq; locis in locis extra depositi (:) Pars una Servabatur in monte Olivet; et inserviebat aspersioni Populi, quae aspersio a quolibet Viro puro fieri poterat, etiam si Sacerdos non esset, imo etiam a puero [illegible]

erat (:) Pars
et inservicbat p
lustrationibus
usu peculiari
antemurali,
hujus Cerimo
ter Sic dige
otivet Volu
Vaccis (:) d
um Servatam
contactu pol
lunt collocat
dam hujus co
(ꝑ) Vide
ca rufa Cin
et alii censen
fuisse omnibu
Sed nos teste
omnino no
re, Sed tan
verum con
19. 12. Qui
cunq; homi
Nostram lin
dies qua
usq; ad U

rcat (:) Pars altera Cinerum delata est, in Templum,
et inferebat purgandis lustrandisq; Sacerdotibus
lustrandisq; Templi (:) Pars denique tertia absq;
usu peculiari Servabatur in Templo Spatio
antemurali, ad memoriam honoremq; hujus
hujus Cerimoniæ Solemnissimæ. Alii trei illas par-
tes Sic digerunt: (:) Partem primam in monte
Oliveti Volunt inferiisse conferendis aliis
Vaccis (:) dam Partem volunt extra Templi Atri
um Servatam ad lustrationem omnium cadaveris
contactu pollutorum (:) tam denique Partem vo-
lunt collocatam in ante muralì ad recentan-
dam hujus combustionis memoriam.

(☥) Videnda est Lustratio per Sacros hosce Vac
ca rufæ Cineres peragi Solita. Ill. Doctarus
et alii censent Sacros hos Cineres adhibitos
fuisse omnibus et quibuscunq; maculis eluendis,
Sed nos teste Sacra dicimus: non omnibus
omnino maculis eluendis inserviisse hos Cine-
res, Sed tantum maculis illis, quæ ex cada-
verum contactu erant contractæ Vid Num.
19. 11. Qui tetigerit cadaver mortuum quod-
cunq; hominis, is erit immundus 7 diebus &
Nostram firmat Sententiam Traditio Thalmu-
dica quæ fert a Constituta Reipubl. Judaica
usq; ad Urbis excidium non nisi novem

fuisse

fuisse combustas Vaccas Rufas. (1) ma Combusta est a
Mose, vel potius Vivente Mose ab Eleazare in Des
cujus Cineres Sufficerunt pro eluendis maculis us
ad tempora Ezrae, unde patet: Sacras has Vacc
Rufa Cineres non fuisse adhibitos pro quibus d
maculis eluendis, Sed tantum pro maculis e
tactu Cadaverum contractis, Caeterum si pro
bus vis maculis eluendis hi Cineres adhibiti
issent, utiq; unius tantum Vaccae rufae Sub Mos
combustae Cineres non Sufficiissent eluendis ma
tis usq; ad Tempora Ezrae, Quippe macula
legales, praeter maculas ex cadaveribus contra
tas, quolibet die erant eluenda. Reliquae Va
rufae quae a primis Reip. Iudaicae incunabu
usq; ad excidium Urbis combustae Sunt, a quib
fuerint combustae Videre est in Auctore § 23

Modus ergo quo lustratio per has Cineres fi
traditur Num. 19. ubi Sequentia renenda Su
(.) Hauriebatur aqua Viva ex fonte Vivo, pu
et quidem ab Iracita. qui purus esset, nulla
macula pollutus, ut plurimum pueri solebant
aquam haurire, qui nondum pollui erant, a
adulteriis dativo homines, qui Surdus Stultus
fuit, aquam illam non hauriebat. (..) Hanc
aquis illis in Vase, Cineres hi Sacri Vaccae
rufae

busta aquis imponebantur tanta quantitate, ut Cineres Superficiem aquarum contegerent, / ubi etiam factum est in pulvere Mulieris Sota dato / Maymonides ait: aquam primum Vasi fuisse impositam, deinde Cinerem aspersum. Sed R. Menachem juxta Num 19. 17. contra ait: Primum Cinerem vasi impositum fuisse, deinde aquam adfusam. (:) Lustrale seu Aspergillum adesse debuit, quod triplici e materia solebat confici, ligno cedri, ramo hyssopi, et lana coccinea. (†) Lignum cedri constituebat manubrium aspergilli, atqs adhibebatur ad odorem, fragrantiamqs suam. et ob alias sui qualitates (‡) Ramus hyssopi foliis instructus, et sanguine vestitus, facile aquas imbibere potuit, easqs iterum per levem agitationem refundere, ad eum fugo rore aspergendum, qui circumferri, i.e. lustrari, vel e maculis purgari debuit, (≠) Lana coccinea cedrinum manubrium cum hyssopo colligabatur, Hebr. 9. 19. Hac aspergillum aqua cineribus mixta intingi debuit, Sieqs circumferri vel lustrari debuit is qui ex cadavere pollutus erat, totaqs ejus Supellex lustrari debuit imo etiam universum tentorium lustralibus his aquis adspergebatur.

gebatur Num 19 18 et Seq. Hac lustratio a quol
Israelita, imo juxta Majmonidem De Vasa Cap
Cap 6. § 2 etiam a Puero ipso Si modo purus m
dusq esset peragi potuit, non tantum a Sacerdo
Ergo munus hac lustrandi seu purgandi abs
tione vindicant plerisq Solis tantum Sacerdo
Qui ex cadavere pollutus erat is 7. diebus im
mundus erat, extra Castra, et extra omnem Viro
Societatem. Seclusus est, Debebatq repetitis Vi
bus lustrari, Scil. die Tertio et Septimo Num 19
Ut hac ipsos hujus pollutionis foeditas et turpi
do magis exaggeretur, ac immetur Simul, m
facile, imo magno molimine posse purgari
qui ex cadavere pollutus est, Et sane Sollicite
jungebatur hac lustratio Num. 19. 20. Quisq
immundus fuerit, et Se non purgaverit exim
tur anima illa e medio hujus Congregationis, q
Sanctuarium Domini pollnit.

Antea memineramus Traditionis Thalmud
ca, Quae asserit: a primis Reip. Iud. incunab
lis usq ad Urbis excidium novem. tantum Vas
Rufas fuisse combustas. (1) Primam a Mose, q
proinq Vivente Mose ab Eleazare. (2) Secunda
ab Esra Sive ejus jussu. Ita de reliquis Sta
tuendum (3) Duae. Scil 3tia et 4ta Dicuntur

Combu

combustæ fuisse a Simeone Justo, ultimo membro
Synagogæ Magnæ (4) Duæ item Scil 5ta et 6ta
a Johanne Pontifice M. qui Pater Matathiæ
vulgo fuisse creditur. (5) 7ma ab Elchoenai filio
Hakkaf Pont. M. tempore Simeonis filii Shetach.
et Judæ Filii Tabbai (6) 8va a Chananeele
Ægyptio Pont. M. (7) et 9na a Successore
ejus Ismaele filio Phabi, qui vixit tempore
R. Jochananis Ben Zaccai. Ait Maimonides
10mam Demum Vaccam mactabit Messias Rex,
o utinam cito manifestaretur ipsis Messias! Etiam
ipse Mohammed Legis hujus de Vacca Rufa
meminit in Alcor Sura 2. quam Suram ad
pellat ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺒﻘﺮﺓ i.e Vaccam.

Ex hac Thalmudicorum Traditione patet,
novissimis Reip. Jud. temporibus in immen-
sum crevisse Pharisæorum illam sedulitatem
curamq; operosam in multiplicandis pollu-
tionibus maculisq; ex cadavere contrahendis.
Et sane longe plures erant pollutiones ex ca-
davere, novissimis Reip. Jud. temporibus,
Scil Stante Templo 2do, quam primis ejus-
dem Reip. Jud. temporibus, nam tempore illo,
Quod fluxit inter Mosen et Ezram sufficiebat
una duntaxat Vacca rufa, ut ejus cineribus

macula

macula ex cadavere contracta eluantur, Sed Templo 2do, Quod multo brevius tempus fuit, quam illud, quod fluxit inter Mosen et Ezram. 8vo Vasa rusa Sunt combusta.

(h) Octavo ad munus Sacerdotum Spectabat, Populum docere, Quod munus etiam Levitis incumbebat. Sacerdotes igitur Legem Dei tum coram Deo, tum coram Levitis junioribus explicabant, et de jure Sacro respondebant. Lev. 10. 11 Ezech. 44, 23 2 Chron 17, 9 Hag 2. 12. Mal. 2. 6. Hoc munus Sacerdotibus optime convenichat, Quippe qui nullis curis et negotiis oeconomicis ad Vitam Sum Spectantibus distracti fuere. Adeoq; curam Scholarem et Academicarum ad ipsos pertinentem feliciter curare poterant, In quo tamen officio Sacerdotes et Levitae Sepe negligentius se se gesserunt. 2 Reg 22. 10. Ezech. 22. 26.

(♀) Defuncti Sumus literali explicatione circa ea, quae ad munus Sacerdotum Spectabant, nunc jam Secundo Ordo Institutis nostri flagitat, ut agamus de Spirituali, atq; Mistica Significatione omnium eorum, quae Sub curam, et munus Sacerdotum cadebant. Vidimus Supra quot quasq; atq; Immunditias ipsis Israelitis incubuisse, Si perpenderimus immensam illam molem

Cap. 5. D
Lestia, qua
quam Vehem
jurat, Cur De
vinibus P
nita religi
antiquâ Cur
prudenter
aliqua La
Legi
bus arcess
thodoxa
tentigunt
Cl. Spence
Universam
medius
tione qu
Stationit
ut Paltem
quum intus
di Senes
mus Spen
Judaice
one arcess
Sanctitatem
expinait

lestia, que Israëlem premebat, fieri non poterat, quin Vehemens nos admiratio in Stuporem rapiat, Cur Deus tam durum molestumq; jugum cervicibus Israelitarum imposuerit, Eorq; infinita religione Sordium ac macularum obstrictos anxiâ curâ noctes dieq; presserit, ne Scil. imprudenter et nec opinato colletta contractaq; aliqua labe, in Gravissimum reatum incurrerent.

Legislatoris propositum alii aliis ex fontibus arcessunt, in quibus non nulla minus Orthodoxa Sunt, alia Vero propriu Veritatem contingunt (·) Viam intolerantiorem Sectus Cl. Spencerus amicissimus ceterum Anglus, qui Universam hanc impuritatum molem cum remediis oppositis derivat ex Gentium Superstitione quæ Gentes longe latoq; corporis lustrationibus et lationibus Se Se adplicuere, ut Saltem externe Speciem puritatis ostendant, quum intus omni macula polluta fuerint, ejusmodi Gentes imprimis erant ipsi Aegyptii. Sed negamus Spencero Sacratissimæ hujus religionis Judaicæ originem ex hac Gentium Superstitione arcessi posse, Quippe quæ absolutissimam Sanctitatem Regalis Sacerdotii Sub N. Sto mystice expimait (··) Missa Cl. Spencero, quem Cl.

Virtus

Visum in Aegyptiaci Suis feliciter reparavit. Ad-
dimus Secundo ad eorum Sententiam, paulo pro-
biliorem, qui crebras illas Pollutiones earum-
strationes ac remedia arcessunt ex Stupore Cabra-
Populi Israëlitici, qui crassis sane, et Visibilibus
rebus adstrictus, hisce crassis Corporalibus elementis
[: non Spiritualibus :] eruditi paulatim debuit,
Sordibus Servilis conditionis, quas Sub jugo A-
gyptiaco contraxerat, ad cultiorem Vitae disci-
vocari. (::) Proxime huc accedit eorum opi-
qui dicunt: Statuta haec ideo injuncta fuis-
pulo Israëlitico, ut Sensus hae ferox et indomita
rebus tanquam freno coerceretur. Quod in
lis Theologicis, quia prolixe tractatur obiter me
isse sufficiat. (::) Addo mitiorem Cl. Spencer
Sententiam, qui ait: ideo haec Statuta de Imm
ditiebus Judaeis fuisse injuncta, ut quoniam
finiti Casus hominem pollnebant, atq. ab ad
Sacra prohibebant, ita magna Dei excellen
et majestas Templo Cultuq. Dei tribueretur.

Ipsae igitur Immunditiae infinitae, quas
pra retigimus, egregie figurabant Corruptio
originalem, qua animam et Corpus nostrum m
te modis inquinat, et ad Singula fere momen
Pestem Virusq. Suum diffundit per omnes
nostr

nostras actiones. Hanc Vim mysticam Subesse
legibus illis, Pollutionibus et Lustrationibus li-
quet ex conceptissimis Dei Verbis, ac longe
gravissimis, quibus Deus tanquam Sigillo
obsignavit et confirmavit Suas leges de Va-
riis illis pollutionibus et lustrationibus. Lev. 11.
44. 45. Ego Jehova Sum Deus Vester, ut Sancti-
ficetis Vos, et Sitis Sancti, quia ego Sanctus
Sum ne ergo polluite Vos, & nam ego eduxi Vos
ex Aegypto ut Sim Vobis Deus, ut Sitis Sancti,
quia ego Sanctus Sum.

(x) Mysterium Lepræ, tanquam Materiam pubiens
Conditionibus egregie inservientem, inter omnes Pol-
lutiones et Immunditias principem locum obtinebat
easq; gravissima Lepra, non Corpora tantum homi-
num, Sed etiam, ipsas aedes Vestes, Sedesq; et aëra in
vadens et infestans. In hac teterrima lue et Peste
horrida, expressa imago fuit Lepræ Spiritualis,
quæ universum hominem, ipsasq; adeo ejus Vestes
i. e. omnes ejus actiones exteriores et interiores,
ipsasq; etiam aedes, aëra denique quem haurit,
misere infecit et corrupit, Pulcre hic notandum
est, in gravissima hac Plaga, depictam Voluisse
Deum Summam peccati turpitudinem et
mortis Spiritualis extremum ac profundis-
simum gradum. Quo delectis et extinctis om-

nibus

nibus Vitæ Divinæ Scintillis et Seminibus totus quan-
tus est Peccator, in Vitiis Suis Compunctus sit, et inun-
dulitati, obduration[illegible] ac Stupori perdiscissimo
ditus, et manipatus Spiritus ac Vivum cadaver
Le circumfert.

Omnibus Sanctis pertritum fuit emblema Lepr
ad mysticum hunc Sensum revocare. Eo pertinet q
Salomon Plagam cordis adpellaverit illud a teneros
ungvientis insitum, et alte molitum malum Sci
catum originale 1 Reg 8. Per excellentiam enim
lepræ hues Vocabulo גגע Plagæ insignitur. Eo
respexit Psalter, Psal. 51. 9. Hyssopo me expiabis
et emundabor. Nam lepra infecti circumferebant
et lustrabantur Hyssopi aspergillo, ut supra Dixim
Multiplex autem convenientia intercedit inter lepr
Judaicis immissam, et Corruptionem tabemq Pec
ti originalis (α)mo enim fœdissima et plan
abominranda erat hues lepræ, quæ non ordin
ria contagio erat, Sed extra Ordinaria Divin
tus in ipsos Judæos Solos, Stante Religione un
batica immissa, 2da. Peccato originali nihil fœ
dius, turpius, et magis abominandum mente co
cipi potest, Unde tam Vehementer exaggerat,
Sacra Spiritus Stus Peccatum originale infin
tis

tis coloribus et emblematibus aliis super alia congestis ex eo, Quod in Vita nostra Sordidum purulentum, Sanioſum, et intoleraudum sit.

(B) Lepra ipsa subito universum Corpus occupabat, et corrumpebat, Ita hic Peccati origina lis omnes facultates mentis, ipsumq; Corpus intus et extus, momento inficit et pollut.

(γ) Perviax et indomitum erat hoc malum. Ita corruptione naturali et hereditariâ nihil est importunius, ac contumacius, Quippe quæ tam altis radicibus hæret defixa, eo usq; me dullas et Viscera combibit, ut non nisi cum novissimo Sanguine Jesu Xti, et Spiritu Sancto penitus eradicari possit.

(δ) Lepra non tantum contacta, Sed etiam adflata alios inficiebat, Ita Peccatum origina le adhæret, et longe late grassatur, etiam per Seula plurima de generatione in generationem transit, et monimentis duraturis Vim Suam maledictam exercet. Hæc ansâ non possum quin lucem adspergam insigni oraculo Ezæ. Quod ad hanc materiam alludit a cujus ubertate et grandivaga Spirituali aberrasse videntur Interpretes, aliorsum mentem Prophetæ trahentes, Cap. 6.to 5 v. Væ mihi disperco quod Vir Sim polluens labris, degoq; in medio

Populi

Populi labris pollut; ubi frigida est Vulgata Imprecatio, qua fest Prophetam deplorare impuritatem labiorum Suorum, ideo quod labiorum et lingua Populi sit proclivis ad Verba putida, que omnium ore sepe effundit. Sed ita (:) Confessio hac Vatis haud accomodata esset conditioni hominis mortalis, quem Gloria Divina majestas circumdedit, ad cujus Gloriæ Sanctissimos radios Vates ipse aperit, plagam cordi Suo alte impactam, quæ haberet habebit etiam in Sanctis Dei, quamdiu Corpus hoc gestabit circumferunt. (:) Confessio etiam minus accommodata adhuc, et respondens esset, corruptissimæ conditioni illius Populi, in cujus medio degebat Vates Isaias, Quem Peccatis onustum, et ad omnem foeditatem ac turpitudinem profligatum introducebat Statim Cap. 2. Deinde (:) Confessio et Vox nequam competens esset atrocitati illius exclamationis: Va mihi. Despereo. Paulo tolerabilior ergo illorum Sententia. Qui Sub Labiorum pollutione prehendunt Universam Corruptionis molam, maculam illam interiorem non aliud membrum tam manifeste prodat Spinoza, quam lingua ebrium in omnem malitiam effervescens, ut Sapientes loquitur: despumans.

Judicio ergo nostro est aliquid Vehementius et abstrusius reconditum in hac Oraculo Gaiano et lo

Cap. 5. De V

et locutio illa
lere videtur
promamus, a
et Lex dilige
Duâ Sanctu
menta Sua
Suum obvol
minum con
esse alta
Impurus
Quod
Later, pro
et attonita
ü, qui rete
et labrum
immerse
esse cum ali
rent, et lin
Suum diffi
hune, lab
Vissimo,
neseas e
tum Gron
Sed etiam
plane V
monia

et locutio illa: Pollutus labris tantundem va-
lere videtur ac Leprosus. Quod ut in clara luce
promamus, antiquitatis Sinus nobis aperiendus,
et Lex diligenter inspicienda Lev. 13. 45. 46.
quâ Sancitur: Ut qui lepra essent correpti, Vesti-
menta Sua Scinderent, Capita nudarent, et labrum
Suum obvolverent, atq; ita cætera cætera et ho-
minum consortium fugerent, Se contaminatos
esse alta voce proderent, itidemq; ingeminarent:
Impurus! Impurus!

Quod labrum et os leprosi obvelari voluit
Lator, procul dubio pertinet (·) ad Silentium
et attonitæ mentis Stuporem. quo percussi debebant
ii, qui reservimâ hac Plagâ correpti erant (·) Item
os labrumq; leprosorum Velamen, jubens Lator,
immurmurare voluit, Sermonem iis conferendum non
esse cum aliis hominibus, ne Sua Peste eos adfla-
rent, et lingvæ laborumq; contagione Venenum
Suum diffunderent (·) Deprehendo etiam ritum
hunc, labra obvelandi obtinuisse in lucta gra-
vissimo, et squallore Ezech 24 17. ubi inter fu-
nerea et lugubres Sordes celebratur non tan-
tum Coronam capiti dejicere, Calceamenta extrahere
Sed etiam labrum Velare, Instituti hujus eadem
plane vis est ac ratio, eadem Religio, et Cæ-
monia habetur, Quorum enim Domum mors
funestabat

funestrabat, ii per integros 7 dies pollutis insebant
tam graviq; macula adfecti, ut contagionem
facile in alios adflarent, nisi omni hominum
sortione Secluderentur. Ab hac jam stirpe, arg
hoc ritu pulcerrima effloruit Metaphora, qua la
labrum obnubere dicebantur, omnes illi qui p
pudore, confusione, Similibusve animi per
bationibus Sermonem cum aliis miscere n
Sustinebant, Sed in Stuporem defixi lugeban
Nobili hanc in rem est locus Mich 3.7. Perple
Sunt conjectores et hariolæ erubescent, omneq
ani vestrum obnubunt mystacem. Quod tantum
Valet, ac in altum Stuporem horroreq; cum
lentio conjunctum demersi. Sunt et confixi, ab
re muttire quidem audeant. Summa plane
locutio Esa: Et Pollutum labris, ab eodem hoc m
in Vaticse existimamus, pro eo qui, gravissim
impuritate laborans, præsertim leprâ labri
delatis publice testatur, se indignum esse, qui
alios Verba misceat.

Hæc nostra explicatio respondet acerbitati illa
Exclamationis: Va mihi! disperco! atq; hac
illa Suplex et demissa confessio, Quam augusti
hacce Theatrum in quo Versabatur Judæa, re
rebat. Hæc ergo dicit: Væ mihi disperco, qui

Leprosus

leprosus ego Sim
Præsidium hu
duod in Illust
et Vocibus
Senserit eas
concernendi,
Corruptionis
ad tantum
inde plagam
plorat, grav
figurâ, qua
le Le devolu
nuptis Sile
ejq Comme
Vocem comp
Vocibus Sci
personab an
tissima Ex
Quo
tum dem
Evangelico
Spiritus Ev
qué post D
contactus
dam Sanct

leprosus ego Sim, atq; in medio agam Populi leprosi.
Præsidium huic Interpretationi accedit etiam ex eo,
quod in Illustri hoc Theatro, Seraphinorum Concentu
et Vocibus inflammatus Vates, impetum in se
Senserit eosdem Sanctissimi Domini laudes
concinendi, Sed conscientiâ impuritatis, et Sensu
Corruptionis Originalis præpeditus fuit, adeo, ut
ad tantum munus adsurgere non audebat. Pro-
inde plagam illam Cordis Sui, et lepram de-
plorat, Gravissimâ simul et adpositissimâ usus
figurâ, quâ in leprosi Statum ac conditionem
se se devolutum conqueritur, Qui labris ob-
nuptis Silentio se tradit, ne adflatu Suo, Vo-
ciq; Commerciô alios contaminet. Similiter se
Vocem componere debere, ubi laetis Seraphinor
Vocibus Scil. Sanctus Sanctus Sanctus & omnia
personabant, ne Corruptionis Suæ aurâ San-
ctissimas Cœlitum laudes inficiat et polluat.

Quod ut novo ad hæc Argumentô firma-
tum demus, animadverti Velim Esaiam in
Evangelico hocce Theatro considerari tanquam
Spiritus Evangelici ad hæc exsortem. Quippe
qui post demum contactu prunæ Cœlestis h.e.
Contactus Spiritûs Sti expurgetur, atq; ad Soli-
dam Sanctitatem N. Fœderis revocetur. Ubi

Esaias

Esaias umbratilem Personam gessisse videtur, Virorum [illegible] raptinorum /: ac præsertim Magni illius Apostoli, qui Signes Viri Seraphici Domini Jesu Ministri, tractum Cerimoniis Legalibus adstrixi, Justitiæ et Sanctitatis Evangelicæ participes facti non erant.

Recte etiam Populum istius temporis Leprosum appellat Esaias, Quippe qui jam Messiâ repudiato devolverat in Summum illum Corruptionis gradum, illum mortis Spiritualis Tyrannidem, Quam Lepra Corporum Vestimentorum et Domiciliorum, antiquitus dejectum Hoc quoniam profundioris est meditationis, utile diligentius excussisse. Disquirunt Philologi Quæstio quod Deus non tantum in Corpora Israelitarum Sed in Vestes, Domos, Sedes, et reliqua eorum usum lepram hanc immiserit? Qua de re leges luculentissime latæ Sunt Lev. 13. 14. ut Auctor quoq; de hac Sede disserit § 18. Magistri Judæi Statuunt; Deum etiam Vestes Domos Sedes et reliqua Judæi Vasa Lue infecit Divinitus, Quod illa utensilia maximum in Vita humana usum commodumq; præstent ut ita iram hanc Divinam Judæi non tantum in Corpore Suo Sentirent, Sed etiam in Suis Instrumentis, ad Vitam humanam maxime necessariis.

Hanc Judæorum Conjecturam, imo Sententiam non penitus reprehendimus, interim dicimus: longe

limus quid hic esse reconditum, Quod Caligantes Iudeorum oculos fugit. Duplex nobis hic observatur respectus. mysticus: (o) Alter Generalior Complectens omnes omnino homines et erates. (oo) Alter Specialior restringendus ad Oeconomiam V. Ti, Stratumq Sadissimum, ac miserrimum. in quem abiguando Iudea Gens prolaberetur

(o) Quod ad Generalem contemplationem attinet. Domicilia /: in qua lepra immissa erat:/ Stilo emblematico Orientis Figuram gerunt Corporis nostri fragilis, in quo anima ad breve tempus hospitatur, Lepra ergo (+) Domum pervadens infectans, et extirpari negans, ante totius edificii demolitionem, omniumq partium Domicilii dissipationem Vividissime depingit atrocitatem Peccati Originalis, Quod e membris Corporibusq nostris penitus extirpari, et radicitus evelli nequit, antequam tota hac Domus terrestris in Sepulcro dissolvatur, et destruatur.

(+) Vestimenta eodem Stilo emblematico Orientalium designant Actiones hominis ejusq tum Virtutes tum Vitia in oculos incurrentia, Quae veluti amictus quisq incedit, ac Se Le involvit, Quâ ratione Latini dixere. Vitiis Coopertum, Virtute involutum & Ita in Horatio

Vir.

Virtute me involvo mea.

Huc pertinet memorabile Mahammidis Verbum in Alco-
no. Mortales resuscitantur in Vestimentis Suis h.e. S
quemlibet comitabitur opera, sua bona, sua mala, u
dignum iis praemium reportet. In Sacris nihil usita
us, quam Vestes, pro Virtutibus, vel Vitiis figurate
nire, unde passim in Apocalyps. Vestes purae
vare, ambulare in Vestimentis albis. et Iuda. 2
gere Vestem Sanguine maculatam. Adde Iob. 9. 3
31. Si dixero, innocens Sum & tum in fovea me
mergis, et Vestimenta mea me abominabilem reda
i.e mea Vitia et Peccata, queis undiq; cooperi

Declaravit itaq; Lex per Vestimenta de gra
omnia opera, quae ab homine proficiscuntur. Tabe
tabe Corruptionis primeva inquinata esse, ipsas
Virtutes ejus, quibus in publico ornatus incedit,
Pesse Scil. Peccato originali infectas esse, Quem-
modum Ecclia profitetur apud Isaiam. Omnes
titias nostras esse instar panni Sanguine menstruo
culati, omnesq; esse instar impurorum. i.e. leprosorum
Dei per excellentiam hac notâ Scil impurus Lolli
in uri, quod publice ipsis proclamandum erat. I
pure! Impure. Spiritualis haec Significatio
tantum Veterem Oeconomiam complectitur, Verum
am Vim et potentiam Suam ad N. Ti fideles diffundi

Qui hic clarissimam habent imaginem pestifera illi in natura, quam in hac Corpore mortis circumferunt cujusq; indomitum Venenum noctes dieq; eluendum est per Sanguinem Jesu Chi.

In Specie

(oo) Sed est alia adhuc Consideratio hujus Argumenti, quæ ad Solos pertinet Judæos, et Religionem Umbratilem Spectat, Saltem multa Verisimilitudine quemq; ferire potest, Conjectura, cujus rationes proponam.

Existimo Lepram per Judæos Opera, Vepres et Domicilia longe latoq; Serpentem et Pesti huic Divinitus ministram, ut apud cæteras nationes perrebuit. omnes Judæos esse leprosos / et Singulari Dei intentione figurasse, impuritatis tadiosissimam illam maculam. Quam aliquando universa Posteritas Abrahami et Religio ac Resp. Judæor. cum omnibus Suis Cerimoniis et Legibus contaheret adeo, ut Judæi cadaveris instar essent, abjiciendi, et extra Sinum communionis Divinæ abigendi.

Hæc ut clarius pervietum demus, observari velim. Cerimonias V. Fi. Sæpe numero comparari cum amictu, et Vestimento exteriore, Vario in propatulo, tum quod Cerimoniæ V. Fi. Involucra fuerint Veritatum Evangelicar. tum quod eadem Cerimoniæ aliquando replicari, et deponi debuerint, et Vetustate aboleri, Quam prisca Religionis

gionis abolitionem hac emblemate luculentissime depinxit Psalter Psal. 102. 27. Haec omnia ie. Ceremonia V. Ti instar Vestimenti veterascent. Sed Tu Deus noster nebis. Quod Vaticinium huc pertinere declarat Apost. Hebr. 1 10. Eodem respiciunt multa oracula quae paucis perstringemus. (1) Esa. 50. 9. Omnes illi ut Pannus veterascent, tinea eos corrodet, ubi impelligit Vates universum Corpus Cerimoniarum legalium. cum Antistitibus et Praesulibus Cerimoniarum hasce mirum in modum extollentibus, atq; instar pretiosissimi ornamenti induentibus. Sed a Messia tempus jam adesse adductum, quo haec elementa abdicantur, et ut Puerilia repudiae abiiciantur. Quemadmodum ostendit, Religionem illam, jam corruptam, Veinam, Cariem et tabem interiorem, contractam ac degenerasse in malum Pestiferum, Quod cultoribus Suis perniciem adferret, haud secus ac si quis Vestimentis leprosis circumdaretur. (2) Esa. grandia et aperta, resident Cap. 51 Esa. 46 et 8. Sicut fumus evanituri Sunt, et Terra Panni instar veteratura est, et ejus habitatores consummentur, at mea Salus et Iustitia non adteretur. Coelum et Terra hic exhibent Oeconomiam V. Ti ut et alibi pe. Caetera colores ductos esse ab iis, qua Sua corruptione tabescunt et Diffluunt non opus est, ut fusius ostendamus.

(3)

(3) Pressius adhuc et nervosius eandem hanc rem insinuavit Esa. 52. 11 Ubi Eccla Judaica tempestate Cti, introducitur tanquam leprosa, Sic enim ad Fideles N. Ti loquitur: Discedite! discedite! exite illinc leprosum ne adtingite!: Sic enim interpretor impurum.: exite e medio ipsius et purgate vos portatores Vasorum Jehovae i.e. Vos Levitae et Sacerdotes mei Spirituales, nolite ultra communionem edere cum Religione illa evanida, quae tantam labem contraxit, ut in oculis meis habeatur pro Vestimento lepra inquinato.

Hinc adparet, quam jure meritoq; in Hl. loco Esa. Cap. 6. Populus Judaicus introducitur, tanquam Pollutus labiis i.e. leprosus, Estq; in eo etiam loco non leve fundamentum, nostrae meditationis, quam etiam confirmari putem ex insigni typo Myr. jamae Sororis Mosis, quae ferocienti Fratri Mosi obloquuta, Lepra plaga correpta fuit, et per 7.dum extra castra ejectabatur, Num. 12. Similiter Gens Judaica Cto insolentissime obsistens, tum Divinitus lepra plagâ fuit percussa, tum extra Pomeria Castrorum Cti, et Sinum Communionis ejus expulsa, nec ante recipienda in Graciam, quam 7 constituti dies effluxerint. i.e. Seculorum Periodum habuerint.

Dissertationem hanc Claudo Solenni ritu,

Deo

quô lepros expiabantur, et in pristinam puritatem restituebantur. De hac ritu prolixe satis egimus, dum literalem Lepræ descriptionem tradidimus. Nunc jam hujus Leprosionis Mysticam potestatem trademus. In expiatione lepræ ut supra vidimus; capiebantur duæ aves, quarum altera macerabatur, in Vase testaceo aquâ vivâ i.e. fontanâ pleno. altera vero avicula integra et intacta Sanguini macratæ avis aquæ misto intingebatur, Eidem Sanguini intingebatur aspergillum ex ligno Cedri, hysopo et lana coccinea rite compositum, Sic leprosus illo Sanguine Leprosionis circumferebatur, i.e. lustrabatur aspergillo. Peracta hac Cerimonia aspergendi, avicula illa integra, et viva dimittebatur, et avolabat. Duæ illæ aves vim habentes Victimæ Piacularis, procul dubio cum aliis omnibus Sacrificiis colligebant in Messiam qui Solus Peccata mundi auferre potest. Aqua Viva et fontana perennis, Sanguini commixta, figurat Spiritum Sanctum.

Hisce figuris pulcerrime insinuatum fuit Omnem puritatem profluisse ex Sanguine Jesu Christi virtute Spiritus Sancti aucto. Avicula cum aspergillo tincta huic liquori, Scil Sanguini cum aqua mixto, immersa, representabat Christum redivivum, Suo ipsius Sanguine madefactum Veluti, et imbutum

me

ne non flumine Spiritus Sancti imbutum, perstruxit
ut ita Xpus per fidem admotus, et applicatus, Le-
pram Spiritualem exigeret et deleret, ea membris
Suis i.e. Fidelibus. Quod autem Avicula avola-
verit in Celum, id palam ostendit Xti in Celos
ascensionem.

Hac Summis tantum fastigiis perstricta cu-
jus vis industria amplificanda committimus, ut
properemus ad alteram Solemnitatem, Luce puri-
fiandis a lepra erat obeunda. Injungitur Lev.
14. 8. et Seq. ut Lustrans jam leprosus Vestimen-
ta Sua abluerit, totumq; Corpus probe derasum
Similiter aqua proluerit, atq; sic intra Castra
jam admissus, alio interim adhuc 7 dies tentorio
Suo emanerit. 7mo die tum pili iterum abrasis,
Quod tam adcuratam rasuram omnis pili in-
jungit ipsa Lex, declarat gravissimam Religionem
hujus Solemnitatis, quam ut ex imis fontibus
eruamus, observo 1.) Pilos excrementa Corpo-
ris humani, in Viris ipsis arguere Calorem
vividum. roburq; Vegetum. Mystice autem
denotare robur illud indomitum Calorem
Veluti, Quo natura corrupta effervescit, ac
multa cum luxuria erumpit per univer.
Sum Veteris Hominis Corpus. Erasio ergo
Pilorum, notavit, eradenda esse omnia pra-

vd.

va Cupidinis elementa, ac fomenta et quidem Verbo
vinô, gladio quoris ancipite acutiore, usq; ad co
pages medullarum pertingente Heb 4 Repetitas
sio Pilorum insinuat: Stirpes et fibras corruptionis
identidem pululantes penitus evelli et extingui
posse, nisi vehementiore Sanctificationis Studio
in dies renovato, quod alias periculum sit, ma
no jam purificatus brevi iterum denso Capillitio
ducatur, et obseratur.

Et alia adhuc Cæremonia circa purgandum
Leprosum Lev. 14. 10. Quam paucis illustrabimus
Præcipitur illic, ut Sanguis Victimæ Piacularis
quæ a Leproso erat offerenda a Sacerdote
niretur auriculæ dextræ Leprosi et pollici ejus
stro, tam pedis quam manus, oleo Similiter
nisto ad membra hæc contingenda. Sangu
et oleum hæc notant Merita Xti cum Spiritus
Virtute conjuncta, Utrumq; Scil Xti et Spiritus
Xti porentia imbuendus est Leprosus Spirituali
Præsertim dextra ejus auricula tingenda. Quo
illic sit Sedes obedientiæ, Sicut in pollice man
dextræ Sedes est actionis, ut et in pollice Pedis d
Sedes est agilitatis, et expeditæ promtitudinis. S
omnia ingeniis paulo exercitatioribus prolixa
meditandi materiam præbent.

Hæc hactenus satis prolixe excussa sunt, de
Ima

Imagine Lepræ

(b) do Im
vehamus Spe
Lelotypica Sa
Sota capiet u
lim in Leita
Iuppe Iudi
olim non
igitur: Mu
Suspectam,
Sustinuisse,
dictionem
grave illud
a Deo f. so
quando do
hanc Medit
runt, Sic
Iudaica a
convincere
contamina
38. Divi ni
Sententia.
retegam m
ordeant v
radi prof
Sed. 1.) lo

Imagine Lepræ Spiritualis, nunc jam.

(b) Do Incumbit nobis ut in claram lucem evehamus Spiritualem Significationem Mulieris Zelotypiæ Sæ Sotæ. Judicio hoc circa Mulierem Sotæ capiet um erat Singulare Dei judicium, v. lim in Lucta ejus modo Spirituali exercendum. Quippe Judicium de Muliere Sota peragebatur olim non in civili, Sed Ecclesiastico foro. Duo igitur: Mulierem illam Sotæ i.e. adulterii Suspectam, Eccle Judaicæ umbram capietaram Sustinuisse, ac Jesaiæ illam Legem, et maledictionem Mulieri illi intentatam expiuisse grave illud et formidandum judicium Zelotypiæ, a Deo J. sotæ, laso Marito J. Suscipiendum aliquando adversus Ecclam Judaicam. Arg in hanc Meditationem ipsi Prophetæ nobis Viam aperiunt, Sic (.) apud Ezech. 16. Unum Synagoga Judaica adulterii Spiritualis, i.e. Idolatriæ convincebatur, et Fœderis Divini turpissime contaminati rea peragebatur, hoc tandem v. 37. 38. Divinitus illi denunciatur tristissima Sententia. Judicabo Te judicio adulteræ, effundam nuditatem tuam amatoribus tuis, ut videant totam nuditatem tuam, Exponam Te cædi proijcienti a Zelotypia et excandescentia. Sed (.) longe illustrior est locus Cap. 23. v. 33, 34.

ubi

Ubi Vates Ezechiel palam oculos reflectere jubet d
Solemne illud Judicium Zelotypiæ maritalis hoc
adeo tremendum Carmen Synagogæ Judaicæ ir
nat: Sic ait Dominus, bibes Poculum Soro
profundum Simul, Simul capacissimum, inebriab
ris, merore repleberis, et Poculo desolationis de
solatissimæ vastaberis, bibes illud, et exsuges re
tasq; ejus comminues, ipsasq; adeo mammas tu
convelles. Divinissima hæc Sententia, Poculum illu
Sub inde ingeminans, palam nos evocat ad Ju
cium Mulieris adulteræ Suspectæ, cui ferale illu
Poculum exhauriendum olim dare Solebat. Vehe
ma item Verba: bibes, rigras Poculi comminu
mammasq; tuas convelles. graphice expingunt, Ad
versam illam Sed Ecclam Judaicam Idololatra
immersam, jam in furore aeram, Veneno matedict
nis Divinæ per intima ejus penetrante, in prop
Sua Viscera grassari, prout olim adulterio p
luta Mulier, ferali amara aquæ Poculo trau
in furorem agebatur. Solutisq; mox crinibus
et nuda Templo e Templo foras ejiciebatur. Ei
Horsum Vellificatur etiam Psal. 109. 18. ub D
te Sacer Vates adulteræ internecionem novissim
expingens, Sic inter alia loquitur: Induatur m
dictione velut Vestimento, et maledictio pe
netre

netret in Viscera ejus, Velut aqua, ac Velut oleum, in ossa ejus. ubi Vasey palam intendit ad aquam illam diris pleniſſimam, quam Mulier Sota bibere cogeba tur, (::) Adde Hos. 2. 2, 3. ubi Deus Synagogæ Iudaicæ adulterii Spiritualis i.e. Idololatriæ Sapi. ut convictæ dirum hoc fulmen intentat. Aperiam pas adulteria Sua ne prorsus eam denudem, Statuam ut erat in die quo genita fuit, et ne eam exsiccvam Sitî. Aeré quoq; in illa denudatione Sive direptione Vestium, et Sitî extinguente respe ctum est ad Cerimoniale illud Zelotypiæ judi cium, quando a Sacerdote Vestes adulteræ mu lieri diripiebantur, et lacerabantur, et ſerale Poculum ei hauriendum dabatur, non Sane ad levandam ejus Sitim, Sed ad extinguendam mulierem, Seu perdendam, et maledictione per Viscera ejus grassante consumendam. (::) Aliſ Sub recto nobile illud Theatrum Vati Zachariæ in Visione oblatum Cap 5. ubi Vidit Zachari. as, Volumen quoddam diris et exsecrationibus plenum, quod per medium aëre volabat. atq; terræ universæ imminebat, Ut intraret in do mum furis, ac perjurii, eamq; cum ligno et la pidibus consummeret, Nullum nobis est dubium, quin per Furem hic intelligatur, Terra Iudaica.

et Vi-

et Divis coloribus expingatur interneciis Judaicae Synagogae cum Domo Seu Templo Suo. Vide quoque Mat 22. 38. In Volumine autem maledictionis altero, aperte respectum est ad Solemne illud et divinissimum Adulterarum Judicium, in quo Divae Divinissimae in Volumine cartaceo describi Solebant, tandem litterae illae quibus Scripserant diras divinissimas aquâ eluta et deleta, combibende dabantur Mulieri Sotae, ut Se maledictiones in Viscera mulierum penetrantes, mulierem misere perderent. Non libet hic longius evagari. Didici facile latius posse comparatio inter Synagogam Judaicam a Deo rejectam, Templum Dei Spirituali ejectam, et inter Mulierem adulteram ferali olim judicio damnatam ipsoq; Templo exclusam. Hoc unum modo Subjungere placet. Quod Tit. Vespasiani Victricibus armis Subacta esset Judaea, mox edicti sunt Numismatibus Judaea Sculptus Sub emblemate Mulieris, modo Sub arbore Palma, modo Sub Tropaeo Sedentis et tantam fortunarum Suarum ruinam mestissimae lugentis, et deplorantis.

(C) Pergo ad Mysterium Vaccae Rufae. Nullum in Religione umbratile et Sacrum, quod tam speciosis coloribus mortem Jesu Christi maledictionibus ac diris

ae Divis obrutam ab
se benedictionibus
ua hae rufa, ejus
Vacca rufa Magis
tomel amato habent
legis hujus de Vac
tere, ut praeter Ma
tium pareat. D.
ma hae de Vacca
fundissima qui
Soli Mosi et R. A
tum fuisse. R. A
rium hae esse mo
Scriptura, illoq;
qui in abyssum il
& Samuel Sir
mysterium, quia
ne Venat Arist
misericordiarum
quorum Cordib
finem Scopum
Sint. Vos Dile
12, 13. Nulli

ac diris obrutam ab una parte, ab altera vero par-
te benedictionibus plenam expingat, Quam Vac-
ca hæc rufa, ejusq; Cerimonia. Circa Mysterium
Vaccæ rufæ Magistri Judæorum omnem pro
tonel amato habent, dicuntq; finem et rationem
Legis hujus de Vacca rufa adeo in obscuro la-
tere, ut præter Mosen et Messiam nemini morta-
lium pateat. R. Bechai hæc exclamat: Mate-
ria hæc de Vacca rufa est longe obscura et pro-
fundissima quis evenit eam? eandem addit:
Soli Mosi et R. Akibæ hujus legis rationem no-
tam fuisse. R. Abraham Seba Hispanus ait: Myste-
rium hoc esse maximum pro omnibus mysteriis
Scripturæ, illoq; temerarios maxime adusq;
qui in abyssum illam profundam se se demittunt.
R. Samuel Sirsa dixit. Non vinemur hoc
mysterium, quia dubium hoc non solvetur, do-
nec veniat Aristoteles, qui incipit homines Via
rum Dei docere. Ita sane sentiunt Judæi,
quorum oculis Velum est impositum, ne
finem Scopumq; Legis scil. Christum intueri pos-
sint. Nos Deo Apostolo Hebr. 9. 13. 14. et 13.
12, 13. Nulli dubitamus pronunciare, Vitu-
lam

mam hanc Piacularem cum omnibus suis Cæ-
remiis expiuisse Cæsum, tanquam Victimam Pia-
cem, eique mortem dirissimam, et in mortalis
Fratris beneficia, per Cæsi mortem Electis parta
Suntq; insignes colores Victimæ Piacularis, qui
adplicari possunt.

Fluctuant Interpretes nostri in mysterio Va-
rufa, divortia Sententiarum in Præsentia re-
pero, Si quis Varianes hæc Sententias cognos-
cesit, adeat Cl. Spencerum. Nostram ergo Sen-
tentiam proponere contenti erimus.

(1) Primo reperimus in Iuvenca hac Coloré
rubrum, qui Stilo emblematico figuram Iustiæ
atrocissima malitia et fœditatis, quæ in Pec-
cato est, Sive rubedo Vaccæ, expimait atrocis-
crimina, cum cæde et Sanguine conjuncta. Cf.
bis in hunc Sensum est locus Esa. I 18. Si fue-
ta Vestra fuerint Dibaphi instar, albescent ut ni-
Si Coccii instar rubuerint, albescent ut Lana, Sam.
XII 19. ostendit, Quorsum hi Colores pertineant, n.
Spagei nempe et cædes, manusq; Sanguine co-
maculatas. In Sceuis Prophetiæ emblema
frequentissime occurrit. (1) Zach. 6. 2. Sanguin-
lenti Tyrannis Babelis, orbem terrarum stuprin-
Sanguin

ap. 5. De. Mun
Sanguinis inundantes
sidentes Cæsi, eq
rubri expingunt lam
Romano deserium
ritualis, quod Dia
vonis rufi Act 12.
Sanguinea auctor
lous Apoc 17; 4.
vis Siciliensissim
cundata loco et
cum observari
Purpuratis Antist
Est autem
ptissimum ad i
citatemq; deping
inscit, tam alte
et nihil tam a
rufus aut mac
Color albus can
innocentiæ, et
nata. Ergo Color
Rufa clarissime
Sustinuit Messia
culum, adeo, ut
netum et coopert
minibus, et Scel

Sangvinis inundantes. Introducuntur tanquam insidentes Cornui, equis rubris juncto. Apoc 6. 4. Equi rubri expingunt lamineas et cædes, quibus in orbe Romano deserviunt. (..) Eiusdem est potentiæ Spiritualis, quod Diabolo imponatur Persona Draconis rufi Act 12. Quippe qui homicida cædisq; Sangvinea auctor sit ab initio. (::) Huc spectat locus Apoc 17; 4. ubi Roma Sangvinaria et cruoris Siccitiensissima, induitur ut Mulier circumdata Coco et Purpurâ. Qua circa hunc locum observari possent, de Pontifice Ano, ejusq; Purpuratis Antistitibus & Sponse Supremo.

Est autem emblema Coloris rubri longe aptissimum ad interiorem Peccati fœditatem, atrocitatemq; depingendam, nihil enim tam facile inficit, tam alte hæret, tam late diffunditur, et nihil tam acriter oculos ferit, quam color rufus aut macula ex cruore orta, Ex adverso color albus candidus. induit passim emblema innocentiæ, et puritatis nullo Scelere contaminatæ. Ergo Color ruber hujus Piaculi seu Vaccæ Rufæ clarissime depingit Maledictionem illam, quam Sustinuit Messias, tanquam publicum orbis Piaculum, adeo, ut hoc emblemate notetur Cæsum obrutum et coopertum omnibus omnium hominum criminibus, et Sceleribus divissimis.

(2) do

(2)do Reperio in Vacca Rufa hoc ipsum, quod ea habita sit conditionis, et Status multo fœdissimi, omnes Cerimoniæ circa Vaccam Rufam eo collinearunt. ut dilucidarem et fœditatem hujus Praculi Israëlitæ ob oculos haberent, Sieg adeo Viride expingerentur, Dirae illae risſimæ et edecerationes, quæ aliquando in Caput Mosis devolverentur. Quippe huc pertinet quod Vacca Rufa Solemniter deduceretur extra castra, tanquam reservimus purgamentum, quod nefas esset intra Sanctuarium mactari. Alioe Victimæ Praeulae jugulabantur in Atrio, Sanguis earum Spargebatur ad Altare aureum, denique adeps, partes lectissimæ adolebantur in Atrio Aneo, At in Vacca Rufa nil horum in usu erat, tota enim Vacca Rufa, quanta quanta erat, extra castra ipsa, ac deinde extra Portam Hierosolymitanam ducebatur, ejus jugulatio, Sanguinis ejus Sparsio versus Templum et Altare, Crematio denique omnium ejus membrorum extra castra, deinde extra Portam Hierosolymitanam esse debebat, quæ omnia infandam divitatis horroris notam huic Praculo pro cæteris Victimis indigitarunt, et adtulerunt.

(3)tio Invenio circa hanc Victimam, quod ea fœditatem arguit, ex Num. 19. 7. 8. ubi Statuitur Sacerdotem, qui cremationi hujus Vaccæ præ-

bat, et Israëlitam illum, qui macta bat, et execrabat Vaccam, tanquam impiorum et tetra labe infectos esse reputandos, adeo, ut Vestimenta Sua deberent lavare, et non nisi post Solem occasum castra repeterent. Unde palam est vim contagiosam inhaesisse huic Piaculari. Similiter IX 9 et 10. Sancitur, ut qui Vaccae hujus jam combustae cineres collegisset, maculâ quoq; adfectus censeretur usq; ad Vesperam, adeoq; solemniter expiandus is erat, Vestimentaq; Sua lavare debebat. Quod indicio est, tantam Vim foeditatis huic Victimae insedisse, ut ne igne quidem, et membrorum omnium dissolutione, et in Cinerem redactione, ea foeditas aboleri potuerit, h.e. tanta fuit foeditas hujus Vaccae ut etiam Cinerem ejus foedi, ac diris simi fuerint. et quod maledictio ipsa etiam in cineribus haeserit, quod non sine gravi mysterio factum sit statim patescet.

Cumulum hisce rationibus imponit, quod Aqua Lustralis, ex Cineribus hujus Piaculi parata, licet efficacissimum remedium fuerit impuritati pellendae, interim tamen eum impurum reddebat, qui hanc lustrationem peragebat. Horum omnium mysteriorum ita proponam.

Vacca Rufa figurabat Christum Dominum. nam ut ea extra Castra et Portam Hierosolymitana

tata

lata, et cremata est, ita extus in publicum orbis Pue-
lum extra Portam Hieros. ductus et crucifixus est, a
crux ipsa, seu mos crucis cum etiam in Sepulcrum
mitata est, et demersit, ut ibi reterrimas exuvias V
ris Hominis et rufi Draconis Semen ac Progeni
Corpus inquam Peccati deponeret et aboleret, Cetera
que de Vacca Rufa dotibus dici possent, ea indaga
cujusq relinquimus.

(4) Observari debet. Vaccam Rufam comburend
adductam fuisse ad Sacerdotem. S. Sacerdos Sive
Pontifex. M. fuerit: ut non nulli putant tantum
Pontificem M. debuisse Vaccam Rufam adduci: S
quicunq Sacerdos Pregarium esse potuerit, Quod no
certum est; Quicunq inquam Sacerdos ille fuerit,
quem Vacca Rufa comburenda adducebatur, Sup
Sacerdotem illum antequam ad magnum hom
nus accederet, ex Thalmudicorum traditione Septi
um ab omni hominum consortio Se abstrahere debu
in Castro Versari, in Conclavi Lapidum esse debu
quem in locum nulla pollutionis Suspicio accid
poterat. Deniq toto illis 7 diebus Sacerdos ill
Vino, Venere, aliisq deliciis abstinere, et aqua
lustrari per totum Corpus lustrari debuisse. Sand
rite sic praparato Sacerdote, Statuto die Vacc
Rufa magna cum Pompa extra Castra educeba
Va

vel extra Portam
bis. Denique Sta
cedatur per Viam
hunc in finem
pollutionis Vacca
Vacca hac nonne
ad montem Oli
Dominus primo
lium. Tandem
poterat mactar
et Sane non
libet mactare
rufa non erat
um, Modum
Vaccam mact
Spargendum.
sopo et lana
de literali de
mus qualiter
quibus in loc
bus aqua m
culam ex c
area Vaccam
in Publicum
(.) Vacc
Ita Mediaev

vel extra Portam Hinnom. dum comitabantur Seniores Urbis. Deinde Stante Templo 2do Vacca hæc Rufa educebatur per Viam non ordinariam, Sed per aggerem hunc in finem paratum, ut ne in Via publica quid pollutionis Vacca Rufa contraheret. Educebatur vero Vacca hæc novissimis tandem Reip. Jud. temporibus ad montem olivarum in quo monte etiam Xtus Dominus primordia Sensit Crucianum inferna lium. Tandem mactari debuit Vacca rufa. obs. poterat mactare Vaccam quilibet ex Israëlitis et Sane non Sacerdos mactabat, Sed laicus quilibet mactare eam poterat. Mactatio enim Vacca rufa non erat religiosa, nec Sacerdotale officium, Modum omnem omnesq; Cerimonias circa Vaccam mactandam, Sanguinem ejus excipiendum, Spargendum. Item circa aspergillum ex cedro, Hyssopo et lana Coccinea Supra diximus, quem de literali descriptione Vacca egimus. Item Vidimus qualiter Cinere combusta Vacca Sint collecta, quibus in locis deposit. Deinde qualiter cineribus aqua mixtis adspergebantur illi, qui maculam ex cadavere contraxerant. Hæc omnia circa Vaccam peracta egregie Sane quadrant in Publicum illud orbis Piaculum Sal. Xtum J.

(.) Vacca debebat esse macula et jugi expers. Ita Mediator ab omni labe propria expers erat.

et ab.

et ab omni Peccati, Legis et Diaboli jugo immunis, adeo ut Sui esset juris ad animam deponendam. (..) Vacca Sacrificio nomine debuit cremari flammisq; tradi. Ita Christus e medio Patrum tanquam omnium Caput prodiit ad mortem. (::) Jugulatio Vaccæ Crematio, & facile adplicari possunt ad mortem Xti (::) Quod Vaccæ rufæ in Cineribus quoq; resideret Vis maculandi, ut supra vidimus, hac ipsa figuratum est, quod Xtum Domi. ejusq; mortem Peccata nostra etiam in Sepulcrum mitrata fuerint. (::) Vacca rufa nonissimo ut Reipubl. Judaicæ temporibus solebat comburi ante morem olivarum, ita Xtus passionum infernum initia Sensit ad montem olivarum, Vide Hist. Evangelicam. Illic cepit divinissima ira Dei flamma adflare. Illic comprehensus, mox ducendus Supplicium Luc 22. 39 et Leq. Mat 26. 36 et Leq. Vacca rufa extra castra, tandem extra Portam Hieros. cremata est. Ita Xtus extra Portam Hieros. crucifixus et flammis irae Dei expositus (::) observari meretur Quod dum Cineribus Vaccæ rufæ quis aspergebatur tum is qui aspergebat Cineribus illis Commaculabatur, et sic ad Vesperam impurus erat. Sed is qui aspergebat, ipse Cineribus purus est redditus. Ita Xtus aspergebat eos, pro quibus mortuus est. illi purificati Sunt hac aspersione, Sed Xtus ipse commaculatus i.e. nostra Peccata in eum Sunt devoluta (::)

(⁂) In aspergillo, confecto ex Cedro Hysopo et Lana Coccinea, insignes Theologi deprehendunt mutuum Pactum et consensum. Communemq; operam Patris Filii et Spiritus Sti in opere nostræ Sanctificationis. (†) Cedrum quidem arborem celsissimam habent pro emblemate Patris, (‡) Hysopum Sermen humile, quod humi Serpere Solet, et minus Speciosum, habent pro Imagine Filii, carne nostra induti, et in humili conditione positi. (≠) Denique colorem Coccineum, habent pro Imagine Spiritus Sti, Sanguinem nobis adplicantis et communicantis. Quæ meditatio est Sane precaria, et in Vitreum acumen exiens. Alii Theologi triplicem hanc materiam revocant ad Solum Christum adeo, ut (.) Cedrus denotet naturam ejus Divinam. (:) Hysopus humanam. (:) Lana Coccinei coloris vero Sanguineas ejus passiones, mortemq; cruentam. Sed res et ratio evadent. ut Aspergillum hac figuram gesserit Instrumenti, quo Sanctificatio nostra peragitur, non vero fuerit Emblema Personæ Sanctificantis, quam in hac Cerimonia vel Sacerdos ipse representaret, vel alius aliquis Solemni hinc asperioni præfectus. Ergo hæc aspergillum erat emblema Evangelii ipsius Verbi Divini, per quod accedente Virtute Spiritus Sancti, Electorum corda actus asper

git

git, et a labe maculaq; lustrat, ac conservat. Atq; hac
jam Verbi Dei et Evangelii p. comite Virtute Spiritus
efficaciter in Electorum corde operantis, dare Vaccæ
potentiam, et Virtutes pulere adumbrant Cedrus Hyssopus
et Lana coccinea. Quæ omnia latius dedici possunt
ab iis qui acumine pollent.

Cæterum loco juvat hoc Subnectere, et uberius tra-
dere, quod obiter supra dedimus. Scil. postquam Vacca
rufa combusta est, ejus combustione, in cinerem re-
ctione, nondum omnis sceditas, et maledictio Capiti
Vaccæ rufæ impositæ, potuit aboleri, et consumma-
ram maculam adhuc sibi inhærentem habeb
ipsi cineres combustæ Vaccæ. Hoc colere adumbra-
tur, Corpus illud Peccati, quod in Se Suscepit Christus
Sponsor, Quod quasi in Cruce lacerandum esset, et
Flammis iræ Dei crematum, nondum tamen pe-
nitus deletum est. Sed requirebat adhuc, ut ipse
Messias novum et extremum humiliationis et exa-
tionis gradum Subiret, ipsum Scil. Sepulcrum,
quo demum omnis illa caro Peccati, omnesq; Pe-
ris Hominis exuvia demergerentur, ac penitus
abolerentur. Huc facit et typus Suspensi homi-
nis, qui fulmine maledictionis Dei olim perc-
sus, ipsa Suspensionis Vespera Sepeliri debuit,
sicq; maledictionem de Terra auferre. Exercitus
hab

habet Scripturas h
Commenta et hall
hac una cum Inter
stant Magni Theolo
passiones in Cr
Corpus omne in
post mortem
quod Christ in Se
summatum est.
frigida, et pro cu
in ipso Sepulcr
in Cruce nond
mus, quum ag
de Suspenso.
tum pertinuisse
et portatorem
Rabathi arum.
ter Aream S.
erunt, Israeli
verunt, et q
runt. Vide

habet Populus hicce noster Interpretes, Quorum commenta et hallucinationes non congero. Sufficit hoc unicum Interpretum commentum aperuisse. Putant Magni Theologi, Quod Christus Dnus omnes suas passiones in cruce ipsa absolverit, et Peccati Corpus omne in cruce deleverit, adeo ut nil post mortem cruciatus passus fuerit, juxta illud, quod Christus in Jesaiah ligno pendens dixerit: Consummatum est. Sed haec Theologor meditatio est frigida, et procul a Veritate remota. Certe Christus in ipso Sepulcro quoque passus, et Corpus Peccati in cruce nondum deleverit, ut hoc fusius ostendemus, quum agemus de Lege intricatissima, de Suspenso. Addi posset hic: ad Munus Sacerdotium pertinuisse Contectionem Vasorum Sacrorum et portationem Arcae Fed. Quod munus tamen erat Kahathitarum. Sed etiam Sacerdotes leguntur per Arcam Fluvium transiisse. Scil. quum Jordanem transierunt Israelitae, quum Jerichuntem circumierunt, et quum Arcam in Templum intulerunt. Vide Seinarium in Cod. Sota

Caput Sextum

Caput Sextum
De Levitis

Levitarum Dignitas erat media inter Sacerdotes et Israëlitas. In Materia hac de Levitis ℵ Nomen et Inaugurationem Levitar ℶ Divisionem Levitarum ℷ Aetates ℸ Vestes Levitarum ℹ Munera ℺ Sexto Ministros eorum dictos Nethinaeos (§) Urbes et Agyla Levitarum.

ℵ Quantum ad Nomen et Inaugurationem Levitarum. Levitae dicti sunt non a לוה Plicare adplicare quod Sacerdotibus sint adplicati, Sed ut Servi a Tribu Levi, qui nempe ex illa Tribe ortum trahebant, eaque Posteris Aronis, ipsis enim Posteris Aronis Sacerdotium Divinitus alligatum fuerat. Levitae adjuncti erant Sacerdotibus.

Inauguratio et Consecratio Levitar tali ordine fiebat (.) Aspergebantur aquâ Lustrationis (::) Eorum totum novacula radebatur. Radebantur ex mandato Dei tria hominum genera Scil. Leprosi ut supra vidimus. Nazirei et Levitae. Sed observantibus Magistris Judaeor tria Hominum genera tunc tantum radebantur. Dum Israëlitae in Deserto vagabantur, (:) Vestes totumq; Corpus Levitarum ablucebatur, (::) Duo Juvenes in Sacrificium deinde debebant, unum Juvenem in Holocaustum cum Simila oleo macerata. Alterum Juvenem

duo

ero in Sacrificium
Num 8. 6. et Seq.
Lectis Israëlitarum
ventus. Unum
tur a Sacerdote
sam Domino. (:)
debebant Juvenes
bide hoc omne
Atque hoc rit
interio lande
iter subjungit
Dio Filiorum
Levitis manus
fuisse Filios Is
bum illum
V 16. ubi Le
nogenitorum;
Israëlita no
ebant in cor
Hi denique Is
rentes, erant
allusionem
ΠΡΩΤΟΤΟΚΩΝ,

vero in Sacrificium Peculare, Sanxit autem Lator. Num 8. 6. et Seq. ut Quum conferarentur Levitæ, cœtus Israëlitarum conflueret ante Tentorium conventus. Quum Levitæ conferebantur, agitabantur a Sacerdote conferante, seu admovebantur coram Domino. (⁘) Levitæ porro manus imponere debebant Juvenis in Sacrificia offerendis. (⁘) Israëlitæ quoq; manus suas Levitis ipsis imponebant, vide hæc omnia accurate notata Num 8. 6--14 Atque hac ritu Levitæ Deo offerebantur et Ministerio candidabantur ideo Lator tam graviter subjungit: Separabis Levitas ipsos e medio filiorum Israëlis ut sint mei Levitæ. Qui Levitis manus suas imponebant; eos Textus ait: fuisse filios Israëli v. 10. Chazkuni exponit locum illum per Primogenitos Israëli. nam v. 16. ubi Levitæ dicuntur Deo electi loco Primogenitorum; memorantur Primogeniti. Hi Israëlitæ manum Levitis imponendo, consentiebant in eorum electionem, dicebantq; Amen. Hi denique Israëlitæ manus suas Levitis imponentes, erant Ecclæ representativa, et per allusionem Christi; Ecclæ Vocatur ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΩΤΟΤΟΚΩΝ, Ecclæ Primogenitorum. Tunc temporis

temporis Separabantur Levitæ a Sacerdotibus h.e. ἀφορι-
ζουτο ut legunt LXX. Interp. locum Num 8. 11 Ἀφο-
ριεῖ Ἀαρων Separabit Aron, pro agitabit, vel admo-
vebit, Quod Vocabulum adhibetur Ministris Jesu Chri
Act 13. 2. Ἀφορίσατε μοι Separate mihi Barnabam
et Saulum i.e. agite eos, admovete coram me, et ver
Seorate Sacro Ministerio.

3. Divisionem seu Classes Levitarum vadit Auc-
§ 2. Dividebantur in Perschonitas, Kabatitas et Me-
ritas. Ii enim erant filii Levi, Perschon. Kabat. et Me-
xi, Labentibus tandem temporibus, Quemadm. Sacerdo-
ita etiam Levitæ divisi erant in 24. Classes, Quibus
totidem præerant Capita. Et quælibet Classis divide-
tur in 2 Familias, quibus Munus suum proscribebat
Caput Familiarum, ut Sic Classes singulæ per Vi
certis hebdomadibus ministrarent, Familiæ pari
certis diebus Hebdomadis per Vices ministrarent. Lu
vero erant Munera, quippe Numerus trium Classium
Levitarum primis temporibus Scil. Perschonitarum
Kahathitarum. et Meraritar Videre est Num. Cap. 4.

3. Ætatem Levitarum quod spectat, agit dem
Auctor § 3. Verum quidem est, Deum in V. Test. de
state Levitarum observasse, Legem Scil. proscripsisse
mirum quod de state Pontificis M. non caverit, de
Justin

Jesh. Antiq. Iud. L
se opposuisse Mosi,
Aron, quod sibi
bus et state prior
Munus Sacerdotal
Romulus ad Pon
ætatis annum
Flamines ante 50
operabatur, Leer
Quæ major contro
botium imberbem
te Pastorum Sub
quodam Concil
definivere, nam
tamen fidelis i
et hominum
gerus non a
sunt, Sed ab ip
Ita etiam
Num. 4. 3, 23,
rarum debuisse
ad 50 mum. Co
24. dicitur:
ætatis 25 to L

Joseph. Antiq. Jud. Lib. 4. Cap. 2. narrat. Corrahum se opposuisse Mosi, eo quod Sacerdotium esset Sibi Aroni, quod Sibi deberetur, utpote et Senese et opibus, et ætate priori. Ceste etiam Senibus de ætate Munus Sacerdotale meuntium Summa cura fuerat. Romulus ad Pontificatum ante Quinquagesimum ætatis annum neminem admitti permisit. Ita Flamines ante 50=mum ætatis annum Sacris non operabatur, Cicero in Orat. pro Domo Sua. ita inquit: Quæ major contumelia est, quam Venire in Sacerdotium imberbem adolescentem. Sed quid de ætate Pastorum Sub N. Sto Dicendum? Sane incaute quidam Concilia certum annorum numerum definivere; nam ipse Thimotheus juvenis fuit, tamen fideliq in Ecclæ Jesu Xti fuerat Minister et hominum ingenia, uti belle loquitur Dullin gerus non a Vetustate ut divina, æstimanda Sunt, Sed ab ipsa probitate et eruditione.

Ita etas Levitar in V Sto. lege Sancita est. Num. 4. 3, 23, 39. ubi Scribitur etatem Levitarum debuisse fieri ab Xô annis 30.mo usq ad 50 mum. Confer 1 Chron 23. 3. Sed Num 8. 24. dicitur: Levitarum munus incepisse Xô etatis 25 to Ergo differentia est inter locum

Num

Num 4. 3. 23. 39 item 1 Chron 23. 3 et Num 8. 24 Leviq
que Annorum (:) Quidam Iudei ita rodum Solvunt: a
Quinq bus Annis habeant pro tempore illo, Quo Levitæ
munus Suscipiendum edisserè debebant, Scil. 5 annis, P
cunqs adeo Iudei. Num. 4. et 1 Chron. 23. memorat
num 30 mum, ideo, quia illic Sermo est de Levitis jam
munerum Suorum partes rite edoctis. At Num 8 me
morat Annum 25 tum ideo, Quia illic Sermo est de
Levitis, qui Sui Muneris ignari adhuc Sunt, quiq
adeo Muneri Suo perdiscendo 5 annos impendere
debent, antequam Munus Suum actu exercerent, Sy
Alii putant in Posteriore loco Scil Num 8. Levitæ
ætatem Duci ab Aô ætatis 25to, Quod illic agatur
tantum de Ministerio Ordinario Cantûq et Excubiæ
Quibus Iuvenes etiam Annos 25 pares esse pote
rant, Sed in priore loco. Scil Num 4. et 1 Chron.
23: ætatem Levitarum Duci ab anno 30mo, Quod
illic agatur etiam de portandis oneribus, ad qu
obs. Levitæ ætate provectiores requirebantur, obs hinc
Levitas a militia Ministerii dimissos fuisse, quum
50 mum ætatis Suæ annum adtigerint, Simul et ill
gerint. Vid. Num. 8. 24. 25. ac ætatis Voca
tionem habuisse. Sed hæc ipsum restringunt
Iudæi, ad ipsa tempora, Quibus portatile Tabernac
culum

culum a Levitis huc illucve transferebatur. Sequioribus autem temporibus, nec ætas nec Vitia Corporis, si quæ Levitas non reddebant ineptos, Levitas a ministerio immunes præstiterunt. Denique occurrunt Levitæ nati ætat. 20. qui Scil Structuræ Templi et Excubiis præpositi erant. Vide 1 Chron 23. 23, 24. 25. Ezræ 3. 8. 2 Chron 31. 17.

7 Quarto, Vestes Levitarum tradit Auctor. § H. Joseph Antiq Jud. Lib 20. Cap. 8 tradit. Vestes Levitarum distinctas fuisse a Vestibus Sacerdotum. Lineæ tamen erant, unde 2 Chron. 5. 12. comparent Levitæ induti byssо, quod optimum lini genus fuerat. Ita Cantores tunicâ byssina indui fuisse legimur 1 Chron 15. 27 Unum autem profitiscantur per Terram Israëliticam, baculo, marsupio et Libro legis plerumq; instructi erant, tradentibus Thalmudicis. Libri legis mentio est 2 Chron. 17. 9. Docuerunt in Jehuda, habentes secum Librum legis Dñi, et obiverunt omnes civitates Jehudæ, docentes Populum. Habebant quoque Levitæ אפוד בד i.e. Ephodum ex lino factum. Quo Ephodo alii quoq; præter Levitas, induebantur, ut David sub Ephodo indutus est 2 Sam. 6. 14. Ita Samuel dum adhuc Puer esset 1. Sam. 2. 18,

c. 18. Nec Videtur hoc Ephod, cum Ephodo Pontifi-
cis M. convenisse, Sed alterius Vestis nomen erat
Ephod Sraec reddiderunt per στολην Chabodei per
ωιττν χεκοδωτὸν Tunicam 2 Chron. 5. 12.

II Quinto Munera Levitarum tradit Auctor § 5.
Munus Levitarum Quod erat multiplex, Spectabat vel (4)
ipsum Tabernaculum Templumve vel (4) ipsum Populum
Israeliticum.

(4) Munus Levitarum in Tabernaculo vel Templo
obeundum. quod Spectat tradente Iosepho in tres classes
Sive ordines hoc distingui, et dispesci possunt Levitae
adeo, ut (o) fuerint ιερεοδουλοι i.e. Ministri Sacri
(oo) ιερεοψαλται Cantores et (ooo) θυρωροι Janitores

(o)mo Erant ιερεοδουλοι i.e Ministri Sacri, Va-
rum munus Varium et multiplex erat, (1) Stantes ta-
bernaculo Arcam Dei et Vasa Sancta illi portabant
Num 4. 15. 1 Chron 15. 2. Dixit David. Non a-
portabunt Arcam Dei, nisi Levitae, quia illos elegit Deus ad portandam Arcam, et administran-
dum ei in Seculum. (2) Inservire debebant Sa-
cerdotibus in cibus Sacris, ut in Sacrificiis, non
equidem in spargendo Sanguine, Quippe quod
Sacerdotum erat, Sed in excoriandis, coquendis
Victimis, asportandis Agnis Paschalibus, quam

cap. 6.
quam in rem
Paschea jugul
et Levitae eae
Inservisse Sac
que 2 Chron.
cerdotibus et
ferunque Sancto
tes ingressi Sa
polluta inve
Levitas. Levit
Item. 1 Chron 9
Panibus Pro
crendis tolo
Sive placentis
ferre debebat.
Vasis Sacris
matum, et Si
prium erat
Ministri Sacer
cinis, Primi
et conservan
12. usque d
(oo) D
rei Stante
erat, in Can

quam in rem locus est illustris 2 Chron 35. 11. Quum Pascha jugularent Sacerdotes spargebant sanguinem et Levitæ excoriabant Agnum, deinde igne coquebant. Inservisse Sacerdotibus Levitas circa res Sacras liquet 2 Chron. 29. 15 16. Ubi dum Rex Ezechias Sacerdotibus et Levitis curam purgandorum Templi Vasorumq; Sanctorum demandasset. tunc Soli Sacerdotes ingressi sunt ipsam ædem Sacram, et quæ in Sancto polluta invenerant, ea extulerunt in Atrium ad Levitas. Levitæ vero ea extulerunt in Vallem Kedron. Item. 1 Chron 9. 32 Levitæ Kahathitæ confrictendis Panibus Propositionum præpositi erant. Item confrictendis ΤΟΙΣ ϳϛΠϛϽΠ i.e. Crustulis Pontificii Max. Sive placentis illis, quas Pontifex M. quotidie offerre debebat. Ita Cantui, Excubiis et Portandis Vasis Sacris Levitæ operam dabant. Excipitur Aromatum, et Suffitus præparatio, quod munus proprium erat Sacerdotibus 1 Chron. 9. 30. (3) Hi Ministri Sacrorum aliquando præpositi erant, Decimis, Primitiis, aliisq; rebus Sacris curandis et conservandis, quas Populus obtulit 2 Chron 31. 12. iisq; distribuendis Ix 14. et 1 Chron 23. 28.

(00) do Erant Levitæ ἱερόψαλται i.e. Cantores Templo, præcipuum munus Levitarum erat, in Cantu et Excubiis 1 Chron 25. et 26. inde

apud

inde apud Neh. 10. 29. memorantur Levitæ tantum Cantores, et Custodes. Cantores Levitas, qui alta voce psallerent, David in 24 classes divisérat. juxta numerum Filiorum Asaph Iedithum. et Heman 1 Chron 25. Instrumenta Musica eorum tria erant. Nablia duo, Cytharæ novem et Cymbalum unum, Neh. 12. 27. 1 Chron 25. 1. 2 Chron 5. 12 et 29. 25. Levitæ ex canentes eodem in loco ex Suggestu, cum aliis Musicis Levitis consistebant, 1 Chron 20. 19. Surrexerunt Levitæ ad laudandum Dominum voce magna conf Neh. 9 4. Volunt autem Thalmudici in Codice Eracin Cap 11 § 4. Levitas illos Voce canentes fuisse tantum 12 Quibus alii Levitæ musicam tractantes adstabant Signum cantu dabat Sagan Sudario sublato et agitato, ad motum ergo Sudarii tanquam Signum certissimum canere soperant Levitæ. At primo quidem die Hebdomadis canebant Psal. 24. Secundo die Psal 48. Tertio die Psal. 82. Quarto die Psal. 94. Quinto die Psal. 81. Sexto die Psal. 93 Septimo die seu Sabbatho Psal 92. Sunt qui putant etiam Musicos ipsas in Templo cantasse, quum Neh 7 67. memorentur Cantatrices, ubi conjunguntur Cantatores et Cantatrices. Sed Iudæi negant Mulieres unquam in Templo, et ibi per Cantatrices intelligunt Cantatores Uxores. aut intelligunt alias Cantatrices. Duales ex. currunt 1 Sam 18. 5. 6. ubi legimus Mulieres

Sauli

Sauli de Philistæis cum triumpho redeunti obviam
iviſſe cum Tympanis. et aliis Muſicis.

(000) Erant Levitæ θυρωροι i.e. Janitores sive Vigi-
les, qui a Rege Davide in 24 classes erant divisi 1 Chron.
26. Stante Templo 1mo Excubias agebant illis in lo-
cis quæ memorantur, 1 Chron 26. Stante vero Tem-
plo 2do Excubias agebant 21 locis Scil. (·) ad 5
Portas montis Templi. (··) In Monte ipso ad 4 angu-
los intrinsecus (··) Ad 4 angulos Atrii Magni ex-
trinsecus (··) Ad 5 Portas Atrii (··) Ad conclave
oblationis (⁝) Ad conclave Veli. et (⁝) Ad San-
ctum Sanctor. Erant adhuc Tria loca ubi excubi-
as agebant ipsi Sacerdotes, Num 18. 4. Quum
autem quælibet Custodia 10 Levitas habuerit,
ut Judæi Scribunt, ideo 240 Levitæ et 30 Sa-
cerdotes Singulis noctibus Excubias agebant. Tra-
dit Josephus Levitas interdiu Stetisse ad Por-
tam quoq; Templi, ne quis pollutus Templum
ingrederetur. Addi hoc potest. Quibusdam Lev.
tis concreditam fuisse γαζοφυλακην i.e. Custo-
diam Thesaurorum 1 Chron 26. 20.

(♀) Incumbebat Secundo adhuc Munus ip-
sis Levitis obeundum ad ipsum Populum Israe-
lis. Atq; hoc munus erat, Populum Docere,
Quod munus etiam Sacerdotibus incumbebat.

2 Chron

2 Chron 35. 3 et Neh 8. 10. Hunc in finem videntur Levitæ dispersi fuisse per Regiones cæterarum Tribuum juxta Jacobi Vaticinium Gen 49. 7. Dispergo eos per Jacob et Dispergam eos per Israël. Posteros. Conf. Iud. 17. 4. Levita fum. Veno Bethlehemo Iudæ, Vado ad peregrinandum ubicunq; commodum invenero. Pariter erant ex Levitis quidam Moderatores et Iudices ie שוטרים ושופטים Iudices et Moderatores, quos Moses constituere jussus est, et quos David suo tempore e Levitis elegit 1 Chron 23. 2. Chron. 19. 11.

1 Videndi sunt Sexto Ministri Levitarum, dicti Nethinæi, de quos agitur § 9. Per Nethinæos intelligimus omnes illos, quicunque aliquando dati sunt Levitis, ut iis in Ministerio opem et auxilium ferrent Num 31 47. Dicuntur Ministri dati fuisse Levitis Sicut Dominus præceperat Mosi. Postea Gibeonitæ quos Josua ob subdolam captionem, qua Israëlitarum arma eluserant, ad hoc munus damnavit dati sunt Levitis Jos. 9. 23 27. Ergo patet: Nethinæos non solum ex Gibeonitis extitisse, Sed ex omnibus illis quicunq; Levitis in Servitutem dati sunt. Nethinæi, enim Vi Vocis Hebr. notant Datos a יתן Dedit addidit. quasi dicas: Deditios Quod hu[illegible] ἔφοδος ie. Functioni in Templo dati sunt. [illegible]

Nom[illegible]

Nomen [illegible] non occurrere apud Scriptores Sacros ante tempora Davidis, quem Davidem legimus Esr. 8. 20 Ministros Levitis dedisse, nomine Netinaeos Abjecta sane fuit Sors et conditio Netinaeorum, quibus incumbebat ligna cædere, aquam haurire, ut patet ex Deut 29. 11 a Putatore lignorum tuorum, usq; haustorem aquarum tuarum. Traduut Thalmudici: In conjugiis contrahendis parem fuisse rationem et conditionem Netinaeorum, et Spuriorum. adeo ut Filia Israelitarum interdicta fuerit utriq; Quemadmod. Vidua Pontifici M. et repudiata Sacerdotibus interdicta fuerat, ut hoc supra vidimus. Caeterum ex Decreto Thalmudicorum Spurius Israelita proposito erat Nethinaeo, unde quoq; Vilis et abjecta Nethinaeorum conditio exparet.

(5) Septimo tandem Instituti nostri ratio edigit, ut agamus § 10. de Urbibus Levitarum et Asylis Urbes Leviticae apud Jos. 21. recensentur numero 48. e quibus tamen 13 Sacerdotibus, et 35 Levitis erant designatae. quatenus Levitae a Sacerdotibus distinguuntur, Levitae interim non tantum in hisce 35 Urbibus, Sed in aliis quoq; Urbibus habitabant. Sacerdotes ipsi Urbes Suas habebant in locis Hierosolymae.

Reini

Vicinioribus Scil. in Portione Iudæ, Simeonis, et Benjaminis. Vid Ios. 21. 4. 1 Chron 6. 57. Ideo, ut Sic quilibet Sacerdotum Ephemeria Hierosolymam facile Venire posset, ad Sacra Sua Munia illic peragenda. Levita autem Sua Urbes habebant dispersas hic illicve, inter coeteras Tribus Israëli, Sive in diversis Tribuum portionibus. Kabarisa habebant Urbes 10. Personas 13. Merarita 12. Vid. Ios. 21. 6. Omnes hae 48 Urbes, in Genere Leviticas dictas, dicunt multi habuisse jus Asyli. Alii autem contendunt: Sed tantum Urbes Leviticas habuisse jus Asyli, trans eis Iordanem trans Iordanem. Ergo hinc jam Sponte descendimus ad Legem Spiritualis Sapientia gaudeam, de Asylo Sonantem: Quam Legem ut justo lumine imperiamur. Legem illam ✠ Quod ad literam, et exteriorem aspectum lustrabimus. I. Inquiremus in Mysterium ejus, latentemq; Sub hac involuero Spiritualem potentiam.

✠. Quantum ad literalem aspectum Legis hujus Mosaicæ attinet. Lex haec Consignata Ex. Exod 21. 12. 13. Num. 35. 12--25 et Seq. Deut 19. Ios. 20. Si quis nempe haud destinata operâ, Sed non voluntarie hominem occideret, fugeret in hae Asyla, et illic tutus a Poëla Sive Vindice esset hominis

hominis lateret, donec Pontifex M. moreretur, tunc tandem Patriam Sedem suo repetere posset, nec amplius Solem metueret.

Circa hanc Legem Sequentia sunt observanda.

(1) Sanctitas hujus Legis Mosaicæ ex eo nobis patet, quod hæc Asyla lege Mosis instituta, plane distincta fuerint ab Asylis Gentium. Antiquissima Gentes ut Græci et Latini quoq; sua habent Asyla ἄσυλα hæc loca ex quibus reum rapere non licuit. Gentiles tamen in sua Asyla recipiebant etiam Voluntarios Homicidas, et Sceleratissimos quoq; Voluntarios. Sed Mosaica Asyla erant parata illis duntaxat, qui fortuito homicidium commiserant, ut patet Exod 21. ubi in Homicidam Voluntarium dirum hoc Carmen pronunciatur. Qui percutit aliquem ita, ut moriatur, omnino morte plectitor, ubi mox subjungitur. Si quis tamen non quæsierit. Sed Deus ipse objecerit manui ejus, constituam tibi locum, quo confugiat. Ita videmus Asyla Mosis lege constituta fuisse tantum pro Homicidis involuntariis. Sed Gentilium Asyla erant pro homicidis etiam Voluntariis, et quibus vis Sceleratissimis Voluntariis. Isa Romulus Sceleratissimis Voluntariis Asylum aperuit. Quod ejus Successores Papæ imitati sunt, qui Judaismum. Gentilismum, et Christianismum, miscentes multis rebus rem.

rem Extraneam Sanciarunt, et Parricidio, adulterio, furibus, & Spelunceas aperuerunt, unde vero Gentiles originem Asylorum desumserint, difficile est cognoscere. Dicunt plerique primum inventorem Asylorum fuisse Cadmum, sed Cadmus sane accepit a Iudeis, quippe vixit ipse post Iosuam Annis 25.

(2) obs. Iudeorum et multorum e Extraneis opinionem esse, jus Asylorum habuisse omnes 48 Urbes Leviticas, sed S. Saera accuratius inspecta patet, jus Asylorum restringendum esse tantum ad Sex Urbes Leviticas, non plures, ideo numerus Senarius Asylorum, exprimitur Num 35. 6. Sex civitates receptûs Sunto vobis. Tres erant eis Iordanem, tres vero trans Iordanem, in terra Cananaan, et quidem Sex illae Urbes inter ipsas Tribubus opportunis locis erant locatae, aequo inter se spatio, ut homicida involuntarius fugiens facile se in aliquam harum Urbium recipere posset. (1) eis Iordanem erant tres Scil. (†) Kadesh in Galilaea in monte Naphtali (≠) Sichem in monte Ephraim et (≠) Hebron vel Chebron. Quae est Kiriath. Arba in monte Iudae, Ios 20. 7. atqs has tres Urbes dixit Iosua. (..) trans Iordanem erant pariter tres. Scil. (†) Bezer in Terra Rubenitarum. (≠) Ramot in Galiaad Gaditarum. atqs (≠) Golan. in Baschane Manassitarum

nassirarum Deut 4. 43 Jos 20. 7. 8. Args has Urbes tres elegerat ipse Moses Num 35. 14. Atque hae Urbes Solenni Vocabulo appellantur ⟨illegible⟩ i.e. Urbes refugii, ubi observatum est. ⟨illegible⟩ Arabibus ⟨illegible⟩ Significat contrahi, et in arctum contrahitur. Hae potestas comparet Lev. 22. 23. ubi jubet Legislator ne quis quam in Sacrificium offerat animal. ⟨illegible⟩ contractum. re. cujus membra justo sint contractiora et breviora, Scil. si Pes unus altero brevior esset, ibidem Voci ⟨illegible⟩ opponitur Vocabulum ⟨illegible⟩ Quod Significat excessum naturae, Scil. Pedis unius majorem longitudinem pre altero, Juxta hanc radicis ⟨illegible⟩ Primitivam potestatem, derivatum ⟨illegible⟩ notat locum, Quo quis se recipit contractis suis membris, ut persequentis oculos quasi fugiat, et illic se se contrahendo, lateat. Veluti Canes pre metu in locum secretum se se recipere, et laudam sub alvum reflectentes, se se contrahere solent. Isa. in Oriente Rex Suo Regno contentus, in ecqs se se contrahens, atqs ad placitum delitescens appellari solet Almakelut.

(13) Ratio videnda est, ob quam Homicida

mos.

involuntarius in aliquod horum Asylorum fugere debuit, ideo hoc factum est, ut Homicida ille effugeret. Vindicem Sanguinis Seu Goëlem cui fas erat Homicidam illum ubicunque ferro persequi, et occidere, si illum extra hoc Asylum reperisset. Num 35. 26 et Seq. obs. Si quis aliquem involuntarie, et casu quo occideret, ut casus proponitur Deut. 19. 5. Si quis ierit in Sylvam cum proximo suo, ad caedendum lignum, Si vibrante manu ejus ferrum e manibus ejus ejectum, percusserit Proximum ejus, ita ut moriatur tum ille Homicida involuntarius erit, et jure ordinario quidem in omni foro absolvitur. Verum. jure extraordinario. Quod Vulgo Vocitatur Jus Regium. hic Homicida involuntarius poterat occidi a Goële Sanguinis Vindice Sanguinis, Qui Goël conjunctionem Sanguinis habebat cum illo occiso. Hic גואל הדם Vindex Sanguinis vocabatur Sui Sanguinis occisorem. hunc involuntarium, persequi, Quod jus persequendi Goëli concessum legitur Deut 19. 6. Num. 35 17---32 Atque ita jure extraordinario, Quod Regium jus audit, poterat Goël Homicidam illum persequi ferro et occidere, adeoq erant Urbes talibus Homicidis involuntariis destinatae. Hebraei habebant duplex Judicium Forense Seu ordinarium, et Regium Seu extraordinarium. Ordinario Judicio Goëla

Solâ involuntariâ Peccatâ, castigarunt, et quid quid per ignorantiam fuerat commissum. Regium seu Extra ordinarium judicium vero hominem illum interdum morti adjudicavit, qui in judicio ordinario innocens declarabatur, idq; ob temporis necessitatem, et publicam Salutem. Voluntariam eâdem dixerunt בכונה i.e. cum attentione. Eâdem vero involuntariam dixere בלוא כונה i.e. cum nulla attentione. Jam Homicidis involuntariis erant urbes destinatæ, quo se se reciperent. Vindex interim Sanguinis dictus, Goël. Si talem Homicidam extra Asyla adsequi potuit, jure Regio occidere potuit. Si quo casu Magistratus talium Urbium Asylorum Urbem clausissent, et Homicida involuntarius confugiens, urbem clausam ingredi non potuisset, et Goël Homicidam illum adsequens occidisset, tunc reatus Sanguinis occisi illius Homicidæ involuntarii per Goëlem, imputabatur Magistratui illius Urbis, Sanguis enim ille respectu Magistratus, et jure ordinario esat innocenter effusus, quamquam respectu Goëlis non esset innocenter effusus.

(H) Sine ut ejusmodi Homicida involuntarius commode expeditq; sine impedimento fugere posset, in Asyla. Divinitus jussum esat Magistratui

Stratae Urbium talium, ut Vias publicas ad Asyla illa dir
centes optime curarent. Quotannis Vias illas perlustrarent
et Si qui tumuli essent, eos complanarent. Si Valles essent,
complerent. Si aquae per Vias illas fluerent, eas ponte jun
gerent. Verbo: ut omni impedimento Vias illas publicas
liberarent, ut Re Homicida sine mora et impedimento
in Asyla fugere posset. Vide locum Deut. 19. 3. Item Tra
ditionem Thalmudicorum, imprimis ipsum Majmonidem.
Latitudo harum Viarum erat: Cubitorum Sive Ulnarum
32. ubi autem bivia et trivia erant, adeo, ut fugiens Ho
micida, nescisset qua eundum esset, Urbem Asyli ignora
talibus in bivijs et trivijs erant electi στυλοι ie Pal
quibus inscriptum erat מקלט מקלט Refugium
Refugium. Ita in Germania fere ubique in bivijs et
trivijs erecta Sunt columnae, in quibus duae trebe
manus lignea in longum porrecta extant, atque ma
nui inscripta leguntur nomina Urbium, Pagorum
duae nempe Via ad quam Urbem, Pagumve ducat. ade
ut etiam Peregrinus facile cognoscat, qua ipsi
eundum Sit, in bivijs, et trivijs, Si modo nomen
Urbis vel Pagi, quem peteverit, Sciat.

§ 5 Profugi Homicidae in Asylo aliquo recepti
Jura et Privilegia his Verbis proponit Orator Deut.
19. 4. Haec est jus occisoris fugientis illuc, ut
vivat

vivat, qui nempe percusserit proximum Suum, imprudenter, quem antea non oderat. conf. Jos. 20. 4.

5. Ergo Magistratus Asylorum, ejusmodi Homicidam in Urbem Suam recipere debebant, in manus Vindicis tradere non debebant, imo Homicidam benigne excipere, Hospitium et omnia ad ejus Sustentationem necessaria, administrare debebant. Dicunt non nulli quod ex 48 Urbibus Leviticis, non tantum Sex Urbes gaudebant jure Asyli, Verum reliquæ quoque 42 Urbes jus Asyli habuerint, hac tamen Distinctione (.) ut 6 Urbes non poterant Homicidam involuntarium excludere, Sed reliqua 42 Urbes poterant excludere, quamquam etiam recipere potuerint, (..) 6 Urbes Profugo ejusmodi Homicidæ Hospitium et omnia necessaria administrare tenebantur, Sed 42. Urbes, et si recepserint Homicidam, ei tamen nil gratis dare tenebantur. Addi hic debet, quod non tantum intra mœnia Sex illarum Urbium, Sed etiam in Suburbiis, et omni termino jus Asyli Urbes illæ habebant, adeoq; intra terminos illarum Urbium Homicida talis tutus esse poterat. ex Num. 35. 26. 27. et Sane Urbes illæ terminos Suos habebant bis mille cubitis patentes undiq; ab ortu, Occasu, meridie, et Septentrione.

(6)

(6) Terminus exilii hujus Homicida Divinitus erat fixus, non Septennium, non Decennium, Sed longe alius terminus Scil ad mortem usq; Pontificis M. qui tunc Sedebat, quum Homicida Patratum commiserat. Num. 35. 25. 28. 32. et Jos 20. 6. Manebit Homicida illic, Scil in Asylo, usq; ad mortem Pontificis M. postea reverteretur in terram Possessionis Suae. Expectabat igitur Homicida mortem Pontificis M. ut eo moriente duleis Patria Sua Lares repetere posset. Tantum autem erat desiderium ejusmodi Homicidiarum in Patriam redeundi, ut Si quis Homicida Vivente Pontifice in exilio moreretur, ejus ossa tamen, licet in exilio Sepulta fuerint, post mortem tandem Pontificis M. in Suam Patriam portari debuerint, et illic in majorum Suorum Sepulcro Sepelliri, ut Scribunt Thalmudici. Idem Thalmudici tradunt, Matres et Uxores Pontificum M. omnia necessaria, Vestes et alia administrasse talipotentibus Homicidis, ne Scil ille Homicida Maritorum et Filiorum Suorum Scil Pontificum M. mortem precibus admaturarent. Huc facit quod Scribit Suetonius in Caligula, ut quum Tiberius Quendam aliquando in Auxilium misisset, eundem Caligula revocavit ex exilio, quaerebatq; eum: Quidnam in exilio faceret

Confessus

consueisset. Respondit ille per adulationem Caligulae:
Dum eram in exilio Deos rogabam, ut periret Tiberius
et Tu Caligula imperares. tum opinatus Caligula
sibi quoq; exules a se in exilium missos mortem
perinde imprecari, misit circum insulas milites,
et omnes exules trucidari jussit. Tradunt praterea
Thalmudici trium Speciorum Homicidas, quibus ne
post mortem quidem Pontificis M. Asylo egredi, et
ad Patrias Sedes remeare licebat. Sil (.) Si nem-
pe contingeret, ut quis Homicidium committeret, fu
geret; in Asylum, nunc quum inter regnum Pon-
tificis M. esset, seu quum Vacaret Sedes Pontificalis.
(.) Si quis Pontificem occideret. (.) Si Pontifex M.
ipse occideret aliquem, tres hi Homicida, etiam
post mortem Pontificis M. ex Asylo egredi non
poterant. Verum semper exilium pati debebant.

Do Dabimus mysticam Significationem Asylorum. Censemus hic expingi magnum illud et gloriosum Redemtionis opus. Quod in se Suscepit et perfecit Summus et Verus ille N. Ti Pontifex. Christus Jesus. Quippe nos omnes ut Homicida Patria Celesti exciderat, et exules Vagabamur, et communione Dei excludebamur. Sed morte Pontificis nostri Jesu Ch. jam ab exilio revocati, in ea-

in Celestem Patriam: unde ob Peccata in exilium mu
Si eramus: et in Communionem Dei adsumti Summus P
per Patrem ita Mustrabo. (1) Homicida involuntari
norabat Electos et Regenitos, qui imprudenter et
per imbecillitatem peccant potius, quam data ma
nu, et destinato consilio. Qui enim ex Deo natus est
Peccato non dat operam. 1 Joh. 3. 9. (2) Homicida
ille involuntarius jure Divino reus erat mortis, qu
illi Goël ipse intentare jure poterat. Etiam Electi et Re
geniti quoniam Legem Dei violant, toties reatui m
tis se se adstringunt, nam etiam in Electis ipsis Pe
catum manet Peccatum, et post se trahit reatum
mortis, quam Goël ipse jure districtissimo mina
Ubi (3) Per Goëlem intelligimus Deum Patrem, se
Iustitiam Vindicativam Patris, Vigore et acie di
gis adversus omne Peccatum exsurgentem, qui
Peccato Imago Dei Patris velut interficitur,
Esa 41. 14. et alibi titulo Goëlis insignitur Deus
obs. Pater. obs male agunt Theologi, qui in hac
Scena nostra per Goëlem Extum intelligunt, cu
hic per Goëlem intelligendus est Deus Pater. Pa
Pontificem enim intelligimus Extum D. nam hic Goël
a Pontifice palam distinguitur. (4) Per Asylum
figurata est Communio Fœderis Gratiæ, quam

Divina

Divina bonitas in Sinu Ecclæ aperuit. In hac Communione est Vita, extra hanc Communionem est mors, et Lex Servens, male ergo per Asylum figuratum dicunt plerique Extum. Cui est Spelunca et rupes Salutis nostræ, quo refugium nostrum datur. Interim Asylum commode figurabat Terram hanc in qua Peregrini Vagamur (5) Quemad. Homicida involuntarius Patriæ Sedes repetere potuit, morte Pontificis M. ita nos morte Jesu Xti, obtinuimus libertatem Cælestem in Patriam eundi, postquam Vitæ hujus terrestris curriculum absolverimus. (6) obs. Qui Pontificem M. occiderat, licet involuntarie, is ut Rabbinici tradunt, nunquam ab Exilio in Patriam Sedem redire poterat. Hoc Judæis adplicari potest, Qui quoniam Verum illum Pontificem Jesum Extum. contruncidarunt, licet involuntarie, in perpetuum extra Cælestem Patriam Vagantur, Cælesti Sede revulsi, Supplicium pro cæde luunt, Extq. negati Sanguine respersi, commissa Piacula Solvunt, et longe gravissimum maledictionis Dnæ pondus sustinent.

Caput Septimum

Caput Septimum
De Synedriis

Actum hactenus a nobis est de Sacerdotibus et Levitis, nunc transimus ad Synedrium Magnum seu Consessus Iudaeorum, Quod plurimum constabat ex Sacerdotibus, et Levitis. Tradunt Iudaei tria Consessus Iudicialium genera fuisse apud Iudaeos, nempe N. 1 Synedrium Magnum. N. 2 Synedrium 23-ium Virorum N. 3 Consessus Trium Virorum. De quibus ex ordine agemus, atq; subjungemus N. 4 Tractatum de Iudaeis Proselytorum, ipsisq; Proselytis.

N. 1 Primo agemus de Synedrio seu Consessu Magno. § 2. Synedrium Magnum fuerat totius Populi Israelitici Summum Consilium et universum Concilium — Quod Hierosolymis Solebat celebrari, in quo causae graviores, tum Politicae tum Ecclesiasticae, et ad universum Populum spectantes agitari Solebant, Auctoritas et Majestas Synedrii M. tanta erat, ut etiam Regium Fastigium ei subjaceret, ipsique adeo Reges Iudaeorum tremendis Synedrii M. fasciibus colla submitterent. Inde Thalmudici Synedrium M. appellabant סנהדרין הגדולה

Quod n
הגדולה
datur origi
סנהדרין. Inscri
nedrii Hebra
ejusq in me
Synedrii tran
postquam Imp
tutum est.
nedrii (b) D
e Sessionis
(c) De Auctor
(a) Quan
Synedrii M. No
mentem Thalm
Thalmudicos ad
nedrii debim
catur inter
natalibus Sy
eorum Verb
Summum Sy
Natales desum
qua tempesta
um Magnum
Iudaeae.

הגדולה Quod nominis haud confundi debet cum סנהדרין הגדולה ie Synagoga Magna. Vox סנהדרין Videtur originem Summere ex Graeco fonte συνεδριον. Ineptiunt igitur Magistri, qui Vocem Synedrii Hebraeo originis esse contendunt, putida etyma in medium adferentes. Certe Vocabulum Synedrii translatum est ad Hebraeos ex fonte Graeco, postquam Imperium Graecum seu Macedonicum exortum est. Hic (a) agendum de Origine Synedrii (b) De Membris Synedrii (c) De Tempore Sessionis Synedricae (d) De loco Synedrii (e) De Auctoritate.

(a) Quantum ad originem, primaeque adeo Synedrii M. Natales attinet. Hic (*) videbimus mentem Thalmudicorum (**) Argumenta contra Thalmudicos adferemus (***) Veram originem Synedrii dabimus. Magni momenti Quaestio agitatur inter Philologos Christianos de Origine et natalibus Synedrii M. Thalmudici, quique in eorum Verba jurant Christiani, tanquam dubio Vacuum pronunciant, primos Synedrii Magni Natales desumendos esse ab ipsa Mosis aetate a qua tempestate contendunt Originem Synedrium Magnum usque ad destructionem totius Reip. Judaicae. Ex adverso alii prohibent Originem

Synedrii

Synedrii Magni esse recentioris temporis, referuntq; tum Synedrii M. ad tempestatem Chasmonaeor seu Maccabaeor, quae tempestas fuit longe post Captivitatem Babylonicam. Utriusq; Sententiae Argumenta tradit Auctor noster §§ 3 et 4. Quae Argumenta ubi quis ad inciderevocaverit, non potest quin propendeat in Posteriorem Sententiam, Quae adserit; Synedrium M. minime eo dignitatis adsurgere posse, Sed longe recentioris demum esse originis. Quippe quod Sub aetate Maccabaeorum originem Sibi sumserit. Argumenta quibus Thalmudici in aeisem prodeunt, pro antiquitate Synedrii Magni sunt, ut iis causa Thalmudicorum magis stabiliatur, quam confirmetur. Paucis ergo perstringamus eorum Argumenta, juxta Seriem Auctoris, adnotatis nonnullis rationibus, quas Auctor non attigit, Subjungendis.

(1) Primum tenet locum tanquam Palmarium Argumentum, Quod tempestate Mosis jussu Divino selecti fuerint 70 Seniores ex primoribus Populi Israëlis, Qui gravissimum Populi gubernandi onus cum ipso Mose sustinerent, essentq; in omnibus negotiis ad Populum spectantibus adjutores, vid. Num. 11. 17. Unde colligunt: Si Mosis Summa dexteritatis et industria ad regendum Populum Iud. indiguerit Synedrio multo magis

Cap. 7. De

Iudices, A
indigebant
do Populo
Mosis, ut
sollebant,
Populum
sis Institu
derunt.
Speraram
ut cum il
Quippe Syne
fuit extra
et abolitum
surat con
ri adjunct
Hieandoq
Summa au
sit, non au
nudiri in
mus Syned
(2) d
adeo, quod
Thalmudis
24. 1. D

Successores Mosis, ut Josua alijq Viri Pijssimi
indigebant Synedriô sive Viris qui in regen-
do Populo ipsis adjutores essent. Successores enim
Mosis, ut Josua alijq tanta dexteritate non
pollebant, ac Moses, ut absq adjutoribus Sibi
Populum regere potuissent. Ergo optimum Mo-
sis Institutum de Synedrio habendo non destru-
erunt. Sed multa hic responderi possent (.)
Perperam hoc Synedrium Mosi adjunctum, confundi
tur cum illo Synedrio quod Thalmudici urgent,
Quippe Synedrium hoc 70 Virorum Mosi adjunctum
fuit extraordinarium et cum Mosis interitu cessavit,
et abolitum est. (..) Neq etate Judicum Regumq
fuisse continuatum (:) Licet 70 illi Seniores Vi-
ri adjuncti fuerint Mosi, et eum in regendo, ju-
dicandoq Populo Israëlitico sublevarent, tamen
Summa Auctoritas et majestas penes Mosen remansit,
non autem penes 70 illos Viros. Atqui Thal-
mudici ita nobis Synedrium M. describunt, ut
omnis Auctoritas et Potentia, atq Majestas pe-
nes Synedrium M. residerit.

(2) dum Argument. est levissimum, indignumq
deo, quod pluribus infringatur. Sed allegant
Thalmudici quaedam Testimonia Biblica, ut Jos.
24. 1. Deut. 17. 9. Jud. 2. 7. Psal 122. 5.

in qui

in quibus mentio est Iudicii Publici Iudicum, Throni Iudicialis, quæ omnia Hierosolymis fuerant. Sed ex his neutiquam Sequitur, tempore Iudicum, et Regum Viguisse Hierosolymis Synedrium M. 70 Virorum penes quod Summa Majestas et Imperium fuisset.

(3) Vehementer etiam friget facetq; Argum. Sal. Deus Reges piissimi Sapiuy Reipubl. Israëlis reformarint et restituerint, ad eam formam, quæ fuerit sub Mose unde colligunt, etiam illos 70. Seniores, qui Mosi adjuncti fuerant tunc temporis, re Sub Regibus adhuc fuisse et cooptatos ad Synedrium M. constituendum. Sed hæc Thalmudicorum Argument. nihil probat, illa Reipub. Iudaicæ emendatio, quam Reges illi piissimi instituerunt, ad primum exemplar, quod Sub Mose fuerat, non debet tam late extendi, ac si Reipub. Iud. administratio Sub illis Regibus omnia conformis fuisset, formæ Reip. Iudaicæ Sub ipso Mose. Ita enim Rex non debuisset esse tempore Regum in Reipub. Iud. nam tempore Mosis nullus erat Rex, Sed Imperium inter Iudæos fuerat Theocraticum, i.e. Imperium Dei Sub Mose.

(4) tum Argument. Plausibilius esse videtur, Dictum ex, Ezech 8. 11. ubi introducuntur 70 Viri ex Senioribus Domûs Israëlis, inter quos Strabo Jazania, Filius Saphani, qui omnes turpem Idolo

Idolatriam exercebant, Sed hoc Arg. nihil infert, nam hic Visio objecta est Prophetæ ad Populi Procerumq; universalem Apostasiam ob oculos ponendam. Ergo hinc nec vola, nec vestigium habetur Synedrii M.

(5) Majorem habet Speciem, quod est. 2 Chron. 19. 8, 9, 10, 11. ubi Rex Josaphat dicitur constituisse Hierosolymis Judices, ex Levitis, Sacerdotibus et Patribus Familiæ, ad judicanda res Jehovæ, i.e. Res Ecclesiasticas, et ad judicanda res Regis, i.e. Res Politicas, unde colligi videtur, pium Regem Josaphatum instituisse non tantum, Sed etiam restituisse Synedrium M. adformam, quâ formâ tempestate Mosis forte fuerat, Sed nihil quoq; constitutur pro Synedrio, nam tota auctoritas stabat penes Regem Josaphatum, non penes 70, Aut Viros, atqui si 70 illi Viri, constituissent Synedrium, omnis sane auctoritas penes ipsos residisset, non penes Josaphatum Regem, nam sapientibus Thalmudicis: Reges quoq; x Synedrii M. judicio et auctoritati subjecti fuerant.

x tremendo

(6) tum Argum: Argumt Thalmudici ex loco Mat 23. 2. ubi Scribæ et Pharisæi dicuntur sedere in Cathedra Mosis omnia itaq; quæ illi mandant.

mandaverint, esse facienda. Sed rebus hoc facile ex
li potest, ibi enim non agitur de auctoritate civili
et Politico. Sed de Spirituali et Ecclesiastica, et
Sermo est de Regimine Ecclesiastico, juxta Legem
Mosen latam administrando. Ergo illine Synedrium
Magnum, quale nobis describunt Thalmudici: exclu
pi nequit. Ita in Targum adpellantur: מלכותא –
סנהדרין דמשה Sedentes in Synedrio Mosis.

(7) Prodeunt locum Jer. 38. 4. s. ubi Viri
Principibus, Vatem Jeremiam ad Supplicium poscen
bus regerit Rex Zedekias. Ecce in manu Vestra ip
nec enim Rex quidquam adversus Vos potest fac
Unde inferunt Thalmudici: Regis potestatem hu
certis limitibus fuisse coercitam, adeo, ut Rex ip
Zedekias, contra Principum Virorum in Popul
testatem nihil agere potuerit. Hoc autem Regem
Principes non alios fuisse, quam membra Synedr
M. Sed hinc Synedrium probari nequit, ma
in loco dicto, clarum est Verba Regis, Zedekiae
mesam spirare indignationem, et ibum, nasi, d
versus importunos et imperantes illos aulicos, q
Regem Zedekiam in omnibus sibi Subjectum
reddere, omneq; Dominium ei eripere voluerunt
Ergo hic minime continetur confessio Regis Zede
kiae qua Rex Imperio se abdicasset, et se agnovis
Subjectum esse eudam Synedrio M.

(8)

(8) Arg. 1 Sam 6. 19. ubi quum Bethsemitæ
Fœderis Violassent, Arcamq. F.
inhospexissent, per cast. leguntur a Jehova 70 Viri
et 50. Hominum millia i.e. 50-000. Locus est
per difficilis ob transpositionem numerorum.
Quod minor Numerus Scil 70 Viri, proponatur, et major Numerus Scil. 50. milia postponatur. Item difficilis est adhuc locus ob Summam immensam hominum, quæ in illa clade dicitur periisse. Extat inter Ill. Bocharti. Epistolas, Quæ huic difficultati enodandæ est destinata. Thalmudici hos 70 præmissos contendunt ad judicium M. Synedrii, voluntq. omnes hos Seniores fuisse membra illius Consessus, cæteram vero turbam Scil 50 milia Hominum ex sacr Vulgi periisse. Argumentatio est acumine Rabbinico digna. Nihil enim magis tritum est, quam ut numeri transponantur. Præterea neutiquam sit Verosimile integrum illud collegium sive Synedrium, si jam exstitisse credamus ipsis locis adfuisse, unaq. plagâ fuisse delectum.

(9.) Ridiculum est, Quod præsidium Suæ causæ quærant Judæi in celebratis illis Sociis seu Satellitibus Davidis, qui Cret et Plet adpellantur, 2 Sam. 8. 18. et 15. 18. et 20. 7.

Quos

Quos existimant fuisse Seniores Populi ac Synedrium constituisse, Quibus titulis Cretis fuerit impositus a Rad. קרד Secuit decidit, et Pleti a Rad. פלא admirabilem esse, Quod Sit in Iudiciis decisoris casus determinatibus fuerint Seniores illi admirabiles, Quæ omnia cassa nuce non emenda. Argg. hæc Sunt Argumenta, quibus Thalmudici antiquitatem et auctoritatem Synedrii M. propugnant. Sed quum hæc Thalmudicorum Argumenta Vehementer Vacillent. nec quidquam Solidi adferant, nunc

(**) Porro adferemus Argumenta ex adverso, contra Thalmudicos, quibus probabimus Synedrium recens esse, nec antiquius temporibus Chasmonæorum Sive Maccabæorum fuisse.

(*) Primum Arg. necsit Auctor noster ex eo, Quod in Historiis Iudicum et Regum nulla usquam occurrat mentio Synedrii M. atqui Si tempore Mosis fuisset institutum Synedrium M. deinceps quoque temporibus continuatum, utig. S. Historia Silentio non præteriisset. Cæte non magis Videtur Sacra, quam mentio Romana. Ergo temporibus Iudicum. Cæte mentio Synedrii M. omitti potuisse ex Historia Consulum et Senatûs in Historia Colligimus: Synedrium M. et Regum ante Captivitatem

tem Babylonicam
tempore Mosis.
(*) Argumentum
Historia, in qua te
cum se se compos
ceps ad morem et
Iudices et Reges
Populus Iudaicus,
fuerint, et ad Ido
rorum exempla
preatem et Ido
si temporibus Iu
rium M. Vigui
et ipsum etiam
sua, coercuisset
lolatriam; pro
te Iudicum et
(*) Si tempo
rium M. existis
pendissent.
suo arbitrio fec
rebant. Vide Lo
et 1 Reg 3. 16.
et Regum nullum
quum ex mente

tem Babylonicam nondum exstitisse, multo minus tempore Mosis.

(::) Argumentum Summinus ex Judicum et Regum Historia, in qua testatissimum est, Populum Judaicum Sese composuisse ad morem Judicum et deinceps ad morem et consuetudinem Regum, adeo, ut si Judices et Reges pietatem coluerint, tum et iam Populus Judaicus, Sed si Judices et Reges impii fuerint, et ad Idololatriam prolapsi sint, tum ad eorum exempla etiam Populus Judaicus ad impietatem et Idololatriam prolapsus est, atqui si temporibus Judicum et Regum ipsum Synedrium M. Viguisset, utiq et Reges, Judicesq et ipsum etiam Populum Judaicum intra officia Sua, coercuisset, et ad turpem impietatem, Idololatriamq prolabi non permisisset. Ergo tempore Judicum et Regum, nullum fuit Synedrium M.

(::) Si temporibus Judicum et Regum Synedrium M. exstitisset, utiq omnia ab ipso Synedrio pependissent. Sed Judices et Reges omnia pro Suo arbitrio fecerunt, nihil ad Synedrium referebant, Vide loca 1 Sam. 8. 1. 2 Sam 10. 2. et 1 Reg 3. 16. Ergo colligimus tempore Judicum et Regum nullum adhuc exstitisse Synedrium, quum ex mente Thalmudicorum, ubi Synedrium

Viguit

viguit olim, nunc omnia ab ipso Synedrio pependerunt, imo Reges quoq; Synedrio subjecti erant.

(ii) Iud. 21. 25. diserte dicitur: Temporibus illis non fuisse Regem in Israële, ideo, quemq; fuisse pro arbitrio suo id, quod rectum videbatur in oculis ejus. Ex quibus verbis patet, tunc temporis Synedrium extitisse nullum.

(iii) Iudic 19. 29. legitur Levitam concubinam suam a Benjaminitis constupratam, adrepto gladio in 12 partes dissecuisse, ac misisse per totum territorium Israëlis, ad Tribus 12. ut Scelus a Benjaminitis commissum Vindicarent, non vero ad Synedrium misit, ad quë si Synedrium tunc extitisset, utiq; ad illud misisset. Argumentis hisce rite perpensis, clarissime patet eiusmodi Synedrium M. tempore Mosis, Iudicum, et Regum nullum omnino extitisse.

(xxx) Ex ergo igitur est ut primos Natales Synedrii M. aperiamus. Originem Synedrii M. nos non ad Mosen, non ad tempora Iudicum et Regum Sed longe inferius ad tempus referimus, atq; adeo petimus Synedrii M. originem ab atrocissima illa calamitate, quâ Iudæi sub jugum Sacorum missi sunt atq; hinc Syriæ, illinc Aegyptiorum Regi in praedam expositi, miserrimum in modum Respubl. et Cultus Iudaicus laceratus, afflictatq; fuerat, praesertim vero Sub

Sub Antiocho Epiphane

Iudaici, omniq; pe
plurimi Sacerdotes
Populi Iudaici a
trist hac Rep. Iud.
Dei effulsit inter
tesq; ejus Filii M
Syro-Macedonum
sent, ipsiq; adec
nasterium suam a
nos quovis et
ordinem Sacerdo
que in honore
esq; tandem Rei
moverunt. Ergo
Synedrium M.
videtur, ut qu
Viralis illius
sis, quum remp
juncti fuerant,
adjuvarent. H
nitas et auctor
tuta, et adhuc
posset, Asmonea
tatrice, quiq

Sub Antiocho Epiphane, quando flor decusq; Populi Judaici, omniq; pene Nobilitas extincta fuit, plurimi Sacerdotes simul et Primores, Principesq; Populi Judaici ad Senatissimam, defecerunt. Intristi hac Reip. Jud. nocte, non sine Providentia Dei effulsit inter Judaeos ipse Mattathias Sacerdos, trisq; ejus Filii Maccabaei dicti, qui ubi jugum Syro-Macedonum cervicibus Judaeorum depulissent, ipsiq; adeo jam rerum potirentur, ut nascentem suam auctoritatem constabilirent, summos quosvis et egregios Viros, imprimis vero ordinem Sacerdotalem impense coluerunt, multoque in honore ac observantia habuerunt, eoq; tandem Reipub. gubernaculo Senum admoverunt. Ergo hoc tempore Videtur emersisse Synedrium M. Quod ita comparatum fuisse Videtur, ut quadantenus referret formam 70 Viralis illius Consessûs, qui fuit tempore Mosis, quum nempe 70 Seniores Populi Mosi adjuncti fuerant, ut Mosen in regendo Populo adjuvarent. Hujus autem Synedrii M. dignitas et auctoritas, ut in Republ. recens instituta, et adhuc fluctuante, eo fortius firmari posset, Chasmonaei illi Sive Maccabaei Filii Mattathiae (quique Viri Principes ad latus eor erant)

decreve-

de reverum Consessum illum Seniorum 70, qui Mosi adjuncti erant. Synedrium fuisse ordinarium, Sequ. adeo illius Successores esse genuinos, Sieq. deinceps temporibus credi capit, Synedrium M. etate Mosi institutum, ac deinceps continuatum fuisse, licet interdum fuerit interruptum, vel per Reges impios et profanos, vel per Gentes exteras, quibus Sub erant Judaei. Hae item tempore Sub Chasmoneis, Scil illud idem Synedrium M. instauratum erectumq; fuisse.

Hae nostra Sententia inde firmissimum Praesidium invenit, Quod Pharisaeorum natio Superbissima, Quae fere Sola in hujus ordinis, et gradus possessionem Sese immisit, altiores Spiritus sumserit, Quam Mosaicam institutum, si vel ordinarium illud fuisse dennq; fere potuit, argq; talem Summi hujus Regiminis formam delineavit, qualem fastus Pharisaicus dictabat, cujus impotentissimae arrogantiae Pharisaica Specimina statim libabimus, postquam Verbulo monuerimus, Thalmudicas illas Traditiones; quibus hae Synedrii M. potestas institutiq; post Reinpub. Jud. per Chasmoneos institutam, fuisse consarcinatas. Unum nempe Cerebrum Pharisaicum audacissime quidvis fingeret, talem delinearet Synedrium M. quale nunquam et nusquam

quam extitit, nisi in cerebro tantum Pharisaico.
Hujusmodi Synedrii M. formam libenter hodie
quoq; exigerent Judæi, si nunquam res eorum
ex animi sententia se floreseret.

(b) Jam § 5 Auctor noster disserit de Membris
Synedrii M. seu de Personis Synedrium M. con-
stituentibus. Hic vero agemus α De Numero
membrorum Synedrii M. β. De Tribubus. γ De
qualitatibus membrorum illorum. δ De Coopta-
tione in Synedrium et ε Quinto de ordinibus
et Dignitatibus eminentioribus.

(α) Quantum ad numerum adtinet: Cæsar Baro-
nius Drusius. Scaliger. aliiq; censent, hoc Collegi-
um Synedrii M. constitisse Viris 72. quod elice-
re conantur, ex Num 11. ubi præter 70 illos Sena-
tores occurrunt etiam Heldad et Medad. Spiri-
tu Prophetico pariter adflati, ac 70 Seniores. Constans
tamen est Traditio Magistrorum: Omne Synedrium
M. constitisse membris 71 Qua propter in Ecclæ-
sia Rabbati Collegium hoc adpellatur. שבעים ואחד של סנהדרין
i.e. Synedrium unius et Septuaginta Virorum.
Ita tamen hæc intelligunt Thalmudici, ut membra
ipsa Synedrii fuerint quidem 70, quibus Princeps
sive Præses præfici debuit. qui 71mus numera-
batur, uti Moses præfectus erat, 70 illis Seniori-

bus

bus, et Sic Vnny erat ipse Praeses, Sive Praesens.

B. De Tribubus notandum est, Quoniam Synedrium M. ut plurimum constabat e Sacerdotibus, Levitis, Sacerdotes et Levitae autem solebant esse ex Tribu Levi, igitur Membra Synedrii M. constabant plurimum e Tribu Levi, interim poterat fieri ut membra Synedrii essent ex alia quoq; Tribu quilibet, Synedrium tamen erat Legitimum, etiam si nullum membrum Synedrii esset ex Tribu Levi. Si modo membra illa legitimis dotibus pro Synedrio pollerent.

γ Qualitates quadam esse debebant in illis qui in membra Synedrii cooptandi erant, Qualitates Magistri describunt (ϟ) Aeγytikos (ϟ) Theotikos.

(ϟ) Aeγytikos i.e. Negative (1) Arcebantur a Synedrio M. i.e. Membrum Synedrii creari non poterant illi, Qui artem Societati, Vitaq; humanae utilem non exercebant, vel mercaturam, vel quamcunq; artem aliam, quae vel manibus, vel ingenio exerceri Solet, (2) Qui cum notabili Corporis Vitio laborabat, ut Ex Caecus, Claudus, manens, luscus, Surdus &c. esset, inter membra Synedrii non adsumebatur, (3) Qui justam aetatem non habebat, 70 Annos in Synedrii membrum non adsumebatur (4)

(4) Eunuchus i e Virtus in membrum Synedrii non adsummebatur, eo quod tales essent pra alios crudeliores. Gaudrannus de Eunucho ait: Eunuchus nulla pietate movetur, et nec Genero Natisq; favet.

(5) Qui proles non habebat is in membrum Synedrii M. non cooptabatur, Quippe qui proles habent, ii magis proclives sunt ad misericordiam, et Clementiam, minus autem ii qui prolibus carent, (6) Senio confecti, nimisq; etate adtriti, in Synedrii M. membrum non adsummebatur, tales enim reputarasent, et Vulgo crudeliores esse Solent, quam Juvenes. Interim obs. Senectutem, Quæ alignem in Synedrio arcebat. estimare Solebant Judæi, non tam ab annis etatis, quam a defectu Virium Corporis et ingenii, potiùs Sane quis esse membrum Synedrii, licet plurimos habuerit Annos si modo Corporis ingenijq; Vires habuerit, ita Magistri celebrant Virum illustrem ac longævum, Rabban Jochanan Ben Zacai Qui octogenarius in membrum Synedrii cooptatus est, et ad 120 etatis Sue Annum Judicijs interfuit erat per Annos 40 tandem etiam Synedrii M. Princeps creatus est.

(7) Oc

(♀) θετικως has Qualitates recenset Majo in illis, qui in Adsessores Synedrii M. cooptandi er (1) Debebant esse Nobiles et ingenui, imo ut Majmo ait: cum Sacerdotibus admixtarem habentes (2) Statur Corporis debebant esse insignes, et nullo corporis V Laborantes. (3) Justâ erate ad Senium pergentes. Insigni doctrinâ imbuti. callere debebant Arithmeti Medicinam, Astrologiam, Divinationes, Artes magicas, Cultus Idololatricos, ut de his omnibus adcuratum posset judicium. rebus, ita exigentibus. Item ut Thalmu tradunt, debebant esse periti שבעים vel ע Linguarum, ne Scil cum alijs Verba miscendo In prece indigeant, Quæ Judæorum traditis, quam ridicula, quisq; videt, præcipue 70 Linguas in mu estare Rabbinicam spirat Phantasiam. Majo hinc Suadium Rabbinici ingenii est, mortali alignem 70 Linguas edisere posset, ut narrando terprete non indigeat, hoc esse Sortem humanam Superscandit. Idem pro Thalmudicis meretu Flav. Josephus qui, ait: Interdictum fuisse Jude ne Peregrinam Linguam discerent, nisi tantum tiram, ut Legem Interpretari possent, Notandum hoc est: Pontificem M. adsumtum fuisse in mem

rum Synedrii M. Sed Regem non, ideo, quod nefas
fuisset aliis Synedrii M. membris contradicere Regi
in ferendis Sententiis

(5) Quarto Pergamus ad Cooptationem Judicum
in Synedrium M. Qui contendunt Synedrium insti-
tutum fuisse ab ipso Mose, modum quo Moses Syned-
rium instituit, ita fuisse dicunt: Quum jussus
est Moses 70 Viros Seniores Israelis in Synedri-
um cooptare, cogitavit, quo modo id praestet,
nam si ex qualibet Tribu Sex Viros adsummat,
tum duo Supererunt, nam non nisi 70 Seniores
erant eligendi. Si vero Quinq ex qualibet Tribu
adsummat, tum deerunt adhuc Decem. Si vero
ex una Tribu Sex, ex alia autem Quinq ad-
summat, tum inter ipsas Tribus invidiam con-
citabit, Sic ergo Mosen egisse ajunt. Eligit Sex
Seniores ex quavis Tribu, deinde paravit 72
Schedulas, quarum 72 Schedulis hanc inscri-
bsit Vocem ||P.S.T. Senior. Duabus vero Schedu-
lis nihil inscribsit. Tum 70 illas Schedulas
inscriptas, una cum Duabus Schedulis, qui-
bus nihil inscriptum fuerat, mixtim conjecit
in Urnam quandam, advocavitq 72 illos Viros,
Jussit Singulum Virum, Singulam extrahere

Schedulam

Schedulam. Qui Schedulam voce hac Sal. ל"ף Semor extraxit, ei dixit Moses: Iam pridem Te Sanctifica-vit Deus, isq; cooptatus in membrum Synedrii, cui ve-ro Schedulam illam extraxerit, cui nihil inscriptum erat, ei dixit Moses. Deus non expetit Te. isq; ideo in membrum Synedrii non est allectus.

Alium dein Electionis modum introductum tra-dunt Thalmudici. Scil. Quum jam Iudæi Terræ Sanctæ Possessionem obtinuissent, ábtaq; Pace gaviſi esse-nt. Sunt quidam e Synedrio M. per universam Ter-ram Israelis, Qui inquirerent, in Viros omnibus Qualitatibus, pro Synedrio instructos. Ejusmodi Vi-rum Si cubi reperissent ei Statim Personam Iudi-cis in Sua Urbe imposuerunt. Inde illum evexerunt in Synedrium Viginti trium Virale, Quod ad in-troitum montis Templi Sedebat, Hinc tandem promotus est ad Synedrium illud, quod Sedebat ad ostium Atrii. Atq; inde demum in Synedrium M. promotus est.

Hanc Electionem Sequebatur Ordinatio seu Insti-tutio, qua fiebat per χειροθεσίαν Manuum im-positionem: Quomodo dicitur Moses initiasse Iosu-am, addiis his Verbis סמוך אותך ונתת מידך עליו

Ego

Ego ordino Te, et esto ordinatus. atq; hoc ritu ordinatio Manuum Impositio, peragebatur a tribus Viris Synedrii M. in hunc finem ordinatis a Synedrio.

5 Quinto agit Auctor § 5 De ordinibus et Dignitatibus membrorum Synedrii M. (1) Primus loco et dignitate fuit נָשִׂיא Princeps Synedrii vel Praeses: qui aliquando Pontifex M erat. Sed non Semper. Hic adpellatus est אַבְדַּן admirabilis ob insignem eruditionem, qua praeditus esse debebat. Ei Summus honor ab omnibus deferebatur. Eo in Consessum intrante, totus Populus aperto capite adsurgebat, nec quisquam locum Summ occuparit, antequam Praeses jusserit, Sepultura ejus Singularis erat, Supellex enim ejus lignis odoratis comburebatur. (2) Secundus a Praeside loco et Dignitate fuerat אַב בֵּית דִּין Pater Domûs Judicii, adpellatus quoq; est Vice Praeses nam Solebat ad dextram Praesidis Sedere, et eo absente toti praesidebat Synedrio M. Minor ei honor deferebatur quam Praesidi, nam dum Domum Synedrii ingressus est, duo tantum lineae hominum ei adsurgebant, inter quas incedebat. (3) Tertio honoris loco gradu erat

erat is, qui κατ' ἐξοχην appellabantur חכם ie Sapiens
Is fuit /: חכמים כולהו גדול :/ Doctorum praestantissimus
in Senatu sedebat ad Sinistram Principis seu Praesidis, et cum eo de agendis et decernendis rebus communicabantur omnia. In Senatum ingredienti ita recipiebatur, ut unus surgeret, alter sederet.
(4) Praeter hos erant alii minores officiarii ut (.)
Erant duo Scribae סופרים Stantes dicti in Codice
Sanhedrim f. 3. qui Suffragia Iudicum Stando
excipiebant, et in acta publica referebant (:) Item
Lictores duo baculis instructi, qui mandata Synedrii
et Senatus Consulta exequi solebant (:) Non nun-
quam aderant in Synedrio Rei sive Partes litigan-
tes, aut Causarum Patroni, Verbo; Procuratores
duo, testes ab hac Parte, ab altera parte item
duo testes (:) Item aderant tres Ordines Candida-
torum i.e. qui promovendi erant, ut membra
Synedrii evaderent, hi erant Expectantes dicti.
In quolibet ordine erant 23 Viri, Et sic erant
Expectantes illi in Universum 69. Atque hi se-
debant coram Synedrio M. Horum quisq; Su-
um servabat locum, si quem promoveri necessi-
tab

tat postularet, is adsummebatur ex primo ordine, tum is qui erat primus in Secundo ordine, in primum ordinem ascendebat. Primus item Tertii ordinis ascendebat in ordinem Secundum.

(c) Tertio agendum est de Tempore Sessionis Synedrii M. § 7. Notantibus Magistris Synedrium considere Solebat quotidie in Sacrificio jugi matutino, usq; ad Vespertinum. Vid. in Lem. Sanhedrim 88. 2. Synedrium 23 Virale, et consessum Virorum considebat die 2do et 5to Heb. domadis non ultra horam diei Sextam. Diebus Sabbathi et festis autem judicare non Solebant, ergo diebus illis Synedrium non fuit. Si tamen judicarent, tum non in Atrio, Sed in Spatio Antemurali considebant. Quod §sm audit Traditum Magistri: non fuisse necessarium, ut omnes 71 in Synedrium praesentes Semper adessent, nisi cum gravissima causa fuerant, interim in Synedrio M. necessario debebant praesentes esse Semper 23 Viri.

(d) Quarto. Videndus est Locus Synedrii M. qua de re agit Auctor § 8. Locus in quo Synedrium considere Solebat, pro ratione tem-

porum.

porum Varius erat (.) olim quidem Stante Tabernaculo dicuntur consedisse Judices ad ostium Tabernaculi Num. 11. 24. tam in Deserto, quam in Terra Canaanis, donec Templum Imum extructum esset, quo do tandem in Vicinia Altaris consederunt Judices. (..) Exctô Templo Imo Locum Synedrii fuisse prope Portam Orientalem in Conclavi Principum probari posse videtur ex Jer. 35. 3. (:) In Templo 2do destinatum fuit Synedrio M. celebratissimum illud Conclave לשכת הגזית Pasit. Seu casi Lapidis. Lapidibus enim pretiosis, et magna arte celatis, constructum erat hoc Conclave. Extructum fuit a Simeone Ben. Shetach. Praside Synedrii M. cum Splendore ac Magnificentiâ, ut Salomonis Ben Virga fides habenda sit, nihil huic adhuc simile aut secundum orbis viderit. Fuit autem hoc Conclave partim in Atrio, partim in חל Hoc Spatio Antemurali Situm, ita ut Judices forma Semilunari, in parte minus Sancta Sol. in חל considerent, non autem in Atrio, nam in Atrio nemini licebat Sedere, nisi Regibus, ex Stirpe Davidica oriundis.

Forma Consessûs hæc erat: Omnes Judices consti

considebant in ⅘ parte minus Sancta, figurâ Semilunari, seu Semicirculari. In medio erat Sedes Principis, dexter ei adsidebat Pater Senatûs, Sinister vero חכם Sapiens. Ceteri Adsessores considebant suo quisq; ordine, ab utraq; parte ita, ut dignior quisq; proprium Principem sederent. Adstabant Scribæ duo unus a dextris, qui vota absolventium Scriberet. alter a Sinistra, qui vota condemnantium Scriberet. R. Jehuda addit tertium Scribam, qui utriusq; vota Scribere solebat, ut eo certius constaret de singulorum numero. Reus adduci solebat coram Judicibus per ostium ⅘ II, ad dextram Rei Stabat בעל דינין Dominus litis, qui vel pro Reo vel contra Reum Verba faciebat. Huc Psal 109. 6. Stet Satanas ad dextram illius. Item v 31 et Zach 3. 1. Qui natu maximus inter Judices erat, is Sententiam pronunciabat dicendo: Tu innocens es, vel Tu obligaris, Quare nulli Judicum licebat, ubi Synedrio egressus est, dicere ad Reum; Ego Secundum te, vel juxta votum Tuum judicavi, collega mei te condemnarunt, non Ego, nam me collega mei numero Vicerunt. Hoc qui Judicum fecisset, in Eum

in Eum competere judicabant, id quod est Prov. 11. 13
Qui prodit arcanum Calumniator est.

(::) Dadunt Thalmudici: Ante excidium Templi 2di 40 Annis migrasse Synedrium M. e Conclavi Gazith in Tabernas Montis Templi. Judæi enim Sub Romanorum potestatem redacti, majestas eorum quum imminuta esset, locum hunc Gazith reliquerunt, nec amplius in illo Gazith Sessio Synedrii celebrata fuit, nisi Semel tantum Scil. quum in Causa Extⁱ Jesu Synedrium celebratum est. Tempus autem illud, Scil, quô locum Gazith reliquit Synedrium M. Annis Scil 40 ante Templi 2di destructionem, incidit in Annum Extⁱ 30mum atq; adeo ante mortem Extⁱ 3-bus circiter Annis deseruit Synedrium locum Gazith, transiitq; in Tabernas montis Templi. Hoc eodem tempore Judicia capitalia Sibi adempta esse conquerentur Judæi, Quod patet ex eorum Verbis Joh. 18. Nobis haud licet occidere quemquam.

(::) Tandem ex hisce Tabernis translatum est Synedrium M. in ipsam Urbem Hierosolymam. Inde iterum ad alia loca Varia, Qua de re Vide Auctor nostrum

nostrum § 10 - ut et Praesides Synedrii M. numero
10, Per quos Lex Oralis propagata fuerat, videri
possunt § 11. Primus eorum fuit Ezra novissimus
sive ultimus vero fuit, Rabban Gamaliel, Filius
R. Judae Sancti.

(c) Tandem Quinto agendum est, de Auctoritate Synedrii M. Una de re agitur § 6. Tota Synedrii M. auctoritas patet (*) Ex Rebus, quibus Synedrium M. curam impendebat (**) Ex Personis, de quibus Synedrium M. judicare poterat. (***) Ex Sententia Valore et efficacia, quam Synedrium M. pronunciabat. (****) Ex Poenis, quas Deis ipsis Synedrium infligere solebat.

(*) Potentia et Auctoritas Synedrii M. patet ex Rebus, de quibus in Synedrio M. negotium gerebatur. Agebant Patres Synedrii M. de Rebus Politicis et Ecclesiasticis, Publicis et Privatis. Verbo: omnibus, quae ad Reipub. regendam faciebant, omnes enim Regiminis normam Patres Synedrii scribebant. Traditum Thalmudicis: Pacis belliq; jura penes Patres Synedrii fuisse, non penes Regem Judaeorum, adeo, ut ipse Rex bellum movere, vel Pacem

cem cum aliis Pentibus absq; arbitrio Synedrii M. ferre non poterant. Distinguunt tamen Iudæi inter bellum Præcepti seu Sacrum, et bellum arbitrii. Per Priori illud Scil. bellum Præcepti, dictum מלחמת מצוה Seu Sacrum intelligunt, Internecivum illud odium, Quô Deus ferrô flammisq; deleri voluit, atq; extingui Septem maledictas Palæstinæ Gentes, cum Amalecitis. Iam dicunt Thalmudici: Hoc bellum poterat Rex ipse Suâ autoritate Suscipere, et exequi, absq; Synedriô Consultô, eo quod æterni Vigoris extaret Præceptum de Pentibus illis Septem delendis. Per Posterius bellum seu bellum arbitrii, Quod dicitur מלחמת הרשות intelligunt bellum illud, Quod Rex vel ad gloriam, famamq; propriam propagandam, vel ad extendendos fines Imperii Iudaici Suscipere vellet. Hujus modi bellum tradentibus Thalmudicis Regi ipsi Suscipere, et exequi non poterant, nisi ex Consilio et arbitrio Synedrii M. Superbum hoc Decretum Thalmudicorum in Sanhedrim Cap. 1. § 5 ita habet: Bellum arbitrarium non nisi ex autoritate Synedrii M Suscipere potest. Supremam hanc Synedrii M. autoritatem falso probant Thalmudici ex loco Exod 18. 22. omnis res magna

magna ad Se deferatur. 1e ad Assessores Moſis. Sed hac via et ratione, Si nempe Moſis Synedrium M. exſtitiſſet, et Si Summa auctoritas penes Synedrium M fuiſſet, Sane ipſe Moſes quoq; ab eo dem Synedrio M. in ordinem cogendus fuiſſet, omniq; auctoritate exutus fuiſſet, in negotio Pacis et belli, rerumq; omnium, certe longe alius quod erat Argumentis ad rem tam magni momenti probandam. de quo Vetera monumenta aliter nos edocere jubent. Annales quippe rerum Hebraearum nos satis docent, ipſos Reges Judaeorum non Subjectos fuiſſe auctoritati Synedrii M. Sed eos pro Suo arbitrio bella Sumſiſſe et poſuiſſe. Et Sane Suprema haec Synedrii M. auctoritas, quam urgent Thalmudici, cui Reges quoq; ipſos Subjectos praedicant, directe pugnat jure illi regio, Quod Samuel Lib 1 Cap. 8vo delineavit, et ad terrorem Imperio Judaico mentiendum ob oculos poſuit.

Nullo pariter nititur ibi cine, Quod de Rege ipſo Sanxere Thalmudici, Quod Regi creandi quoq; Poteſtas Synedrio M. adtribuerunt. Religionis negotium quoq; a Synedrio M. pependiſſe tradunt Magiſtri. Credunq; adeo Cabbalam aliquam

aliquam, seu Misteriorum Doctrinam jam inde ab initiis Reip. Iud. per manus traditam esse, cujus Discipulos omnisq; Posteros pene hos Synedrios fuisse fuerit. Eorundem officium creditur fuisse Statuta quedam de rebus Sacris condere, ac modos quosdam comminisci, quibus Lex exponeretur. Atq; adeo Synedrii officium fuisse dicitur Legem oralem condere, quae ad Seros Nepotes propagaretur.

(××) Jdo Auctoritas Synedrii M. patet ex Persona, de quibus Synedrium M. judicare poterat. Poterat Synedrium M. Sententiam pronunciare de Persona qualibet, cujuscunq; generis, dignitatis, Status et conditionis fuerit illa Persona. In Codice Sanhedrim Primus Canon hic est. Tribus integra Pseudo Propheta, Sacerdos M. non nisi in 71 Judicum Consessu judicantur. Imo Libris fides sit habenda, etiam Reges ipsi tremendis Synedrii M. sententiis subsunt.

(×) Quantum ad Tribum integram, si Tribus aliqua, vel tota, ac totaliter vel maximam partem defecerit ad Idololatriam, tum Judicium ferebat Synedrium M., quod colligunt Magistri Deut. 17. ubi Sancitur: ut Homo privatus si Idololatriâ Le Le polluerit, tum judicetur is in sui-

in minori Consessu, sive foro Particulari. Ergo inferunt Magistri, Si vera Tribus pollueret Le Idolorum cultu, tum illa in Synedrio M. debuit judicari, tanquam in Consessu Generali.

(") Si Pseudo Propheta alicujus inventus fuerit inter Judæos, tum is non alibi debuit, et potuit judicari et damnari, nisi in Synedrio M. quod erat Hierosolymis. Ita Rectus D. quoq; a Judæis Pseudo Propheta habitus, Hierosolymis judicatus et damnatus est, Nine Lux adfundatus Dicto Domini Luc 13. 33. Non contingit ut Propheta pereat extra Hierosolyma. In Urbe celebri Jabne, quæ olim Lodæ Academia et Synedrii M. erat, solebat esse Consessus publicus, ubi Pseudo-Propheta damnabatur. Sed Legimoribus temporibus Synedrium M. quia Hierosolymis erat, tum Pseudo-Propheta Hierosolymis damnabatur.

(::) De Pontifice M. in Sanhedrim, 2dus Canon. ita Sonat. Sacerdos M. judicat et judicatur. Testimonium dicit, et in Eum Testimonium dicitur. Sed Capitaliter de eo nemo judicabat, nisi Synedrium M. f in Pontificem M. ut ob Varia delicta et pollutiones ex facili contingentes Pontifex Max.

f Eo autem se extendebat Potestas Synedrii M in Pontificem

Max. Ioris cædi, et flagellari posset. Quam Poenam Supportans Pontifex M. restituebatur in Magistratu Suum, Sed si Praes Synedrii ita verberatus fuisset, ampliùs Praes Synedrii esse non poterat.

(::) Eiusdem Spiritûs, et intoleranciæ Pharisaicæ est, Quod Reges quoq; tremendi Synedrii M. sæpibus et correctionibus Subjecerint, ut Reges ipsos quoq; Synedrium M. in ordinem cogeret. Statuunt Legistæ: ob tria delicta Regem incurrisse in Poenam flagellationis publicæ coram Synedrio M. infligendæ, Scil (+) Si Uxores ultra octodecim duxisset (+) Si Equos curules, et Pompæ regali inservientes, ultra necessitatem vel unq; plus comparasset (=) Si opes et divitias avidius congessisset in proprium Suum Thesaurum, Sed ita misera Sanè ipsius Sors Salomonis Regis, cui tribus istis rebus minimum quantum excesserat (+) Uxores plus quam 18. habuit (::) Equos infinite multos et ingentes opes Regales tanta congessit copia, ut nemo Regum ei par fuerit, adeo, ut juxta hanc Legem Synedrii tergemina Salomon commeruisset flagella, tribusq; vicibus flagellis cædi coram Synedrio publicè debuisset. Ex his patet Verbera-

Poenam

Poenam Regiae Majestati, e diametro oppositam fu-
isse. Mollire igitur conantur hae Thalmudici, qui-
bus subscribunt, dicentes (1.) Regem non a Lictore
publice fuisse flagellatum, si nempe Rex deliqui-
set, Sed ab alio aliquo homine, quem ipse Rex
eligere voluit. (2) Denique dicunt: Flagellatio
olim apud Judaeos non fuit tam ignominiosa,
ac apud nos hodie, et nobilissimae quoque Perso-
nae Poenam illam olim sine ignominia Sub-
ibant, tanquam muletam aliquam. Addunt (3)
Rex ipse modum quoque, quo se flagellari pos-
sit, praescribere potuit. Sed ditata haec Thal-
mudicorum nugas magni quoque Viri Calculos Suos
adjunxerunt, inter quos etiam Ill. Protius censen-
dus est, De jure belli ac Pacis Lib 1. Cap. 3. §.
10. Sane ubivis Pentium, et apud Judaeos
quoque flagellatio semper fuit ignominiosa, ideo
Josephus, Poenam hanc adpellat Turpissimam et
illiberalem, quae homini ingenuo minime con-
venit, nedum Regiae Matti. Nil igitur ab-
surdius, quam Sceptra Regum Potestati et Au-
toritati Synedrii M. Subjecta fuisse.

Distinguunt Magistri Reges ex Domo Davi-
dis ortos, a Regibus Graecis, dicuntque: Reges
ex Do

ex Domo Davidis esto, Penam flagellationis sponte Subiisse, non detractasse, Panitentiam hoc ipso agentes, quam Legem et Constitutorem Synedrii optime noverint. Sed Reges reliquos Israelis ob factum, et Superbiam legi huic Synedrii M. Lese Submittere recusarint.

Negantur porro Magistri, dicentes: Si Synedrii M. neglexisset Penam Regibus infligere, tum Viri Synedrii M. ingentem Panam Deum adfecit. In Pentateuchum hac legitur Fabella. Servus Jannaei Regis, ex Hasmonaeis oriundi, commiserat Homicidium. Simeon Ben Schetach Prases Synedrii M. hortabatur Sapientes, ut in Flagitium illud animadverterent, ac judicium de eo haberent. tum Sapientes ipsi provocant Servum Regis, Regi quoq; dicunt: Fuisse quidem Sistas Te, ac Testimonium accipias. Lex enim Scripta de Steris Exod 21. 29. Veniat Possessor boris, et consistat juxta borem Suum, et Dominus boris quoq; detur. Seros autem jumentis comparantur. Venit ergo Rex Jannaeus in Synedrium, atq; illic consedit. Tum Simeon Prases Synedrii dixit ad Regem: Surge pedes Tuos, tum Testimonium de Te dicetur. Neque potest Te coram nobis Surgere, Sed coram illo, quo jubente mundus existit. Quia dictum est. Stabunt duo illi Viri, quibus Lis est, Deut 19. 17. Tu Rex Surge

am flagellationis
enitentiam hac ipso
rem Synedrii optime
aclis ob factum, et
M. Lese Submittere
gistri, dicentes: Si
Regibus infligere,
Deus adfecit. In
abella. Servus
it, commiserat Hom
set Synedrii M. hor
illud animadvertere
tum Sapientes ips
it quoq; dicunt:
ceptas. Lex enim
niat Possessor bovis,
et Dominus bovis qui
tes comparantur.
drium, atq; illic
dixit ad Regem;
um de Le dicetur.
ese. Sed coram illo,
ria dictum est. Stab
Deut 19. 17.

Jugens ad Præsidem dixit; Non ex Tuo jussu Sto,
Sed pro eo, Quod censebant Collega Tuâ. Tum Pra-
ses Synedrii respexit dextrorsum, et Sinistrorsum num
haberet Suffragantes Collegas Suos, at ipsi Vultus Suos
in Terram pro metu defigebant, nec faciem tollere
audebant, tum dixit ad eos: O! Vos cogitabun-
di futurum est, ut cogitabundus aliquis Vos ul-
ciscatur. Tum Fabricl Angelus Viros illos Synedrii
M. confestim hunc omnes adfixit, adeo ut omnes
animam efflarent. Ita Herodem quoq; Regem in
Jus a Synedrio M. Vocatum fuisse narrat Joseph.

(xxx) Auctoritas Synedrii M. patet Testis ex
Valore et efficacia Sententiæ Pronunciatæ. Traden-
tibus enim Magistris, Sententia a Synedrio M. pro-
nunciata, Sine adpellatione et Provocatione Exe-
cutioni mandari debuit. Ut autem Synedrium
Justiciam Suam in Sententia ptolata toti Popu-
lo declaret, jussit Reo ad Supplicium protracto
præire Præconem edita Voce clamantem. Hic
abit ad Supplicium, Quô mortem Subit, Quia
hoc flagitium hoc tempore et hoc loco commisit,
atq; Hi et Hi Sunt Testes contra Eum, Si quid quis
sciat, quod huic Reo prodesse possit, accedat, et in
medium id ipsum proferat ad Reum liberandum.
Dum Reus ad Supplicium ducebatur, et inter eun-

Dum

dum aliquid Reo in mentem Veniſſet, quô Le de novo ex
cuſare poſſet Quatuor vel Quinq; Vicibus quoq; Reus re
ducebatur ex Via ad Synedrium M. Ut autem Confortare
tur Reus in tanto diſcrimine rerum, duo Viri ex Sapien
tibus ei adjungebantur.

Dicterat impia et mendaciſſima Magiſtrorum Fabu
la de Jeſu noſtro Duô, legitur ea in Sanhedrim Cap. 6
Traditio eſt, inquiunt, Veſpera Paſchatis Suſpenſum fu
ſe Jeſum et praiviſſe Præconem, Per 40 Dies ita clama
rem: Prodit ipſe lapidandus, eo quod Seduxit proſtigia
Iſraelem, Quis cunq; Scit, pro eo defenſionem, prodeat
et proferat eam, at non eſt inventa defenſio, Suſpendi
runt ergo Eum Veſpera Paſchatis.

(××××) Auctoritas Synedrii Quarto patet ex Ju
riis, quas Synedrium Reis irrogabat, quæ erant
(Ψ) Capitales (ϓ) Non Capitales.

(Ψ) Pœnæ Capitales ex mente Thalmudicor erant ha
Quatuor. (ϓ) Lapidatio, (ϓ) Combuſtio (ϓ) Decollatio
et (ϓ) Strangulatio Vide Codicem Sanhedrim Cap. 7.
§ 1. Suſpenſionem autem e ligno cujus mentio extat
Deut 21. 22. 23 dicunt fuiſſe tantum additamentum
Lapidationis et Cumulum ignominiæ, poſt mortem
demum impoſita i.e. Dicunt Thalmudici, Quod Ju
dæis non fuerit in uſu Suſpenſio e ligno, ita ut Ver

Cap. 7. De Syn
rum hominem Su
interim hominem
lapidationem. A
Panis Capitalibu
Agitabo Quæſtion
Sect. An Supplicium
Judæor. (Ψ)tio
burent tempore
egerunt.
(Ψ) Primo A
mudici ponunt,
ut statim dixi:
et Strangulatio
(ϓ) Prima
Thalmudicis hu
cum extra Caſtra,
ſtra Moſaica, et
eamdem Sancti
tanto editior e
Lapidandi addu
cum eo duo Ju
manibusq; pro
loco illo præci
cipitum protaber
præcipitandi m

rum hominem Suspendissent, Sed Suspenderunt
interim hominem, Verum jam antea mortuum per
lapidationem. Agam ergo (¶) Primo de hisce Quatuor
Poenis Capitalibus, quas Thalmudici recensent (¶) do
Agitabo Quaestionem Vexatissimam apud Philologos,
Sil. An Supplicium Cruce olim in usu fuerit apud
Judaeos. (¶) tio In-quiram. An Judaei, Ius gladii ha-
buerint tempore eo, quo Eum in ferale lignum
egerunt.

(¶) Primo Agam de Poenis Capitalibus, quas Thal-
mudici ponunt, Qua Quatuor ab iis recensentur, Sil.
ut Statim dixi: Lapidatio, Combustio, Decollatio
et Strangulatio.

(¶) Prima est Lapidatio. Ritus Lapidandi a
Thalmudicis hunc in modum enarratur. Extitit lo-
cus extra Castra, et extra moenia Urbium, nam ca-
stra Mosaica, et moenia Urbium Terrae Cananaeae
eandem Sanctitatem habebant. Hic locus altero
tanto editior erat, unius hominis Staturâ, La-
pidandus adducebatur ad locum hunc. Simulq;
cum eo duo Testes conscendebant locum illum,
manibusq; post terga ligatis, ab uno Testium ex
loco illo praecipitatus est, idq; ea cautione ut in
deorsum prolaberetur, seu Supinus procederet. Hunc
praecipitandi morem excusare conantur Magistri ex

Exod

Exod. 19. 13. Quicunq; montem adtigerit, lapidibus obruetur, aut ירה Quod vertunt, jacietur, adfigetur in Terram. Nostri Interpretes rectius convertunt, Confligetur Sagittis / est enim plane extra oleas. Hinc Rabbini inveniunt peculiarem Lapidationis ritum, per dejectionem ex alto, pugnat enim hoc cum Posterate Particula Disjunctiva aut. / ubi Reus ita praecipitatus est, Alter Testium Lapidem in Pectus ejus projiciebat, Si Reus ex hoc jactu lapsus animam exhalavit, tum Legi Satisfactum est, Si vero animam non exhalasset, tum alter quoq; Testis Lapidem in Pectus ejus projecit, Si Reus ex hoc ictu quoq; mortem non obiisset, tum Universus Israelitarum cetus eum Lapidibus obruere debuit, ut Sanctum est, Deut 17. 7. Manus Testium primum esto contra Eum -- postea manus totius Populi -- Conf. Deut. 13. 9. Testes ipsos in Lapidationis Executione primos fuisse patet ex Historia Protomartyris Stephani Act 7. 58. 59. Extra Urbem Eum ejectum Lapidarunt Testes autem deposuerunt Pallia Sua ad pedes Saulis Lapidarunt igitur Stephanum. Ad hunc morem Testium alludit Textus D Joh. 8. 7. ubi ad Mulierem adultera accusatores ita Textus D. instit. Qui Vestrum immunis

immunis est a Peccato primus in eam jaciat lapidem. Testes enim et Accusatores solebant primum lapides in lapidandum projicere.

Hisce jam ita peractis, Rabbini, quicquid Sequuntur Cæteri, dicunt. Cadaver lapidati hominis jam mortuum, ex arbore infelici suspendebatur. Hunc Suspensionis ritum autem Sic describunt Rabbini: Ut Baba ingens fuerit depacta in Terram, Superne transverso ligno praedita instar Crucis. unde Cadaver lapidati hominis manibus hinc et illinc diductis, ac teligatis, Publico opprobrio, et horori fuerit propositum, usq; ad Solem occasum, Quando tandem Terræ mandari debuit. De hac Cerimonia contendunt Sonare Rabbini, et Cæteri plerique Rabbinos presto pede Sequentes, Celeberrimam et Sapientiæ plenissimam Legem illam, Quæ extat Deut. 21. 22. 23. Quem locum infra accuratius excutiemus.

(*) da Pœna Capitali erat Combustio. De Combustione in Codice Sanhedr. Cap. 7. §. 2. hæc Thalmudicorum est Traditio: Damnatus in Combustionem, ad genua usq; in Sino defodiebatur, deinde linteum, sive Sudarium durum collo ejus

ejus circumdatum, et a duobus Viris hinc et hinc tra
dia adtrahebatur, donec damnati hominis os aperi
tur, gutturq; hiaret, orizq; hiantis Pannum vel Plum
bum ligneo factum infusum est, Quod per guttur in
Viscera penetrans intestina ejus combureret, et con
summeret. Rabbi Iehuda ait. ne ob fauces hinc inde
strictas Rem ipse moreretur, et sic Praeceptum com
bustionis irritum redderetur, os Rei forcipe apere
batur. et ita metallum liquidum gutturi ejus in
fusum erat. Ergo ex hac Thalmudicorum descriptione
Combustio apud Veteres Hebraeos non erat per rogum
accensum. ut apud Persas alias, Verum infuso metallo
liquato in guttur, et apellabatur haec Combustio
Animae Combustio, non Corporis. Sed. haec Thalmu
dicorum Traditio ob Varias circumstantias est non
tantum Suscepta, Sed etiam mendacii plena, nam
haec proprie nequit adpellari Combustio. Qualem
Lex Mosis urget addito Verbo שרף Quod Sonat
de Combustione tali, Quae Corpus per flammam
dissolvit, et in Cinerem redigit, Apud Iudaeos
Posteriores vis invaluerat alios quoq; mos
Comburendi, Quo nempe Corpus mensio rogo
comburebatur, Quae Combustio dicta est Combustio
Corporis

Corporis. Sed
stiosse dicitur
Combustionem dic
Elia, quae Sco
gum accensum,
ratus eo tempo
Veterum. Dicit
infuso debuisse
in more erat.
Sed obser
vendi, Sic. Pl
fosforo, nec ex
bari potest. V
re Solebant
uti et alia Se
combustionem fu
ferunt ex more
dicebant Doct
peratore dicit
factum Rex A
Bibe aurum,
(*)tia Poen
Thalmudici; Iu
reliquas Poena

Corporis. Sed hic mos comburendi minus usitatus
fuisse dicitur Judæis. Inde Rabbi Eliezer illegitimam
combustionem dixit eam, quâ Sacerdotis cujusdam
filia, quæ Scortata fuerat, combusta est per ro-
gum accensum, et hoc ideo factum ait. Quia Se-
natus eo tempore non erat peritus Statutorum
Veterum. Dicitur Eliezer Plumbo liquefacto, ori
infuso debuisse filiam illam comburi, ut olim
in more erat.

Sed observandum porrò est, hic mos combu-
rendi, scil. Plumbo infusò gutturi, certe nec ex
Josepho, nec ex Philone Judæo ullo Vestigio pro-
bari potest. Veteres enim Judæi, ut et recentio-
res solebant comburere per rogum incensum
uti et aliæ Gentes, Quod ergo fingant Thalmudici
combustionem fuisse in usu Plumbô infusô, id bau-
serunt ex more Persarum, Sub quorum Imperio
vivebant Doctores Thalmudici: De Casto Im-
peratore dicitur: Quod illi in os aurum liqne-
factum Rex Persarum infuderit, cum Verbis:
Bibe aurum, qui aurum sitiebas.

(*) tia Pœna Capital. erat. Decollatio. Tradunt
Thalmudici; Jus gladii Regi fuisse permissum, Sed
reliquas Pœnas Capitales ad Synedrium pertinuisse,

et ante

et auctoritate Synedrii, non Regis auctoritate potuisse irrogari. Perhibent porro Thalmudici: Decollationem primitus fuisse Gladio. Sed hac quum indecorum esse istimassent, tandem caput decollandi hominis truncis imponebant, Sicq Securi amputabant, ut in Anglia quoq Sape factum. Apud Romanos quoq primitus Securi fiebat Decollatio, Mos enim erat Romanis, Panam non Capitalem Virgis peragere, Panam Capitalem vero Securi, Inde Lictores Romani, fasces Virgarum et Securis colligatas gestabant. Sed postea invaluit mos Gladio, uti in Decollandis hominibus, quippe quod honestius esset. Ideo Bassianus Cæsar, Severe illos increpuit. Qui Papianum I. Extum Securi decollarunt, quum gladio id fieri debuisset, Vid. Spartianum in ejus Vita.

In Codice Sanhedr. Cap. 3 § 3. Decollatio plebitur fuisse סייף בקנה Quæ Sententia Thalmudica a Doctis Interpretibus non satis accurate intelligitur. Cl. Coccejus vertit. Quemadmodum jus Regium fieri solet. Unde videtur Coccejus Veteribus Rabbinis, qui contendunt: Lapidationem Combustionem, et Strangulationem auctoritate Synedrii fuisse inflictam, Sed Decollationem auctoritate tantum Regis, adeo, ut jus gladii ad solum Regem pertinuer

n Regis auctoritate pos
Thalmudici: Decollatio
d hoc quum indoctum
ecollandi hominis trun
nputabant, ut in Angl
manos, quos primi
enim erat Romani
peragere, Panam Capi
Romani, fasces Virg
ant. Sed postea mo
landi hominibus, qui
Bassianus Caesar, Sever
enum J. Cretum Secu
fieri debuisset, Dd.

ap. 3 § 3. Decollatio
duo Sententia Thalm
us non satis adcura
rtit. Quemadmodum
videtur Collega Pelli
unt: Lapidationem
nem auctoritate Sy
ecollationem auctorita
gladii ad Solum Regis
sententia

pertinuerit. Sed Thalmudica haec Sententia שלטון
דיני נפשות Secundum Regnum, nil aliud sonat, quam de-
collationem demum inter Judaeos debuisse fieri Se-
cundum Imperium Romanum, i.e. prout in Impe-
rio Romano peragitur Scil. Gladio, non Securi, quum
jam Judaei Sub Potestate Romanorum essent, eo-
dem modo debebant Judaei quoq; Decollationem per-
agere, quo Romani. Ergo Thalmudici Sententiam
hanc שלטון דיני נפשות per contentum quasi usurpa-
runt. Apud Nos vero Sub Augusto Caesare mu-
tine Scil. Quod Decollatio Securi fasceibus involutâ
peragatur, abolitum est.

(♆) Postremo loco venit Strangulatio. Hanc
Poenam hoc modo peractam fuisse tradunt Thalmu
dici: Quod Damnatus genuum tenus in limo, vel-
simo defossus est, injectoq; collo ejus linteolo,
a duobus Lictoribus hinc et illinc linteum ad-
trahebatur, donec Damnatus animam emitteret.
Atque haec Poena in lege non specificatur, ratio-
nem reddunt Thalmudici: Quia sint Poenae hae
Capitales levissimae, non acerbissimae, ut reliquae,
ideo in lege non specificatur, Dicuntq; Supplicium quodcunq; in lege non memoratur, esse
levissimum.

(♇) Jo jam Sub examen revocabo Quaestionem
in foro

in foro Philologico longe vexatissimam Scil. An Supplicium Crucis apud Veteres Hebræos in usu fuerit necne ita ut Vivum hominem Crucifixissent. Quæstio hæc antiquissimis Temporibus extra omnem Controversiam fuit posita, nec quisquam in dubium revocaverat Supplicium Crucis antiquis Iudeis cognitum, usq; Publico receptum fuisse. Nostra autem tempestate Viri in arte literaria Principes, negant Supplicium Crucis cognitum usq; Publico Iudeis receptum fuisse, adeoq; adserunt, Principem quoq; Gloria Jesum more Romanorum fuisse ferali crucei, Patibulo q; adfixum, non more Iudeorum. Princeps Signum hoc Sustulit Il. Casaubonus Summus Philologus, et Criticus, qui in Exercitationibus Suis longe eruditis contra Annales Baronii dum Calamum Strinxisset, hoc quoq; nomine Eum notavit, quasi insignem ille errorem erraret, Dum adseveret, Supplicium Crucis usitatum fuisse Veteribus Hebræis. Hæc Sententia tandem Casauboni robur Sibi Sumsit ex Auctoritate Jos. Scaligeri, Summi Virorum, qui etiam negare Sustinuit Veteribus Hebræis in usu fuisse Supplicium Crucis; Vid. ejus Animadversiones in Eusebium. Hinc tandem Viri Eruditi postea Calculos Suos contu-

lere

lere, inter quos etiam est Summus noster Relandus qui § 6. hæc Verba habet: Crucifixio Pœna Judaica non fuit, licet id quidam colligant ex 2 Sam. 21: 6. Num. 25. 4. Jos. 8. 29. Jos. 10: 26. Nam illa Suspensio non erat hominum Vivorum, sed mortuorum, adeoq; Pœnæ Consequens, non Pœna fuit.

Nos non Auctoritati magnorum Virorum, Sed Veritati Subscribimus, dicimusq; adeo; Suplicium Crucis Veteribus Judæis in usu fuisse, adeo adeo ut feralj ligno Suspenderint homines non prius mortuos, Sed Vivos. Ad Sententiam hanc Firmandam.

(1) Principe gradu hoc asumo Argumentum petitum ex nobilissima, et mysterii plenissima Legatoris Sanctione Deut. 21. 22. 23 Cum in aligno Peccatum fuerit morte dignum, eumq; morte adfeceris, et Suspenderis e ligno, ne pernoctet cadaver ejus in ligno, Sed omnino eodem die illud tumulo mandabis, Quia Execratio Dei est Suspensus, ne profanes terram, tibi in hæreditatem donatam. Aperte his Verbis innuitur ipsum Crucis Suplicium, Per Suspensionem enim hic memoratam non debet intelligi Strangulatio in Patibulo, usu hodierno recepta, quæ fit Spiritu inter-

clusō

ductô, per laqueum collo malefici injectum, quando scil. infelix ille Malefactor collotenus a feralî ligno pendet. talis enim Suspensio, qualis hodie apud nos Viget, scil. ut quis fune collo injecto, e ligno Suspendatur, Hebræis in usu olim non fuit. Sed Suspensio e ligno apud Hebræos talis fuit, ut Trabs ingens Terræ defossa, Superne lignum transversum positum est, ut referret formam Crucis, et Sic malefactus Cruci illi adfixus, et diductis hinc illinc manibus, Sed funis ejus collo nullus injectus est, nam ita Species Strangulationis hic fuisset. Thalmudici autem Strangulationem et Suspensionem, tanquam duo Supplicia genera, palam distinguunt. Strangulatio enim erat, quum quis ad genua usque fimo defossus est, et laqueo injecto collo ejus, a duobus lestibus ad duas partes distracto Suffocabatur. Suspensio autem e ligno erat, quum quis ad Trabem erectam, instar Crucis compositam, diductis manibus adfixus, vel alligatus, absq; tamen fune collo injecto, quo Suffocari debuisset. Ex loco igitur Statim laudato manifestum est, Supplicium Crucis Veteribus Hebræis in usu Publico fuisse.

Verum

malefici injectum, Quando
ollotenus a feralí ligno
lis hodie apud nos Viget
to, e ligno Suspendatur, Ad
Sed Suspensio e ligno
abs ingens Terra defos
rsum positum est, ut reus
malefícus Crucis illi
ve manibus, Sed fune
nam ita Species Stran
almudici autem Strangu
tanquam duo Supplic
unt, Strangulatio enim
go simo defossus est, et
duobus Lestibus ad
abatur. Suspensio autem
ad Trabem erectam
netis manibus adstrict
nen fune collo injecto,
Ex loco igitur Statim
rliesium Crucis Versus
o fuisse.

Verum

Verum non tantum inter Magistros Hebraeorum, Sed etiam inter Theologos Chiaños ea opinio irrobora-vit, ut Suspensio hac e ligno non fuerit Vivo Spiran-tiq; homini inflictum Suplicium, Sed fuerit tantum Adpendix Lapidationis, adeo, ut prius quàm Lapidatio ne Sit occisus, tandem mortuum ejus Cadaver fuerit ligno Crucis adpensum. Et quidem contendit Rabbi Eliezer, omnium illorum qui lapidati fuerant, tandem Cadaver mortuum Crucifixisse adpensum ad majus dedecus et opprobrii Cumulum augendum, horroriq; incutiendum. Communior tamen est Thalmudicor opinio, non omnium lapidatorum Cadaver fuisse Crucí adpensum, Sed tantum eorum, qui ob blasphe-miam et Idololatriam fuerint lapidati. Atque ita ut Statim mortis, altas radices egit etiam in nostrorum Theologorum animis, hac opinio. ut Veteres Judei neminem Vivum Crucí adfixerint, Sed prius lapidibus hominem occidebant, tandem mortuum ejus Cadaver Crucí Suspendebant; idq; excusare ex Verbis hisce L. latoris conantur. Deut. 21. 22, 23. Si morte adficeris Reum et Suspenderis eum e ligno. Quæ Verba Sic explicant. Si morte prius adficeris Reum, et postea Cadaver ejus mortu-um ligno Suspenderis.

Non.

Non possumus, quin ab hac Sententia, licet ma-
nis nitatur auctoritatibus, discedamus, atq; in alia tra-
abeamus, excussis enim Rationum ponderibus, adeve-
re Sustinemus. Legem duobus Versiculis Deut. 21. 22.
inclusam, neutiquam agere de additamento tantum-
modo nimirū post mortem, lapidatione peractam, impo-
Sed etiam loqui de Supplicio Crucis atrocissimo in
vum spirantemq; hominem exercendo. Quod Supplic
Supra omnes penas, Divinæ maledictionis fulmine
fuerat percussum, et infinitō horrore circumfusum
ut hoc Supplicio gravissima extaret pictura Dei
illius Pœnæ ac reatis. Quā devovendum aliquem
et ira Divina flammis obruendum Messiæ Caput
in Cruce ferali deflagraret. Quod nos in hanc Sen-
tentiam inclinare jubet, est

(†) Quod in universa Lege et Historia S. ubi
cunq; Lapidationis Sanctio occurrit, nusquam re-
tus hic memoratur Scil. ut Lapidati hominis Cada-
ver mortuum, tandem Crucis Suspendatur. nusquam
enim dicitur: Postquam Lapidatus moritur, Cada-
ver ejus ligno Suspendat. Quum tamen rei tanti mo-
menti Silentio involvi nec debuisset, nec potuisset.
Quippe quæ non tantum partem Supplicii Duo-
tio

tionis, Sed Sum
constituisset ex
et Suspensa. E
ret: absq; ulla
assiritur. Su
isse non Vir
rem occisi.
(≠). Rem
exempla ut D
rum respectu,
respectum Lap
ad Idololatri
hinc nulla est
Cadaver in
Suspensio pro
Si quis Suspe
lata erat, et
dius expinge
Ipsi quoq; A
Idolatras Suff
Sed vero in
tiam, Lapido
mentio Suspe
bueris

tionis, Sed Summam ejus diritatem, et Caput Rei constituisse ex diro illo Carmine: Exsecratio Dei est Suspensa. Ego ex Sacra abstimo Silentio pa ret: absq ulla ratione este Sententiam eam, qua asseritur. Suspensionem apud Veteres Judeos fuisse non Vivi hominis, Sed prius per Lapidationem occisi.

(≠) Rem Causamq nostram Solide probant Exempla ut Deut. 13. 9. 10. ubi absq ullo Personarum respectu, et extra illum Sanguinis, amicitiaq respectum Lapidatio decernitur in Eum, qui alios ad Idololatriam allicere, propellereq conatur. Sed hic nulla est mentio, ut Lapidati tandem hominis Cadaver in Sublime lignum evehatur, Quæ tamen Suspensio praetermitti nec potuisset, nec debuisset. Quum. Si quis Suspendi e ligno debuit, et potuit, is Idololatra erat, et ad atrocitatem criminis illius Vivi diu expingendam, ferali ligno Suspendi debebat. Ipsi quoq Adversarii contendunt, imprimis Idololatras fuisse post Lapidationem e ligno Suspensos. Sed vero in hac Lege, Quæ Sectatoris ad Idololatriam, Lapidationem decernit, nulla prorsus est, mentio Suspensionis illius, Quæ lapidationem sequi debuerit

(≠) Simili

(≠) Simili ratione procedere licet Deut. 17. 2--8. ubi in Idololatras, Seu Viros, Seu Mulieres lapidario ad mortem demeniatur. Sed quod ejusmodi Idololatria lapidibus occisus tandem post mortem e ferali ligno suspendatur plane non jubetur. Eadem est facies omnium locorum, ubi de Lapidatione Leges prodeuntur, nusquam Sane in iis jubetur, ut Cadaver lapidati hominis suspendatur.

Manifeste rem hanc docent Exempla Biblica. Ira (=) Sacrilegus ille Akan. Ios 7. 24. 25. lapidibus obrutus et occisus est, Cadaver tamen ejus non est Suspensum, cum tamen Suspendi debuisset, si ea mens esset Legis prolat. Deut. 21. Sed Cadaver ejus cum Cadaveribus filiorum et Iumentorum Ejus Combustum est. Ira (=) 1 Reg. 21. 13. Naboth Deum blasphemans lapidibus obrutus est. Sed tamen Cadaver ejus non est Suspensum e ligno. Ergo cadit Thalmudicorum Sententia, Quâ asserunt: Lapidati hominis Cadaver ligno fuisse Suspensum.

(2.) Arg. Depromere licet ex diserto illo carmine Deut. 21. Exsecratio Dei est Suspensus. Coll. Gal. 3. 13. Exsecrabilis est quicquid pendet e ligno. Ex quo fulmine diserto patet, Suspensionem e ligno non tantum Poenae Lapidationis additamentum fuisse, Sed Sa- plicium homi- timum et om- (3) Arg. Sententiam confert- pensis, et e fe- impleviste Typ- est, qui pen- Suspensus in Cultus D. Arg pependit in fit. Ergo in debuit Suspen- Quia caeterum esset. esse Typ- Deut 21. un- Obj. Ar 21. patam Se esse Suspensos, concepta est. ישתי שתשתי T: T: Et occisus fuer- ingruunt: ex- mum nec ate-

dere licet Deut. 17. 2-8.
Mulieres Lapidatæ ad
ejusmodi Idololatria
mortem eferale ligno
r. Eadem est fatis
Leges prodantur, nis
daver Lapidati hominis

ent Exempla Biblica.
7. 24. 25. Lapidibus
ejus non est Suspensum
ea mens esset Lex pro
cum cadaveribus Ethn
st nim est. Ira (:) Dei
ans lapidibus obrutus
est Suspensum e ligno.
ea, quâ affirmant: da
s fuisse Suspensum.
t ex divisimo illo Carm
e Suspensus. Coll. Sal. 3
det e ligno. Ex quo fol
ensionem e ligno non
itamentum fuisse, Sed
plic

plicium homini Vivo, Spirantq; inflictum divi-
simum et omnis maledictionis plenissimum.

(3) Arg. Ex Epist ad Gal. 3. 13. ubi Apostolus
Christum confert Lignum in cruce pendentem cum Sus-
pensis, et eferali Pegmate pendentibus, atq; Christum
impleviste Typicam Legem Deut. 21. Execratio Dei
est, qui pendet e ligno. Unde Sic Argumentamur.
Suspensus in V. Sto eo modo debuit Suspendi, quo
Christus D. Atq; Christus D. Vivus Suspensus est. Vivusq;
pependit in cruce, Quoad animam in cruce emi-
sit. Ergo in V. Sto. quoq; Suspensus e ligno, Vivus
debuit Suspendi non mortuus. Quare majoris est.
Quia aeternum Suspensus in V. Sto nunquam potu-
isset esse Typus Christi, nec Christus Typicam legem
Deut 21. unquam implevisset.

Obj. Ajunt Viri Docti. Ex ipsa Lege Deut.
21. palam Sequi olim in V. Sto mortuos tantumfu-
isse Suspensos, non Vivos, his enim Verbis Lex ipsa
concepta est. Si in aliquo fuerit Crimen Capitale
[illegible] Quod Sic reddendum existimant.
et occisus fuerit, et Suspenderis eum in ligno. Ergo
inquiunt: is Suspendebatur in Sto V. qui jam pri-
mum necatus est, nam Primo memoratur mors,
his Verbis

his Verbis: Si occisus fuerit. Postea additur Suspen-
his Verbis: Et Suspenderis eum. Sed hae Virorum Do-
rorum argutatio est merum cavillum. Hebraismi enim
indoles hanc Versionem flagitat: Si in aligno fuerit cri-
men Capitale, et illum hominem morte adficiendum Sus-
penderis, Sive morti et capitali Suplicio damnabi-
Suspenderis. In qua Versione ne minimum Summus
videamur. ex ipsius tenore et contexta Versionis no-
stra Presidium et firmamentum eruemus. Quippe Vr
dicitur: Si in aligno fuerit crimen Capitale cumq; Sus-
penderis Vr autem 23 dicitur: Ne pernoctato Cadaver
ejus in ligno. & postquam Scil. in ligno maledicto
piraßet, et cadaver redditum esset Suspensus ille.
Videmus distingvi Hominem Suspendiô perdendum
Vivum adhuc Spirantemq; a Cadavere ejus jam e-
necato, et Sane prius memoratur ipsa Suspensio,
postea Cadaver memoratur, postquam nempe Sus-
pensus ille in ligno expiraverit, jamq; adeo Cada-
ver redditus esset. Si autem Staret Adversarior
Sententia, tum Cadaver prius debuisset memorari
in Lege, postea tandem Suspensio. Lege adeo debui
lent Verba Legis ordinari: Si occides Eum et cada
ver, ejus Suspenderis e ligno. Statim in initio Legis
Cada-

cadaver debuis
niam post Sus
lam est homi
fuisse Suspensu
nem in ligno
cadaver. Ergo
denda, quô
adficiendum
Explica
13. 9, 10. ubi
denunciatur:
mum in Eum
si Rabbinor. a
nem illum
tandem lapid
ratur To O
Prius ergo H
bum se co
tradendum ve

(*) Num. 15. 35
denunciatur:
obvius Eum
viat qui

cadaver debuisset poni. Postea Suspensio. Sed quoniam post Suspensionem memoratur cadaver, palam est hominem non mortuum, Sed vivum e ligno fuisse Suspensum, adeo, ut demum post Suspensionem in ligno expiraverit, et in ligno evaserit in cadaver. Ergo patet Verba Legis eo Sensu esse reddenda, quô nos reddidimus Scil. Si illum morte adficiendum Suspenderis e ligno.

Explicationem hanc nostram firmat c) Deut. 13. 9, 10. ubi Seductori in Idolatriam haec poena denunciatur: Omnino Occidito Eum, tua manu primum in Eum intenta, obruet illum lapidibus. Ubi si Rabbinor. argutatio Valeret, Sequeretur; hominem illum Seductorem prius occisum fuisse, Postea tandem lapidibus obrutum, prius enim memoratur TO Occidere, Postea TO Lapidibus obruere. Prius ergo Hebraismi requirit, ut hunc quoque locum sic convertamus: Hominem illum mortitradendum vel occidendum lapidibus obruito. Ita c) Num. 15. 35. Prophanatori Sabbathi haec Poena denunciatur: Omnino morte adficitor Vir ille, obruito Eum lapidibus totus Coetus. Inepta Rabbinica quis Sequeretur, si hic iterum negaretur, hominem

Hominem illum prius occisum, tandem lapidibus ob-
ratum esse. Ita ergo Locum quoq; hunc convertimus
Hominem illum morte adficiendum, vel mori des-
natum lapidibus obruat totus coetus. Stat igitur
nostra Versio juxta Hebraea Linguae genium, in lo-
gem illam celebrem. Deut. 21. 22. 23. Et cum ve-
cidendum vel mori destinatum Suspendens eligi

Quando autem in Laudata Lege Deut. agitur de
Supplicio Crucis, non Cadaveris, Sed Vivo Spiran-
tiq; homini illato, patet nugas Rabbinod Sponte
evanescere. Et Sane nusquam in Codice S. memora-
tur mortuum Cadaver Suspensum fuisse. Omnes o-
entis Gentes Vivos homines Solebant Suspendere, Vel
Crucifigere, non autem mortuos, Quâ igitur rati-
ne fingitur, Solis Judeis in oriente hac olim in
more positum fuisse, ut non Vivos, Sed mortuos
Suspendant homines

Magnus ille Philologus Casaubonus ut Sup-
ra monui, Calamum Stringens contra Baronium
ait, maximum errasse errorem Baronium, quum
aseveret olim apud Judeos in usu fuisse Supplici-
um Crucis

occisum, tandem Lapidibus

locum quo hunc conve

e asperendum, vel mor

nat totus coetus. Stat

Hebraea Lingua genium,

Deut. 21. 22. 23. Et cum

Dest natum Suspendere

ndata Lege Deut. agitur

Cadaveris, Sed Vivo Spe

stet nuga Rabbinor

usquam in Codice S. mem

Suspensum fuisse. Drum

nes Solebant Suspendere

mortuos, Quâ igitur

Deis in oriente hab

t non Vivos, Sed mort

logus Casaubonus

Stringens contra Baron

rorem Baronium,

deos in usu fuisse

um cruris, ita ut hominem Vivum Spirantemq
clavibus Crucis adfixissent Judaei, Tribus Palma-
riis Argumentis Se Baronii Sententiam labefac-
turum esse profitetur Casaubonus. (¶.) Primo Ar-
gumentatur Casaubonus ex Traditione Thalmu-
dica, Quae Statuit: Nunquam morem fuisse Ve
teribus Judaeis, ut quem clavis in Pedes ma-
nusq Sigendis, Crucei adfigerent, Subjicit Casa-
ubonus. Infelices Rabbinos hinc Argumentum
ducere contra Evangelicam Veritatem, de Pas-
sione Messiae in ipsa cruce, unde Rabbini Pe-
dibus manibusq in id contendunt. ut omnia
cruris Vestigia ex Veteribus Prophetar oracu-
lis eradant, atq Supplicium cruris Divinitus
Messiae destinatum pervertant, adeoq: ait Casau-
bonus:/ Rabbini omnem crucem, ex ritibus
Gentis Judaeae exterminant.

(¶¶.) do Argumentatur Casaubonus ex pervagata
illa Traditione Thalmudicorum. Quae H. tantum
Supplicia Capitalia Superius recensita, in Gente Ju-
daea, locum habuisse Statuit. Scil. Lapidationem
Combustionem, Decollationem et Strangulationem
aitq Casaubonus, Nullum aliud Supplicium Capi-
tale memorari in toto V Ti codice, praeter H.

illa

illa recensita, Ergo Supplicium crucis Veteribus Iu-
deis non fuit in usu. Sed Resp. Extat in V. Te Codice
multis in locis Suplicium Capitale, Quod exprimitur Verbo
יצפון Vide Num. 25. H. Quod Suplicium Verbo יצפון
expressum, ad nullum H. illorum Suplicionum revocari
potest. Ergo יצפון. aperte notat Suplicium crucis, Un-
de patet, non tantum H. fuisse Suplicia Capitalia Scil.
Lapidationem Combustionem Decollationem, et Strangu-
lationem. Sed plura quoq; Scil. Suspensionem Sive
Crucifixionem. Imo dissectio quoq; Servis facta fuisse
Poena Capitalis. Ita Traditio Thalmudica docet, Vatem
Jesaiam Serra lignea dissectum. fuisse, Verbi יצפון Re-
ges multum distrahit Samaricos, Qui discerptum de
Primaria ejus Potestate. Conjecturas in praesentia non
congeram; Verbulo addo: Radix יפס Arabibus valet
luxari Violentius, et disrumpi, praesertim in caesso malleo
aliove tormento, unde in Hiph. יספון Significatio ejus
sit illius Suplicii. Quo membra rumpuntur, Quod
in Crucem. Sive Suplicium crucis optime quadrat.
Ergo in S. Sacra habetur mentio Suplicii Crucis.

(999) Fertium et maxime Palmarium Argumen-
tum Casaubonus inde petit. Quod nullum in universa
Lingua Hebraea Sit Vocabulum, quo Suplicium hoc
cis

is commode exp
prie dicta Signi
exhibebo, ut quan
ri possit. Inquit
va Hebraea caret
prie dictam Sign
nem crucifigendi
V. Teo Ce
in toto
Scil. Crucifixion
Suplicium Crucis
cipit porro Casaub
lorum, quibus
exprimunt. Scil
יצפון a יפס neg
posse exprimi Cr
em עץ arbor.
quam ut Crucem
Vox hac Scil
Suffixionem Seu
Sed Suspensionem
quidem Cadaver
quis denivari
et Philologo ha

eis commode exprimi possit, et quo Crux pro-
prie dicta Significaretur. Verba Casauboni
exhibebo, ut quantum iis insit roboris, et ponde-
ri possit. Inquit Casaubonus. Si nullum in Ling-
ua Hebraea esset Verbum, quod crucem pro-
prie dictam Significet, Si nullum Verbum actio-
nem crucifigendi designans, Si deinq nullum
in toto V. Tto certum Testimonium hujus Pœna
Scil. crucifixionis, prosset: certissime Sequetur,
Supplicium Crucis incognitum fuisse Judeis. Suf-
cipit porro Casaubon. examen illorum Vocabu-
lorum, quibus Interpretes Supplicium crucis
exprimunt. Scil ץ arbor. תלה Suspendit, et
יצלם a צלם negarq ullo horum Vocabulorum
posse exprimi crucifixionem. Quippe ait (.) Vo-
cem ץ arbor. se lignum esse, quid generalius
quam ut crucem accurate designare posset (..)
Vocem hoc Scil תלה et צלם dicit non continere
Suffixionem seu Crucifixionem, quae sit clavis,
sed Suspensionem per laqueum. Seu funem, et
quidem cadaveris jam enecti. Ubi cum Stupore
quis demirari Sane debet. tam acuto critico,
et Philologo haec inconsiderata excidere

potuisse

posuisse. Nunquam certe hoc scribere in animum Sum
fisset Casaubonus, nisi partium Studio, et Baronium ju
dicandi fervore abreptus fuisset. Ipse enim Casaubonus
& qui alios unquam optime callebat Verba in omnibus
Linguis usu valere, et arborem penes Latinos saepe pro
Cruce sequentari. Et quid quaeso Patibulum Si ori
ginem spectemus in se continet proprium ad crucem
fignandam, nihil enim aliud illud sonat, quam Instru
mentum Passionis. Quod proinde extendi posset ad
omnia, quae dolorem exprimunt, nisi usus Latinos
Uni Cruci Vocem illam alligasset. Quod attinet ad
תלה mera cavillatio est, ei adscribere Significatio
nem Suspendendi per funem cadaver mortuum, ma
gis quam, Suffigendi in crucem per clavicul. Nam
qui cruci adfigebantur, illi non semper clavis af
figebantur manus, pedesque ad crucem. Sed etiam funi
culis alligabantur. Adeoque ex hoc fonte, Quemadmodum
sieri amat, latius deinde Significatio potuit diffundi
Quemadmodum. Latinis, Suspendere absque controver
sia justam Sedem occupat in Crucifixione. Sunt
denique loca, in quibus Radix תלה de Suffixione
per clavos usurpatur. ut Esa. 22. 23. 24. Ita Sem.
Ao

Ao. 19. Pistor
occurrit Verbum
Suspensionem ill
per clavos, qu
Septi. Historic
Cap. 3. Item
lignum, Quod
absque controver
dum. Ea quib
sionis Sane us
fixionem, qu
Hoc Sunt
stutatio Casau
hementer va
incurrit. No
sua confirme
ra admove
(H) tum
Cruis Quemad
gato more om
Greis et Ro
nibus orient

40. 19. Pistor Pharaonis legitur suspensus esse, ubi occurrit Verbum תלה. Nemo Interpretum ambigit. Suspensionem illam Pistoris fuisse Crucifixionem per clavos, Quod adfirmat etiam auctoritas Jo. Septi. Historiam hanc referentis Antiq. Lib 11. Cap. 3. Item Esther. Haman dicitur suspensus in lignum, Quod Mardachæo defixerat. illic quoq; absq; controversia Supplicium crucis est intelligendum. Ex quibus patet: Vocabula ligni, et Suspensionis Sane usu Verborum quadrare in Crucifixionem, quæ fieri Solebat clavis

Hæc Sunt tria illa firmamenta, Quibus Disputatio Casauboniana nititur, Quæ quam Vehementer vacillent, in oculos cuiq; Statim incurrit. Nos Veterem opinionem ut in Sede Sua confirmemus Validiora rationum pondera admovebimus.

(H) tum igitur nostrum Argum. Pro Supplicio Crucis ducitur ex constantissimo ritu, et perva-gato more omnium Gentium, Non enim tantum Græcis et Romanis, Sed etiam Ægyptiis et omnibus orientis Gentibus usu Publico jam olim

receptum

receptum fuerat Supplicium crucis (.) Aegyptii apud quos Israëlitae 215 Annos transegerunt, et longum adeo tempus Servierunt, Primi sunt, qui teste Sacra Supplicio crucis usi sunt, jussu enim Pharaonis Praefecti coquis in Patibulum actus est, Sen Suspensus in cruce Gen. 40. et 41. ubi Vulgatus Interpres et Josephus hominem illum Crucifixum fuisse diserte testantur. (:) Persis quoq; jam olim in usu fuisse Supplicium crucis liquet ex Esthere Cap. 7. et 8. ubi legimus Hamanem e ligno Suspensum fuisse, hoc quoq; Suspensio fuit Crucifixio clavis facta teste Josepho et Vulgato Interprete. Quippe Persis ignota fuit Suspensio fune collo injecto, contra vero Crucifixionem, qua fit clavis, Persis in usu fuisse, non uno exemplo docet Herodotus, Pater Historicorum (:) Asiis quoq; hoc Supplicii genus usu tritum fuisse constat. Et quidem non Viles tantum, Sed etiam nobilissimas Personas apud eos Crucis adfixas fuisse patet, ex Valer. Maximo, dum Scribit: a Senatu Carthaginensium etiam Duces, bella pravo Consilio gerentes, et si prospera fortuna uti sentur, Crucifixos fuisse (:) Graeci pariter hoc Supplicii genus erat novissimum, ut alia taceam

Justinus

Justinus tradit: Tunm Alexander Mag Urbem Tyrum
everti[illegible]set, in littore maris duo milia Juvenum Ty-
riorum in crucem egit. (:) Assyriis pariter notum
fuisse Supplicium crucis nos docet Diod. Siculus.
(::) Romanis autem, et Verbis Victorii, utamur, Ve
tus Veterrimumq; fuit hoc Paibulorum Supplici
um. Tunm igitur apud plerasq; Gentes Vetustis-
simas receptum, usuq; Publico tritum fuerit. Supli
cium crucis, quis cum rationis Specie aliqua
adfirmare ausit, Solis Judeis hoc crucis Supli-
cium prorsus incognitum fuisse et insitatum?
Si quis Secum reputaverit, Gentes mox memora-
tas circum Israëlitas undiq; habitasse. Israelitas
item inter Aegyptios, quibus jam antiquitus
Supplicium crucis notissimum erat 215 Annos
transegisse, facile mox verbum nobis porriget.
ac juxta nobilissimum agnoscet, antiquis etiam Juda-
is usitatum fuisse crucis Supplicium.

(5) Arg. Ducimus ex Historia S. (:) Jos 8. 29.
ubi legimus Josuam combussisse Urbem Hai, Re-
gemq; Urbis Hai וּמֶלֶךְ הָעָי suspendisse e ligno, ejusq;
cadaver Sole occaso jussisse detrahi. Dubium
nullum est, quin respexerit hinc Josua ad Legem.
Deut.

Deut. 21. Signatam. Et hic Sane Suspensionem hanc fu-
isse Crucifixionem cum claris, non autem Suspensio-
nem laqueo factam, nemo in dubium Vocare potest.
Neq fuit cadaveris prius mortui, Sed Vivi Spirantis
hominis Suspensio, ut patet ex toto contextu. Ita enim
verba concepta Sunt: Suspendit Josua Regem Urbis
Hai, et ad Vesperam cadaver ejus jussit ligno detrahi.
Ergo Vivum Regem Suspendit, non autem primo occa-
sum aliqua Supplicii Specie, Caeterum Sic verba de-
berent esse: Suspendit Josua cadaver Regis, idq; ad
Vesperam jussit detrahi ligno. Et nisi Vivum Regem
Suspenderit Josua, tum altissimum erit Silentium
de Specie necis, Qua Rex hinc fuisset adfectus
antequam cadaver ejus Suspensum fuisset; Quod.
Sane Vitium gravissimum foret in Historia Sacra.
Imo Ludibrium esset, negligere Caput rei, Panam
Pcil. Qua occisus esset Rex ipse, et accessionem tan-
tum Panae Pcil. ipsam cadaveris Suspensio-
nem memorare (.) Alter locus est. Jos 10. 26. 27. in
quo major in est Specie. Sic ille habet. Percussit
Josua Pcil Reges Canaand.: et morte adfecit eos
et Suspendit eos in Duinq; lignis, manseruntq; in
lignis usq; Vesperam, Occaso autem Sole jussit
Josua

Josua eos detrahi li
gna. Reges Mi a
mentum insupera
apud Iudaeos cā
quam autem Viv
ante Suspendium
mittuntur, Quae
Percussit eos, et
nodi est Solutio
tur ad Verbera
nem, Quā in C
Cetty D. quoq; r
gellabatur. (+)
tendum est eo
pendit, adeo ut
jussit re flagell
mandat Sus
Vox Spirantes q
tem Filios Regi
stenos fuisse.
quidam intelli
ribus Iudaeis
Crucifixio imp
mus debuerun

ane Suspensionem h
ris, non autem Susp
in dubium Vocare pos
mortui, Sed Vivi Spira
et toto contextu. Ita
endit Josua Regem Ilh
er ejus justit ligno de
dit, non autem prius
ie, Caeterum Sic Verba
a Cadaver Regis, ipg
o. Et nisi Vivum Rege
ssimum erit Silentium
hinc fuisset adhuc
spensum fuisset; Cur
n foret in Historia
igese Caput ei, Etiam
ipse, et aeque bonum
Cadaveris Suspens
us est. Jos 10. 26. 27.
ie ille habet. Percussit
d:/ et morte adfecit eos
ignis, manserunt in
aso autem dole justit
Josue

Josua eos detrahi ligno, atq; conjici in Speluncam in qua Reges illi antea Se Se absconderant. Hoc Argumentum insuperabile contendunt illi, qui dicunt: apud Judeos cadavera tantum fuisse Suspensa, nunquam autem Vivos Spirantesq; homines. Hoc enim ante Suspendium duo Verba memorantur, et praemittuntur, Quae mortem inflictam exprimant Scil. Percussit eos, et Necavit eos, Sed facili hujus nodi est Solutio (†) Quippe illud Percussit refertur ad Verberationem et flagellationem Solemnem, Quâ in Crucem agendi adfici Solebant, ita Cextus D. quoq; in Crucem agendus primum flagellabatur. (‡) Illud necavit autem Connectendum est ex Stylo Hebraeo cum Segnent Suspendit, adeo ut Sic rotundetur Sententia: Percussit i.e flagellavit eos necandoq; Seu dira necemactandos Suspendit. i.e in Crucem egit Vivos Spirantesq; (:) 2 Sam 21. 9. Legimus, Septem Filios Regis Saulis a Gibeonitis Simul Suspensos fuisse. Hoc Suspensio Quae fit per Laqueum intelligi non potest, Quippe quae Veteribus Judaeis fuit ignota. Ergo intelligitur ipsa Crucifixio imprimis, Quod hi Crucifixi homines debuerunt esse Typi Servatoris Jesu

aliquando.

aliquando crucis Supplicium Lubituri.

(6) Arg. 2uô crucifixionem Veteribus Hebræis n
fu fuiffe aſſerimus, ducimus ex oraculis illis VT
in quibus Supplicium crucis a Meſſia obeundum V
coloribus pingitur (.) Unanimi conſenſu concordan
Interpretes noſtri, Supplicium crucis a Cxtô Subeun
deſcribi Pſal 22. 17. ubi Le Meſſias loquens in
ducitur: Circumdederunt me Canes Cœtus malig
nantium. כארי ידי ורגלי Perfoderunt mihi cum
Vehementia inſtar Leonis. כארי ידי ורגלי manus e
Pedes meos. Locus hic eſt intricatiſſimus, et
ne Circumſtationem Cxti delineans, Vere ad
pellatur Crux Interpretum. Vbi miſtis Variis Se
tentiarum Divortiis, genuinam loci mentem dabi
Quam Litera et lingvæ Simplicitas ac indoles flagi
tant. Senſus igitur loci Vexatiſſimi hic eſto. Circ
cum impetu et Vehementia perfoderunt mihi Ped
et manus inſtar Leonis, Seu Leonino impetu et
Vehementiâ et leonina cum rabie, me diſſegerunt
manus Pedesq; mei, perfoderunt, in infelici Sub
Cruce, cui Cxtum D. Carnifex Judeæ manus adfixit
Inſigniter Sane hîc delineatur Crucifixio Cxti,
cam quæramus in Vocabulo כארי Sicut Leo

Sive

Sive potius in Verbo שׁדּקפוּ non a רדד ꝑs Sed a ꝑꝑ Dua Sonat, Vehementius pertudit, diffregit unde Versionem Loei, quam Supra dedimus, Vis et Fortas radicis ꝑꝑ exigit.

(:) Non minus illustre est Vaticinium Esa. 53. 5. ubi Messias introducitur, icte Vehementi contusus et confossus ob delicta nostra, ubi omni prorsus sensu caret is, Qui Supplicii Crucis Significationes Colores non videt.

(:) Significatius est Zach. 12. 10. Respicient in me quem transfoderunt et transfixerunt. Johannes ipse in Evangelio Cap. 19. 37. illa Zachariae Verba manifeste applicat ad Crucifixionem Cti dicens: Rursus alia Scriptura dicit: Intuebuntur quem transfixerunt.

(::) Adde Zach. 13. 6. ubi Judaeum, aut quis alium Populum ad Ctum convertendum, Sed Scandalo Crucis offensus, ut qui Messiam credebat Regem fore externa cum Pompa, et Splendore Le Le ostentantem: / videns manus Cti in Cruce perfossas, ita Ctum adloquitur: Quid Plagae illae in manibus tuis? Ctus autem Ei ad eos respondet: Hae Sunt plagae, Seu Vulnera, quibus percussus Sum in Domo diligentium me. Ea his oraculi Crucem Cti pingentibus, patet Veteribus Judaeis in usu fuisse Supplicium Crucis.

Obj.

Objiciunt Rabbinorum Fautores. in illis locis pre
ritum Prophetieum anticipato fuisse adhibita Vocabu
Crucis Cti delineande idonea, quamvis ea Hebræis fa
in usitata, Sed hoc frigidum est Subterfugium. Etenim
Prophetæ tantum abest, ut Verba et locutiones Sua
desumant a ritibus sibi incognitis, et in audoris, u
contra omnia describant coloribus Mosaicis, et ad m
rei Reipub. Sua omnia, quæ Scribunt, revocent. Quum
admodum universum Cultum N. Ti Spiritualem unic
legalibus expinxerunt. Neg, vel unum Habitur Exe
plum talis locutionis per Spiritum Prophetic
ut sic dicam, anticipatæ, Lue quam locutionem
sumsissent Prophetæ a rebus Prophetad prorsus n
cognitis, at post multa demum tempora manifest
dis. Et quid quid Sane canere Prophetæ de re
bus futuris, id omne ad ideas Sibi familiares,
et ad rei oculis Suis usurpatas composuerunt.
Quæ Scil. res in Sinu Sua Sentis in usu fuerunt

(7) Arg. præbet auctoritas Paulina Gal. 3.
13. Factus nobis est Execratio, Scriptum enim
est: Scil. Deut 21.: Execrabilis est quis qui pende
e ligno. Dubio Vacuum et exploratissimum est, Ch
posse

Apostolum here int
arg. proponere mal
tanquam illustrem
genus maledictio
fra obruendi. Jam
tuisset Suspensum
here typum Cti,
memoratur Deut
et in maledicta
Ergo patet Supplici
usu fuisse. Arg.
umbratilis maledic
detonuit. Finem
ritatem Suam
crucifixo, et omni
loco et Vice Fidelium
Ctus nos redemit
pro nobis factus
(8) Dum Subna
Supplicium Verebri
et idem Cruci
signanter deprehen
existimant, in ipsa
ligno et Sepultu
maledictionis, ac

utores. in illis loris pur
o fuisse adhibita Vocab
e, quamvis ea Hebraïs f
m est Subterfugium. Etem
Verba et locutiones Su
eognitis, et in audit
oribus Mosaicis, et ad m
scribunt, revocent, Quem
N. Ti Spiritualem un
vel unum Dabitur E
Spiritum Prophetic
tue quam locutionem
os Prophetas profus
um tempora manifes
einere Prophetas de
ideas Sib. familiar
natas composuerunt
Sentis in usu fuerun
oritas Paulina Gal. 3.
cratio, Scriptum enim
lis est quis quis pend
exploratissimum est
Apostolu

Apostolum here interpretari legem Deut. 21. positam.
atq proponere maledictum illum Crucifixum tan-
quam illustrem typum, Ctī Jesu, Diris et omne
genus maledictionum fulminibus ob Peccata no-
stra obruendi. Jam vero Paulus neutiquam po-
tuisset Suspensum illum Deut 21. memoratum, po-
nere typum Ctī, nisi ipse quoq Suspensus, qui
memoratur Deut 21. perinde Suspensus fuisset,
et in maledicta Crux pependisset, eque ac Ctus.
Ergo patet Supplicium crucis olim Judeis in
usu fuisse. Atq juxta Apostolum legalis illa, et
umbratilis maledictio, quæ in Supplicium crucis
desinit. Finem Religionem complementum, et di-
vitatem Suam omnem invenit, et exseruit in Ctō.
Crucifixo, et omnibus maledictionum fulminibus
loco et Vice Fidelium obruto. Huc jam Spectat:
Ctus nos redemit ab exsecratione legis, dum
pro nobis factus est exsecratio.

(8)vum Subnascitur Arg. ad probandum crucis
Supplicium Veteribus Judeis olim in usu fuisse,
et idem crucis Supplicium in illa Lege Deut 21.
signanter deprehendendum. Omnes Interpretes
existimant, in ipsius Suspensi detractatione de
ligno et Sepultura esse indicium Sublatæ jam
maledictionis, ac documentum Venie, Pacisq

Cœlestis

Celestis jam impetrare, adeo, ut Suspensus ille jam cr
detractu maledictionem jam exantlasse censeretur, et
dignus judicaretur, qui honeste Sepelliretur. Vid Ver
ubi Legis hujus Deut 21. Signata circumstantias omnes
et Scopum Primarium circa Spectemus, omnia hic
cernimus contraria illis quæ Interpretes proferun
atq; asseverare audemus Cadaveris de ligno detra
onem, et demersionem Sub terram ante Solis occasu
importasse novum gradum et Cumulum maledictio
atq; clarissimum fuisse testimonium molis illius im
mensæ dirarum, et exercrationum, Qua Suspensum il
lum non tantum in Cruce pendentem obpresserit
Sed Eum etiam in Sepulcrum jam demersum co
mitata Sint, et prosecuta, ac ad inferos Velut amo
darint, et pessum dederint.

Hanc Interpretationem nostram, ut ex intimis fon
tibus emanet, animadverti velim, hocce genus Sup
plicii Crucis, Supra omnia alia Supplicia, fulmi
ne maledictionis Divinæ adfectum fuisse, adeoq;
nihil in se continere, Quod non terrorem horroremq;
que incutiat. Jam vero non novus terror adji
citur huic Pœnæ, si detractio Cadaveris de Cruce
et Sepultura ejusdem. Argumentum præbeant pla

cati

cati Numinis, et maledictionis penitus et in totum abolita. Sed e contrario, magnum sane, suspenso illi allevamentum et consolatio accederet. illaq; suspensio maledictionis plena, insignem honestatis prærogativam supra omnes alias pœnas haberet. Si cadaveris de cruce detractio et ejusdem sepultura signum esset Numinis placati, et maledictionis sublatæ, quod sane directe adversatur, menti Legislatoris, qui omnes terrores atq; horrores omnium omnino maledictionum huc voluit confluere et conspirare, ut imago vibrantissima exhiberetur diritatis illius, et horroris, qui undiq; ut caput Messiæ ingrueret, quando immensam molem maledictionis nostræ in cruce exantlaret, cujus tam infiniti ponderis ei incubuit, ut non tantum in mortem fuerit detrudendus, verum etiam in sepulcrum demergendus, tanquam novissimo quodam humilitatis et maledictionis gradu.

Ergo sepultura suspensi hominis ante aditum Legis non fuit indicium maledictionis sublatæ. Sed potius fuit cumulus et gradus novus maledictionis incumbentis, et ipsum suspensum Dominum etiam in viscera

Terræ

terra concomitantis, illicoque persequentis. Hoc Mysterium ex Visceribus Antiquitatis pressius eruendum est, Iuxta Sentium placita, Religionemq; Iudaeorum etiam inter Iudaeos Viguit: Homines Scelerati Poenâ Capitali afficiendi, consebantur impuris et dissimum in modum commaculati. Et quò majoribus flagitiis quis se se commaculasset, eo majorem sceditatis labem contrahisse putabatur, adeò ut Pestem quandam et contagionem spirare videretur, et solo adflata aliis nocere. Adeò impuritas, Pestisq; veterrima adhaerebat Soui et Peccatori illi, donec justitiae Violatae Satisfecisset. Quando tandem per mortem et Sanguinem eluta et maculâ, cadaver ejus amplius non polluebat alios, respectu Scil. Criminum commissorum, quae vivo incubuerant luenda. Habebat quidem aqua Iudaeos aliasq; Gentes cadaver ipsum Vim polluendi. Sed jam loquor de illa pollutione, quae et capite Scelerato dimanabat, quae post mortem credebatur expirasse, in iis Scil. qui Vulgaria tantum et Venialia Scelera commiserant. Verum si quis se se nefandis, et horridis Sceleribus maculasset, vtt incestu, Parricidio, Idololatria &

is tam

is tantam omn
ut ea ne in
Deponi posset.
ejus cadavere
ejusmodi Scele
minos illius
tabantur, ve
notabilis est
Veridas prim
in Lubeum n
Vipera et Sim
prohibendi, in
Sophiis genere
et abominand
omnia element
habitanda,
remotissimam
Similem
Ananam ratio
illa, et horror
ma caeteris
nos Vocat, Clau
Ne Scil. terra
borum hoc est

is tantam omnino Pestem contraxisse reputabatur, ut ea ne in morte quidem, et Supplicio exui, et deponi posset, adeo, ut quid quid contactum fuerit ejus cadavere, coinquinatum censeretur. Adeogs ejusmodi Scelerantissima Capita, vel extra terminos illius Regni; in quo inventa erant; portabantur, vel Sub terram defodiebantur. Unde notabilis est Veterum Romanor consuetudo. Sacerdotes primum Virgis cedendi, mox tandem in Culeum insuendi, cum Cane, Gallo gallinaceo Vipera et Simia Simul ac terra et aqua prohibendi, in Vicinum mare projiciendi, duo Supplicii genere insinuabant, ab Capite tam tetro, et abominando Contagionem fuisse extituram per omnia elementa, nisi ab aere hauriendo. terraq habitanda, in mare conjiceretur, vel in remotissimam terram amandaretur.

Similem fuisse Legis Mosaicæ religionem et arcanam rationem dubitare non sinit diritas illa, et horror ille, qui huic Supplicio crucis, pre ceteris Supplicijs inerebat, eodemq liquido nos docet, clausula, quâ lex hæc sinit Sancta, Ne Sol: terra Sancta polluerentur, Quorum Verborum hæc est Sententia: Periculum fore Si Suspensus

pensus ille pernoctaret in ligno, ne contagionem suam diffundat per universam terram, adeoq; tamquanto ejus ex oculis esse removendum, et in Viscera terra condendum.

Voluit quoq; Dlator in hac propropera, et festinata Sepultura indicium extare maledictionis, animam Scelerati capitis ad inferos demersura. Non quasi omnes illi, qui in Vetere Braile Supplicio adfecti fuerunt, in damnatorum numerum vere sint referendi, Sed crucis Supplicium hac notâ maledictionis insignitum, Voluit Deus Spiritus exprimere, et Pictura daretur Vibranti Lina maledictionis, Corpus et animam Messiæ aliquando ad inferos demersura.

Ubi jam defluximus ad gravissimum illum Articulum Fidei nostræ, De Descensu Chti Domini ad inferos. de quo tantum jam est disputationum, quantum est miserarum estate calida. In adfe-rendis Variis Theologorum Sententiis tempus non ter emus, nostrum modo animum paucis Dabimus. Duo hic faciemus (*) Tanquam fundamentum Sententiæ nostræ præstruemus Analogiam et collationem Suspensum inter, et Pictum. (**) Pressius ag-mus de ipsa Chti Dni descensione ad inferos. (*)

Cap. 7. De S

(*) Nulla
loco Paulino
namus inter
et Pictum, Ca
quemadmodum
dens, Mated
cruce pende
et meditulio
ledictus est,
nibus iis, q
Gal. 3. 10.
erat, Quæ
confluxit, C
Pere Mated
mortem tan
demersus, ac
tum ab on
Sponsor Chti
bentem, no
trale Sepul
quoddam Pic
Sub terra
Corruptionis
consulta,

(*) Nulla sane auctoritas vindicari poterit, loco Paulino ad Gal. 3. 13. nisi Analogiam pro-ramus inter Suspensum Deut. 21. memoratum, et Crucifixum, Capita ergo Analogiae ita procedunt: (1.) Quemadmodum Suspensus ille de feralis arbore pendens, Maledictio Dei censebatur. Ita Crucifixus de cruce pendens, censebatur tanquam Centrum, et medium, Legalis illius maledictionis: Maledictus est, quis quis non permanserit in omnibus iis, quae Scripta Sunt in lege. Deut. 27. 26. Gal. 3. 10. Haec autem maledictio Electis incubuerat, Quae postea in unius Sponsoris Chti caput confluxit, (2) Quemadmodum Suspensus pondere Maledictionis sibi incumbentis non in mortem tantum detrusus est, Sed et in ipsum Sepulcrum demersus, ac ut reor rimum quoddam Purgamentum ab omnium oculis Semotus. Ita etiam Sponsor Chtus ab maledictionem legalem sibi incumbentem, non tantum mori debuit, Sed etiam in feriale Sepulcrum descendere, ac ut exsecrabile quoddam Piaculum ab omnium oculis Semoveri, et Sub terra defodi, ut de Vetus ille Homo, et Corruptionis humanae Vetera exuviae, cum Chto consepulta, penitus deponerentur, ac consumma-

la-

larentur. (3) Suspensus ubi Sepelliri debuit, jus Sepellitioni hæc Cautio adnectebatur: Ne contami naretur terra, hereditario jure Israëli data. Terra adumbravit Terram vere Sanctam, Scil: Ecclam N. T. Quæ hereditario jure data est Electis, Quæ nunquam pollui potest, est enim Supra omnem maledictionis et contagionis metum, altissime evecta. Quippe per Cti Sepulturam omnis memoria maledictionis de sublata est, adeo, ut, nulla adcusatio hodie sit adver. jus Electos.

(~~xx~~) Jam agendum de Descensu Cti ad inferos. Articulus hic, quam exercitos habeat Theologos, nil dicere attinet. Nobis quidem nec eorum placet Sententia (.) Qui eum exponunt de Cruciatibus, quos anima Cti in horto Gethsemane per. Sensit, et in Cruce antequam expiraret, eo quod Series et ordo rerum palam repugnet (.) Nec etiam eorum Satis tuta Videtur opinio, Qui Sepulturam et descensum ad inferos confundunt adeo, ut descensus Cti ad inferos, nil aliud sit, quam descensus ejus in Sepulcrum. (:) Nobis Videtur hic per descensum Cti ad inferos insinuari ultimum illum et horrissimum maledictionis Gradum, Qui Cto incubuit, tanquam Antypo Suspen

Suspensi maledicti. Quem moles dirarum et maledictionum, persequebatur ultra mortem, in ipsum etiam Sepulcrum. Concipimus ergo hinc Sepulctum Ctum in argumentum Numinis nondum placati, et maledictionis nondum abolitæ. Sed adhuc Cto in umbris, unde quamdiu Ctus in Sepulcro jacuit, anima Cti tamdiu quodammodo fuit in inferno i.e. in Statu dissolutionis, et exilii ex Corpore adhuc maledicto, et nondum per resurrectionem in pristinum deinstitutio, non quod existimemus beatissimam Cti animam cruciatus sensisse, aut ex Paradiso exulasse, Sed dicimus, atq ex S. Sacra Scripto affirmabimus: animam Cti, quamdiu in Statu mortis maledictæ jacebat ejus corpus, fuisse in inferno i.e. in Pœna illa dissolutionis, animæ et Corporis, quia per Peccatum in mundum intraverat, Vocabulum ΗΥΣΟ Significare Statum dissolutionis, notius est, quam ut probari debeat. Expediemus ergo jam Argumenta illa, quibus Animam Dni, licet in Paradiso gratiscentem exstitisse in ΗΥΣΟ, et descendisse hac nomine ad inferos probare Sustinemus.

(1) Arg

(1) Argumentum irrefragabile exhibet Psal. 16. 9. 10. ubi Messias ita loquitur: Lætatur anima mea etiam caro mea habitat Secure, quia non relinques animam meam in ϟΙΝΟ. Videmus nobis in hac oraculo ab una parte ipsum Xti corpus memorari, quod illud decumbat in Sepulcro, ab alia vero parte Animam. memorari, Quod ea versetur in Inferno Seu in ϟΙΝΟ ix. in Statu dissolutionis animæ, a Corpore, unde brevi Suam animam recandam lætatur Dnus, Quando Scil. maledictio per Resurrectionem abolebitur, et omnis memoria Reatûs erit expuncta. Quamdiu enim Sponsor non Resurgit, tamdiu Victor, et Triumphator mortis non erat declaratus publicô testimoniô. Quamdiu anima Corpori non erat reddita, tamdiu Victor debatur adhuc reatus existere. Quod ne temere asserre videamur, probatum dabit locus Rom. 4. 25. ubi Dominus dicitur traditus morti propter offensas nostras, et Suscitatus ad nostram Justificationem. ubi Videmus momentum reatus expuncti, et deleti figi et terminari in ipsa Resurrectione. Et hæc Satis constare nostrorum Theologorum doctrina, Apocham

Reatûs

fragabile exhibet Psal. 16
quitur: Lætatur anima
Secure, quia non relin
Videmus nobis in hac
ipsum Xti corpus mem
t in Sepulcro, ab alia p
ari, Quod ea versetur
e. in Statu dissolutionis
brevi suam animam
Quando Xti. maledict
lebitur, et omnis mem
a. Quamdiu enim Spon
Victor, et Triumphator m
publicâ testimoniâ
erat reddita, tamdiu
stare. Quodne tempus
batum dabit locus Rom
tur traditus mortis
Suscitatus ad nostram

demus momentum
ligi et terminari
hæc satis constant
doctrina, Apocha
Resu

Quatûs exsoluti, et deleti Deinum datam fuisse, et publice comprobatam per resurrectionem Domini.

Duo igitur receptacula usu Biblico memorantur, Quæ vitâ functos recipere solent, Sol. Sepulcrum quô Corpus recipitur, et ᾍδης, quô anima recipitur. Ergo Corpori datur Sepulcrum, animæ autem ᾍδης. Quoties Sane in Bibliis occurrit, ᾍδης, Semper ad Statum animæ refertur, atq; adeo designat Statum dissolutionis, Separationisq; animæ a corpore, ut hac probatum dedit, Ill. Bochartus in Erudita Diss. De Descensu Xti ad Inferos. Ergo loco citato Verba Xti non dubitamus ita Vertere, Non deseres animam meam in ᾍδης in Statu dissolutionis a corpore. Sed brevi concedes, ut per resurrectionem omni maledictione abolita, Victor tandem Triumphum ac beatam immortalitatem, tum pro Se, tum pro suis recuperem.

(2) Arg. Quô probamus animam Domini, a morte usq; ad resurrectionem in ᾍδης fuisse, atq; adeo hoc nomine ad Inferos descendisse, desumimus ex Act. 2. 24. ubi dicitur, Deus Xtum Dominum Solutis doloribus mortis excitasse. Phrasis desumta

desumta est ex Psal. 18. 4 ubi occurrunt חֶבְלֵי מָוֶת
i.e. Vincula mortis, vel Dolores mortis. Quippe
חֶבֶל in Plur חֲבָלִים notat ex origine Vincula et
funes, quibus membra colligantur, constringuntur, in
de tralatio est ad dolores, quibus tanquam funibus
quis constringitur. In loco igitur Act 2. 24. designatur dolorifica tristis et acerba conditio
ὠδῖνας θανάτου, Quia tanquam Captivus jacebat in Vinculis mortis, tristemq; Personam Sustinebat Sontis
et Rei, nondum Publicâ Iudicis Sententiâ ab incumbente maledictione liberati et exsoluti. Ergo
si quis quaerat: Quid maledictionis et doloris passus
est coniugi Christo Duo inembrieste post mortem, Quum
Corpus absq; dolore ullo requieverit in Sepulcro,
anima autem Christi recta penetraverit in Paradisum
Deum est Vindice dignus, ad quem haserunt Theologi. Surgent oportet Antiochiam, multô illic helleboro Sanandi, qui dicant: Christum etiam post mortem cum Cruciatibus Vividisq; doloribus fuisse
collectatum. Fides nostra Sanctissima est. Post mortem Christi, etiam Corpus Christi sine dolore requievisse
in Sepulcro, etiam animam a morte, angore,
et omni dolore liberatam fuisse. Affirmamus
tamen in Statu illo Christi Dissolutionis

cessasse Stationem
nec finitas adhuc
et βεβεβηλους t
et inhonestum. S
vinctus, et po
et quidem iis
sio, et noctio e
illa mortis Vin
dem per Suam
ejus ignominia
Iudicem Patrem
non erat, Ergo
mortem descend
fuit liber pron
sed versari in
te et maledi
teil. θεαυθρωπ
lysta. Ab his
Christi, quum
(3) Arg desun
et querelis, qui
suam deploravit
sub mortis impe
S. S. ubi congru

cessasse Detationem maledictionis Cto incumbentis,
nec finitas adhuc fuisse Passiones θεανθρωπ8, nam
et θεανθρωπος tum adhuc acerbum quid, dirum,
et inhonestum patiebatur, dum sub dira mortis
Vinculis, et potestate jure constringebatur,
et quidem iis Vinculis, quæ Cto ipsi, tanquam
Reo, et noxio erant injecta, et innexa. Quamdiu
illa mortis Vincula non dissolvit Ctus, et qui-
dem per Suam Resurrectionem, tamdiu Publica
ejus ignominia durabat, et Reatus ejus apud
Judicem Patrem supererat, et plenissime ablatus
non erat, Ergo tamdiu maledictioni, quâ ad
mortem descenderat, non fuit exemtus Ctus, nec
fuit liber pronunciatus. Et Sane hæc conditio,
sub versari in imperio mortis, detineri sub mor-
te et maledictione. Personæ tam Excellen-
tis. θεανθρωπω fuit acerba, tristis atq; mo-
lesta. Ab his omnibus liberatus est tandem
Ctus, q̄ num resurrexit.

(3) Arg Desumimus ex acerbissimis Verbis
et querelis, quibus Messias conditionem Sortemq;
suam deploravit, quamdiu in Sepulcro cubuit, et
sub mortis imperio detentus fuerat ut Psal. 18.
5, 6. ubi conqueritur: Se mortis Vinculis circum-

Ventum

Ventum, et torrentibus Beliali perterrefactum, d
loribusq; ⸗ ⸗ ⸗ i.e. Inferni circumvallatum.
acerbiores adhuc habet Ethy Voces, potestati mortis
traditus in Psal. 69. 15. 16. ubi haec amarissim
lamenta profert. Eripe me ex Luto, ne demergar
et ex profundo aquarum, ne hauriat me Abyssus, e
barathrum os Super me occludat. Ex his oraculis
patet, animam Ethi introduci in ⸗ ⸗ ⸗ constitutam
fuisse, et ad Inferos depressam. i.e. maledictione
oneratam ejus Sententiae: Morte morieris, quam
diu a Corpore Lejuncta fuit, unde liquido colligi po
test; maledictionem in morte quoq; Ecto incubuis
a qua plenissime liberatus est, per Resurrectionem.

(4) Ascendit. non leve pondus ex Psal. 68. 19.
Ascendisti in altum, captivam duxisti captivitatem
Haec verba relegens Apost. Eph. 4. 9. Die ratio et
natur. Illud ascendit, quid aliud est, nisi quod
prius descenderat in infimas terrae partes, postea
inde ascendit. obs. enim ascendisti in altum, illud in
altum non Coelum hic designat, sed Superficiem
terrae. Ergo hic ascendit Ethy in altum, tantun
dem est, ac Resurrexit ex morte, ascendit ex infimis
terrae partibus in terrae Superficiem. Ergo ex
ipso

Cap 7. De Sy

ipso, ascendit, Se
ipse in mortem,
feindisse. Ubi
infimas terra p
ac descendere ac
20. Hic igitur
tus Messiae. ex
et ascendere in
captivitatem i.e.
portas Inferni,
tanquam Prae
debellasti, Quam
fuerat et, et o
vincula hae a
ergo Ethy in
in Sepulcro ja
in Statu Disso
illo fulmine, e
dictis ei inc
sse non triste
cillenti, qua
(5) Arg.

ipso, ascendit. Sequitur Eum prius mortuum fuisse in mortem, et in infimas Terræ partes descendisse. Ubi in præsenti notatur: Descendere in infimas terræ partes, Stilo Biblico tantundem est, ac descendere ad Inferos. Vid. Ezech. 31. 21. et 26. 20. His igitur verbis exprimitur humilis Status Messiæ. ex quo cupiebat Messias emergere, et ascendere in altum. Addit: Captivam duxisti Captivitatem i.e. Captivatores tuos Tu captivasti: Superat Inferni, qui Porta Te teperant, Tibi Vincula tanquam Præda Sua injecerant, Ipse jam Victis, debellatis, Quando Sepulcro perrupto redivivus factus es, et ostendisti fieri non potuisse, ut Vincula hæc æterna forent Super Te. Quandiu ergo Xtus in Statu mortis erat, Corpus ejus in Sepulcro jacuit, anima vero in ΗΔΗΣ ic in Statu Dissolutionis, pressusq; fuit antiquo illo fulmine; Morte morieris, tamdiu male-dictis ei imbuerat, Qui Statum non poterat esse non tristis et acerbus Personæ tam Excellentis, qualis Filius Dei erat.

(5) Arg. Ingens robur causæ nostræ accedit.

ex.

ex obscurissimo Oraculo Esa 53. 9. Et posuit cum impi
Sepulcrum ejus, cumq; divite monumenta ejus, Sive: e
cum divite fuit in mortibus Suis. Fluctus et divorsa Se
tentiarum et Conjecturarum in presenti non persequar
Sed mentem nostram paucis perstringam. (.) In priori
membro hujus Oraculi respectu est ad Sepulturam Sup
L. Live Crucifixi, Qui nempe Kal εξοχην Improbus
Dicis potuit, ut qui diro maledictionis fulmine divi
tus obrutus fuerit, unde probabile est, Phras. He
רשע את קבר Sepulturam Improbi Seu Suspen
Scil. e ligno omnibus Suis numeris exprimere, ac
compleret. (.) Membrum autem Posterius Oraculi
Esaiani: Cum divite fuit in mortibus Suis. emphatice
Designat: Non nudam tantum et Simpliciem mor
tem in cubiisse in Meshiam, qui Personam Impii
L. Sustinuit. Sed omnium omnino Maledictionum
pondera in unum conglobata, Capiti Ejus Jesu in
cubuisse, cumq; in Sepulcrum detrusisse, ut dum
Suspensum hominem comitabantur in Sepulcrum
omnia maledictionum pondera, Ergo Ejus non
Simpliciem mortem Subiit, i.e. non tantum Mortem
Simplici

Simpliciter, Sed om
dirarum moles,
Pondus Vice no
rationibus tempor
rationum Vi a
pelliri debuit qu
Inferos, quod ad
(6) Arg. Hi
tionis Paulinæ,
tum Rom. 6. 4.
morte, lignet
stenam, et Vit
donecam Satis
enim est Sepelli
Sepelliri. Nost
dis hucem hise
Sepelliri in mor
tro Captivum
quam maledict
Datum descend
tragediari vid
Postolus insinua

Simpliciter, Sed omnes insuper maledictiones, omnesq;
Dirarum moles, Quippe qui amarulentissimum
Poculum Vice nostrum exhausit, temperatum exe-
crationibus temporariis et aeternis, Quarum exe-
crationum Vi ac mole Urgente Textus D. tum Se-
pelliri debuit quod ad Corpus, tum descendere ad
Inferos, quod ad animam.

(6) Arg. Hinc jam Sexto elucebit Vis loco-
tionis Paulinae, unde novum ducimus Argumen-
tum Rom. 6. 4. ubi Dnus dicitur Sepultus in
morte, ignet Phrasin esse abstrusam, et mysterii
plenam, et Vix ullus est ex Interpretibus, qui
idoneam Satis ejus rationem expediret. Plus
enim est Sepelliri in morte, quam Simpliciter
Sepelliri. Nostra ergo Interpretatio et Hypothe-
sis lucem hisce tenebris idoneam infundit. Ergo
Sepelliri in morte, nervose et eleganter ponitur
pro Captivum mortis esse, praedamq; et tan-
quam maledictione mortis, ejusq; aerumnas gra-
vatum descendere in Sepulcrum. Ubi ne para-
tragediari videamur, Conferatur V. 9. ubi A-
postolus insinuare videtur, mortem aliquando

Dominatam

dominatam fuisse in Orcum, adeo, ut Orcus in ejus Po
sentiam et tyrannidem videretur conclusus, dui Status
Cti perduraverat usq; ad ejus resurrectionem, quando
tandem jugum mortis a cervicibus Cti depulsum est,
et tum anima ex Inferno i.e. Statu Dissolutionis
tum Corpus ex Sepulcro emersit. Quorsum pertinet ea
am triumphale illud Carmen. 1 Cor 15. 55. Ubi Tuus
o mors aculeus? tua o Sepulcrum, vel Inferne
victoria? Aculeus ille erat Peccatum et maledic
tio ejus, cui Deus tandiu subjacuit, quamdiu
Inferno fuit constitutus, i.e. Dissolutionem animæ
et corporis perpessus est, quam dissolutionem ma
ledictio Peccati invexerat.

In Campum hunc materiâ invitante digredi
et De Depressu Cti ad Inferos breviter disserere
debuimus occasione Sepulturæ Suspensi ante
occasum Solem. Is nunc addimus: Si certa
satis sint, firmaq; sint ea, quæ de inter
ea ratione Sepulturæ Suspensi maledict dis
seruimus, haud mediocre præsidium inde ac
det Sententiæ nostræ, qua affirmamus Veteribus
Iudæis Supplicium crucis in usu fuisse.

Qua

Quia vero
sario sepelliri
qui in Cruce pen
dies miserum spi
deo excogitatum
Sal. ius qui in
spetar, ut
illo Crucifixionis
mandari posse
latronibus, qui
fractum est, ita
dem die exspir
crus frangi no
fixionis die
ssa Cti non fra

tatur Quæstio.

tempore illo, quo
rium formamu
erint Iudæi
tem ad Crum
agendum, et a
etiam, atq; etiam

Quis vero Suspensus ante occasum Solem ne-
cessario Sepelliri debuit, ne Terram inficeret, et quia
qui in Cruce pendebant, saepe ad Trez, Quatuorve
dies miserum spiritum in Cruce trahere potuissent,
Ideo excogitatum est a Judaeis, Crurifragium, ut
Sil. iis qui in Cruce penderent crus ipsum fran-
geretur, ut animam exspirarent, ut sic
illo Crucifixionis die ante Solem occasum Terre
mandari possent, Ita Joh. 19. 32. 33. Duobus
Latronibus, Qui cum Xto Crucifixi erant, Crus
fractum est, ita tandem exspirarunt, caeterum eo-
dem die exspirare non potuissent, Xto autem
Crus frangi non potuit, Quoniam eodem Crucifi-
xionis die exspiravit. Quippe praedictum erat.
Ossa Xti non frangenda fore.

(Ⲙ) Nobilis igne ac Vexatissima huic agi-
tatur Quaestio. An Judaei Jus Gladii habuerint,
tempore illo, quo Xtum in Serale lignum egerunt,
Clarius formamus Statum Quaestionis: An habu-
erint Judaei merum Imperium et auctoritа-
tem ad Xtum arbitratu tantum Suo in Crucem
agendum, et occidendum? Cavendum hic
etiam, atq; etiam est, ne error subrepat, Quem
gravissimi

praefecti Viri commiserunt, Ius Vitæ et necis con
sulendæ cum Iure Gladii. Quam certissimum sit,
Ius Vitæ et necis uni Solique Principi competisse
tanquam Supremum Majestatis fastigium, ita in
orbe Romano quoq; Ius Vitæ et necis penes Solum
Cæsarem resedit, adeo ut Ius Vitæ et necis ne qui-
dem cum Præsidibus Provinciarum communica-
ri poterat. Qui tamen Præsides omnes mero im-
perio gaudebant, et Ius Gladii exercebant. Plerq;
affirmabant, Iudæos, tunc temporis quô Christus Cru-
cifixus est Ius Gladii habuisse. Alii id negant.
Nos quoq; negamus, Iudæos jure Gladii tunc ga-
visos fuisse, quum Christum occiderunt. Hæc igitur
(v) primo Sententiam nostram certis Argumentis
adstruemus (vv) Partis adversæ Argumenta refelle-

(v) Primo Sententiam nostram certis adstruem
Argumentis.

(1) Arg. repetitur ex constanti decreto Iuris
Civilis Romani, quô Sancitum est, merum Sum-
mumq; Imperium Magistratus Municipali nun-
quam competere posse, quin potius Subesse, mi-
norum Imperium residere debere penes Præsi-
des

des Provinciarum,
arbitrio Supremo
sensus, et delim
Municipalem
in Provinciis
Iurisdictionem
Vales Magistra
Dacos, seu Pate
Quippe id temp
tum in exili
Iudæa ab ipsis
regebatur.
Cap. 12. et
subjacebat. I
tat. et a Pra
Cæsarianis, s
Pilatus / rege
rei Synedrii c
Municipalem, e
Municipali n
nunquam ind
rem tantum
sensus coer

Per Provinciarum, adeo, ut unice ex eorum tantum arbitrio Supremo possint extempla Capitalia in Maleficos, et delinquentes Statui. Per Magistratum Municipalem hoc Stilo Romano intelligitur is, qui in Provinciis et Per oppida Imperii Romani Iurisdictionem exercebat, sive Ius administrabat, Tales Magistratus Municipales fuisse Senatores Iudaeos, seu Patres Magni Synedrii, nemo negabat. Quippe id temporis, quum Rex Iudaeorum Archelaus in exilium a Romanis relegatus est, Iudaea ab ipsis Romanis in formam Provinciae redigebatur. Vid. Joseph. de Bello Iud. Lib 2. Cap. 11. et Iudaea Soli Caesari Romano tunc subjacebat. Joh. 19. 15. Tributa Caesari pendebat. et a Praesidibus vel Procuratoribus Caesarianis, i. quali Praeses et Procurator erat Pilatus, i. regebatur. Quum igitur constet, Patres Synedrii M. fuisse tantum Magistratum Municipalem, et quum certum sit, Magistratui Municipali merum Summumq. Imperium nunquam indultum fuisse, Sed Iurisdictionem tantum modicam Scil. Potestatem maleficos coercendi, certissime patet: Tempore Crucifixi

crucifixi, merum Imperium, seu Jus Gladii penes Judæos non fuisse.

Causam nostram id quoq; probat, quod more majorum in Imperio Romano nulli Magistratui per se et jure competebat merum Imperium, sed peculiari lege, et privilegio concedebatur, et damnabatur, vel potius indulgebatur, merum Imperium ipsis Magistratibus, antiquitus enim penes ipsum Populum Romanum universum, novissimis autem temporibus penes Imperatorem residebat merum Imperium. Atq; evolutis annalibus, nusquam legitur, merum Imperium ab ipsis Romanis Senatui Judaico unquam per indulgentiam concessum fuisse. Ergo ab omni ratione, Historia, ab omni jure et consuetudine Romana abhorret, ut Judæis Imperio Romano Subjectis, Jus Gladii adscribatur.

(2) Arg. Ex Joh. 19. 10. ubi Procurator seu Præses Pilatus, aperte dicit se habere Jus Gladii atq; adeo se habere potestatem vitam more affigendi, vel etiam Vitâ donandi, his enim ad Christum verbis utitur: Mihi non loqueris? An nescis Me potestatem habere Crucifigendi Te, et potestatem habere Te dimittendi, Ineptæ plerique cen-

sunt

mperium, seu Ius Gladii pene

id quod probat, quod mox
lli Magistratui per se et jure
perium, sed peculiari lege, et
, et damnabatur, vel potius
n Imperium ipsis Magistratib
et ipsum Populum Romm
autem temporibus pene Imp
em Imperium. Atq evolut
oriam legitur; merum Imper
enatui Judaico unquam
tum fuisse. Ergo ab omni
mni jure et consuetudine
Imperio Rom Subjec
ur.

19. 10. ubi Procurator
e dicit se habere Ius
testatem Ctum mo
e donandi, his enim
non loquens? An nesc
e Crucifigendi se, et pot
ffendi, Ineptè plurq

sent Ius Vitæ et necis illis Verbis Pilatum Pro
curatorem sibi arrogasse, Illud enim soli Cæsa
ri erat proprium. Ergo Significavit tantum
Pilatus illis verbis: Ius Vitæ et necis, et Ius
Gladii sibi indultum esse tantum ab ipso Cæsa
re. Causa Ctⁱ spectabat ad Religionem Mo
saicam, nam Judæi vociferabantur Ctum Reli
gionem Mosaicam modis plurimis violare,
et tamen hujus quoq Causæ Religiosæ cogniti
onem, et in ea juris Gladii exercitium soli
sibi vendicat Pilatus, ergo patet Ius Gladii
id temporis Judæis non fuisse.

(3) Irrefragibile Arg. ducitur ex Joh. 18. 31.
ubi ajunt Patres Synedrii M. se jure Gladii
esse privatos, Quum enim Pilatus ita ad Pa
tres Synedrii M. loquitur: auferte eum /: scil
Jesum :/ et secundum legem Vestram eum judicate.
Responderunt Patres Synedrii Pilato: Nobis
non licet occidere quemquam. Hunc locum
quomodo convellere conentur illi, qui Contrariam
vobis Sententiam defendunt infra disseremus.

(4) Causæ nostræ Præsidium et ingens Sane
firmamentum præbet celebratissima illa Magis
trorum Judæor Traditio: scil. 40 Annis ante
excidium

excidium Templi 2di adempta esse Iudaeis Suplicia Ca-
talia, sive Ius et Potestatem Suplicia Capitalia ex-
cendi. In Semara Sabbat. hisce verbis sem hanc exp-
munt Doctores Iudaei Vid §9. Quadraginta Annis
ante excidium Templi 2di migravit Synedrium e
e Lonclavi Pazith in ΠΙΣΠΠ i.e Tabernas. Quae T
berna erant in monte Templi. Verba haec Thalmu
ut intelligamus. obs. Conclave Pazith fuisse in A
Templi, atqs adeo Pazith erat locus Sanctior et au
gustior, eo quod in Sanctiore Solo fuisset edifi
catum. Sed ΠΙΣΠ i.e Taberna erat locus minu
Sanctus, Quippe in monte Templi erat edificata
Taberna, tanquam in loco minus Sancto. Iam Vero
Patres Synedrii M. / Quum Iudaea Sub Romd Pote
tatem redacta est: / censuerunt sibi deferendum es
Splendidum illud et cunctis Venerandum Con-
clave Pazith. Quo ipso non obscure Significarun
Patres Synedrii M. Majestatem Suam jam Vehe-
menter deminutam esse, et Sibi jam ereptam
esse Potestatem illam, quâ in Lonclavi Pazith
Gladium hactenus exercere Soliti fuere. et Annu
autem ille 40mus ante Excidium Templi 2di Si
conferatur cum Aera Cæsariana incidit in Annum
a nato Cæsto 30mum. Ergo jam ante mortem Chri
tribu

ribus citeriori annis
rivati sunt per A
ex adverso Stant
mus Lightfoot. Vagen
traditione egerun
uerint tempore, quo
illud habuerint
ad eversionem
situm Imperator
(vv) do Videbi
(l) Primum Arg.
unt ex loco, quem
gavimus, Qui est
redrii M. furore c
ait: Accipite
condemnate. Unde
fuisse tunc Pilatu
Synedrio resedisse,
is dixisset: Vos
jem Vestram judic
tio. Scil: plane ali
lato, quam Inter
Pilato infontem e
Pilatus ipse ab in

tribus circiter annis Iudæi omni Iure Stadii
privati sunt per Romanos.

Ex adverso Stant Viri multæ auctoritatis Sel-
denus, Lightfoot. Vagenseilius & qui id multo Studio
et eruditione egerunt, ut Jus Stadii Iudæi re-
tinuerint tempore, quo Lextum egerunt in Crucem, Imo
Jus illud habuerint etiam deinceps temporibus
usq; ad eversionem Templi et Resp. Jud. factam
per Titum Imperatorem. Esto igitur

(vv) do Videbimus Partis adversæ Argumenta.

(1.) Primum Arg. Partis adversæ Patroni pe-
tunt ex loco, quem nos pro nostra Causa Supra al-
legavimus, Qui est Joh. 18. 31. ubi Patribus Sy-
nedrii M. furore contra Jesum accensis ita Pila-
tus ait: Accipite Vos Eum, et juxta legem Vestram
condemnate. Unde ajunt Viri Docti, Suppo-
luisse tunc Pilatum plenum Jus Stadii penes
Synedros residisse, cæterum non Videtur cur
ita dixisset: Vos accipite Eum, et Secundum le-
gem Vestram judicate. Sed facilis est Respon-
sio. Pil: plane aliam hic mentem Sedisse Pi-
lato, quam Interpretes putant. Pil Videns
Pilatus insontem esse Jesum, Quum interim
Pilatus ipse ab importunis Judæis urgeretur,
nox.

mox liberalis esse voluit erga Iudæos, ac in favorem eorum dixit: Accipite eum, et juxta legem Vestram condemnate i.e. Verberibus. Vel alia aliqua Pœnâ, juxta Leges Vestras eum coërcite, non Sane morte, vel Pœna Stadii, Quippe qui more digna non esset. Sotus ex se contextu docet, Pilatum hoc cogitasse non de Capitali Pœna, Sed de leviore aliqua Pœna, Pœnâ enim capitali haud Dignum censebat Pilatus Jesum. Iudæi quoq; hac mente acceperunt Verba Pilati, ac Dixisset: Tu quidem das nobis Potestatem coërcendi hunc Hominem, et justa leges nostras in eum animadvertendi, Sed Tu nosti eum tantis criminibus onustum, ut Capitale de eo Summi debeat Supplicium. Sic autem non licet quemquam occidere.

(2) Urgentibus porro Causam Ext. Iudæis magis magisq; pressus Pilatus ipse Iudæorum importunitate. Joh. 19. 6. his Verbis ad Iudæos loquitur: Accipite eum Vos et Crucifigite eum, Ego enim non invenio in illo Crimen. Hinc Argumentantur Viri Doct. Jus Stadii habuisse Iudæos tempore Ext. ausi, cum iterum Pilatus non dixisset ad Iudæos: Vos eum Crucifigite. Sed Resp. Pilatus hæc Verba: Vestrum Crucifigite dixit Ironice, ut hæc Scaliger nota vit, et Sarcastice. Pilatus enim, Videns Jesum insontem

eum, Iudæis respon
it dixisset:
nemnam interfic
aris Procurator
ris veniam. Me ha
autem, I. vos Jesu
ege utimini,
quid quid vobis
itigite, Sed n
tem non habebit
oniam Spiran
tus Jus Stadii
uerimo Sarca
in jure Stadii
(3) Arg. Sp
farii in loco M
per Synedrium
iderent Pontifi
edrium ut
Pœnâ. hinc ta
Jus Rerum Capita
crimen et Cause
et momenta ac
Sententiis Suis
et arbitrium Gl

voluit erga Judæos, ac in favor
ite eum, et juxta legum Vestrarum
ribus. Vel alia aliqua Pœnâ, jus
ireite, non sane morte, vel Pœ
morte digna non esset. Sicu
Pilatum hoc cogitasse non de
iore aliqua Pœna, Pœnâ em
um censebat, Pilatus Jesum
eperunt Verba Pilati, ac
Das nobis Potestatem coërce
justa leges nostras in eum am
osti cum tantis criminibus
de eo Summi debeat Supplicium
quemquam occidere.

porro Causam Ext. Judæis imp
atus ipse Judæorum importu
erbis ad Judæos loquitur. C
ucifigite eum, Ego enim non in
Hinc Argumentantur Viri Doc
Judæos tempore Ext. auct. C
dixisset ad Judæos: Vos eum
o. Pilatus hæc Verba: Vos
nec, ut hæc Scaliger note
us enim, Videns Jesum inf

tem, Judæis respondit Singulari cum Sarcasmo, ac
si diceret: Vos Judæi agnoscitis non licere vobis
quemquam interficere, Sic tamen agitis, ac si et
Cæsaris Procurator in Vestra Potestate esset, at Sci-
atis vetum me haud posse condemnare Innocentem, si Vos Jesum omnino insontem, crucifigere velitis, Videatis agite proprio periculo, quid quid vobis lubuerit facite, Vos eum Crucifigite, Sed me vobis hac in re consentientem non habebitis. Illis igitur verbis meram ironiam spirantibus, tantum abest ut Pilatus Jus Stadii Judæis adscribserit, ut potius acerrimo Sarcasmo illi illudat, tamquam omni jure Stadii per Roma exuisse.

(3) Arg. Speciosum videntur habere Adversarii in loco Matt. 26. 66. ubi condemnatio Ext. per Synedrium M. facta, describitur. Cum Sil. Interrogaret Pontifex M. Quid vobis videtur? Synedrium universum respondit: Tenetur mortis Pœnâ. Hinc taliter Argumentantur, Viri Doct: Qui Reum Capitalem in Vincula conjiciunt, crimen et causam ejus cognoscunt, pondera et momenta accusationum examinant, denique Sententiæ Suæ cum morti addicunt. Illis Jus et arbitrium Stadii omnino este adtribuendum.

Arg.

Atq Patres Synedrii M. Extùm in Vincula conjecerunt causâ ejus ponderatâ, cognitâ, Sententiis suis cum mo-
ti addixerunt, dicentes Mat 26. 66. Tenetur mortis
Panâ Ergo illi Jur Pladii adscribendum est. Nemo
negaverit mirificam Speciem hinc Argumenti in ef-
Sed Resp. Liquet ex monumentis Jurisprudentiæ Ro-
mana, Quamvis Magistratus Municipales mero Im-
perio tarnerint, Illi tamen poterant, imo obliga-
bantur quoq; in Capita facinorosa inquirere, ea
in Vincula conjicere, Causam eorum examina-
re, imo mortis quoq; Sententiam in anteactum re-
ea pronunciare. Sed tandem Scirendum est, il-
lam mortis Sententiam a Magistratu in Reum pro-
nunciatam, non fuisse decretoriam, et definitivam, re
Executioni eam potuisse mandari absq; Præside,
seu Procuratore Provinciæ. Eratq; adeo hæc con-
demnatio non decretoria, Sed tantum præparato-
ut vocant ideo tantum facta, ut tandem Præs
ipse Seu Procurator, expeditius et causam cog-
noscere, et jus dicere posset. Quippe Reus a Ma-
gistratu Municipali damnatus, ferebatur ad
ipsum Præsidem Provinciæ, qui de novo causam
cognoscebat, et si dignus morte esset, Reus, ipsum
Suprema Illâ auctoritate morti adjudicabat. Si
quem

ero Præs ipse
Eum absolvebat
Municipali ma
habebat Synedr
Si enim Iudæ
issent, in caus
Pilatum Caesar
Atq hæc
illa, quæ Vir
alia illud, q
ubi legimus
interficiendo
jecti fuerant,
ria, Sed tam
dum est, Iudæ
Cap. 24. 6. d
apud Felicem
Causa
Historia Ant
Jeph. Antiq. I.
to Synedrio
condemnare
Superbe arro
tifex absente

vero Praeses ipse indignum videbat more Rom.
eum absolvebat Calculo suo, licet a Magistratu
Municipali mortis damnatus fuerit. Ita Le Le
habebat Synedrium Illud tempore vacat. Ct.
L. enim Judaei tunc plenum Jus Stadii habu-
issent, in causa Ct. crucifigendi ad Praesidem
Pilatum Causam Ct. non tulissent.

Atq; hac Responsione dilui possunt omnia
illa, quae Viri Docti in medium proferunt. Inter
alia illud, quod urget Pinaus ex Actis c. 33.
ubi legimus Synedrium M. consultasse de
interficiendis Apostolis, qui in Vincula con-
jecti fuerant. Erat consultatio illa non decreto-
ria, sed tantum Praeparatoria, Ita Solven-
dum est, quod idem Vir Doctus profert ex Actis
Cap. 24. 5. dum Paulum accusabat Tertullus
apud Felicem et 22. 3. 4.

Causa nostra pulcre illustrari potest ex
Historia Anani Pontificis M. quam habet Jo-
seph. Antiq. J. Lib 20. 8. Ananus ille convoca-
to Synedrio M. Jacobum Apostolum mortis
condemnaverat, plenum jus Stadii sibi, Synedrio q
superbe arrogans. Fecerat hoc Ananus Pon-
tifex absente Procuratore Caesaris, unde Ro-

manos

manos ipsos, verum Dominos graviter offendit, ade
Ananus jussu Romanorum Pontificatum sulsus est. Ver
patet, postquam Iudea in formam Provinciae Rom
nis redacta est, ipsos Iudaeos Iure Gladii suisse
privatos; nec in Capitalibus Supliciis potuisse
daos decretorie, et decisive quidquam praestitisse
Certum quidem est, Seniores Iudaeorum Sepe a Pr
curatoribus in Consilium suisse adhibitos, cum
de rebus Iudaicis, quarum Sape ignari erant P
curatores, agerentur, Summa tamen Potestas ex ἐξου
επι πασιν ut Iosephus loquitur. erat Semper penes
Praeuratores Caesaris Vid. Act 25. 5. 15.

(4) Arg. Magnum praterea Causae Sua robu
collocat Cl. Lightfoot in Mat. 10. 17. Tradent Vo
in Synedria, atq in Synagogis flagellabunt V
Ubi prius membrum ad Capitalem Poenam pe
tinere contendit, mentemq Domini hanc esse d
cit: Discipulos ad Tribunalia Iudaeorum Sape
rapiendos, et nece adficiendos esse. Sed respon
dere hoc nonnum esset, precario, sed hic loc
agere Capitalia Supplicia, quasi diuisset Cetus
ad Discipulos: Tradent Vos in Synedria, ut a
Synedrio morte adficiamini. Sed simus libera

lis, demum
plicium Capito
et ipse Dnus in
ditus, et a Sy
supra monui,
torio tantum
Ut vero
versemur, atq
stimenti effic
ipse hoc relo
duxit hanc
Senatu Iudae
dignatiey con
S. et iteratis
se a Iudae
de coërcitio
posset, ut lin
tuerit, i.e. ii
si, qui Lex
quas Praesid
gandentes ad
Fustigatio, et
hunc secant
Ergo ita nodu

let, demum Lysiam, Dnum illic intendisse Supplicium Capitale, Sed quid tum postea? nam et ipse Dns in Synedrii M. Porestatem fuit traditus, et a Synedrio fuit condemnatus, Sed ut supra monui, non decretorio, Verum Preparatorio tantum Iudicio.

Ut vero ligneat, quam non astute hic versemur, atq; Hypothesi nostræ Serviamus, hujus Argumenti efficatiam alia Ratione explicabo. Atq; ipsi hoc telo causam nostram impetemus. Probavit hoc memoratus ipsos Ext. Discipulos a Senatu Iudaor verberandos esse, idq; eventus aliquoties combrobavit, ni Petro, Johanne, Act. 5. et iteratis vicibus in Paulo, Qui Quinquies Ese a Iudeis flagellatum docet. Jam vero hæc coërcitio et flagellatio tam gravis videri posset, ut sine Jure Gladii exercere non posuerit, i.e. ii tantum haberent Ius flagellandi, qui Ius Gladii habent. Nam inter Pœnas quas Præsides Provinciarum, mero Imperio gaudentes adhibebant, percenseatur in Iure Ano Fustigatio, et Flagellatio. Sunt qui nodum hunc Secant potius, quam Solvunt, Verbulo ergo ista nodum Solvimus. Fustigatio et Flagellatio

gellatio non tantum Politica et Civilis, Pana era
inter Iudeos, Sed etiam Ecclesiastica, unde non tan
tum in Synedriis /: ubi Politica quoq; Pana adhi
bebantur :/ Sed etiam in Synagogis, tanquam in lo
co pure pute Ecclesiastico, adhiberi poterat ipsa
Castigatio seu Flagellatio. Iam vero Ecclesiasti
cum Imperium et Auctoritatem Sartam rectam Pa
dois reliquerunt Romani, atq; adeo Iudei ipsi
nomine Ecclesiastico poterant Verbera adhibere ab
que Romana auctoritate, absq; ut Procuratorem
Provincialem consulant.

(5) Actis tum putant Viri Docti esse etq. in loco
qui est. Act. 7. ubi legimus Sanctum Stephanum a
Synedrio M. in mortem damnatum, et lapidatum es
ad mortem. Sed Resp. Iudicium hoc Synedrii M. fu
turbulentum, furibundum, et latrocinium potius, qua
legitimus processus erat. Ipsi Sane Iudices Synedr
rii dentibus acutis Stridebant, et Vesana rabie
ferebantur in Virum Sanctissimum Stephanum
Res igitur hac tota Seditione gesta est, nec minus
Synedrio furor permisit negotium hocce Capitale
ad Procuratorem Provincie deferri, cum tamen
absq; auctoritate Procuratoris. S. Stephanus lapi
dari neutiquam potuisset. Et quia lapidatio S.
Stephani

Septam in præjudicium Procuratoris contigit,
cui credit, hanc Violentiam a Præside non
fuisse controversam, imo etiam Severe Vindicatam.

(6) Urget præterea Lightfoot in Horis Hebr.
ius ad Act 25. 9. 10 11. Casum Pauli Apostoli
ad Cæsarem Appellantis, et se se Judicio Synedrii
M. Submittere nolentis. unde colligit Lightfoot,
Jus Stadii seu Jus Vitæ et necis fuisse penes
Synedrium M. cæterum Paulus non appellas-
set, ad Cæsarem, nam Civem esse potuisse, lib.
a Synedrio M. mortem inferri non posse. Sed
Resp. Paulus optime novit Jus Stadii, ie. Jus
Vitæ et mortis non esse penes Synedrium, tamen
appellavit ad Cæsarem, eo quod bene novit fu-
rorem Judæor. adeoq; metuebat, ne forte ex ni-
mio furore et impetu quid non putaram ei in
Synedrio inferatur, et morte afficiatur. Insuper
metuebat, ne Synedrium M. ipsum quoq; Pro-
curatorem muneribus corrumpat, et ad mor-
tem ipsi infligendam impellat.

(7) Novo insuper Præsidis Causam Suam
firmare contendit Lightfoot, adductis duabus
Historiolis ex Thalmude, ad quas ut eadem
detur Responsio, non est ut mora in his re-
bus

bus levis momenti necamus.

(8) Ultimam difficultatem solvere necesse est, quam notavit Josephus Lib 7. de Bell. Iud. ubi legimus Imperatorem Titum, Publica datione professi, se Potestatem Iudeis dedisse, impune necandi eos qui Septa Templi transcendissent. Sed dixisse unum est, Ejusmodi hanc extraordinariam hanc quam Jus Gladii Iudeis vindicare. Permittebatur enim Iudeis in flagranti delicto occidere eum, qui religionem Templi contemneret. idq; sine ulla Iudicii forma, et processu. Plane ut omnibus hominibus arbitrium permissum est, Fraudatores nocturnos, fures, aliosq; impostores, Praedones trucidandi. Perjury in culpata Tutela. Atq; de Poenis capitalibus dicta sufficiant. Nunjam

(ℸ) Secundo loco ordo flagitat, ut agamus de Poenis non Capitalibus, Sed Minoribus. Quarum tamen irrogatio non ad Solum Synedrium Magnum, Sed ad minores quoq; Synedria jura pertinebat. Inter quas Poenas minores seu non Capitales recensentur praemissis (α) Captivatio (β) Restitutio (γ) Talio. (δ) Flagellatio et (ε) Excommunicatio.

(ζ) Prim

(α) Primo

prehendunter (

Compedes, Marie

parum vel nih

nos ludere in

(β) Restitu

aut injusta ac

vedi debebant

(γ) Secundum

batur, Quo per

undum aequal

batur opibus

quisita. / Ven

possibile. Qua

dii, qui n

primis vero

gebatur apud

parte tam a

bant, ut si qu

rebus adqui

let, domum

bem, et lignu

non debuerit

(x) Primo occurrit Captivatio, Sub ea comprehenduntur Carcer, ejusq; Catasta Vincula Compedes, Manica &. Quæ Panæ genera, quum parum vel nihil differant ab iis, quæ apud nos Locum in usu sunt explicatione non egent.

(B) Restitutio erat Pœna, Quum Scil. ea res aut injuste adquisita, aut per nefas retenta, reddi debebant. Hæc Restitutio erat triplex (:) Secundum idem, Quando eadem res reddebatur, Quæ per nefas erat adquisita (..) Secundum æquale. Quando tantundem reddebatur ejus illius /: quæ per nefas erant adquisitæ :/ Venditis aut amissis (:) Secundum possibile. Quum reddebatur pro facultatibus viri, qui nequibat omnia restituere, Pro primis vero Restitutio Secundum idem exigebatur apud Judæos, Hinc Judæi hac in parte tam adurati erant, et ἀκρίβως agebant, ut Si quis trabe, vel alio ligno per nefas adquisito Domum Suam ædificasset, domum illam demoliri, eandemq; trabem, et lignum Domino proprio restituere non debuerint. Hinc hos egregia ad-

Junditur

funditur loco Habac. 2. 11. Lapis e pariete clamabit, et trabs e ligno respondebit. Alis. Inter Iudeos is qui rem alienam furto abstulit, et non sufficiebat reddendo, erat vendendus in Servitutem. Exod. 22. 3. Augustinus Epist. 54. de Ethnicis ait: Non remittetur Peccatum, nisi restituatur ablatum. Si quis bovem, Asinum vel ovem furto abstulerit, et haec animalia viva apud eum inventa essent, tum duplum restituere tenebatur Exod. 22. 4. Si vero eadem animalia vel macta sset, vel vendidisset, tum Quing Iuvenca pro uno bove debuit tradere, et Quatuor oves pro parva Pecude una. Vid. Exod. 22. 1.

(f) Talio erat aequalis retributio rerum eiusdem Speciei, ut Dentem pro dente, oculum pro oculo, manum pro manu, Pedem pro pede Deut. 19. 21. Talio autem duplex est (†) Talio Pythagorica ut hodierni jure consulti loquuntur, seu Identitatis. Haec erat Secundum literam legis. Unum malefici, mulctabatur oculo, qui alteri oculum excusserat. (≠) Talio Similitudinis, sive Analogica, ut si pretium oculi eruti

erat redebatu
qua mulctâ.
bum habet, a
culo, reddi d
cusserit, pretiu
Quoniam
sibus impos
cruciet, aut
tibus in Casib
tem dean, Le
duntuplici. D
21. Sil. (1) P
Damno neg
(3) Pro dolor
et expensis
nia ac depe
dung si tra
medicina,
gibus jus
malefici li
multam equ
talionem su
(f) Ind
quog Flagell

erat reddebatur, non oculo eruendo, Sed aliâ ali-
quâ multâ. Hæc Talio hodie quoq; Sub N.Te.
locum habet, adeo, ut hodie quoq; oculus pro
oculo, reddi debeat, ne Si quis alii oculum ex-
cusserit, pretium hujus damni Solvere teneatur.

Quoniam Talio identitatis quibusdam in
casibus impossibilis erat, ut Si caeco alii oculos
eruisset, aut edentulus alii dentes excussisset.
talibus in casibus Statuerunt Hebræi Magistri par-
tem dean, Seu offendentem teneri Satisfactio-
nem Quintuplici. Vid Munsterum in Comment. ad Exod.
21. Sil. (1) Pro damno amissi membri (2) Pro
damno neglecti laboris propter membra vitiata,
(3) Pro dolore et molestia (4) Pro Sumptibus
et expensis in Sanatione (5) et Pro ignomi-
nia ac deformitatis nota. Munsterus hæc
Quinq; Se transfert. Damnum, Læsio, dolor,
medicina, Confusio, Romanos quoq; in le-
gibus jus Talionum exstat relicta tamen
malefico libertate, utrum malit rependere
multam æqualem, an vero membrum Sibi per
talionem rumpi.

(6.) Inter Pœnas non Capitales recenseturq;
quoq; Flagellatio, Quæ Divinitus inter Judæos
institu-

institutа fuerat, his enim verbis Signantissimum in lege Sancire videmur. Deut 25. 2. 3. Si fuerit Improbus, cui dignus sit flagris, prosternat eum Iudex, et cedat eum juxta improbitatem ejus Quadraginta plagas infligat ei non plures, ne videat Frater tuus in oculis tuis. Hic videamus (ϕ) Speciem Flagellationis (ϕ) Modum. (ϕ) Reos flagellari Solitos.

(ϕ) Quantum ad Speciem, duplex perhibetur fuisse Flagellatio Leil. Virgis et flagris usitata, Posteriore prior gravior erat, ut patet ex illo dicterio: Porcia lex Virgas ab omnium civium corpore removit. Sed obs. utrag hac flagellatio Leil. flagris et Virgis Romanis quidem in usu fuit. Sed Iudeis flagellatio per Virgas, ut multis criticis placet, vix usu non fuit, nisi tantum per Scuticam. Sed vero in Codice Sanhedrim expresse memoratur Iustigatio Iudaica usitata, Quae fieri Solebat ϟ ℔ ℨ ℞. baculos Seu Virgas, in quo Pana genere certus ictuum numerus non erat definitus, Verum pro gravitate delicti, Solebant ictus baculo infligi, Sed in flagellatione Scutica per agi Solita debebant 40. ictus infligi Deut. 25. 2. 3. (ϕ)

(ϕ) Modum Flag
dam Terre defixus
manus adstringeb
ejusdem Lentis v
Deut. 25. 2. Pro
a Lapellabatur
Lenti detrahebant
perentur, Sive di
adfunditur loco,
m Paulum et Si
tem, ac Pretore
et Silæ justisse
dum fuisse flag
ex Historia Ev
quidam pone
insistebat, ut
inter Scapulas
Flagrum u
dimos divisum,
ex loris bubul
rimi duo lora
tium autem b
relignis duobu
sing contra ait

(♀) Modum Flagellandi quod Speetat. Palus qui-
dem Terre defixus est, atq; Lentis ipsius ambe
manus adstringebantur ad hunc Palum, Corpusq;
ejusdem Lentis in Palum eundem inclinabatur,
Deut. 25. 2. Prosternet eum Judex. Palus hic
a dicebatur ⁊⁊ש֫ Columna. Cum Vestes
Lenti detrahebantur ad lumbos, Sive ea rum-
perentur, Sive dissuerentur. Hinc insignis lux
affunditur loco, qui est Act 16. 22. ubi legimus
in Paulum et Silam insurrexisse turbam furen-
tem, ac Praetores ipsos disruptis vestibus Pauli
et Silæ jussisse eos Virgis cædi. Ira Petrum nu-
dum fuisse flagellatum probe colligere est,
ex Historia Evangelica. Erat praterea Lapis
quidam pone flagellandum exertus, cui Lictor
insistebat, ut eo commodius flagellandum
inter Scapulas tangere posset.

Flagrum ut plerisq; tradunt, erat in tres
ramos divisum, dicti tarq; concinnatum fuisse
ex loris bubulis, Sive Vitulinis. Dicunt plu-
rimi duo lora ex ipsis fuisse asinina, ter-
tium autem bovinum, Idq; quod sint bovinum
reliquis duobus loris erat longius. Buxtor.
fius contra ait: Se accepisse Flagrum ejusmodi

a quo

a quodam Rabbino, ubi lora duo breviora bovina erant, tertium vero quod erat longius, fuit asininum. Rabbinicum redolet cerebrum. Quadratio hujus rei consignata dicatur. Ega. l. 3. Agnoscit bos Dominum Suum et Asinus presepe Domini sui. q.d. Veniat bos, veniat asinus i.e. flagrum illud, quo Iudei flagellare solebant: et Vindicetur Iumat de eo, qui non agnoscit presepe Domini sui, ideo Lxii. in more receptum fuit, ut flagellandus loris bovinis, et asininis cederetur.

De numero Plagarum jam dicendum. Lege Sancitum erat, ut flagellando 40. Plagæ infligantur. Sed vero Magistri decreverunt, demtâ unâ infligendas esse 40 Plagas, i.e. tantum 39. Extat de hac re Decretum in Codice Maccoth. Cap. 3. § 10. ubi 40-narium explicant Magistri pro illo numero, qui proxime accedit ad 40. is vero est numerus 39. R. Iehuda legi Dudæ presens adhærens, contendebat contra reliquos Magistros non 39 sed 40 Plagas Reo esse infligendas, Lex enim Mosaica jubet 40. Plagas infligendas. Sed caterorum Magistrorum Sententia prævaluit. Ita Sane Superbit Semi Iudæa, eam Lib. auctoritatem Summens, quâ aliquem legi Mosaicæ vel addere, vel detrahere posset.

Ita

Ita Iudei plurimi
=
tiores et Prudentiores
b ipsis videbatur exig
Iudeis Sabbathum obs
Sabbathum h.e. ossi
rius, et clandebant
lex jubebat (2) Deu
thytis, Idolorum lib
luerunt, nam Vetus
tionem et Commestione
jussit ipsos tempore
tus expurgare. Sed il
Paschatis Festo ser
tuebant (4) Deus p
nidere, at illi plu
men quasi Porci m
habent. Vocantq
Sed דבר אחר Rem
jussit Deus malefic
nisi 39 Plagis infl
restatur Le 2 Cor 11.
Quadragenas Pla
duinq Vicibus flag
semper 39 Plagas ac

II. De Pers Sacris

ub: lora duo breviora bom
uod erat longius, fuit ap
dolet cerebrum Quadrato hujus
Ga. 1. 3. Agnoscit bos Dom
presepe Domini Lu. q. d. P
ms /: ie Flagrum illud
e Solebant :/ et Vinctis ac
agnoscit presepe Domini
ore receptum fuit, ut flage
, et asininis redderetur.
um jam dicendum, Lege San
ndo 40. Plaga infligantur
reverunt, demtâ unâ inf
, i.e. tantum 39. Exstat de
lice Macoth. Cap. 3. § 10. ub
Magistri pro illo numero, qu
. is vero est numerus 39
prescripsit Adhaerens, continen
agistros non 39 sed 40 P
at, Lex enim Mosaica jube
Sed caeterorum Magistro
Ita Sane Superbit Pseud Ap
atem Summens, quâ aliqu
se, vel detrahere possit.
Ita

Ita Judei plurimis in rebus volebant San-
ctiores et Prudentiores videri, quam Lex Mosaica
ab ipsis videbatur exigere. E. g. (1) Deus praecipit
Judeis Sabbathum observandum, Sed illi addebant
Sabbathulum h. e. ergo Sunt Sabbathum unâ horâ
prius, et claudebant unâ horâ tardius, quam
lex jubebat (2) Deus Vetuit ipsis vesci Idolo
thytis, Idolorum libamina bibere, Sed illi plus
fecerunt, nam Vetuerunt omnem prorsus Compota-
tionem et Commessionem cum Gentibus. (3) Deus
jussit ipsos tempore Paschatis fermentum edi-
tus expurgare, Sed illi plus addebant, nam toto
Paschatis Festo fermenti nomen ne proferre me-
tuebant (4) Deus prohibuit ipsis Spillam co-
medere, at illi plus prorsus volunt, nam no-
men quoq; Porci memorare ingens Peccatum
habent. Vocantq; Suem, non Suem vel Porcum
Sed חֲזִיר אָחִיךָ Rem abhàm vel abienam. Ita (5)
jussit Deus maleficos caedi 40 Plagis, at illi non
nisi 39 Plagis infligere solent. Ita Apost Paul.
testatur 2 Cor 11. 24. a Judeis quinquies
Quadragenas Plagas accepisse unâ minus i.e.
39 Vicibus flagellatus est, a Judeis, Verum
semper 39 Plagas accepit, non 40. Verbulo.

Verbulo pandenda est ratio, quod Iudaei mavelint, ut hoc a lege Mosaica recederent. (†) Iudaei censent hoc ideo fecisse Iudaeos, ut posse ostenderent se esse misericordes. At nunquam et nusquam Severius, crudeliusq; gens hominum natura ulla Reos produxit quam Iudaeos, Unde Proverbium: Tractatur ille more Iudaico i.e. Crudelissime Severissime. Galli, qui Uxores suas delicate, et molliter tractare solent, de Hispanis Perpetuum dicterium habent: Hispanica nupta induit jugum Hebraeum. eo, quod Hispani ut barbari, et Homines instar Porcorum Uxores suas crudelissime tractent, tanquam bestiam. Imo Iudei in proprios quoq; Filios saevissime Sape saeviunt. hinc Caesar Augustus de Herode Rege Iudaeo Filios suos neci tradente dixit: Malle esse Porcum Herodis, quam Filium (≠) Maimonides ait ideo numerum hunc 40 narium imminuere voluerunt Iudaei, ne Li Lictor per errorem unam addat huc plagam supra 40 Plagas addidisset. legem transgressus fuisset. nam ultra 40 Plagas proxime lege prohibitum erat, Sed pauciores irrogare Vetitum in lege non fuit. (≠) Buxtorfius addit Rabbinum aliquando super hac re interrogatum ei responsum dedisse, Quia olim Veteres Iudaei cum

tantur Flagello trib
unica triplex ictu
13 Victibus cadeba
ictus. Si enim una
Vbus ictibus ad
titum in lege Iu
non plus quam 13
nim 3 in 13 du
ferunt Mistici Do
Iudeorum constit
unde 10. ictus ad
40 Plaga jnflat
facerent. Ver
deorum 3 lora
flagellando inf
testatur se Leu
(≠) Quod Iudei
dint, non Vero
minime dicer
Quadraginta
forte plures infl
unde ajunt:
memorat Lta
Quadragenario

rantur Flagello tribus loris constante, ideoq; Vice
unica triplex ictus infligi censebatur. Ergo Lictor
13 vicibus cædebat flagellandum. ita 39 infligit
ictus. Si enim unam adhuc addidisset Plagam, tum
2bus ictibus addidisset plus supra 40. Quod Ve-
titum in lege fuit. Visum est igitur Magistris
non plus quam 13 ictus adhibere flagellando, Li-
nim 3. in 13 ducantur, educetur 39. Verum dif
ferunt Mistici Doctores, qui asserunt: Flagellum
Judæorum constitisse ex 4. non autem ex 3. loris,
unde 10. ictus adhibendi erant flagellando, Sic
40 Plagæ juxta L. latoris Præceptum inflicta
fuerint. Verum. Credibilius est Flagellum Ju-
dæorum 3 lora habuisse, et non nisi 39 Plagas
flagellando inflictas fuisse. Apost. enim Paulus
testatur se semper 39 Plagas accepisse, non 40.
(≠) Quod Judæi 39 duntaxat Plagas inflixe-
rint, non vero 40. hujus rei rationem mira
quamvis elicere volunt, Cabbalistæ. ex Deut. 25. 3.
Quadraginta Plagas infligat non plures, ne Li
tor forte plures infligeret Vidsecat 7s II Ns Frater tuus
unde ajunt: Quadraginta Plagas infligendas
memorat L. latoris. i.e. numerum proximum
Quadragenario, cui est numerus 39. Quod
dicit

dicunt ex Voce Hebrea ישׁ"ך cujus litera ש Arithmetico Valent 39. ליפה"ד valet 20. ו' ה' valet 10. חית valet 8. et ו' ך valet 1.

Tres Iudices flagellando Homini adstabant, tot enim Iudices Hominem damnabant ad flagellationem. Primus ordine Iudex, inter flagellandum recitabat Ps. 78. v. 38. Sed ipse misericors expiabat delicta et non destruebat, et Sapius revocabat iram Suam et non excitabat totum furorem Suum. In quo Versu Sunt Voces Hebreae 13. atq; Lictor ipse ad singulam Vocem ictum unum addidit flagellando, ne in numero Plagarum excessus vel defectus committeretur. Atq; hoc est Rabbinod quorundam Commentatio.

Thalmudici alii dicunt: Post recitatum Versiculum 38. Psalmi 78. ab eodem Iudice recitatum quoq; Iuste Deut. 28. 58. Si non observaveris legis hujus Verba omnia, mirabiles faciet Dominus Plagas tuas & Ergo quoniam justa Deus 25. 2. Flagellatio fieri debebat coram oculis Iudicis. Tres Iudices adstabant. Primus recitabat Versum mox citatum. Secundus Plagas numerabat. Tertius vero Lictorem ferire jubebat, talibus: הַכֵּה Percute enim.

Subinde vero, ut ex acerbarent Plagas in

signium nebulonum,
Spinas lororum ex
flagellationem Ser
ἀσφαράγους.
um, et Athenaeum
μαστίζειν ex int
de Cauda Leonis.
Verberat, propri
Flagellum, propr
veriores enim
bet, quam Caud
gellatio, Quum
Numbers bolos,
Dei, in Saera
nes. Hinc explic
12. 11. ubi Ier
quatuor est; Pate
eis, ego vero v
tionibus i.e.
extremitatibus
unus solent.
Traditur
Leg. D. 55. L. fla

Lignum nebulonum, certas Plumbi bolos, aut rigidas Spinas lororum extremitatibus adnectebant. Hanc Flagellationem Severiorem Graeci vocant: μαστιγοσ σκορπιοσ. Flagra taxillata. Vid. Eustathium, et Athenaeum Lib 4. μαστιξ proprie, et μαστιζειν ex intima Linguae Graecae natura, Sonat de Cauda Leonis. Dum Leo Caudâ Suâ ferit et Verberat, proprie dicitur; μαστιξειν et μαστιξ Flagellum, proprie Sonat de Cauda Leonis, Leviores enim ictus, nullum flagellum admittet, quam Cauda Leonis. Haec porro Severa flagellatio, Unum Sil. lororum extremitatibus Plumbeos bolos, vel acutas Spinas, addebant Judaei, in Thora adpellatur עַקְרַבִּים Scorpiones. Hinc explicandum illud, Quod est, 1 Reg. 12. 11. ubi Jeroboam ita ad Populum loquutus est: Pater meus, Vos castigavit Scutieis, ego vero vos castigabo עַקְרַבִּים Scorpionibus i.e. Flagellô vos castigabo. cujus extremitatibus bol. Plumbei vel Spinae adjungi solent.

Traditur in Codice Thalmud. Sanhedrim Cap. 9. § 5. Si flagellatus ad bonam mentem non

non redierit, imo in pejora Scelera ruerit, ta
is mox jussu Iudicum arcè cuidam includeb
tur, omnig cibo ei Subtracto, Lolo hordeo pasce
batur, donec Venter ejus rumperetur.

Iuvat addere: Non semper 39. Plagas ip
sle deo inflictas, Sed pauciores, Si nempe pate
Plagarum toleratâ, videretur aliquis reliqu
Plagas Sustinere non posse, nisi cum morte,
tum reliqæ Plagæ illi condonabantur, Aiu
Rab. Iehuda- Si inter flagellandum Vir Ste
core, Famina vero locio Lese conspurcasset, tum
liberabatur a cæteris Plagis, Si quæ adhuc Su
per essent.

(7) Tertio Videndi Sunt illi, qui flagellar
Lolebant, Longus Catalogus eorum texitur apu
Doctores, Mishnicos Scil. (1) Nazireus, qui toto te
Lese vino mergitabat (2) Pontifex quoq; M. Li
cum Vidua habuit (3) Incestuosus quilibet (4)
Sacerdos Spregarius adcusatus adulterii cum Mu
liere repudiata (5) Israëlita quilibet (6) qui co
cubuit cum Spuria, vel Nethindæi generis, Liv
mulier nupta, Liæ Virgo ea fuerit, (7) qui m
Pascbate fermentum comederit. (8) qui cibum
sit die magno Expiationis anniversaria, qua
quo

Cap. 7. De Syn.

quodlibet eodem
discepta abomi
Paschatis puri
um matrem cum
igs, quos Mishnici
& Magistris ad
(E) Quinto
municatio Ino
buit, species ut
cæteris Excomm
altera species dicta
Pœna fuerat.
(07) Prima
[17] Niddui. In
rationem. Quippe
declaratus est, is
mum, quin etiam
consortione Separat
dentibus Magistris:
ulnarum, adeo, ut
tium 4 Cubitos al
arius cum illis
30. L. interea
et Lasciviam lo
malicia Sua co
vel quod rarius
cationes permane

in pejora Scelera rueri
eum arcè cuidam mulie
Subtracto, Lolo hordeo pej
ejus rumperetur.

Non semper 39. Plagæ
ed paucioes. Si nempe pe
, videretur aliquis aliqu
on posse, nisi cum morte
illi condonabantur, Ait
ter flagellandum Vir Sa
locio Le se conspurcasset, tu
is Plagis. Si quæ adhuc S

ndi Sunt illi, qui flagella
at alogus eorum texitur ap
Scil. (1) eNazireus, qui tot
et (2) Pontifex quoq; M. L
(3) Incestuosus quilibet (4)
ad cusatus adulterii cum Mu
Israëlita quilibet (5) qui co
vel Nethindi generis Vir
Virgo ea fuerit, (6) qui m
comederit. (7) qui cibum
strionis anniversaria, qua
quod

quodlibet eodem die fecerit (8) Qui monticinia et
disrupta abominabilia comederit (9) Qui Agni
Paschatis pueri ossa fregerit (10) Qui e nido avi-
um matrem cum Pullis abstulerit. Hi omnes ali-
qs. quor Nomen recensent Flagellationis Pœna
a Magistris addicti fuere.

(8) Quinto inter Pœnas minores refertur Excom-
municatio Qua erat Pœna Ecclesiastica, Non tres ha-
buit species ut vulgo plerique putant Sed duas (97) Prima
cæterior Excommunicationis Species dicta est ש.ד.נ.י (97)
altera species dicta est נדוי Qua durior et Severior
Pœna fuerat.

(97) Prima Excommunicationis Species dicebatr
ש.ד.נ.י Niddui. Qua vox Significat Elongationem Sepa-
rationem. Quippe qui a Sacerdote immundus et pollutus
declaratus est, is ab omni commercio et Societate homi-
num, quin etiam ab Uxoris Sua et domesticorum Suor
consortione Separatus est, Erat vero hæc Separatio (tra
Doctoribus Magistris:) intervallo Quatuor cubitorum Seu
ulnarum, adeo, ut Excommunicato nefas erat intra Spa-
tium 4 Cubitor aliis adsidere, aut quicquam familia-
rius cum illis agere. Durabat hæc Separatio diu
30. d. interea Excommunicatus resipuit in Ecclam,
et Societatem hominum receptus est, Si minus, et in
malicia Sua contumaciter perstitit, tum ad Dies 60.
vel quod rarius accidit, ad 90 dies in Excommuni-
catione permanere debuit, Si nedum resipuit, tum

gravior

graviore Excommunicatione mulctabatur quae Dicta est

□ ז ח

Sanxere Thalmudici Excommunicationem, Sua Viri, qua Mulieris, et Siddy fieriq ob Causas 24. Causas illas omnes recensere longum esset, Quasdam modo adferam (.) Excommunicatione Siddy tenetur is, Qui Legis Doctorem, quamvis jam Fato functum contemnit (..) Qui Spernit Verba et Magistri (:) Qui Spernit Verba Legis et Mosaica (:) Qui proximum Suum appellat Servum (:) Qui noxium aliquid in Sua tutela servet, nec illud removet, velut canem rabiosum, mordacem, vel Scalam fragilem, et Similia (:) Qui agrum Suum Extraneo, aut Gentili vendit, et qui Testimonium perhibet contra Israëlitam in Iudiciis Gentilium (:) Qui difficilem se praebet ad Discendum vel discendum.

Ad hae multa et Magistrorum decreta extant de ipsis Excommunicatis (1) Non licebat ipsis se lavare, non tondere (2) Si mortuum habebat, nefas erat illud Sepelire (3) Si Filius ei interea nascebatur, non circumcidebatur (4) Si ipse Excommunicatus, hoc in Statu Excommunicationis Suae mortuus esset, Iudices ipsi Feretrum tumulumq; ejus lapidarunt, sive ingens Saxum, Feretrumq; tumulo ejus imposuerunt, ut Significarent eum lapidatione dignum fuisse, quia Separatus a Coetu Fidelium impenitens mortem obiit.

Negantur Thalmudici, Adamum Excommunicatum fuisse. Quod colligunt ex Gen 5. 3. ubi dicitur:

Natum

II. De Pers. Sacris

one multabatur qua dicta

Excommunicationem, qua Vir qua
ob causas 24. causas illas omnes
quadam modo adferam (:) Excommu
er is, Qui legis Doctorem, quam
mmuit (:) Qui Spernit Verba Magis
is ethnaice (:) Qui proximum
roxium aliquid in sua tutela
et, velut canem rabiosum, mord
et Similia (:) Qui agrum Sum
t, et qui Testimonium perhibet
is Ethnicorum (:) Qui difficilem
vel discendum.

strorum decreta extant de ipsis
licebat ipsis Le lavare, non
habebat, nefas erat illud Le
interea nascerentur, non ir
e Excommunicatus, hoc in Sem
mortuus esset, Judicij ipsis
us lapidarunt, Hoc ingen
ulo ejus imposuerunt, ut
atione dignum fuisse, quia
impenitens mortem obiit.

ci, Adamum Excommunica
unt ex Sen S. 3. ubi dicitur
Natum

Natum fuisse Adamum 130 Aos quando genuit ad
Similitudinem Suam, Miro inde acumine exculpere
conantur Rabbini Adamum toto illo tempore Ex-
communicatum fuisse, ac interea genuisse Daemones
et Noctumos Spiritus. Hoc Lil. Significaretur
his verbis: Et vixit Adam 130 Aos genuitq; ad
Similitudinem Suam.

Fadunt Thalmudici, licitum antiquis Annis fu-
isse, ut Excommunicati Templum intrent, cultui Duo
adsint, Alios doceant, ab aliis doceantur, Servos con-
ducant, et ipsi in Servos conducantur, ea tamen
conditione, ut Status eos presens omnibus inno-
tescat, Rei hoc in Capitulis R. Eliezeris ita fere
narratur, Rex Salomo Templo edificato duas
fecerat Portas, unam pro Sponsis, alteram pro
lugentibus, et excommunicatis, Qui ingrediebantur
per Januam Sponsorum, ex eo ab omnibus cognosce-
bantur Sponsi, dicebantq; ipsis: Qui inhabitat Do-
mum hanc, exhilaret vos Filiis et Filiabus. Qui-
ingrediebantur per Januam lugentium, ejus os
erat obvelatum, unde cognoscebant omnes eum in
luctu esse, dicebantq; ipsi: Qui inhabitat Domum
hanc Ds consoletur Te. Qui vero per eandem Ja-
nuam ingrediebantur ore tamen non obvelato,
unde cognoscebant omnes, Ipsum esse Excommunica-
tum, dicebantq; Ipsi: Qui inhabitat Domum hanc

consu-

consuletur Fe, indargs animo tuo, ut Sociis tuis oprempere iisqs restituaris.

(7) Altera Species Excommunicationis, longe Severioris di-
cta est. נדוי Haec erat Exclusio et ejectio e Synagogis
e coetu Sacro, cum omnibus maledictionibus et diris ex
Deut. 28. et aliunde adsumtis. Hanc Excommunicationem
vocat Apost. 1 Cor 5. 5. παραδοῦναι τινα τῷ σατανᾷ, Tra-
dere aliquem Satanae. Cui cum erat cum tali Excommu-
nicato illum tenere Commercium, non licebat edere,
bibere, Atq hinc procul dubio respexit Apost. 1 Cor 5. 11.
Si quis fuerit Scortator alicui adpetens Ebriosus, Rapax
cum ejusmodi homine ne quidem edatis.

In Solemnioribus Excommunicationibus Solebant Iudaei
Tubas et Buccinas inflare in Synagogis, idq ad ma-
jorem horrorem cum ipsis Rei, tum universo coetui in-
cutiendum. Ita Thalmudici tradunt. Josuam Filium Pera-
chiae, Unum Jesum anathemati devovere vellet, produ-
xisse Tubas Quadringentas.

Quanta fuerit diritas hujus Excommunicationis
dictae נדוי patet ex Formula Anathematis Iudaici,
Quam ex antiquo MSto Hebraeo in lucem protulit
magnus Buxtorfius. Iud Formula ita sonat.

Ex Sententia Dni Dnor Sit in Anathemate Pl
ri in utraq Domo Iudicii Superorum nempe
„ie Coelestium, et Inferorum, ie Terrestrium,
„Anathemate item Sanctor Excelsorum, In Anathemate
Seraph

„Seraphim. et optamum. In Anathemate demq; tot-
„us Ecclē maximus, et minimus (1) Sint Super
„illo Plaga magna, et fidelis Morbi magni et hor-
„ribiles (2) Domus ejus Sit habitaculum Draconum,
„(3) Caliginosum fiat Lidus ejus in nubibus. (4) Sit
„in Indignationem, iram, et execandescentiam, (5)
„Cadaver ejus objiciatur Soris, et Serpentibus, (6)
„Lacerentur Super eo hostes, et adversarii, (7) Argen-
„tum et aurum ejus deretur aliis, et omnes Filii
„ejus Sint Expositi ad hostium ipsius fores, (8) Su-
„per die ejus obstupescant Posteri ejus (9) Sit ma-
„ledictus ex ore Addirion et Aehtariel et Per
„Sandalphon, et Hadarniel, Per Michael, Gabriel,
„et Raphaël, et Per Septuaginta nomina Regis
„magni. Ex ore denq; Zorrak Ligilliferi, seu Can-
„cellarii Magni, Absorbeatur Sicut Korach. et Cetus
„ejus. Irrepatio Dñi accidat Eum, Stranguletur
„ut Achitophel in Consilio suo, Leyra ejus Sit ut
„Leyra Pehazi. neq; ulla Sit resurrectio nisi ejus.
„Sepultura ejus non Sit cum Israëlitis, abeant
„Deter Uxor illius, et Super eam prosternant se
„se alii in morte ejus, In hac Anathemate Sit
„Plori, Plori Filius, et hæc Sit hereditas ipsius.
„Super me autem, et Super totum Israëlem ex
„Standat Deus Pacem et benedictionem Suam.

Amen.

Amen. His adjunguntur quoq; Deut 29. 18. 19. 20.

Hodierna quoq; Iudaeâ Poena est Severissima. S. I. Homicida Politicè non puniatur, tum has Poenas Ecclesiasticas ferre debet (1) Per triennium in Cubiculum mittitur (2) Singulis diebus flagellatur, Plagas Semper 39 accipit, alta voce clamans: שפך דם Ego Homicida. (3) Nullâ carne ei Lint edendæ. (4) Nullum Vinum bibendum (5) Crinis promittendus est, juxta cum barba (6) Indusia et alia Vestimenta abluere haud licet (7) Non est ei Lavandum (8) Practerea, quô homicidium perpetravit Catenâ ferreâ collo alligatum portare debebat, ac passim ubique ita vagari. (9) Quibusdam homicidis hæc imponitur Poena, ne usquam pernoctarent ubi pridie pernoctaverant. Sed Vagabundo oberrent instar Cain. (10) Sunt qui nudâ cuti thoracem ferreum induere jubentur. (11) Quidam autem Synagogam in limine jacere et omnium Pedibus calcari debent.

Aliud adhuc Severitatis Judaicæ exemplum proferam: S. I. adulter Politicè non puniatur, tum has Poenas Ecclesiasticas ferre debet. (1) Hiemps per aliquot Dies in aqua frigida Sedere debet (2) Si omnes aquæ glaciè contractæ sint, tum glacies aperitur, ubi homo ille nudus se in glaciem po-

sito

sito Sedere cogitur, quandiu Vinum igne duratur.
(3) Aestate vero Sedendum illi est nudo, et absq; omni Veste in formicarum acervo, naribus tantum et auribus obturatis, vel (4) nudus inter apes ubi ingens earum est examen transire cogitur.

Hij ergo et Similibus Panis Ecclesiasticis hodie adfciunt Judei ipsos delinquentes, unde patet: Poenas Judaicas longe graviores esse, quam sunt Poenae apud Christianos.

I. do jam Ordo Instituti nostri flagitat ut agamus De Synedriis 23 inm Virorum, qua de re egit Auctor § 12. Hae Synedrium Vocitatur Rabbinis סנהדרין קטנה Synedrium Parvum, vel minus, constabat 23bus Judicibus, eratq; omni loco, ubi plures essent quam 120 Incolae et quidem tales incolae, qui apti essent obeundis muneribus Sua munera Statim indicabimus. Hujusmodi Synedria duo fuisse Hierosolymis tradunt Magistri, Unum ad ostium Montis Templi, alterum ad ostium Atrii. Hujus Synedrii 23 Virorum nec Sacer Codex, nec Josephus meminerunt, ut nec consessus trium Viralis, ex eo, quod non semper idem numerus Judicum fuisse Videtur. Consessum autem Septem Viralij meminit Josephus. Seribitq; Eum fuisse in Singulis Palaestinae Urbibus

Urbus

bibus κατὰ ἑκάστην πολιν Vid Ios Antiq. Iud. Lib.
4. Cap. 8.

Differt hoc Synedrium minus, a Synedrio Magno. nam in Synedrio Magno erant Iudices 71 Sed in hoc minori duntaxat 23. Item Synedrium M. unum tantum erat in Hierosolymis Sedere Solebat, Sed minus hoc Synedrium erat frequentissimum, et passim per Urbes oppidaq; Palestinæ erat Synedrium minus. In Codice Sanhedrin Cap. 1 § 4. diserte traditur: Minus hoc Synedrium quoq; exercuisse judicia capitalia.

In omni Urbe et oppido debebat esse Synedrium minus, ubi 120 Incolæ erant. Illum vero numerum Incolarum 120 Seniores Doctores ad Calculum Sedentes, ita ineunt, ac tot numero Incolæ locum quemvis, ubi Synedrium 23 Virale erat, debuisse habere, ita demonstrant.

Debebant esse (1) Iudices 23. Qui Synedrium constituebant (2) Tres ordines 23 Virorum Sive 69 Viri esse debebant e quibus ubi opus erat, adlegerentur in consilium Iudicum (3) Requirebantur 10 otiosi Synagogæ (4) 2 Scribæ Consessûs. (5) 2 Lictores (6) 2 Partes litigantes (7) 2 Testes falsi (8) 2 Testes alii oppositi (9) 2 alii his oppositi (10) 1 Collector Eleemosynarum (11) 1 Medicus. (12) Chirurgus 1. (13) Librarius 1. (14) Lanio 1. (15) Ludimagister 1 Hi omnes Sup-

Supputati faciunt 120.

1. Super est consessus Trium Virali sive minus consessus, Judicium Trium. Hic consessus nunquam adpellatur Synedrium, ut reliqui duo consessus, sed adpellatur [ס"ד שלשה] Domus Judicii erant in illis locis, quae carebant 120 Incolis. Hic consessus judicabat non de capitalibus, sed levioris tantum momenti causis, ut de Furtis, damnis de litis pecuniariis. de damnis illatis, quum muleta irrogabatur ab damnum illatum, si nempe bomo homini, bos bovi, bos homini, homo bovi nocuisset. Exod 21. In hoc consessu quilibet Judex esse poterat, etiam Peregrinus seu Proselytus, etiam Spurius, modo Mater ejus esset Israëlita. At vero priorum Synedriorum et Judiciorum Capitalium longe alia erat ratio, in illis enim non nisi Sacerdotes, Levitae, Nobiliores Israëlitae poterant Judices esse. cum quibus nobilioribus Israelitis affinitatem contrahere Sacerdotes non dedignabantur. Regula Perpetua ex Codice Sanhedr. Cap. 4 § 2. Quilibet de Pecunia judicare potest. de Capite non nisi Sacerdos, Levita et Israelita qui Filiam Sacerdotis collocare possint.

7.

7. Quarto jam defluximus ad Tractatum de Se-
dice Proselytorum, Alia erat Proselytorum ratio,
quam Iudeor. Quippe Proselyti, qui inter Iudaeos
habitabant, ab uno etiam Iudice judicari poterant,
et ad unius etiam Propinqui Testimonium ad mor-
tem condemnari, Quod tamen edicto Legislatoris
caverat, Deut 17. 6. Ne quemquam adfer-
to morte, ex Sermone unius. Illud tamen deberum
Magistrorum de Proselytis, ab uno etiam Iudice
condemnandis, non debet intelligi de omnibus om-
nino Proselytis, Sed de Proselytis tantum inquilinis.
Agendum vero nunc est prestrict de Proselytis, quos
in finem rem ab ipso ovo exordiemur.

Totam Israëlij Remp. constituebant duo gene-
homines. Hebraei et Proselyti. Ipsi Hebraei dicendi
sunt Cives nati. Proselyti vero Cives facti, seu Pe-
regrini, Civitate donati. obs. (.) Is qui vel Pa-
tre tantum Hebraeo, vel Mane tantum Hebraea, na-
tus erat, audiebat Hebraeus. (:) Qui et Patrem
Hebraeum, et Matrem Hebraeam habebat, is dice-
batur. Hebraeus ex Hebraeis, Talem Se adpellabat
Paul. Apost. Phil 3. 5. Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων (:)
Is vero qui vel Patre Proselyto, vel Mate
Proselyta, progenitus erat, audiebat בן הגר Filius
Proselyti

Proselyti, vel הגרת
autem et Patre Pro
tabatur Bagbagh.
ginem Suae ser

Ut adnotatio
tamus, observand
mina (B) Species,
lyti initio autem
deis habiti Sint

(α) Nomen
dicit, originem
advenio. Vox
Utrumq; Vocabul
primit Statum
ad Iudaicam Re
tatem, sive aliqu
bant ergo Prosely
to Paganismo
recipientes.

(B) Species P
הגר Proselyti I
גת Proselyti Por
(a) הגר
Proselytus Iustitiae,

Proselyti, vel בן גרות Filius Proselyta, (::) Natus autem ex Patre Proselyto, et Matre Proselyta, vocitabatur Bagbagh. ie Compendio hoc loquendi in origine Suas revocato בן גר et בן גרה.

Ut adcuratiorem Proselytorum cognitionem habeamus, observanda nobis sunt sequentia (α) Nomina (β) Species, Proselytorum, (γ) Modus, quo Proselyti initiabantur. (δ) Quo in censu et pretio a Judaeis habiti sint Proselyti.

(α) Nomen προσήλυτος Graecum esse quisq; videt, originem debet προσέρχομαι accedo, Venio, advenio. Vox Hebr est גר Peregrinus, advena. Utrumq; vocabulum Graecum et Hebr. egregie exprimit Statum Proselytor. Qui Scil. a Gentilismo ad Judaicam Religionem amplexum, eamq; sive totam, sive aliquam ejus partem amplexi sunt. Erant ergo Proselyti, advenae, Peregrini abdicato Paganismo se se in gremium Judaismi recipientes.

(β) Species Proselytor duae fuerunt (a) גר צדק Proselyti Justitiae, vel Justitiae et (b) גר שער Proselyti Portae

(a) גר צדק Proselytus Justitiae, qui alias audit, Proselytus Justitiae, Hebraice פרס גר. Proselytus

Justitiae

Iustitiæ dicebatur is, qui non rerum externarum, aut turpis lucri causa, sed Solius Religionis Iudaicæ amore, ac Gloriæ Dñi Studio motus transiit ex Gentilismo ad Iudaismum, et omnia Iudaismi dogmata, ac ritus Suscepit. Hic dicitur esse Proselytus Fœderis, Quia Legum Fœderis Susceepit, Scil Circumcisionem. Talis Proselytus per omnia Legibus, et Pædagogia Mosis Se Subjecit, et iisdem legibus regebatur, judicabatur et natus Israëlita. Hinc Rabbi Levi Sic loquitur: Non recipimus aliquem pro Proselyto Iustitiæ, nisi totam legem recipiat. Hos Proselytos Iustitiæ Gemmidici emphatice appellant. Proselytos tractos, ⸗ס⸗ר⸗ג ⸗ס⸗ג. Quos Scil mernus Idololatriæ odium, et Gloriæ Dñi amor, ad Iudaismum per traxit, hos Proselytos tractos respexit Servator, et Singulare hunc eorum Titulum ob oculos habuit, in Verbis, quæ legimus Joh. 6. 44. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐαν, μὴ ὁ πατὴρ ὁ πεμψας με ἑλκυσῃ αὐτον. Nemo potest ad me Venire, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum. Ubi Verbis his ἐλθεῖν πρός με Venire ad me, Patam alludit Ext̄s ad Proselytos, Verbo autem ἑλκυω Trahe, Dignum intendit ad Similitudinem Proselytorum, Quod illi dicuntur tracti. Atque adeo Svavissima imagine proponit Ext̄s nobis Sub.

Sub Proselytis tractis
rum, ex omnibus ter
Venientes ad ipsum. C
spectari haberiqs de
et Spirituales, qui
a Fœdere Dei erant,
Jam autem Municip
donati, recepti Jum
inserti, Svavissima
untur. Dum ait (Ex
re, nisi Pater trac
le tractos, ergo nu
nisi Simul a Pat
stibili gratiâ ad
Xtō unitos, in c
1b) Proselytus
20. 10. ubi adpell a
tos tuas. Adpell
regnum concede
sumta ex Deut 12
daver, Peregrino,
Babis illud ad co
Magistri (..) ⸗ס⸗ר⸗ג
adpellant de em
Inquilinum. vel

ab Proselytis tractis, ipsos Fideles omnium temporum, ex omnibus terrarum oris ΕΛΘΟΥΤΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ. Venientes ad ipsum. Scil Ctum Dnum, quique adeo spectari haberique debent, tanquam Proselyti mystici, et Spirituales, qui olim peregre aberant, exteri, a Fœdere Dei erant, eranque extra communionem Ctⁱ, jam autem Municipes Sunt facti, Cœlesti civitate donati, recepti Sunt in Fœdus Dei, et vera Fide Ctō insperti, Suavissimaque ejus communione perfruuntur. Dum ait Ctus: Nemo potest ad me Venire, nisi Pater traxerit Eum. Proponit ipsos Fideles tractos, ergo mystice, nemo fuerit Proselytus, nisi simul a Patre tractus sit. Vorticordiâ et irresistibili gratiâ ad Ctum ducatur, ut vera fide Ctō unitus, in æternum gaudeat.

(b) Proselytus Portæ שַׁעַר גֵּר Deut 14. 21. Exod. 20. 10. ubi adpellatur. Peregrinus, qui est intra Portas tuas. Adpellant quoque (..) גֵּר אֲכוֹל נְבֵלָה Peregrinum comedentem morticinata, ratione desumta ex Deut 14. 21. Ne comedito ullum cadaver, Peregrino, qui erit intra Portas tuas Urbis illud ad comedendum. Eundem adpellant Magistri (..) חֲצוֹנִים חַסַּר אַמּוֹת Priùm Sentium mundi (..) adpellant denique cum גֵּר תּוֹשָׁב Proselytum Inquilinum, vel Incolam, vel Proselytum Domicilii

micilii, cui Sal: per inscium sit, in Terra Israelitica ubiq; degere extra Hierosolyma; Sed Hierosolymis plane non, propter eminentem Urbis hujus Sanctitatem, ut Majmon. loquitur: Tales Proselyti non circumcidebantur, nec ulla dogmata, ac Sacra Iudaeorum recipiebant, nisi Idololatriam duntaxat ejurabant, observabant Septem illa decantatissima Precepta, quae dicunt Magistri Partim Adamo, Partim Noacho data fuisse, quae Precepta Varie traduntur, Scil. (1) Idololatriam esse Vitandam. (2) Numen unum Summum colendum (3) Homicidium Vitandum (4) Pudendorum revelatio Vitanda, ie. Adulterium et Stuprum Vitandum (5) a Furtis et rapinis abstinendum (6) Magistratibus esse parendum in omnibus (7) Membrum Vivi animalis non comedendum. Atq; haec Sunt illa Precepta, quae Noachica audiunt. Alio modo haec citat Cl. Loeyus in Codice Sanhedrim Cap 7. § 5. ubi plura quoq; Precepta his Septem addita reperiuntur. Iam. L. Proselyti Porta haec Precepta observassem concedebatur illis habitare inter Iudaeos. Ea praeterea horum Auctoribus, seu observatoribus vocabantur Naaman Syrus et illi qui memorantur Act. 2. 5. Habitabant Hierosolymis Iudei ἄνδρες εὐ-

λαβ

λαβεῖς. Viri Pii ex numero Cornelium quod tamen Coecum Mosis Cerimoniarum Sciret ea, q[uae] venerant, et expectos esse voluit.

(y) Videndus [illegible] Suo inserebantur. Dem duobus, Sed o tur, Scil. (1) Circu (3) Sacrificio, Ra per haec tria in I וכשבעלה וכקרבן tissimum et Sacrifici Exod. 19. 10 14. et 2 Proselytes circumcidar ficium, quum Iudaei tantum Symbolis inse Sacrificiis, naturae em ri exemit.

Priusquam Prosel tur, examinabatur, causas velit amplecti ob metum? an Spe D norum et dignitatum

per missum dt. in Terra Israel
Hierosolymas, Sed Hierosolym
er eminentem Urbis hujus Sanct
ognitur: Tales Proselyti non ic
nec ulla dogmata, ac Sacra
nisi Idololatriam duntaxa
nt Septem illa decantatissima
unt Magistri Partim Adams
iisse, quæ Præcepta Dario tra
Idololatriam esse Vitandam
mnium Colendum (3) Homicid
dendos revelatio Vitanda, ic
ptum Vitandum (5) furtis
(6) Magistratibus esse parend
ubrum Vivi animales non
Sunt illa Præcepta, quæ
lio modo hæc citat Ch. Lo
Cap 7. §5. ubi plura qu
tem addita reperiuntur. Sa
e Præcepta observasse con
tare inter Judæos. Ea pra
ebus, seu observationibus
illi qui memorantur esse
olymis Judæi crudeles

Λαβεῖν. Viri Pii ex omni Gente sub Cælo. Ex eorum numero Cornelium quoq; fuisse plerique putant. quod tamen Coccejus negat, dicit enim Cornelium Mosis Cærimoniis se non subjecisse, Sed quum Scires ea, quæ Hierosolymis circa Templum evenerant, et expectaret Spem Patrum, Cæli ex. fore esse voluit.

(γ) Videndum est Modus, quo Proselyti Judaismo inserebantur. Seu mittabantur, Hodie quidem duobus, Sed olim tribus Ritibus initiabantur, Sil. (1) Circumcisione (2) Baptismo, et (3) Sacrificio, Ratio hæc est, quia Judæi olim per hæc tria in Fœdus Dei intrarunt. Sil: Per בְּמִילָה וּבְטְבִילָה וּבְקָרְבָּן Circumcisionem, Baptismum et Sacrificium, ut hoc colligere licet ex Exod. 19. 10 14. et 24. 8. oportebat igitur, ut etiam Proselytus circumcidatur, baptizetur, et offerat Sacrificium, quum Judaismo inserebatur, Fœmina duobus tantum Symbolis inserebantur. Sil. Baptismo et Sacrificio, naturæ enim Privilegium ea circumcisionis exemit.

Priusquam Proselytus in Judaismum recipere-tur, examinabatur, quo Sil: animo, et ob quas causas velit amplecti Religionem Judaicam, An ob metum? an Spe divitiarum? an cupidine honorum et Dignitatum? Si Vir esset quærebatur:

An

An non amore Virginis cujusdam Speciosæ Judaicæ pelleretur ad Religionem Judaicam? Si Filia, vel Virgo esset, quærebatur: An non amore Juvenis cujusdam Judæi casta vellet Judaismum ampletti? Si enim has, et hoc genus causas alias deprehenderent Judæi, neminem recipiebant in Judaismum, juxta Canonem illum: Luicunq; ob Vanitatem aliquam mundanam se convertit, is non est ex Proselytis Justitiæ. Si vero non ob Vanitates hasce mundanas, sed ex Studio, et amore Legis Dñi ejus quis motus, Judaismum ampletti voluit, mox ulterius pergebant Judæi, et tali Proselyto ob oculos ponebant gravitatem Legis Mosaicæ. Hodie autem si quis Judaismum ampletti vult, ei ob oculos ponunt miserias et Tribulationes, quibus hodie gens Judaica divinitus premitur. Si initiari vult Proselytus, cum rogant Judæi, præcipuos Judaismi articulos Eum edocent. Declarant Pœnas, quibus infideles afficiuntur, et Præmia, quibus fideles Israëlitæ coronantur. Ita ergo Per acto hoc examine, Initiatur Proselytus.

(I) Initiatio vero hæc peragebatur Circumcisione. ubi Circumcisus est Proselytus, Sanguine abscisso Præputii Lei idem ille Proselytus conspergebatur.

(2) de

Cap 7. De

(2) de Sanato
batur. ubi Vide
mi.(uu) Accessit
(o) Dignus

Exod 19. 10. 14.

Populum ut S
vent Vestimenta

Proselytus Ablut
ante quam in
tur. Alii, iter
longe antiquio
ticum, et Der
aretha, Lucum
in Ecclam, Fa
rus, auctor e
parent, et Vest
ubi Aben Ezr
mundare vo
Corpus Sanum a
usu receptum
tur, quam
(vv) Accep
Judæi persuasi
mo Proselytum
cumcisus Lit

(y) de Sanato Vulnere, idem Proselytus Baptizatur. ubi Videbimus (v) originem hujus Baptismi. (vv) Necessitatem. (vvv) Modum.

(v) Originem hujus Baptismi multi repetunt ex Exod 19. 10. 14. ubi ita Deus ad Mosem: Iro ad ipsum Populum ut Sanctifices eos hodie et cras, et lavent Vestimenta Sua. Ergo colligebant Judæi Proselytos Ablutione seu Baptismo opus habere, ante quam in gremium Eccle Judaicæ reciperentur. Alii, iter quod iverant Lightfootus expendens, longe antiquiorem censent, Baptismum Proselytum, et derivant ejus natales a Jacobo Patriarcha, Dinam ille Sichemitidas Feminas, aliosq; in Ecclam, Familiam, Domumq; Suam adoptaturus, auctor illi erat, ut abjectis idolis, sese mundarent, et Vestimenta Sua mutarent, Gen 35. 2. ubi Aben Ezra, his verbis: Mundamini, vel mundate vos met, putat designari, Quod illi, Corpus Suum abluerent, unde deinceps quoq; usu receptum fuit, ut Proselyti prius Baptizarentur, quam ad Judaismum admitterentur.

(vv) Necessitas hujus Baptismi tanta fuit, ut Judæi persuasissimi essent, neminem sine Baptismo Proselytum Justitiæ fieri posse, etiam Si circumcisus sit. Imo circumcisus, Sed non Bapti-

Satus

Zatu habebatur non pro Proselyto, sed pro Samaritano, Samaritanos autem interneciuo odio aversabantur Iudei. Ad hae, quo in pretio habuerunt Iudei Baptismum liquet ex Codice Pesachim unde colligere est aliquando ad Proselytum faciendum sufficisse solum Baptismum. Haec enim in codice citato verba habentur: Licebit Proselyto comedere Pascha in Vespere modo baptizetur. Ibidem legitur: Filii milites Hierosolymis, qui sese baptizarunt, et comederunt Pascha Vespere.

(vvv) Modus quo Proselytus Baptizatus est jam videndus. (1)mo Peragebatur Baptismus Immersione totius Corporis in aquam, adeo, ut et apex digitae capillorum tingeretur, nam si vel minimi digiti apex non mersus fuisset, adhuc immundus censebatur, juxta Majmonidem etiam si religuum corpus mersum habuisset. (2) Peragebatur hic Baptismus in Praesentia trium Testium, qui erant Discipuli Sapientum. Nos quoq; Christiani in nostro Baptismo tres habemus Testes coelestes: Patrem Filium, et S. Spiritum. (3) Quarto videndum est, quo in censu et statu habiti sint Proselyti apud Iudeos. Laudabant Proselyti eodem jure, iisdemq; per omnia privilegiis, quibus nati Iudei. Magistri Iudaeorum Prose-

Cap. 7. De

Proselytum Justum ... um recens, gen... tatis Similis ... allud. Joh. 3. ... Nisi quis ge... tus sit ex aqua ... num Dei. Du... demus, dicit ... et hae non re... minime nova ... naseatur. Du... tur inter Iud... Ex Proselytis ... reputabantur, ... Graphice et ... ex ingressum ... Fidelibus nemp... ex more Spir... senatus. Conf... aliaq; in qui... talis et Phr... ad antiquum ... Proselyti Justi... nodogenii. R...

Proselyto, sed pro Samar
intermedio odio averseb
in pretio haberemus Ju
ree Pesachim unde coll
lytum faciendum Sussi
mi in codice citato Verbo
comedere Pascha in Vespe
egitur: Fuisse milites
tis arunt, et considera
tum Baptizatum esse jam
tur Baptizmum Imme
m, adeo, ut et apud
am i vel minimi
adhuc immundum cons
tam i religium cogi
gebatur hic Baptismu
, qui erant Disci
tani in nostro Baptis
Patrem Filium, et S. Spir
t, Quo in casu et P
Judeo. Laudabam
nuq; per omnia
Magistr. Judaeo
Pro

Proselytum Justitiæ considerant, ut infantem Judæum recens genitum juxta Canonem: Proselytus Justitiæ Similis est infanti recens nato. Quo videtur allud. Joh. 3. 3. 5. 10. in Verbis Xti ad Nicodemum: Nisi quis genitus fuerit denuo & Nisi quis genitus fuerit ex aqua et Spiritu non potest ingredi Regnum Dei. Quæ Verba quum mirarentur Nicodemus, dicit ad Eum Xtus. Tu es magister Israelis et hæc non nosti? Innuit Scil Xtus. Stilum hunc minime novum esse in Israële, ut Scil. Quis iterum nascatur, Quippe ipsi Proselyti etiam Spectabantur inter Judæos, tanquam Infantes recens nati. Ex Proselytis igitur, Qui ut infantes recens nati reputabantur, ansa et occasione desumta, Servator graphice et graviter Significat, Non aliûs patere ingressum in Regnum Dei nisi iterum genitis. Fidelibus nempe per Spiritum Xti regenitis, et ex more Spirituali ad novam æternam Vitam renatis. Confer quoq; hæc 1 Pet. 1. 23. 2 Cor. 5. 17. aliaq; in quibus Regeneratio urgetur, In illis talis et Phrasibus manifesta Sane est allusio ad antiquum Schola Judaicæ Stilum, Quô Proselyti Justitiæ vocabantur Infantes recens nati, modo geniti, Regeniti, et in Religionem Judaicam insiti.

Adsi

Addi debet: Honorabant Iudæi, Proselytos sa-
os cum omni amore, Legibus Severissimis cavebatur,
ne Iudæi illâ contumeliâ Proselytos suos adficerent,
neve illos hac genus verbis lacesserent: Heri Idolo-
latra fuisti, nunc vero Lubrisi alas Schechinna, Qui
jam hospitaris sub alis Præsentiæ Dnæ.

Interim quemadmodum Romæ et Athenis ipsi Peregrini Civium indigenarum odium, et contemtum, Sæpe experti Sunt, Ita Sæpe Proselyti Iudæorum contemtum, odium, et furorem experti Sunt. (1) Apud Thalmudicos Sane pessime audiunt Proselyti, unde in Codice Nidda extat, Tradunt Rabbini nostri, Proselytos impedire Adventum Messiæ, Imo (2) Proselytos Izraëli esse ut Scabiem. Majmonides (3) Sic ait Aegre molesti Sunt Proselyti Izraëli, ac est Plaga Lepra, vel apostema. Causam hujus odii Iudæi in Proselytos hanc dant Thalmudici: Quia Proselyti, Sæpe relictâ Iudaismô, ad Gentilismum redeunt. Dicunt porro: Imo multos ex Iudæis ad Idololatriam per Proselytos Sedui; Addunt: Polum Iudaicum ad cultum Vituli fusi, et ad alia quoq; Idololatria crimina, per Proselytos fuisse Sedutum.

In Vita quoq; civili quodammodo cavebant Sibi

(1) Apud Thalmudicos Sane pessime audiunt Proselyti, unde in Codice Nidda extat, Tradunt Rabbini nostri, Proselytos impedire Adventum Messiæ, Imo (2) Proselytos Izraëli esse ut Scabiem. Majmonides (3) Sic ait Aegre molesti Sunt Proselyti Izraëli, ac est Plaga Lepra, vel apostema.

De Pers Sacris

abant Judæi, Proselytos
bus Severissimis cavebatur
Proselytos suos adsciverent,
lacessarent: Heri Idolo-
biisti alas Schechinna, sub
resentia Dñe.

n Roma et Athenis ipsi
narum odium, et contem-
e Lege Proselyti Judæorum
orem experti sunt. (1) Apud
audiunt Proselyti, unde in
dunt Rabbini nostri, Pro-
m Messiæ. Imo (2) Prose-
em. Majmonides (3) Sic ait
i Israëli, ac est Plaga
Lanssam hujus odii Judæi
Thalmudici: Licet Pro-
lmô, ad Gentilismum re-
mo multos ex Judæis ad
os Sedecim. Addunt: Pro-
um Vituli fusi, et ad alia
a, per Proselytos fusse

Quodammodo cavebant

Sibi Judæi a Proselytis, Eos enim in Synedrii Membra nunquam cooptarunt. Item in communi Vitæ commertio utebantur Judæi hac diversâ, tanquam Regulâ Prudentiæ: Vel ad decimam usq; Generationem a Proselytis cave, Vid: Casaubonum adversus Baronium. Tempestate tamen Christi alio animo tamen fuerant Pharisæi Judæi, qui Proselytos serio captabant, duos Vanitatis Duces, et perversitatis efficerent mancipia, Quod Salvator Pharisæis his verbis exprobrat Matt. 23. 15. Væ vobis Scribæ et Pharisæi, quoniam circumitis mare et terram, ut faciatis Proselytum unum, et quum fuerit factus, facitis eum Filium Gehennæ, duplo magis quam Vos estis.

Gloriæ Gentis Judææ Velificaturi Magistri ingentem texunt Catalogum Proselytorum, et immensam de eis fingarum farraginem confingunt. Ira (1) Filiam Pharaonis, Exod 2. Dum Mosen educari curaverat dicunt fuisse Proselytam (2) Uxorem Simsonis Delilam (3) Uxorem Salomonis Aegyptiam (4) Helenam Reginam Adiabenes (5) Item ut alios taceam Imperatorem Romanos Marc. Aurel. Antoninum. dicunt fuisse Proselytum. In Sepher-Hakkabbala, hæc de M. Aurel Antonino habentur. R. Jehuda. Qui Sanctus audit, amabat Antoninus ut Le ipsum, unde fertur R. Jehudam clam fecisse Proselytum ipsum

Mare.

M. Aurelium Antoninum. Mortuo autem R. Iehuda dixisse ferunt Antoninum: Disruptum est Vinculum amicitiæ, quod nos ligabat.

In Semara tod. Sanhedrim extat insigne colloquium Antonini Imperatoris. cum R. Iehuda Sancto. Antoninus inquit: Corpus et anima se a judicio liberare possunt. Quærit R. Iehuda. Quomodo? Resp. Antonin. Corpus dicet: Anima peccavit non ego, nam ex quo anima de me discessit, ecce in Sepulcro jaceo sicut lapis, Sine Sensu. Anima vero dicet: Corpus peccavit non ego. nam ex quo liberata Sum, ex corpore, ecce volito instar avis per aëra. Ad hæc R. Iehuda dixit. Dabo tibi Antonine Imperator Parabolam hanc: „Re„quidam Horto Suo, in quo ommes fructus jam matu„rant, duos adposuit Custodes, Unum Claudum, alte„rum Cæcum. Claudus videns fructum, eo accedere „non potuit, quia claudus erat. Sed rogavit et ad„monuit Cæcum, ut Eum humero Suo tolleret, ferret „ad fructus, ut eos decerpere Claudus posset. ac sic „tandem ambo comederent. Conscendit ergo Claudus „humeros Cæci; decerptisq; fructibus eos ambo come„derunt. Postea venit Dnus horti, et de fructibus „inquisivit. Cæcus se excusabat dicens: Se fructus „non decerpsisse, quia nec vidit eos, quoniam cæ„cus esset. Claudus pariter se excusabat dicens: Se

fructus

fructus non d
tuisset, q nom
Dnus horti?
fendere, et
mul Pera c
Iehuda. Dem
enim anim
adtulit, ut C
fructibus dece
clamabit Deu
judicandum
anima, per
nirum ing
titiam Rabbi
Aliud
Dixit alig nan
dato censu ten
R. Samaliel
habes dentes n
merum Suos
tis dentes Su
bino illi rep
Jum Rabbi
nora id qu

Mortuo autem R. Jehuda
Disruptum est Vinculum
bat.
hedrim estat insigne collegi
s. cum R. Jehuda Sancto.
nima Se a judicio liberare
Quomodo? Resp. Antoni
avit non ego, nam ex quo
in Sepulcro jacco sicut la
vero dicet: Corpus peccavit
erata Sum, ex corpore, cui
. Ad hæc R. Jehuda dicit
rator Parabolam hanc
o omnes fructus jam matu
des, Unum Claudum, alt
dens fructum, eo audac
us erat. Sed rogavit et ac
humero Suo tollens, fer
ere Claudus posset, ac
Concendit ergo Claud
fructibus eos ambo com
us hoti, et de fructibus
usabat dicens; Se fructus
vidit eos, quoniam Cl
er Se excusabat dicens:
Fru

fructus non decerpsisse, quia eo nec audere po
tuisset, quoniam esset claudus: Quid ad hæc
Dnus hoti? Jussit Claudum Cæci humeros con
scendere, et ferri ad fructus, ita utrumq; si-
mul Pœna condigna adfecit. Ita inquit R.
Jehuda. Deus animam et Corpus punict, postquam
enim animam Corpori indidit, in Peccato fa-
ciendo anima Corpori, et Corpus animæ opem
adtulit, ut Cæcus Claudo, et Claudus Cæco, in
fructibus decerpendis. Citat Kal. 50. x 4. In-
clamabit Deus Cælum Superne, et Terram ad
judicandum Populum Suum. ubi per Cælum
anima, per Terram Corpus recte intelligitur.
O nimium ingenii acumen! et Phaleratam Stul
titiam Rabbinicam!

Aliud Specimen ex Sem. Sanhedrim.
Dixit aliquando Cæsar ad R. Gamalielem, nume-
rato censu reneo Stellarum multitudinem. Cum
R. Gamaliel dixit ad Cæsarem. Die mihi quot
habes dentes in ore? Cæsar dicere non potuit nu-
merum Suorum dentium, Sed manu ori admota, de-
sit dentes Suos numerare, et ita Sciat Rab-
bino illi referre, quot nam habeat dentes.
Cum Rabbi Gamaliel dixit ad Cæsarem. Ig-
noras id quod in ore tuo habes Scil dentes

et jac.

et jactat se scire id quod in Cælo est i.e. Stellas. Q
dere hinc est, impudentiam Magistratuum Iudaic
Qui, ut extollant Populis Suæ gloriam Ipsos Cæsare
et Imperatores Sape in Scenam producunt, dum
avos Cæsares et Imperatores in putidum id genus co
logium cum nugacissimis Rabbinis unquam
descendisse.

Caput 8.

Cap

De

Breviss
tionem habituri
gimen Theocrat
(c) Unctionem e
es et Rationem
cerimoniae in
(b) Auctoritate
(a) Inter
Theocraticum,
ea praestitit,
solent et debe
serebat Poli
(2) Castra cum
bis et ignis
necessariis p
in altari, C
os, aliasq
entia in
semel absolv
numeros in
Regie Israe
os, nescio, q

in Cels est i.e. Stellar
n Magistrorum Iudae
lua Gloriam Ipsa Cæsar
eram producunt, dum
in putidum id genus e
is Rabbinis unquam

Caput 8.

Caput Octavum

De Regibus

Breviſſimam de Regibus Iſraëlitarum Diſſertationem habituri, notabimus hæc Sequentia (a) Regimen Theocraticum, (b) Qualitatem Regis Iſraelitici, (c) Unctionem ejus (d) Officium et Jus Regis (e) Mores et Rationem agendi (f) Privilegia Regis (g) Cæremonias inaugurandi Regis et inſignia Regis. (h) Auctoritatem Regis in Pace bello.

(a) Inter Iſraelitas primitus Viguit Regimen Theocraticum, Deus enim ipſe inter Iſraelitas omnia ea præſtitit, quæ Reges in Terris alias præſtare ſolent et debent, ut Deus ipſe Leges Iſraelitis ſerebat Politicas (1) Bellum Pacemq; indicebat (2) Caſtra cum iis metabatur, Duce Columna Nubis et ignis (3) De annona aliisq; ad Vitam neceſſariis proſpiciebat (4) Aulam Suam, Ignem in altari, Menſam, Miniſtros, Purpuratosq; Suos, aliaq; omnia ad Regalem Pompam facientia in Populo Iſraelitico habebat, ac ut Semel abſolvam, omnes omnino Regii muneris numeros implebat. O Felices Sub cœleſti hac Regie Iſraelitas, ſi bona Sua noviſſet! Sed eos, neſcio, quæ mala mentis furiis agitatos, fugere

figere tandem cepit Imperii Dni. Tumultuose Samuelem Prophetam, et Iudicem adeunt. precipue petentes Regem Sibi praefici, Qualem Gentes Vicinae habebant. Itaque qui hactenus Deum habebant Regem clementissimum, jam ex hominibus deposcunt, Regem tyrannum, unde ita Deus ad Samuelem loquitur: Audite vocem Populi hujus, non enim Te spreverunt, Sed me spreverunt, nolentes ut regnem Super ipsos. 1 Sam. 8. 7. Dicunt Plerique Interpretum, et Magistrorum, Quod Deut 17. 15. ubi ita Deus ad Israelitas loquitur; Constitues Regem Super Te e medio Fratrum tuorum. Q. datum fuerit Israelitis Praeceptum de Rege Lib. eligendo, ergo Israelita non peccarunt in Rege Simpliciter petendo, Sed peccarunt in modo et Scopo petendo quatenus Lic. voluerunt Israelita similes esse aliis Gentibus. Sed male hic Calculos Suos ponunt Magistri, Quippe (1) Verbis illis: Statues Regem Super Te e medio Fratrum tuorum, non jubetur, ut Populus Israelis, Statim ac ingreditur terram Canaan, Regem Lib. eligat. Verum praevia dispositione hac jubetur, ut Li quando Israelita Deum amplius Regem Lib. habere noluerint, ad morem aliarum Gentium Regem voluerint habere, tunc talem eligant et eo modo eligant Regem, ut dicto loco Deut. 17. 15. describitur (2) Primasse Israelitas in

in Rege petendo liquet ex 1 Sam. 8. 6. 7. et 12. 17, 19. ubi Peccatum Israelitarum diserte dicitur fuisse ipsa Regis petitio (3) Li verbis Deut. 17. 15. Dixerat mandatum fuisset Israëlitis, de Rege eligendo, cur quaeso dissuliscent Israelitae in longum tempus electionem Regis, Quartum nempe Seculum ab ingressu in Terram Canaan? Hoc sane minime fecissent Judaei, si expressum mandatum accepissent de Rege eligendo, Sed Statim, ac Terram Canaan ingressi fuerint, Regem sibi elegissent.

(b) do Videnda est Qualitas Regis Israelitici. (.) Rex ille debebat esse Vir, non Femina. Femina enim Fasces Regni apud Judaeos nunquam habuit. Ita apud Gallos Rex esse debet Semper Vir, nunquam Femina, ex lege Salica. Et quia insigne Regis Gallici est Lilium hinc per trahunt Critici illud, in Evangelio Lilia non nent, neq; rentant. ie. Is cujus in Gallia Insigne est Lilium, neq; nere, neq; texere debet, quoniam Viri id non praestant. Laudanda igitur Consuetudo, Quod Rex eorum Femina esse non potuerit, Interim Femina Lepe aptius regnant quam Viri, ut Elizabeta Angliae Regina. felicius regnabat, quam Successor ejus Jacobus. unde dictum: Rex fuit Elizabet, nunc est Regina Jacobus. (.) Non etiam debebat Rex Israëlis esse

esse ex Gentilibus, licet Idumaei Gentiles dicantur Fratres Israëlitarum respectu originis Deut. 2. 4. Ipsi se Idumaei erant oriundi ex Esavo, Fratre Iacobi Deut. 2. 4. et 23. 8. Quare Rex Agrippa, Herodis M. nepos quoniam, ut Magistri loquuntur גר תושב ex Ordine Proselytorum erat, Unum publice coram Populo legeret, incidit in Textum Deut. 17. 15. Statuito super te Regem e medio Fratrum tuorum. non poteris tibi praefficere Virum extraneum, qui non Frater tuus sit. Ita Rex Agrippa Generis sui consciis in lacrymas solvebatur. Sed cum Populus mox hac acclamatione solatus est. Non timeas Agrippa, et Tu Frater noster es, et Tu Frater noster es. Procul dubio ob oculos habuerunt Iudaei 2. 4. item 23. 7. Ne abominare Idumaeum, nam Frater Tuus est.

(c) Tertio Videnda est Unctio Regis, ungendi enim erant Reges Israëlis, antequam ad Clavum Regni sederent, circa ungendos Reges sequentia tenenda sunt

(1) Ineptiunt Magistri dicentes: Non omnes Reges Israëlis fuisse unctos, sed eos tantum, in quibus nova linea Regia exigebatur, tunc primum illius linea Regia pro omnibus Posteris oleo unctum fuisse contendunt, reliquos tandem illius lineae, non fuisse unctos ex mente Magistrorum, nisi illi uncti fuerunt, quibus lis et controversia movebatur de Imperio.

urio, ita tand
atque hanc do
ctus est, ac P
mota erat in
1. 18. et 39. u
Rex, Ita (:)
lis fuit mota
mum quem
kim 2 Reg. 2
Magistri, non
natos, ut
et competent
Lui vero Line
succedebant,
Verum omne
rum hae: Re
gem constit
Synonyma.
1 Reg. 19. 15. 16
in loco Un
do extendist
Dñs. ix. R
pluvia Lyer
oleo ie Res

curio, ita tandem in eadem linea repetebatur Unctio.
Atque hanc dam rationem cur Salamon aeque Unctus est, ac Pater ejus David, cui a controversia
mota erat inter (:) Salomonem et Adoniam, 1 Reg.
1. 18. et 39. utrum Salamon vel Adonia fieret
Rex, Ita (:) Joas per Achaliam 2. Reg. 23. 30.
lis fuit mota de Regno (:) Ipsi Jehu ob Joa-
chaz fuit mota quem occidit 2 Reg. 9. 1. ob Fratrem Joa-
chim 2 Reg. 23 30. lis fuit mota, Arg. Volunt
Magistri, non nisi tales Reges fuisse Unctione dig-
natos, ut eorum Regnum, de quo controversia
et competentia oriebatur, magis confirmaretur.
Cui vero Linea controversia Parentibus in Regno
Succedebant, eos non unctos fuisse contendunt.
Verum omnes Sane Reges uncti videntur. unde
vox ha: Rex et unctus, Item Ungere et Re-
gem constituere Lege idem significant, et Sunt
Synonyma. Vid 1 Sam. 2. 10. Psal. 105. 14. 15.
1 Reg. 19. 15. 16. Jud. 9. 8. 2 Sam. 1. 14. 21. His
in locis Unctus et Rex idem significant, Quomo-
do ostendisti manum Tuam ad perdendum Unctum
Dñi. i.e. Regem. O! montes Silboe ne ros, ne
pluvia super vos cadat. Quia ibi periit Unctus
olim ie Rex. Denique Sequentur et Magistrorum
opinione

opinione, Reges illos, de quorum Regno, et Imperio
bis mora fuit, fuisse Sanctiores pra reliquis, eo, quo
illi tantum fuerint Uncti, quod nemo facile credet.
Vide hic in Auctore § 4. S. C. addunt; quomodo
Primo genito praferebatur nata minor frater, vel
propter Singularia dona, vel propter Speciale Dei
mandatum; tunc quoq; ungi debuit talis Rex, Quo
niam nova quasi Successio hinc esset, Qua ordi
nariam Successionem obliterabat. hinc et Salam
uncta, Quia Adonia minor erat nata (2) Traditum
Magistri (.) Reges e Davidis Familia oriundos oleo
ππωσσπ i.e. Unctionis fuisse unctos, Per oleum unctio
nis intelligi debet, oleum Illud, quo Pontifex M. Solebat ungi, et etiam Sacerdotes Iregarii, Ex magistris
Credamus. Sed falsa est hac Magistrorum Traditio,
nam oleo Unctionis Soli Pontifices M. Solebant ungi,
non ergo Reges, non etiam Iregarii Sacerdotes (.)
Dicunt Magistri; Reliquos Reges, i.e. non ex Fami
lia Davidis oriundos unctos fuisse oleo opobalsami.
Sed nos dicimus. omnes ex equo Reges, tum ex Stir
pe Davidica ortos, tum alia ex Stirpe ortos, ejus
modi Speciei oleo fuisse unctos, Sive oleum opobalsami
illud fuerit, Sive aliud quod libet. (3) Dicunt Tertio
Reges ex Stirpe Davidica oriundos fuisse ex ππ ss i.e.

Corrue

...nus. in quo deum
...ficiendum; Regnum
...nge durat urum.
...tes fuisse ex 1 Sam.
...ctario angusti
...tem Imperii Regum
...ere ex 1 Reg. 1. 39.
...unt Reges ungi
...Quod colligunt ex
...nimter dedicatus
...in Regem Unctus,
...gunt praterea, R
...figuram circuli
...(d) Sequitur
...bitur id, Deut. 17.
...ipse Regi ad Pomp
...uisse Lator. ne
...Populi animus
...qui Semper con
...Polybio Hist. L. 5.
...Aegyptiis erant d
...men, eyus Sen
...Iussit, 1 Reg. 10. 28
...ibi habitaverant.

Unu. in quo olenum abundanti copia erat, ad Lig-
nificandum; Regnum illos Regum Davidicorum,
longe duraturum. Alios autem Reges dicunt Un-
ctos fuisse ex ℥ ℈ i.e. lenticula, sive vase ung-
entario angusti orificii, ad lignandam brevita-
tem Imperii Regum illor. Videntur hac excul-
sere ex 1 Reg. 1.39. 1 Sam. 10.1. et 16. 13. (4) Ad-
dunt Reges ungi debuisse ad Fontes aquarum,
Quod colligunt ex Exemplo Salomonis. Qui so-
lemniter deductus est ad Fontem Gichonem. ibiq;
in Regem unctus, 1 Reg 1. 33. et Leq. (5) Adjun-
gunt praterea, Regum in Fronte unctam fuisse
figuram circuli O. Qua Coronam Regiam adumbraret.

(d) Sequitur Jus et officium Regium, descri-
bitur id, Deut. 17. 16. unde liquet. (1) Non lici-
isse Regi ad Pompam multos equos alere. idq; ides
cavit Lator. ne ob hanc quoq; Causam Regis et
Populi animus inclinaret ad Aegyptios. Quod.
equi Lemper commendatissimi erant. Teste enim
Polybio Hist. L.5. Judei, aliiq; Celesyriae Populi
Aegyptiis erant deditissimi. Ipse Salomon ta-
men, equos Generosos ex Aegypto Lib. adferri
jussit, 1 Reg. 10. 28 29. et Postea plurimi Judei
ibi habitaverant. (2) Cavit L. Lator, ne Rex mul

tas

tos Uxores Lib. adjungeret, i.e. ex mente Magistrorum, l
citum fuisse Regi Uxores legitimas et concubinas simul
habere 18. h.e. Personas 18. Quae partim legitimae
uxores, partim Concubinae essent. Idq; colligunt ex
2 Sam. 3. 2. et 12. 8. (3) Ne magnam auri argent
Summam in privatos Suos usus conderet. (4) ut Exe
plum Legis משנה et מדרש descriptum Lib. ob ocu-
los haberet semper, ut inde Libidos Suorum mo
res ad Legis Dictae normam componeret. (5) Rex Su-
perbe Le Le offerre non debuit. Sed facibus ad So
pulum esse debebat. Mansuetudinem et Comita-
tem Mosis Legui debuit, qua celebratur Num. 12.3
bis Verbis: Homo ille Sil Moses erat omnium in Terra
hominum מאד manssuetissimus. ubi obs. minime
agi illi de mansuetudine Mosis, Sed agi de eo, qu
Moses fuerit Summus Propheta. Ira ergo bonum
illum Vertendum censeo. Homo ille Sil. Moses fu-
erat Summus Propheta omnium hominum in Terra
existentium.

(e) Ad mores Regum. Mores Regum, quos Sa-
muel describit, diversi erant a Jure Regum. longe
enim aliter describit Samuel Rationem agendi,
qua Reges uterentur, qui Hebraeis imperitarent 1 Sa
8. 11. et appellat משפט המלך 1 Sam 2. 13. ubi משפט sig
nificat, mores Regum tyrannicos et illegitimos, [illegible]
morem

morem et ra
Regum, directe
12. Divinitus
gum, Li Jus
Sabatho jure
1 Reg 21. 2. Ab
Ergo differt
Regio.
Illos more
exponuntur. Ipf
ita Israelitis
sumet, ut ea
gis colligant.
Item adsumet
et ungventa
optima Veris
servos suos (
Rex capiet,
Servos vestros
suos proprios
Pecoribus. (
Deut. 21. 11.
menta Lub
Regibus co
(f) Sea

i.e. ex mente Magistrorum
Legitimas et Concubinas
18. Duæ partim legitimæ
ræ essent. Idæ colligunt
) Ne magnam auri
eos usus conderet. (4) ut
ISS descriptum Lib. ob
inde subditos Suorum
m Componeret. (5) Rex
debuit, Sed saltis ad
Consuetudinem et Comit
, quæ celebratur Num. 1
Moses erat omnium in
mus. ubi ob. minim
re Moſis, Sed agi de
apheta. Ita ergo bonum
Homo ille Sil. Mosis
mnium hominum in

. Mores Regum, quos Sa
t a Jure Regum, longe
muel Rationem agendi
Hebræis imperitarent
SS 1 Sam 2. 13. ubi
anicos et illegitimos,

morem et rationem agendi, Atqui mores agendi
Regum, directe oppositi sunt, Juri Regio Deut.
17. Divinitus descripto. Quippe mores agendi Re-
gum, si Jus Regis continerent, tum Vineam
Nabathæ jure suo adimere potuisset Achabus,
1 Reg 21. 2. Atqui jure suo adimere non potuit,
Ergo differt mos et consuetudo Regum a Jure
Regio.

Illos mores agendi Regum, qui per ⁊ʼ⁊ss⁊ ⁊ʼ⁊ss
exponuntur. Ipse Samuel ad sex capita redigit, ac
ita Israelitis proponit. (1) Rex ipse Filios Vestros
assumet, ut sint ante currum Regis, Messem Re-
gis colligant, agros arent, arma aliaq; confician-
Item assumet Filias Vestras, ut ea Regi cibum
et unguenta præparent. (2) Agros, Vineas, et Oliveta
optima veris Dominis erepta, distribuent inter
Servos suos (3) Ex Vineis et agris decimas
Rex capiet, et dabit eas Rex Servis suis. (4)
Servos Vestros et ancillas et Asinos Rex in usus
suos proprios convertet. (5) Decimal capiet de
Pecoribus. (6) Vos ipsi Servi ejus eritis. conf.
Deut. 21. 11. et Nehem. 9. 37. ubi Corpora et ju-
menta sub esse Regibus, et proventum Terræ
Regibus cedere, inter Pœnas reputant.

(7) Sexto Privilegia Regis, et ea duo Reges

decem

dcent nunc videnda sunt. Ea rediguntur ad 30. atq
ex Codice Sanhed. Cap. 2. desumta, hae ordine digesta
sunt a Baal Aruch. (1) Rex non judicat (2) Nec
ipse judicatur (3) Non dicit Testimonium (4) Nec
de eo dicitur (5) Talentum non tradit, (6) Nec alii do
fuerunt ob Uxorem ejus (7) Non ducit Uxorem jure
leviratus, (9) Nemo privatus Viduam ejus ducit
(10) Si Propinquus ejus moritur, non egreditur Pa
latio. (11) Ipse in lecto, Populus humi adcumbit, cum
epulum funerale datur. (12) In bellum ducit ex con
silio Synedrii M. (13) Dimittit itineris causa quod
vult. (14) Viam sibi facit quam latam vult. (15) offertur
ei ex Spoliis, ut diuidium capiat si vult, (16) Et pri
mus suam partem capit (17) Uxores habeat non ul
tra 18. ne octodecim. (18) Equos ne alat minus quan
titate, (19) Aurum et Argentum in proprios Usus
minimum ne corradat. (20) Scribat ipse sibi Librum legis
(21) Ferat secum in bellum Librum legis. (22) Referat
domum (23) Semper habeat in loco judicii (24) In
lecto et ad mensam. Vide Deut. 17. 19. Erit cum eo liber
legis, ut legat eum omnibus diebus Vitae Sue. (25)
Non equitant Super equum ejus (26) Nec sedent
Super Thronum ejus. (27) Nec Sceptro ejus utuntur.
(28) Nec nudum cum Rident, (29) Nec quum tondetur.
(30) Nec quum lavatur obs. Tondetur autem Res
quotidie

Cap. 8. De

quotidie, ut Sa
Sacerdotes autem

(g) Septim
rationis Regnis
rimonia Regibu
apud Iudaeos, Item
colligere est ex Lu
Regem Salutan
lineâ cum Velat
tes (:) Arundinem
loco cum confix
gem nuncupante
Iudeis, Alexand
Καραβος in loc
Papyraceum ei i
inde frustum
de deis cum S
θεοῖς Domin
notat Dominum

(h) Octavo.
Regum tam in be
tacita ob hoc do
ges petierunt d
dicarent Reges,
se Israëlitae pl

t. Ea redeguntur ad 30 ...
...esumta, hac ordine dispo...
... Rex non judicat (2) Nec ...
...icit Testimonium (4) Nec ...
...non tradit, (6) Nec alii ...
(7) Non ducit Uxorem ...
...ratus Viduam ejus ...
...moritur, non egreditur ...
Populus tumii adeuntis ...
(12) In bellum ducit et ...
...rvit itineris causa quo...
...am latam vult. (15) offerat...
...u capiat Livit. (16) Et ...
17) Uxores habeat, non ...
) Equos ne alat minus ...
...ntum in propios ...
...scribat ipse Lib. Librum Legis ...
... Librum Legis. (22) Rex ...
...at in loco judicii (24) ...
Deut. 17. 19. Erit cum eo liber ...
...us diebus Vitæ Sue. (25) ...
...rum ejus (26) Nec Sedeat ...
...e Sceptro ejus ut ...
...t. (29) Nec quum tondetur ...
...bs. Tondetur autem Rex ...
quotidie

quotidie, ut Pontifex N. Septimo die. Fregarii Sacerdotes autem Trigesimo die

(g) Septimo Seguntur Cerimoniæ Inauguri Regis Regum, eorundemq; Insignia. Cerimoniæ Regibus inaugurandis, quales fuerunt apud Judæos, Item quæ Insignia, quodammodo colligere est ex ludicro illo ritu, quo Judæi Extum Regem Salutarunt. Mat. 27. 28. (.) Clamyde coccineâ cum Velantes (:) Coronam capiti imponentes (:) Arundinem in dextram dantes (:) Alto in loco cum constituentes, et (:) Genu flexo eum Regem nuncupantes. Ita Philo-Judæus narrat de Judæis Alexandrinis. Eos, quendam sui nomen Καρπασ in loco celso constituisse, et Diadema Papyraceum ei imposuisse, et Stolam pro clamide, frustrum arundinis pro Sceptro ei dedisse. Deinde cum Salutasse μαρου i.e. Κυριου παρα θυριος Dominum, Super Syris, nam ל׳ יר Syris notat Dominum.

(h) Octavo. tandem Spectanda est Auctoritas Regum tam in bello, quam in Pace, Ideo etiam Israelitæ ob hæc duo Sibi: ob Pacem et bellum Reges petierunt Lib. Dan, 1 Sam. 8. 20. ut eos judicarent Reges, et bella eorum gererent, Quippe Israëlitæ plurimos hostes undiq; habebant.

Summa

Summa certe Regum auctoritas et Potestas erat in bello, Pacem et omnibus rebus. Magistri tamen negantur Summam rerum Potestatem et auctoritatem fuisse penes Synedrium M. non penes Reges. Ita Iosephus auctoritatem Regum imminuit. Dicuntur interim Ipsi Synedrii adeo pertinuisse Regis praesentiam, ut Iannens Rex vocatus a Praside Synedrii M. ipsum Synedrium M. intrasset, Iudices Sententiam suam pronunciare non audebant, Leo cogitabundos Le Le simulabant, Quos Praeses Simeon Ben Shetach his verbis corripuit: Num vos cogitabundos fingitis? Venier Deus qui cogitationes vestras novit, et vos ulciscetur, ubi hoc Supra Cap. 7. fusè vidimus.

Reges tandem ipsi in V. Tto erant Illustres Typi Iesu Xti, tanquam Summi Regis N. Ti. Ita diversa Regum Regnis fata Lib V Tto figurabant Vicissitudines Eccle N. Ti. Haec latius deducenda iis relinquimus, qui acumine pollent.

Caput

toritas et Potestas eras in
us. Magistri tamen negant
n et auctoritatem fuisse per
Reges. Ita Josephus auct
Dicuntur interim Isr
Regis praesentiam, ut Lumm
Praeside Synedrii M. ipsum
Judicem Sententiam suam
ut, Leo cogitabundus de Le
Simeon Ben Shetach. Lig
eas cogitabundas fingit
nes vestras novit, et Deus
7. fuisse videmus.
V. Sto erant Illustres Typi Ecc
Regis N. Ita diversa
ub V. Sto figurabant Mess
ae Latius deducenda sit re
re pollent.

Caput

Caput Nonum

De Prophetis et Sectis post Prophetas exortis.

Ampliſſima heic nobis de re offert Materia, ſed ut juſtiore ordine tractatus procedat N. loquendo De Prophetis. I. De celebri oraculo בת קול Bath kol II. De Idolis, quorum cultu ſeptimo Iſraëlitae de re polluerant III. Tandem de Sectis poſt Prophetas exortis.

I. Primo De Prophetis actum notabimus (α) Nomen Eorum, (β) Dignitatem (γ) Munus, (δ) Inauguracionem (ε) Veſtes, (ζ) Judicem Eorum ante et poſt latam legem (η) Significationem Typicam Ed.

(α) Prophetae ad Nomen uſu Vulgari quidem tribuitur illis, qui Numine Duo affati futura praedixerunt. Sed vox נביא Nabi. Quâ Prophetae Vulgo adpellantur ſ: nam olim רואה dicebantur Prophetae i.e. Videntes 1 Sam. 9. 9. ſ Latioris eſt ſignificationis, quam ut ad ſolam futurorum praedictionem reſtringatur. Et enim (.) Exod. 7. 1. Vox haec נביא notat Interpretem, ut Deus ad Moſen ait: Aronem Fratrem Tuum conſtitui Nabi, et is erit נביא i.e. Interpres tuus. in Aegypto Lil. apud Pharaonem. (..) Ita

apud

apud Graecos, qui Revelationem Lib. sacram ipse Interpretatur, audit προφητης. Qui vero Revelationem non Lib., Led alteri sacram, interpretatur, is audit ὑποφητης (:) In Sacra quoq; Interprete, Lepe venit Propheta. Ita 1 Cr 14. τὸ προφητεύειν venit notione Docendi, Interpretandi S Sacram. (:) Propheta interim maxime audit is, cui res Live Preterita, Live Presentes vel Futura a Deo revelata Sunt. Seu Propheta est is, cui Deus se Le Singulariter manifestat, aperit, et revelat, Ita in V. Sto primum Abrahamo Datum erat nomen Prophetae Gen. 20. 7. ubi Deus increpat Regem Abimelechum, ob Sarae raptum, et jubet Saram Marito suo Abrahamo restitui, hac addita ratione: Quia Propheta est Abraham et orabit pro te,

(B) Dignitas et honor Prophetarum inde aestimari debet (.) Quod Prophetae apud Iudaeos Pontifici M. et Regibus proximum gradum tenebant. Ipse Ios. de Bell. Iud. Lib. 1. Cap. 3. quum eminentissimam Ioh. Hyrcani dignitatem exprimere vellet, dixit Eum fuisse Etnarchum, seu Principem Gentis Iudaeae item Pontificem et Prophetam,

Qua-

Cap. 9. C

Quae tria mun
tantissima (:
ras, et ii ma
habiti, Quum
Iudaei: Nulli
rosolymis Le
dica et Pro
(y) Mun
rum, quae De
tem Dei revel
tas Populo
quidem cum
stitum docere
ra praedicere
confirmare,
rebus grav
belligs negot
vel propulsan
(δ) Ino
tenus prop
rationem t
(a) A
cum, solem
Legis Prop

tionem Lib. factam ipse
§ 7 T 76. Qui vero Liv
alteri factam, interpretem
In Saira quoq; Prophe
phera. Ita 1 Cor 14. To
trone Davidi, Interpre
ophera interim maxime
Preterita, sive Prophetae
ata Sunt. Seu Prophetae
singulariter manifestat
V. Sto primum Abraha
Prophetae Gen. 20. 7. ub
Abimelechum, ob Sarae
Marito suo Abrahamo
ione: Quia Propheta
pro Te,
Prophetarum inde
rophete apud Judeos
rum gradum tenebant
1. Cap. 3. quum eminen
dignitatem exprimit
Patriarcham, seu Principem
inficiem et Prophetam
Jud

Que tria munera adpellat Josephus. Precipua, Pro-
fantissima (.) Summa adhuc erat Prophetae digni-
tas, et ii magno semper in honore a Piis hominibus
habiti, Quum Legati essent a Deo missi, Tradunt
Judaei: Nullum mortalium cadaver licuisse Hi-
erosolymis Sepelire praeter Regum e Stirpe Davi
dica et Prophetae cadaver.

(y) Munus Prophetae Varium erat, respectu re-
rum, quas Deus illis mandaverat ut i.) Voluntatem Dei revelare ie. Revelationes Divinitus fac-
tas Populo explicare. (..) Populum admonere, et
quidem cum auctoritate, zelo, et intrepide. (:.) Po-
pulum docere, delinquentes corripere, & (::) Futu-
ra predicere (:.) Religionem Veram miraculis
confirmare, (::) Indigentibus opem ferre, de-
rebus gravioribus respondere, ut de Pacis,
bello negotiis, De hoste armis vel oppugnando
vel propulsando.

(δ) Inauguratio Prophetae. Hic (a) Premit-
timus preparationem eorum, (b) Ipsam Inaugu-
rationem tractabimus.

(a) Ad excellens hoc Munus Prophetici
cum, Solemnem fuisse Preparationem, patet ex
locis Prophetar. in Codice Sacro memoratis.

in quibus

in quibus erant Prophetæ, Doctores et Discentes, Duo-
rum Theologiæ candidati, Sub ductu unius alicujus
exercitati Doctoris, /: Qualis V. g. erat Elias, Eliseus 2 Reg
2. 15./ rerum Divinar Scientia sedulo incumbebant. Ejus-
modi Scholæ et Collegia Prophetar occurrunt 1 Sam. 10.
5. 19. 19. 20. 2 Reg. 2. 3. 2 Reg 6. 1 Erant autem Hæ-
ce collegia et Scholæ Prophetarum in Urbibus, ut
in Jerico, Bethele. Samaria, Rama aliisq. Sæpe vero
loca deserta elegerunt Prophetæ et ab hominum con-
sortio remota. Ita(.) Collegium Eliseæi consedit ad flu-
mina Jordanis 2 Reg. 6. 1. 2. (.) Aliquando scelas
suas aperuerunt Prophetæ in celsis montibus. Ita
Elias habitabat in celebratissimo illo arboribus ne-
moribusq. consito et altissimo monte, Carmele 2 Reg.
4. 25. 2 Reg 18. ubi jussit Prophetas Baalis ad
montem Carmel congregari. Nemo autem putet
Solitarium illic habitasse Eliam et Eliseum, cum
illis aderant etiam Prophetarum Filii i.e. Discipuli
Dicuntur Prophetæ Discipuli, appellantur Prophetæ
Filii, Atq. ad Scholas illas Prophetæ in excelsis
Urbium, oppidorumq. locis erectas. haud dubie re-
spexit Salomon. Prov. 9. 1, 3. Summa Sapientia
ædificavit domum Suam, vocat quosvis in excelsis
Urbium locis. Videtur hæc Similitudo desumta

a Vete

Poetarum et Oratorum
Sub Ducta unius alicujus
V. g. erat Elias, Elisæus
e Sedulo incumbebam,
berad occurrunt 1 Sam. 10
Reg 6. 1 Erant autem
etarum in Urbibus
Rama aliisq. Sæpe
here et ab hominum
nu Elisæi confedit
(..) Aliquando
in celsis montibus
tissimo illo arboribus
o monte, Carmelo
it Prophetas Baal
Nemo autem
Eliam et Elisæum
tarum Filii i.e. Discipuli
adpellantur Prophetæ
Prophetas in
erectas. haud dubie
Summa Sapientia
eat quæstis in
e Similitudo desumta
a Pet

a Veterum Prophetas more, sui Scholas suas in excelsis Urbium locis erexere, ut illic rerum Divinarum Studio Vacarent, Inter Sacra illas Scholas exercita erat etiam Musica. Quippe quæ olim inter Artes liberales erat habita. Non mirum igitur, si Prophetæ eorum Filii, passim occurrant fidibus ludentes, Citharas reliquaq; Instrumenta Musica pulsantes, ac ad Chordarum sonum cantantes 1 Sam. 1. 5. 2 Reg. 3. 15. Atq; haud dubie hue respexerunt Rabbini in trissima illa Sententia: Schechinna, seu Divina Præsentia non quiescit in tristitia, Sed in lætitia i.e. non descendit Super homines tristes, et melancholicos, Sed Super lætos et alacres. Ergo Scholæ illæ Prophetica erant tanquam Seminaria, ex quibus prodierunt magni illi Viri, Nathan. Gad, Heman, Jeduthum, Asaph. Ex hac Sane Seminario eligit Sæpe Deus Viros, quos dono Prophetiæ dignari voluit. Quibusve ut Voluntatis Suæ Interpretibus uteretur apud Populum. obs. 1. Electionem ad munus Propheticum, unice a Dei arbitrio pendisse, unde accidit: Sæpe ut repudiatis Filiis Prophetarum, Munere Prophetico dignaretur Deus homines viles ac abjectos, omniumque bonas.

bonarum rerum ignarae, ut Pethazi et Amosi &.

Pethazi fuerat Minister Elisaei, Solebant enim Prophetae inter Suos Discipulos Sæpe unum eligere, qui esset tanquam Servus et Comes, quive in munere et dignitate Suo Duo Doctori olim Succederet, si hoc munere se indignum non praestaret, et Divina Providentia quoque id ei permitteret. Ita Moses habuit Iosuam, qui in Summa Dignitate Regiminis Populi totius tandem Mosi Successit, et Iosua ipse Sæpe Vocatur in Libris Mosaicis Minister Mosis Exod. 33. 11. Ita Elisæus fuit Minister i.e. Servus Eliae Prophetae 2 Reg. 3. 11. Iudet aquam Super manus Eliae Elisæus, tandem Elisæus Successit in munere et dignitate Eliae Prophetae, Ita Elias in Coelum Subvecto, Lib. Ministrum elegit Elisæus ipsum Gehazium 2 Reg. 4. 12. Qui tamen Gehazius e Filiis Prophetarum ejectus est, et ingenti lepra percussus, ob avaritiam et fraudes, quibus a Naamane Syro si. bi dona quaedam extorserat. 2 Reg. 5.

Ipse autem Amos non est Solenniter praeparatus in Scholis ad munus Prophetieum. Quippe Cap. 7. 14. 15. hoc de se narrat Amos: Non eram Propheta, i.e. non eram ex magnis illis Viris, qui collegiis Scholisq; Prophetar. ira erant, ut alios docerent. Neq; Filius Prophetae eram. i.e. non eram Scholasticus, qui a puero in Prophetar Scholis informatus fuissem. Sed bubulcus eram, et pur-

quirens

quirens Sycomoras, quem adsumsit me Deus a Le-
quendo Grege, dixitq; Abi Prophetabis apud Po-
pulum meum Israelem.

(b) do jam Leguntur ipsa Inauguratio Prophe-
tarum, Plerig colligunt ipsos quoq; Prophetas
Unctione dei fuisse initiatos, seu inauguratos
ad munus Prophetieum, haud secus ac Reges
et Pontifices M. idq; colligunt ex Psal. 105. 15.
Unctos meos ne attingitote, et Prophetas meos ma-
lo ne adficitote, ubi per Unctos Volunt intelligi
Prophetas. Sed perperam, nam hic Prophetæ ipsi
ab Unctis diserte discriminantur. Ergo per Unctos
hic intelliguntur Reges et Summi Sacerdotes,
qui Solemniter Ungi Solebant. Ergo hoc in loco nul-
lum haberetur Præsidium pro Unctione Prophetar. probanda.

Solidius quid habetur 1 Reg. 19. 16. ubi Deus
mandatum dat Eliæ Prophetæ taliter: Ipsum Jehu
ungito in Regem Super Israële. Elisæum autem
ungito in Prophetam Sibi Succedentem. Ex hoc loco
clarissime patet, et si non Semper, Saltem aliquando
factum fuisse, ut Prophetæ olêo Solemniter in ungerentur.
Sed difficultas nobis nascitur ex v 9. ubi le-
gimus. Quod Elias mantaverit Elisæum in Pro-
pheram, Sola Pallii injectione in eum. certe si
Elias unxisset olêo Elisæum, Sacer Historicus rem
tanti momenti consignasset.

Ergo

Ergo ℞ 16. Verbum משח non nisi Metaphorice
est sumendum, pro Inaugurare Promovere ad digni-
tatem Propheticam. Duo Lensu Verbum illud משח ali-
quando usurpatur. Ita Iudei Vocem משח augent
notione Principatus, et Magnitudinis. Sic Interpres
Armenus Scholiasta Syro laudatus Act. 1. 20. ἐπισκο-
πην αὐτοῦ reddit: ܡܫܝܚܘܬܐ Unctionem
ejus. Vid Auctor § 6. Notetur ergo: Phrasis Un-
gere, Summitur Sæpe pro constituere aliquem in
Summa et Principali dignitate ac eminentia. Ita
Cyrus dicitur Unctus Dei. Esa 45. 1. ie. Consti-
tutus in Summa dignitate. Atq; ita capienda sunt
loca Psal 105. 15. 1 Reg. 19. 15. 16. Jes. 61. 1. In
quibus Unctio accurrit Metaphorica.

(ε) Videnda sunt Vestes Prophetas nam Pro-
phetas Vestibus quoq; distinctas fuisse a religa
Hebraea turba. Videtur colligi ex Zach. 13. 4. ubi
אדרת שער Pallium hirsutum, vel Villosum tri-
buitur Pseudo prophetis, Veros Le Prophetas men-
tientibus. Ita Elias audit איש בעל שער Palli
tus, vel Pilosus, non Sane respectu barbæ pro-
fusæ et hirsutæ, ut quidam putant: Sed quia
Vestes Pilosa indui solebat. Huc facit quod Hebr.
11. 37. Prophetæ legantur ob erasæ amicti pellibus
Caprinis, et ovilis. Unde quibusdam hæc Se-
det

Aut opinio. Quod Elisæus habuerit Vestem glabram
depilem et levigatam, non autem hirsutam vel
pilosam, Atq; ita Elisæum a veste sua depilata et
glaba nominatum sit calvus depilatus. Caterum
Elisæus non fuit Calvus, Sed optime capillatus,
Ergo dum Pueri Bethelenses tum calvum adpellant,
Dicentes: Ascende calve Ascende calve. 2 Reg 2 23.
illis verbis Pueri Bethelenses non capitis cal-
vitiem Elisæo exprobrarunt, Sed Vestrem ejus de-
pilem, vel ut ita liceat loqui: Calvitiem Vesti-
um ejus. Est autem Sane jucundum, et Spe-
ciosius quam Solidus.

(ξ) Dabimus Sexto Indicem seu Catalogum
Prophetar. ante et post latam legem, Omnes quibus
Nomen Propheræ datum est, a Magistris Stebaor
in Semara Megilla Cap. 14 §1. numerantur
in Sexu Virili 48. quibus adjungunt duas
Prophetas anonymas, Quarum Scil. Nomina
in Sacro Codice non prostant. In Sexu Femi-
neo vero numerantur Septem Prophetissæ,
Ait Auctor: Respectu temporum possunt Pro-
phetæ dividi in duas Periodos. Scil. (ϟ) In
Prophetas ante legem et (ϟ) In Prophetas post Legem.

(ϟ) Prior Periodus ex mente Magistrorum,
Completur hos Prophetas: Adamum, Noachum,
Abra-

Abrahamum, Isaacum, Iacobum, Iosephum, Iobum. Bileamum. B

(7) Altera Periodus Sil post legem latam, complectur, hos Prophetas. Sil. (1) Mosen, Quem omnium Prophetarum maximum fuisse, et plura opera miranda, quam reliquos Prophetas, praestitisse Iudaei credunt. Inde Phinees Iudaeo audit ארשי נביאים Princeps Prophetarum. Item. ראש נביאים Caput Prophetarum. Dicitur prophetasse per Speculum lucidum, Duo Magistri allegoriae exprimere voluerunt. familiare Moysis Commercium cum Deo, Qui nempe cum Deo locutus fuerit facie ad faciem, et cum is eo cognoverat Deut 34. 10. Exod 33. 11. Num. 12. 6. In Zohar exstat Proverbium: Ut Luna redit Soli, ita reliqui Prophetae redunt Mosi. In Talkut Chadaseth. additur: Prophetasse Iosuam ex reflexione lucis illius, quâ splendebat facies Mosis. Exiit is e monte Sinai descendit Exod 34. 30. Verba Magistrorum Sunt. Facies Mosis erat ut facies Solis, Facies Iosuae erat ut facies Lunae, Iosua lumen Suum Propheticum accepisset, et mutatum fuisset a Mose, ut Luna lumen Suum mutuatur a Sole. Conf. locum. Num. 11. 12.

(2) Post Mosen Prophetas hac ordine Magistri recensent. Aron. Eldad, et Medad, Iosua cujus mentio est 1 Sam. 2 27. Samuel, Nathan, Gad, David. Salom.

Salomon. quibus
in, Iddo, Aza
Michaam, Iahaziel
filium Iojadae.
Joëlem, Jesaiam, M
am, Zephoniam,
Zachariam, Mal
Danielem
munt, uti et Da
multi censent.) Qu
Messiae praedixer
a Deo ipsi facta
7. 1. et 8. 22. 1 Re
videm, ideo n
graphos collocar
Jeremia, et alio
vel illud Popul
eorum a Spiritu
nosent. Imo
Leuitas. Sil R
recensent.
(7) Septim
Mysticam sive
sum gessere Sum
dus erat e me

Jacobum, Josephum, Johan-

Sil post legem latam, complec
1) Mosen, Quem omnium P
le, et plura opera miranda qu
tiste Judæi credunt. Inde P
i προφητης Primus Prophe
it Prophetar. Dicitur proph
um, Duo Magistri allegoria e
iuliare Moſis Commercium
um Deo locutus fuerit facie
t cognoverat Deut 34. 10. Exo
Zohar edstat Sconbium:
eligui Propheta admixtu
ditur: Prophetaciste Johann
us, quâ splendebat facie
e Sinai descendit Exod 34.
sunt. Facies Moſis erat ut
e erat ut facies Lunæ, Lu
phetiam accepisset, et mut
ora lumen Sunn mutatur
11. 12.
hetas hac ordine Majestr
et Medad, Josua cujus mem
nuel, Nathan, Gad, David
Salom

Salomon. quibus addunt Abiam Silonitem, Sema-
ian, Iddo, Azariam, Oded, Anian, Jehu, Eliam,
Micham, Jahazielem, Eliezerem, Elisæum, Zachariam
filium Jojadæ. Oded Uriam, Jonam, Hoseam, Amos,
Joëlem, Jesaiam, Micham, Nahum, Habacucum. Obadi-
am, Zephoniam, Jeremiam, Ezechielem, Haggæum,
Zachariam, Malachiam. et alios Anonymos.

Danielem vulgo numero Prophetas Judæi edi-
munt, uti et Davidem, ac Salomonem. / non ideo, ut
multi censent. / Quia nimis clare tempus adventus
Messiæ prædixerint. Sed ideo, quia Revelationem
a Deo ipsi factam, Sommium vocaverint. Vid. Dan.
7. 1. et 8. 27. 1 Reg 3. 15. Alii addunt Danielem et Da-
videm, ideo non inter Prophetas, Sed inter Hagio-
graphos collocari, Quia non leguntur ad instar Elia,
Jeremiæ et aliorum mandatum a Deo accepisse hoc
vel illud Populo denunciandi. Vaticinia tamen
eorum a Spiritu Sto prolata esse, etiam Judæi ag-
nosemt. Imo Auctor Seder olam i.e. Ordinis
Mundi Sil Rabba. et alii eos inter Prophetas
recensent.

(γ) Septimo addam Significationem Prophetæ
Mysticam Sive Typicam. Veri igitur Prophetæ ty-
pum gessere Summi Prophetæ Jesu Christi, Qui exci tan-
dus erat e medio Fratrum Suor Deut. 18. 15--18.

Cui

cui non erat necesse Consueto illo Prophetarum more dicere: Verbum Dñi factum est ad me. Item Deus ait Dominus. Nec loquebatur Christus D. ut Minister tantum Terrestris, Sed loquebatur tanquam Dominus de Coelo, Summa cum auctoritate ad nutum ei abat Nobis autem Patris sui. Ipse enim et Pater unum Sumus Joh. 10. 28. Solus ille dicere poterat inter Prophetas. Indicate mihi — quis hac dominatur? An non ego Jehova? Respicite ad me et servamini omnes fines terrae. Ego enim Deus fortis ille, et praeter me non est alius Esa. 45. 21 22. Vid. et Matth. 11. 27 28.

Summo ergo jure Christus dicitur חותם i.e. Annulus Signatorius vel Sigillum. Hagg. 2 24. Assumam te Zerubabel, ponamque te ut annulum Signatorium, quia te elegi dicit Jehova Exercituum. Haec quidem Verba in litera Sonant de Zerubabele, Sensu tamen mystico adplicari debent Christo, per Zerubabelem Signato. Cur vero Christus Sigillum dicatur, Varia ab Interpretibus adferuntur Similitudines, rationes. Unius meminisse juvat Visii. Qui in Scholio Apost. haec Verba notavit: In Sigillo est χαρακτηρ. Sensus ergo esset, Imprimam tibi omnipotam Mei Similitudinem, demonstrabo te esse Filium meum. ὁμοούσιον καὶ ὁμοδόξον. omnibus

bus qu Signis Pe
ipsius Sunt
tum dicatur
e penetr alib
Dicitur Christ.
tinus ac
et quasi
a Prophetis
Nunc Sane
bes, Qui Mu
passim Vaci
ēlōj et
hammed. in
addit: Legat
Prophetar.
voluit. Le esse
rium Prophe
Arabes. Pale
excellentissim
Patet ex his
Chti: Quod
Et complen
carmina Sem
Sunt Sortita
Dei, in Chto

n Consueto illo Prophetar Pro-
ni factum est adme. Item Le ait
batur Extus D. ut Minister tantum
atur tanquam Dominus de
uctoritate admuneabat Vo-
Ipse enim et Pater unum Sum-
lle dicere poterat inter Pro-
ne -- quis hac adnunciavit
Respicite ad me ut Servum
Ego enim Cum fortis ille, et
Esa. 45. 21 22. Vid et Mal

Extus dicitur ◻5ᚱᚱ i.e. An-
Sigillum. Hag. 2 24. Assum-
ang Se ut annulum Signato-
etum Jehova Exercituum. Hac
a Sonant de Zobabele, Sem-
licari debent Exto per Zerubb.
vero Extus Sigillum dicatur,
s adferuntur Similitudines, et
nisse juvat Visio. Qui in Sym
a notavit: In Sigillo es
go esset, Imprimam tibi
militudinem, demonstrabo Se
δεῖον καὶ ἐμοδόξον. omn
budg

bus q Signis Se talem manifestabo. Verba Vir cla-
issimi sunt optima, Interim cur Extus Sigil-
lum dicatur aliam rationem nos dabimus
e penetralibus Orientis reperendam. Sigillum
dicitur Extus. Quia est Ultimus et excellentis-
simus ac Perfectissimus omnium Prophetar
et quasi complementum. Quig omnia, quæ
a Prophetis prædicta fuerunt, obsignavit.
Hinc Sane usum habet Vox ◻5ᚱᚱ apud Ara-
bes, Qui Muhammedem Impostorem Summum
passim vocitant, Dominum Prophetar. ختم النبيين
et Sigillum Apostolor. Imo ipse Mo-
hammed. in Alcorano suo hunc Lib. Titulum
addit: Legatus Dei. وخاتم النبيين et Sigillum
Prophetar. Quo Titulo Impostor ille mirere
voluit. Se esse ultimum ex excellentissimum om-
nium Prophetar, et quasi complementum. Ita
Arabes. Galenum vocabt. Sigillum Medicor, i.e.
excellentissimum et ultimum e Medicis Græcis.
Patet ex his quid valeat excellens hic Titulus
Extī: Quod apellatur Sigillum Lib. Quod Extus
Et complementum Prophetar. Quorum omnium
carmina seu Vaticinia in Exto complementum
Sunt Sortita et quot quot Sunt Promissiones
Dei, in Exto facta Sunt Vxi καὶ Ἀμὴν etiam
et.

et Amen ad Dei gloriam per nos 2 Cor. 1. 20. Ita Joh. 6. 27. Hunc Sil Etum Pater obsignavit. Ergo Titulum Sigilli majori jure nos Cto damnd. quam Iudaei dant Malachiae Prophetae, quem illi vocant ספר מלאכי Sigillum Prophetar, ideo, qd Malachias claudat Canonem V. Ti. Lege ideo ultimus in choro Prophetar avi antiqui.

3. Secundo loco agam de celebri illo oraculo, hip שי Bath-kol. Hic (α) Agam de Cessatione oraculor Divinor post Malachiam brevissime (β) De oraculo Bath-kol.

(α) Iudaeor et Xtianor receptissima est opinio Prophetar ultimum Lib. V. Ti fuisse Patrem Malachiam. adeo, ut ab horum Patris Malachiae usque ad Natum Xtum nulla prorsus fuerint Revelationes Divinae Voluntatis extra ordinarias, nullae Prophetiae, quibus Gens Hebraea per longissimum tempus, plurimaq Secula gavisa fuerat. Haec Sententia fide robusta Vulgo invaluit. Verum Severio castigata, Severius eadem en Lustinere nequit etenim.

(1) mo Credibile non est Deum per Quatuor Secula imo et ultra Populum Iudaicum, nullis novis enimibus Lib. invisum, quin Lib. dilectum dono Prophetiae privasse

(2) do

(2) de Exempt
artibus Simplicite
citico post eto
(a) Saera (b
(a) Exemp
bari potest Sp
lachia non
79, 80, 81. Qui
consilium ag
Sententiam pr
gitatis cond
pro Populo, ne
Sententiam ub
Subjicit: ΕΠΙΚ
Cajaphas non
fex esset, pro
moriatur. V
fatidicum et
Johannes προφ
Johannes ind
ipsius anni,
ipse alienum
προφητευειν P
er omnem op
Numinis et

(2) de Exemplis probari potest Spiritum Prophetiæ
ætate Simpliciter non sublatum fuisse Populo Israe-
litico post ætatem Malachiæ. Exempla illa dat
(a) Saera (b) F. Josephus.

(a) Exemplum præbet Saera, quô satis pro-
bari potest Spiritum Prophetiæ post ætatem Ma-
lachiæ non cessasse inter Judæos. Ita (†) Joh. 11.
49, 50, 51. Unus Synedrium M. de Xto crucifigendo
consilium agitaret, ipse Cajaphas Pontif. M. hanc
Sententiam pronunciavit. Vos nihil Scitis, nec co-
gitatis conducere nobis, ut unus homo moriatur
pro Populo, ne tota Gens pereat. Hanc Cajaphæ
Sententiam ubi protulisset Evangelista. Hanc Suam
Subjicit: ἐπικρίσιν v. 51. Hæc autem ex Semet ipso
Cajaphas non dixit; Sed quum ejus Anni Ponti-
fex esset, prophetavit fore, ut Jesus pro Gente ista
moriatur. Visus est Cajaphas Johanni quid
judicium et omni nostram profere. Colligit ergo
Johannes προφητεύειν Cujus Prophetiæ rationem
Johannes inde petit. Quia Cajaphas erat Pontifex
ejus anni, Supponit Joh. Evangelista non fu-
isse alienum a Pontifice Hebræo illo tempore
προφητεύειν Prophetare, Oracula fundere et præ-
ter omnem opinionem mentemq Suam manda
Numinis et Voluntatem proferre.

(†) Alia

(+) Alia quoq; prostant apud Evangelistas Exempla Revelationum Diuinar, quæ extra ordinem, obtigerunt Zachariæ, Iosepho marito Mariæ Virg. Simeoni B. V. Mariæ Elizabethæ, cæteræ aliisq; Piis Deiq; reverentibus Viris et Mulieribus.

Inter ea exempla nullum prius est Simeone de quo Luc. 2. 25 26. hæc habemus: Erat Vir quidam Hierosolymis cui nomen Simeon, homo justus ac Pius exspectans consolationem Israëlis. Et Spiritus Sanctus erat super eum. Iussus illi divinitus revelatum a Sp. Sto, Ipsum non visurum mortem, priusquam videbit Christum. Item additur: Is igitur Scil. Simeon Senex, venit a Spiritu monitus et actus in Templum. Tandem ibro: Subjicitur Hymnus et Prophetia ejus de Christo.

Deinde Sequitur in Historia: Erat etiam quædam Anna Prophetissa in multam ætatem provecta, quæ illo ipso tempore Superveniens agnoscebat Deum, et loquebatur de eo cum omnibus qui redemtionem exspectabant Hierosolymis

Adde Luc 1. v 67. ubi Zacharias Sacerdos Spiritu Sto repletus prophetasse fertur, taliter: Benedictus Deus Israelis, qui visitavit Populum Suum, erigq; nobis dixit, exaltavitq; Cornu Salutis in Domo Davidis Pueri Servi Atq; hæc Scribit Lucas Evangelista tanquam certissima. Ex quibus patet Spiritum Prophecium post Malachiam nondum fuisse Sublatum a Populo Israël

usq;

usq; ad natum Lectum.

(b) Videbimus Secundo ex ipso Josepho. Ajunt equidem multi: Testimonio Josephi parum hoc, vel nihil tribuendum. eo, quod Josephus in gloriam Gentis suæ Judaicæ plurima confingat, adeo, ut Judæi ejus, sæpe laboret in plerisq; iis, quæ tradit. Concedimus quidem Josephum in multis falsa narrare, Sed tamen negamus cum ubiq; canoras nugas venditare. Criteô igitur opus est judicio, ubi nam Josepho credamus. et ubi non. Seneca et ante eum Hesiodus ac Phædrus. Hic loquuntur: Utrumq; Vitium est, et omnibus credere et nulli. Non ergo moramur homines nimium Suspicaces, Qui adeo in tenebras refugiunt, Ut id unum pulcrum existiment et tanquam artum, nervumq; Sapientiæ habeantur, Nihil credere, et in tenebris relegare quid quid in lucem esse videtur.

Nil igitur vetat Josephum in Testem fide dignum admittere, Narrat ille de Juda Essæo Viro Spectabili ac integerrimo Antiq. Lib 13. Cap. 19. De Pollione et ejus Discipulo Samea Antiq. Lib. 15. 5. De Manahemo Lib. 15 13. De Pontificibus Jaddone et Johanne Hyrcano Antiq. Lib. 13. Cap. 18. Illos futura prædixisse. Ex his itaq; colligere est, tempore illo, quod fluxit inter Malachiam Prophetam et Christum, Prophetiam non fuisse penitus

Sublatam

Sublatam e Gente Iudæa, Sed fuisse Viros Spiritu Prophetico instructos, ergo Prophetasse.

(3) Arg. Ducimus ex Psalmis quibusdam, qui in Fasciculo Hymnos Sacros occurrunt, ac videntur esse compositi circa tempora Adflictionis Epiphanicæ, atq; adeo, post exactum Malachiæ Prophetæ, et ante natum Christum. Adflictio enim Epiphanica fuit inter Malachiam, et Christum natum, In illis vero Psalmis multa Prophetica, Vaticinia extant, Ergo Post Malachiam non cessavit Prophetia inter Iudæos. Ita Vir Summus Abingius hue refert (*) Psal. 44. dicitq; illud Psalmum: tanquam Publicæ preces: Scriptum fuisse, Populo Iudæo datum, Quum Antiochus Epiphanes contra Iudæos Læviret, omnemq; furorem effunderet, et: Quod antea nunquam factum fuerat: Iudæi ob Suæ Religionis Professionem mille tormentis cruciarentur, Quando plurimi Iudæi, Vitam martyrio potius finierunt, Quam a fide Iudaica desciverent. Legatur totus Psalmus v. 15. habet: Posuisti nos Parabolæ Argumentum in Gentibus agitationis Capitis in Nationibus. v 23. Propter te occidimur quotidie, æstimamur ut Pecudes mactandæ. Non tamen Sumus obliti Dei nostri v 18 et 21. Quæ Verba in unum Psalmum hunc non esse referendum ad Captivitatem Babylonicam, in Illam enim Iudæ

Sed fuisse Viros Spiritu P
Prophetasse.

Psalmis quibusdam, qui in
occurrunt, ac videntur ipse
flictionis Epiphanicæ, atq
bris Prophetæ, et ante natum
hanica fuit inter Mala
llis vero Psalmis multo
ant. Ergo Post Malachiam
iter Judæos. Ita Vir Sum
) Psal. 44. dicitq illud P
recet:/ Scriptum fuisse, P
n Antiochus Epiphanes
emq furorem effunderet a
actum fuerat:/ Judæi
n mille tormentis cruc
Judæos, Vitam morte
m a fide Judaica depe
mus v 15. habet: Postq
um in Sentibus citatum
x 23. Propter te occi
r ut Pendet mactanda
Dei nostri v 18 et 21. P
hunc non esse referen
abyloniceam, in illam em
Jud

Judæi traditi erant, ob propria sua Peccata, v Ch. 9.
30. Ergo referri potius hic Psalmus debet ad Ad-
flictionem Judæor Epiphanicam.

(*) Eodem refert Alting. Psalmum 89. Alii
ex Interpretibus (*) Huc referri censent Psalmos
Asaphi 74 et 79. in quibus Adflictionem Epipha-
nicam Vivis coloribus describi contendunt, (†)
Psal. 74. 7. Legitur: Templum igne vastatum esse,
et (‡) v 9. dicitur: Non esse amplius Prophetam
Quæ item verba non possunt referri ad Captiv
tatem Babylonicam. v enim 9. dicitur: Non esse
amplius Prophetam, atq tempore Captivitatis Ba-
byl. erant adhuc Prophetæ, imo et deinceps.
ut Daniel, Ezechiel, Haggæus, Zacharias, Ma-
lachias, Qui omnes fuere Prophetæ canonici:
Sed tempestate Adflictionis Epiphanicæ Pro-
phetæ canonici jam non erant, Ergo Psal. ille
74. ad Tempestatem Epiphanicam debet referri.
Hi vero Psalmi sunt non Historici, Qui res
Præsentes vel Præteritas narrarent. Sed sunt
Prophetici, Qui res futuras prænunciabant,
Ex iis ergo quæ hactenus disseruimus, patet
Prophetiam non prorsus et omnino Sublatam
Esse ab Israële post Malachiam tempore
illo, Quod fluxit inter Cyrum et Malachiam.

objicit

Objicit Luis. Ergo Malachias non clausit Canonem VTi et chorum Prophetar. R. Imo credimus Malachiam claudere chorum Prophetar Canonicor, adeo ut inter Malachiam, et Johannem Baptistam, nullus intercesserit Propheta canonicus καὶ ἐξοχήν Leviram, Samuel, Elias, Elisæus, Isaias, Jeremias, aliqs, qui Singulariter electi erant ad munus Prophetiam, Solemniter ad Populum missi Lint. Vitam omnem transegerent in munere Publico Doctoris. Vivebantq vitam austeram, rigidamq passim, ac Zelo Gloriæ Divinæ zelabant, quorumq ad hæc dicta, Scripta, monitaq Populus Venerabatur, ut Divina. Eorum Scripta Eccle conservata Sunt, tanquam infallibilis et Divinæ vitæ morumq Canon. Tales adpellamus Canonicos VTi Prophetas. Jam ultro largimur, talis Prophetas canonicos post Malachiam usq ad Johannem Baptistam, nullos plane fuisse, nam illo temporis intervallo, talium Prophetar Successio cessaverat, Teste Josepho contra Appionem. Agnoscimus tamen donum Revelationis extraordinariæ, sive donum Prophetandi certis quibusdam hominibus extraordinarie Divinitus concessum fuisse etiam post Malachiam ut Simoni Cajaphæ &.

(B) do

(B) do Vi
Scriptis Thalm
ST (Bath. K
do exprimit
vocamus, (..
Rabbinica g
ST Filia
funditur
rosser disput
liberi pro
Cap. 3. v. 15
solet, Syruo
(::) Non exi
esse per Con
tur, nam
cem gravem
lapsam, Jan
Heb 4 7p S
conjectura
Celo dela
habebatur,
e nubibus
dicis allig
Malachiam
phetam ja

alachias non claust Canon
phetar. & Imo credimus
um Prophetas Canonicos
, et Johannem Baptistam, nul
onicus xal εξοχην dictus, Le
Eliseus, Isaias, Jeremias
elesti erant ad munus P
Populum misst Lum. Vi
ent in munere Publico
tam austeram, rigidam
Divina zelabant, quo
ipta, montagg Populus
Eorum Scripta Ecclesia Do
infallibilis et Divus
Sales adpellamus Canon
Jam ultro largimur, t
post Malachiam usq ad
os plane fuisse, nam illo
um Prophetas Successo
contra Appionem. Ap
Revelationis extra or
Prophetandi certis
extraordinarie Divinit
post Malachiam usq

(B) de

(B) de Vidimus celebratissimum illud in Scriptis Thalmudicis Oraculum, Quod dicitur הת בת קול Bath. kol. Filia Vocis, Qua loquitur, aliquando exprimit (.) Vocem repercussam, quam Echo vocamus, (..) Strepitum quoq; notat quemlibet. In Rabbinica est Phrasis: Oleum non habet הת בת קול Filia Vocis. ie. Oleum quum ardet vel effunditur vase, non habet Strepitum. Auctor noster disputat (:) הת בת קול Sape Simplicius adhiberi pro ipsa Voce. Nixus eo, Quod ad Hebr. Cap. 3. v 15. Vocem ipsam, quam qui proferre solet, Syrus reddit per הת בת קול ie Vocis Filiam (:) Non existimamus: הת בת קול magis reddendum esse per Tonitru, ubi Liel: de Oraculo nostro agitur, nam Magistri illud, definiverunt per Vocem gravem, Sonoram, et instar Tonitru de Celo Lapsam, Jam tritissimum est in Sacris Vocem Hebr הת Sum in eandem esse pro Tonitru. Quae Conjectura probatur ex Joh. 12. 28. ubi Vox e Celo delapsa ab circumstantibus pro Tonitru habebatur, Eadem Spectat Mat. 17. 5. Ecce Vox e nubibus. Usus hujus Oraculi a Thalmudicis allegatur istis temporibus, Quae post Malachiam fluxerunt. quando Spiritum Prophetiae jam cessasse dicunt. adeo, ut tunc non-

non nisi קול יהוה i.e. Vox de Cælo fuerit ad homines ipsos. Hæc enim in Codice Sota et Sanhedrim legimus: Ex quo diem obierunt Haggæus, Zacharias et Malachias, ablatus est Spiritus Sus, vel Prophetæus ab Israële Sante Sul Templo 2do gaudebant tamen קול בת Filia Vocis.

Iudæi Sane volunt Oraculum hocce Bath-kol antiquissimis quoq; temporibus obtinuisse, etiam ex Abrahami, Mosis, Davidis item et Salomonis ut et Nabugodonozoris, auditam fuisse Bath-Kol passim in Thalmude traditur. Iante Sunt nugæ Thalmudicorum de Bath-kol ut iis recensendis plures horæ vix sufficerent. (†) Rabbi Eliezer tradit. Mortuo Mose Bath-kol Filia Vocis sonabat passim per 12 miliaria, quousq; Sil. Castra Israëlitar se extendebant, his verbis. Mortuus est Moses, sonabat ille. Israëlitarum maximus. (†) Addunt Magistri: Bath-kol quotidie prodire inter Israëlitas, et proclamare, Filia hujus et hujus nubit huic et huic viro. Domus vel ager hujus venditur huic vel isti. & Hæc si vera essent Bath-kol Sane continuo intonare deberet Singulis in mundo Virentibus, de Matrimonio ac Possessione. Vid. plura apud Cl. Vitringam obser. Lib 5. Cap. 9. 10. 11.

Christiani Interpretes circa oraculum Bath-kol in diversa abeunt. (*) alii enim eorum licet alterum Thalmudicis addictissimi sint, totum hujus

jus oraculi Coraejum albis dentibus rident,
ac ut omnino fabulosum quid rejecerunt, imo
etiam profligiis Diabolicis adscribere haud ve-
rentur (.) Alii medium Viam hic tenere ri-
tissimum censent. Quos inter Unus omnium in-
star est Celeb. Vitringa Pater. Vir ille Summus
nugas et fabellas Thalmudicor quidem explodit.
id tamen Lib. persvaderi passus est, ut credat
Israelitas, post cessatem Malachiæ gavisos fuis-
se Oraculo Bath-kol.

(+) Asserit Bath-kol non aliud esse, quam
Vocem Tonitrui. vel Vocem e Tonitru editam,
quam in rem monet Hyp Deo adscriptum Sepe
idem Valere, quod Tonitru ut Job. 37. 4. Tonat
voce Excellentiæ Suæ. Psal. 29. 3. Vox יְהוָה עַל הַמָּיִם ++ i.e. ++
Tonitru Domini est Super aquis. Deus gloriæ
intonat. inde Voces et tonitrua conjunguntur.
Apoc 4. 5. Prodibant e Throno fulgura, Tonitrua
et Voces, (≠) censet Vir Summus hac forma
vocis Deum adloquentem fuisse Protoplastes post
commissum Peccatum, et Simul hac mediâ Sum-
mum illis incussisse timorem. Sen B. O. Et audi
verunt Vocem Dñi Dei ambulantis in horto
(≠) censet quoq; hac forma Vocis Deum de
monte Sinai Decalogum promulgasse, quod
ex.

ex circumstantiis illius Historiæ abunde liquet. Atq; hanc esse causam, Quod Israëlitæ hac Voce Divina ita perterrefacti sint, ut longius a monte recesserint, Veriti, ne forte ob tremendam Dei Majestatem consumerentur, atq; adeo Mosi suppliciaverint: Ne loquatur nobiscum non Deus, ne moriamur, Exod 20. 19. Similis vox celestis data dicitur ad Nabugodonozarem. Dan. 4 28. Vox de cœlo lapsa est. Tibi denunciatur Rex Nabugodonozar, Regnum tuum ademptum iri &

Hujusmodi gravis et ingens Vox Dei Patris, velut graviter intonantis audita est in Baptismo Chti Matth. 3. 17. Et ecce Vox de cœlo dicens: Hic est Filius meus dilectus in quo mihi placeo. Atq; hoc ipsum Hieronymus jam pridem observaverat, de Johanne Baptista scribens enim sic loquitur: Johannes Baptista Deum Patrem intonantem audivit Hic est Filius meus dilectus & obs. Joh. 12. 28. ubi coronâ Populi cinctus, Unum his Verbis orat: Pater glorifica Nomen tuum, Venit Vox e cœlo similiter loquens, et glorificavi, et rursus glorificabo. Additur Quod maxime huc facit: Turba autem quæ adstabat et audiebat, dicebat: Tonitrum esse factum. Vocem ergo hanc plane ut Thalmudica illa Sonans קשה גלגל ירח שמש gravem sinistr etsi

Cap. 9.

et Sonor a
stante qu
(≠) C
quum in
e nube di
in quo
(≠)
cumsulsit re
ram audi
rem hæc
cl. Vitring
et per Vo
em tonan
In A
rit cl. Vit
seb. Dec
ducerentur
quidem
sto Polyc
Duæ
kol. Vid
6. Cap. 9.
noster de
Sl.
Quorum
lucrant.

et sonoram inde colligat, quod de Populo adstante quidam jactarent. Tonitru aliquid fuisse.

(≠) Addit Cl. Vitringa Matt 17. 5. de Cristo quum in monte transformatus esset: Ecce vox e nube dicens: Hic est ille Filius meus dilectus, in quo adquiesco, ipsum audite.

(≠) Huc fert locum Act. 9. 3.4. Paulum circumfulsit repente lux de Cælo, et quum cecidisset in Terram audivit Vocem Libi dicentem, et quasi intonantem hæc Verba: Saul Saul quid me persequeris? ubi Cl. Vitringa lucem explicat de fulgure et fulmine, et per Vocem fulminis conjunctam, intelligit: Vocem tonantem et gravem.

In Historiis quoq; hanc Vocem Cælestem reperit Cl. Vitringa. huc refert, quod legitur apud Euseb. de Polycarpo, Deo dum in Amphitheatrum duceretur jam jam martyrio coronandus, Vox quidem de Cælo missa est ad Polycarpum: Fortis esto Polycarpe. et Viriliter age.

Duo alia habet Cleb Vitringa de oraculo Bath-kol. Videri possunt in Eruditis ejus observat. Lib. 6. Cap. 9. 10. et Seq. ubi totus hicce tractatus noster de Bath kol pertenditur:

1. Tertio ordo flagitat ut agamus de Idolis quorum Cultu sædissimo Israelita se le Polluerant. Hisce Idolis lucem aliquam in tantis tenebris

tenebris, quibus ea circumfusa sunt, assurdere opere pretium erit. Paulo altius originem vsani mali, occasiones erroris pestiferi aperire conabimur. Est ardua Quæstio de Primis Idololatriæ incunabulis, Quos plurimi collocant, in Vetustissimo mundo, Scil: ante Diluvium et ad temporatem Enos referunt, Qui tertius fuit ab Adamo. Instar omnium nobis erit unus Majmonides in tractatu Suo Aboda Zora Quem de ingre ditur: Temporibus Enosi grauissime lapsi sunt mortales, et obstupuerunt animi Sapientum illius Seculi, et ipse etiam Enos eodem errore fuit abreptus, Quo error in eo consistit, quod Stellas, et Sphæras Cœlestes, ad regendos dies noctesq; in Sublimi æthere collocatas multo honore divinitus mactatas, gloria etiam et honore religioso adficiendas esse deprehenderint.

Hoc Majmonidis Placitum non tantum Judæos, Verum etiam ex Philologis nostris plurimos in assensionem suam pertraxit. Quibus Philologis fundamentum positum est Jes. 4 V ult. ubi Verbum Sensus ancipitis חלל anfam huic opinioni præbuit, illud enim Verti potest. Profanatum est, et Sententia Sic edeat: Tempore Enosi Profanatus est cultus Dei et Invocatio Nominis Dei, adscitis nempe Idolis in Consortium honoris Dei. Paraphrast. Jonathan hunc locum Sic explicat. Tunc, nempe tempore Enosi, cæperunt mortales Deos fingere, iisq; nomen imponere לא אלה ie. Dæmonis Dei. Sed

Verba

Cap. 9.

Verba illa vi
esse contra
omnino Sens
Enosi capun
Cultu instit
habet: □ V
navit, un
pietate En
Tunc cæpti
Invocing
gamus Id
incipisse.
potest. Di
Idolatriam
Venire Idol
vare nefa
tem præc
obtutus ob
procul d
andam, Se
metus, A
tuerint n
admodum
ni, Le Le
tum Carno

Verba illa vice expendenti adparebit: Versionem illam esse contortam, et ab genio Linguæ abhorrentem, Quæ omnino Sensum hunc requirit: Tunc Scil: tempore Enochi cœptum est invocari nomen Dñi, publico Scil: Cultu instituto. Quemadmod. 2 Reg 5. 11. Phrasin habet: קרא בשם Vocavit in Nomine, pro Denominavit, unde pulera Sane, et pergnans elegans, ac pietate Enoshdigna, hæc Sententia efflorescit: Tunc cœptum est denominari in nomen Jehovæ. Quorum tandem pacto versere lubuerit, pernegamus Idololatriam ante Diluvium tempore Enosh incepisse. Et haud immerito quis conjectare potest. Diluvium ansam præbuisse Idololatriæ, seu Idololatriam incepisse post Diluvium, Scil: ex Venire solet, ut ingenium hominum modum Servare nesciunt, de Le vel in hanc vel in illam partem præcipitet. Postquam ergo fluctibus Diluvii obrutus orbis e fluctibus iterum emersit, infedit proud dubio novam Progeniem post Diluvianam, Scil: justissimus tam horrendæ cladis metus, adeo, ut homines post Diluvium non potuerint non horrere Numen Dñi, unde quemadmodum illi priores Scil. homines ante Diluvium, De De in nimiam Securitatem et Sacerdiam Carnalem, atq; adeo Atheismum effuderant.

Deum

Deum colere prorsus neglexerant, ex eo, quod in Summa Vixerint Securitate et felicitate. Ita ex adversi, hi Posteriores in contrarium abiverunt Vitium, et non tantum εθελοθρησκειαν ingressi Sunt. Verum etiam Deos Lib. multiplicarunt, et sic in nimiam Religionem, atq; adeo Idololatriam prolapsi Sunt.

Inter Species autem Vanissimi cultûs, quo se Israëlitæ multis modis obstrinxerunt, Principem locum occupat Scelus in Vitulo aureo patratum. Circa Vitulum aureum sic Versabimur, ut (☿), non nulla in medium proferamus, de figura hujus Idoli (☿) Inquiramus ex quo fonte et origine potissimum emerserit, Conflatio Vituli aurei (☿) Disputemus, Ac verum Deum Sub hoc tegmine adorare in animo habuerint Israëlitæ?

(☿) Quantum ad Primum (1) Multum habet ambiguitatis, Quod Vitulum hunc ex auro conflatum Patres Latini constanter appellent Caput Vitulinum. Lactant: Lib 4. De Orig. Erroris Cap. 10. Vocat. Aureum Caput Boris. et Tertull. adpellat, Bubulum Caput aureum Plura Testimonia hunc eleuntia congessit Ill. Bochartus. in Suo Hieroz. ejusq; rei rationem se ignorare profitetur, Cl. Selenus in libello de Diis Syris ait: Patres Latinos in hac locutione Segutas fuisse formulam orientalium pervagatam. Quâ Caput bovis celebrant Synecdochice pro ipso bove, adeo ut Caput Vituli pro Symphonii Vitulo sit capiendum.

(2) Ali

(2) Alii
in Surat
ipsius Culte
sittum Carne
errorem mul
nobis explor
um adhesi
inter quos
peperimus.
tradiderant
in sororem
conflaret,
aureum, n
concrit, a
tunc illico
catus Iud
Hi sunt Di
e Terra Ac
traditio. e
Michaam die
medius Lat
nerat han
citus de
efferret,

(2) Aliud dubio obnoxium Subjicit Textus Alkora-
ni, in Surata 20. ubi Muhammed, Vitulum hunc
cujus cultu se se polluerunt Israëlitæ, dicit fuisse pra-
ditum Carne et Sanguine et mugitum edidisse, quem
errorem multi Viri Docti inerustare conantur. Sed
nobis exploratissimum est, Vanissimum, hoc Somni-
um adhæsisse Muhammedi ex ipsis Thalmudicis,
inter quos nugas Serrarius germanas hanc fabellam
reperimus. Quando aurea ornamenta &c. Quæ Judæi
tradiderant pro conficiendo Vitulo aureo &c. ab Aarone
in fornacem fuissent conjecta, ut inde Vitulum hunc
conflaret, idem Aron laminam quoq; quandam
Auream, magico carmine inscriptam in fornacem
conjecit, addita hac formula: Ascende bos, atq;
hinc illico exiliit Vitulus mugiens, Universus hinc
cœtus Judæorum tanto miraculo attonitus exclamavit:
Hi sunt Dii nostri. ---- Qui eduxerunt nos
e Terra Ægypti: De Lamina illa hæc est Judæo-
rum traditio. Moses ipse in Ægypto Virum quendam Judæum
Michaam dictum, ruinâ cujusdam ædificii obrutum e
medijs lateribus Vivum eripuit. hic Michas invee-
nerat hanc Laminam. Cui Moses vehementer Soli-
citus de ossibus Josephi ut ea Secum ex Ægypto
efferret, in Canaanemq; importaret. Vetula quæ-
dam

dam ostendit locum Mosi in Nilo fluvio, ubi Aegyptii ferrum Josephi in Nilum conjecerant. Tum Moses tamen illam his Verbis inscribit: עֲלֵה שׁוֹר Ascende bos atq; laminam illam conjecit in Nilum fluvium, cum in locum ubi ferrum Josephi extrare Vesula dixerat, ferrum Josephi illico e Nilo ascendit, Josephi Sepulcro, sive feretro enim Simulacrum bovis fuit insculptum ab Aegyptiis, ut Magistri tradunt. Quod Moses ferrum abstulit ex Aegypto. Ita jam tradentibus Magistris Michas ille laminam hanc, cum aliis Magis et Astrologis reflorente, imo invitô Arone in lignefactum aurum conjecit, unum Vitulus aureus conflaretur, tumve Stratim Vitulus ille aureus vivus et mugiens e clibano prosiluit. Mohammed mugat in Alkorano Suo Sura 7 et 20 Vitam huic Vitulo additam fuisse per pulverem Ungulæ equi Angeli Gabrielis ei adspersum.

Magistri ut probent Vitulum hunc Virum et animalem fuisse, provocant ad Psal. 106. 20. ubi dicitur de Israelitis: Eos mutasse gloriam Dei in similitudinem bovis comedentis herbam. In Pirke Abath R. Juda ad eundem bovem refert Verba Isaiæ Cap. 1. 3. Novit bos Possessorem Suum. Confer. Talkut Chadasch. ubi Vetus est Traditio, Samuelem intraisse in Vitulum aureum et mugitum edidisse, ut in errorem induceret Israelitas. Quorsum refert Isa. 1. 3. Bos cognovit Dnum Suum. Ab.

De Vers Sacris

Nilo fluvio, ubi Aegyptii [illegible]
conceperant. Cum Moses [illegible]
ribit: עגל זהב Ascendebos

in Nilum fluvium, cum m
exstare Vesula dixerat, Lig
o ascendit, Joseph Sepulcro, Lina
boris fuit insculptum ab Aegyp
rod Moses secum abstulit et
Magistris Michas ille lamina
Astrologis referente, imo invito
m conjecit, unum Vitulus au
e Statim Vitulus ille aure
profiluit. Mohammed myo
et 20 Vitam hinc Vitulo
rem Ungula equi Angeli Sa

itulum hunc Virum et am
l. 106. 20. ubi dicitur de
am Dei in similitudinem
In Pirke Aboth R. Juda
la Jesaiae Cap. 1. 3. Non
Talkut Chadasch. ubi Ver
. intraisse in Vitulum aure
errorem induere Israel
os cognovit Dnum suum. C
ex

Ab. Ezram Judaei Astrologi, nescio quam Astrorum con-
junctionem Lib. fingunt in Signo Tauri ad hunc Vi-
tulum aureum efformandum.

Materia hujus Vituli fuit aureum. Quippe Exod.
32. 2. Jussit Aron ut Israëlita asferrent aureas in-
aures Filiae et Filiar. /: nam apud Hebr. aliasq; Gentes
antiquas, non tantum femineus Sexus. Sed etiam Vi-
rilis Sexus gestabat in auribus Suis Inaures: / atq;
ex hisce ornamentis conflatus est Vitulus ille! Ut vero
crimen Aronis quodammodo inesset Magistri, no-
vô cum figmento in Scenam iterum prodeunt, et nu-
gantur: Aronis ex Sorore nepotem, qui Vocabatur Hur.
praesente ipso Arone ab Israelitis occisum esse, eo quod
gravi oratione redarguisset immanem hanc Israëli-
tar Vesaniam. Addunt Magistri tum Israelitas ei-
am in Aronem magno impetu morem intentasse
nisi feceret Aron imperata Israelitar, ita territus
Aron debuit Vitulum conflare. Atq; hanc fabulam
excudere conantur ex Exod 32. 5. ubi Verbum-
[illegible] et Vidit Sal: Aron Ipsi nimium audaci
legi Volunt, [illegible] et timuit Sal Aron. Metuens
ergo Aron Vitulum conflare debuit: Sic fides Ma-
gistris sit habenda.

Pondus auri, quod in hoc Vitulo fuit dicunt
Mag-

Magistri fuisse Centum Viginti quinq; Talenta, idq; mi-
ro acumine in Gematria colligunt Exod. 32. 4. ex Voce
מַסֵּכָה Masseka cujus litera valent arte numerandi
125. Quæ 125. Talenta auri, revocata ad rationem
monetæ nostræ efficiunt Ducatos 1500,000 Unum enim
Talentum auri valet 12. milia Ducatos

Occasionem conflati hujus Vituli Sic tradam: Occa-
sionem Sibi Sumsere Iudæi ad conflandum Vitulum, ex
diuturna Mosis commoratione in Monte Sinai, inde-
enim non ante rediit Moses ad Populum, nisi exactis
40 diebus. Exod. 24. 18. Miras hic nugas fingunt
Iudæi, Scil promiserat Moses Israëlitis se redditu-
rum 40mo die post Sex horas ante meridiem, idqs Vi-
lenta Crisi elicere conantur ex Exod. 32. 1. Videt
Populus כִּבֵּשׁ מֹשֶׁה בֹּשֵׁשׁ moram facere Mosen Scil: in
Monte Sinai, ubi Magistri fastu haud ferendo, Ver-
sam Censoriam Stringunt, pronunciantes: non legendum
esse כִּבֵּשׁ moram fecit, Sed legendum esse בָּא בֹּשֵׁשׁ
Venerunt Sex i.e. horæ. Denique Sinas nugas sic ordiuntur
Magistri: Labente jam die 40-mo Venit Satanas ut
turbaret mundum, ac dixit ad Israëlitas: ubi est Mo-
Doctor Vester? Responderunt Israëlitæ: Illum in al-
tum ascendisse Scil: in montem Sinai Reg-esit Sa-

tanas

tanat: Sex jam horas effluxisse, intra quas Le-
viturum promiserat Moses, Sed necdum redit
Quibus Verbis Satanæ eum parum moverentur Is-
raëlitæ. addidit Satanas: Mosen occubuisse, aut fidem
dictis faciat, ostendit Israëlitis Speciem feretri Mosis.
Hunc commoti Israëlitæ; Aronî dixerunt, Nescimus
quid cum Mose factum sit, fac nobis Deos, qui pra-
cedant nos. In Bereschit Rabba additur: Diabo-
lum ostendisse Israëlitis Mosen Suspensum inter
Cælum et terram. Alibi fingunt Magistri, non
Israëlitas ipsos, Verum aliam colluviem hominum,
Quos 40= millia cum Israëlitis ex Aegypto asce-
derant, et inter quos fuerant Aegyptii Magi duo.
Janes et Jambres adisse Aronem postulantes ab eo,
ut ipsis conflaret Deos Visibiles. Hæc omnia ideo
fingunt Magistri, ut majores Suos quadantenus ex-
cusent a nefanda illa Idololatria.

(℣) 2do Dabo Fontem Live riginem putidi-
simi hujus Idoli Duo Scil: reperierint Judæi in
Conflando hoc Vitulo, omnibus ambagibus, ea
tantum proferémus, Quæ non nulla Spem Le Le
Commendant. Arrisit Viris Doctissimis non Sine
Gravi causa, fuisse conflatum Vitulum aureum ab

Israe-

Israëlitis, Quod traditum jam est ab Auctore Mirabili-
um Scriptore, Qui perperam Augustinus a non nullis
habetur; qui ait: „Mentem hic in Vitulo hoc con-
„flando reflexisse Israelitas ad memoriam honorati-
„mam Josephi in cujus Sepulcro Simulacrum bovis con-
„fecrasse memorantur Aegyptii: Favet huic conjectura
Quod cultus Serapidis /: quem cum Apide eundem
faciunt :/ juxta quosdam Veteres a Josepho itidem or-
tum traxerit. Mutuam Speciem Suffragantur, ut (.)
Quod Sub emblemate Tauri proponitur Josephus Deut.
33. 17. Fortitudo Josephi erit ut fortitudo Tauri, et cor-
nua ejus ut cornua Unicornis, his transiget latera gen-
tium ad fines terræ. (..) Quod Semimum Vaccarum hu
forte sit detortum (:) Quod nomen Serapis vel Serapi-
dis conflatum videri ex שור אב bos Pater (:) Quo
deinde hoc Symbolum aptissimum sit in Virum illum
Qui non tantum Aegyptum, Sed circumjacentes quoq;
Regiones frumento sustentaverit.

Fatemur haec cogitata esse per quam ingeniosa, nec
tiquam tamen assensum nostrum impetrant, (1) Ne
etiquam enim nobis persuadetur ulla ratione Ae
gyptios Duo honore conferare voluisse hominem He
reum. Scil: Josephum. (2) Josephum ipsum, ejusque
memo

m est ab Auctore Mirabilis
Augustinus a non milio
hinc in Vitulo hanc con
ad memoriam honorati
clero Simulacrum bovis con
tii: Favet huic conjectur
nem cum Apide eundem
Veteres a Josepho iidem
ecrem Suffraganeur, uti
proponitur Josephus Deut
ut fortitudo Tauri, et Cor
nis, ita transiget latrones
od Seminum Vaccarum hu
nomen Serapis vel Serapi
שׁוֹר bos Pater (
limum Lit in Virum illum
Deo circumjacentq
t averit.

le per quam ingeniosa, nu
nostrum impetrant, [illegible]
adetur ulla ratione
rare voluisse hominem
Josephum ipsum, qui

memoriam brevi extinctam fuisse apud Aegyptios docet Historia Mosaica (3) Accidit Quod bovis cultus longe antiquior fuerit apud Aegyptios aetate Josephi, nec ab eo Sil: Josepho originem duxerit cultus bovis apud Aegyptios Exod: 8. 26. ait Moses: Abominationi esse Hebraeos Aegyptiis ea de causa.

Fontem ergo et Originem hujus Idoli i.e. Vituli aurei hauserunt Israëlitae ex ipsis Aegyptiis, apud quos longum tempus Servierant. Et sane Dus quoq; Aegyptiod Servisse Israelitas in Aegypto liquide colligere est ex locis Act. 7. 39 41 Jos. 24. 14. Ezech. 20. v. 8. Ex quibus locis aliisq; patet, Israëlitas Sequutos fuisse morem Aegyptiod et Idololatriam. Egressi igitur Israëlitae ex Aegypto recenti memoriâ renebant Aegyptiod Idololatriam, et ita conflarunt Lib. Vitulum. Hyeronymus ita loquitur: Israëlitae Lib. ferierunt caput Vituli, et quod in Aegypto didicerant. ἀπὶν καὶ μοσχὶν. Quibus figura boum colunter, esse Deos, hoc in Sua Superstitione servarent.

Agendum ergo paucis de illa Aegyptiod Vesania Strabo Lib 17. refertur. Esse quaedam animalia, Quae Aegyptii universi colunt: ex Terrestribus quidem Tria Bovem, Canem, Felem, Ex. Volatilibus: Accipitrem, Ibim Ex aquatilibus. Lepidotum et Oxyrinchum P. Plura quoq;

quoq; animalia recenset Strabo, Luna in certis Aegypti locis colebantur. Sed nobis Sufficit demonstrasse, Bovem fuisse inter præcipua, et maxime Vulgata Aegyptiorum Idola, unde mirum Videri nequit, si Israelitæ adsueti Aegyptiorum Idolis, bovem vel Vitulum Libi conflarint. Omnes quidem in genere boves Sacri reputabantur, ab Aegyptiis maxime tamen Apis et Mnevis. Apidis Templum in Urbe Memphi. Mnevis autem Templum Heliopoli fuit consecratum.

Descriptionem Prioris bovis. Scil: Apidis amplissimam exhibet Plinius Lib 8. Cap. 46. Sed quia locus Plinii est longissimus, Sufficit fontem modo indicasse. Contenti in præsenti erimus Testimonio Pomponii Melæ, qui de Aegyptiis agens hæc Scribit Aegyptiorum omnium numen est Apis Scil: bos niger, certis maculis insignis, candâ linguâq; dissimilis aliorum. raro nascitur, nec coitu Pecoris, ut adjunt, Sed Divinitus et Cælesti igne conceptus dicitur, ille quo gignitur Genti Aegyptiæ maxime Sanctus est.

Certæ illæ maculæ, de quibus Mela meminit, ab Herodoto memorantur, Quadratus in fronte Candor, et imago lunæ cornuatæ dextro lateri impressa, item aquilæ effigies in tergo

eminens

Eminens. Adcurationem adhuc descriptionem exequ-
tur est Aelianus Hist. Lib 11. Cap 10. Nos brevi-
tati litantes rem ad pauca redigemus. Dicit. Mela
Igne coelesti bovem hunc conceptu, Lib: ut Aegyptii augu-
rentur, requirebatur, ut bos hic conciperetur, Vi radio-
rum Lunarium, Luna bovem hunc Luna conseraverant
Aegyptii. Ergo non nisi rarum, & bos raro nascebatur. Da-
batur fertur promisisse in pretium centum auri Ta-
lentarii. Qui Apim adduceret. Unum vero post mul-
tam Cerimoniam bos hic inventus esset, Quatuor men
ses lacte erat nutriendus. deinde ritu Solemni Mem-
phim deportandus cum Cantu, et ingente Pompa,
et gaudio. Addit Plinius. bovem hunc responsa
dedisse e manu Consulentium Cibum capiendo. Bos
hic aversus est, manum Germanici Caesaris, Quod
pro sinistro omine habebatur, addit enim Plinius:
paulo postea mortuum esse Germanicum Caesarem.

Alebatur bos hic in Septo quodam, egressum
in Publicum praecedebant Lictores, Silentium im-
perantes, Sequebantur Pueri, Carmen in honorem
bovis Canentes. Bos hic ut Plinius habet in tan-
ta pompa intelligere et adorari velle videbatur.
Caeterum Vitae tempus ei definiebatur Quod ubi ad-
ventasset, bos Apis dicebatur ad quendam Nili
gurgitem, Cui a figura Voluebatur. Phiala item

fons

Fons Sacer, et Fons Sacerdotum, atq; ubi Sacer hic bos immersus est, Ita ubi extingueretur aut intra vitæ terminum ei destinatum moreretur, ipsi Aegyptii in luctu et squallore versabantur, donec alium bovem huic similem reperissent. Vide plura apud Plinium Hist. Nat. Lib 8 Cap 46. Hæc de Apide dicta sufficiant.

Alter bos celebratus Aegyptiis fuerat Mnevis, qui colebatur et colebatur Heliopoli. De hoc Bove non adeo prolixa est mentio apud, Hoc modo de eo signatum est, fuisse illum nigro colore, Sol. Sacratum, ut Apis erat Lunæ Sacratus. Mnevis respondet Isidi. Apis autem Osiridi

Ex hisce satis liquet, unde Vitulus Hebræor aureus profluxerit, estq; hoc clarissimum Testimonium Stephani Act. 7. 39. 41. Cor in Ægyptum hanc vocem cordibus suis aversos fuisse in Ægyptum Vitulumq; lib. conflarunt. Eo spectant illustria loca Jos. 24. 14. Ezech 20 7, 8. et 23. 3 et seq. Hinc sententia licet plausibili, calculum tamen denegat Cl. Seldenus in Libello de Diis Syris, potissimum Argumento, quod Apis et Mnevis non Statuâ aureâ fuerint culti, Sed vivi spirantesq; objectum præbuerint Idolomaniæ, adeoq; cogitationi

potius de alio Aegyptiorum Idolo, quem bovem aureum ad-
pellarunt in Osiridis luctu. Sed fallitur Vir Doctus,
nam cum ipsis illis vivis animalibus Simulacra eo-
rum fuere culta, et haud recte rem putemus mera-
ἑτεροδοξίαν, nam bos ille aureus in luctu
Osiridis non alius est quam Apis.

¶ Detecta Vituli aurei origine, paucis per-
lustrabimus; An Verum Deum sub hac tegmine, Vitulo
scil. aureo adorare in animo habuerint Israëlitae?
Negabimus id vehementissime Pontificii, Sed
minus dissertum prostat Testimonium Mosaicum, (*)
Exod 32. 5. ubi conflato Vitulo aureo, ita Is-
raëlitae loquentes introducuntur: Cras Festum est
Jehovae. Item (**) quod statim subnectitur: Hi
sunt Dii, vel potius, Hic est Deus vester, qui Vos
ex Aegypto eduxit. Accedit (***) quod Vituli Jero-
boami, de quibus paucis statim perstringemus,
in honorem Veri Dei Israëlis fuerint Instituti
quamvis de caetero ire non possimus in eorum Sen-
tentiam, qui Vitulos Jeroboami conflatos Sta-
tuunt ad exemplum formamque Vituli aurei
in Deserto conflati. etenim nihilo Verisimilior
est eorum Sententia, qui originem hujus formae
Vitulorum Jeroboami deducunt ab Symbolis Sa-
cratissimis, quibus Area Foederis fuit decorata,

Cherubinis

Cherubinis Scil. Quorum denominans effigies fuit Vitulina ut ex ipso patet Vocabulo כרוב quod proprie bovem, vel Vitulum arantem notat, a Rad. כרב apud Syros et Arabes aravit, ut hoc prolixe ostensum a nobis est, in praecedentibus, ubi egimus de Cherubinis

Hoc ut adstruamus /: Quantum tenebrae et angustia talium rerum permittunt :/ attendendum est Jeroboami astum Politicum in novo hoc cultu condendo, ut tyrannidem sibi confirmaret. Nimis aperte desciviscet a Religione Mosaica, si non paulisper Se ad ejus rationem, et institutum accommodasset, atq; adeo, ut sub plausibili praetextu Populum Israeliticum a Religione Templi Hierosolymitani avocare posset ad Deos Suos in Urbibus Dan et Bethel constitutos in iis etiam Visibile Symbolum Numinis invisibilis collocavit, et quidem Sub ea imagine, Quam Deus in arca sedens elegisse et conseravisse videbatur

Aaronis Vitulus unus erat, pro eo Jeroboamus duplicato crimine duos conflavit Vitulos in Dan et Bethel collocatos, unde R. Josias in Sanhedrin dixit: Usq; ad Jeroboamum Israelitae Suxerunt ex uno Vitulo, ex inde duplicarunt et

tres

n denominans effigies fuit Vitu
Vocabulo ענל quod pro
lum arantem notat, a Rad.
trahet aravit, ut hoc plenius
in praecedentibus, ubi ejus

4 /: Quantum tenebræ et angu
r mittunt:/ attendendum est
in novo hoc cultu om
Lib. confirmaret Nimi
Religione Mosaica, L. non pr
ationem, et institutum
t Lib plausibili praeten
Religione Templi Hieros
et ad Deos Suos in Urbib
itutos in iis etiam Vitul
invisibiliq collocavit, et qu
Quam Deus in arca testimo

e Videbatur

unus erat, pro eo Jerobo
ne duos conflavit Vitulos
llo catos, unde R. Josue in
ad Jeroboamum Rabbi
lo, ex inde duplicatum

tres fuerunt vituli. Quorum primen /: ut magnus Doctor
tus loquitur:/ priore tempore fuit gravius; Quia in Vitu
lis Jeroboami, jam non potuerant Israelitae peccato
suo ignorantiae obtendere. de vi enim atrocitate ejus
tu vitulum priorem, abunde edocti erant, tamen ille
fe, Exod 32: et Deut 9: 16. Quam a Davide Psal 106: 19
Israelitae gravius adhuc 2do fuit Crimen in Vitulis Je
roboami, quam in Vitulo Aaronis, nam prius il
lud malum paucas tantum horas duravit, sed
posterius per plurima Secula Continuatum est. 3tio
Gens Israelitica in Deserto statim accepit quam
primum a Mose admoniti sunt, sed ad X Tribus
/: quae Vitulos Jeroboami religiose observabant:/ tem
pore Prophetarum Seriem Deus in Cassum misit
Adeoq posterius hoc Crimen Idololatriae, aliter
expiari non potuit, quam totâ Gente Judaica
in remotas terras in exilium per Assyrios
et Babylonios deportatâ

Ubi Mosis e monte Sinai descendit, Vitu
lum illum Aaronis aureum Confregit, et in mi
nutissimos pulveres redegit, eosq Sparsit in
aquas torrentis, jussitq inde bibere Israelitas Exod
32: 20

32:20. unde notum est lepidum illud vetus Commentum, quod Iudaei quum aquam haec hausissent, mentum barbamq; ligneae hujus aquae tinxerint, unde jam hodie Iudaei ut plurimum rubram, vel auream colorij barbam habent.

Moses ipse pulveres hujus vituli Sparsit in aquam, deo forte, ut ne vestigio quidem hujus Idoli Superma nerent; Iussit Moses Israelitas bibere aquam illam, pul vere Commixtam vituli, re ipsa deus ut Israelitae eo magis contemnere discerent Idola ipsa, quum nimirum viderent ea in ipsum, Secessum projici, Scirentq; adeo hujusmodi Deos esse vere stercoreos.

† nemo ullo Apud Aegyptios quoq; † Signo luculentius experi mere poterat Contentum et abominationem Idolatriae, quam si Animalia illa in Cibum absumerent, quae Animalia Superstitio Aegyptiorum reli giosa Conseruaverat. Tandem jussit Moses, ut Leui tae arma sumerent, et poenam de noxiis paterfin in Castris sumerent. Quandam Scidere, tria ad medium virorum milia. Magistri recentiores omni conatu contendunt majores suos ab hac Crimine vitu li conflati exsufare; nihil omnino fatentur illud grave admedum fuisse adeo, ut nec hodie quidem illud sit expiatum, verum adhuc usq; Diem poe nas illius miseri Iudaei persolvant.

Turpissa

Turpissimam haec in vitulo aureo Idololatriam hor
minore turpitudinis notam Israëlitae subierunt in
Deserto, illi enim omnes fere Moabitarc, Ammonitarc
Philistaeorc, Syriorc, aliarumq; Gentium vicinarc Deor
rupsunde cultu laborunt. Nos unumet alterum prospe
ximine in medium tradimus.

* Primo hic memorabimus Idolum Baal. Peor
Quod colebatur a Moabitis, et eumquo Spiritualiter Peor
tati sunt Israelitae in Deserto, quum simul carnaliter
seortabantur cum filiabus Moabitarc Num 25. Ide
li hujus Statitia multo intricatissima, Ut curatius
evolvatur, (ℵ) Etymon exenbiemus. (ℜ) Naturam
hujus Idoli vestigabimus

(ℵ) Quantum ad Etymon. Ingentes sunt hic
Sententiarc fluctus (1) Hieronymus בעל פעור Expri
mit Idolum pullum in ore habens, Existimat e
nim cum Philone Judaeo פעור tantundem valere
ac שפי ספ ospalliculae, vel si placet: ospalle vesti
tum voce igitur שפיס intelligit praeputium
et si verissimum illud Priapi Idolum Lei hallu
cinationi ansam dedit Seortatio illa, quam in ho
norem hujus Idoli admiserunt Israelitae: (2do) Non
multum hinc abludit Rabbinorc Sententia

quib

quibus Baal Peor. nomen traxisse videtur a Nuda
tione pudiij. Quod Rad פעה significat aperire vel
Dispendere rationem hujus Denominationis indicerit
Kircherus, quod coram hoc Idolo foramen pudiij dispen
dere solebant, et Stercus huic Idolo offerebant, et ho
rrit cultus ejus: In Gemara Sanhedr, scribur veneri
Cepitur Idolum hoc Coli Solitum fuisse, Ibidem nar
ratur, Ammonitidem Quandam ab Israelita, quando
ad Stupram Sollicitatam negasse Israelitae sui Copiam
nisi Israelitae Idolo illius cultum extiberat hic con
tra Diebat se Judaeum esse Quidam: dixit illa, num
quid aliud ate postulatur quam Ventris Cepitus?
ille autem ignorabat illud Numen tabiter Coli Vi
di Scaliger Conjecturam habet elegantissimam Scatis
Seil Idolum hoc a suis cultoribus adpellatum fuis
Dominum Tonitru Sed vere Spiritum Sum tita-
lum hunc magnificentissimum commutasse.
in Dominum Cepitus: quem admodum ח״ל
ח״ל Dns Ipli et habit etiam, per Ludibrium
conversus in זבוב זבל. Diny Muscae: adeo uti
Baal sive Zeb non sit Βροντεύς idest Tonans Sed
πορδεύς, idest Crepitum Ventris edens (4). Atque Ju
nio Dionysii Vossii ad Sed Majorem de Idololatr
quem lotharne vertit, et notis illustravit, qui
existe

existimat
Do autem
cultis tacer
templum
Bauli cul
Conjecture
re possumus
transferbur
tur altiore
rō caput
tenim tene
montij, qu
st Numer
et 4: 46. Sa
ז״ל inve
crat. Sed
Idolo nom
Nobi
ז״ל Idu
Dominum
bro et Vo
derivatum
vastissimi
mus, Jove

existimat Nomen hujus Baalis manasse abiudicen
do autem Supponens Sacerdotes hujus Doli cultum suam
cultui stare asse, et seditiosse, cujus turpitudinis illustre e
xemplum habes 1 Reg 18: 28. ubi legimus Sacerdotes
Baalis cultrios sese seditiosse, et nil amasse Baalem, Abhae
rentia alieni non essemus, cui ingens robur adde
re possumus ex usu Radicis פער apud Arabes ubi aperire
transfertur ad Corporis Convulnerationem et Complecti
tur altiores injurias in Corpore, Ut apud Juvenalem for
te caput aperire, in eundem sensum sere cxit. Plurimi
tamen tenent פעור esse Nomen Proprium loci, et quidem
montis, qui situs est in Regione Moabitica cujus mentio
est Numer 23: 28. unde פעור סדה memoratur Deut 3: 29.
et 4: 46. Sententiam est hanc Sententiam, Suidas qui Vocem
פעור interpretatur de Loco cultui hujus Baalis Sa
crato. Sed Summo jure Sententiosse, Locum potius ab
Idolo nomen sumsisse.

Nobis Conjectura adhuc fundatissima in usu Ra
dicis פעה deduxit in Profundum, unde titulo hoc expressi
Dominum abyssi. nam פעה Esai 5: 14 usurpatur de Sepul
cro et Voragine, in immensum diducto. et apud Arabes
derivatum hoc פעור peribetur in Spelunci, et antri
vastissimi, adeo ut hic in פעור פעה deprehenda
mus, Jovem Phegium, Principem tenebrarum et mo
derat

Deratorem, Voraginij infernae, Cui opinioni ingens fu
orum addit Psal 106: 28 Copulauerunt sesum Baal Pe
ore et Comederunt Sacrificia mortuor, ubi pergnam
frigid videntur illi Interpretes. Qui per Sacrificia mortuo
intelligunt Carnes et viscera mactator animalium, nam
etsumnos Gentis ritus Comedimus Carnes mortuos. Tota
enim vis et Gravitas eo recidit, vt si per Sacrificia
mortuos intelligamus: Sacrificia Ethnicorum Deo infera
lium facta, Quibus ipse praesidebat Jupiter ille, Baal Peor
Dominus Abyssi.

(44) Restigabimus Naturam hujus Idoli, et veneration
ubi non liber Iudaeam Lucrinam removere, neq etiam
abominandum, Priapi Columnam aperire, quae Idoli ligneae
per quam fragile esse illud fundamentum, cui natura ha
Spureitia inniteretur. Digna autem haec est Sent. Scr.
Vindicijs ad Gen 15. qui בעל פעור statuit esse Sole
id ex colligit ex eo, quod Baal Peor a Moabitis Cultus fuer
in monte. Quod argumento esse contendit Deum hunc
Baal Peor inter Coelestes, non ligueum inter Terrestres ve
inferos esse referendum. Sed nusquam docetur Baal
Peor in Monte fuisse cultus, et loca Deut Superius ex
ducta illi opinioni idoneum fundamentum non praeb
Adeoq auctoritate Psalmi Laudati 106: 28. et Comodiate
Etymi a Nobis traditi concludimus, nihil adversitatem
propensius esse. Quam Plutonem infernum Vocabulo hoc Pe
al Peor continuxi.

Cujus

Cap. 9.

Sujus
mortalis im
positions. C
ius Principi
ens vel (:)
et Religionis
Principi, Jup
in inferioc
rem Horat
Lord Libi,
Superior,
reverens, Lu
vo vin e co
lui demer
sive Tellurii
Commenti Ju
varentur.
mor huj p
tingat, ne
(xx)
ellig arum
di Ammo
approbat
tenebat
tii circa

nae, Cui opinioni ingens
populaverunt Jesum Dei Fi
eia mortuor, ubi pergunt
ctes. Qui per Sacrificia mortuo
ra mactator animalium, neue
Comedimus Deos mortuos, vos
ubi evanescet, nisi per sacrificia
erificia honorem Deorum
aesidebant Jupiter Ille, Baal Peor

eram hujus Idoli, et vera ratione
uarinam movere, neq etiam
Bum aperire, quæ Idoli ligneæ
fundamentum, cui ratione
na autem hoc est Deus Fo
רעפ לעב statuit esse Deum
al Peor, a Moabiis cultus
to esse contendit Deum Jun
em ligneam inter Terrestres
ed nusquam dicebat Deus
; et loca Deut Superiora
o firmamentum non pa
udati 10b: 28. et Comparata
ludimus, nihil adversitatem
rem inferunt Vocabulo hoc

Hujus

Hujus Religio, et Sacer horror, quomodo prisos mortales invaserit, facile est expedire: nempe duplex hujusmodi (c) vel enim ex ipsa Natura atq universi hujus mirifico complexu inferos Deos derivarunt Veteres vel (:) Heroas quos fama Nobilitavere et Sempiterni, et Religione bonorum esse dixerunt esse homines Pisei, Jupiter Ille Stygius in Physicis respondet Telluri inferiori: in quem mortui tenuntur. quam Tellurem Horatius appellat Exilem Domum Pluronianam. Hanc Terram sibi, non minus Quam Coelum, mare, ac Terram Superiorem, pro Numine habendam esse existimarunt Veteres, Quod eo se omni Celeri cursu ubique sentirent provinde commodam quantum prosit sedem sibi ipsis Deos demeruisse studuerunt. pro Religione Plutoni Stygio sive Telluri inferiori dicatam, Sicq adeo Novo Sacro commenti sunt, quibus illum Dominum abyssi, devenerarentur. Conferatur hujus solemnis formula Rogi. quo mortui precari Mos erat: uti Terra illi Levior consingat: nec gravis ea Horrenda incumberet.

(xxx) Est alius cultus multo reverendus, cui sese adjungamus Israëlitae in Deserto. Moabitis sail: nefandi Ammonitarum Idoli. Quod Primum diserte verbis adprobat Amos 5: 26 Israelitis de quo loco mul ta tenebat Triumvallerus, aliquid infra monebimus. Hic circa Molochum (y) Pandemi Nomen vinc

ejus

ving ejus genuinam (rr) Rationem hujus cultus facilissime dabimus (rrr) operendemus: quem cultum sub hoc Titulo sibi pepurit Vesana Antiquitas.

(y) Quod ad 1m non uno Titulo hoc Idolum insignitur, 1o Celebrissimum est Nomen. מלך Melech non nullis deriva tum videtur a מלך Angelus Legatus; unde frivolo fundamento dicitur, Molech fuisse, Mercurius, Legatus Deorum (z) Kircherus et Lingua Coptica Originem arcessit, quod in Lingua gyptiaca Lingua Molech exponatur, q. Regem Vastatorem Quasi apud Aegyptios מלך signet Regem, מלכה vastationem quae mera sunt somnia, et procul dubio interpres ille Aegyptiacus, magis reppetit horrendum, Idoli hujus cultum cum vastatione et multa caede innocentium infantum Conjunctum, quo Veri verbi cum, quod mirabile dictu Scribitur Titulo Regis qui alias quidem in Hebraica Scribitur מלך Sed et Peculiari Ammonitarum Idiomate pronunciatur quoque מלכם in Participio quasi Regnans a מלך regnavit (z) Inter Titulos Generales occurrit quoque Appellatio Baalis id est Domini Quae Molocho Attribuitur Jer 19: 5. et Sacrum adhuc Jer 32: 35. ubi quis primam לך adjectam non audit. Compositis etiam vocabulis idem hoc Idolum Adramelech et Anamelech fuisse Appellatum liquet ex 2 Reg 17: 31.

Adra

Hebr. Melek notat Regem Magnificentiae vel Magnificum a Rad מלך Ana Melek autem, vel Inana Melek, vel Regem Responsa, et oracula reddentem a Rad ענה respondit Inde Ana melek notat quoq Regem Opulentum i. enim qui respondet divitijs exhaustis, circumfluit adeo, ut omnia egestate respondere, idest subvenire valeat ex singula rij vi, et potestate, quam strabo verbo נתן adscribunt ac dit respondens, quae potestas verbi נתן in Sacris quoq libris frequentissime occurrit.

[1471] Jam a Nomine ad rem ipsam proceedimus, ra tionem Soedissimi hujus cultus aperiemus, Notissimum est infantulos vivens in lucem editos, et charissima Na turae Pignora e gremio eorum revulsa fuisse, ut in Dae dala Molichi conjiciebantur, dirisq flammis misere con sumerentur, Notissimum autem primogenitos miseram hanc fuisse sortem, passim legimus, quod sibi facilem, et longam natos ferient Parentes sibi spondebant, ubi primitias sacri seminij sui Dolo suae devotassent.

Ast antequam nefarium hunc ritum alteri us ex veterum monumentis illustratum damus, necesse est, ut hujus nem quaestionem excutiamus quae ad hunc exercitos, et suspensos habet Philologos Contrarecribitur ipse, Num infantuli, quos Parentes Dolo suo huic sacrare solebant, flammis furiis Consumti? an potius humanioris ritu per ignem tantum tra

ducti

duetæ sint, atq; ira absq; ulla noxa, et sacrificio flammae tradi in Molochi illius honorem, posterius placet multis post Majmonidem, cunctis ibus duas Pyras extructas fuisse. et inter illas ardere Pyras solitos fuisse traduciendos, atq; ad eum modum quasi febricitare, ideo fuisse praecipitatos, ut ora sibi tandem dilacerarent. Quare item Molocho sic consecrati, quam longissime vivebant. atq; floverent, Porissa haec sententia a Majmonide prodita in Tractatu de Idolo cap 6: §5. et propagato plurimo rum assensu, impetrabit.

Sed nos certissime affirmamus Infantes Molocho consecratos feralibus flammis fuisse consumtos, et in cinerem redactos, vide loca Jer 7: 31. et 19: 5. Ezech 16: 20. 21. et 23: 37. 39. Loca haec quin Majmonides Rabbinorum facile Princeps probe intellexerit, nemo adhuc dubitare potest. non igitur verum est, Majmonidem dixisse, Infantes Molocho Sacratos non fuisse combustos. Sed tantum traductos ignem absq; laesione. Verum Philologi mentem Majmonidis haud intellexere, Error igitur Philologis subrepsit et Pirasi Hebraea, perperam cum apud Majmonidem tum in Sacra scripsa, et inter loca, quae Pirasi Hebraea sepe in hac Scientia adhibetur quae [illegible] traduxere Molocho et [illegible] traduxere per Ignem Levit 18: 21. et 20. 2. et Sep Deut 18: 10 al. At enim renuendum est Pirasi Mar

ittaq Traducere Molocho. vel traducere p ignem, minime hoc
sensu capiendum esse fcil: sicut pedibus sui transire p ignem
sive; sive traduxit vivum sub unguis; Verum hoc sensu capi
endum: Consecravit devovit ipsi Molocho, ut mox ferali hu
jus stammis miserè consumeretur, Quippe ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ / sui no
stat tradere in manum et potestatem Quod liquet Exod
13: 12. ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ transire faciet omne primo genitum Jehovae
pro quibus verbis habes Cap 22: 28, Primogenitum filiorum
tuorum dabis mihi Ita notio autem verbi ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ ita acta
est e more Pastoritio, Quippe pastores lectissimas e grege
victimas transire faciebant, et a reliquis separabant, Se
quendum igitur est cultum Molochi semper celebratum
fuisse vivi comburio infantum.

Quantum ad ritum hujus Consecrationis et eo
rum illa, quibus Sacra haec fuerant obita de iis altum
silet Haec, Ex Traditione nimis recte intellecta in valu
it inter Philologos descriptio hujus Idoli, et deliniatio
horum Sacrorum vehementer absurda. et ne minima qui
dem, ut putem, Specie sese Commendans. Traditio illa ha
usta est, ex Comment Mystico. Rabbi Simeonis Jochai Quem
Paulus Fagius, Primus in Latinum produxit postea
Seldenus, aliq Viri docti passim, Verba ex Versione Ja
gii sic sonant, ngnir Moloch Imago sive statua Concava
habens ⁊ Concelavia. Unum aperiebant similes offerin
dae, alium Turturibus offerendis, tertium ovi, Quartum

arieti

„ arieti, Iunctum Virulo, Sextum bovi, qui vero filium su
„ um in Sacrificium offerebat. ei Septimum Securi axe ap
„ cibatur. Facies eiusdem Viburnia, manus expansae in
„ sinu Tauri, quasi aliquid recepturae. Ascendunt ignem sub
„ eo et Sacrificuli imponunt Puerulum, Manibus Moleti
„ Salvarum interea, et tympana pulsantes, ne puerili
„ ejulatus a Circumadstantibus audiretur.

Similia tradit Pinnetus ad 2 Reg 23: 10, unde Vir
Docti excusserunt nobis, iam Idoli huius Imaginem
sive Statuam, quae praeferat monstrum aliquid ventre
protenso Septem Caritates, sanguinem rubidum cellulae ha
bens. Cuius Effigiem cernere est in Selecti Sacri Car.
Brunii Lib 4 Cap 8. Sed haec mere sunt hallucinatio
nes, et miga, quae mirum virij eruditae nasij
potuisse decipere. Haec arma figmenta, et Lubrica, R
Simeoni et post eum Pinnetio nunquam in mentem
venerunt. ut hae quisq; perspicit, ubi verba Haebrea
curatius inspexerit, Textus Hebraeus sic sonat Fuit Ima
go Sallocata מלך מצב זה היה or Septem Cancellos
Seu ut accuratius Hebraismum exprimamus Fuit Ima
go collocata מלך מצב זה היה ad faciem ex Septem
Cancelli; idest ab anteriori parte Septem Cancellorum.
Quod vocabulum Cancellorum e Latio tractum, quod
Rabbinis usurpatur de locis Sacris Templique, quod Cancel
lis et Solarijs a promiscuo vulgi introitu seclusae erant.
Mem ergo Traditionis huius Haec est: In loco illo ubi
Moloch erat cultus. Simulacrum Moloch stuffe
collocatae

vocatum ante Septem Cellas, tanquam ante totidem con
cavia interiora, sive cellas, in quibus Numen hoc diversaba
tur. Quarum Cellularum aliae aliis erant sanctiores, et an
tiores, et per quas velut septem gradus ad intimam Idoli
jusd communionem. posset penetrari; ubi Sacrificuli
um ordinem praeferebat, ut qui similitudinem tantum,
minus lenticulum, obtulisset, admitteretur in primam cel
am, Qui par turturum Sacrificasset in secundam, Qui
rem in 3tia, Qui Arietem in 4ta qui Vitulum in 5ta
ui Boverini 6ta Qui filium suum immolare non dubitasset
n 7ma Cellam, tanquam ad ipsum Sanctissimum admitte
retur, tanquam inversionij admissionij amines.

Hanc Traditionem ab Errore Doctorum Hominum
vindicatam in medio relinquo, eo ut fidem non peni
tus arrogaverim, ita etiam non temere abrogaverim
Quum nihil Complectatur absurdi atq; alienum a Sana
ret. plures cellas unius saepe Delubri, Numinisq; exsti
sse, quarum aliae supra alias, Sanctimoniae et Vene
ratione viguerint ipso Numinum Dei Tabernaculo.
Temploq; Sanctitatis gradibus distimero, et duabus
maxime aliis sive Cellaribus, conspicuo q; maiestat.

Conjectura autem vero simili existimarem, in Bo
ve Septenario cellas adumbratas fuisse, Vitas Celtas celebra
tissas, Quas veluti Primeps et Deus Supremus Rebatur.
Saturnus q; in inter Planetas altissimum obtinet gradum.

Caeterum cum Delineatione hujus Doli, vitulo
ipse

infames comburendi, quem supra quoq; adtigimus, Deserto Salomonis paretio, ad ferem T. St. Molech fingunt illi ju ſo Simulacrum ex aere conflatum, quod accendi fole bat ig nibus subjectis, praditum manibus retro aversis si mul et elatis, in quas sacerdotes Puerulum blandebantur confestim comburendum, et cum mugitu efficacem, Se pulcrali interim tympana pulsabant, ne Parentes Pueri ejulatum audirent, neve parentum visura inde alienaretur. Ideirco monet Jarchius Nomen illud celebratiss imum Tophet quo insignitur valli, extra portas Hyerosolymas abominando huic cultui destinato originem tra here a Tympani ת֫ף ultimamq; Partem adjectionis alterius תֹּפֶת ubi est vocem תֹּף fluxisse a Lamed ל mutatis per litteram ת et ל transpositionem

Novissima ista Notatio rejecta, et vidienda est. et me rum sane habet usum, alliterationis sane insignem quidem Jovium solidum, quae constet Hinnom esse Nomen Viri pro prium. quod patet ex altero titulo, Valli filii Hinnom Prior Plausibilior est. qâ Tophet derivatura a ת֫ף tympa num et tympana sacra ejus, instrumenta quibus in ter Sacrificia haec divissima omnia circumstrepebant, non tantum voces ejulantium puerorum obstrepere, Verum etiam religioni illi, sacrum quendam horrorem et da rent Auditarunt.

Quem his adjunctum, id quod apud Livium meminisse proditum est, Lib 39. Cap 8. Bacchanalia Ro

man

ra quæ adjicimus, Deinde
T. 37. Molech fingunt illi
statum, quo accendebat
in manibus ejus aufi
Deos, Puerulum stabant
magistu explicant autem
ulgabant, ne Parentes Puer
entum victura inculpem
en illud Celebratissimum.
lij, extra portas Hierosolym
tui destinato origine tra
ang. Partem adjectionis
n [illegible] fluxisse a Ra [illegible]
transpositionem
jecta, et videntes ut me
Law infravem quidem Sa
Himmom esse Nomen Viri Sce
citulo, Valli filii Himmon
pher derivabatur a [illegible] tympa
instrumenta quibus in
omnia circum crepabant
um puerorum obstrepere, Verum
quendam horrorem ad
quod apud Livium nunc
Lap. S. Bauchamahi, le
mad

tam invecta a Graecis diis strepitu et caedibus exercita fuisse
tympanorum, et Cymbalorum Strepitu, ut multa vox quibus
cultibus inter Strepitus et Caedes exaudiri posset. Adparet hoc
citatum hunc fuisse 9 citatum ab insanis bacchantibus, simulque sacris
suis religiosam majestatem conciliarent. Simul ut voces ejulatus extinguerent eorum, quorum vel pudicitiam, vel
vitam violabant. Celeb Vitringa tamen in Comm ad Esai 30, 33.
hanc vocabuli Tophet, p vegetam originem a [illegible] tympanum
retitat, ait enim: hisce in Sacris non opus fuisse instrumentis
pulsatorii, Tympanis, Cymbalis et alijs eo, quod illi magno igni essent traditi, frustra ostium
ma Carnifici Suffocari debuerint, voce simul et virâ exstinctâ
quod ejulatu adempto. Sed quia simul interpretis allibata
reverentia, diebum victim, non potuerunt hae victimae
miser audae dest insanus sine ullo plane ejulatu animam
exhalare, praesertim si fuit Jaretii ista Traditio a Symmacho
et etiam a Hieronymo approbata. Victimae hasce, in ma
nus Dolo, Suenso igne candefactas, fuisse impositas
Quod ratione ejus flammae, et fumo non statim po
tuerunt opprimi, et praefocari, sed horrendo cruciatu
lentius fuere Consumtae.

Accedit Pennia fere descriptio Diodori Siculi
Bibl. L. 20 ubi tradit: quod Carthaginenses Saturni Statuam
fuisse aeneam, quae manus sursum porrigebat, pa
lmper in Terram inclinatas, ut puer illis manibus
impositus

impositus devoveretur, et praeceps ferretur in voraginem
igne completam, Nonnullos videtur esse dissensus inter Diodor
Siculum et Rabbinos, Sed facile in concordiam redigentur.
si cogitemus monstrum hoc sollevatum fuisse, supra voragi-
nem igne repletam, unde voram fratuam in candentes prae-
fam ineandentes illas manus conjiciendam erat Victima,
ut illic frueretur, tandem deiderer in baratrum subje-
ctum, Barrat praeterea Diod Siculi omnia circa sta-
tuam referta fuisse, nempe anij alij instrumentis pulsato-
riis, ne planctus et ejulatus victimae ad aures audiri possit.
Ppe veterum Superstitio ferebat, Religionem imminui per pla-
catum Hostiae, quam flagitabant Sacram et elacrimer ad mo-
rem ire. Unde haec etiam cura Sacrificulos remisit veteres, ut
vagitum omnem comprimerent, Victimarum etiam, nondum
in ignem conjectarum. Testimonio est Minutius Felix in Octa-
vio hij verbij, in Non nullij Africae partibus Saturno infantes
a Parentibus immolabantur Sed ne flebilij Hostia immolatum
Parentes ipsi blanditij et osculij infantes Suos, nondum in ig-
nem conjectos demulcere solebant, ne in fletum et vagi-
tum pro rumperent, antequam in Ignem ejicerentur. Vid
quoq Tertullianum in Apolleg rem hanc confirmantem.

Immo iraq hae in re tantum Sermonis est Religio
nis collocaverint veteres colligere promptum est contra P.
Voss Strepitum hunc ea omnino maluisse ad
Deos et Majestatem Sacrorum tuendam, quae Sacra te
rerrima mirum Dictu! ipsam quoq Americam invasere
Neque enim silentio hic praetermitti fas est, quod olim
vavit

Cit. Doctiss. Vives.
e tempestate Hippo an
rotinam de ieps
e fratuel Deorum,
eave, manibus p
patuere solebant,
Deliffime confume
os potissimum
Africae oves propc
otuit diffemina
Quae Vesani
et Lucanbio
b Agatocle Rege
uisse, ejusq Pae
ad Nobilium filij
(111) Tertius
amus, quem cult
Antiquitas Jeu
Tutelibus ipsis;
ne progrederetur,
Quatenus Veneri
Cujus Complexu
ribus ff de quae
rij Heroibus
ti beneficio effu
in Numerum

ceps ferrebat in rogationem
etur esse dissensy inter
Concordiam redigantur
dveatum fuisse, supra Tomo
statuam in Candidissimae
us conjiciendarat Victimas
iderer in barathrum Gehe
Simili omnia Circa
alij instrumentis. quibus
t imarg ad aures audiri posse
Religionem imminui pu
ut Sacram et alacriter
sacrificiados tenuit veterum
Victimarum Atque, non
ic est, Minutij Felis in Octa
es Barbibus Saturno inpune
ne flebili Tophia immolatum
infantes Suos, nondum
acht, ne in Fletum et lugu
in in Ignem ejiciuntur. Vid
q rem sane confirmantem
tum Sermonibus et Legi
gere promptum est contra
no malefarium fuisse
fuendum, quae Saturno
Americam inferr
quoq Americam inferr
aeternitati fore, quibus

Vid. Doctiss. Vives ad Augustissimum de Civitate Dei Lib 7. Cap 19
in tempestate Hispanos Insulam Americanam invisse, quam
protinam deinceps adiillarunt, in qua praequentissimae visitan
ur statuae Deorum, quos Penates vocabant ahenea et inter
meanda, manibus simbria passis, in quibus infantes et puera
ta statuere solebant, ut Eande sacra peregrinam Superstitionem adole
rendissime consumerentur, Phoenices ipsi et Carthaginenses, quo
rum potissimum Civitas Tale vigebat, eam ad Extremum usq
Africae oras propagarunt, indeque mediam in America
nostri diffeminari

Inde Vesania, quam longe non nunquam processerit, pa
et Lactantio Lib 1. Cap 21. ubi refert: Carthaginenses victi
ab Agathocle Rege Siculorum ira etiam sibi saturnum sum pu
tuisse, ejusq Iram ingenti miraculo quievisse Duentij
sui Nobilium filij immolatij

(444) Tertium Divisionis nostrae membrum postabat, ut osten
damus, quem altum sub Titulo Moloctii sibi proposuerit vesana
Antiquitas seu Quid sub Titulo Moloctii observatum fuerit
Gentilibus ipsis; Ubi indagatio nostra duplicii via et ratio
ne progrediatur, pro duplicii Gentilium Theologia (47) Prima
Quatenus Veteres Gentiles Deos suos et Naturae et universi
huius Complexu repetebant. Scil: ex Coelo, Sole, Astris, Terra ma
ribus (47) de quatenus Veteres Deos suos repetebant ex hum
anis Heroibus antiquis Evergetis insignibus, a quibus ingen
ti beneficio essent affecti. Hos ergo Evergetas, vivos Heroas
in Numerum Deorum referebant veteres, eorum memoria

atque

atque meritis, Templa, fumantes aras, conservarunt eos, ab
se religioso adseruerunt. Ex duabus hijs fontibus quid Vetus
Antiquij sub Molocho intenderit, et simul quij nam fuerit
Molochus patam faciemus, et falsem ijs, quo detrijmenti veros
tatij remotae majorem lucem admittere poterunt.

♄ Quatenus Veteres Deos suos, ex Natura et Univer
huius complexu repetebant. Seu ex, Sole, Sole, Astris, Terra,
Marijs dijs uiuitur; Quinam in Theologia Gentilium rei
Naturali respondent Molochus? Non una eademq; Philo
logorum est Sententia (1mo) Inter, Hebraeos R Personati plures
sub Molocho intelligere Martij planetam ipsa enim Persa
rides Commentatur Ex primo Martij planetam sub Molo
cho Molocho delitescere, cui nomen est ⁊ם⁊ל⁊ך Rubium
dus, ignoro rubore micans. Martij enim Dominatus est in
Igne, et Sanguine. Non nihil praejudicij huic Conjecturae ad
di potest ea, quod Astrologi Aegyptij Martij stellam, nomi
ne Molochi insignierint? Quum Saturni stellam apellave
rint Rephan vel Remphan? Eodemq; fere pertinet Aegypti
aca illa Molochi interpretatio Quae Molochum dicitur: Rex
Vastationis. Mars enim caedibus bellisq; praesidebat.

(2) Notavimus jam supra, quibusdam Nomen Molochi
videri deductum a Legato seu Angelo. Qui Mercurium hinc de
prachendunt Deorum illum Interpretum et ita sub Moloch
existimant intelligi debere stellam Mercurii.

(3) Sunt qui de Sole cogitent, et sinistre sub hac
Molocho, Solem intellexissent, et obtulissent. P. Braunius argumen
tatur

Pers Sacris

onjuxarent eos q ub
fontibus qui Vgane
imul quij nam fuerit
quo deßiery verej
tte exe poterunt.

ex Natura et Univerj
ola, Sole, Aßrij, Terra,
ogia Gentilium zu
una eademq; Philo
os R Personidi ptauit
eue Dea enim Perso
Lucrum sub Astoto
2 ☐ 5 7 ☌ 5 Rubium
ue Dominatij est in
huic Conjecturae ad
Martij spellam, nomi
ii spellam apellave
e pertinet Aegypti
lochus dicitur Rex
ralsidebat
jum Nomen Molochi
Mercurium hinde
m et ita sub Moloch
rii
ae si uterq; sub suo
Brauning argumen
tatur

Cap. 9. De Molocho

Sur (o) ex Nomine Regio Moloch quod Sol Rex Coelorum sit
Argumentatur exeo, quod Moloch fuerit Idolum cum Igne Coli
dum, jam vero Sol est, cujus Natura est Ignea, unde qui Ignem
ternalem materialem futurum putant, dicunt infernum futu
um esse in ipso Sole, ubi Ignis perpetuus esse solet, juxta illud ver
ij eos non morietur Ignis eorum non extinguetur. Atque propo
ixta Persas ignem summa veneratione adfecerunt quod Ignis
set Imago et Simbolum Solis, Lingua praeterea ex Veteribus no
umentij, Persarum Mithram seu Solem absque dubio Deum eum
ffe cultum, Denique Septem portas Mithrae sacras, quae 7 repron
unt Planetij, non obscure nos docere, ad Septem Molochi fon
clavia (4°) Non dubitamus Calculum ij adjungere qui existimant
veteres Gentiles sub Molocho Coluisse Saturnum, et ita stellam
Saturni, Unigna Saturnum Celebrant Gentiles Humanij Hesrij,
et quidem infantum obtatione, Vid. Euseb: de Phoenicibus
Morem illum sacrificandi eum infantibus a Phoenicibus
traxere Carthaginenses. Quem ad modum filius Italicus Lib
H: B: 7 b 7 docet:

Mos fuit in Populis quos Condidit Advena Dido
Posscere Caede Deos Veniam, et flagrantibus aris
Infandum dicta! parvos imponere natos.

Plura Congessit St. Rosin a Deut 17.

Nos cuilibet liberum hic rationis nostri judicium
illud observasse Contenti. Sententias inter se pugnantes.
hac Copula posse Conciliari, Quod Veteres Gentiles ora
Sua

sua Numina, ad unum fere Saturnum retulerint, ut hoc multis Disputat Macrob: qui docet: Saturnum Jovem Martem, atq; alia Nomina saepissime cum sole confundi. Et q; praeterea nendum: Theologiam Gentilium ex Metis mendaciis constatam sibi neutiquam confarre, sed mixis saepe malis perturbari.

☿ Ostendam quid sub titulo Molochi intenderint Gentiles, Quatenus suos Deos ab Antiquis Heroibus summis Evergetis deduxerint. supra monuimus, ut ingenti gloria famaq; Heroas aut sanctiorum Sententiarum Conditores, Templis, atque conservarint veteres; Colores itaq; huic Confusioni fuit; Quibus veteres Saturnum suum exprimere, num forte Calo vesilli in alienum competerant, Virum illustri fama super astra erectum Juxta hanc rationem ☿ non multiplicatum Sum opinio; ut dum Veteres Gentiles sub Molocho Saturnum ipsum coluerint, tunc sub Saturno deinde eorum observatis, fuerit generis humani Conditor vel Pater, sul Adamus. Patius mentem explico, Saturnus veteribus Gentilibus non alius fuit, quam Adamus, ergo qui sub Molocho Saturnum coluerunt, hi Adamum coluerunt.

Plausibile Sane sunt analogia Quae Adamum Saturnum fuisse ostendunt. (1mo) Adamus in statu integritatis vixit in Paradiso aetate aurea, sine peccato, sine molestia et sine omni rerum injuria, ita Seculum Saturnis fuit Sane aureum, in quo multae Tyrannides multae miseriae Sed summa rerum felicitas erat (2) Saturnus fuisse fingitur filius

ibus soli et terrae Ira Adamy natus est e Coelo et Terra, Ex
Coelo quod ad animam, Ex terra quod ad Corpus (B) Fertur Sa
turnus e Coelo pulsus esse, idest missus in Exilium, et sic factus
est advena, latuitq in Gratia, unde pars Gratiae appellatur,
Latium a Latendo, quod illic Saturnus latuerit vid Ovid
Lib 1 Fast V. 238 Ira Adamus ubi pomum Vetitum
gustasset, latuit in horto, Verbum Hebr est 7510 latuit
unde Saturnus pulsus est efflorescit (H) Saturnus ubi Coelo
dejectus est, idest missus in Exilium, factus est agricola
unde Saturnus Pingi solet cum falce et Sureuli vid Ma
crobium Lib 1. Cap 6. Ira Adamus horto Paradisi expulsus
factus est Primus Agricola, atque haec Poena Capiti ejus ad
fixa est. Gen 3. Cum Sudore vultus tui Cibos panem tuum
Quam Sententiam dixerim ego non poenam, Sed summam
benedictionem, Quippe Terq quaterq beatum illum pro
nuncio, qui sudit cum sudore vultus sui panem Comedit
Contra infelicissimos Mortalium ego computo, qui extra
pinis, et otio, et assentatione, atque ineptiis panem
adquirunt sunt Culinarum ad scelae, Longe felicioren
sane judico, in Delio habitantem Mendicum Diogenem
prae luxuriante, Aristippo, licet Aristippus magnatum
Cubinas frequentans ita Diogenem attico Sale perstringerit.
Tu es Diogenes Rusticorum Porcus, qui turbis et qui
quilijs utaris. Sed quem Diogenes gallico acere ita profudit.
Tu es Aristippe Magnatum Canis, qui Culinas Cupedijs praestas

igitur

igitur cum Diogene olera lavare, quam cum Aristippo Reg
as Sectari Iudas, idest praestat cum Iudice vulvy panem
comedere, quam ex otio et assentatione victum quaerere
vel ex regiis panem comedere.

(f) Sed audimus potius Magno Bocharto qui in Phal
gs sub vinctum dedit, Saturnum seu Molochum eundem
esse cum Noacho Deo no quum Veteres sub Molocho Satur
num coluerint, non alium quam Noachum Coluerunt.
Sane Noachus aeque ac Adamus primus homo, et Rex Hu
manae Generis, apte circa dies proest, in Nove fuit occu
propagando. Analogias inter Noachum et Saturnum
sat justas habemus (1) Primo Saturnus dicitur fuisse aqua
rota, unde eum fales, et Sarculi Terrae mandandi prin
tur ejus agros Iugera adscribitur, Ira Noacho dat Nos
Titulum Agricolae (2) Saturnus tradtur, Vini usum Vi
tisq; Satiationem primus docuisse ebrietatisq; praesul
le dicitur. Ubi iterum Noachum nostrum agnoscimus,
qui post Diluvium Vites plantavit, et se vino ingurgi
tavit (3) Docente, Callimacho Saturnus Legem extitu
it, ne quisquam Deos Patres aspiceret. Quae Lex a Vi
num expressa est ex sublimi illo maledictionis, Quo
Noachus Chamum ejus Caperos pressit, quando tur
pi spectaculo suos fratuus Sueq; Deuter praeverte
tionis, in spectanda Nuditate nudivare, (4) Illud de

my

derig, quod in saturni fabula prægustum est, Eum filios
suos omnes devorasse, Jove, Neptuno et Plutone exceptis,
refert Bocharto in Historiam Diluvii, ab ipso veluti Do
cacho, in genus Humanum invecti, quã omny Hominum
abhorret, relictis tribus tantum filijs Sethino, Chamo et Ja
phete, Dicitur vero Noachum in duxisse Diluvium, quum il
lud prædixit, Solemni enim lactatione Sacrea. Prophetæ di
cuntur id fecisse, Quod futurum deinnei aut, et intentant.
Caeterum vir Summus Bocharto, erudite et accurate ista
untur est, apud eum legi vetim.

(♀) Sunt interim auctores Critici, qui in Saturni
et Molochi Imagine, Abrahami similitudinem depra
hendunt, Quibus eusebium præbuit. Porphyrius apud Euse
bium, qui memoriae prodidit, Saturnum a Phœnici
bus Israelem esse vocatum, atq; ex Nympha Anobreth
(id est Anobretha, procreasse filium unigenitum Jeud
appellatum, gravi autem bellô coortô a Saturno immola
tum hunc filium unigenitum fuisse ut ejus morte
victoriam suam de hostibus redimeret, Eundem Satur
num etiam Circumcisionij fuisse auctorem, atq; in ejus
ritum et Religionem Commiderorq; sacra degisse, Idem
Porphyrius docet, Lineamenta hæc ita ex ipsius Abra
hami Historia tradueta esse rectum periri sentiunt, qui
pluribus ostendere supervacaneum esset, tantum mone
mus

+ qui Iehud exarsit ob Satur exuxore Ano bret

monemur (c) Nomen illud Iehud + esse Hebraeum יְהוּדָה vel alia terminatione יְהוּדִי Unigenitus (a) Vocabulum autem Ano breth vel Anobretha, jusra Doctarum effiram esse ex יָנַב רָתַח jugens, Seu potentia est ilba Supernaturali et Divina, qua emersus jam Sarae Uteru percepit, qua autem Hra ter avum Abrahamum et Neporem ejus Iacobum filius quippe Abrahami fuerat Isaacus, Isaii filius Iacobi, Iakob igitur Nepos Abrahami dictus est Israel qua cognomen Israelis confusionem Abrahamo adscriptum fuit.

Caeterum immotatio illa filii unigeniti, Sed Ile ei quam DEUS ei imposuerat Abrahamo, praeul dubio fontem aperuit veteribus, ut Molocho infames Con fururent, adeo ut per quem verisimile sit Fabulare Confarti mateos, et Abrahami et Noachi rebus gestis Sa turnum Seu Molechum suum conflasse, Examen Bra minus, quod verbo submoneam mavult Josephus Molocho invidiosum tacere, cujus ratione peti possent et ejus Selecti Sacris.

Antequam jam Manum de Fabula summamus, justa promissum supra factum, expendam locum intri catissimum. Amos 5. 26 Portasris Tabernam Molochi vestri, in Deserto, et Imaginem Stellam Deorum vestrorum, quos vobis fecistis. Tria hic occurrunt membra

membra, alia, Tabernaculum ium Imaginibus Deorum ve contrahemus (α) Primo g ditinet: agnos possit, locutio Molochi in De sibi Moses de et Concipi ne Ab Israelitis vel mentis ex pluribus visum tionem Promoth terpretatur tid Mosaicum ex Mosaicum pro Coelesti ut ad Naturam nem ejus re si Idololo cepissent. Su natem in C Cerimonia Religionem

membra, alia, alij obscuriora (α) Quid Israëlitae dicantur Tabernaculum Molochi, portasse in Deserto (β) Quid Chijun cum Imaginibus subjunctis (γ) quid per Stellam seu Sidus Deorum veniat intelligendum, Nos vero quantumpore contrahemus &.

(α) Primo quidem quod ad Portationem Tabernaculi Molochi attinet: agnoscimus rationes esse gravissimas, quibus coargui possit, locutionem illam Amosi Sul Portastis Tabernaculum Molochi in Deserto, improprie esse sumendam, Et enim altum silet Moses de hac crimine Idololatriae in populo Israëlitico. et concipi non potest, quomodo Molochi cultus 40 Annos ab Israëlitis potuit exerceri, in Deserto, absq; ut ejus flagitii vel mentio extaret, vel poena ulla memoraretur Unde pluribus visum fuit, impropriam hanc, et figuratam esse locutionem Amosi, qui juxta Cl. de Dien in animadversionibus ad Stera spectatos titulo Tabernaculi Molochi adfuit Tabernaculum Mosaicum eo, quod Carnales Israëlitae Tabernaculum illud Mosaicum juxta naturalem non fuerint contemplati, neq; pro Coelestium Conorum, umbra et figura habuerint, Sed ad Naturam tantum deterserint, atq; hac Pacto Religio nem ejus minuerint, et contaminarint. Haud secus ac si Idololatricum ac nefandum Molochi Cultum suscepissent. Sunt alii qui sic explicant: Populum Carnalem in Deserto praecipuem, non quidem exteriore Cerimonia Molocho Tabernaculum condidisse, ejusq; Religionem reverrimam exercuisse, Sed tamen tamen,

et

et in corde pessimis seminibus referre, Idolum hoc Molochi Speciosse et adoresse in omnibus illis Sacrificiis, Quae in Tabernaculo Moseico fiebant atq; adeo dici posse; Israëlitas peccasse in Deserto non Dei sed Molochi Tabernaculum.

Ad quam Opinionem, post Iunium et Tremellium a Capello poriss̄imum explicatam, magnus quoq; Coccejus Calculum adjunxit, vel Saltem proxime accessit. Trac in Amosum edita versione: Tuliſtis, seu Portastis Tugurium Regij vestri Molochi et ... כִּיּוּן locamentum Imaginum vestrarum, Stellae iuae Deorum vestrorum. Commentarius autem ejus, in hunc fere Sensum exit, Israelitis exprobrari ab Amoso perversas et Pulo Labri eas opiniones de Stellis Coelorum, Exercitu, Iudi ab Evo ne tatum sit, Stellas esse animatas, vel Corpora quaedam Seniorum aut Saltem vehicula Caelestium illarum, quas vocant Intelligentiarum quarum embbemata supra stream collocata Cherubinos Scil. sclotetrico defecta Caluerint Israelitae Magis tamen placuerit alij, Portationem Tabernaculi adpellatam fuisse auxilio virtuli Constellationem, Cujus religiosum hoc nocem more Gentilium Solemniter Iudaei celebrabant, Sed Fluctuy bi, et divoctia sententiarum, supra nostro quidem Iudicio eximuntur. Iustissimum igitur videtur, Verba Amosi Propria interpretari, Et enim si contemnamus Aeter 7. 41. Tare liquebit, Crimen in Virtute accusationis Commissum discernendum esse, ab Magistris illo, Quod Amosus Israëlitis exprobrat. Vs enim 42. et 43. ondicitur

Sry

Stus Stephanus Novam Scelerum Fetam, ad Vestigia Amosi, dicbg
Patres in Deserto Potabundos exercitum Caelorum Coluisse,
dg firmat auctoritate Prophetica, Quâ Amosus dixerit: Eos
Tabernaculum Molochi bajulasse in Deserto et Sidus Dei Remphan

Idem Stian objecit Ezek 20: 25: 26. quod Israëlitae Mo
lochum in Deserto Coluerint p 40 annos, ubi non dilabemur
ad fluctuationes illas, quibus passim dissentitur, Observasse Vo
cabula Sufficerit, magnum illud fundamentum, quo S. Coue
jus, alijq negant, Deii agi posse de Cultu Molochi ex eo, quod
חקתם ומשפטים nunquam absolute de Traditione in ignem usurpe
tur ex ipso Exodo id patet quod Lap 18: 21. absolute Deus dix
erit: Impiè facies filios meos, traducendo eos et Lap 23: 37. Ja
cuisti eos in Cibum Idest flammis Perviisti devorandos.
Sed cui libet liberum sit maneat judicium. Nobis quidem
universum illud Amosi Vaticinium, una omnibus Sui
Cultoribus, pertinere videtur ad Execrandam hanc Idola
triam Molocho cum infantibus exercitij Celebratam.
Nam inter Saturni nomina in oriente celebrata com
paret etiam כיון Seu alia pronuntiatione Arabibus recep
ta קיון unde etiam ipsissimum illud Nomen Remphan
vel Rephan, profluere potuit in Versione LXX Vel
enim (a) Conjectare licet Eos Seu LXX Interpretes Legisse
offendisse in prima litera, atq Sic pro כ legisse ק ob
summam vicinitatem et similitudinem literarum,

qui

xcepere, Polum hoc Nabuchi
ustis Patrijsq, Quae in Ter
atq adeo dici possit, Israëlitas prae
Molochi Tabernaculum

post finium et Tremellium e
gnus quoq Coccejus, Calendum Ejus
ir. Trac in Amosum Vita vestra
urium, Regis vestri Molochi de
n vestrarum, Stellae in quem
autem ejus, in hunc percussum
Amos perversas, et Molochi
ung Exercitu, Quod ad Eos qui
etia, vel Corpora quaedam Cae
lestium illarum, quas veteres
leonata supra stream colebant
Defecta Caluerint Gratias Ju
rationem Tabernaculi ejus.
ssaonem, Cujus religiosissi
Solemniter Judaei celebrant,
rentiarum, Joseph vestro
Justissimum igitur videbi
maetari, Et enim si contra
ligubit, Crimen in Filiolum
m esse, ab flagitio illo Quod
D enim 42. et 43. ordine
Sry

qui error saepe Numero LXX Interpretibus abrogatit, ob literarum Hebraearum similitudinem, ut hoc in Institutionibus Graecis vidimus. Duo Paero Kemphan vel Kephan Sua Sponte exiit in Kemphan vel Kephan.

Sunt tamen Magni Critici qui longe certius quid et Salvianus se habere existimant, et illius Kemphan imemorabuta ex Aegypto, ex prenda statuunt, Volunt illi narum LXX Interpretum exstasse, vel Librariorum incepisse hallucinationem, sed summo Judicio, Summaque eruditione Interpretes illos pro Astosi Cevan subsistuisse Titulum Kephan vel Kemphan in Aegypto pervagatum, ubi versionem suam ejurabant.

Verba inter Vocabula, quibus Graeci Planetas designarunt, Saturnum diii ΦΕΝΙΧΟΝ dudum observabunt, et passim viri Docti indulserunt auctoritati suo, in vocabuli hujus etymo hinc illinc extrudendo, quorum conjecturae videri possunt apud C. Braunium in Selectis Sacris. Sed nobis omnia haec frustaneo fundamento nituntur, Neque dubitamus, quin ΦΕΝΙΧΟΝ sit recentioris origi-nis, atque tum demum apud Coptas pro Titulo Saturni inoleverit, postquam Graecam Versionem adhibere coeperint. Quam vis Laudem a cuiusvis Conjecturae, Grotiana detrahere nobimus, Quae statuit, ex Notione Idoli Rimon cujus mentio fit 2 Reg 5 18. emersisse puntij ab ipsa Structij ריתמ ut Graeci pronunciant Ραιφάν vel

ad Sacpios H
Hii ergo
ur Stellae
st quod mul
ixco finile
re de hoc
et Patratum
stiosi am Sa
40 Annos
qui erroris
Summum
gundem fuis
sse in Aegyp
omi gener
luisse, mo
uberius ha
Oder Saer
agamus
nostrx §
Euepius
praecipue
mara
sendum

vel Sacpios Hebraice Sonat כִּיּוּן Darjaves

Hic ergo Rephan vel Cephan Saturnus idem et Molech
cui Stellae nomine inficiuntur, prorsus apud Amosum non
est quod multum desudemus, Illud Salsem expediendum est.
vere simile non esse Mosen tam altum voluisse et potuisse silere
de hoc Crimine, sed illud jam in Deserto ab Israelitis sui
set Patratum, Ad quem Scrupulum Levandum attendi debet,
Historiam Mosis non continere omnes eo gestas Israelitis per
40 Annos in Deserto, Sed tantum initia, et finem longis
qui erroris Israelitici completi, atq in universum 38 Annos
summum esse Silentium, Cuncta Mosen, ne verbulum
quidem scisse, de Criminibus foedissimae Idolatriae, quibus
esse in Aegypto maculaverat Israelitae; Quum tamen eos
omni genere Sortilegiorum Spiritualium, ibi Corruptos
fuisse, monumenta Prophetica abunde declarent. Qui
uberius hac in Materia eruditi cupit adeat L. Vitringam
Obser. Sacr. Lib 2 Cap 1.

7. Quarto Instituti nostri ratio flagitat, ut
aganus de Sectis post Prophetas exortis. Scribit autem
nobis § 8 Tempore Prophetarum nefariae, Idolatriae
fuerint Israelitas, ob quem destruerant
praecipue, Templum primum fuisse legitur, in Re
mara Roma Cap 9. § 2. et Jerem 44. Et praeter in
fendum Scelus in Donatione Vituli aurei commissum.

Finis

|: cujus poenam in hunc usq; diem Iudaei profitentur
omnes fere Pentium vicinarq; Deos, ut Baal Peor. Mole
chum Kijjum Remphan et alios coluerunt. At multae
inter eos toto temporis illius intervalla Festa exor-
tae fuisse leguntur, Verum post prophetarum excessum.
sollicite sibi caverunt ab Idolatria, Quam in hunc
usq; Diem execrantur, et Festa inter eos exisi esse
runt. quarum praecipue tres sunt Sadducaei, Pha
risaei, et Essenī. De Sadducaeis legi vetim § qui 9 Ergo
in praesenti agemus (α)=de Pharisaei (β) do De Essenis

(α)to De Pharisaei agit Auctor § 13 ubi (a) dabo
Etymon Vocis (b) Ortum et praesidium Pharisaicum aperiam.

(α) Pharisaei Etymon diversis praeditur ratio
nibus (b) Sunt quibus placuit derivare a רחץ
expandit Dilatavit, eo quod Phylacteria largum in
modum expandere gestarent, atq; in hoc ornamento,
praecipuam collocarent Sanctitatem, ac veluti disci
plinae suae referam. (2) Alii ab eadem radice Pharisaeus
+ quippe rad norat interpretem S. Sacrae Interpretandi, et explican
רחץ di rationem possidet, nam expandere Textum est ex
plicare eum, et multo lumine adimplere, ac dila
tare, Jam vero inter ipsos Pharisaeos Nunquam legis
explicandi praecipue celebratur. Sed dubium ne

bis

diem le ferre Judaei profiteba
Deos, ut Baal Peor. Mole
alios salvarunt. At inter
hiq interualla Sibyl. extor
post prophetarum ejusm
Doctolabria, Quam in hunc
Veltal inter eos oriri cupi
tres sunt Sadducäi, Phar
saeis legi vetim & quid Essen
risaei (B) de De Essenis
it Auctor § 13 ubi (a) debe
cessidium Phariseismi explicem
n diversis pandatur ratio
uit derivare a Rad ברר
w Phylacteria largiuntur
t, atq; in hoc ornamento,
uritatem, ac velut effi
ab eadem rad Pharisaei
Interpretandi, et explicandi
expandere Textum et ex
mine assumere, ac Phar
Pharisaeos Mundi Lucis
brabur. Sed clubium ma

bij

nobij non est, Hic quin vera Etymologia sit arcessenda ab
significatione, Separandi, quem ea enim sub est radice ברר Unde
ברור et terminatione Chaldaica ברורא valet, Separatum
Ejunctum, non tantum a sacco vulgi, sed a sectatorij eorum
bus, hominum, doctorum, Priorumq; Nam sera Phariseismi sphem
nium Sectatorum florem, et decus delibutum Gentij jactabat
unde posteriij Reipo Temporibus infamatum, Suetq; haec deve
nit invidiam et dispendio involerando ansam praebuit Sep
tem virorum tribuij Quibus Patria Pharisaeia pessime tra
ctebatur, et Lucibrio habebatur, Ibes 7 tribuq; recensu
it etiam Sat Sodomus, sed admissij non nullij erroribus
Catalogus sic habebat: s.t (o) adpellebat Phariseus Sichemita
qui instar Sichemi Religionem amplectebatur causa sibi
dendij et alienorum bonorum cupidine, Quaq; sua erat illi qua
pertingit Evangelium: Qui irrepunt domos viduarum
esq; devorant (:) Phariseus adpellabatur offensator vel impa
ctor Hebraice sדוֹחֵי Genus hominum adfectatione hu
militatij insig nitum, Quod inter eundum pedes et
tollere verebatur ac proinde cribro allidebatur et of
fendebatur in versam (:.) Phariseus adpellabatur
Venae fissor. Hebraice sנְקַר. Hi enim scaphisperc
ambij ambulabant, et ne vel minima contagi
o ex aspectu foeminarum irrepat, per latas

Amini

animae fenestras, unde eorū capita inter virendum crebro
in tigne vel muro offendebatur, ideoque Superstitiosi captantes ad mejorem Sanctitatis famam (i) Pharisaeus
appellabatur פרושׁ idest Pistillum qui in
cedebat capite incurvato, atq; depresso, adeo ut reflexe
viderentur, retusa in se collectum et coarctatum pistilli caput. Haec Samaritanorum gens erecto capite ambulare non sustinebat, quod periculum esse dicerent Ne pedes Majestati Dnici faederentur si ipsi versus Coelum caput erigant inter ambulandum reposcii enim ea germina loca Esaiae Cap. 66: et Cap 6 ubi quotiescunq; vero dicitur Caelum esse Dei solium: Terram vero Scabellum ipsius pedum in altero loco Esai dicitur, Plenam esse Terram gloria Dei hoc est ejus שכינה Schechinam velut diffusam, esse Supra faciem universae terrae, adeo ut ingrande Praeculum incurrerent, qui statura exeuntes ista sese versus Caelum attollere audierent (i) Quinto notandus est Pharisaeus hoc loco in usu, quod est debitum meum item: faciem illam, item et Superabundanti. Quae nota per strictum est, Praeconium illud et intolerandum hominum genus, quod opera sua jactat super erogatoria, Quale Spiritus Pharisaeos ipsos maxime amare jactum ex Talmude liquet, cum ex Sacris nostris

mone-

monumentis (i)
mus et amore
more poenarum
(b) de brac
ipsius apud
ro quibus ram
Quae traditio ve
titio com
iactitabant Ph
tam et ore Tra
cutentiorem
traditae Ja
deberebantur
maxime am
dij cognitio
ne virtuten
dam. Quae
nitatis et
offet ea lite
eminentiss
quemadmod
sen Simil

monumentis (::) S. xxo Pharisaeor Tibulus erat hic: Pharisaeus et amore praemiorum (::) Septimus Pharisaeus et Timore poenarum.

(b) de Area et Praesidium validissimum totius Pharisaismi aperiam, quod in ipsis Traditionibus fuerat situm. pro quibus tanquam pro aris, et focis Pharisaei pugnabant. Has traditiones in nomine Sinai Divinitus populo Israelitico commendatas, et Orali modo propagatas fuisse jactitabant Pharisaei. Distinguebant inter Legem Scriptam et ore Traditam, cui posteriori Scil Legi oraae Traditae exactiorem multo gradum adscribebant, quam Legi Scripto traditae. Jam vero hoc Nomine Legis oralis Traditae, complectebantur immensam Farraginem Placitorum Suorum maximam partem in Lucubrationum, ad Clavem spiritualis cognitionis abscondendam, et verbi Prophetici vim, ac virtutem Spiritualem imminuendam, et extinguendam. Quae placita tanto Templo et Reipubl tanto chy nitatis et Religionis habere valebant, ut grande nefas esset ea literis consignare, Atq ad deum et majestatem eminentissimae hujus Legis ore traditae pertinere. Ut quemadmodum ex ore Dei haustra et percepta erat posta sic similiter ex ore tantum a Doctore publico in Dis

cipu

ipulum transsumeretur Unde illa formula celebrata habetur יְהוּדָה accepit hoc est a Doctore suo oraturex sanctio, Postea autem Templum et Sepp. essent destructa, hoc Religionis vinculo exsolutos se excidisse, ergo legem Orabem se necessitate subacti, eam literis mandandam potius, Quam ut in Captivitate longius penitus obliterarentur statuerunt, Hinc Traditionem Talmudicorum duo grandia volumina conscribenda curarunt. Alterum Theoreticum, Alterum Practicum (9) Prius appellatur Opus Cabbalisticum (99) Posterius opus Cabbalisticum

(9) Traditiones Cabbalisticae in lib prorsus primum Zohar et in Commentariis Magnis Mysticis ad Legem collectae, et conservatae, arcanos Sensus, et abstrusa Mysteria pandunt ad Montem Sinai et Dei ipsius ore derivata, ut Pharisaei jactitant, Quamvis Nostrorum Interpretum judicio detestatione, quod ad magnam partem sint ludibria sobriis olfi celebri, per incredibile ambages Contorta, et expressa saepissime ex minutissimis literarum apicibus, Est autem Doctrina haec Cabbalistica scriptis circumfusa tenebris, in quibus perexumpendis frustra desudabunt, quem ipsi Excellentissimi Cabbalae Doctores, praeter verba et Sonum nihil teneant. Quamvis non ita universum hoc Studium explodamus, ut non tanquam umbra alicubi, semina et scintillibus primis veritatis lucere

(99)

(99) Thalmudica traditione magis versantur circa Praxin, et docent quid fas, quid nefas, tam in Ecclesiæ, quam in Politiæ, inserta multa alia pristinæ memoriæ documenta, quæ ad Gentis Hebræa, antiquitatem et Cæremonias pertinent. Thalmud autem duplex est: Hierosolymitanum et Babylonicum, Hyerosolymitanum, fuit compositum in Galilæa et usum Judaeorum, post inter Necionem Gentis Judeæ, in Judea ad hæc haerentium, et temissimas rerum Sinarum reliquias fovent[ium], expeditis hic illi Sohi et Academiis Cujus operis Auctor est R. Jochanan, qui ultimam ei manum, demum longo rempore post operis hujus Exordium imposuit Ao Dñi 230 Minoris auctoritatis et pretii habetur hoc systema, tum quod lingua inquinatissima sit Conscriptum, et undique barbariem ac Stribiliginem spirat inextricabilem, tum quod vehementer imperfectum sit et ne rigestimas qui dem partem complectatur Decretorum et Elucidationum Pharisæorum

Hisce itaq; defectibus Supplendis Conscriptum est Thalmud Babylonicum omnibus partibus, Numerisq; absolutissimum, Et enim Hierosolymis interneccione delectis, Pharisæorum Florentissimæ Scholæ per aliquot

Annos

Scuta Superfuerunt in Babylonia, ibidemq; opus hoc Condi-
tum fuit. Complectitur duas partes Majores Mishnam et Ge-
maram, Quas contendere licet, cum duabus illis par-
tibus majoribus ex quibus Corpus Juris Rñ est conflatum.
Institutionibus nris et Pandectis (*) Institutionem vicem
praebet Mishna ejusdem fere Significationi, Radix enim
חנה iteravit, iteratum docuit, et repetita institutione
inculcavit. Haec Stylo puro, et Satis florido, complecti-
tur omnes Constitutiones veterum Sapientum, qui in
Scholis Pharisaicis floruerunt, quam adornavit Rabbi
Hakkadosh, idest Sanctus qui vixit sub Antonio Im-
peratore Ao 150 (*) Pro Pandectis Judaicis inservit. Ge-
mara a rad גמר Perfectionem Jonante, Quorum opus
Concinnatum est et finitis, Disputationibus Magistro-
Scholas moderantium tam in Palestina quam in Baby-
lonia, Quibus Textum Mystium explicant illustrant
atq; verum ejus Sensum constituere laborant

Opus hoc Talmudicum tanto habetur pretio
apud Judaeos, ut multis praeungis supra Mosis
et Prophetarum Oracula illud evehant, Asserex quo-
ea aetatis jam temporibus oppugnati sunt Talmudici
a Caraeis, quos Barrdon Tangquam Sectae peculiaris
meminit Auctor noster Cepite hac 9. et §o 12 Voca-

bulum

Lulum illust Caraei ex origine dicit. Scriptuarium, Est vul
gatissima Opinio, Caraeos propaginem esse veterum Sadu
caeorum cujus Nominis mauta, ex onerant omnes
Posteriores Judaei, qui Traditionibus addictissimi sunt, Sed
nostro quidem Judicio Caraei sunt genuina illa Propago,
et Soboles, quae a Phariſaeis et Sadducaeis fermenta
se removit, atq in Solo verbo revelato fidem suam col
locavit, Ergo similiq poena, eorum ratio erga Rabbanitas
idest Phariſaeos quae nostra est, erga Pontificios, Traditio
nem Adhuc erat.

Quare opere autem Phariſaei Superstitionibus in
dulserunt, et Constitutiunculis Suis pervis vim et vigorem
Legis Dñi detibitaverint, multis vestigiis deprendere licet
ex Evangeliis, Speciminis loco proferemus quod Marc 7: 3.4.
tegimus, ubi extiber Evangelista Phariſaeorum Superstiti
onem curam in manuum lotione, et Poculorum, aeramen
torum lectorumq lustratione Ubi observamus hoc potissi
mum Titulo Lavantium Dominij Phariſaici laus ergo
viam in Coelum adstrui, Majonides in Pirke Chagiga
Cap 2. §7. haec habet, Phariſaei sunt qui in Summa
puritate et munditie comedunt etiam cibos impuros
et profanos, atque oculentia ora, et gratulenta, quam quam
immundissima sint, ut mundissime Sumantur Debuant
navare operam, Idem Majmon in Tractatu de Sanc
tuar

purificare Feminarum Cap. 12. 8. ult. hoc Characteres exhibu
„ it; Quamvis vasi liceat sibi illoti vel profana quoq; ali
„ menta, seu esse as communes non Sacras commedere liceat
„ in impuritate Pharisaei tamen esse as communi commedere
„ dere nolebant. Est igitur haec Sanctitas Pharisaeorum super
„ abundans, et eminentissima, dum se se vulgo exemerunt
„ neq; cum alijs cibum sumere voluerunt.

In hac Superstitione quantum momenti collocaverint declarabit Decretum in Codice Sota (-) Quicunq; Panem illoti Simis manibus tantundem est, ac si rem habuerit eam meretricem ibidem (:) R. Iudam Eliezer dicunt hoc sul nem vbvap. Qui negligenter habet manum lotionem, exstirpetur e Secto (:) Quin inter Causas et rationes Excommunicationis publicae re censetur in Codice Berachot, si lotio manus negligeretur (:) Sota in eodem Codice memorabitur Rabbinum quendam ejusmodi ex ea, quod lotionem manum illusisset

Hic vero diligenter nobis venendae sunt, lotionis R. binicd. hae in Cerimonia tinae, ut inde lumen per Mare cum diffundatur. Distinguunt Magistri inter manum ידי immersionem et ידים Quae Species est obscurior, Sa tim illustr enda; per Priorem idest ידי intelligunt lo us manus Immersionem, in qua unus vas aquis ple num, posteriorem Speciem ידים inselicitier vulgo explica tus ad יד subtervasis cum albugine sustulit. Quasi inde de Antecessit lis lavandi modus. Quando quis immersus aquae m

mus

manus, iterumq; retractas in alium levat, ut aquæ sensim defluant, est hæc explicatio ex ignorantia genuinæ proprietatis Verbi נטל perfecta, quam exuo ex Gen 43 ubi deprehendo vocem נטל in genere notionem habere levandi in altum, Speciatim usurpari autem quemvis vasculum, quo guttarium aquam haurimus, Sive guttulum aquæ superne manibus infundibus vel infundatur sine immersione in ipsum Vasculum, Sanctionem statuebant Pharisæi ipsam omnem mersionem, unde hæc Statutum in Mischna Codice Chagigæ Cap 2 §5. Manus e guttario tavari debent ad cibos profanos capiendos, ne non Decimas et primitias, immergenda autem sunt ad cibos Sanctiores capiendos.

Hæc jam Distinctio ostendit, quid apud Marcum Cap 7. V 3. sit νιπτεσθαι πυγμη נטל Lavare manus instillata, Quæ ex guttariis, Quid item valeat V 4. βαπτιζεσθαι ἀπ' ἀγορας Quid magni Interpretes, Grotius, Beza Drusius, aliique de totius Corporis immersione, Sed ex Constanti usu Talmudi cui magis debet restringi ad manuum tantum immersionem nec enim verisimile est, aut e Scriptis Talmudicorum probari possit, Pharisæos potuisse totius Corporis immersionem ante cibum sumendum usurpare, Hæc de Sectis Pharisæorum dicta Sufficiant Nunc jam § 16 § 16

(β) Secundo agendum est brevissime de Essenis

Inter

Inter Sectas, Quae Posteriis Reip Iud. temporibus exortae
sunt, in Ecta Iudaica, celebrantur Esseni, de quibus pauci-
mum scribserunt. Philo Iudaeus et Josephus, qui non tantum
ἑββυσ. Verum etiam Ebbnibb appellant, circa Essenos ver-
satur (x) prae Dabimus Nominis originem (xx) Praecipua Es-
norum placita pandemus.

(x) Quantum ad Originem Nominis circa eam magna
est Sententiarum diversitas (y) Druſius aliiq bene multi, de
rivari autumant ex titulo ⊓ס,ץס,⊓ץ seu Chasidaeorum
qui Titulus Tempestate Maccabaica celebratus est, et adhae
sit iis, qui praecipuam Quandam vitae Sanctitatem Secta
bantur (z) C. Godvinus deduxit ab ΝΟΝ, quod Esseni ve
ϱαπεοται id est Medici a Philone insigniantur, et May
nam partem Medicinae operam impenderint, ut ita Cu
ris Salutarem praestarent opem, Quamvis Auctor noster
cum aliis appellationem illam aplicare velit, ne
dicimd non corporis sed animarum Quam Esseni po
tissimum profitebantur, 3tio Alii reflexionem ad rad:
⊓ΟΠ, confugit, delituit, Quod Esseni loca sola, id est so
lertia et Deserta amaverint, turbamq Sanctarem fuge
rent (a) In Vicinia versatur Magnus Scaliger, cui pla
cuit Radix ⊓ψ⊓ Siluit, Conticuit, Quod Essenis silentio
sese Diditi essent, totiq verum Spiritualium contempla

tioni

tioni desixi, De
Ebioi [: in ab
nunt cum ios
sostenus acce
Ebiox Sanc
tutum et ag
demus, Quem
Natalibus hi
Essenos mu
tio exstat, E
agebant vig
suptaditur S
hae Nonien
constet, ab E
muribus P
Vitae Sectam
rem capt
ripuerato
bribus vi
tae amplex
tantum se
(xx)
ista summo

tioni desixi, Denig 5to Alij Etymon arcessere visum est ex Loco
ὁβιοὶ [: in aliam pronuntiationem corrupto:] Qui Cosii
nunt cum iis, quos primo loco recensuimus. Quibus Sey
fostremus accedit ὁβιβθ Essees adpellans nam ⊓ⲥ⊃ⲧ Jonas
ὁβιοκ Sanctum Piumq (6to) Nabij in fluctibus Lysse, nihil
tutum et exploratum videtur, nec est quod anxie hic desu
demus, Quemadmodum etiam frustra Laborari existimem in
Notatibus hujus Sectae enucleatius indagandis, Quod enim
Essenos multi errores esse vetint ab Rechabitis, quorum nen
tio extat, Jer 35: 6. 7. Qui Vinum non gustabant, virang
agebant rigidiorem, recte ab Auctore nostro revincitur et
explicatur § 6. Quod Rechabitae Nomen non Sectae, sed Fami
liae Nomen sit. Neque Sane ingressiro opus est, Quum Satis
constet, ab Evo in omni Religione fuisse repertos, Qui Com
munibus Pietatis officiis haud contenti Singularem quandam
Vitae Sectam ingressi sunt. et Summum Sanctitatis Expo
rem captarunt. Tales sese gesserunt Essei homines qui
vipudato Simulo ejusq pompa opibus delitiis et illece
bris rejectis sese Solitudini mandarunt. et genus vi
tae amplexi sunt rigidissimum, atq ab omi malitiæ Non
tantum sed etiam Commoditate remotum

(xx) Ere est Secundo ut praecipua essenorum pra
cipua Summatim proferamus, quibus tenuem fundamenti

meum

mentis Cœlibes et Societas Eorum mirabatur, Sed exe
fuerit praemittere ex Philone in Libro de vita Contem
plativa hanc Sectae hujus luculentissimam descriptio
nem, ut deinceps Characteres Proprios facilius Config ne
mus (1) „ Hoc hominum genus in quit Philo Judaeus τερα
„ πευτικον rerum Contemplationis Divinitabis deditum (2)
„ Huic Institutae qui se addiunt, nec rogati ad hoc, aut
„ non et more vulgari quidam id praestant, Sed amore verum
„ Coelestium inflammati, (3) Hi quasi jam mortali defuncti
„ facultates Suas omnes exuunt familiij, et neccessitudi
„ bus valedicunt. (5) omnium bonorum possessione cedunt, Deni
„ que omnia abrumpunt vincula, in quibus nati et edu
„ cati erant, atqz extra moenia et Coetus hominum com
„ migrant in villas, et horror, Dqz non hominem dico, Sed ut
„ Commercia cum dissimilibus caveant, Penus hocce Homi
„ num repetitus in multis Regionibus, maxime tamen in
„ Aegypto, praesertim circa Alexandriam (6) Domicilijs utun
„ tur admodum vilissimis, ad ostum frigusq durissimum ac
„ cendum, usqz neccessarie contigui, nec minus longe a se in
„ vicem dissitis, ut sibi invicem Suppetias ferre possint, si res
„ exigeret adversus Latronum incursiones (7) Singuli ha
„ bent Sacras Edictas, Quae Oppoveia vocantur et provi
„ dentia ubi Soli Mysterijs vitae Spiritualis operam dant

in

in quos adiuntas cibum potumq; riserra, Praeulum habent
aut aliud quid ad usum Comodum Corporis (8) Non nisi Legum
et Prophetarum oracula, Hymnosq; Sacros, et alia pietatis
instrumenta illic concelebrant, 9) Indefesse adeo studio in Deum
ijsq; legem defixi, ut ne in somnijs quidem sibi aliud obver
sari vetint, quam Imagines personarq; Dnarum (10) Publice
interim bis praecantur, mane et sub vesperam, Tempus
medium totum in dilectionibus sacris devovebur. (11) In
sunt his Monesteriis tam Sedulo Philosophantur, ut toti
6 diebus Hebdomadis ne foras quidem prospiciant, 7o autem
Die in Coetum communem, decenti quidq; eorum vestitu prodit.
(12) Habent autem pro virtutum omnium, nec non disciplinae fundamento, Temperantiam, ac proinde nec cibum,
nec potum quidquam eor sumit ante occasum Solis,
Quem Sapientiae Studium non tenebris sed luci convenire
judicant. Corporij vero curam sibi in tenebrij quoq; agi posse
existimant (13) Sunt interea qui vix tertio quoq; die famij
necessit ati Satij faciunt, Imo Sunt inter eos, qui Sapientiae
alapibusq; pleni bro quoq; die vix quidquam degustant
affecti. ⁄: Sunt Caeduae :⁄ voce victitare, Cambrij Potantes
mediam (14) Aft Septimum Hebdomadae Diem eximio dij
narum honore, et post animi epulas Corpus quoq; refi
ciendum esse putant. atque tunc ut jumento frenum sibi
paululper laxant in cibo sumendo (15) Pane remisso

utun

„ utuntur (16) Sol vicem praebet obsonii (17) Qui paulo deli-
„ catiores sunt Hisopum adjiciunt pro Condimento (18) Potum
„ autem hauriunt ex Fluentis, Contenti Dnus illas Tyran
„ nicas moralibus additas, Sil famen et Sitim ob vias ma
„ xime, et Simplicissimis cibis placare

Haec et alia Similia, Phil Iud. Stylo Liberaviis re ex
cutus est, Nos in summa, Capita non nulla Platonicorum Esse
nicorum, enotabimus quae Sectae Suae Suyus ratio nem ri
gidissimam oculis Subjicient. (1) Quidem, Sectam hanc Intran
tibus et amplectentibus, omnes Divitiae erant objiciendae.
(2) Bona ora habebant Communia (3) Conditionis omnes et gra
dus dignitatis Cessabant. (4) Nec emere nec vendere quidquam
licebat (5) Vino, non tantum Sed Oleum unguento, atq adeo
omnibus delitiis abstinendum erat. Ubi te in vigiliis erant, ut
pro manta duerent, vel minimam olei guttulam alium de
asperserant; Unde Squallores et Sordes fere Cernebantur, nisi
quod album vestimenti Colorem amabant. ad Symbolum pu
ritatis interioris et innocentiae (6to) porro de Conjugio
in partes Scindebantur. (7) Alius Celibatum Servantibus.
(8) Alius Matrimonii usum legitimum Consentibus, ut Se
men Dei exitaretur.

Atque haec de Essenis in praesentia dicta Sufficiant. De seribis et legum Doctoribus, Quidquam taquam adtinet, Illi enim quibus in Terminis fuerint habiti passim ex his Antiquitatibus satis elucet.

Caput

Caput 10 De Nazirais

De Nazirais autori videbimus ℵ Etymon Vocis, ℶ Species Nazirworum ℷ Vota Nazireorum vovemus, illarum originem ℸ subjungemus Votum Pauli Apostoli.

ℵ Quantum ad primum duplex Etymon Nazirei proponit L. Auctor §t. Primum Etymon dat a significatione Separandi quam lexica exhibent sub Themate נזר unde Forma זדע Nazar inKal †Separavit Sejunxit. נזר, Separatus, Sejunctus, quod Etymon Epiphanio et Hyeronymo complacuit. Cl. Buxtorfius observavit tria dari verba Separandi נזר, et זרר Quorum (a) nun Sed נזר usurpatur in rebus vulgaribus, et profanis (b), Alterum ipse נזר continet Separationem ad usum Sacrum, et quidem perpetuo Religionis vinculo, (c) Tertium vero Sed נזל continet Separationem tum ad usum Sacrum, ad certum tempus, et Spatium, tum ad res vulgares et Personas. Haec Speciosa sunt, sed probari vix possunt, Imprimis נזר quod proprie Significet non satis Constat. Qui Separandi vim et potestatem ei adscribunt, contendunt Nazireos dictos esse ex eo quod hic Genus hominum, non res Suas, sed se ipsum Deo Separaverit et Consecraverit.

(†) Alterum Etymon deduxit Auctor a Significatione Derivati vocabuli נזר Coronamentum vel Coma densior quae instar Coronae Caput Coronare Solet Jer 7: 29. Num 6: 7. 19 Unde נזר proprie tum Sonaret: Densus Coronatus

natum, Capillisq ornatum, idq jure merito, quando quidem inter praecipuas Caerimonias Nazirdatus in usu fuerat Nutritio Comae densioris

Nos nihil melius, et Solidius procedere valeamus judicium Suspendimus, donec Radii 752 major lucij Copia accedat, Nazireatum autem definire possumus taliter: Nazireus est qui ex voto Religionij comam alens, a vino interim abstinet, et ab omni pollutione sibi Cavet. Praesertim tactu Cadaverij diligentissime Cavet, sive ad certum temporis spatium, sive ad totam vitam Nazireatum suscipiat, Ex Definitione hac. Paragraphus noster Satis luminis accipit.

§ 2

§ 2. ב de Videnda nunc est brevissime Species Nazireatus Exeunt (א) ם,ל֫ת֫ק נְ֫ז֫ר֫ת֫ idest Nazireati perpetui ἁπλῶς ita dicti, qui sese in perpetuum devoverant ad Nazireatum Hi Nazirei hacc duo, praestare tenebantur (+) Capillos alere quos tamen si in comodo illis essent, quovis Ao semel tondere ius licitum erat, quod Exemplo Absolonis probant, in Semara Nazir Cap II. § 2 (ה) de Debebant, Vim abstinere (ו) de Exeunt ל֫ת֫ק נְ֫ז֫ר֫ת֫ Nazireati devoti idest minimum ad 30 dies qui non tantum Capillos alere, vino abstinere, sed etiam puros se servare a mortuis Debebant.

Verbula hic Expediam inscribitur quod ab Auctore §° 2de de Absolome, quem Traditio Hebreorum contendit fuisse Nazireum, eaq opinio Talmudicis tum alte

jure merito, quando quidem
Nazirdatus in usu fuerat.

licius procedere videremur si
dixi 52 majorem hujus Comæ
ire possumus saltem. Naziræ
mam alens, anno interim
sibi cavet. Præsertim cum
sive ad certum tempus spe
ireatum susciperet, Et Pha
ther Sabij luminis accipit

riſſime Species Nazireatus &
azir ad perpetui &c. Illud
em devoverant ad Nazirea
præstare tenebantur (+)
in comodo illi esset, quo
m erat, quod Exemplo
rir Cap II. § 2 (+) de Ido
27 38 7 5 57 42 Sacri
minimum ad 30 dies gen
abstinere, sed tam post

inscribar quod ab Autore
Traditio Hebræorum ac
opinio Talmudicis tri

absit, ut inde Regulam fecerint, de Nazireis perpetuis
semel tantum in Aō iij Lustrum fuisse capillos tondere inter
Absalomi, ne Capillorum onere prægraverentur.

Hoc vero incertum Ninijs et non aliunde ortum videtur
Absalomum fuisse Nazireum, quam quod Densior Coma
Absalomi memoretur 2 Sam 14: 26. Niror Rabbinis tam Sacra
vo pronuntiare de Nazireatu Absalomi. Quam pelam sic sensum
Dicitur enim Absalomus Fratres Suos convivio celeberrimo
excepisse, eosq; vino in ebriasse, et ipsum quoq; Absalomum
vino usum fuisse, Atque Majmonides de Nazireis Cap 7.
§ 10 ait: Prohibitum esse Nazireis, vel mensæ adsidere cum
iis qui vinum bibunt

Quod vero de Coma Absalomi hic inedit, Verbulo aliquid
submonco, de incredibili pondere Capillorum ejus quod 2 Sam
14 expressum est. Ducentos nempe Siclos, Comam illam deponsam
Quotannis ponderasse, unde 12 libras, cum dimidia jux
ta æstimationem Josephi prodeuntur, Quod quum si
dem superet, idest quod juxta 2 Sam 14: 26. diversa Absa
lomi Coma quotannis ponderasset 200 Siclos idest libras
12 cum dimidia tradam breviter aliquid de tanto pondere
re Capillorum Absalomi (·) Magni Bocharti Sententia est:
quum Capillus Absalomi dicitur apud Samuelem ponderas
se 200 Siclos idest juxta Josephum (12) libras cum di
midia adsipiendum est, non de Capillo semel, in uno tan
tum Aō detonso, Sed de Capillis pluribus in Annis detensis

adeo

adeo ut Capilli ejus per plures ann de tonsi magna cura fideliter sint asservati, conservati donec post diuturnum tandem ann in eulum congesti ponderare potuerint 200 siclos idest 12 libras cum dimidia, vide Bocharti Epistolam in Canaan et Phalag, De ponderc Capillarum Absaloni, ubi tamen hanc Bocharti, non repugnat Textui Hebreo, ubi legitur: Capillos Absaloni a diebus in dies detonsus, ponderabat 200 siclos. (i) Ita Exist imarem difficultatem si melius explicare posse: quum dicitur Capillos absaloni ponderasse 200 Siclos, etsi Numerus 200 idest Ducentos expressos fuisse Calculo literali idest per litteras 7 ist Daleth arg litera 7 notat ut videre est in Alphabeto Heb A idest quadringentum Demum ex re forte librariorum factum est ut pro 7 ixerit in Textum litteram 7 Resch ex similitudine literarum 7 et 7 quae ut scimus, notat 200 Ergo patet Absalonum Licet in hoc virex fuerit Capillatus, interim tantos non habuisse Capillos ut quatuor 200 Siclos, idest 12 libras cum dimidia ponderarent.

Quod vero dicatur Absalonum, quum fugisset manum Joabi, fugiens in Silvis Capitio tenus fuisse Suspensum, id dubio plenum est, Ea enim tempestate milites galeam gestabant, et Capillos dubebant sub Galea recondere, nec licebat Sparsis capillis in bellum prodire, unde Absalon quoq; temporis illius more Capillos sub Galea recondebat, Ergo Calligi potest, Eum galea et nonnisi tenus inter arborum ramos fuisse Suspensum, non vero capillo

capillo tenus. § 3

§ Tertio tradam vota Nazirææ actus, votor unge il
locum orig inem Vota Nazirææ scribit Auctor § 3 Dei um sui
se, ex quibus nos 3 duntaxat observabimus

(1o) Primo abstinentiam a Vino aceto, et omni potu in ebri
ante. Paradoxe Sane origi nem huius voci tradit S. Isidorus
in Horij Hebr. ad Luc t. 95, ubi ostendit Iudæos et Talmudicos, Qui ar
bitrem vetitam fratuunt Iudæis vitem, Hac fundamento jem a Ju
mit vir Eruditus, ideo Nazirææ actum Iudæis institutum, et omi
usum, sub Nazirææ actus vinculo vetitum, ut Patres Innocen
tiae et oraclo tapsus reuocaretur in memoriam Nazirææ
atum. Id acutius quam Solidius excogitatum. Nam quod
vinum Nazirææ fuerit interdictum, id potius respicit
ad merem Sacerdotalem, Quandiu enim Sacerdotes mi
nistrabant, ipsis a Vino abstinendum erat, Ita Nazirææ
vini usus interdictus fuerat, ut ita dignitas, quaedam
Sacerdotalis ipsis accederet. Nobis certissime persuasum esse
potest, religiosam abstinentiam a vino et ab omni potu
inebriante, nihil habere absurdi. Est enim obiectum
nium ripositatum et vitiorum origo, ut Contra Sobri
etas est Mater virtutum. Drog Iuxta Nazirææorum Ca
ractetem, Sed abstinentiam, ab omi potu inebriante
Num 6: 3: 4. consignatum ut amplius illustremus, non
ynus esse

(2dum) Votum Nazirææ erat Comam alere Ca
Spencerus, qui ea Sacra Mosaica et Gentilium Ceremo
nias derivat ait: huius Instituti originem non aliunde

esse

esse expetendam, quam ex veterum Gentilium praesertim
Aegyptiorum more receptissimo, Praedixit multa Festiua
tiua, quibus probat Gentilis Comam Nutriisse in honorem
Deorum Suorum, eamq; vitae Solemni deraisse, ut Conserva-
ret: Sed ita Spencerus non demonstrat originem hujus voti.
Ea enim quae ipse narrat de Aegyptiis, tempore Mosis
sunt recentiora, Ergo morem hunc Comam alendi Gentiles
potius hauserunt ab Israelitis, non vero haec a Gentilibus
Magna Sane est difficultas, in hac Nazirdorum Cere-
monia Comam Nutriendi: in qua Cerimonia praecipue
Nazireatus residebat, De hac Cerimonia habet Scriptu-
ra Literis. Omnibus diebus voti Nazireatus Novacula ne
transerat Super Caput ejus, usq; dum Compleantur dies,
quibus vovit se Jehova Nazirae um fore, Sanctus ejus
permittendo Comam excrescere:

Quis fuerit Scopus et finis hujus Sanctionis,
non satis Constat Interpretibus, aliis, alio respicientibus,
(v) Sterigg in referunt ad Gentilium Signum et ad viriam
Severiorem, quae polituram Corporis, qua homines
mundani Superbiunt, Nazirae vetabat, Sed haec opinio
non videtur Congruere cum eo, quod in Lamentis Jere-
miae Cap 4. V. 7. legitur. Nitidiores erant Nazirei
prae nive et lacte Carbunculos, ex Saphiros pulcritu-
dine vincebant. Quae similitudo Nazirae is nullum
Signallocum, nullaq; adscribi Sordes Capitis inficyem

edit

addit mundiciem, ut eo pulchrior in Nazirxei Sanctitatis
imago reluceret. Quapter (†) de Alii Comam Nazirxorum
prolixam reperunt ad deos aliquo insigne, ac veluti ad
Coronam Capitis tonsorum, Quorum Sententiae favet
ipsa illa Vocabuli ⁊ṣ֫ Coronamentum ut supra Notavi
mus Deo ut et origine vocis Nazirxus exprimat: Homi
nem pulcre Coronatum

Verum ne sit quidem Satis subtum spirituali alicui
sententiae, quae procul dubio fuerat, intentata, improlixa
Nazirxeorum coma (‡) Tertio Sumus Cabrinus ita de Prolixa
Nazirxeorum coma modeste scribit: "Cui Deus voluerit Nazi
raeos alere comam. non potest certo definiri; fortasse tamen
" non sine fundamento dici poterit, hunc crinem Capitis
" nulla nova cutâ tangendum figurasse, Statum Summae
" puritatis in quo nihil tanquam vilis excrescentia,
" migebat ratione, aut computatione, quum omnia
" a Capite ad calcem essent Sanctissima, Et sane nihil est cer
tius, quam Capillos Capitis Saepe venire pro Summa
Sanctitate, puritate, et Innocentia, Ita (•) Primo Deus
introducitur Capillatus, cui Coma instar Lanae Candi
da adscribitur Dan. 7: 9. (:) Xtus Jesus ritur Septem
Candelabra describitur capillatus cum Capilli instar
Lanae Candidis Apoc. 1: 14 Quâ Emblemate indica

tur.

tur, omnes ejus cogitationes esse Sanctissimas, et plenas Sapientiae. Adeoq hoc autumne longe Caesarien erit, Symbolum Spiritus Sanctificationis, vigore spirituatem exercenti, et Capiti juvenili Coronam speciosam circumdanti

Tale quid sub Coma longiore comprehensum fuisse patet, ex exemplo Simsonis, cui tunc vigor Spiritus adesset, quando ejus crines crescerant. Contra debilitatus erat, Quum uxoris Dalilae suae stamibus, crines illi adtonsi fuere, Interim vero hanc jucundae Satisfactionis ulteriori disquisitioni transponimus.

(3) Forbium Nazirati votum erat, Contagionem, et omnem pollutionem et Cadaveribus fugeret, Id jubet L. later Num 6: 6: 7. ubi Nazireo ne quidem Supremo Parentum mortuo lugere permittitur, Ne funebrem Contrahere contagionem. Collocabur ita Nazireus in eodem Sanctitatis gradu cum Pontifice, cui pariter interdictum erat lugere super funere. Unde quanta dignitas et Majestas Nazireatu adsit. Sponte in oculos incurrit. Deo ut merito apud Amos Cap 2: V 11. Promo beneficio imputetur Israelitis, Quod Deus ex iis Constituerit alios, Prophetas, alios Nazireos.

§ 5

Quarto Subjungit Auctor ex Act 18: 18.

Votum

Votum Pauli Apost, quo se Cenchreis rondebat, quoniam votum voverat, no se ronderet. Magna fuit diversitas Sententiarum, quibus distrahuntur Interpretes, In Textu Graeco vox κειράμενος ita stricta, ut referri possit, vel ad Paulum Apostolum remotius, vel ad Aquilam Proximius, cum quo Aquila Paulus Apost. in Syria navigabat. Sunt qui dicto loco, rasuram illam Capitis, referre volent ad Aquillam, Sed plerique ad Paulum Apost volent referre, ejunctis: Paul Apost. rasisse sibi Caput ex voto suo, quo se Nazireatui devoverat Ergo Paulum dicunt fuisse Nazirae um, quia Caput sibi raserat ex voto Nazireatus. Sed haec opinio non procedit. Nam tonsura haec Pauli non fuit ☉ Tonsura mundities erat, quam Peregrinus in via publica cujus esset, vel quamvis Morbis Specie exsprimeret, tum Cadaver ejus, sive Pontifex sive Nazirae us si Casu quo vidisset et offendisset ex Pietatis officio remebatur Sepulcro. Tum Pontifex ille et Nazirae us ex Cadavere illo utique pollueb atur, tali Casu Nazirae us de bebat caput suum radere, ut ex hac Polluti

one

one se se purgaret, atque haec rasura adpellabatur Rasura Munditiei. Iam vale quo Paulo Apostolo audisse contendunt ii, qui rasuram ejus dicunt fuisse Rasuram Munditiei, Sed quoniam vali tonsura, non nisi in Templo fieri debuit, Paulus vero non in templo se raserit, patet hanc ejus Tonsuram non fuisse Tonsuram Munditiei (:) Neque fuit. Secunda Tonsura Pauli, Tonsura Immunditiei, i. est Tonsura Nazirei qui ante Dies Nazireatus sui impletos pallitur, Quia Tali Tonsura Debuit fieri in Terra Israelitica Atqui Paulus furbur se totondisse in ipsa Gaetia Cenchreis ubi Homerum quoq; Commoratum fuisse dixit Stephanus de Urbibus

Magnus Salmasius censet: Paul Apost fecisse ex Consuetudine Civili quae apud Veteres Ianiculo erat. Qua inter longius ingressuri volebant se Capillos sive detonsuros, ubi ad Scopum pervenerint, non autem ante Scopum adprehensum. Ita vir Magnus dixit. Paulum se Cenchreis totondisse, quia dum ibi ex Cenchreis ingressus erat, Votum voverat. ut quum Urbem illam ingrediatur, caput suum tondebit, Ergo Tonsura Pauli

Pauli non fuit ex Religione Nazireatus, sed
fuit Tonsura Specialis, et extraordinaria.

P. Jurieu in Opere Pallio de Dogmatibus
cultibusque Ecclae observat: Deo ex Grecia in Ju
daeam pergentem Paulum se totondisse, quod Sei
vorit Judaeos raso capite uti, Ergo voluit Paulus
caput suum tondere, ut se se ad morem Judaeor
componeret, Ergo Tonsuram Pauli dicit fuisse Re
cuncisionis non circumcisionis tonsuram, sed tonsu
ram initiationis.

Magis tamen placet, quod dum olim quis Nazirea
tus se devovit. Eodem die Devotationis suae
caput suum radebat, ut ita Comam Deinceps
Deo Sacrandam nutriret, Unde dicit quod Paul
Apost rasisse sibi Comam ad Signum Nazirea
tus hunc a se recenter suscepti.

Atque haec in 2da Antiq Judae
Patre, juxta filium Lelab Rebandi di
ta Scripturae Suffitii ant.
finis Partis 2dae Antiq
Hebraicae.

Index Rerum

	Pag
A	
Aron primus Pontifex Max:	109
Asyla Levitarum	246
Asylorum Mysterium	255
Auctoritas Synedrii Magni	283
An Supplicium crucis apud Veteres Hebræos in usu fuerit, necne, ita ut Vivum hominem cruci adfixerint	299
An Judæi Jus gladii habuerint, tempore illo, quo Reum in feralc lignum egerunt	341
An Verum Deum Sub Vitulo Aureo adorare in animo habuerint Israelitæ	443
B	
Baltheus Pontif. Maximi	29
Baptismus Proselytorum	385
Baptismi Proselytorum modus	386
Bath-kol בת קול	425
Baal-Peor	447
C	
Consultatio Pontif. M. cum Deo ubi fuit	77.

Consul

Index Rerum

Consulendi jus per Urim et Thummim Solis Pontif. Maximo fuisse proprium - - - 79
Catalogus Pontificum ab Arone, usq; ad Captivitatem Babilonicam - - - - - 114
Catalogus Pontificum Sub Templo Secundo - - 115
Cidaris Pontif. Max: - - - - - - - - 30
Consessus Trium Viralis - - - - - - - 372.
Cerimoniæ Inaugurationis Regum - - - - 403.

D

Dona Sacerdotibus exhibenda erant Hh - - 156
Decollatio - - - - - - - - - - - - 297
Descensus Ctis ad inferos - - - - - - - 328

E

Ephemeris Seu Cesta classis Sacerdotum - 144
Examen Sacerdotum ad Sacrum munus admittendo 150
Excommunicatio - - - - - - - - - 369
Esseni - - - - - - - - - - - - 483

L

Lepra quid - - - - - - - - - - - 171
Lepra Hominis - - - - - - - - - 172
Lepra Vestium - - - - - - - - - 177
Lepra Ædium - - - - - - - - - - ibid

Lectio

Levitæ ... 234
Nomen et Inauguratio Levitarum ... ibid
Levitarum Divisio ... 236
Levitarum urbes ... ibid
Levitarum Vestes ... 239
Levitarum munera ... 240
Levitarum Ministri dicti Netinæi 244
Levitarum Urbes et Asyla ... 246
Lapidatio ... 293.

M

Mystica Pontificis Max: contemplatio ... 90
Mysterium Pallii Pontificalis ... 97
Mysterium Ephodi et Pectoralis ... 99
Munus Sacerdotum ... 159
Munus eorum Quotidianum ... ibid
Munus Sacerdotum, quod non Quotidianum 167
(1) Mundum et immundum cognoscere ibid
(2) Lepram cognoscere, ejusq; Speciebus judicium ferre ... 171
(3) Mulierem Sota examinare ... 179
(4) Vitulæ decollandæ adesse ... 186
(5) Panes Propositionis quolibet Sabbatho inferre in Sanctum, Panesq; Veteres Sabbatho efferre ... 188

(6)

Index Rerum

(6) Vaccam rufam comburere — ibid
(7) Populum docere — 200
Myst. omnium eorum, quæ sub cura et mi-
nist. Sacerdotum cadebant — ibid.
Mysterium Lepræ — 203
Mysterium mulieris Sotæ — 219
Myst. Vaccæ rufæ — 222
Mysterium Asylorum — 255
Mysterium Prophetarum — 415
Molochi Idolum — 451

N

Nomina Filiorum Israël, lapidibus Ephod insculpta 45
Nuptiæ Pontif. Max. — 53
Nuptiæ, Tonsura, et luctus Sacerdotum — 154
Nazirei — 489
Etymon Vocis — ibid
Species Nazireatus — 490
Vota Nazireatus — 493

O

Oleum Unctionis, quo P. M. ungi solebat — 16
Oblationes Pont. et Sacerdotum — 126
Oblationes S. Pont. et Sacerdotum — 129

Index Rerum

P

Pontifex Maximus 1
Pontificij M. electio 6
Pontif. Max. Inauguratio 11
Pontificij M. Purgatio et lustratio . . 24
Pontificij M. Munus quotidianum . . 58
Pontifex M. non nisi unus fuit . . 87
Pontificum Maximor non eadem fuit
dignitas Sub Templo 2. quae fuit
Ante Templo 1mo 121
Poenae Capitales 292
Lapidatio 293
Combustio 295
Decollatio 297
Strangulatio 299
Poenae non Capitales 356
Captivatio 357
Restitutio . . . . . ibid
Talio 358
Flagellatio 359
Prosely ti 378
Prophetae 405
Nomen eorum . . . . . ibid

Index Rerum

Dignitas et Honor Prophetae	406
Vestes Prophetarum	412
Catalogus Prophetarum	413
Pharisaei	474

R.

Reges	393
Regimen Theocratum	ibid
Regis Israëlitici Qualitas	395
Regis Unctio	396
Regium officium	399
Regum mores	400
Regis Privilegia	401
Regum Inaugurationis Cerimoniae	403
Regum Auctoritas	ibid

S

Successio Pontificum	109
Sagan	135
Nomen ejus	ibid
Saganis munus et Dignitas	136
Saganaum Orgo et Institutio	138
Sacerdotes	141

Sortis

tonis Prophetar -- 406
hetarum - - - 412
Prophetarum - - - 413
- - - - - 424
- - - - - - 393
- - - - - ibid
alitas - - - - 395
- - - - 396
- - - - - 399
- - - - - - 400
- - - - - 401
nis Cerimoniæ - - 403
- - - - - - ibid
- - - - - - 109
- - - - - 135
- - - - - ibid
- - - - - 136
nus et Dignitas - - 138
rigo et Institutio - 139
- - - - - 141
Sortes

Index Rerum

Sortis Urigo - - - - - - - - - - - - 163
Synedrium Magnum - - - - - - - - 258
Urigo Synedrii Magni - - - - - 259
Membra Synedrii Magni - -
Tempus Sessionis Synedrii M. - 279
Locus Synedrii Magni - - ibid
Auctoritas Synedrii M. - - - 283
Strangulatio - - - - - - - - 299
Supplicium Crucis - - - - - - - ibid
Synedrium 23^tum Virorum - - - 375

T.

Tunica Pontificis M. - - - - - 28
Thalmud Babilonicum, - - - - - 479

U

Urim et Thummim quid Signif. - - - 60
Per Urim et Thummim quomodo
Sortes reddita, deinceps edita sint - - 72
Urim et Thummim usus quo tempore cessaverit. 83
Unctio Regis - - - - - - - - 396

V

Vestes Pontificales albæ seu lineæ - - 27.

Finis

Index Rerum

	Femorale	ibid
	Tunica	28
	Balthei	29
	Cidaris seu Tiara	30
Vestes	Pontificales aureæ	31
	Pallium	33
	Ephod	40
	Pectorale	43
	Lamina seu Corona aurea	46
Vestes	Sacerdotum	152
Vacca	Rufa quomodo comburebatur	188
Vestes	Leviticæ	239
Vestes	Prophetarum	412
Vitulus	aureus	432
Vituli	aurei fons et origo	437
Vota	Nazireatus	493
Votum	Paul. Apost. Act. 18. 18.	496